

СВЕЩЕНИЯТ КОРАН

АРАБСКИ ТЕКСТ
С
БЪЛГАРСКИ ПРЕВОД

Публикуван под покровителството на
Хазрат Мирза Тахир Ахмад
Четвърти Халиф на Обетования
Месия и Глава на Ахмадийското
Движение в Ислама

Bulgarian translation
of
The Holy Quran

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

1991

© 1991 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 433 5

Published by
Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane, Tilford,
Surrey GU10 2AQ, U.K.

Printed in England by Clays Ltd, St Ives plc

No	Сура	Стр	No	Сура	Стр
1.	Ал- Фатихах	1	42.	Ал- Шура	791
2.	Ал-Бакарах	6	43.	Ал- Зухраф	802
3.	Але Имран	76	44.	Ал-Духан	814
4.	Ал- Ниса	122	45.	Ал- Джасиях	821
5.	Ал- Маидах	163	46.	Ал- Ахкаф	829
6.	Ал-Анам	193	47.	Мухаммед	838
7.	Ал- Аараф	228	48.	Ал- Фатх	846
8.	Ал- Анфал	268	49.	Ал- Худжурат	854
9.	Ал- Таубах	286	50.	Каф	859
10.	Юнус	312	51.	Ал- Зарият	866
11.	Худ	333	52.	Ал- Тур	873
12.	Юсуф	356	53.	Ал- Наджм	879
13.	Ал-Раад	375	54.	Ал- Камар	887
14.	Ибрахим	386	55.	Ал-Рахман	894
15.	Ал- Хиджр	397	56.	Ал- Вакияx	902
16.	Ал- Нахл	409	57.	Ал- Хадид	911
17.	Бани Израил	432	58.	Ал- Муджадилах	919
18.	Ал- Кахф	451	59.	Ал- Хашар	926
19.	Мариям	472	60.	Ал- Мумтахина	932
20.	Та Ха	486	61.	Ал- Саф	937
21.	Ал- Анбия	504	62.	Ал- Джумуах	942
22.	Ал-Хадж	522	63.	Ал- Мунафику	945
23.	Ал- Муминун	538	64.	Ал- Тагабун	948
24.	Ал- Нур	554	65.	Ал- Талак	952
25.	Ал- Фуркан	571	66.	Ал- Тахрим	957
26.	Ал- Шуара	583	67.	Ал- Мулк	961
27.	Ал-Намал	605	68.	Ал- Калам	967
28.	Ал- Касас	620	69.	Ал- Хаках	973
29.	Ал- Анкбут	637	70.	Ал- Мааридж	978
30.	Ал- Рум	650	71.	Нух	983
31.	Лукман	661	72.	Ал- Джин	987
32.	Ал- Садждах	669	73.	Ал- Музаммил	992
33.	Ал- Ахзаб	675	74.	Ал- Мудатир	996
34.	Ал- Сабаа	691	75.	Ал- Киямах	1001
35.	Ал-Фатир	703	76.	Ал- Дахр	1006
36.	Ясин	713	77.	Ал- Мурсалат	1010
37.	Ал- Сафат	724	78.	Ал- Наба	1015
38.	Саад	740	79.	Ал- Назият	1019
39.	Ал- Зумар	751	80.	Абаса	1024
40.	Ал- Мумин	765	81.	Ал- Таквир	1028
41.	Ха мим- Садждах	780	82.	Ал- Инфитар	1031

No	Сура	Стр	No	Сура	Стр
83.	Ал- Татфиф	1034	99.	Ал- Зилзал	1078
84.	Ал- Иншикак	1037	100.	Ал- Адият	1080
85.	Ал- Бурудж	1040	101.	Ал- Кариях	1082
86.	Ал- Тарик	1043	102.	Ал- Такатур	1084
87.	Ал- Аала	1046	103.	Ал- Аср	1086
88.	Ал- Гашия	1049	104.	Ал- Хумазах	1088
89.	Ал- Фаджр	1052	105.	Ал- Фил	1090
90.	Ал- Балад	1056	106.	Ал- Кураиш	1093
91.	Ал- Шамс	1059	107.	Ал- Маун	1095
92.	Ал- Лайл	1062	108.	Ал- Каусар	1097
93.	Ал- Духа	1065	109.	Ал- Кафирун	1099
94.	Ал- Инширах	1067	110.	Ал- Наср	1101
95.	Ал- Тин	1069	111.	Ал- Лахаб	1103
96.	Ал- Алак	1071	112.	Ал- Ихлас	1105
97.	Ал- Кадр	1074	113.	Ал- Фалак	1107
98.	Ал- Баийнах	1076	114.	Ал- Нас	1110

ПРЕДГОВОР

Свещеният Коран е свящото Писание на мюсюлманите. Той е бил открит дума по дума от Бог на Неговия слуга Светия Пророк Мохамед, мир на праха му, в Арабия, преди около 1400 години.

Процесът на откриването, който започнал през 610 година от новата ера, е продължил общо около 23 години. Въпреки че процент на грамотност в Арабия по онова време е бил много нисък, Светеният Коран е бил записан още от своето начало и за изпълнението на тази свята задача са били използвани различни писари и преписвачи, сред които най-видни били:

Абу Бакр, Али, заид бин Табит, Зубаир ибн Ал Ауам. (Нека всички те да бъдат угодни на Аллах!) Освен това, голяма част от Съратниците на Светия Пророк, мир на праха му, са запамятавали Светения Коран, още докато е бил откриван. Запамятаването на дълги литературни произведения не било нещо ново за арабите. Всъщност, те се гордеели със своята изключително добра памет и били считани за несравними в това отношение. Известно е, че някои от тях са запамятавали по над 100,000 стиха от различни арабски поети. Следователно, от начало до край, за запазването на Светения Коран се е използвала един вид двойна система и в резултат на това, текстът на Светения Коран е останал непроменен и непокътнат. Въпреки, че имат много опити на различни западни учени да докажат обратното, те всички са завършвали с неуспех. След като са прилагали най-стриктни и строги мерки на критика, критиците трябвало да признаят, в крайна сметка, че Светеният Коран, такъв какъвто го познаваме днес, е абсолютно същият, който е бил предаден от Светия Пророк Мохамед, мир на праха му, на неговите съратници, като Божие откровение.

Така например, сър Уилиъм Мюър, в своята книга "Животът на Мохамед", Лондон, 1912г., том 1, стр. xxii — xiii, пише:

"Спорещи и ожесточени фракции, възникнали с убийството на самия Отман, в течение на около четвърт век след смъртта на Мохамед, раздират мюсюлманския свят от тогава насам. И все пак, сред всички тях е бил разпространен само един и същ Коран и общоприетото му използване от всички тях през всички векове е неопровержимо доказателство, че пред себе си имаме абсолютно същия текст, подготвен по заповед на нещастния Халиф. Вероятно, няма на света друго произведение, което да е запазило толкова чист текста си в продължение на дванадесет века."

Е. М. Хуъри в своята книга "Обяснителен коментар върху Корана", Лондон, 1986, стр. 349, том 1, пише:

"Текстът на Корана е най-чистият сред всички произведения на Древността."

Джон Пул пише в своята книга "Подбрани текстове от Корана", Търнбър, Лондон, 1879, Предговор, стр. С:

"Голямо достойнство на Корана е, че няма никакво съмнение относно неговата автентичност Може да четем с пълна увереност същата онази дума, която е останала непроменена в продължение на около хиляда и триста години...?"

Ботуърт Смит пише в своята книга "Мохамед и мохамеданството", Лондон, 1874, стр. 22:

"В Корана имаме, извън всякакво разумно съмнение, точните думи на Мохамед, без никакво намаляване или добавяне..."

И накрая, проф. Т. У. Арнълд пише в своята книга "Религията на Ислама", Лондон, 1900, стр. 9:

"Текстът на настоящата редакция до голяма степен съответствува на действителните думи на самия Мохамед."

Въпреки че е невъзможно да бъдат разглеждани подробно всички отличителни черти на тази свръхестествена Книга, няма да бъде неуместно да бъдат изброени някои от нейните най-забележителни черти, за да бъдат познати с тях онези читатели, които познават слабо Ислама.

Свещеният Коран е предназначен не само за арабите, но също така и за цялото човечество и възвестява, че Светият Пророк Мохамед, мир на праха му, е Пророк за целия свят.

Той претендира да бъде окончателното слово в Божествения Закон, една Книга, която е пълно ръководство и напътствие за човечеството.

Той е единствената Божествена Книга, която признава, че явлението пророчество е всеобщо явление и заявява, многократно, че хора, принадлежащи към различни раси и страни в света, са били приемници на Божествено откровение през един или друг период от историята на човечеството. Така заявява Свещеният Коран:

"Няма народ, на който да не е бил изпратен Пратеник.." (35:25)
И Ние наистина издигнахме сред всеки народ по един Пратеник с поучението: "Кланяй се на Аллах и отбягвай Лукавия!" (16:37)

Така отхвърля твърдението, че явлението пророчество е ограничено само до една поредица пророци, споменати в Стария и Новия Завет. Свещеният Коран по този начин въвежда концепцията за един универсален Бог, който е Справедлив, Снизходителен, Благотворен и се отнася еднакво към всички Свои същества, независимо от това, към коя раса, народ или националност принадлежат те.

В тази Книга най-голямото ударение пада върху единството на Бога, което не е нито делимо, нито умножимо. Свещеният Коран признава само едно взаимоотношение между Бог и останалите форми на съществуване т.е. взаимоотношението между Създателя и създадените. Никой не може да сподели Неговата вечност. Концепцията за Светата Троица и за синовност

на Бога се отхвърля категорично от Свещения Коран. Бог няма нито съпруга, нито деца.

1. "Кажете: "Той е Аллах, Единният;"

2. "Аллах, Независимият и Търсеният от всички."

3. "Той нито зачева, нито е заченат;"

4. "И няма никой друг, подобен на Него"(112:2-5)

Свещеният Коран говори за шест основни вида вяра, т.е. вяра в Бога, вяра в Ангелите, вяра в Свещените Книги, вяра в Пророците, вяра в Деня на Възкресението и на Страшния Съд, и вяра в Божата повеля, която обхваща всички неща.

Свещеният Коран отхвърля доктрината за наследствения или наследен грях и твърди, че всеки индивид се ражда, чист и духовно неопетнен. Бог е не само Справедлив, но и, също така, изключително Милосърден, Всепрощаващ и Благотворен. Той е Господарят на всички неща, който може да прощава греховете, ако и когато на Него Му е угодно. Грешникът може да бъде измит и пречистен от греховете си, посредством неговите собствени сълзи на разкаяние, ако Бог приеме такова разкаяние.

Според Свещения Коран, изкуплението лежи в момента на решимостта на всеки човек да се разкае и поправи и да се обърне напълно искрено към своя Създател. Такова решение, ако се приеме от Бога, дава ново духовно раждане на всяко човешко същество, независимо от това какви грехове е извършило то в миналото.

Статутът на Исус Христос, мир на праха му, според Свещения Коран, е това на пророк с високо положение и ползущ се с голяма почит. Свещеният Коран отхвърля мнението, че Исус Христос е бил син Божи в бивалния смисъл на думата и, че е умрял на кръста, заради спасението на човешкия род. Свещеният Коран опровергава категорично претенциите на евреите и на християните, че Исус, мир на праха му, е бил разпънат на кръст, докато умре. Според Свещения Коран, неговите врагове не успели да го убият чрез разпъване на кръст. Когато тялото му било свалено, той бил само в състояние на кома, наподобяваща смърт, от където и произтичат всички предположения и цялата обърканост относно приписваната му смърт на кръста⁴. Свещеният Коран потвърждава непорочното зачатие на Христос, мир на праха му, и очиства напълно Дева Мария от всички обвинения, които я представят като жена със съмнителен морал.

Показателен е фактът, че скоро след разпъването на кръста, евреите се обърнали към Пилат Понтийски, тогавашния управител на страната, за да поискат да им разреши да получат тялото на Исус. И няма нищо неясно или несигурно в начина, по който те изразяват своите опасения, че Исус може да е оцелял след разпъването му на кръст и, че след това може да претендира, че той е възкръснал из мъртвите. (Виж:....)

Сред религиозните свещени писания, Свещеният Коран е уникален по своето отношение към другите религии. Той не само признава библейските пророци, но и предписва на мюсюлманите да вярват във всички пророци, където и да се появили те, като фундаментална част от вярата.

4. В него има вечни заповеди. (98:4)

Главното послание на всички религии, според Свещения Коран, е било първоначално едно и също т. е. вяра в Единния Бог; да се кланяш напълно искрено на Него и да жертваш в името на добра цел като се мъчиш да Му угодиш.

Но в рамките на тези фундаменти основни моралните и обществените учения на различните религии могат да се променят, за да отговарят на променящите се условия и изисквания през различните епохи в различните части на света. Обаче, може да се отбележи, че въпреки че Тора и Евангелията, подобно на много други свещени Книги, да са признати от Свещения Коран за Божи откровения, в него все пак се изтъква, че те не са останали изцяло непокътнати. С течение на времето, за голямо нещастие, тези Божествени Книги са били интерполирани и преиначени от човека. Много от несъответствията и противоречията, които ние откриваме днес в останките на тези първоначално Божествени Книги са обяснени по този начин от Свещения Коран: като резултат от явленията интерполация и преиначаване.

Крайната цел на създаването на човека е да се кланя на Бога. Според ученията на Корана, това означава не само човек да се навежда надолу и да се просва ничком пред Него, но и също така, да се опитва да придобие Неговите качества, така че да стане истински наместник на Бога на земята, като демонстрира Неговата светлина и доброта.

Човек е Неговото най-важно създание във вселената и заема положение на достойнство и почит над всички други създадени неща. Макар че, като такъв, той заема по-високо положение по отношение на останалите създания, концепцията за социално превъзходство на един човек над друг се отхвърля категорично от Свещения Коран. В очите на неговия Създател, човек ще бъде преценен, че стои по-високо по степен на достойнство и по положение, само ако превъзхожда други по добродетели и праведност.

Ученията на Свещения Коран покриват всички сфери на човешките интереси и дейности като една цялостна религиозна, социална, икономическа и морална система, която може да бъде практикувана универсално. Тя утвърждава, че нито една система, колкото и добра да е тя, не може да функционира без най-стриктно придържане към абсолютни морални ценности.

Свещеният Коран описва ясно правата и задълженията на различните индивиди и слоеве на обществото като внася съвършен човека в обществения ред и отстранява всички източници на търкания между човек и човек. По този начин той елиминира концепцията за класова борба и експлоатацията на човека от човека в каквато и да е форма.

Свещеният Коран се радва на репутацията, също така, че е единствената от всички Божествени Книги която установява правата на жените и им дава почетно място с голяма почит в човешкото общество. Освен това, Свещеният Коран е единствената Божествена Книга, която дава ясно такива закони за наследството, които да служат като гаранция за зачитане на правата на жените да наследяват.

Свободата на съвестта е друга важна характеристика на ученията на Свещения Коран. Бог е дал свобода на избор на човека да вярва или да отхвърля и никой няма право да упражнява натиск в религията. По въпросите на вярата, човек дава сметка пряко на Бога. Никоя идеология не може да му бъде наложена насила, нито пък някой може да го принуди да се откаже от онова, в което вярва. Убеждение и благоразумни разговори са единствените позволени средства, чрез които може да се постигне някаква промяна в човешкото мислене.

Във вярата не бива да има никаква принуда. (2:257)

Така че, онзи който *вече* е загинал чрез ясно Знамение, да може да загине, а онзи, който *вече* е извикан на живот чрез ясно Знамение, да може да живее. (8:43)

Свещеният Коран учи, че човешката душа придобива нова форма на съществуване след смъртта. Съдбата и бъдещето на душата на всеки човек се определя от неговите собствени действия и поведение. Злите или добри дела на всеки индивид решават изхода неговия бъдещ живот след смъртта.

Свещения Коран твърди, че Ислямът е посланието на Светлината, която след дълга борба, в крайна сметка ще победи Тъмнината. (В Свещения Коран се пророкува, че в бъдните дни, Ислямът ще надделее над всички други религии и идеологии като по този начин ще се реализира желаната цел за една универсална религия за всички религии и идеологии на човечеството.) Тази окончателна победа на Исляма, според пророчествата на Светия Пророк е трябвало да се постигне от един слуга на Светия Пророк Мохамед, мир на праха му, наречен Махди и Месия, чрез логика, аргументирано спорење и убеждаване. В края на миналия век, според вярването на Ахмадийското мюсюлманство, в изпълнение на това пророчество, Хазрат Мираза Гулам Ахмад от Кадан, Индия, бил възкресен от Бога, като обещаеният реформатор на този век под титлите Махди и Месия. През 1889 година той основал едно движение, и го нарекъл Ахмадийското Движение в Исляма. Още от своето възникване, движението си е поставило задачата да разпространява посланието на Исляма чрез мирни средства, убеждаване и разумно спорење, както и чрез служене на другите човешки същества в различните краища на света. До настоящия

момент, движението е успяло да привлече привърженици на Исляма в около сто страни на света и продължава да полага усилия в тази насока. Настоящият превод на Свещения Коран на български език е още една важна стъпка направена от общността в същата благородна посока. Да я благослови Аллах с успех!

Настоящият превод е направен от.....

и беше редактиран от.....

Ние сме благодарни на всички тях за това, че прекараха дълги часове работа над ръкописа и че направиха необходимите поправки.

Всички разходи по отпечатването на този превод бяха поети от Шейх Абдул Маджийд. Ние отправяме искрена молитва Аллах да го възнагради щедро и да приеме неговото искрено пожертвование.

Поднасяйки настоящето Свето Писание на българската публика, ние се молим на Всемогъщия Аллах то да се окаже източник на напътствие за тях и те да могат да извлекат полза от ученията на това Своято Божие Слово, отправено до цялото човечество.

Издателят.

АЛ ФАТИХАХ (Откровение преди Хиджра)

МЯСТО И ВРЕМЕ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Както се съобщава от много традиционалисти, цялата тази Сура станала откровение в Мекка и още от самото начало се превърнала в част от Мюсюлманската Молитва. За тази Сура се споменава в един стих на Корана, *Ние наистина сме ти дали на теб седемте често повтаряни стихове и Великия Коран (15:88)*, който по всеобщо признание е бил открит в Мекка. Според някои сведения тази Сура се появила като откровение и втори път в Медина. Но времето на първата ѝ поява, обаче, може да се определи твърде рано в свещенослуженето на Пророка.

ИМЕНАТА В ТАЗИ СУРА И ТЯХНОТО ЗНАЧЕНИЕ

Най-известното заглавие на тази Сура т. е. *Фатихат ал-Китаб*, (Начална глава на Книгата) се потвърждава от авторитета на няколко надежни традиционалисти (Тирмизи и Муслим). Това заглавие после било съкратено на Сура ал-Фатихах или просто *АЛ-ФАТИХАХ*, *Сурата* е известна и с още доста други имена като най-автентични са следните десет от тях, а именно: *Ал-Фатихах*, *Ал-Салат*, *Ал-Хамд*, *Ум Ал-коран*, *Ал-Коран Ал-Азим*, *Ал-Саб ал-Матхани*, *Ум Ал- Китаб*, *Ал-Шифа*, *Ал-Рукиах* и *Ал Кани*. Тези имена хвърлят обилна светлина върху широкото значение на Сурата.

Името Фатихат ал-Китаб (Начална глава на Книгата) означава, че тази Сура след като е била поставена в началото, служи като ключ за цялата тематика на Корана, Ал Салаат (Молитвата) означава, че тя представлява пълна и съвършена молитва и е неизменна част от институционните Молитви на Исляма, Ал-Хамд (Похвалата) означава, че Сурата извежда на бял свят възвишената цел на създаването на човека и учи, че отношението на Бог към човека е такова на милост и милосърдие, Ум ал-Коран (Майката на Корана) означава, че Сурата представлява резюме на целия Коран, Съдържайки в сбитя форма цялото познание, което има отношение към моралното и духовното развитие на човека. Ал-Коран ал-Азим (Великият Коран) означава, че въпреки, че Сурата е известна като Ум ал- Китаб и Ум ал Коран, той все пак представлява част от

Свещенната Книга, а не е нещо отделно от него, така както погрешно смятат някои, Ал Са ал-Матхани (Често-повтаряните Седем Стиха) означава, че седем кратки стихове на главата по същество удовлетворяват всички духовни нужди на човека. То означава също така, че тази глава трябва да бъде повтаряна при всеки Ракат на Молитва. Ум ал-Китаб (Майката на Книгата) означава, че Молитвата, която се съдържа в тази глава е била причината за откровението, разкрило раздаването на справедливост в Корана. Ал-Шифа (Лекът) означава, че тя осигурява лечение за всички основателни съмнения и колебания на човека, Ал-Рукнях (Магията) означава, че тя не е само молитва за пропъждане на болести, но и че тя осигурява, също така защита от Сатаната и неговите последователи и придава сила на човешкото сърце против тях. Ал-Кани (Съкровището) означава, че Сурата е неизтощим източник и съкровищница на знания.

СПОМЕНАВАНЕ НА АЛ - ФАТИХАХ В ЕДНО ПРОРОЧЕСТВО НА НОВИЯ ЗАВЕТ

Най-известното име на Сурата, обаче, е Ал-Фатихах. И интересно е да се отбележи, че точно това име се среща в едно от пророчествата на Новия Завет: "Видях един друг могъщ ангел да се спуска от небето....и той държеше в ръката си една малка отворена книга; и той стъпи с десния си крак върху морето, а с левия си крак на земята"...(Rev.10:1-2), Староеврейската дума за "отворена" е "фатоах", която е същата каквато е и арбаската дума "фатихах". И отново; "И когато той (ангелът) извика, седем гръмотевици изрекоха гласа си" (Rev.10:3-4). "Седемте гръмотевици" представляват седемте стихове на тази Глава. Християнските изследователи твърдят, че пророчеството се отнася за второто пришествие на Христос и това е установено чрез действителни факти. Светият Основател на Движението "Ахмадия", Хадрат Мирза Гулам Ахмад, лицето на когото е било изпълнено пророчеството, отнасящо се до второто пришествие на Христос е писал коментари върху тази Глава и е имал аргументи за истинността на своята претенция от нейното съдържание и винаги я използвал като образец на молитва. Той е имал от нейните кратки седем стихове Божествени реалности и вечни истини, които не са били известни преди това. Все едно, че тази Глава е била затворена книга преди нейните богатства да бъдат отворени на бял свят от Хадрат Ахмад. По такъв начин е било изпълнено пророчеството, съдържащо се в Rev.10:4: "И когато

седемте гръмотевици изрекоха гласовете си, аз тъкмо се готвех да започна да пиша и чух глас от небето, който ми каза: "Запомети онези неща, които седемте гръмотевици изрекоха и не ги записвай!" Пророчеството се отнасяло до факта, че "Фатоах" или "Ал-Фатихах" ще остане, за известно време, затворена книга, но ще дойде време, когато съкровищата от духовни знания, които се съдържат в нея ще излязат на бял свят. Това беше направено от Хадрат Ахмад.

ВРЪЗКА С ОСТАНАЛИТЕ ЧАСТИ НА КОРАНА

Тази Сура представлява, така да се каже, въведение към Корана. Тя е, всъщност, Коранът в миниатюра. По този начин, още в самото начало на своето изучаване, читателят се запознава, в най-общи линии, с тематиката, която би трябвало да очаква, че ще намери в Свещенната Книга. Твърди се, че Светият Пророк бил казал, че Сура-та Ал-Фатихах е най-важната Глава на Корана (Бухари).

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Тази Сура съдържа същината на цялото учение на Корана. Тя съдържа, в най-общ вид, всички теми и проблеми, които се третират надълго и нашироко в целия Коран. Тя започва с описание на фундаменталните определения на Бог, които образуват оста, около която се въртят всички останали Божествени определения и основата, на чиято база функционира вселената и отношението между Бог и човек. Четирите главни Божествени определения: *Рабб* (Създател, Хранител и Подобрител), *Рахман* (Милостив), *Рахим* (Милосърден, Снизходителен) и *Малики Яум ал-Дин* (Господар на Деня на Страшния Съд) означават, че след като създал човека, Бог го надарил с най - добрите естествени способности и осигурил средствата и материала, необходим за неговото физическо, социално, морално и духовно развитие. После, Той осигурил възможности стремежите и усилията на човека да бъдат богато възнаградени. След това Сурата продължава, че човек е бил създаден за *Ибадах* т. е. поклонение на Бога и постигането на Неговата близост и това, че той непрекъснато има нужда от Неговата помощ за постигането на тази възвишена Цел. Споменаването на четирите Божествени определения е последвано от всестранна молитва, в която всички стремежи на човешката душа намират пълен израз. Молитвата учи, че човек винаги трябва да търси и да призовава помощта на Бога, за да може Той да му осигури средствата

АЛ -ФАТИХА

(Откровение преди Хиджра)

необходимими за успех в този и в Бъдния живот. Но тъй като човек е склонен да извлича сила и вдъхновение от добрия пример на онези благородни и велики души от миналото, които са постигнали целта си в живота, него го учат да се моли за това, че, подобно на тях, Бог ще открие и за него пътища на неограничен морален и духовен прогрес. Накрая, молитвата съдържа предупреждение да не би след като е бил воден по правия път, той да се отклони от него, да изгуби от погледа си своята цел и да се отчужди от своя Създател. Него го учат да бъде винаги нащрек и винаги да търси Божията закрила срещу всяко възможно отчуждаване от Него. Това е темата, която се предава в съкратен вид в *АлФатихах* и това е темата, която Коранът излага цялостно и всестранно като цитира многобройни примери за напътствие на читателя.

На вярващите се предписва, преди да четат Корана да потърсят Божията закрила срещу Сатаната: *Когато рецитираш Корана, търси убежище при Аллах от Станата, Отхвърления (16:99)*. А убежище или закрила означава: (1) Да не ни сполетява никакво зло; (2) Да не ни убягва никакво добро; (3) След като сме постигнали доброта, да не можем да се върнем към злото. Предписаните слова на молитвата са: “Аз търся убежище при Аллах от Сатаната, отхвърления,” които трябва да предхождат всяко рецитиране на Корана.

Една Глава от Корана - (а те са 114 -) се нарича Сура. Тази дума, преведена на български като “Глава”, означава: (1) Ранг или високо положение; (2) Белег или знак; (3) Издигната и красива постройка; (4) Нещо пълно и цялостно (Акраб и Куртаби). Главите на Корана се наричат Сури, защото; (а) Човек се издига в ранг чрез четенето им и постига високо положение чрез тях; (б) Те служат като знаци за отбелязване началото и края на различните теми и проблеми, третирани в Корана; (в) Те са като благородни духовни постройки; (г) Всяка от тях разглежда цялостна тема. Името Сура е използвано в самия Коран (2:24 и 24:2). Използувано е също така и в Хадит. Светият Пророк казва: “Току-що ми беше открита една Сура и тя гласи” (Муслим). От това се вижда, че името *Сура* за обозначаване на една част от Корана е било използвано още от самото начало на Исляма и не е по-късно нововъведение.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Цялата възхвала принадлежи на Аллах, Повелителя на всички светове,

3. Милостивия и Милосърдния,

4. Владетеля на Деня на Страшния Съд.

5. На теб единствено се покланяме ние и Теб единствено призоваваме ние за помощ.

6. Води ни по правия път,

7. Пътят на онези, които ти си надарил с всички Твои блага и на онези, които не са си навлекли върху себе си Твоето недоволство, и на онези, които не са се оказали в заблуждение.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

Глава 2
АЛ БАКАРАХ
(Откровение след Хиджра)

ЗАГЛАВИЕ, ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО И КОНТЕКСТ

Тази, най-дългата *Сура* в Корана, е била открита в Медина през първите четири години след Хиджра и е известна като Ал-Бакарах. Името е било дадено от самия Свети Пророк. Тази *Сура* изглежда води името си от стихове 68-72, където едно важно събитие из живота на еврейската нация се споменава бегло. В продължение на дълго време евреите живеят в Египет като крепостни селяни и роби под най-жестокото робство на Фараоните, които боготворели кравата. Както става обикновено с покорените раси, те възприели от египтяните и робски подражавали на много от обичаите и навиците им и в резултат започнали да харесват толкова много кравата, че почти я обожавали. Когато Мойсей им казал да пожертвуват определена крава, която символизирала обекта на тяхното обожествяване, те вдигнали голям шум по този въпрос. Именно за тази случка се наемква в стихове 68-72. Освен като "Ал-Бакарах", тази *Сура* е позната още и под името "Ал-Захра" и както тя, така и "Але-Имран" са известни заедно като "Ал-Захрауан" - "Двете блестящи" (Муслим). Твърди се, че Светият Пророк казал: "Всяко нещо си има връх и върхът на Корана е Ал-Бакарах" (Тирмизи). Тази *Сура* е поставена след Ал-Фатихах, защото тя възплава отговори на всички важни проблеми, които веднага се изправят пред читателя, когато той се обърне от Ал-Фатихах към изучаването на главната Книга. Макар че е общо свързана с всички останали *Сури*, Ал-Фатихах има по-специално взаимоотношение с Ал-Бакарах, която представлява изпълняването на молитвата, "Напътствувай ни по правия път..... Твоето недоволство..." И наистина Ал-Бакарах със своите разсъждения върху Знаменията, Книгата, Мъдростта и Средствата за Пречистване (2:130), представлява подходящ и всеоткровен отговор на тази голяма молитва.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Понякога се казва, че Коранът започва с тази *Сура*, тъй както поканва самият ѝ начален стих: "Това е една свършена Книга; в това

няма никакво съмнение,"; докато Ал-Фатихах, която е, така да се каже Миниатюрен Коран, макар че представлява интегрална част от него, заема свое собствено, независимо и особено място (15:88). Тематиката на тази дълга глава е резюмирана в нейния 130ти стих. Стихът съдържа молитва на Патриарха Абрахам, в която той умолява Бога да въздигне Пророк сред мекканците, който да може; (1) да им рецитира Знаменията на Бога; (2) да даде на света едно Свещено Писание, което да съдържа свършените закони на *Шариах*; (3) да обясни залегналата в тях мъдрост; и (4) да установи принципи и правила на поведение, които ще доведат до пълно духовно преобразяване в живота им и ще ги направи велика и силна нация, достойна да води целия свят. Четирите големи цели, за които се е молел Абрахам се разглеждат в тази Глава в същата последователност, в която той се е молел за тях. "Знаменията" се разглеждат в първите 168 стиха, "Книгата" и "мъдростта" в стихове 169-243 и накрая "Начините за национален прогрес" в стихове 244-287. "Рецитирането на "Знаменията" се отнася за споровете, свързани с истината на Светия Пророк; "Учението на Книгата и Мъдростта" се отнася до законите на *Шариах*, изложени в тази *Сура* и мъдростта или философията, която е заложена в тях и накрая, в изясняването на темата за духовната промяна, за която се говори в Молитвата на Абрахам, тя се отнася за принципите, които водят да национално пробуждане.

Тази *Сура* има 40 раздела и 287 стиха. Тя започва с твърдението за трите основни вери: вярата в Бога, в Откровението и в Живота след Смъртта и с две практически обредни заповеди за Молитва и *Закат* като останалата част е обширно разясняване на тези принципи и обредни заповеди. В отговор на молитвата за напътствие, Коранът претендира, че представлява един свършен кодекс от закони, който обхваща всички истини, открити в предхождащите го Свещени Писания от откровения, с много повече неща от онова, което те не съдържат и той претендира също така, че напътствува човека да достигне найвисокия връх на духовна слава. Вторият дял порицава и осъжда чисто словесното проявяване на вяра, която няма дълбоки корени в сърцето.

Третият раздел, обаче, установява стандарти и критерии, чрез които може да се изпита и докаже истината на Корана. И за тази цел той насочва подчертано вниманието към процеса на еволюция, който действа във физическата вселена. Този процес може да се види също така и в духовното царство. След това се споменава първото

звено в тази духовна верига - Адам, първият човек, на когото Бог е открил Своята Воля. В четвъртия раздел ни се казва, че срещу Светия Пророк са издигнати възражения. Но тези възражения не могат да омаловажат с нищо истината му, така както те не могат да омаловажат и истината на Адам. Следващите дванадесет раздела от 5ти до 16ти опровергават едно от възраженията, а именно: къде е необходимостта от ново откровение, след като Бог вече е открил Себе Си на Адам? Заявява се, че в унисон с прогресиращата еволюция в духовната система, Бог спуска Своего откровение през всяка ера, като всяко следващо откровение е поусъвършенствувано в сравнение с предхождащото го. Мойсей бил основателят на един нов *Шариах*. Той бил последван от цяла плеада Божествени Пратеници, които били посрещнати враждебно и били преследвани от израелитяните. Непрекъснатото нарушаване на Божествените Заповеди от страна на израелитяните и техните груби беззакония ги лишили от правото им на Божествена Милост. Ето защо, Правото за издигане на Пророци, в съответствие с библейското пророкуване, било прехвърлено върху Дома на Ишмаел и Светият Пророк бил издигнат от безплодната и безводна Долина на Мекка с найсъвършения и пълен Закон. Това изпълнило израелитяните с ярост, макар че те нямали право да се ядосват и *фучат* за това, че били лишени от Правото за издигане на Пророци. Те се противопоставили на Светия Пророк и не жалели сили да го сведат до нищо. Но противопоставянето срещу Божествената Цел никога не е водило до успех.

Следващите два раздела опровергават възраженията на израелитяните, свързани с това: защо Светият Пророк се отказал от *Киблата* на всички предишни Пророци в полза на *Кабах*. На тях им се отговаря, че на първо място, обръщането с лице в дадена посока за Молитви или определянето на дадено място, както в *Кибла*, не представлява цел, която трябва да се преследва, а това служи само да създаде и да поддържа единство сред един народ. На второ място, в молитвите, които Абрахам предложил за синовете на Ишмаел, било предречено, че един ден Мекка ще се превърне в място за поклонение за тях, а Кааба в тяхна *Кибла*. В 19ия раздел се споменава, че Светият Пророк ще се сблъска със силна съпротива от страна на неверниците при изпълнението на своята тежка мисия и че тази съпротива ще продължи до падането на Мека. 20ият раздел насочва вниманието към върховната истина, че всичко заявено погоре не е празно предположение или догадка; самото създаване на небесата и на земята, редуването на деня и нощта и други природни явления са

неопровержимо доказателство, още повече, че от една страна, законът на природата сочи наличието и на духовен закон и един процес на прогресираща еволюция в него, а — от друга страна, цялата вселена като че ли действа в подкрепа на Светия Пророк. С 21ия раздел започва описание на обредите на *Шариах* и мъдростта, заложена в тях; и преди всичко, дадени са указания за използването на законна (*Халал*) и здравословна (*Тайиб*) храна, защото действията на човека се ръководят от умственото състояние на човека, а пък то се влияе силно от храната, която яде човек. В 23 ия раздел се дава същността на ислямското учение, което се състои от: вяра в Бога, в Живота след Смъртта, в откровенията на Светите Писания и в Божествените Пратеници. Правенето на добро за другите, молене и принос към националните фондове също се споменават като съставки на праведно поведение. Към тях се добавят и запазването на търпение при изпитания и изпълняването на тържествени обещания. Поддържането на ред и справедливост, законна помощ на роднини и спазването на обществените закони, сред които законът за наследството заема найвидно място, също се смятат за много важни. В следващия раздел ударението се поставя върху практикуването на вярата, чиято цел се постига чрез Ислямското Постене. 24 и 25 раздел разглеждат обредите, ритуалите и законите, свързани с Поклонението, което играе много важна роля в осъществяването на национално единство и солидарност сред мюсюлманите. В раздел 26 се хвърля светлина върху философията на заповедите на *Шариах*, към които трябва да се проявява съответна почит, тъй като външните действия оказват много силно влияние върху вътрешната чистота. След това се заявява, че законите на Шариах се пренебрегват, защото хората, общо взето, не обичат да отдават от времето си и от парите си в името на Бога и си измислят неубедителни оправдания, за да заобиколят задълженията си в това отношение. Всъщност, не е възможен никакъв прогрес без жертвуване и вярващите се увещават да харчат от трудно спечеленото си богатство по пътя на Аллаха, така че да се установи пълна религиозна свобода.

В раздел 27 ни се казва, че когато се пречи на религиозната свобода, сражаването става наложително, а жертвуването на живота и имота необходимо. След това се заявява, че за да прекарат времето си и за да търсят душевно облекчение, хората се отдават на пиене, а за да съберат пари за да посрещнат разходите за война, те прибегват до комарджийство. Ислямът осъжда тези грехове. След това, на нас ни се казва, че след война остават много сираци, за които трябва да се

полагат подходящи грижи и във връзка с това на мюсюлманите се предписва да не сключват бракове с идолопоклоннички, защото това води до нарушаване на хармонията в домашния им живот. В раздели 28, 29, 30 и 31 ни се казва да не търсим полово общуване с жени, които се намират в своя месечен период, който е нещо като временна раздяла. Тези инструкции са последвани от закони за регулиране на развода, който означава повече или по малко раздяла за винаги, а след това от закони, уреждащи сукането, а също така и третирането на вдовици. Раздели 32 и 33 разглеждат принципи, които имат специално отношение към националното пробуждане и единствено чрез тяхното съблюдаване един народ може да постигне истински прогрес, а на мюсюлманите се казва, че един народ, който се стреми да заеме почетно място сред силните народи, трябва да е готов да се изправи пред смъртта, за да издигне каузата на истината и праведността. В раздел 34 се споменава, че пребиваването на човека на земята е само временно и той не бива да жали никакви усилия, за да установи истинска връзка със своя Създател, а това е възможно единствено само посредством дълбока медитация върху Божествените определения. След това в *Айят алКурсийи*, когото Светият Пророк е нарекъл като един от найхубавите и възвишени стихове в Корана се споменават много накратко, но много всеобхватно определенията на Бога и се казва, че не е необходима никаква принуда, за да убедиш някого да установи своята връзка с Владетеля на такива благородни и възвишени определения. След това в 35 раздел се заявява, че докато моралната праведност се реализира в един човешки индивид непосредствено чрез милостта на Бога, моралното преобразяване настъпва сред народите посредством помощта на Божествени Пратеници и се наемква, че и двата тези начини на поправяне ще се осъществят четири пъти сред потомството на Абрахам. След това се казва, че както колективното усилие, така и националното сътрудничество са крайно необходими за да може да се осъществи морално преобразяване в национален мащаб; резултатите от целенасочените и колективни усилия в това отношение и от взаимното сътрудничество на истинските правоверни надхвърлят далеч жертвите, направени от тях. След това всички сделки, основани на лихварство са строго забранени и даването и вземането на лихва се заклеява като равносилно на обявяването на война срещу Бога и Неговия Пророк, защото сделки, базирани на лихварство са противни на духа на взаимна помощ и взаимно сътрудничество и правеното на добро за другите човешки същества. Понататък, на мюсюлманите се казва, че те не трябва да се

опасяват, че не е възможен никакъв прогрес без лихварство. Бог е постановил, че рано или късно хората, които дават или вземат лихва ще бъдат застигнати от гибел.

След това се заявява, че един от начините за оказване на взаимна помощ и сътрудничество е да се дават в заем пари, но всички сделки, свързани с вземане или даване на заем трябва да бъдат записани по подходящ начин. Тази Сура завършва с красивата забележка, че докато гореспоменатите указания са необходими за осъществяването на морално преобразяване сред един народ, то най-добрият, безопасен и сигурен начин да издигнат своите морални стандарти и да постигнат истинска и вярна праведност и чистота на характера сред тях е те да имат твърда вяра в Словото на Бога, непрекъснато да имат пред очите си Неговите определения, да размишляват и разсъждават върху тях и да търсят Божествена помощ чрез молитва, отправена искрено към Него.

Абрахам и, следователно, ако се отхвърли Светия Пророк, Абрахам трябва да бъде сметнат за лъжец и натрапник и следователно, цялата Мойсеева Милост и Християнството трябва също да бъдат определени като изтъкани от лъжи и измислици. Косвено, истината на Ислямското Послание е изяснено така че да може да бъде прието от целия свят, защото създаването на човека крие в себе си една голяма и възвишена цел и тази цел може да се осъществи единствено само чрез вярването в Посланието, въплътено в Корана, който единствено съдържа сега действителният *Шариах* и хвърля светлина върху мъдростта и философията на неговите обредни предписания и единствено чрез вярване в него и чрез действие в съответствие с него може да се постигне чистотата на сърцето и Божествената Реализация.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ

АЛ БАКАРА

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим.

3. Това е една съвършена Книга; тя не подлежи на никакво съмнение; тя е напътствие и ръководство за праведните,

4. Които вярват в невидимото и спазват Молитвата, и жертвуват част от онова, което Ние сме им осигурили за тях;

5. И които вярват в онова, което ти е било разкрито на теб, и в онова, което е било разкрито преди теб, и които вярват твърдо в онова, което все още предстои да дойде.

6. Именно те са онези, които следват наставленията на своя Повелител и именно те са онези, които ще преуспят.

7. А онези, които са престанали да вярват, и на тях им е все едно дали ги предупреждаваш, или пък не ги предупреждаваш, те никога няма да започнат да вярват.

8. Аллах е поставил печат и върху техните сърца и върху техните уши; а пред очите им се е спуснала завеса и тях ги очаква едно голямо наказание.

Р. 2.

9. А сред хората се намират и такива, които казват: "Ние вярваме в Аллах и в Деня на Страшния Съд", докато в действителност те въобще не вярват.

*Аз съм Аллах, Все Знаещият.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ ۚ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

10. Те ще се опитват да измамят и Аллах и онези, които вярват, но те не могат да измамят никой друг освен себе си, само че те самите не могат да разберат това.

11. В техните сърца се е вселила болест и Аллах е подсилил този техен недъг вътре в тях, и на тях им предстои мъчително наказание, защото те са лъгали.

12. И когато на тях им се каже: "Да не създавате безпорядък на земята", те отговарят: "Ние сме само помощници, които искат да се възцари мир."

13. Пазете се! Без съмнение, именно те са онези, които всяват смут и раздор, но самите те не могат да разберат това.

14. И когато на тях им се каже: "Вярвайте и вие така, както други хора са вярвали," те казват: "Нима и ние трябва да вярваме така, както са вярвали глупците?" Пазете се! Без съмнение, именно те са онези, които са глупци, но те самите не го знаят.

15. И когато те се срещнат с онези, които вярват, те казват: "Ние сме вярващи"; но когато са си насае със своите главатари, те казват: "Ние сме, безспорно, с вас, ние само се преструваме."

16. Аллах ще ги накаже заради тяхното притворство и ще ги остави да вършат своите прегрешения и да се пугат като слепци.

17. Това са онези, които са поели по пътя на прегрешенията вместо да се оставят да бъдат напътствувани, но тази тяхна сделка не им е донесла никаква изгода и те само са се лишили от правилно напътствуване.

يُخٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑩

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ⑪

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑫

إِنَّمَا أَنْتُمْ مَفْسِدُونَ وَلٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ⑬

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ إِنَّمَا أَنْتُمْ سَفَهَاءٌ وَلٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ⑭

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِمَا صَلَّحَ وَإِذَا خَلَا إِلَىٰ شَٰئِطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ⑮

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑯

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ⑰

18. Техният случай прилича на случая с онзи човек, който запалил огън и дал осветление на всички около него; но Аллах им отнел светлината и ги оставил в гъста тъмнина; те не могат да виждат.

19. Те са глухи, неми и слепи; така че те няма да могат да се завърнат.

20. Или пък, това е като някой пороеен дъжд от облаците, поради което наоколо има само гъста тъмнина, и гръмотевици, и светкавици; те запушват ушите си с пръстите си заради гръмотевиците и заради смъртната опасност, която идва от тях, и Аллах обгражда от всякъде онези, които не вярват.

21. Мълнията може почти да им отнеме зрението, и когато и да ги освети тя, те започват да се движат в нейната светлина, а щом тя изчезне и около тях отново стане тъмно, те застават неподвижно. И ако такава бъде волята на Аллах, Той би могъл да им отнеме и слуха и зрението, защото, без съмнение, Аллах има властта да прави всичко онова, което на Него Му е угодно.

Р. 3.

22. О, вие хора! Почитайте своя Повелител, Който е създал и вас, така както и онези, които са били преди вас, за да можете вие да станете праведни;

23. Който направи от земята ложе за вас, а пък от небето, покрив, и който може да накара водата да се спусне долу от облаците и по този начин да произведе повече плодове за вашата прехрана. Ето защо, не възвеличавайте други, за да ги правите равни на Аллах, след като вече сте били уведомени.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَا يَبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

صُمُّوا بِكُمْ عُمًى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

24. И ако имате някакви съмнения относно онова, което сме изпратили долу за Нашия слуга, то тогава, създайте глава, подобна на настоящата и се обърнете към всички ваши помощници, освен Аллах, ако сте правдиви.

25. Но, ако не направите това, а и не бива вие никога да го правите, тогава пазете се от Огъня, чието гориво са хора и камъни, който е подготвен за онези, които не вярват.

26. И предайте благата вест на онези, които вярват и които вършат добри дела, че за тях са подготвени Градини, под които текат потоци. И всеки път, когато на тях им се даде да вкусят от плодовете там, те ще казват:

“Това е онова, което ни беше дадено по-рано.” И ще им бъдат дадени дарове, които много си приличат един на друг. И там те ще си имат свършено чисти партньори, и те ще обитават именно там.

27. Аллах не си щади труда да дава нагледни примери, дори и когато те са по-малки от комари, а дори и по-малки. Онези, които вярват, знаят че това е истината, която идва от техния Повелител докато онези, които не вярват, казват: “Какво иска да каже Аллах с нагледен пример като този?” А чрез тях Той отсъжда мнозина, че са изпаднали в заблуждение и чрез тях Той напътствува мнозина; но по този начин Той не осъжда никого за това, че е изпаднал в заблуждение, освен онези, които не се покоряват.

28. Онези, които нарушават завета на Аллах, след като той е бил вече установен, и онези, които разделят на части онова, което Аллах е заповядал да бъде съединено в едно, и всяват

وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاتُّوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

раздор на земята; именно те са онези, които ще претърпят загуби.

29. Как може да не вярвате в Аллах? Когато вие сте нямали още живот, Той ви е дарил живот, а след това именно Той ще ви изпрати смърт, след което отново ще ви върне към живот, а пък след това ще бъдете накарани да се върнете отново при Него.

30. Именно Той е онзи, който е създал за вас всичко онова, което се намира на земята; след това Той се е насочил към небесата и ги е усъвършенствувал и тях като седем небеса, и на Него Му са известни всички неща.

Р. 4.

31. И когато твоят Повелител казал на ангелите: “Аз се готвя да поставя свой наместник на земята”, те казали: “Да не би Ти да поставиш някой, който да всее раздор там и да пролее кръв?, а пък ние да Те възхваляваме със Твоята слава и да превъзнасяме Твоята святост”. Той отвърна: “Аз зная онова, което вие не знаете”.

32. И Той научил Адам на всички имена, а след това Той поставил предметите на тези имена пред ангелите и им казал: “Кажете ми имената на тези неща, ако сте прави”.

33. Те казали: “Ти си свят! Ние нямаме никакви други знания, освен онова, на което ти си ни научил; Ти, без съмнение, си Все-Знаещият и Пре-Мъд-рият.”

34. Той казал: “О, Адам, кажи им имената на тези неща!” И когато той им казал техните мена, Той казал: “Не ви ли казах Аз, че зная тайните и на небесата и на земята, и че зная онова, което разкривате и онова, което скривате?”

فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٩﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾

35. И си спомнете времето, когато Ние казахме на ангелите: “Подчинете се на Адам!” и те всички му се подчиниха. Но Иблис не се подчини. Той се отказа и беше твърде горд, и той беше от онези, които не вярват.

36. И Ние казахме: “О, Адам, обитавайте, ти и твоята жена тази градина и яжте до насита от там от където искате, но не се приближавайте до това дърво, за да не станете грешници!”

37. Но Сатаната направи така, че и двамата да съгрешат по този начин и ги лиши от онова състояние, в което те се намираха. И Ние им казахме: “Вървете си от тук: някои от вас са врагове на други и за вас има убежище на земята и там вие ще бъдете осигурени за известно време!”

38. След това Адам научи от своя Повелител някои от думите на Молитвата. И поради това, Той се обърна към него с милосърдие. Без съмнение, Той е Многократно-Отвърщащ със състрадание и е Милосърден.

39. Ние казахме: “Вървете си от тука, всички вие! И ако до вас достигне Моето напътствие, изпратено от Мен, тогава онзи който следва Моите напътствия, ще бъде от онези, които никога няма да узнават що е страх, нито пък тях ще ги опожня каква беда”.

40. Но онези, които не повярват и които се отнасят към Нашите Знамения като към лъжи, те ще станат обитатели на Адския Огън и там ще бъде тяхното убежище.

Р. 5.

41. О, деца на Израел! Спомнете си за милостите, с които Аз ви обсипах и

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٣٧﴾

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا يَخَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

изпълнете завета си към мен, а Аз ще изпълня завета си към вас. И вие ще трябва да се боите единствено от Мен.

42. И вярвайте в онова, което съм изпратил долу, за да изпълнява онова, което е вътре във вас, и не бъдете от първите, които да не вярват в това, и не разменяйте търгашески Моите Знамения за някоя нищожна цена, и търсете закрила единствено при Мен.

43. И не бъркайте истината с лъжата и не скривайте умишлено истината.

44. И да спазвате Молитвата, и да си плащате данъка Закат, и да се покланяте с онези, които се покланят.

45. Убеждавате ли вие другите да вършат добри дела, а пък самите вие да забравяте за онова, което четете в Книгата? Тогава няма ли да се вразумите?

46. И да търсите помощ с търпение и с Молитва, а това е наистина трудно, освен за онези, които са смирени духом,

47. Които знаят със сигурност и, че ще се срещнат със своя Повелител, и че те ще се върнат отново при Него.

Р. 6.

48. О, деца на Израел! Спомнете си за Моите милости, с които Аз ви обсипах, и за това как ви възвеличих над всички други народи.

49. И се бойте от онзи ден, когато никоя душа няма да може да служи като заместител на някоя друга душа въобще, нито пък ще бъде прието каквото и да е застъпничество за това, нито пък ще бъде приет някакъв откуп за това, нито пък на някой от тях ще им се окаже някаква помощ.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ①

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا
أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِإِيَّتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ
فَاتَّقُونِ ②

وَلَا تَلْسَبُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ③

وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ④
اتَّامِرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑤

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخَاشِعِينَ ⑥

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ
رُجْعُونَ ⑦

يُنَبِّئُ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا بَعَثْتِي إِلَيْكَ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ⑧

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ⑨

50. И си спомнете за онова време, когато Ние ви избавихме от народа на Фараона, който ви подлагаше на жестоки мъчения като избиваше вашите синове и щадеше само жените ви, и във всичко това за вас имаше едно голямо изпитание, изпратено ви от вашия Повелител.

51. И си спомнете за онова време, когато Ние разделихме водите на морето на две части заради вас и ви спасихме, и удавихме хората на Фараона, както видяхте със собствените си очи.

52. И си спомнете за онова време, когато Ние дадохме обещание на Мойсей за четиридесет ноци; а пък вие тогава взехте при себе си телеца и започнахте да се молите на него в отсъствието на Мойсей и така се превърнахте в грешници.

53. След това Ние ви простихме за по-нататък, та да можете вие да изпитате благодарност.

54. И си спомнете за онова време, когато Ние дадохме на Мойсей Книгата и Разпознаването, за да можете вие да бъдете напътствувани правилно.

55. И си спомнете за онова време, когато Мойсей каза на своя народ: "О, народе мой, вие наистина си нанесохте сами голяма вреда като взехте телеца, за да му се молите; ето защо сега вие ще трябва да се обърнете към своя Създател и да погубите своя собствен народ, тъй като така ще бъде най-добре за вас за пред вашия Създател". Тогава Той се обърна към вас със състрадание. Без съмнение, Той е Многократно-Отвърщащ със състрадание и е Все-Милостив.

وَإِذْ جَعَلْنَا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ⑩

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ⑪

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ⑫

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑬

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑭

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ⑮

56. И си спомнете как казахте: “О, Мойсей, ние в никакъв случай не може да ти повярваме, докато не видим Аллах лице в лице”. И тогава вас ви порази гръм, още докато гледахте втренчено.

57. След това Ние ви възкресихме след смъртта ви, за да можете да се почувствувате благодарни.

58. И Ние направихме така, че облаците да направят сянка над главите ви и Ние ви изпратихме Манна Небесна и Салва като ви казахме: “Яжте от хубавите неща, които сме приготвили за вас”. И те не успяха да ни причинят зло на Нас, но те навредиха само сами на себе си.

59. И си спомнете за онова време, когато Ние казахме: “Влезте в това село и яжте там - от където си искате и колкото си искате; но да влезете през портите и да кажете: “Боже! Прости ни за нашите грехове!” Ние ще ви простим за вашите грехове и ще възнаградим онези, които вършат добри дела.

60. Грешниците замениха тази с друга дума, различна от онази, която им беше казана на тях. Ето защо Ние изпратихме долу на земята върху грешниците наказание от небето, тъй като те бяха непокорни.

Р. 7.

61. И си спомнете за онова време, когато Мойсей се молеше за вода за своя народ, а Ние казахме: “Удари по скалата с тоягата си!” и от там рукохна дванадесет извора, така че всяко племе си знаеше от къде трябва да пие то. “Яжте и пийте от онова,

وَإِذْ قُلْتُمْ يُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْكُمُ الصَّيْقَةُ وَأَنْتُمْ تُنْظَرُونَ ﴿٥٦﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَوَضَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعِمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ
وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
لَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْحَسَنِينَ ﴿٥٩﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ

което Аллах е дал и да не вършите беззакония на земята и да всявате раздор.

62. И си спомнете за онова време, когато вие казахте: “О, Мойсей, без съмнение, ние няма да може да се задовлим само с *един вид* храна; ето защо, помолите се на твоя Повелител заради нас, та Той да ни изпрати от всичко онова, което расте на земята от нейните билки, подправки, краставици, жито, леща и лук”. Той каза: “Нима вие искате да приемете онова, което е по-лошо в замяна на онова, което е по-хубаво? Тогава слезте долу в който и да е град и там ще намерите онова, което търсите”. И след това те бяха наказани с унижения и лишения, а и си навлякоха гнева на Аллах; това стана, защото те бяха отхвърлили Знаменията на Аллах и избиваха Пророците несправедливо; това беше, защото те се разбунтуваха и започнаха да вършат беззакония.

Р. 8.

63. Без съмнение, онези, които вярват -- и евреите, и християните, и сабианците -- които и да са *от тях*, които наистина вярват в Аллах и в Деня на Страшния Съд и вършат добри дела -- ще получат своята награда от своя Повелител и те никога няма да узнаят що е страх, нито пък ще ги сполети каквато и да е беда.

64. И си спомнете за онова време, когато Ние приехме от вас един завет и издигнахме високо над вас Свещената Планина, като казахме: “Дръжте здраво онова, което Ние сме ви дарили и го запечатайте добре вътре в ума си, за да можете да получите спасение”.

اللَّهُ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِنْ بَقَرِهَا
وَتَنَائِبِهَا وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا قَالَ اشْتِيبُلُونَ
الَّذِي هُوَ أَرْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ إِنْ هِيَ إِلَّا حُبُّ
لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالسُّكْنَةُ
وَبَاءُوا وَغَضِبَ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
كَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ
وَالصُّبْيَانُ مِمَّنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. След това вие се отвърнахте от вярата и ако не беше милостта на Аллах към вас и Неговото благоволение, вие, без съмнение щяхте да бъдете сред онези, които губят.

66. И, без съмнение, вие сигурно сте знаели какъв е *краят* на онези из между вас, които съгрешат по отношение на Съботния Ден. Ето защо ние просто им казахме: “Превърнете се в маймуни, о, вие презрени!”

67. По този начин, Ние дадохме пример както на хората от онова време, така и на онези, които дойдоха след това, а и урок за онези, които се боят от Бога.

68. *И си спомнете за онова време*, когато Мойсей каза на своя народ: “Аллах ви заповядва да заколите една крава”. Те казаха: “Ти да не би да се подиграваш с нас?” Той отвърна: “Аз търся убежище при Аллах, за да не бъда един от невежите”.

69. Те казаха: “Помоли се за нас пред твоя Бог, за да ни обясни ясно Той, каква трябва да бъде тя”. Той отговори: “Бог казва, че тази крава не трябва да бъде нито стара, нито млада, а зряла, и да бъде между тези две възрасти; а сега, направете така, както Той ви заповядва”.

70. Те казаха: “Помоли се на твоя Бог вместо нас, за да ни обясни ясно Той, каква да бъде на цвят тя”. Той отговори: “Бог казва, че тя трябва да бъде сиво-кафява на цвят, с чист и топъл *оттенък* и да буди възхищение с вида си сред онези, които я гледат”.

71. Те казаха: “Помоли се за нас пред твоя Бог, за да ни обясни ясно Той, коя точно трябва да бъде тя, защото *всички подобни* крави на нас ни

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٥

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ٦٦

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٦٧

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٦٨

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصَ وَلَا يَكْرَهُ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ ٦٩ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ٧٠

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقْعَ لَوْنُهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ ٧١

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَنُهْتَدُونَ ٧٢

изглеждат еднакви, и ако така Му е угодно на Аллах, то ние наистина ще се оставим да бъдем напътствувани”.

72. Той отговори: “Бог казва, че това е крава, която не е научена да оре земята или да напоява посевите, тя е без недостатъци и цветът и навсякъде е един и същ”. Те казаха: “Сега вече ти ни разкри истината”. После те я заколиха, въпреки че бяха склонни по-скоро да не го правят.

Р. 9.

73. *И помнете времето*, когато убихте един човек и после имахте разногласия по този повод, а Аллах изкара на бял свят онова, което вие бяхте скрили.

74. Тогава Ние казахме: “Порази го (убиецът) заради част от престъплението спрямо него (убития човек)”. По този начин Аллах дава живот на мъртвите и ви показва Своите Знаци, за да можете да го разберете.

75. После вашите сърца закоравяха след всичко това, докато станаха твърди като камъни и дори по-твърди; защото измежду камъните наистина има такива, от които бликат потоци и ручей, а и сред тях има и такива, от които започва да тече вода, когато те се разцепят и разделят на части. И наистина, и сред хората има такива, които се смиряват поради страха си от Аллах. А Аллах не е безучастен към онова, което вие вършите.

76. Нима очаквате, че ще ви повярват, когато група от тези хора чуват думата на Аллах, а след това я изопачават и то след като са я разбрали правилно и знаят много добре какви могат да бъдат *последните от това?*

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْاِنَّ جَاءَ جَنْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ٧٢

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُوهَا وَاللَّهُ يَخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ٧٣

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٧٤

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ إِلَّا نَهْرٌ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشْقَىٰ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٧٥

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكَرَمِ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْعَوْنَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْحَرِفُونَ مِّنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٦

77. И когато те се срещнат с онези, които вярват, те казват: "Ние вярваме", а когато се срещат помежду си тайно, те казват: "Вие обяснявате ли им онова, което Аллах ви е разкрил, така че поради това те да могат да спорят с вас пред вашия Бог? Нима тогава няма да разберете?"

78. Нима те не знаят, че Аллах знае всичко онова, което те скриват и което разкриват?

79. А някои от тях са и неграмотни; те не познават Книгата, а само *собствените си* фалшиви представи и *не правят нищо друго* освен да правят празни предположения.

80. Ето защо тежко им на онези, които нишат Книгата със своите собствени ръце, а пък после казват: "Това е от Аллаха", за да могат да получат срещу това някаква жалка цена. Поради това, тежко им на онези от тях заради онова, което те са спечелили.

81. И те казват: "Вечният Огън няма да ни докосне нас, освен само за *малък* брой дни". Кажете им: "Взели ли сте обещание от Аллах?" Тогава, Аллах никога няма да наруши обещанието си. Или пък да не би вие да говорите за Аллах неща, които сами не знаете?

82. Да! Онзи, който върши зло и е обхванат изцяло от своите грехове той е от онези, които са главните обитатели на Вечния Огън и те ще си останат именно там.

83. Но онези, които вярват и вършат добри дела те са обитателите на Райските Небеса и те ще останат да обитават там.

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٨١﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٨٢﴾

قَوْلٍ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَّهُمْ مِّمَّا كُتِبَتْ عَلَيْهِمْ وَلَوْلَا لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

وَقَالُوا لَنُتَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذَ ثَمَنُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٦﴾

P. 10.

84. И *помнете времето*, когато Ние дадохме завет на децата на Израел: "Вие няма да почитате и няма да се молите на *нищо друго*, освен на Аллах и *проверявайте* доброта към родители, роднини, сираци и бедняци и говорете на хората любезно и спазвайте Молитвата и плащайте данъка Закат"; тогава вие се отдалечихте с отвращение, освен само неколцина от вас.

85. И *помнете времето*, когато Ние ви дадохме завет: "Вие няма да проливате кръвта си и няма да изгонвате своя народ от вашите домове"; тогава вие го приехте и потвърдихте; а и го засвидетелствувахте.

86. И въпреки това, именно вие сте народът, който убива своите собствени родни братя и изгонва част от собствения ви народ от своите домове и си обръщате гръб един на друг и се изправяте срещу тях с грях и престъпления. И ако те дойдат при вас като пленници, вие вземате откуп за тях, когато дори *самото* им изгонване е закононарушение от ваша страна. Нима тогава това означава, че вие вярвате само в част от Свещената Книга и не вярвате в другите нейни части? Ето защо за онези от вас, които вършат това, няма да има никаква друга награда освен позор в настоящия ви живот, а в Деня на Страшния Съд те ще получат най-жестоко наказание, защото, несъмнено, Аллах не е безучастен към онова, което правите вие.

87. Именно това са онези, които са предпочели настоящия живот пред живота след смъртта. Ето защо тяхното наказание няма да бъде смекчено, нито пък на тях ще им се помогне *по какъвто и да е друг начин*.

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تُشْهِدُونَ ﴿٨١﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدَاوَةِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ فَتُدْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٣﴾

Р.11.

88. И наистина, Ние дадохме на Мойсей Свещената Книга и накарахме да тръгнат след него Пратеници, които да го следват по петите, а на Исус, синът на Дева Мария, Ние дадохме ясни Знаци и го подсилихме с Духа на Светостта. И нима тогава и вие, всеки път, когато при вас дойде Пратеник с неща, които самите вие не искате, ще се държите арогантно и ще се отнасяте към някои от тях като към лъжци, а други пък просто ще избивате?

89. Те казаха: "Нашите сърца са обвити с покривало". Не! Просто Аллах ги е прокълнал заради тяхното безверие. Защото малко са онези неща, в които те вярват.

90. И когато при тях дойде Свещена Книга от Аллах, която изпълни онова, което те искаха а преди това те се бяха молили за победа над неверниците въпреки всичко, когато при тях дойде онова, което бяха очаквали, те го отхвърлиха. Нека проклятието на Аллах да тегне над неверниците!

91. Злото бе онова, заради което те бяха продали душите си, за да могат да не вярват в онова, което Аллах им беше разкрил, тъй като не им се нравеше това, че Аллах изпраща долу Своята Милост и благоволение върху онзи от Неговите слуги, когото той пожелае. Така че те си навличаха гняв след гняв, а пък има унизително наказание за неверниците.

92. И когато на тях им се каже: "Вярвайте в онова, което Аллах ви е изпратил тук долу", те казват: "Ние вярваме в онова, което ни е изпратено тук долу", а след това те започват да не

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَتَرْفِقُوا كَذِبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ نَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

يَسْأَلُ الَّذِينَ اشْتَرَوُا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
بَعِيًّا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿٩١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ

вярват в онова, което е било изпратено тук долу, въпреки че именно това е Истината, изпълваща онова, което е в тях и около тях. Кажете им: "Защо, тогава, вие се опитахте да убиете Пророците на Аллах преди този, ако наистина сте вярващи?"

93. А Мойсей дойде при вас с ясни Знаци, пък вие взехте за почит телеца в негово отсъствие и така станяхте грешници.

94. И помнете времето, когато Ние ви дадохме завет и издигнахме високо над вас Свещената Планина, като казахме: "Придържайте се здраво до онова, което сме ви дали и внимавайте", а те казаха: "Ние чуваме, но ние не вярваме!", защото техните сърца бяха изпълнени от любовта им към телеца, тъй като не вярваха. Кажете им: "Злото е онова, което вашата вяра ви учи, ако изобщо имате някаква вяра!"

95. Кажете: "Ако убежището в отвъдното Животът след смъртта - при Аллах е само за вас и изключва всички други народи, то тогава пожелайте смъртта, ако наистина мислите така".

96. Но те никога няма да пожелаят това, поради онова, което техните собствени ръце са препратили преди тях; а Аллах познава добре онези, които вършат зло.

97. И бъдете сигурни, че именно те от всички народи ще се окажат най-жадни за живот, дори повече от онези, които са излъчили равни на Бога. Всеки от тях желае да може да му се даде живот от хиляда години, но дори и това да се сбъдне, такъв живот не може да го опази от наказание и Аллах нижда всичко, което те правят.

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٤﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْعَوْا قَالُوا سَاعِنَا وَعَصَيْنَا
وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْأَلُ
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيَّانَا كُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٥﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٧﴾

وَلَيَحْذَرُهُمْ أَحْرَصُ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا ۖ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْتَرَفَ لَفَسَنَةٌ ۖ وَمَا هُوَ
بِمُزْخَرَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْتَرَفَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

Р. 12.

98. Кажете: “Който е враг на Архангел Гавраил – защото именно той е онзи, който е накарал това да се спусне в твоето сърце по заповед на Аллах, което сбъдва онова, предхождащо го и е напътствие и блага вест за вярващите”

99. “Който е враг на Аллах, и на Ангелите му, и на Пратениците му, и на Архангел Гавраил, и на Михаил, тогава, несъмнено, Аллах е враг на всички такива неверници”.

100. И безспорно, Ние ти изпратихме долу ясни Знаци и никой не проявява съмнение и недоверие в тях, освен непокорните.

101. Какво! Нима всеки път, когато им се оставя завет между тях ще се намери групичка, която да го отхвърли? Не, повечето от тях нямат никаква вяра.

102. И сега, когато при тях дойде Пратеник от Аллах, който превръща в истина онова, което е в тях и около тях, една част от народа, на когото Аллах даде Свещената Книга, с захвърлила Книгата на Аллах зад гърба си, така като че ли те не знаят за това.

103. И те следват пътя, който разбунтувалите се люде следваха по време на царуването на Соломон. А Соломон не беше от невярващите напротив, именно бунтовниците бяха онези, които не повярваха и учеха хората на лъжа и измама. И те продължаваха да следват пътя на онова, което беше разкрито на двата

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ٩٨

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ٩٩

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ١٠٠

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا عَهْدًا بَيْنَهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠١

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٠٢

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعْلَمُونَ ١٠٣
النَّاسُ السَّحَرَةُ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ

ангела във Вавилон – Харут и Марут. Но последните двама не започваха да учат никого преди да кажеха: “Ние сме само едно изпитание, ето защо не проявявайте недоверие и неверие.” Така че, хората научиха от тях онова, чрез което можеха да правят разлика между един мъж и неговата жена, но със това те не навредиха на никого, освен по заповед на Аллах; напротив, именно тези хора започват да научават онова, което ще им донесе само беди и пияма да им донесе нищо добро. Защото, несъмнено, такива като тях хора – неверници – са онези, които знаят, че онзи, който постъпва като тях не може да се надява да получи никакъв най от благата, които ни очакват в Живота след Смъртта и безспорно, те са продали душите си на злото, ако само можеха да знаят това!

104. А ако бяха вярвали и ако бяха постъпвали праведно, те несъмнено щяха да получат много по-добра награда от Аллах, ако те само можеха да знаят това!

Р. 13.

105. О, вие, които вярвате! Не казвайте думата “Раина”, а кажете думата “Унзурна” и после внимавайте. А пък неверниците ги очаква мъчително наказание.

106. Онези, които не вярвате и сте от Народа на Свещената Книга или пък от онези, които свързват различни богове с Аллах, не пожелавайте никакво добро да ви бъде изпратено долу на земята от вашия Бог, защото известно е, че Аллах избира за Своята милост онзи, когото Той предпочете, а Аллах може да обсипва с прекалени блага.

يَقُولَ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَلَّيْتُم مَّا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٠٤

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَنَسُوهُنَّ مِمَّنْ عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٠٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٦

مَا يَوْذُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ ۚ إِنَّ يُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ١٠٦

107. Какъвто и Знак Ние да отхвърлим или пък накараме да бъде забравен, Ние винаги даваме вместо него някакъв по-добър от него или пък подобен на него. Нима ти не знаеш, че Аллах има силата да прави всичко онова, което Той пожелае?

108. Нима ти не знаеш, че и земните и небесните царства принадлежат единствено само на Аллах? И че за теб няма никакъв друг защитник или помощник освен Аллах?

109. Нима и ти ще се осмелиш да поставиш под съмнение Пратениката, изпратен при теб, така както Мойсей е бил поставен под съмнение и е бил разпитван преди това? А онзи, който взема безверието в замяна на вярването несъмнено се е отклонил от правата пътека.

110. Мнозина от Народа на Свещената Книга биха искали просто от чиста завист, произтичаща от самите тях, да можете, след като вече веднъж сте повярвали, те отново да ви превърнат пак в неверници, след като вече истината им е станала напълно ясна. Но вие им простете и се отвърнете изцяло от тях, докато Аллах ви произнесе своята присъда. Защото, несъмнено, Аллах има силата да прави всичко онова, което Той си пожелае.

111. А пък ти спазвай Молитвата и си плащай данъка Закат и знай, че каквото и да е добро да изпратиш пред себе си заради себе си, ти ще го намериш отново при Аллах, защото, несъмнено, Аллах вижда всичко онова, което ти правиш.

مَا نَسْفَعُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْشِئُهَا نَأْتٍ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ۝

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا ۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ ۚ مِمَّنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَرَوْا ۖ وَاصْفَحُوا ۚ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

112. А пък те казват: "Никой няма да влезе в Небесния Рай, освен, ако не е евреин или пък християнин". Но това са само техните празни и суетни желания. А ти им кажи: "Покажете своето доказателство, ако действително говорите истината!"

113. Не! Онзи който се подчини изцяло на Аллах и върши само добрини, той ще получи своята награда направо от своя Бог. Върху такива хора няма да се спусне никакъв страх, нито пък те ще изпитат никакви страдания.

114. А пък евреите казват: "Християните нямат никаква почва под краката си." Християните, на свой ред също казват: "Евреите нямат никаква почва под краката си." А пък и едните и другите на свой ред четат една и съща Свещена Книга. Но дори и да е така, казват онези, които нямат никакви знания, те харесват онова, което казват. А пък Аллах ще отседи помежду тях в Деня на Възкресението и на Страшния Съд, по отношение на това какъв е спорът между тях.

115. А кой може да бъде по несправедлив от онзи, който забранява да се възхвалява името на Аллах в храмовете на самия Аллах и се опитва да ги разруши? Никак не е правилно такива хора да влизат в тези храмове, освен със страх и страхопочитание. За такива като тях, на този свят може да има само позор, а пък на оня свят ги очаква само още по-голямо наказание.

116. На Аллах принадлежи и Изтокът и Западът; така че, на където и

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرًا ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَةُ عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِبِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

وَاللَّهُ الشَّرِيقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَإِنَّمَا تُؤَلُّوا فَتَمَّ وَجْهُ

да се обърнеш, пред теб винаги ще се изправя само лицето на Аллах. Без съмнение, Аллах е Щедър, Всезнаещ и Вездесъщ.

117. А пък те казват: "Аллах *си е* взел син за Себе Си." Но той е Свят! Не, всичко в небесата и на земята принадлежи само на него. На Него му се подчиняват всички.

118. Той единствен е Първосъздателят на небесата и на земята. Когато Той реши да нареди нещо, достатъчно е само Той да каже: "Бъде!" и то започва да съществува.

119. А пък онези, които нямат никакви познания, казват: "Защо, тогава, Аллах не ни проговори на нас или пък не ни изпрати някакъв Знак да видим?" Същите думи бяха казани и от онези преди тях, които говореха по същия начин. Дори и сърцата им си приличат. Ние, без съмнение, сме показали ясно Знаците на онзи народ, който вярва твърдо.

120. Ние сме те изпратили теб с Истината – и като носител на благи вести, и като предупредител. И тебе никой няма да те пита за онези, които обитават Ада.

121. А пък евреите в никакъв случай няма да ти се радват, а също така и християните, освен ако ти не решиш да последваш тяхната собствена вяра. Кажи им само: "Без съмнение, единствено напътствията на Аллах са истински напътствия." И ако ти последваш техните зли желания, след знанията, които са ти били дадени на теб, то тогава, ти няма да получиш от Аллах, нито приятел, нито пък помощник.

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿١١٨﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٢٠﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢١﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَمَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٢﴾

122. Онези, на които Ние сме дали Свещената Книга, те я следват така, както Тя трябва да бъде следвана; именно те са онези, които вярват истински в Нея. А пък онзи, който не вярва в Нея е сред онези хора, които могат само да загубят.

P. 15.

123. О, вие, деца на Израел! Не забравяйте Моите милости, с които Аз ви обсипах, както и това, че Аз ви въздигнах над всички други народи.

124. И се бойте от онзи деп, в който никоя душа няма да може да служи като заместител за която и да е друга душа въобще, нито пък ще бъде приет какъвто и да е откуп от нея, нито пък ще има някаква полза от каквото и да е застъпничество, нито пък на такива грешни души ще бъде оказана някаква помощ.

125. И не забравяйте времето, когато неговият Бог постави на изпитание Абрахам чрез известни Свои заповеди, които той успя да изпълни. Той му каза: "Аз ще те направя Водач на хората." Абрахам попита: "А измежду моите потомци?" Пък Той каза: "Моят завет не се отнася за прегрешилите."

126. И не забравяйте времето, когато Ние направихме от Къщата убежище за човечеството и място, където то да се чувства на сигурност и приемете мястото на Абрахам като място за произнасяне или отправяне на Молитви. И Ние заповядахме на Абрахам и на Исмаил, като им казахме: "Очистете Моята Къща за онези, които

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

يُنَبِّئُ إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٣﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَتْهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا
مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ

изпълняват необходимата обиколка, за онези, които остават *вътре* в нея за богослужение и онези, които се кланят дълбоко или падат ничком, *докато произнасят своите Молитви*.

127. И не забравяйте времето, когато Абрахам каза: “Боже мой, направи от този град мирно селище и осигури с плодове онези от неговите жители, които вярват в Аллах и в Дея на Страшния Съд.” А Той каза: “Аз ще обсия с блага също така и онзи, който не вярва – поне за известно време; след това ще го подложат на наказание във Вечния Огън, а това наистина е най-страшния край за всеки човек.

128. И не забравяйте времето, когато Абрахам и Исмаил поставиха основите на Къщата като се молеха: “Боже наш, приеми *това* от нас, защото Ти си Всеслушаш, Всезнаещ и Вездесъщ.

129. “Боже наш, направи ни покорни на Тебе и *направи* и от нашите потомци народ, който да се подчинява на Теб. И ни научи как да се молим ние и се обърни към нас милостиво, защото *Ти често Отвърщаш със Състрадание* и си винаги Милостив.”

130. “И още, Боже наш, издигни измежду тях един Пратеник, който да е измежду тях, който да може да им рецитира Твоите Знаци, който да може да ги научи да разбират Свещената Книга и Истината и който да може да ги очисти и пречисти, защото без съмнение, Ти се Могъщият и Мъдрият.”

وَالزُّكِّي السُّجُودِ ١٢٧

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٢٨

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ١٢٩

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٣٠

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ١٣١ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٣٢

P. 16.

131. И кой ще се отвърне изцяло от религията на Абрахам, освен само онзи, който е глупав в ума си? Именно него сме избрали Ние на този свят, а и на оня свят, той ще бъде без съмнение сред праведниците.

132. Когато неговият Повелител му каза на него: “Подчини се!”, той каза: “Аз съм се подчинил на Повелителя на всички светове.”

133. На същото учеше Абрахам и своите синове – а след него *също така* направи и Яков – като им казваше: “О, синове мои, без съмнение Аллах е избрал именно тази религия за вас, така че не позволявайте на смъртта да ви заvari в друго състояние, освен в състояние, когато вие се намирате в пълно покорство.”

134. Ти присъствувахе ли, когато смъртта дойде при Яков и той се обърна към синовете си с думите: “На какво ще се молите след моята смърт?” А пък те му отговариха: “Ние ще се молим на твоя Бог, Богът на твоите отци, Абрахам, Исмаил и Исак – на Единния Бог – и именно на Него ние се покоряваме изцяло.”

135. Това са хора от един народ, който вече си е отишъл; те са си получили, онова което са заслужили, а пък от теб зависи какво ще си заслужили самият ти и теб никой няма да ти каже какво са правили те.

136. И те казват: “Вие трябва да бъдете евреи или пък християни, за да

وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ قِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ١٣١

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّي الْعَلِيِّ ١٣٢

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يُبْنِي إِنْ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٣٣

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ آبَاؤُكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ١٣٤

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٣٥

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ

можете да бъдете напътствувани правилно.” Пък вие им кажете: “Не, вие по-добре последвайте религията на Абрахам, който винаги е бил най-склонен да приеме Бог и той не е бил от онези, които издигат богове, които да се равняват с Бога.”

137. Ти им кажи: “Ние вярваме в Аллах и в онова, което ни е било разкрито на нас, и каквото е било разкрито на Абрахам и Исмаил, и на Исак, и на Яков и на неговите деца, и онова, което е било дадено на Мойсей и на Исус, и онова, което е било дадено на всички други Пророци от техния Бог. Ние не правим никаква разлика между тях или който и да е от тях и именно на Него се покоряваме ние.”

138. И ако те вярват така както сте вярвали вие, тогава, значи те наистина са били напътствувани; но ако те се обърнат назад, тогава, значи, че те са създавали само схизма, и тогава, без съмнение Аллах ще те изправи срещу тях, защото Той е наистина Все-Чуващ и Все Знаещ.

139. Кажете: “Ние ще приемем религията на Аллах, а кой е по-добър от Аллах в ученето на религия и за това ние ще се молим и кланяме единствено на Него.

140. Кажете: “Нима вие се осмелявате да спорите с нас относно Аллах, докато той е нашият Повелител и вашият Повелител? Ние ще си гледаме нашите работи и вие ще си гледате вашите работи, но единствено само на него ние сме най-искрено предани.”

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٧﴾

قُولُوا أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾

فَإِنْ أَمِنُوا بِبِئْسَ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٩﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً زُورُنْ
لَهُ عِبْدُونَ ﴿١٤٠﴾

قُلْ اتَّخَذْتُمْ عَلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ حُبًّا وَهُوَ رَبُّكُمْ وَلَكُمْ
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤١﴾

141. Нима вие казвате, че и Абрахам, и Исмаил, и Исак, и Яков и неговите деца са били евреи или християни? Тогава пък им кажете: “Вие ли знаете по-добре или Аллах?” И кой може да бъде по-несправедлив от онзи, който преднамерено скрива свидетелството, което той е получил от Аллах? А Аллах съвсем не е в неведение относно онова, което правите вие.

142. Това е един народ, който вече си е отишъл; те ще си получат онова, което са заслужили и вие ще си получите онова, което сте си заслужили, и вас никой няма да ви пита за онова, което те са правили.

ЧАСТ 2

P. 17.

143. По-глупавите между хората ще кажат: “Какво ли пък чак толкова ти е отвърнало от техния Кибла, когато те следваха до сега?” Кажете им: “На Аллах принадлежи и Изтокът и Западът. Той напътствува онзи, който той си пожелае по правата пътека.”

144. И така Ние ви направихме един въздигнат народ над другите, за да можете вие да бъдете пазители над хората, а пък Пратеникът на Бога да може да бъде пазител над вас. И ние не помахаме Киблата, когато вие следвахте да тогава, освен за да може Ние да знаем и да различим онзи, който следва Пратеника на Бога от онзи, който се обръща от петите му. А това е наистина много трудно, освен за онези, които са напътствувани от Аллах. А и

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ
أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةَ عَنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَنْ
قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا

не приляга на Аллах да ви остави да загубите вашата вяра напразно, защото, без съмнение. Аллах е Състрадателен и Милостив към всички хора.

145. Действително, Ние те виждаме как ти често обръщаш лицето си към небето, тогава непременно Ние ще те накараме ти да се обърнеш към Кибла, Когото ти най – много харесваш. Така че, обърни лицето си към Свещената Джамия, а след това, където и да си, винаги обръщай лицето си в посока към нея. И онези, на които е била дадена Свещената Книга знаят, че именно това е истината от техния Повелител; а Аллах съвсем не е безучастен към онова, което вършат те.

146. И дори ако ти наистина предадеш всеки Знак на онези, на които е била дадена Свещената Книга, те никога няма да последват твоята Кибла, нито пък ти ще да последваш тяхната Кибла, нито пък някои от тях ще да последват Киблата на някой друг. А пък, ако ти последваш техните желания след знанията, които са ти били дадени, то тогава, без съмнение, ти ще се окажеш сред грешниците.

147. Онези, на които Ние сме дали Свещената Книга, те я познават така добре, както добре познават своите собствени синове, но няма съмнение, че някои от тях скриват тази истина съвсем съзнателно.

148. Това е истината от твоя Бог – Повелител, ето защо не бива да бъдеш от онези, които се съмняват.

عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَعَزِيزٌ ۝١٤٥

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝١٤٦

وَلَيْنِ آتَيْنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كُلَّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ
بِقِبْلَةٍ بَعْضٌ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَبِيتَ الظَّالِمِينَ ۝١٤٧

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنْ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝١٤٨

۞ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۞

P. 18.

149. А пък всеки един човек си има една цел, която доминира над него; ето защо тогава, надпреварвайте се един с друг, за да вършите добри дела. И където и да се намирате, Аллах ще ви събере всички заедно. Без съмнение, Аллах има силата да върши всичко онова, което той сам си пожелае.

150. И от където и да си се появил на този свят, обърни лицето си към Свещената Джамия, защото именно това действително е Истината от твоя Бог. А пък съвсем не е безучастен към онова, което правиш ти.

151. И от където и да си се появил на този свят, обърни лицето си към Свещената Джамия; и където и да се намирате вие, обърнете лицата си пак към нея, за да не може хората да имат каквито и да е спорове за вас, освен онези, които са несправедливи – така че, не се бойте от тях, а се бойте само от Мен за да мога да ви дам напълно Своята милост, а пък вие да можете да бъдете напътствувани правилно.

152. А Ние дори сме ви изпратили специален Пратеник измежду вас, за да може той да ви рецитира Нашите Знаци и да ви пречиства и да ви учи на Свещената Книга и на Мъдрост и също така да ви учи на онова, което вие не знаете.

153. Ето защо, не забравяйте Мен, и аз няма да забравя вас; и да бъдете благодарни на Мен, и да не бъдете непризнателни към Мен.

وَكُلٌّ وَجْهَهُ لِمَوْلَانِهَا فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ
مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١٤٩

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝١٥٠

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
يَتْلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمْرِنَعَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝١٥١

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝١٥٢

۞ فَادْكُرُونِيْ أذكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِيْ وَلَا تَكْفُرُونِ ۝١٥٣

Р. 19.

154. О, вие, които вярвате! Търсете помощ с търпение и с Молитва; без съмнение, Аллах е с онези, които са твърди и упорити.

155. И да не казвате за онези, които са били убити заради каузата на Аллах, че те са умрели. Не! Те са живи, само че вие не можете да видите това.

156. И Ние ще ви подложим на изпитание чрез нещо, което е свързано със страх и с глад, и с изгубването и на богатство, и на живот, и на плодове; но вие предайте блага вест на търпеливите,

157. Които, когато ги сполети някаква беда, казват само: "Без съмнение, ние принадлежим на Аллах и при него ще се върнем ние."

158. Именно тези са хората, на които Бог ще дари и своята благословия, и своята милост и именно това са хората, които са били напътствувани правилно.

159. Без съмнение, Ал Сафа и Ал Марва са сред Знаците на Аллах. Ето защо, няма да бъде грях за онзи, който отива на поклонение в Свещената Къща, или пък изпълнява обряда "Умра" да обиколи и двете. А пък онзи, който върши добрини извън онова, което е задължително, трябва да знае тогава със сигурност, че Аллах умее да оценява всичко по заслуга и че Той е Все Знаещ.

160. Онези, които прикриват онова, което Ние сме изпратили долу на

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتٌ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ﴿١٥٧﴾

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ

земята под формата на Знаци или пък на напътствия, след като Ние сме посочили това ясно на хората в Свещената Книга, точно те са хората, които Аллах проклита; ето защо, така да ги кълнат и онези, които кълнат.

161. А пък онези, които се разкаят и се поправят и открито обявят истината, именно те са хората, към които Аз се обръщам с прошка и Аз често им отвърщам със съсрадание и с Милост.

162. Онези, които не вярват и които умират докато те все още не вярват, върху тях ще се спусне проклятието на Аллах, и на ангелите и на хората, и на всички тях заедно.

163. Те ще останат под нея. И наказанието няма да бъде намалено заради нито тях ще им бъде даден никакъв отдох.

164. А вашият Бог е Единният Бог и на света няма никой друг Бог освен Него, Милостивия, Милосърдния.

Р. 20.

165. Без съмнение, и в създаването на небесата и на земята и във всяка промяна, смяна и редуване на деня и на нощта, и в корабите, които плават в морето с онова, което носи печалби на хората, и във водата, която Аллах изпраща долу на земята от небето и с това съживява земята след смъртта ѝ и по този начин пръска навсякъде всякви видове животни, и в променената посока, в която духа вятърът, и в облаците, които са принудени да служат между небето и земята, това са истината Знаци за онези хора, които могат да разбират.

مِّنْ بَعْدِ مَا يَبْتَغِي لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعُنُونَ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٦٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

176. Те са именно онези, които са приели заблуда в замяна на правилно напътствие, и наказание, в замяна на прошка. Колко дълго изпитание ги чака тях в Страшния Огън!

177. Това е така, защото Аллах е изпратил долу на земята *Свещената Книга с Истината* и без съмнение, онези, които проявяват несъгласие по отношение на Свещената Книга са отишли прекалено далече в своята враждебност.

Р. 22.

178. Не е никаква праведност това, че обръщате лицата си или на Изток или пък на Запад, ала *наистина* праведен е онзи, който вярва в Аллах и в Деня на Страшния Съд, и в ангелите, и в Свещената Книга, и в Пророците, и харчи своите пари заради любовта си към Него за своите роднини, и за сираците, и за нуждаещите се, и за непознатия пътник, и за онези, които молят за милостиня, и за заплащане на *откуп* за пленници и заложници, и който спазва Молитвата и плаща данъка Закат, и онези, които изпълняват своите обещания, след като вече са дали такива, и търпеливите в своята бедност или в своите беди и злощастия, и *сметите* по време на война – именно те са онези, които са доказали, че са верни, и именно те са онези, които са Бого-Боязливи.

179. О, вие които вярвате! *Справедливо възмездие по въпроса за убитите* ви се предписва на вас: свободният човек за свободния човек, а пък робът за роба, и жената за жена. Но, ако на

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ
بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى
حِمِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالسَّكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بَعَثَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ
فِي الْبُيُوتِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ

някого му се преотстъпи правото от неговия брат, то тогава упоритостта по въпроса за реализирането на *кръвния откуп* трябва да се преследва с оглед на справедливостта и *убиецът* ще трябва да му плати на него *кръвния откуп* по подходящ и приличен начин. Това е едно облекчение от страна на вашия Повелител и е признак на милост. А пък онзи, който извърши прегрешение след това, него ще го очаква много жестоко наказание.

180. И да знаете, че за вас има живот и *закон* за *отплатата*, о, вие хора, които разбирате, за да можете и вие да се радвате на сигурност.

181. На вас всички ви се предписва, когато смъртта дойде при когото и да е от вас, ако починалият остави голямо богатство, че той ще трябва да остави *завещание* за своите родители или други близки роднини, те да постъпват справедливо и това е едно задължение за онези, които се боят от Бога.

182. А пък онзи, който промени *завещанието* след като вече го е чул, то без съмнение върху онзи, който го е променил ще падне грехът. Без съмнение, Аллах е Все – Чуващ и Все-Знаещ.

183. Но пък онзи, който усети, че при някой завещател има пристрастност или пък несправедливост и успее да постигне помирение между тях (засегнатите страни), на него това няма да му се смята за грях. Защото, няма съмнение, че Аллах е най-Все – Прощаващ и Милостив.

غُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَعَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّى
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عَبْدِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ
خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصٍّ جَنْفًا أَوْ إِيْثًا فَاصْلَحْ بَيْنَهُمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٣﴾

Р. 23.

184. О, вие, които вярвате! На вас ви се предписва постене, така както то е било предписано за онези, които са били преди вас, така че и вие да можете да станете праведни.

185. Предписаното постене е само за определен брой дни, но онзи между вас, който е болен или пък е на пътешествие *ще трябва* да пости за същия брой други дни; а пък за онези, които са в състояние да спазват постенето *само* след много големи затруднения за тях е предвидено изкупление те ще трябва да хранят някой беден човек. И за онзи, който извършва добри дела с готовност и с покорство, за него така ще бъде по-добре. А пък и постенето ще ви бъде много полезно, ако само можехте да знаете това.

186. Месец Рамазан е месецът, през който е спуснат Коранът като наставление за човечеството с ясни доказателствени напътствия и разпознаване. Ето защо, всеки от вас, който се намира у дома си през този месец, да пости от началото до края му. Но ако някой боледува или пътува, *нека той да пости* същия брой дурги дни. На Аллах му е угодно да ви дарява е облекчение, а не с бремe, за да можете да спазите определения брой дни и за да възхвалявате Аллах за това, че ви е напътствувал и за да сте благодарни.

187. А пък когато Моите слуги те почитат теб за Мен, *ти отговори*: "Аз съм наблизо. Аз отговарям на молитвата на всеки молител, тогава когато той се моли на Мен. Така че, всички те

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٦﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ

ще трябва да Ме слушат и да вярват в Мен, за да могат и те да следват правия път.

188. Направено е така, че за вас да бъде законно да спите заедно със своите съпруги през нощта, когато се пости. За вас те са дреха, а и вие сте дреха за тях. Аллах знае, че вие сте постъпвали несправедливо към самите себе си и ето защо Той се е обърнал към вас с милосърдие и ви е дарил с възможността да получите облекчение. Така че, от сега нататък вие ще можете да спите с тях и да се стремите да получите онова, което ви е предписал Аллах. И яжте и пийте до насита до тогава, докато при пукването на зората, вие ще можете да бъдете в състояние да различите бялата нишка от черната нишка. Тогава отново започнете да съблюдавате постенето до настъпването на нощта и не ходете при тях тогава, когато трябва да се намирате в джамията, за да се молите. Това са пределите, които са *установени* от Аллах, така че не се приближавайте до тях. По този начин Аллах прави Своите заповеди пределно ясни за Своите Хора, така че те да могат да се предпазят от злото.

189. И да не поглъщате своето богатство между самите себе си чрез пъжа и измама, нито пък го предлагайте на властите под формата на *подкуп* със съзнателното намерение да можете *и*не да погълнете несправедливо част от богатството на други хора.

Р. 24.

190. Те те питат за новолунието. Кажи им: "Това са начини за измерване на времето в името на *общото*

يُرْشَدُونَ ﴿١٨٧﴾

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِيَتَّهِ لِّلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَىٰ الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا

благо на цялото човечество и за извършването на Поклонение.” И не е праведност това, че влизате в дадени домове през задната врата, но пък истински праведник е онзи, който се бои от Бога. А вие, би следвало да влизате в къщите през предния вход и да се бойте от Аллах, за да можете да преуспеете.

191. И се сражавайте заради каузата на Аллах с онези, които се сражават против вас, но не вършете беззакония. Без съмнение, Аллах не обича онези, които вършат беззакония.

192. И ги убивайте, където и да ги срещнете и ги прогонвайте от там, от където те са ви прогонвали вас, защото гонението е по – лошо и от убийството. И да не се сражавате с тях в Свещената Джамия или пък в близост до нея, до тогава до като те не ви нападнат там. Но ако те започнат да се сражават с вас там, тогава и вие се сражавайте с тях; такова е възмездие за онези, които не вярват.

193. Но, ако те се откажат – тогава, без съмнение, Аллах е наистина Все – Прощаващ и Милосърден.

194. И се сражавайте с тях до тогава, докато не се прекрати гонението и не се изповядва свободно вярата в Аллах. Но, ако те се откажат и престанат, тогава не забравяйте, че не се допуска никаква враждебност, освен само срещу нападетелите.

195. *Нарушаването* на Свещения Месец *трябва да получи своето възмездие* в рамките на самия Свещен Месец и за всички свещенни неща и дела има

وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبَيْتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٥﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٦﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩٧﴾

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٨﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٩﴾

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى

након за възмездие. Така че, ако някой извърши прегрешение срещу вас, накажете го за неговото прегрешение до такава степен, до каквато той е извършил прегрешение срещу вас. И се бойте от Аллах и да знаете, че Аллах е с онези, които се боят от Него.

196. И бъдете щедри в името на Аллах и не се погубвайте сами със собствените си ръце, и вършете добри дела, защото, без съмнение Аллах обича онези, които вършат добри дела.

197. И извършвайте поклонение за хаджилък и “ Умра ” в името на Аллах; но, ако нещо ви възспира, тогава, извършете онова приношение, което ви е най – лесно да свършите и не бръснете главите си до тогава, докато вашето приношение не стигне до своето место – назначения. Но пък, ако някой от вас е немошен или пък страда от някакъв недуг в главата, тогава *той ще трябва* да направи някакво приношение, било като пости, било като даде милостиня, или било като направи жертвоприношение. Но, тогава, когато се окажете изн от опасност, то онзи, който предприеме да извърши някакво приношение според своите възможности. А пък *онези от вас*, които не могат да намерят подходящ дар за приношение, ще трябва да постят три дни по време на поклонението и седем дни, когато се завърнат у дома си или общо десет дни. Това се отнася за онзи, чието семейство не живее наблизо до Свещената Джамия. И се бойте от Аллах и да знаете, че Аллах е суров в Своето наказание.

عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَعِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ يُسْكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
يَعْلَمُ الْغُيُوبَ ﴿١٩٧﴾

198. Месеците, през които може да се ходи на хаджилък са добре известни, така че онзи, който реши да тръгне на поклонение през тези месеци, *трябва да не забравя*, че по време на Поклонничеството не трябва да има нито неприлични приказки, нито пък някакви прегрешения или свади. И Аллах ще знае всяко добро дело, което извършите. И да се запасите с *всички необходими* провизии, но, без съмнение, най – важна от всички тях е праведността. И се бойте *само единствено* от Мен, о, вие хора, които разбирате.

199. За вас няма да бъде грях това, че разчитате на щедростта на Своя Повелител. Но когато вие излезете от Арафат*, спомнете си за Аллах, когато е бил в Машар ал Харам* и си спомнете за Него, така както Той ви е напътствувал, макар че до преди това, вие сте били от онези, които се били отклонили от правия път.

200. И тогава излезте от там, от където излизат и всички други хора и се молете за прошка на Аллах, защото, без съмнение Аллах е Все – Прощаващ и Милосърден.

201. И след като изпълните предписаните ви обреди на поклонение, отдайте възхвала на Аллах, така както сте отдавали възхвала на вашите бащи, а дори и повече от това. И сред хората ще има и такива, които ще кажат: “Боже наш, надари ни с *благите дарове* на този свят”, но такива като тях няма да получат своя дял от благата на Живота след смъртта.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٠١﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الشَّعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَسَنِ الضَّالِّينَ ﴿٢٠٢﴾

ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٣﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٤﴾

202. И сред тях ще се намерят и такива, които ще кажат: “ Боже наш, дари ни с добрините, както на този свят, така и с добрините на предстоящия ни Бъдещ Живот и ни запази невредими от мъките на Вечния Огън.”

203. За такива като тях ще има добър дял, заради онова, което те сами са си заслужили. И Аллах е бърз, когато трябва да се разплаща.

204. И не забравяйте Аллах по време на определените числа дни, но онзи който избърза да си тръгне след два дни на него това няма да му се смята за грях, а и на онзи, който остане по-дълго – това и на него също няма да му се смята за грях. *Това се отнася за онези*, които се боят от Бога. И да се бойте от Аллага и да знаете, че вие всички заедно ще бъдете представени пред Него.

205. И сред хората ще има и такъв, който ще те изкуши със своите приказки за живота на този свят и който ще призовава Аллах да свидетелствува за онова, което е в душата му, и все пак именно той е най – ревностният сеятел на раздор.

206. И когато той се намира на висест, той снове натам насам по страната, за да може да сее безпорядък и неся и да може да унищожава и посевите, и потомството на човека, а пък Аллах не обича безпорядъка.

207. И когато на него му се каже: “Бой се от Аллах!”, то неговата гордост го подбужда да върши *по , паталъшни* грехове. Така че, Адът ще

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجْجِبُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْبِهَادُ ﴿٢٠٧﴾

бъде наградата, която подобава за него, а без съмнение, там е противно място за отдих.

208. И сред хората ще се намери и такъв, който е готов да продаде дори и самия себе си, за да може да угоди на Аллах, а пък Аллах е изпълнен със състрадание към *Своите* слуги.

209. О, вие, които вярвате! Елате и се подчинете изцяло и недейте да следвате по стъпките на Сатаната, защото, без съмнение, той е ваш явен враг.

210. Но, ако вие се подхлъзнете след ясните Знамения, с които са ви дарили, тогава, знайте, че Аллах е и Все – Могъщ и Мъдър.

211. И нима те очакват нещо друго, освен това, че Аллах ще се яви при тях под прикритието на облаците с ангели, за да може всичко да бъде решено? А всички неща се завръщат при Аллаха.

Р. 26.

212. Попитай децата на Израел колко ясни Знамения сме им дали Ние на тях. Но, ако някой си позволи да измени дара на Аллах, след като той е стигнал до него, то тогава, без съмнение Аллах е много суров в Своето наказание.

213. Животът на този свят е устроен така, че да изглежда привлекателен за онези, които не вярват и те вземат на присмех онези, които вярват. Но онези, които се боят от Бога ще се издигнат над тях в деня на Възкресението и Аллах раздава *своите дарове* без да е длъжен да дава сметка на когото и да е.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ
الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَالِى اللَّهُ تَرْجِعُ
الْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

سَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يَبْدُلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيَوْمَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

214. Човечеството първоначално е принадлежало към една и съща общност, но след това сред тях започнали раздори, поради което Аллах е въздигнал Пророци както като носители на блага вест, така и като предупредители и изпратил долу на земята с тях Свещената Книга, която съдържа Истината, за да може Той да отсъжда между хората, когато между тях възникнат някакви различия. Но пък *сега* те започнали да имат разногласия относно Книгата и никой не спорел за нея, освен онези, на които е била дадена тя, след като на тях им били изпратени ясни Знамения, и то само от живист един към друг. И сега вече Аллах, със Своя заповед насочил онези, които вярвали към истината, заради която сред тях (онези, които не вярвали) възникнали разногласия; Аллах насочва към правия път всеки отъзи когото на Него му е угодно.

215. Нима вие си мислите, че ще се възвисите на небето, докато вие още не сте достигнали състоянието на онези, които са си отишли от живота преди вие? Тях са ги постигали и бедност, и страдания, и жестоки потресаващи преживявания, докато най-после ле Пратеникът и онези, които са вярвали заедно с него, казали: “Кога ще дойде помощта от Аллах?” Да, без съмнение, помощта от Аллах е вече близка.

216. Те те питат теб колко ще трябва да изхарчат. Кажи им: “Всичко онова, което не бихте пожертвували от своето добро и обилно състояние, ще трябва да бъде похарчено за вашите родители, близки роднини, за сираци, и за

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٤﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَنْ يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ هُ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ

нуждаещите се, и за странниците. И каквото и да е добро дело да извършите, без съмнение, то ще бъде добре известно на Аллах.”

217. На вас ви е предписана война, макар че тя ви е противна; но, възможно е и това, на вас да не ви се харесва нещо, което, обаче, да е добро за вас, а възможно е и да ви се харесва онова, което да е във ваша вреда. Аллах знае *всичко*, а вие не знаете нищо.

Р. 28.

218. Те те питат за сражаване по време на Свещения Месец. Ти им кажи: “Да се сражаваш по време на него е голямо *беззаконие*, но да пречиш на хората да следват по пътя на Аллах и да проявяваш неблагодарност към Него, и да пречиш на хората да имат *достъп* до Светата Джамия, или пък да изгониш от нея хората, които са били там *е още по – голям грях* спрямо Аллах, защото гонението е по – лошо и от престъплението.” И те няма да прекратят войната срещу вас, докато те не ви отвърнат от вашата вяра, ако смогнат да го направят. И ако някой от вас се отрече от своята вяра и умре, докато все още не вярва, то всичките извършени от него дела ще бъдат напразни и на този, и на онзи свят. Такива като него са достойни да бъдат обитатели само на Адския Огън и те ще си останат там.

219. Онези, които вярват и онези, които напускат своя дом и се стараят ревностно да вършат дела в името на Аллах, само те могат да се надяват за милостта на Аллах и Аллах е най – Всепрощаващ и Милосърден.

وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٧﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٨﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

220. Теб те питат за виното и за игрите на хазарт. Кажи им: “И в едното, и в другото има много грях, но също така има и някаква *малка* изгода за хората, но грехът, който се крие в тях е много повече от изгодата, която носят. И те те питат колко ще трябва да пожертвуват.” Кажи им: “Толкова, колкото можете да си позволите да похарчите.” Така Аллах разяснява Своите заповеди, за да можете вие да размишлявате.

221. Да, за вашите размишления и за този, и за онзи свят. И те те питат за сираците. Кажи им: “Да се повишава тяхното благосъстояние е много добро дело. И ако вие започнете да общувате с тях, те се превръщат във ваши братя. И Аллах може да разпознае злоумишленика, от онзи, който се опитва да подобри положението. И ако такава бъде волята на Аллаха, той може да ви постави на големи изпитания. Без съмнение, Аллах е Могъщ и Мъдър.

222. И не се женете за жени, идолопоклоннички, докато те не започнат да вярват; дори и една жена, робиня, която вярва е по – добра от всяка идолопоклонничка, макар че може да ви доставя много *голямо* удоволствие. И да не разрешавате на вярващи жени да се омъжват за идолопоклонници, докато последните не започнат да вярват; дори и един вярващ роб е по – добър от всеки идолопоклонник, макар че той може много да ви се харесва. Такива като него призовават към Адския Огън, докато Аллах си призовава към Своите Знамения на хората, за да могат те да ги запомнят.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا الْكَبْرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَإِنَّ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِنِّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْفَسَادَ مِنَ الْإِصْلَاحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنُ وَلَا أَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْرِ بِأَذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٢﴾

Р. 28.

223. И те те питат за кръво течението *при жените*. Кажи им: “Това е нещо зловредно, ето защо, дръжте се на страни от жените по време на тяхното кръво течение и не лягайте да спите с тях, до тогава, докато те не се изчистят изцяло. Но, тогава, когато те се изчистят лягайте да спите с тях така, както ви е заповядал Аллах. Аллах обича онези, които се обръщат към Него, така както обича и онези, които се пазят чисти.

224. Вашите жени са като орна земя за вас; ето защо вие посещавайте своята орна земя когато и както на вас ви е угодно, и изпращайте предварително *нещо добро* и за самите себе си и се бойте от Аллах, и да знаете, че непременно ще се срещнете с Него, и предайте благата вест и на онези, които се подчиняват.

225. И не правете от Аллах мишена за вашите клетви, та за да можете *по този начин* вие да се въздържате от това да правите добри дела и да постъпвате праведно и да извършвате помиряване между хората. А пък Аллах е Все Слушач и Все Знаещ.

226. Аллах няма да ви иска сметка на вас за онези от вашите клетви, които са произнесени като празни думи, но Той ще потърси сметка от вас за онова, което са си заслужили вашите собствени сърца. И Аллах е Много Търпелив и Все Прощаващ.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى لَا فَاعِلٌ لِّوَالِ
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الشَّوَابِينَ وَيُحِبُّ السَّطَهْرِينَ ﴿٢٢٣﴾

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ
قَدْ مُلُوا لَا أَنْفُسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَقَوُونَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٤﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَأُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

227. За онези, които са дали обет *да се въздържат* от полово сношение със своите жени, крайният предел на въздържание е най – много четири месеца и ако след това те се отрекат от своя собствен обет, то, без съмнение, Аллах е наистина Все – Прощаващ и Милосърден.

228. И ако те се решат на развод, то и тогава, без съмнение, Аллах е Все Чувач и Все Знаещ.

229. И разведените жени ще трябва да чакат, що се отнася до самите тях в продължение на три месечни очистиания; и ще бъде незаконно от тяхна страна да се опитват да скрият онова, което Аллах е сътворил в техните утробы, ако те вярват в Аллах и в Деня на Страшния Съд. И техните мъже имат повече право от всеки друг да си ги вземат обратно по време на този период, в случай, че те искат да се помирят. Що се *отнася до справедливостта*, те (жените) имат еднакви права с тези на тях (мъжете), но мъжете стоят по на високо от тях по положение. А Аллах е Могъщ и Мъдър.

230. Такъв развод може да бъде *провъзгласен* само два пъти; след това, или ще ги задържите тях (жените) по подходящ благопристоен начин, или пък ги отпратете по дружелюбен начин. И за вас ще бъде незаконно да си вземете обратно което и да е от онова, което вие сте им дали на тях (вашите съпруги), освен в случай, че и *двете страни* се боят, че те няма да могат да съблюдават крайните предели, които са предписани от Аллах. Но пък, ако *ние* се боят, че те няма да могат да съблюдават крайните предели, *пред-*

الَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرُصُّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَأَوْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَإِمَّا سَأَكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسَرَحًا فَإِنْ سَأَكَ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ

писани от Аллах, то тогава, никой от тях няма да бъде грях, ако тя даде каквото и да е, за да може да получи своята свобода. Това са крайните предели, *предписани* от Аллах, за това, не пристъпвайте отвъд тях; а пък онзи, който престъпи отвъд крайните предели, предписани от Аллах, той се нарежда сред онези, които са извършители на зло.

231. И ако той се разведе с нея за трети път, то от тогава нататък тя няма да бъде законна за него, докато тя отново не се омъжи за някой друг мъж; и ако пък и той *също* се разведе с нея, тогава за никой от тях няма да бъде грях да се върнат един при друг, ако те са уверени в това, че те ще могат да спазят крайните предели, *предписани от Аллах*. А именно такива са крайните предели, предписани от Аллах, които Той разяснява на онези хора, които имат знания.

232. И когато вие вече сте получили развод* от своите съпруги и те се приближат до *посочения за тях период*, то тогава или ги задръжете при себе си по някакъв подходящ приличен начин, или пък ги отпратете по някой подходящ приличен начин, но не ги задръжайте несправедливо, за да не можете да извършите прегрешение. А онзи, който прави така, той наистина вреди на своята собствена душа. И недейте да превръщате в шеги заповедите на Аллах, и не забравяйте за милостите, с които ви е обсипал Аллах, и за Свещената Книга, и за Мъдростта, която Той ви е изпратил долу, чрез

*Развод, подлежащ на отменяне.

حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَسْكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتَدُ وَأَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

които Той ви увещава. И се бойте от Аллах, и да знаете, че на Аллах са му известни много добре всички неща.

Р. 30.

233. И когато вие получите развод от жените си и те стигнат края на определения за тях период (три месечни очиствания), не им пречете да се омъжат за избраните от тях съпрузи, ако те успеят да се споразумеят по между си по подходящ приличен начин. Този съвет *се дава* на онзи от вас, който вярва в Аллах и в Деня на Страшния Съд. В него има много повече благодат и чистота за вас и Аллах знае това, макар че, на вас то ви е неизвестно.

234. И майките ще трябва да кърмят своите деца в течение на две цели години; това се отнася за онези, които искат да довършат до край сученето. А пък мъжът, на когото е детето, ще трябва да отговаря за тяхното (на майките) препитание и облекло, в съответствие с повече, от колкото са нейните собствени възможности. Майката не бива да кара *бащата* да страда заради нейното дете, нито пък онзи, на когото принадлежи детето трябва да кара *майката* да страда заради неговото дете и същото това задължение се отнася и за наследника. Ако те и двамата решат да отбият детето от сучене по взаимно споразумение и съгласно общо съгласие, върху никой от тях не може да падне никаква вина. И ако вие сте решили да си вземете дойка за вашите деца, то тогава върху вас не може да падне никаква вина, при положение, че вие си плащате редовно онова, което сте се споразумели по между си да плащате, по честен начин.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ آزَلَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

وَالْوَالِدَتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

И се бойте от Аллах и да знаете, че на Аллах му е известно всичко онова, което вие вършите.

235. И ако някой от вас умре и остави след себе си жени, то те (жените) са длъжни да чакат и да се въздържат, що се отнася до тях, в продължение на четири месеца и десет дни. И когато те вече достигнат до края на този период, върху вас няма да падне никакъв грях заради нищо от онова, което те вършат със себе си в съответствие с онова, което е справедливо и прилично. А на Аллах е известно всичко онова, което вие вършите.

236. И към вас няма да бъде отправен никакъв упрек за това, че правите открито някакъв намек за вашите намерения да направите предложение за женитба на такава жена, нито пък за това, че държите желанието си скрито в ума си. На Аллах е известно, че вие ще си мислите за тях точно по такъв начин във връзка с това. Но не сключвайте с тях никакъв таен договор за нищо, освен за онова, което можете да кажете честно и открито. И не вземайте никакво решение за обвързването с брак, докато предписаният съответен период не достигне до своя край. И да знаете, че на Аллах му е известно онова, което става във вашите мисли, така че – пазете се. И да знаете, че Аллах е и Все – Прощаващ, и много Търпелив.

Р. 31.

237. За вас няма да бъде грях, ако вие се разведете с някоя жена преди да сте се докоснали до тях, нито пък преди да

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ كُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٦﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ

сте им определили съответната зестра. Но, в такъв случай, погрижете се да ги обезпечите – богатият, в съответствие със своите възможности и бедният, в съответствие със своите възможности. Да обезпечи по подходящ начин – това е дълг на всеки добродетелен човек.

238. И ако вие се разведете с тях преди още да сте ги докоснали, но вече сте определили съответната зестра от тяхна страна, тогава на вас ви се предписва вие да им изплатите половината от онова, което сте определили за зестра, освен ако самите те (жените) не се откажат от своите права, или пък, ако онзи, в чиито ръце са брачните връзки (мъжът) не се откаже сам от собствените си права. И ако именно вие се откажете от своите собствени права, то това ви доближава повече до праведността. И не забравяйте да вършите добри дела един към друг. Без съмнение, Аллах вижда всичко онова, което вие вършите.

239. Съблюдавайте Молитвата и Междинната Молитва и да се представите пред Аллах с покорство.

240. Ако вие сте обладани от страхово състояние, тогава кажете миналата Молитва на крак или докато седите, но когато се намирате в безопасност, спомнете си за Аллах, за онова, което Той ви е учил и за онова, което вие не сте знаели преди това.

241. И онези от вас, които умрат и оставят след себе си жени, са длъжни да оставят на жените си средства за преживяване в продължение на една година и условието тях да не ги изваждат от дома им. Но ако пък те

أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً مِمَّا وَصَّيْنَهُنَّ عَلَى الْوَسْعِ
قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْحُسَيْنِ ﴿٢٣٧﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُوَنَّ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا
لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٩﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مِمَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

решат сами да напуснат дома си, то тогава срещу вас не може да се отпрати никакъв упрек за нищо от онова, което те правят със себе си по отношение на самите тях. А Аллах е и Все – Могъщ и Мъдър.

242. И за разведените жени също така е необходимо да им се осигурят средства за преживяване, доколкото това е справедливо – това е задължение за всички онези, които се боят от Бога.

243. По този начин Аллах разяснява за вас Своите заповеди, та да можете вие да ги разберете.

Р. 32.

244. Нима ти не знаеш за онези, които са били излезли вън от домовете си, защото са се страхували от смъртта – а е имало хиляди такива като тях? И Аллах им е казал: “Умрете”, а пък след това ги върнал отново към живот. Без съмнение, Аллах е Щедър към хората, но повечето от хората не са благодарни.

245. И се сражавайте в името на Аллах и да знаете, че Аллах е и Все – Чуващ, и Все – Знаещ.

246. Кой е онзи, който би дал в заем на Аллах прилична сума, за да може Той да я увеличи за него многократно? А Аллах приема и увеличава многократно и вас ще ви накарат да се върнете при Него.

247. Нима ти не си чувал за онези вождове на децата на Израел, които са дошли след Мойсей, когато те казали на един от своите Пророци: “Постави

مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَالْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَرُ الْبُوتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَامِئِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلْ

ни на нас някой цар, за да можем и ние да се сраждаме в името на Аллах” А той им казал: “Не е ли по-вярно това, че ние няма да се сражавате, ако на вас ви се предпие да се сражавате?” Те казали: “Какво основание имаме ние да се въздържаеме от сражаване в името на Аллах, след като ние сме изгонени навън от своите домове и далече от своите синове?” Но, когато на тях им било предписано да се сражават, те всички се върнали назад. Освен малък брой от тях. И Аллах знае много добре онези, които са съгрешили.

248. И техният Пророк им казал на тях: “Аллах е определил Талут за ваш цар.” Те казали: “Че как може той да царува над нас, след като ние имаме повече право от него да царуваме, а пък и на него не му е дадено обилно богатство?” Той казал: “Без съмнение, Аллах го е избрал и издигнал над вас и го е надарил обилно със знания, и е увеличил ръстта на тялото му.” И Аллах дарява царска власт на оня, на когото на Него Му е угодно и Аллах е и Щедър и Все – Знаещ.

249. И техният Пророк им казал на тях: “Знакът за неговата Царска власт е това, че на вас ще ви бъде дадено едно сърце, в което ще има, изпратен от висящия Повелител и едно наследство от добро, оставено от рода на Мойсей и от рода на Арон, и ангелите ще бъдат неговите носители. Без съмнение, в това има едно Знамение, ако вие сте наистина вярващи.”

Р. 33.

250. И когато Талут се отправил с войската, той казал: “Без съмнение,

فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِبَنَاتِكُمْ

Аллах ще ви постави на изпитание с една река. Така че, онзи, който пие вода от нея, той не ще бъде с мен; а пък онзи, който не си вкуси от нейната вода, той наистина е с мен, освен онзи от тях, който гребне малко вода с шепата си.” Но те всички пили от нея, освен малцина сред тях. И когато те прекосили реката, той и онези, които вярвали заедно с него, тогава те казали: “Днес ние нямаме никакви сили да се бием срещу Джалут и неговите войски.” Но онези от тях, които знаели със сигурност, че ще дойде денят, когато те ще се представят пред Аллах, казали: “Много често се случва малка военна част да надделее над много по-големи сили по волята на Аллах! А пък Аллах е с онези, които са твърди.”

251. И когато те се втурнали напред, за да се срещнат с Джалут и с неговата войска, те казали: “О, Повелителю наш, дари ни всички нас с мъжество, направи стъпките ни твърди и ни помогни да надделем над хората, които не вярват.”

252. Така те ги обърнаха в бягство по повелята на Аллах; и Давид убил Джалут и Аллах му дал царска власт и мъдрост и го научил на всичко онова, което било угодно на Него. И ако не било поради това, че Аллах прогонвал някои от хората, едни от тях чрез други, светът е щял да се напълни с безпорядък. Но Аллах е Щедър към всички народи на земята.

253. Това са те Знаменията на Аллах; Ние правдиво ги провъзгласяваме заради теб. Защото ти наистина си един от Пратениците.

يَنْهَرُ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا بِاللَّهِ كَرِهَتْ فِتْنَةٌ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ يَأْذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٢٥١

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٢٥٢

فَهَزَمُوهُمْ بِأَذْنِ اللَّهِ وَكَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مَنَّا شَاءَ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ٢٥٣

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ ٢٥٤

ЧАСТ 3

254. Тези Пратеници Ние сме ги възвеличили, някои от тях над други от тях; сред тях се намират и онези, на които Аллах е говорил, и някои от тях Той е възвеличил по - високо от другите по степената на техния чин. И Ние дадохме на Исус, синът на Мария, ясни доказателства и го укрепихме с Духа на светостта. И ако волята на Аллах бе пожелала така, онези, които си дошли след тях не биха се били един срещу друг, след като при тях са били спуснати ясни Знамения, но те започнали да не се разбират помежду си. Сред тях имало такива, които вярвали и сред тях имало и такива, които не вярвали. И ако такава е била волята на Аллах, те не биха се борили един срещу друг; но Аллах прави онова, което на Него му е угодно.

P. 34.

255. О, вие, които вярвате! Пожертвувайте малко от онова, с което Ние сме ви надарили преди да дойде денят, когато вече няма да има нито купуване, нито продаване, нито приятелство, нито пък застъпничество; и именно онези, които не вярват причиняват вреда сами на себе си.

256. Аллах — няма никакъв друг Бог освен Него: Живият Бог, Самосъщният Бог, и Все—Поддържащият Бог. Него не го хваща нито дрямка, нито пък сън. На него принадлежи всичко, което се намира на небето и всичко, което се намира на земята. Кой е онези, който ще се осмели да прояви застъпничество пред Него, освен онзи, на когото Той

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا الَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ٢٥٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٥٥

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ

даде позволение за това? Той знае всичко, което се намира пред тях и всичко, което се намира след тях; и те не могат да схванат или възприемат нищо от Неговите знания, освен онова, което е угодно на Него. Неговите знания се простират и над небесата и над земята и грижите за тях Него не го обременяват. Той е и Всевишният и Великият.

257. В религията не трябва да има никаква принуда. Без съмнение сега вече е станало ясно различието между доброто и злото; така че онзи, който се е отказал да следва пътя на тези, които грешат, без съмнение, държи в своята длан здрава ръкохватка, която ще остане несломима навеки. И Аллах е Все - Слушащ и Все - Виждащ.

258. Аллах е приятел на онези, които вярват: тях Той ги извежда от всякакъв вид тъмнина на светло. А пък при онези, които не вярват, единствените грешници са онези техни приятели, които ги извеждат от светлината и ги вкарват във всякакъв вид тъмнина. Именно тези последните са обитателите на Адския Огън и те ще си останат вечно там.

Р. 35.

259. Нима ти не си чувал за онзи, който спорел с Абрахам за своя Повелител, защото Аллах му бил дал неговото царство? Когато Абрахам казал: "Моят Повелител е онзи, който дава живот и причинява смърт," той казал: "Аз също така давам живот и причинявам смърт." Абрахам му казал: "Добре, тогава. Аллах заставя Слънцето да изгрява от Изток. Защо, в такъв случай, ти не го заставиш да

عَلَيْهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٧﴾

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٨﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الطَّاغُوتُ
يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
قَالَ أَنَا أَخِي وَآمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالشَّمْسِ مِنَ الشَّرْقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ ﴿٢٦٠﴾

изгрява от Изток?" При тези думи, неверникът млякнал поразен. И Аллах не напътствува онези, които не вярват.

260. Или пък нима не си слушал за подобните на онзи, който попаднал в един град, а последният бил разрушен до основи, и той възкликнал: "Кога ли Аллах ще го възстанови за живот след това негово пълно разрушение?" Тогава Аллах направил така, че пътникът умрял за сто години, а след това Той отново го възкресли и казал: "Колко време смяташ ти, че си прекарал в това състояние?" Той отвърнал: "В това състояние съм прекарал един ден или част от деня." Аллах му казал: "Не, ти прекара в това състояние цели сто години. А сега погледни храната си и пиенето си: те още не са се развалили. Погледни и магарето си. И Ние сме направили всичко това, за да може да направим от теб едно Знамение за хората. Погледни сега и как правим костите и как след това ги покриваме с плът." И когато всичко това му станало ясно, човекът казал: "Сега вече разбирая, че Аллах има силата да прави всичко онова, което Му е угодно на Него."

261. И не забравяй за случая, когато Абрахам казал: "Мой Повелителю, покажи ми как Ти даваш живот на мъртвите." А Той го попитал: "Нима ти още не си повярвал?" Абрахам отвърнал: "Да, но Аз Те моля за това, за да може сърцето ми да бъде спокойно." Той отговорил: "Вземи четири птици и ги накарай да се привържат към теб. След това постави всяка от тях на отделен хълм; след това ги повикай; те ще долетят бързо при

فَهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦١﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَّا تِلْكَ الْأُمَّةُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثْنَا قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةً عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمْتُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٢﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
أَوْكَلِمْتُ مِثْلَ مَا قَالَ بَلْ وَلَكِنْ لِّيَبْطِغَنَّ قَلْبُكَ
فَتُخَذَ أَرْبَعَةٌ مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

теб. И да знаеш, че Аллах е и Могъщ и Мъдър.”

Р. 36.

262. Случаят с онези, които жертвуват своето богатство в името на Аллах е подобен на случаят с едно пшеничено зърно, от което изникват седем класа и във всеки от класовете има по сто зърна. И Аллах размножава още по-многократно онова, което Му е угодно на Него за оня, за когото Той си пожелае и Аллах е Щедър е Все-Знаещ.

263. Онези, които са пожертвували своето богатство в името на Аллах и след като са го пожертвували не започват да упрекуват и обиждат, на тях им предстои да получат награда от своя Повелител и те няма да се страхуват от нищо, нито пък ще ги постигне някаква беда.

264. Една добра дума и прошка са по-за предпочитане пред благодеяние, след което идва обида. И Аллах е Само Задоволяващ се и много Търпелив.

265. О, вие, които вярвате! Не правете от своята милостиня нещо суетно посредством упреци и обиди, подобно на онзи, който жертвува своето богатство показно, за да може да бъде видян от хората, тъй като той не вярва в Аллах и в Деня на Страшния Съд. Неговият случай е като случаят с някоя гладка скала, покрита със земя, върху която пада пороен дъжд но я оставя гола, гладка и твърда. Такива като него няма да успеят да си осигурят. Нищичко, от онова, което са си спечелили. И Аллах не напътствува онези хора, които не вярват.

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَذَكَّرُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْذُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالسَّيِّئِ وَالَّذِي كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

266. Случаят с онези, които жертвуват своето богатство, за да могат да угодят на Аллах и за да могат да укрепят своите души е като случаят с някоя градина, която се намира на високо място. Когато над нея вали силен дъжд той служи да удвои нейната реколта. Но дори и ако над нея не вали силен дъжд, тогава на нея и стига и слаб дъждец. И Аллах вижда всичко онова, което вие вършите.

267. Нима между вас има такъв някой, който би искал да има за него някаква градина, засадена с палмови дървета и с лози и с потоци вода, течащи под нея, а от тук и всякакви плодове в нея занего, но да я получи, тогава когато вече го е поразила старостта, а поколението му е слабо, а пък след това някой силен огнен вятър да я опустоши и да изгори всичко, което се намира в нея? Именно по този начин Аллах ви разяснява Своите знамения, за да може да ви накара да се замислите.

Р. 37.

268. О, вие, които вярвате! Жертвувателите от всички онези добри неща, които сте придобили и от онова, което Ние произвеждаме за вас от земята; и да не се опитвате да пожертвувате само онова, което не е хубаво и което и вие самите не бихте взели в никакъв случай, освен ако не се направите, че не го виждате. И да знаете, че Аллах е Само Задоволяващ се и Достоен за Похвали.

269. Сатаната ви заплашва с бедност и се опитва да ви предума да приемете

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٦﴾

أَيُّوْدٌ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّتٌ ضَعُفَاءٌ فَوَاصِبًا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا الْحَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِئَتَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٣٨﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ

онова, което е нечисто, докато Аллах ви обещава да ви даде и своята Прощка и Своята Щедра Благодат. А Аллах е и Щедър и Все Знаещ.

270. Дой дарява с мъдрост онзи, на когото на Него Му е угодно и онзи на когото е била дарена мъдрост по този начин, той наистина е бил дарен с големи блага, но това няма да бъде напомнено на никой друг, освен на онези, които са надарени с разбиране.

271. И каквото и да пожертвувате или пък каквато и да е клетва да дадете, Аллах без съмнение ще знае за тях, а за онези, които вършат зло, за тях няма да има никакви помощници.

272. И ако вие раздавате милостиня открито, то това е и добро и благочестиво; но, ако я раздавате скрито и я давате на бедните, то така ще бъде по-добре за вас и Той ще ви опрости много от вашите грехове. Защото на Аллах е известно всичко онова, което вие вършите.

273. Не е твоя отговорност да ги накараш да следват правия път, но Аллах напътствува онзи, когото на Него Му е угодно. И каквато и да е част от своето богатство да пожертвувате, вие го правите заради самите себе си, стига да не го жертвувате за нищо друго, освен за да можете да молите за милостта на Аллах.

274. Тази милостиня е предназначена за бедните, които са заети с това да служат на Аллах и не могат да се движат свободно из страната. Невежият човек си мисли, че на такива като тях не им липсва нищо, поради това, че

يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٧٠﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧١﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذِيرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ﴿٢٧٢﴾ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٣﴾

إِنْ بُدِّدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُوتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٤﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴿٢٧٥﴾ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَنْفُسُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٦﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسْمِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

те се въздържат да просят милостиня. Тях ти ще ги познаеш по техния външен вид; те не молят хората за милостиня настойчиво и натрапчиво. И каквато и да е част да пожертвувате от вашето богатство, без съмнение, на Аллах е известно отлично всичко това.

Р. 38.

275. Онези, които жертвуват своето богатство и ден и нощ, тайно или явно, ще си получат своята награда от техния Повелител; те никога няма да узнаят какво е страх, нито пък на тях ще им се случи никаква беда.

276. Онези, които вземат лихва от другите няма да се изправят иначе, освен така, както би се изправил някой, когото Сатаната е поразил с безумие. Това е така, защото те казват: "И търговията е също като лихварството," след като се знае, че Аллах е направил търговията законна, а пък лихварството е направил незаконно. Така че, онзи на когото е било изпратено предупреждение от Повелителя му да престане да взема лихва и той прекрати своето лихварство, то тогава той ще може да запази свое всичко онова, което той е получил в миналото, и неговото дело ще остане в ръцете на Аллах. Но, онзи от тях, които започнат отново да вземат лихви, те ще бъдат обитатели на Адския Огън и те ще си и останат там.

277. Аллах ще отмени лихварството и ще направи така, че милосърдието да се увеличи. И Аллах не обича онези, които са закоравели безверници и са имали до гуша в тежки грехове.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

يَحْتَقِ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

يَحْتَقِ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

278. Без съмнение, онези които вярват и които вършат добри дела, и които спазват своята Молитва и които си плащат редовно данъка Закат, ще получат своята заслужена награда от своя Повелител и те никога няма да познаят какво е страх, нито пък на тях ще им се случи някаква беда.

279. О, вие които вярвате! Бойте се от Аллах и се откажете от онова, което имате останало да получавате като лихва, ако вие сте наистина вярващи.

280. Но, ако вие не направите това, тогава се пазете от наказанието, което ще ви бъде наложено от Аллах и от Неговият Пратеник; ако ли пък се разкаете, тогава вие ще си получите обратно първоначалната сума, която сте дали в заем; по този начин вие няма да се отнесете несправедливо, нито пък към вас ще се отнесат несправедливо.

281. И ако някой от длъжниците ви се намира в затруднено положение, то тогава дайте му отсрочка, докато за него отново настъпят благоприятни времена. Ако ли пък вие му опростите дълга и го минете за милостиня, то тогава това ще бъде още по-добро за вас, ако само можехте да го знаете.

282. И се бойте от онзи ден, когато ще бъдете накарани да се върнете при Аллах; тогава всяка душа ще получи пълно възмездие за онова, което сама си е заслужила и към никоя от тях няма да се постъпи несправедливо.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتَوَّأُ الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تُبْتَغُوا فَلََكُمْ رَأْسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

283. О вие, които вярвате! Винаги когато вземате на заем един от друг за определен период от време, записвайте си го. И да накарате някой писар да го запише вярно във ваше присъствие; и никой писар няма да ви откаже да го запише, тъй като него Аллах го е научил на това, така че нека той да пише, а пък онзи, който си е навлякъл дълга да му диктува; и той трябва да се бои от Аллах, своя Повелител, и да не намалява нищо от своя дълг. Но ако онзи, който си е навлякъл дълга е човек със слаб ум, или е немошен, или пък не е в състояние самият той да диктува, то тогава, нека някой друг, който може да се грижи за интересите му, да диктува по справедливост. И да призовете двамата свидетели из между вашите близки; и ако не могат да се намерят двамата мъже; то тогава нека бъдат един мъж и две жени от онези, които на вас ни е угодно да вземете за свидетели, таки че, ако на една от жените й изневери паметта, другата да може да й го напомни. А пък свидетелите не бива да се отказват, когато ги призоват такива. И да не пренебрегвате да го пишете всичко, независимо от това дали е късо или пък дълго, заедно с определеното време за изплащане на дълга ви. Така всичко ще бъде много по-честно в очите на Аллах и това ще направи вашето свидетелстване още по-надежно и е много по-вероятно да ви предпази от всякакви съмнения; ето защо да не пропускате да запишете всичко, освен ако не става дума за готови стоки, които вие вземате или динате от ръка в ръка, тъй като в такъв случай на вас няма да ви се пише грях, независимо от това дали го записвате или не го записвате като дълг. И да си

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَالْكُتُبَةُ وَلْيَكُتَبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَ
لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكُتَبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ
فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَضَلَّ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرْ أَحَدُهُمَا
الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا
أَنْ تَكُتُبُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكَُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَذْنَى آ لَا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ إِلَّا تَكُتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

имате свидетели винаги, когато си продавате нещо един на друг, и да не бъде упражнявано насилие нито над писаря, нито над свидетелите. И ако все пак го направите, тогава да знаете със сигурност, че това ще бъде неподчинение от ваша страна. И се бойте от Аллах. И Аллах ви дарява със знания, и на Аллах всичко Му е добре известно.

284. И ако ви се случи да бъдете на път и вие не можете да намерите никакъв писар, то тогава вземете залог при предаването на имуществото. И ако някой от вас повери някой друг каквото и да е нещо, тогава нека онзи, на когото то е поверено, да върне поверното му, и нека той да се бои от Аллах, своя Повелител. И не укривайте писмените свидетелства, защото онзи който ги скрива, той наистина има сърце на грешник. А пък на Аллах му е известно много добре всичко онова, което вършите.

Р. 40.

285. На Аллах принадлежи всичко онова, което се намира на небесата и всичко онова, което се намира в земята и независимо от това дали ще разкриете онова, което е в умовете ви, или пък го пазите скрито, Аллах ще ви потърси сметка за него и тогава Той когото на Него Му е угодно, и Аллах има властта да прави всичко онова, което Той си иска.

286. Този Наш Пратеник вярва във всичко онова, което му е било открито на него от неговия Повелител и точно същото правят и онези, които вярват;

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنِ
مَّقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فُلْيُورِ الَّذِي
أُوتِيتُمْ أَمَانَتَهُ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ۝

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ
كُلٌّ أَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَقْرُنُ

всички те вярват в Аллах, и в Неговите Ангели, и в Неговите Всецenni Книги, и в Неговите Пратеници, като казват: "Ние не правим никаква разлика между който и да е от Неговите Пратеници," и те казват още: "Ние просто слушаме и се подчиняваме. Ние Те молим за Твоята прошка, о, Повелителю наш, и при Теб се завръща всичко."

287. Аллах не товари с бремe никоя душа повече от онова, което тя е в състояние да понесе. Тя ще си получи наградата, която самата тя си е заслужила, и тя ще си получи наказанието, което самата тя си е заслужила. Господарю наш, не ни наказвай, ако ние забравим или пък ако попаднем в оплуда; и, Господарю наш, не ни възлагай и на нас такава отговорност, каквато си бил възложил на онези, които са били преди нас. Господарю, нии, не ни товари с бремето на онова, което ние нямаме сили да понесем; и ни очисти от греховете ни, и ни дари с прошка, и прояви милост към нас; Ти си нашият Повелител, така че Ти ни помогни срещу онези, които не вярват.

بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَبَّحْنَا وَاطَّعْنَا عَفْوَانِكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

ГЛАВА 3
АЛЕ-ИМРАН
(Откровение след Хиджра)

ВРЪЗКА С ПРЕХОДНАТА СУРА

Между настоящата Сура и предхождащата я (Ал-Бакара) съществува дълбока и много важна връзка, ето защо двете се наричат Ал-Захрауан (Двете блестящи). Докато Ал-Бакара се занимава с погрешните вярвания и злите дела на евреите, с които започва Мойсеевата Милост, настоящата Сура се занимава главно с погрешните доктрини и догми на християнството, която тема представлява и нейната кулминация. Тази Сура се нарича "Але-Имран" (родът на 'Имран'). "Имран" или "Амран" бил бащата на Мойсей и Аарон, прадедите на родат, от който е произлязла Дева Мария-Майката на Исус, чийто живот и мисия са описани накратко в тази Сура. Тъй като е пряко свързана с Ал-Бакара, може смело да се предположи, че тази Сура е била открита непосредствено след нея. Едно подробно споменаване на Битката при Ухуд дава основания времето на това откровение да се определи през третата година от Хиджра.

Але-Имран има двустранна връзка с Ал-Бакара. Първо, съществува здрава и дълбока връзка между тематиката и проблематиката на цялата тази Сура и тематиката и проблематиката на цялата Ал-Бакара, а и друга също така здрава връзка между заключителната част на Ал-Бакара и началните стихове на тази Сура. Всъщност, редът в Корана е от два вида. Или тематиката с която завършва една глава продължава и в следващата глава, или цялата тематика и проблематика на предходната глава се засяга и в следващата. Тази двустранна връзка съществува също така между Ал-Бакара и Але-Имран. Връзката между цялостната тематика и проблематика на Але-Имран с тази на Ал-Бакара се състои главно в описание на причините, довели до прехвърлянето на Пророчествата от Мойсеевата в Ислямската Милост. Това е главната тема в Ал-Бакара и за да бъде изяснена тя, дегенерацията на евреите се разглежда доста подробно в същата глава. Но в Ал-Бакара се хвърля много малко светлина върху християнството, което представлява кулминацията на Мойсеевата Милост. Този пропуск би могъл да подхрани привидно основателното съмнение, че макар юдаизмът, който представлява началото на Мойсеевата Милост да се е покварил, неговата кулминация - християнската вяра, е все още чиста и, следователно, на пръв поглед не е възникнала никаква

необходимост от въвеждането и установяването на нова религия Исляма. За да се отстрани това съмнение, в настоящата Сура се излага празнотата на християнските догми.

ЗАГЛАВИЕ

Тази Сура е известна под няколко имена в Хадит, т. е. Ал-Захра (Блестящата), Ал-Аман (Мирът), Ал-Кац (Съкровището), Ал-Муинах (Помощникът), Ал-Муджадалах (Умоляването), Ал-Истигфар (Търсенето на Прощка) и Ал-Тайбах (Чистата), завършва с молба за националното възраждане и реформиране на мюсюлманите и триумфът на Исляма над неговите врагове, а Божествените определения: Живият, Самосъществуващ и Всекрепящ са поставени в началото на настоящата глава, за да бъдат убедени мюсюлманите, че Бог непременно ще им дойде на помощ, защото тъй като Той е Живият, Самосъществуващ и Всекрепящ, Неговата власт и сила нито намаляват, нито отслабват.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата Сура, подобно на предхождащата я, започва със съкратените букви *Алиф Лам Мим*, (Аз съм Аллах, Всезнаещият), които са предназначени да привлекат вниманието към Божествените определения на познанието и, споменаването на определенията Живият, Самосъществуващ и Всекрепящ цели да изтъкне, че в тази Глава Божественото определение за познание получава определен смисъл чрез определенията на Бога Като Жив, Самосъществуващ и Всекрепящ т. е. фактът че Бог е Жив, Самосъществуващ и Всекрепящ представлява доказателство за това, че Той е Всезнаещ, защото смъртта и разлагането са резултат от липсата на познания. *Сурата* продължава с твърдението, че тъй като евреите и християните са се отклонили далеч от правия път, тях ще ги застигне Божествено наказание и това, че са последователи на Тора или на Евангелията няма да ги спаси от Божието наказание, защото тези свещени книги са били отменени и, следователно, вече не са в състояние да удовлетворяват човешките нужди и изисквания. След това тя казва на мюсюлманите да се отърсят от всякакви съмнения или колебания относно това, че с оглед на численото превъзходство на евреите и християните и преобладаващите материални средства на тяхно разположение, мюсюлманите няма да може да надделеят над тях, защото Бог вече им е дарил превъзходство над техните по-могъщи врагове - курсейшите и другите неверни племена на Арабия. Същото явление ще се повтори и сега. Освен това, националните победи не идват единствено в

резултат на преобладаването на материални средства, а преди всичко и до голяма степен идват от превъзходството на националния морал. И окончателната победа принадлежи на мюсюлманите, защото, макар че на тях им липсват материални средства, те притежават огромни морални и духовни средства и защото те следват правата вяра.

След това, Главата продължава да прочиства умовете на враговете на Исляма от тяхната съзнателно култивирана илюзия, че техните национални нрави и обичаи превъзхождат тези на мюсюлманите. По-нататък на тях им се казва, че като имат погрешни убеждения и прибягват до зли дела, те изглежда пренебрегват закона за причината и следствието, който не може да се отхвърля безнаказано. След това се развива темата, че пътят към прогреса и преуспяването на мюсюлманите не се състои в това да се подражава на обичаите и нравите на други народи, а в стриктно следване на Исляма и на Светия Пророк. Следва ясно и подробно изложение на същинската тема, с кратко препращане към началото на християнството, чието опровергаване е една от главните цели. След това вниманието на Хората на Книгата се насочва към факта, че след като мюсюлманите също вярват в истината за Божествения произход и източник на тяхната Вяра, защо трябва те да прахосват енергията и ресурсите си да се борят с тях, вместо това и двете категории трябва да обединят усилията си и да проповядват на неверниците доктрината за Единството на Бога, по която имат пълно съгласие и да се придържат в подходящи граници, що се отнася до съответните им доктринерски разногласия. Тогава, към християните се отправя специално предупреждение, че те не могат да продължават да бъдат "избранниците" на Бога и да запазят Неговата милост и обич, ако те отказват да приемат новата Вяра; тях ги питат как, след като вече са приели доктрината, че Истината винаги е била откривана от Бога от време на време, те могат да се изправят против този принцип? По-нататък се заявява, че нещата, за които Хората на Книгата спорят и се карат с мюсюлманите не са от голямо значение, защото, първоначално, някой от тях са били смятани за позволени от техните прадеди. Развива се по-нататък и темата, че мюсюлманите и християните имат много допирни точки у Абрахам (Аврам), а тъй като именно Абрахам (Аврам) е поставил основите на Кааба, защо трябва израелитяните да се карат с мюсюлманите на базата на въображаеми или несъществени различия? След това се отправя предупредителна нотка към мюсюлманите, че Хората на Книгата са отишли толкова далече в своята враждебност към тях, че ако последните имат възможност, те сигурно ще поведат и тях по пътя на заблудата. Но мюсюлманите няма да се отклонят от правия път, защото те са приемници на Божията Милост. Те ще срещнат силна съпротива и големи гонения от тяхна страна, които те трябва да понесат с твърдост и трябва да засилят връзката си с Бога и да установят взаимоотношенията си на твърда основа, защото скоро ще им се наложи да изградят обединен фронт, когато срещу тях се нахвърлят в ожесточена атака християните. Преди това време да

настъпи, те ще трябва да увеличат редовете си като предават посланието на Исляма на колкото се може повече народи. Тях ги предупреждават също така да не се заблуждават, че в случай на битка с християните, евреите ще ги подкрепят. Напротив, последните няма да пожелаят сили да ги измъчват и подтискат. Въпреки това предупреждение срещу евреите, *Сурата* не пропуска да отбележи и оцени доброто, където и да се открие то и да твърди, че Хората на Книгата не са лоши. Между тях има също така и добри хора, но само онези, които кроят зли замисли против Исляма ще пострадат жестоко. Именно те са онези, с които мюсюлманите трябва да избягват всякакви приятелски връзки, за да не се повлияят от лошия морал на последните.

След това се прави кратка препратка към Битката при Бадр. На мюсюлманите се казва, че така както в крайно неблагоприятните обстоятелства на тази битка, Бог ги е закрилял и им е помогал, въпреки минималните им шансове и им е гарантирал чиста победа над идолопоклонниците от Мекка, същото ще стане и по отношение на Хората на Книгата; милостта и милосърдието на Бог ще ги съпътствува, противно на последните. Силата и материалната мощ на Хората на Книгата зависят от сделки, базираци се на лихва. Но вземането и даването на лихва е противно на добрия морал. Като вземат лихва, те подтискат слугите на Бога, а като се придържат до доктрината на Изкуплението и догмата за неприемането на разкаянието, те заявяват, че Бог е толкова жесток, колкото са и самите те. След това вярващите биват увещавани да изпълняват дълга си, да дават подходящи приношения и да използват правилно материалните средства, с които разполагат, оставяйки останалото на Бога за успеха на мисията на техния живот. След това *Сурата* формулира един много ясен принцип, т. е. че Светият Пророк е само един Божествен Пратеник и че ако той умре или бъде убит в битка (макар че в съответствие с Божественото обещание, това никога няма да стане), мюсюлманите не трябва да се обезсърчават и не трябва да изпитват никакви съмнения относно истината на Исляма, защото за своя успех и процъфтяване, Ислямът не разчита на никой индивид, колкото и възвишен да е той. Друго правило за поведение, което трябва да се съблюдава по време на война е, че водачите на Исляма трябва да се отнасят с поголяма снизходителност, отколкото при нормални обстоятелства, към другите мюсюлмани и трябва да проявяват поголямо съобразяване с техните склонности и слабости, така че да не се даде възможност на врага да внесе раздор и разцепление сред тях. Понататък се предписва, в такива времена

АЛЕ ИМРАН

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим.*

3. Аллах е Този, освен Когото няма никакъв друг Бог, Живият, Само Задолжаващ се и Все Поддържащ.

4. Той ти е изпратил долу на земята на теб Свещената Книга, която съдържа истината и утвърждава всичко онова, което я е предшествувало; и той е изпратил долу и Тора** и Евангелието преди

това, за да може хората да бъдат напътствувани; Той е изпратил долу и Разпознаването.

5. Без съмнение, онези, които не признават Знаменията на Аллах ще бъдат подложени на сурово наказание. И Аллах е Могъщ и Притежател на властта и силата да раздава право.

6. Без съмнение, нищо на земята или никъде на небето не остава скрито за Аллах.

7. Той е Онзи, Който ви сътворява в утробите по Своята собствена воля; няма никакъв друг Бог освен само Него, Могъщия и Мъдрия.

8. Той е Онзи, Който ти е изпратил на теб долу на земята Свещената Книга; в нея има някои стихове, чието значение не подлежи на съмнение именно те са основата на тази Книга – а никъде има и такива стихове, които се поддават на различно тълкуване. Но онези, чиито сърца са развратени,

* Аз съм Аллах, Все Знаещият.

** Старият Завет.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ

всички въпроси да се решават само след взаимни консултации. След това, на мюсюлманите се напомня за голямата добрина, която Бог им е направил като Той е въздигнал сред тях такъв велик Пратеник. Те трябва да следват него и да не поемат пътя на смутителите на реда. *Сурата* установява принципа, че онези, които умират, докато се бият в името на Истината, имат право да им се окаже специална почит. Чрез смъртта си те получават вечен живот и вдъхват на своята общност, така да се каже, нов живот.

Отново се наемква за Хората на Книгата, като се казва, че морално те са стигнали да такава разпуснатост, че, докато, от една страна, те претендират, че са “Собствените Избраници” на Бога, от друга страна, те се колебаят да харчат пари по Неговия път. Мюсюлманите биват увещавани да си вземат урок от това. Моралната разпуснатост на тези хора е противопоставена, по-нататък, с тяхната претенция, че на тях им е заповядано да отдадат своята вяроност само на онзи Пратеник, който ще изисква най – големи жертви от тях. *Сура* твърди, че такива пратеници са се появявали сред тях, но те отказали да ги приемат. След това се развива темата за жертвуването и на вярващите се казва, че ще бъде глупаво от тяхна страна да се боят да правят жертви за националната кауза. След това, към тях се отправя предупреждение, че вярата им ще бъде подложена на сурово изпитание. Те не трябва да си мислят, че ще могат да постигнат успехи, без да преминат през огън и кръв. В следващите няколко стиха са споменати някои специални качества и характеристики на истинските правоверни и тях ги учат на известни молитви, които са много важни за националния прогрес и процъфтяване. *Сура*-та завършва с правилата за поведение, чрез чието съблюдаване мюсюлманите могат да постигнат успех и надмощие в този живот и да бъдат угодни на Бога в отвъдния живот.

избират из между тях само такива стихове, които могат да се поддават на различни тълкувания и се мъчат да всеят *раздор* и да търсят *погрешно* тълкуване в тях. И никой друг, с изключение на Аллах, не знае тяхното *правилно* тълкуване, освен онези, които са твърдо вкоренени в знанията и те казват: “Ние вярваме в нея (Книгата) и всичко в нея идва от нашия Повелител”. И никой не вниква в смисъла на това, освен онези, които са надарени с разбиране.

9. “Боже наш, не позволявай нашите сърца да бъдат разратени след като Ти си започнал да ни напътствуваш; и ни дари с Твоето милосърдие, защото, без съмнение, Ти си единственият, Който е Даряващ”.

10. “Боже наш, Ти наистина ще събереш цялото човечество заедно в Деня на Страшния Съд, за което не може да има никакво съмнение; безспорно, Аллах никога не нарушава Своего обещание.

P.2.

11. Онези, които не вярват на тях няма да им помогнат нито техните имоти, нито техните деца, когато се изправят пред Аллах и именно те са горивото на Адския Огън.

12. *Техният случай* е като случаят с народа на Фараона и с онези, които са били преди него; те отхвърлиха Нашите Знамения; така че, Аллах тях ги наказва заради греховете им, а пък Аллах е много суров, когато налага Своего наказание.

13. Кажете на онези, които не вярват: “Вие ще бъдете победени и вас ще ви съберат всички в Ада и ужасно място за отдиш е то”.

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ٩

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ١٠

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ١١

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ١٢

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٣

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُخْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْبِهَادُ ١٤

14. И наистина, на вас ви беше изпратено едно Знамение, под формата на двете армии, които влязоха в бой една срещу друга; едната армия се биеше в името на Аллах, а другата се състоеше от неверници, които видяха със собствените си очи, че техните противници са два пъти повече на брой от самите тях. *По този начин* Аллах подсилва със Своята помощ онзи, когото на Него Му е угодно. В това, без съмнение, се крие урок за всеки онези, които си имат очи.

15. Силно разкрасена е за мъжете любовта им към всички неща, които те желаят към жени и деца, към събрани кунища от злато и от сребро, към пасящи коне и към добитък и посеви. Това са блага на настоящия живот, но още по-прекрасно от всичко това е Аллах, при Когото има чудесна обител.

16. Кажете: “Да споделя ли с вас нещо, което е по хубаво от всичко това?” За онези, които се боят от Бога, за тях са подготвени от техния Повелител Градини, под които текат реки и там ще пребивават те; и там те ще намерят и чисти съпруги, и благоволенieto на Аллах. И Аллах не забравя за *Своите* Слуги.

17. Онези, които казват: “Боже наш, ние наистина вярваме; ето защо прости ни за нашите грехове и ни спаси от наказанието на Адския Огън;

18. Твърдите и правдивите, и смирените, и онези, които жертвуват мислестия по пътя на Бога, както и онези, които търсят да получат прошка в късните часове на нощта”.

19. Самият Аллах свидетелствува за това, че няма никакъв друг Бог освен

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِ الثَّقَاتِ إِنَّهُ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ١٤

رُبَّيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ النَّسُومَةِ وَالْإِنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ ١٥

قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِمَا عَاهَدْتُكُمْ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ١٦

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ١٧

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِتَّةِينَ وَالْمُسْتَضْفِينَ بِالْأَسْحَارِ ١٨

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ

Него – за същото свидетелствуват и ангелите, и онези, на които им са дадени знания – Той е Опора на Справедливостта; няма друг Бог освен Него, Могъщия и Мъдрия.

20. Без съмнение, истинската вяра на Аллах е Ислямът (пълната покорност). И онези, на които е била дадена Свещената Книга, не са имали разногласия по това, до момента, в който при тях дошло знанието и то от завист един към друг. И онзи, който отрича Знаменията на Аллах, нека знае със сигурност, че Аллах е бърз при искането на отчет.

21. Но, ако те започнат да спорят с теб, тогава им кажи: “Самият аз съм се покорил изцяло на Аллах и също така и онези, които вървят след мен”. И кажи и на онези, на които е била дадена Свещената Книга, както и на непосветените: “Вие покорили ли сте се?” Ако те са се покорили, тогава, без съмнение, те ще бъдат напътствувани, но ако те отново се повърнат назад, тогава твойт дълг е само да предадеш посланието; и Аллах бди над Своите слуги.

Р. 3.

22. Без съмнение, онези, които отричат Знаменията на Аллах и се опитват да убият Пророците незаконно и полагат усилия да убиват такива хора, които призовават към справедливост – възвестете им, че тях ги очаква мъчително наказание.

23. Това са онези, чиито дела няма да доведат до нищо нито на този свят, нито на онзи свят и които няма да имат никакви помощници.

24. Нима ти не знаеш за онези, на които е била дадена полагащата им се

قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٩

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٠

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ٢١

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالْإِيتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٢

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٢٣

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ

такава част от Свещената Книга? Те биват призовани към Книгата на Аллах, за да може тя да им бъде съдник помежду им, но една част от тях се отвърщат от нея с отвращение.

25. Това е така, защото те казват: “Нас Адският Огън няма да ни докосне въобще, освен само за определен малък брой дни”. И онова, което самите те са имали навика да фалшифицират, ги е измамил и самите тях, що се отнася до тяхната собствена вяра.

26. Какво ще стане с тях, когато Ние ги съберем всички тях в Деня на Страшния Съд, за което не може да има никакво съмнение; и когато всяка душа ще си получи изцяло онова, което тя самата си е заслужила и към тях няма да се постъпи несправедливо?

27. Кажи: “О, Аллах, Господарю Все Властни, Ти даваш царска върховна власт на всекиго, на когото на Теб Ти е угодно; и Ти отнемаш царската власт от онзи, от когото на теб Ти е угодно! Ти възвеличаваш онзи, когото на теб Ти е угодно и Ти принижаваш онзи, когото на Теб Ти е угодно. В Твоите ръце са всичките блага. И Ти, без съмнение, имаш властта и силата да вършиш всякакви неща.

28. Ти караш нощта да преминава в деня и ти караш деня да преминава в нощта. И Ти можеш да

إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ٢٥

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٦

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٧

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءٍ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِإِيدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٨

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ

вдъхваш живот на мъртвото и да правиш живото мъртво. И Ти даряваш на онзи, на когото на Теб ти е угодно без да имаш мярка.

29. Нека онези, които вярват, не си вземат за приятели измежду онези, които не вярват, като ги предпочитат пред вярващите — и онзи, който прави така, няма да има никаква връзка с Аллах — освен ако по този начин не се пазите предпазливо от тях. И Аллах ви предупреждава да не си навлечете наказание от Него; и Аллах има правото и силата да се разплаща.

30. Кажете: “Независимо от това дали ще скриеш онова, което е в гърдите ти или пък ще го разкриеш, Аллах знае за него; и Той знае всичко онова, което е на небесата и всичко онова, което е на земята. И Аллах има силата и властта да извършва всякакви неща.

31. Пазете се от Деня, когато всяка душа ще се окаже изправена пред всички добри дела, които самата тя е свършила и пред всички злини, които тя е извършила. И тогава тя би искала да може да има по-голямо разстояние между самата нея и между злото. И Аллах ви предупреждава да не си навлечете наказание от Него. И Аллах е Много – Състрадателен към Своите Слуги.

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرْكُمْ
اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣١﴾

قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعْلَمَهُ
اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٢﴾

يَوْمَ يَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَضًّا
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا
وَبَيْنَ أَمَدٍ أَبْعِدًا وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ
دَوِيُّهُ بِالْعِبَادِ ﴿٣٣﴾

وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٤﴾

Р. 4.

32. “Ако ти обичаш Аллах, последвай ме: тогава Аллах ще те обикне и ще ти прости за твоите прегрешения. И Аллах е Най – Всепрощаващ и Милосърден”.

33. Кажете: “Подчинявайте се на Аллах и на Неговия Пратеник”, но ако те се отвърнат, то тогава помни, че Аллах не обича онези, които не вярват.

34. Аллах наистина е избрал и Адам, и Ной, и рода на Абрахам, и рода на Имран и ги е предпочел пред всички други народи —

35. Една раса или племе, в които всички са свързани един с друг. И Аллах е Все-Виждащ и Все Чуващ.

36. Не забравяй как една жена от рода на Имран казала: “Повелителю мой, аз съм Ти дала обет да бъде посветено на служене на Теб онова, което аз нося сега в моята утроба. Така че моля Те да го приемеш от мое име; защото, наистина, само Ти единствен си Все Слущащ и Все – Виждащ.

37. Но, когато се освободила от бременността си, тя казала: “Повелителю мой, аз се освободих от бременността си с едно женско чедо” – а пък Аллах знаел много добре на какво точно тя била дала живот и че мъжкото чедо, за което

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٩﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتُ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي

си е мислела, въобще не приличало на женското чедо, на което тя била дала живот” и аз съм й дала името Мария и Ти я поверявам и нея и нейното потомство да ги поставиш под Твоя закрила от Сатаната, отхвърления от рая.

38. И така, нейният Повелител я приел милостиво и направил така, че тя да израсте по съвършен начин и определил Захарий за неин настойник. И всеки път, когато я посещавал в нейната стая, той откривал, че при нея се намират различни хранителни припаси. Той казал: “О, Марийо, откъде имаш всичко това?” Тя отговаряла: “Това е от Аллах”. Без съмнение, Аллах дава на онзи, на когото на Него Му е удобно, без мярка.

39. Там и тогава Захарий се помолил на своя Бог като казал: “Повелителю мой, дари ми на мен чист плод от Самия Себе Си; без съмнение, Ти се вслушваш в молитвите ни”.

40. И ангелите му се обадили още докато стоял и се моел в стаята: “Аллах ти провожда на теб блага вест от Яхия (Йоан Кръстител), който ще засвидетелствува истината, съдържаща се в думите на Аллах, за един благороден, и целомъдрен Пророк, избран из между праведниците”.

سَتَيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٨﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَ هَارِزُوقًا قَالَ يَمْرُؤُا إِنِّي لَكِ هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤١﴾

41. Той казал: “Повелителю мой, как мога аз да се сдобия със син, когато вече съм на преклонна възраст, а и жена ми е безплодна?” Той отговорил: “Такива са пътищата на Аллах: Той постъпва така, както на Него му е угодно”.

42. Той казал: “Повелителю мой, дай ми някакво Твое Знамение”. Отговорили му: “Твоео Знамение ще се състои в това, че ти няма да можеш да говориш в продължение на три дни с хората и ще можеш да се разбираш с тях само с помощта на знаци. И помни добре своя Повелител и да го възхваляваш и през вечерта и през ранното утро”.

P. 5.

43. И да помниш как ангелите казали: “О, Марийо, Аллах те е избрал теб, и те е пречистил, и те е предпочел като те е поставил над жените от всички други народи”.

44. “О, Марийо, бъди покорна пред твоя Повелител и се прости нищком и се поклони на Единния Бог заедно с всички онези, които се кланят на Него”.

45. Това е един от онези разкази за невидимите неща, които Ние ти разкриваме на теб. И ти не си бил с тях тогава, когато те са си пуснали стрелите, за да могат да определят кой от тях да бъде настойникът на

قَالَ رَبِّ أَلَيْسَ لِي عِلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعِشَاءِ
وَالْبُكَارِ ﴿٤٢﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

يَمْرُؤُا اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ
الرَّكَعِينَ ﴿٤٤﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَهْمُ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ

Мария, нито пък ти си бил с тях тогава, когато те започнали да спорят един с друг.

46. Когато ангелите казали: “О, Марийо, Аллах ти праща блага вест за едно слово лично от самия Него; неговото име *ще бъде* Месия, Исус, синът на Мария, почитан и на този и на онзи свят и той е един от онези, на които е дарено да бъдат в близост до Бога”;

47. “И той ще говори на хората още докато е в люлката си, и когато навлезе в зрялата си възраст, и той ще бъде един от праведниците”.

48. Тя каза: “Повелителю мой, как ще мога да си имам син, когато все още нито един мъж не се е докоснал до мен?” Той казал: “Такива неведоми са *пътниците* на Аллах, Той може да върши всичко онова, което Му е угодно на Него. Когато той реши да постанови нещо, той просто му казва: “Бъди” и то започва да съществува”.

49. “И Той ще го научи на Свещената Книга, и на Мъдростта и на Евангелието”;

50. “И Той *ще направи от него* Пратеник до децата на Израел, (за да може той да им каже): “Аз идвам при вас със Знамение от вашия Повелител *и то се състои в това*, че аз ще сътворя за вас едно

وَمَا كُنْتُمْ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ فَاسْمِعِي أَسْمَهُ الْمَسِيحِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٧﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٨﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٩﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٥٠﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ

създаване от кал, направено по подобие на птица, след това ще вдъхна в него *нов дух* и то ще се превърне в реещо се същество по повелята на Аллах, а пък аз ще церя слепите и мъртвите и ще възкреся им мъртвите по повелята на Аллах и аз ще ви възвестявам какво вие сте длъжни да ядете и с какво сте длъжни да се запасявате в домовете ви. Без съмнение, в това има *Знамение* за вас, ако сте от онези, които вярват.

51. “Аз идвам тук, за да изпълня онова, което е било преди мен, а именно – Тора; и да ви разреши на ние част от онова, което ви беше забранено; и аз идвам при вас със *Знамение* от Вашия Повелител; така че, бойте се от Аллах и ми се подчинявайте”.

52. “Без съмнение, Аллах е както моят, така и вашият Господар; така че, молете се на Него; това е *правият път*”.

53. И когато Аллах забеляза, че те не вярват, той каза: “Кои ще ми бъдат помощници в служенето на Аллах?” Учениците отговориха: “Ние сме помощниците на Аллах. Ние сме вярвали в Аллах. А пък ти ни бъди свидетел, че ние сме били послушни”.

54. “Повелителю наш, ние вярваме в онова, което Ти си ни изпратил и ние *следваме* примера на този Пратеник.

الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَ أَنْتُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٢﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٣﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِنَا بِاللَّهِ وَشَهِدَ بِأَنَّا مُّسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا

Така че, Ти ни пиши сред онези, които ще бъдат свидетели”.

مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾

55. И те започнали да обмислят планове, и Аллах също правел планове; и Аллах прави най-добрите планове.

Р. 6.

56. Когато Аллах казал: “О, Исус, аз ще направя така, че ти да умреш от естествена смърт и ще те въздигна при Себе Си, и ще те оправдая от обвиненията на онези, които не вярват и ще поставя онези, които те следват, над онези, които онези, които не вярват, до Деня на Възкресението; след това ти ще се завърнеш при Мен и аз ще отсъдя помежду вас относно онова, за което между вас има различия”.

57. “Това, що се отнася до онези, които не вярват, тях Аз ще ги накажа със сурово наказание и в този и на онзи свят и те няма да имат никакви помощници”.

58. “А що се отнася до онези, които вярват и които вършат добри дела, Той ще им изплати тяхната пълна награда. И Аллах не обича онези които вършат зло”.

59. Ето какво ти разказваме Ние на теб за Знаменията и за мъдрото Напомняне.

60. Без съмнение, случаят и Исус пред Аллах е подобен на случая с Адам. Той го е сътворил него (Адам)

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٨﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِي مَتْوًىكَ وَرَافِعُكَ إِلَى مَطْهَرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذُّهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٦٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾

ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦٢﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٣﴾

от прах и след това Той му казал: “Бъди” и той станал.

61. Това е истината, която идва от Твоя Повелител, ето защо ти не бъди от онези, които се съмняват.

62. И ако сега някой започне да спори с теб относно Него, след онова, което ти си получил като знание, кажи му на него: “Хайде да отидем и да изникаме и нашите синове и вашите синове, и нашите жени и вашите жени, и нашите хора и вашите хора и нека тогава всички ние да се помолим горещо и да призовем клетвата на Аллах да падне върху онези, които лъжат”.

63. Това наистина е правдивият приказ. Няма никой друг достоен за поклонение освен Аллах и, без съмнение, именно Аллах е Онзи, Който е Мощният и Мъдрият.

64. Но, ако те се отвърнат, то тогава ти не забравяй, че Аллах познава много добре сеятелите на раздор.

Р. 7.

65. Кажи: “О, хора, на които е дадена Книгата! Стигнете до една дума, която е еднаква и за вас и за нас; – че ние не се молим на никой друг, освен на Аллах и че не приобщаваме никой друг за равен с него и ченякои от нас не приемат за свой Повелител никой друг освен Аллах”. Но ако те се отвърнат, тогава им кажи: “Бъдете ни свидетели, че ние сме се покорили на Бога”.

66. “О, хора, на които е дадена Книгата! Защо вие спорите за Абрахам,

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦١﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٢﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٣﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

قُلْ يٰأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾

يٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ

когато и Тора и Евангелието са били известени едва след негово време? Нима и тогава няма да започнете да разбирате?

67. Погледнете! Вие сте онези, които сте спорели за нещо, за което сте имали определени познания. Защо, тогава, вие сега започвате да спорите за онова, за което нямате *вобще* никакви познания? Аллах знае, ала вие не знаете.

68. Абрахам не е бил нито евреин, нито пък християнин, но той винаги е бил склонен да се обръща към Бога и да бъде покорен на Него, и той не е бил от онези, които приобщават боговете към Бога.

69. Без съмнение, за Абрахам : най-близките : му хора са били онези, които са следвали неговия пример, и този Пророк и онези, които вярват; и Аллах е приятел на онези, които вярват.

70. Една част от хората, на които е била дадена Книгата, с готовност ще ви въведат в заблуждение, но те не въвеждат в заблуждение никой друг освен самите себе си, само че, те не разбират това.

71. О, хора, на които е била дадена Книгата! Защо вие отхвърляте Знаменията на Аллах, когато вие сами сте им свидетели?

72. О, хора, на които е била дадена Книгата! Защо вие смесвате

التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِينَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِينَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٥﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٦﴾

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٧﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٨﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ

истината с лъжата и защо вие умишлено скривате истината?

73. И част от хората, на които е била дадена Книгата, казват: “Вяршийте в онова, което е било открито на вярващите в ранната част на деня и недейте да вярвате през неговата късна част; може би те ще се върнат”;

74. “И не се подчинявайте на никой друг освен на онзи, който следва вашата вяра”; — Кажете: “Без съмнение, истинското напътствие, напътствието, което идва от Аллах, е, че на всеки човек трябва да му се даде подобното на онова, което е било дадено на теб; или иначе, те не започнат да спорят с вас пред нашия Повелител”. Кажете: “Всички щедри блага са в рецепте на Аллах. Той ги дарява на онзи, на когото на Него му е угодно. И Аллах е Щедър и Все Знаещ.

75. “Той избира за Своята милост онзи, когото на Него Му е угодно. И Аллах е Повелител с изключителна Щедрост”.

76. Сред хората, на които е била дадена Книгата, се намира и такъв, който, ако ти му повериш някое съкровище, той ще ти го върне; и между тях ще се намерии такъв, който, ако ти му повериш дори и един динар, той няма да ти го върне, освен ако ти не стоиш непрекъснато над главата му. Това

الْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِرِجْوَةٍ ۖ إِنَّهُمْ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٨١﴾

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِقِطْعَةٍ يُّؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِيَدَيْنَا لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَالِبًا ۚ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا

е така, защото те казват: “Ние не подлежим на осъждане, що се отнася до непросветените”, и те изричат някоя лъжа за Аллах съвсем съзнателно.

77. Не! Но всеки онзи, който изпълнява своя обет и се бои от Бог — да знае — Аллах обича онези, които се боят от Бога.

78. Що се отнася до онези, които приемат някоя нищожна цена в замяна на техния завет с Аллах и на собствените си клетви, то те не ще получат абсолютно нищо в живота, който предстои, и Аллах нито ще им проговори, нито пък ще ги погледне в Деня на Възкресението, нито пък Той ще ги пречисти; и тях ги очаква сурово наказание.

79. И, без съмнение, сред тях се намират и такива, които изопачават с езиците си Книгата, докато още я четат на глас; така че вие да може да смятате, че казаното от тях е част от самата Книга, докато то съвсем не е част от Книгата. И те казват: “Това е от Аллах”, докато то съвсем не е от Аллах; и те изричат лъжа срещу Аллах като съзнателно лъже свидетелствуват.

80. И невъзможно е да има такъв човек, на когото Аллах да е дарил Книгата; и власт; и пророчески сан, и след това, той да казва на хората: “Бъдете слуги на мен, а на Аллах!” но той *могъл да каже*: “Бъдете предани единствено само на своя Повелител,

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ السِّتَةَ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتَّوْبَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ

вицето вие преподавате за Книгата и вицето самите вие я изучавате”.

81. Нито пък е възможно за него, той да ви заръчва на вас да приемете вие ангелите и Пророците за Повелители. Пима той ще започне да ви призовава да не вярвате, след като вие сте се покорили на Бога?

Р. 9.

82. И си спомнете за времето, когато Аллах прие завет от хората чрез пророците, като каза: “Аз ви диявам каквото трябва от Книгата и от Мъдростта и след това при вас ще дойде един мой Пратеник, който ще изгълни онова, което си е у вас; вие ще трябва да вярвате в него и да му помагате”. И Той каза: “Вие съгласни ли сте с това и приемате ли вие отговорността, която Аз ви възлагам на вас по този въпрос?” Те казали: “Ние сме съгласни”. Той каза: “Тогава бъдете свидетели и Аз ще бъда сред онези, които са свидетели”.

83. И така, онзи, който се отрече след това, тогава, без съмнение, той ще се нареди сред прегрешилите.

84. Пима те търсят друга вяра, освен тази на Аллах, след като на Него Му се подчинява всичко онова, което е на небесата и на земята, с готовност или без готовност, и те всички ще се върнат при Него?

85. Кажете: “Ние вярваме в Аллах и в онова, което ни е било открито на нас, и в онова, което е било открито и на Абрахам, и на Исмаил, и на Исак, и на Яков, и на племената, и в онова,

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨١﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۖ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ أُمِّتًا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ

което е било дадено на Мойсей, и на Исус, и на други Пророци от техния Повелител. Ние не правим никакви различия между тях и ние се покоряваме на Него.

86. И онзи, който търси друга вяра освен Исляма, да знае, че това няма да бъде прието от него, и в живота, който предстои, той ще се нареди сред онези, които губят.

87. Как може Аллах да напътствува един народ, който се е отказал да вярва, след като е приел да вярва и който е бил свидетел на това, че Пратеникът е истински на когото са били дадени ясни доказателства? И Аллах не напътствува хората, които вършат зло.

88. На такива като тях наградата им ще бъде това, че върху тях ще падне проклятието на Аллах, и на ангелите, и на хората – на всички заедно.

89. И те ще си останат под това проклятие. Тяхното наказание няма да бъде облекчено и на тях няма да им бъде дадена прошка;

90. Освен онези от тях, които се покаят след това и се поправят. И, без съмнение, Аллах е Все-Прощаващ и Милосърден.

91. Без съмнение, онези, които престанат да вярват, след като са вярвали, а после безверието им се увеличи, на такива разкаянието им няма да бъде прието и именно те са онези, които са се отклонили от пътя.

بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَكِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ ثُمَّ زَادُوا
كُفْرًا لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

92. А пък що се отнася за онези, които не са вярвали и които са умрели, докато не са вярвали, то от нито един от тях няма да бъде прието дори злато колкото цялата земя, макар че той ще го предлага като откуп. Именно това са хората, които ги очаква много тежко наказание и те няма да имат никакви помощници.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

Р. 10

93. Вие никога няма да успеете да постигнете праведност, освен ако не пожертвувате част от онова, което вие обичате; и каквото и да пожертвувате, ни Аллах това ще Му бъде добре известно.

94. Всякакъв вид храна е била законна за децата на Израел освен онова, което самият Израел е забранил на себе си преди още да му бъде изпратена долу Тора. Кажете: "Тогава, донесете Тора и я четете, ако вие сте правдиви".

95. И сега, всеки онзи, който скалпи никаква лъжа срещу Аллах след това, ще се нареди сред онези, които вършат злини.

96. Кажете: "Аллах е казал истината; то защо последвайте вярата на Абрахим, който винаги е бил склонен да се опри на Бога; а той не е бил от онези, които приобщават богове към Бога".

97. Без съмнение, първият Дом, който е бил основан за човечеството, е бил този в Бека* и той е изобилствувал

* Долината, в която е разположена Мека.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاتَّوُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ اقْتَدَى بِهِ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٢﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

مَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
كَانَ مِنَ الشُّرَكِيِّنَ ﴿٩٦﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

с благодат и с напътствия за народите.

98. В него се намират явни Знамения; там е мястото на Абрахам; и онзи, който влезе в него, се радва на мир и покой. И извършването на Поклонничество до Дома е дълг, който всички хора – онези, които могат да намерят пътя до там – имат към Аллах. И онзи, който не вярва, *нека той да помни*, че Аллах, без съмнение, е независим от всички живи същества.

99. Кажи: “О, вие, хора, на които е била дадена Книгата! Защо отричате вие Знаменията на Аллах, след като Аллах бди над всичко, което вършите вие?”

100. Кажи: “О, вие, хора, на които е била дадена Книгата! Защо вие отклонявате онези, които вярват, от пътя на Аллах и се опитвате да го представите изопачено, когато самите вие сте свидетели на *всичко това*?” И Аллах не е безразличен към онова, което вие правите.

101. О, вие, които вярвате! Ако вие се подчините на някоя част от хора измежду онези, на които е била дадена Книгата, те отново ще ви накарат да не вярвате, след като вече сте започнали да вярвате.

102. Как можете вие да не вярвате, след като на вас са ви възвестени Знаменията на Аллах; и след като Неговият Пратеник се намира между вас? И онзи, който се държи здраво за Аллах, той наистина е напътствуван да се движи по правия път.

فِيهِ آيَاتٌ يَتَذَكَّرُ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ٩٨

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ٩٩

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مِمَّنْ آمَنَ تَبِغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٠٠

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ١٠١

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٠٢

P. II.

103. О, вие, които вярвате! Бойте се от Аллах така, както човек трябва да се бои от Него; и не позволявайте на смъртта да ви настигне иначе, освен когато се намирате в състояние на покорство.

104. И се дръжете здраво, всички вие заедно, за връвта на Аллах и не се оставяйте да бъдете разделени; и си спомнете за милостта на Аллах, която Той ви е изпратил долу тогава, когато вие сте били врагове помежду си и Той е съединил вашите сърца в любов, така че по неговата благодат вие сте станали като братя; и вие сте стояли на ръба на огнената бездна и той ви е спасил от нея. Така ви разяснява Аллах Своите заповеди, за да можете вие да бъдете напътствувани.

105. И нека сред вас да има една общност от хора, които да ви призовават да вършите добро и които да проповядват справедливост и да се противопоставят на злото. И именно те са онези, които ще преуспеят.

106. И да не бъдете като онези, които са изпаднали в разногласие и са се изпокарали помежду си, след като на тях са им били изпратени ясни доказателства. И именно те са онези, които ги очаква голямо наказание.

107. В деня, когато лицата на някои ще бъдат бели, а други лица ще бъдат черни, на онези, чиито лица ще бъдат черни, *на тях ще им бъде казано*: “Вие престанахте ли да вярвате след като бяхте започнали да вярвате? Тогава,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٠٣

وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠٤

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٥

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٦

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا

вкусете от наказанието, тъй като сте престанали да вярвате!”

108. А що се отнася за онези, чиито лица ще бъдат бели, то те ще получат милостта на Аллах; и те ще пребивават в нея.

109. Такива са те Знаменията на Аллах и Ние ти ги възвещаваме на теб, тъй като в тях е заключена истината; и Аллах не желае никакво зло на *Своите* създания.

110. И на Аллах принадлежи всичко онова, което се намира в небесата и всичко онова, което се намира на земята; и всички дела ще бъдат върнати при Аллах, за да се вземе решение.

P. 12.

111. Вие сте най-добрите сред хората и вие сте въздигнати заради доброто на човешкия род; вие призовавате към онова, което е добро, и забранявате злото, и вярвате в Аллах. И ако хората, на които е била дадена Книгата, бяха вярвали, то тогава, без съмнение, това щеше да бъде по-добре за тях. Сред тях има и такива, които вярват, но повечето от тях са непокорни.

112. Те нямат сили да ви причинят зло, освен да ви нанесат някоя малка вреда; и ако те започнат да се бият с вас, то те ще се обърнат с гърбовете си към вас. И тогава на тях няма да им се окаже помощ.

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٩﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١١﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٢﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلَوْكُمْ وَالْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يُصْرُقُونَ ﴿١١٣﴾

113. Където и да бъдат намерени, те ще бъдат подложени на унижение, освен ако те имат закрилата на Аллах, или пък закрилата на някои хора. Те са си навлекли гнева на Аллах, и те са поразени от беди и нещастия. Това е така, защото те са отхвърлили Знаменията на Аллах и са убивали несправедливо Пророците. Това е така, защото те са се разбунтували и са вършили прегрешения.

114. Те не са *всички* еднакви. Между хората, на които е била дадена Книгата, има една част такива, които държат на *своя завет*; те провъзгласяват словото на Аллах в часовете на нощта и те се просват по лице *пред Него*.

115. Те вярват в Аллах и в Деня на Страшния Съд, те призовават да се вършат добри дела и забраняват злото, и бързат, като се надпреварват един с друг, да вършат добри дела. И такива като тях се намират сред праведниците.

116. И каквото и да е добро да вършат те, на тях няма да им бъде отказана онази награда, която те са си заслужили; и Аллах познава добре онези, които се боят от Бога.

117. А що се отнася до онези, които не вярват, то нито техните имоти, нито техните деца ще могат да им помогнат с нещо против Аллах; те са онези, които ще обитават Адския Огън; и те ще си останат там.

118. И онова, което те харчат за сегашния си живот, е подобно на вятър, който е ледено студен и поразява реколтата на един народ, който си е

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَفْقَهُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحُبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَغَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَتَلَوْنَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءً لَيْلٍ وَهُمْ لَا يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

нанесъл вреда сам на себе си, и му я унищожава. И Аллах не им е нанесъл на тях никаква вреда, но те самите си нанасят вреда на себе си.

119. О, вие, които вярвате! Не вземайте за себе си никои *други*, освен вашите собствени ближни, като ваши интимни приятели; тъй като те няма да пропуснат случая да ви покварят. На тях много им харесва да ви видят в беда. Ненавистта им вече се е показала чрез онова, което *произнасят* техните уста, а онова, което техните гърди скриват, е още по-голямо. Ние вече сме ви разяснили на вас Нашите заповеди, ако само можете да ги разберете.

120. Ето вижте, вие сте онези, които ги обичат, но те вас не ви обичат. И вие вярвате в цялата Книга. Когато те ви срещнат, те казват: "Ние вярваме", но когато те си останат сами те хаят върховете на пръстите си от злоба към вас. Кажете: "Дано вие да загинете в своята собствена злоба. Без съмнение, на Аллах Му е добре известно онова, което е скрито във *вашиите* гърди".

121. Ако на вас ви се случи нещо добро, това тях ги огорчава; а ако на вас ви се случи нещо лошо, това тях ги кара да ликуват. Но ако вие сте твърди и праведни, техните кроежи не могат да ви причинят въобще никаква вреда. Без съмнение, Аллах заобикаля *всичко* онова, което те правят.

Р. 13.

122. И си спомни за онова време, когато ти излезе рано навън от твоя дом, за да поставиш онези, които вярват, на определените им позиции

فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَاوَا عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا نَآمِلٌ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بَعْضُكُمْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ يَدَاتِ الصَّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَسْأَلْهُمْ حَسَنَةً سَأَلُوكُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُوا وَتَنْتَقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنْ أَلَّ اللَّهُ بِمَا يَمْشُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ

преди битката. И Аллах е Все-Чуващ и Все Знаещ;

123. Когато две от вашите групи *замисляха* малодушни постъпки, макар че Аллах беше техен приятел. А онези, които вярват, трябва да разчитат на Аллах.

124. И Аллах *вече* ви беше помогнал веднъж в Бадр, когато вие бяхте по-слаби. Така че вземете Аллах за свой Защитник, за да можете да бъдете благодарни.

125. Когато ти наистина каза на онези, които вярват: "Нима на вас няма да ви бъде достатъчно това, че вашият Повелител ще ви помогне с три хиляди ангели, изпратени долу *от небесата*?"

126. Да, ако вие сте твърди и праведни и ако те се спуснат върху вас несправедливо в гореща надпревара, тогава *вашият* Повелител ще ви помогне с пет хиляди ангели, които ще нападнат стремително.

127. И Аллах го е направил това така само като блага вест за вас и за да могат вашите сърца да се успокоят от това; и помощ идва единствено само от Аллах, Могъщия и Мъдрия.

128. Бог ще направи така, че да може Той да откъсне една част от онези, които не вярват или пък да ги унижи така, че те да могат да се върнат обратно с празни ръце.

129. Теб този въпрос въобще не те интересува: Той може да се обърне към тях с

لِقِتَالٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٧﴾

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ

милост или пък да ги накаже, тъй като те вършат зли дела.

130. И на Аллах принадлежи всичко онова, което се намира в небесата и всичко онова, което се намира на земята. Той прощава на онзи, на когото на Него Му е угодно и той наказва онзи, когото на Него Му е угодно, и Аллах е най-Все-Прощаващ и Милосърден.

Р. 14

131. О, вие, които вярвате! Не вземайте лихва, която да е увеличена многократно; и се бойте от Аллах, за да можете вие да преуспеете.

132. И се бойте от Огъня, който е приготвен за онези, които не вярват.

133. И да се подчинявате на Аллах и на Пратеника, за да може към вас да бъде проявена милост.

134. И се надиреварвайте един с друг, за да молите за прошка от вашия Повелител и за един Рай, чиято цена включва и небесата и земята, подготвен за онези, които се боят от Бога.

135. Онези, които жертвуват за милостия, и когато са богати, и когато са в бедност, и онези, които успяват да укротят гнева си и да простят на хората; и Аллах обича онези, които вършат добри дела;

136. И онези, които, когато те извършат някое грозно дело или си нанасят вреда сами на себе си, си спомнят за Аллах и се молят да им бъдат простени техните грехове - а

فَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣١﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَمْۤوَالَكُمُ الَّتِيْ بَاۡعْتُمُوهَا بِمُضَاعَفَةٍ وَّاَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٢﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْۤ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣٣﴾

وَاطِيعُوْا اللَّهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٤﴾

وَسَارِعُوْا اِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُۤ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٥﴾

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكَظِيْمِيْنَ الْعَبِيْطِ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٦﴾

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاجِسَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوْا لِدُنُوْبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الدُّنُوْبَ اِلَّا اللَّهُ تَعَالٰى وَلَمْ

кой друг може да прощава грехове, освен Аллах? — и които не упорствуват възнателно в онова, което те са направили.

137. Именно това са онези, чиято награда ще бъде прошката от техния Повелител, и Градини, под които текат реки, в които те ще обитават; и колко голяма е наградата за онези, които се трудят!

138. Без съмнение, и преди вас е било издавано правосъдие много пъти; ето защо пътувайте по земята и гледайте, колко жалък е бил краят на онези, които са се отнасяли към Пророците като към лъжци.

139. Този Коран е едно ясно доказателство за хората, и е и напътствие и предупреждение за онези, които се боят от Бога.

140. Не се отпускате и недейте да скърбите; и вие наистина ще се наложите, ако вие сте вярващи.

141. Ако вие сте получили никакво нараняване, то, без съмнение и онези, които не вярват, и те също вече са получили някое подобно нараняване. И Ние сме направили така, че такива дни да се редуват между хората, за да могат те да бъдат предупреждени, и за да може Аллах да различава онези, които вярват, и да може да избира свидетели измежду тях; и Аллах не обича несправедливите;

142. И за да може Аллах да пречисти онези, които вярват, и да

يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿١٣٧﴾

اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّةٌ جَدِيْدٌ مِّنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٨﴾

قَدْ خَلَتْ مِّنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌۭ ۚ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِيْنَ ﴿١٣٩﴾

هٰذَا بَيٰۤاتٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٤٠﴾

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمْ اَلْعٰلَمُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤١﴾

اِنْ يَسْسَكُمُ كُرْهُ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ كُرْهُ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٢﴾

وَلِيُخَيِّصَ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٣﴾

унищожи онези, които не вярват.

143. Да не би да предполагате, че вие ще се качите в Небето, докато Аллах все още не е разграничил онези от вас, които се стремят по пътя на Аллах и все още не е отличил твърдите?

144. И някога вие изпитвахте желание за тази смърт преди още да сте се срещнали с нея; сега вече сте я видели, докато вие *всъщност* сте си я търсели.

P. 15.

145. И Мохамед е само един Пратеник. Вярно е, че *всички* Пратеници са умрели преди него. Ако, все пак, той умре или пък бъде убит, вие ще се завъртите ли на петите си и ще се върнете обратно? И онзи, който се завърти на петите си и се върне обратно, няма да нанесе въобще никаква вреда на Аллах. И Аллах непременно ще награти онези, които са благодарни.

146. И никоя душа не може да умре иначе, освен с позволението на Аллах – едно нареждане за определен от Него срок. И ако някой желае да получи наградата за този свят, Ние ще му я дадем; и ако някой желае да получи наградата за света, който предстои да дойде, Ние ще му я дадем; и Ние, без съмнение, ще наградим онези, които са благодарни.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلَاقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْ تَأْتِ أَوْ قَتِلْ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَشَبَا
مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجَزَى
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

147. И е имало много Пророци, *и* чиято страна са се сражавали *многобройни свити от техни последиатели*. И те не са се отпуснали нито за миг, каквото и да им се е случило да преживеят по пътя на Аллах, нито пък са изпадали в слабост; нито пък са се оставили да изпаднат в унижение *пред врага*. И Аллах обича твърдите.

148. И те не са произнесли нито *една* друга дума, освен само да *кажат*: “Повелителю наш, прости *ни* за нашите заблуждения и за *пр*ипиностите ни в нашето поведение, и направи твърди нашите стъпки и ни помогни срещу хората, *които* не вярват”.

149. И така Аллах им даде на тях *награда* за този свят, а също така *и* една отлична награда за следващия свят, и Аллах обича онези, *които* вършат добри дела.

P. 16.

150. О, вие, които вярвате! Ако *едно* се подчините на онези, които са престанали да вярват, те ще ви *накарат* да се завъртите обратно на *петите* си и тогава вие ще претърпите загуби.

151. Не! Аллах е вашият Защитник и Той е най-добрият от всички помощници.

152. Ние ще поразим с ужас *вършата* на онези, които не вярват,

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رَيْثُونَ كَثِيرُونَ فَمَا
وَهْنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنصَبُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرَدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خِيسِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾
سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا

защото те обявяват за равни на Аллах такива, за които Аллах не им е изпратил Своего позволение. Тяхното убежище е Огънят и грозно място е обителта на онези, които вършат зло.

153. И Аллах наистина изпълни Своего обещание към вас, когато вие ги убивахте и унищожавахте там с Негово позволение, но след това, когато вие се разпуснахте и започнахте да спорите помежду си по отношение на заповедта и проявихте неподчинение, след като Той ви бе показал онова, в което бяхте влюбени, Той *опително* помощта Си за вас. Между вас се намираха такива, които желяеха този свят и такива, които желяеха онзи свят. След това Той ви обърна в бягство от тях, за да може да ви постави на изпитание — и Той, без съмнение, ви беше дал прошка, и Аллах е Милостив, към онези, които вярват

154. Когато вие бягахте и не се обръщахте да погледнете никого, а пък Пратеникът ви призоваваше, останал зад вас, тогава Той ви изпрати долу скръб, в награда за скръбта, за да не можете вие да се оплаквате за онова, което ви се е изплъзнало, нито за онова, което ви е сполетяло. И на Аллах Му е добре известно онова, което правите вие.

155. После, след скръбта, Той ви изпрати долу мир, сын, който

بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ
وَبِئْسَ مَوْسَى الظَّالِمِينَ ﴿٥٤﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِآذِينِهِ
كَذَلِكَ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ
بَعْدَ مَا آرَأَكُمْ مِمَّا تَخْتَجُونَ مِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عَثَاءً بِغَيْرِ كَيْلٍ
تَحَرَّوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَاعَسًا يَشْفِي

обхвана известна част от вас, докато останалата част от вас бяха обхванати от страх за самите себе си, като си мислеха погрешно за Аллах, *точно така*, както си мислят невежите. Те казаха: “Отредена ли ни е на нас някаква част в управлението *на делата*?” Кажете: “Всички видове управления принадлежат на Аллах”. Те скриват в умовете си онова, което те не разкриват пред теб. Те казват: “Ако ние имахме някакво участие в управлението *на делата*, нас не биваше да ни убиват тук”. Кажете: “Ако вие си бяхте останали по домовете си, то тогава, без съмнение, онези, на които е било предписано да се бият, биха отишли да срещнат своята смърт”, *за да може Аллах да изпълни Своята повеля*, и *за да може Аллах да постави на изпитание онова, което се е намирало във вашите гърди*, и *за да може Той да пречисти онова, което се е намирало във вашите сърца*. И Аллах знае много добре какво се намира в умовете;

156. Онези от вас, които се бяха обърнали с гръб в деня, когато се сблъскаха двете войски*, без съмнение, са били въведени в съблазън да направят така от Сатаната, който се е възползвал от някои от техните деяния. Но, безспорно, Аллах вече им е простил на тях. Наистина, Аллах е най-Все Прощаващ и Дълго Търпелив.

*Битката при Ухад.

طَائِفَةٌ مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُخَيِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٥٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا
اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا
عَنِ اللَّهِ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٥٨﴾

Р. 17.

157. О, Вие, които вярвате! Не бъдете като онези, които са отказали да вярват и които казват за своите ближни, когато те тръгнат да пътуват по земята или пък отидат на война: "Ако те бяха останали и нас, те нямаше да бъдат умрели или да бъдат убити". Това е така, за да може Аллах да направи от това причина за съжаление в техните сърца. И Аллах дарява живот и причинява смърт, и на Аллах Му е известно онова, което правите вие.

158. И ако вие умрете или пък бъдете убити, докато служите в името на Аллах, без съмнение, прошката на Аллах и Неговата милост ще бъдат нещо по-добро от онова, което те са натрупали.

159. И ако вие умрете или пък бъдете убити, без съмнение, вас всички ще ви съберат заедно при Аллах.

160. И това, че ти си благосклонен към тях, се дължи само на голямата милост на Аллах, и ако ти би бил суров и жестокосърдечен, те, без съмнение, биха те напуснали и биха се разбягали от теб. Ето защо прости им и поискай прошка за тях, и се съветвай с тях по въпросите на управлението; и когато стигнеш до някакво решение, тогава уповавай се изцяло на Аллах. Без съмнение, Аллах обича онези, които се уповават изцяло на Него.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ
كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

وَلَيْنَ مُتِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تَحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا
غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. И ако Аллах ви помогне, вас никой няма да успее да ви победи; но ако Той се откаже от вас, то кой ли друг има там, който да може да ви помогне, освен Него? Ето защо нека всички, които вярват да се уповават изцяло на Аллах.

162. И не е възможно един Пророк да постъпва нечестно, и онзи, който постъпва нечестно, ще трябва да донесе със себе си онова, за което той не е бил честен, в Деня на Възкресението. Тогава на всяка душа ще и бъде изплатено изцяло онова, което самата тя си е заслужила; и към тях няма да се постъпи несправедливо.

163. Нима онзи, който следва волята на Аллах, е подобен на онзи, който си навлича върху себе си гнева на Аллах, или пък на онези, чиято убежище е Адът? Каква страшна обител е той!

164. За тях има определени различни степени на благодат от Аллах; и Аллах вижда онова, което те вършат.

165. Наистина, Аллах е оказал милост на онези, които вярват, като е издигнал сред тях измежду техните собствени среди един Пратеник, който им възвестява на тях Неговите Знамения, и ги пречиства и ги учи на Книгата и на Мъдрост; а преди това, те са били, без съмнение, потънали в явно заблуждение.

166. Какво! Когато ви постигне някоя беда и вие сте си навлекли сами два пъти повече от нея вие се питате: "Откъде ни дойде това?" Кажете:

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُكُمُ
فَسَنَ ذَٰلِ الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَمْ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَا أُولَٰئِهِمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرِهِمْ بَصِيرٌ ﴿١٦٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا
قُلْتُمْ أَنَّى هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ

“Това е дошло от самите вас”. Без съмнение, Аллах има власт над всички неща.

167. И онова, което ви сполетя в Деня, когато двете страни се сблъскаха*, е станало по волята на Аллах; и това беше така, за да може Той да отличи онези, които вярват;

168. И за да може Той да отличи и лицемерите. И на тях им е било казано: “Хей, вие! Елате и се бийте в името на Аллах и отбийте *нападението на враговете*”; Те казали: “Ако ние знаехме как да се биеш, то тогава, безспорно, ние щяхме да ви последваме”. В този ден те са били по близо до неверието, отколкото до вярването. Те са казвали с устите си онова, което го е нямало в техните сърца. А на Аллах му е добре известно онова, което те скриват.

169. Именно *те са онези*, които са казали на своите ближни, докато *самите те* са останали назад: “Ако те ни бяха послушали, тях нямаше да са ги убили”. Кажи: “Тогава, отклонете смъртта и от самите себе си, ако наистина сте правдиви”.

170. Недейте да мислите за онези, които са били убити заради каузата на Аллах, като за мъртви. Не! Те са живи и се намират пред лицето на своя Повелител и те са обсипани с дарове *от Него*.

171. Те ликуват заради онова, с което щедро ги е надарил Аллах в

*Битката при Ухад.

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٧﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتِ الْجُنُودِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالَهُ
لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ اقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٩﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانُهُمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا
قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٧٠﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧١﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيُسَبِّحُونَ بِالَّذِينَ

своята милост и те се радват заради онези, които все още не са се присъединили към тях и са останали след тях, защото те *няма да узнаят* никакъв страх, што пък тях ще ги сполети някаква беда.

172. Те се радват на милостта и благоволенieto на Аллах и на *Неговата* щедрост и на факта, че Аллах не допуска онези, които вярват да загубят своята награда.

P. 18.

173. А що се отнася до онези, които са се отзовали на повика на Аллах и на Пратеника, след като са получили някакво нараняване онези от тях, които вършат добри дела и се държат праведно, те ще получат по една голяма награда;

174. Онези, на които хората казват: “Против вас са се изправили много врагове, ето защо бойте се от тях”, но това служи *само* да засили тяхната вяра и те казват: “На нас ни е достатъчен и само Аллах, и Той е един отличен *Защитник*”.

175. И така, те са се завърнали с *огромна* милост от Аллах и с голяма щедрост от Него, и тях не ги е меснало никакво зло; и те са следвали волята на Аллах; и Аллах е Господарят, който раздава обилно щедрости.

176. Сатаната е онзи, който само ситанва своите приятели, така че не се бойте от тях, но се бойте от Мен, ако сте вярващи.

177. И нека онези, които набързо се

لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦٧﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَاصْبِغٌ
بِجَاجِ أَجْرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٨﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦٩﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٠﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ وَفَضْلٍ ۚ لَمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧١﴾

إِنَّمَا ذِكْرُ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ

отричат от вярата, не те карат да скърбиш; няма съмнение, че те не могат да навредят на Аллах по никакъв начин. На Аллах не му се иска да определи за тях никаква частица от живота, който предстои да дойде, и тях ги очаква сурово наказание.

178. Без съмнение, онези, които са си купили безверие на цената на вярването, те не могат да навредят на Аллах въобще; и тях ги очаква мъчително наказание.

179. И нека онези, които не вярват, да не си мислят, че това, че сме им дали кратък отдих, е за тяхното благо; *резултатът от* това, че Ние сме им дали отдих, ще бъде само това, че те ще затънат още повече в грехове; и на тях ще им бъде наложено унижително наказание.

180. И на Аллах не Му се иска да остави вярващите в такова положение, в каквото се намирате вие сега, докато Той не отдели лошите от добрите. И на Аллах не му се иска да ви разкрие на вас невидимото. Но Аллах избира измежду Своите Пратеници онзи, когото на Него Му е угодно. Ето защо вярвайте в Аллах и в неговите Пратеници. Ако вие вярвате и сте праведни, вие ще получите голяма награда.

181. И нека онези, които проявяват скъперничество по отношение на онези блага, които Аллах им е дарил от Своята щедрост, да не си

يَضُرُّوْا اللّٰهَ شَيْئًا يَّزِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي
الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٨﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰشْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَضُرُّوْا اللّٰهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّمَا نُبَلِّىْ لَهُمْ خَيْرًا لِّنَفْسِهِمْ
اِنَّمَا نُبَلِّىْ لَهُمْ لِيْزِدَا دُوْرَ اِشْتَاؤِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿١٨٠﴾

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰٓى مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ
حَتّٰى يَبَيِّنَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُظْلِعَكُمْ
عَلٰى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَّشَآءُ
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَاِنْ تُوْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٨١﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ بِمَا اٰتٰهُمْ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ

мислят, че това е добро за тях; не, за тях това е зло. Онова, по отношение на което те проявяват скъперничество, ще им бъде обвито около врата като нашийник в Деня на Възкресението. И на Аллах принадлежи наследството и на небесата и на земята, и на Аллах Му е добре известно онова, което правите.

P. 19.

182. И, без съмнение, Аллах е чул думите, произнесени от онези, които са казали: "Аллах е беден, а ние сме богати". Ние ще си запишем онова, което те са казали, както и за техните опити да убият несправедливо Пророците; и Ние ще кажем: "О, вие вкусете от наказанието чрез изгаряне".

183. Причината за това е в онова, което вашите ръце са изпратили преди *самите вас* и *истината е*, че Аллах не е ни най-малко несправедлив към *Своите* слуги.

184. Онези, които казват: "Аллах ни е наредил на нас да не вярваме в никой Пратеник, докато той не ни донесе жертвоприношение, което огънат да погълне", на тях им кажете: "При вас вече са идвали и други Пратеници преди мен с ясни Знамения и с онова, за което говорите вие. Защо тогава сте се опитвали да ги убивате, ако сте правдиви?"

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاتُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨٢﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَ
نَحْنُ اَغْنِيَاۗءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلُهُمُ الْاَنْبِيَاۗءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُوْلُ دُوْرًا عَذَابِ الْحَرِيْقِ ﴿١٨٣﴾

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ
لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٤﴾

الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ عٰهَدَ الْبَيْنَاۗءَ اَلَّا نُوْمِنَ بِرَسُوْلٍ
حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْاٰنٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٥﴾

185. И ако теб те обвиняват, че лъжеш, по същия начин са били обвинявани и други Пратеници преди теб, които бяха дошли с ясни Знамения и с Книги на Мъдростта, и със Сияйната Свещена Книга.

186. Всяка душа ще вкуси от смъртта. И на вас ще ви бъдат изплатени напълно вашите награди само в Деня на Възкресението. Ето защо онзи, който бъде отдалечен от Адския Огън и на когото му позволят да се възнесе на Небето, той наистина е постигнал своята цел. И животът на този свят не е нищо друго освен само една илюзорна наслада.

187. Вие със сигурност ще бъдете подложени на изпитания и чрез вашите имоти, и чрез вашите тела, и вие със сигурност ще чуete много обидни за вас неща от онези, на които е била дадена Книгата преди вас, и от онези, които възвисяват равни на Бога. Но ако вие съумеете да проявите мъжество и да постъпвате праведно, то това наистина е дело на силна решителност.

188. И си спомнете за онова време, когато Аллах прие завет от онези, на които е била дадена Книгата, като каза: "Вие ще трябва да възвестите за тази Книга на хората, а не да я криете". Но те я изхвърлиха зад гърбовете си и я размениха за една нищожна сума. Зло е онова, което те са придобили.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ١٨٥

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ١٨٦

لَتَبْلُغُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذْنَةً كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ١٨٧

وَإِذ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ١٨٨

189. Недейте да си мислите, че онези, които се гордеят с онова, което те са направили, и обичат да бъдат хвалени за онова, което те не са направили, недейте да мислите, че те със сигурност са спасени от наказание. Те ще понесат много тежко наказание.

190. И на Аллах принадлежи и небесното царство и земното царство, и Аллах има власт над всички неща.

P. 20.

191. В създаването на небесата и в Цъздаването на земята, и в редуването на деня и на нощта се намират наистина Знамения за хората, които разбират;

192. Онези, които си спомнят за Аллах, докато стоят, седят, и *лежат* на страните си и размишляват върху създаването на небесата и на земята: "Боже наш, Ти не си сътворил всичко това напразно; не, Ти си Свят, тогава спаси ни нас от наказанието на Огъня".

193. "Повелителю наш, Ти наистина си опозорил всеки онзи, когото Ти накараш да влезе в Огъня. А пък вършещите зло няма да имат никакви помощници".

194. "Повелителю наш, ние чухме Глашатай, който ни призоваваше

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٨٩

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٩٠

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ١٩١

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ١٩٢

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ١٩٣

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِنْسَانِ أَنْ آمِنُوا

нас към вяра: "Вярвайте вие във вашия Повелител", и ние повярвахме. Повелителю наш, ето защо прости ни за нашите заблуждения и ни очисти от всички наши злини и в смъртта ни причисли ни към праведните".

195. "Повелителю наш, дай ни онова, което Ти си ни обещал на нас чрез Твоите Пратеници; и не ни опозорявай в Деня на Възкресението. Без съмнение, Ти не нарушаваш Твоите обещания".

196. И така, техният Повелител отвърнал на техните *молитви* като каза: "Аз няма да позволя да пропадне напразно трудът на който и да е труженик сред вас бил той мъж или пък жена. Вие сте зависими един от друг. Ето защо онези от вас, които са се изселили и са били прогонени от техните домове, и са били преследвани заради Моята кауза, и са се били и са били убити, тях Аз ще ги очистя от техните злини и ще направя така, че те да влязат в Градините, през които текат потоци - една награда от Аллах, а пък Аллах раздава най-хубавите награди."

197. И нека вас не ви измамва движението на онези, които не вярват насам натам по земята.

198. Това е само едно малко и краткотрайно преимущество, а след това Адът ще бъде тяхното убежище. Какво грозно място за отдиш е той!

يَرْبِكُمْ فَأَمَّا رَبُّنَا فَاعْفُ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْبَرَارِ ﴿١٩٥﴾

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعَادَ ﴿١٩٦﴾

فَأَسْتَجِبَ لَهُمُ رَبُّهُمْ إِنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرْتُ أَوْ إِنِّي بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّيْنِ
هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٧﴾

لَا يَغْرِبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٨﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَبُئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٩﴾

199. Но онези, които се боят от своя Повелител, за тях са определени Градини, през които текат потоци; те ще намерят там своето убежище, и ще се наслаждават на гостоприемството на Аллах. И онова, което се намира при Аллах, е още по-хубаво за онези, които са праведни.

200. И, без съмнение, сред хората, на които е била дадена Книгата, се намират и някои, които вярват в Аллах и в онова, което ви е било изпратено долу на вас и в онова, което им е било изпратено долу на тях и те се държат смирено към Аллах. Те не разменят за продан Знаменията на Аллах срещу никаква нищожна сума. Именно те са онези, които ще си получат своята награда от техния Повелител. Без съмнение, Аллах бързо се разплаща.

201. О, вие, които вярвате! Бъдете твърди и полагайте усилия да се проявявате отлично в своята твърдост и бъдете нащрек за *вашата* защита и се бойте от Аллах, за да можете вие да преуспее.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿٢٠٠﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٢﴾

ГЛАВА 4
АЛ-НИСА
(Откровение след Хиджра)

ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО И КОНТЕКСТ

Тази *Сура* е озаглавена подходящо Ал - Ниса (Жените), защото тя се занимава главно с правата и задълженията на жените, а също така и с тяхното място и положение в обществото. Тя дошла като откровение в Медина между третата и петата година на Хиджра след Битката при Ухуд и е посветена главно на темата за вдовиците и сираците, които станали многобройни след тази битка. И мюсюлманските и европейските учени са единодушни по този въпрос. Нолдеке, големият немски ориенталист, е склонен да постави някои от нейните стихове между мекканските откровения, защото, според него, в тези стихове, "евреите се споменават с приятелски дух", тъй като те все още не са влезли в конфликт с мюсюлманите. Хуери смята, че думите "О, хора!" в стих 134, показват, че поне този стих е бил открит в Мекка, защото тази форма на обръщение се използва изключително в мекканските *Сури*. Но да се твърди че, просто защото някой стих използва израза "О, хора!" той трябва, въпреки всички доказателства, показващи обратното, да бъде отнесен към мекканския период, е само едно предположение. Факте, че защото в Мекка броят на вярващите е бил твърде малък и те все още не били споени в една определена и отделна общност и защото много малко заповеди от *Шариаха* били открити, към мекканците - вярващи и невярващи - са се обръщали заедно с думите "О, хора". А след заселването на Светия Пророк в Медина, заповедите на *Шариаха* започнали да се появяват ясно и бързо и една организирана общност от вярващи, съвсем определена и отделна от невярващите, започнала да съществува, към тях са се обръщали с думите "О, вие, които вярвате!". Но когато става дума за общо обръщение, което се отнася както до вярващите, така и до невярващите, се използвал изразът "О, хора!"

Връзката между тази *Сура* с предходната глава се състои в това, че в предишната *Сура* една от главните третираните теми е Битката при Ухуд, докато настоящата *Сура* се занимава с различните проблеми възникнали след тази битка. Тази *Сура* също така, хвърля обилна светлина върху коварните кроежи и машинации на евреите и на Лицемерите от Медина, които, след Битката при Ухуд, виждайки, че

Ислямът в страната се засилва, мобилизирали всичките си сили, за да направят едно последно усилие да го унищожат и изкоренят. В известен смисъл, тази *Сура* представлява, също така, продължение на тематиката и проблематиката на предхождащата я *Сура*, в смисъл, че тя оборва основата християнска доктрина за Изкуплението и установява, че Исус не е умрял на Кръста.

РЕЗЮМЕ НА ТЕМАТИКАТА И ПРОБЛЕМАТИКАТА

Както в Але - Имран, основните християнски доктрини представляват една от основните теми и в настоящата *Сура*, също така. Но в тази *Сура* се отделя повече място на сравнение между подробностите в ученията на двете религии - Ислямът и Християнството - като специално се говори за прогреса и доминирането на християнството през Тогаващния Период. И така, както през Сегашния Период, християнските писатели и оратори твърдят и заявяват високо, че Ислямът е унижил жената като ѝ е отредил много по ниско положение в сравнение с мъжа, така и тази *Сура* се занимава до голяма степен с проблемите, свързани с жените и един бегъл поглед към ученията на Корана за жените, потвърждава факта, че дори в това отношение ученията на Исляма превъзхождат тези на Християнството. А тъй като темата за сираците е пряко свързана с тази за жените, тя също така е получила специално внимание в тази *Сура*, която е първото откровение, предназначено да гарантира техните права и правата на жените. На жените не само им били дадени всички техни законни права и по специално - правото на наследство - но те били обявени и единствените господари и арбитри на тяхната собственост. Втората главна тема, която се разглежда в настоящата *Сура* е тази за лицемерието. Тъй като в по-късни времена, християнството щяло да започне да доминира над целия свят и голям брой мюсюлмани щели да живеят под господството на християнски правителства и, в резултата на покоряването им от християнски владетели и на страха им от християнската критика на Исляма, те щели да заемат лицемерна позиция спрямо своята собствена вяра, темата за лицемерието също се третира в тази *Сура* заедно с тази за жените и се хвърля светлина върху дълбините, до които един лицемер може да потъне морално и духовно. Към лицемерите се отправя предупреждение, че срам и унижение ще се стоварят върху тях, защото те се боят от хората повече, отколкото се боят от своя Създател. Към своя край тази *Сура* хвърля известна светлина върху

АЛ НИСА

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. О, вие хора! Бойте се от вашия Повелител, Който ви е създал от единна душа и от нея е създал и нейния партньор, а пък от тях двамата са се наплодили много мъже и жени; и да се боите от Аллах, в чието име вие се обръщате един към друг, и да се боите от Него особено, що се отнася до родствените връзки. Наистина, Аллах наблюдава над вас.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ٢

3. И да предавате на сираците тяхната собственост и да не заменят лошото за хубаво и да не поглъщат тяхната собственост заедно с вашата собствена. Наистина, това е голям грях.

وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَيْرَ بِالْظَلِيلِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ٣

4. И ако се боите, че няма да можете да бъдете честни във вашите взаимоотношения със сираците, то тогава вземете си за съпруги измежду жените толкова на брой, колкото вие си искате: две, три или четири; и ако се боите, че няма да можете да постъпвате по справедливост, то тогава *омженете се само за една жена* или пък от онова, което десните ви ръце притежават. Това е най-близкият път за вас да избегнете несправедливостта.

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا كَتَبَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلَهُ وَلَوْ وَرَيْعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ٤

5. И да давате с готовност на жените техните зестри. Но ако те, по свое собствено желание, се откажат от една част от нея, то приемоте я за ползване

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ٥

темата за разпъването на кръст на Исус и се звявява подчертано и убедително се установява, че убеждението, че Исус е умрял на Кръста е свършено невярно и необосновано. Подобно на други човешки същества той е починал от естествена смърт и тази фалшива доктрина се опровергава от доказани факти на историята и дори Евангелията не й оказват никаква подкрепа. Тази Сура завършва с кратко връщане към темата за *Калалах*, за да се привлече вниманието към духовната липса на наследници на Христос, който в известен смисъл е *Калалах*, още повече, че тъй като той не е оставил никакви духовни наследници, правото да дава Пророци е било прехвърлено от Домът на Израел върху този на Ишмаел.

и й се радвайте като на нещо приятно и благотелно.

6. И да не давате на неразумните онази ваша собственост, с която Аллах ви е дарил като със средство за препитание; но да изразходвате от него, за да им осигурите храна и облекло и да се обръщате към тях със слова на доброжелателни съвети.

7. И подлагайте на изпитания сираците, докато те не достигнат до брачна *възраст*; след това, ако се убедите, че те са благоразумни, предайте им на тях собственото им имущество; и не го поглъщайте чрез разточителство или прибързаност, докато те не пораснат. И онзи, който е богат да се въздържа, а онзи, който е беден - нека да изразходва *от него* за себе си по справедливост. А пък когато им връчвате тяхната собственост на тях, тогава повикайте свидетели и го направете в тяхно присъствие.

8. На мъжете им се полага част от онова, което оставят родители и близки роднини; и на жените им се полага част от онова, което оставят родители и близки роднини; независимо от това дали е малко или голямо то определена част.

9. И когато *други* роднини и сираци и бедняци присъствуват при разпределението на наследство, дайте им нещичко от него и се обръщайте към тях с дружелюбни думи.

10. И нека да се боят от Бога онези, които, ако им се случи да оставят след себе си свои слаби потомци, изпитват

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاَسْوَاهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ⑦

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ⑧

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑨

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا

загриженост за тях. Нека те, в такъв случай, да се боят от Аллах и нека да произнасят онова слово, което трябва.

11. Без съмнение, онези, които поглъщат имуществото на сираци несправедливо, всъщност, не поглъщат нищо друго освен огън в своите стомаси.

Р. 2.

12. Аллах ви дава заповеди що се отнася до вашите деца: дете от мъжки пол ще трябва да получи част, която се равнява на частите на две деца от женски пол; ако пък децата са *само* от женски пол и *са на брой* повече от две, в такъв случай, те ще получат две трети от онова, което е оставил покойникът; ако пък се случи така, четясамо една, то в такъв случай тя ще получи едната половина. И неговите родители ще получат по една шеста част на всеки от тях, ако той си има дете; но ако той няма деца и неговите родители са единствените му наследници, то тогавана майка му се пада една трета част, а ако той има братя и сестри, тогава майка му ще получи една шеста част, след като бъдат изплатени завещаните от него пожертвования или направените от него дългове. Бащи ваши и деца ваши, вие не знаете кой от тях е поблизо до вас по предимство. *Това* определяне на *полаганите се части* е отредено от Аллах. Без съмнение, Аллах е Все-Знаещ, Мъдър.

13. И вие ще получите половината част от онова, което вашите съпруги оставят след себе си, ако те са без деца,

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ⑩

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ⑪

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمُ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوُهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑫

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُن لَّهُنَّ

но ако те си имат дете, на вас ви се пада една четвърт от онова, което те оставят след себе си, след като *бъдат изплатени* всички завещани от тях пожертвувания или направени дългове. И те ще имат право на една четвърт част от онова, което вие оставяте след себе си, ако вие нямате никакви деца; но ако вие си имате дете, на тях ще им се падне една осма част от онова, което вие оставяте след себе си, след като *бъдат изплатени* всички завещани от вас пожертвувания или направени от вас дългове. И ако има някой мъж или някоя жена, чието наследство трябва да бъде разделено и той *или тя* нямат нито живи родители, нито живи деца, но той *или тя* си имат брат или сестра, тогава всеки един от тях ще трябва да получи по една шеста част. Но ако те са повече на брой от един, то тогава те ще имат право да получат по една равна част от една третинка част, след като *бъдат изплатени* всички завещани пожертвувания или всички направени дългове, без предубеждения в полза *на дълговете*. Това е предписание от Аллах, и Аллах е Все-Знаещ и Много Търпелив.

14. Това са границите, *установени* от Аллах и онзи, който се подчинява на Аллах и на неговия Пратеник, него Той ще го вкара в Градините, през които текат потоци и там ще обитава той, а това е голямо тържество.

15. А ако някой не се подчинява на Аллах и на неговия Пратеник, и нарушава определения от Него граници, него Той ще го вкара в Адския Огън и той ще бъде оставен да обитава там и той ще получи едно позорно наказание.

وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوْصَوْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدْرُ فَإِنْ كَانَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلْثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوْصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَاعٍ وَصِيَّتُهُ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ١٧

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٨

وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ١٩

P.3.

16. А онези от вашите жени, които *бъдат уличени* в разпътство повикайте за свидетели четирима от вас и ако те ви станат свидетели, то тогава заточете жените в домовете им, а след това ги оставете там, докато смъртта не ги застигне или пък Аллах им посочи път да се измъкнат.

17. И ако двама мъже измежду вас са уличени в същия грях, то накажете ги и двамата. И ако те се разкаят и се поправят, тогава ги оставете на мира, без съмнение, Аллах е Многократно Отвърщащ със състрадание и е Милостив.

18. Наистина, Аллах се нагърбва да приеме разкаянието само на онези, които извършват зли дела поради незнание и скоро след това се покаят. Това са онези, към които Аллах се обръща с милосърдие, и Аллах е Все Знаещ и Мъдър.

19. Не може да бъде *прието* по никакъв начин разкаянието на онези, които *продължават* да вършат зли дела, докато, когато смъртта застигне някой от тях, той казва: "Аз наистина се разкайвам сега"; нито пък за онези, които умират без да са повярвали. Именно те са онези, за които ние сме подготвили мъчително наказание.

20. О, вие, които вярвате! За вас ще бъде незаконно да получите в наследство никакви жени против тяхната воля; нито пък имате право да ги задържате несправедливо, за да можете вие да им отнемате част от онова,

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ١٦

وَالَّذِينَ يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ١٧

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٨

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ اللَّهَ وَالَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ لِيَذَّبُوهُنَّ بِبَعْضٍ مَّا اتَّيَسَّرَ مِنْكُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

което вие сте им дали, освен ако те не се окажат уличени в някое гнусно злодеяние; и съжителствайте с тях по дружелюбен начин; и ако вие изпитвате неприязън към тях, то може и да се окаже така, че вие да изпитвате неприязън към нещо, в което Аллах е вложил много добрина.

21. И ако поискате да вземете една жена в замяна на някоя друга и сте дали някакво съкровище на едната от тях, то не си вземайте обратно нищо от нея. Нима ще си позволите да си го вземете чрез лъжа и явен грях?

22. И как можете да си го вземете обратно, когато вие сте били насаме с всяка от тях и те(жените) са получили от вас силен завет?

23. И да не се жените за онези жени, за които са били женени вашите бащи, освен ако това е вече минала работа. Това е нещо мръсно и омразно и води по пътя към злото.

Р. 5.

24. За вас са забранени вашите майки, и вашите дъщери, и вашите сестри, и сестрите на вашите бащи, и сестрите на вашите майки, и дъщерите на вашите братя, и дъщерите на вашите сестри и вашите майки – *мачехи*, които са ви давали да сучете от тях, и вашите доведени сестри, и майките на вашите съпруги, и дъщерите на вашите съпруги от друг брак, на които вие сте поставени за настойници от вашите съпруги, с които вие се съвокуплявате – но ако вие не сте започнали да се съвокуплявате с тях, то тогава върху

فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

وَأِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ لَا وَآتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قَطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥١﴾

وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٥٣﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُوهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

вас няма да падне никакъв грях – и жените на вашите синове, които са плът от вашата плът; и на вас ви се забранява да вземате за свои съпруги заедно две сестри, освен ако това вече не е минала работа. Без съмнение, Аллах е Все Прощаващ и Милостив.

ЧАСТ 5

25. И на вас ви са забранени женените жени, освен онези, които са притежание на вашите десни ръце. Така ви е предписал на вас Аллах. А всички други жени, освен онези посочени по-горе, на вас ви е позволено да ги търсите чрез вашите имоти, да се жените за тях като встъпите в законен брак и да не извършвате прелюбодеяние с тях. И за ползата, която вие получавате от тях, върнете им обратно тяхната зестра, такава, каквато е определена и върху вас няма да падне никакъв грях заради всяко нещо, което вие сте постигнали чрез взаимно съгласие, след като сте определили размера на зестрата. Без съмнение, Аллах е Все-Знаещ и Мъдър.

26. И ако между вас има някой, който да не може да си позволи да се ожени за някоя свободна жена, която вярва, то нека той да се ожени за онова, което неговата дясна ръка притежава или по-точно казано, за неговата домашна прислужница. И на Аллах Му е най-добре известна вашата вяра. Вие всички сте произлезли едни от други, така че женете се за тях след като получите позволение от техните господари и им дайте на тях техните зестри по справедливост, ако те се

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٤﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ مِمَّا وَرَاءَ ذَلِكَُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَعْتَلْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٥٥﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ قَتَلْتُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْ تَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنْ

окажат целомъдрени, не вършат прелюбодеяние и не поддържат тайни любовни връзки с други. И ако, след като се ожените за тях, те бъдат уличени, че извършват прелюбодеяние, тогава те ще трябва да получат половината от наказанието, определено за свободните жени. Това се отнася за онези от вас, които се боят, че може да извършат някой грях. И ако вие съумеете да се въздържате, тогава това ще бъде още по-добре за вас. И Аллах е Много-Прощаващ и Милостив.

Р. 5

27. Аллах има желание да ви покаже ясно и да ви напътствува правилно, за да следвате и вие пътеките на онези, които са били преди вас, и да се обърне към вас с милосърдие. И Аллах е Все-Знаещ и Мъдър.

28. И Аллах иска да се обърне към теб с милосърдие, но онези, които робуват на *своите* низки страсти, биха искали ти да се отклониш далече от правия път.

29. Аллах би искал да облекчи твоето бреме, защото човекът е бил създаден слаб.

30. О, вие, които вярвате! Не поглъщайте вашата собственост по между си по незаконен начин, освен онова, което самите вие сте спечелили чрез търговия по взаимно съгласие. И да не убивате себе си. Без съмнение, Аллах е Милосърден към вас.

31. И онзи, който прави така като

الْعَذَابُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥٧

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٨

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَبِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا ٥٩

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ٦٠

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ٦١

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ

използува прегрешения и несправедливост, него Ние ще го хвърлим в Огъня. И това е лесно за Аллах.

32. Ако вие се въздържате от най-важните неща, които са ви били забранени, то Ние ще ви освободим от вашите грехове и от *по малките* злини и ще ви приемем в едно място, което се ползува с голяма почит.

33. И не завиждайте за това, че Аллах е направил някои от вас по-изтъкнати от другите. Мъжете ще получат своята част от онова, което са си заслужили, и жените ще получат своята част от онова, което те са си заслужили. И помолете Аллах да ви обсипе с Неговата Щедрост. Без съмнение, Аллах познава съвършено всички неща.

34. И на всеки един Ние сме определили наследници на онова, което родителите и близките роднини оставят след себе си, *а също така* и онези, с които вие сте сключили клетвено съглашение. Така че дайте си им на тях полагаемата им се част. Без съмнение, Аллах бди над всички неща.

Р. 6

35. Мъжете са покровители на жените, тъй като Аллах е сътворил някои от тях да превъзхождат другите и тъй като те (мъжете) харчат от своето собствено богатство. Така че, добродетелни са *онези жени които* са покорни и пазят тайните на *своите* мъже при покровителството на Аллах. А *що се отнася до онези*, от чиято страна се

كَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ٦٢

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَغْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ٦٣

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٦٤

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ٦٥

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَإِذَا ضَلَلْتُ
فَإِنَّكَ كَافِيَةٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

боите, че ще има неподчинение, увещавайте ги и ги оставете сами в техните легла и ги наказвайте. След това, ако те ви се подчиняват, не търсете начин да им отмъстите. Без съмнение, Аллах е Все-Висш и Велик.

36. И ако се боите от раздор между тях, тогава назначете арбитър измежду неговите роднини и арбитър измежду нейните роднини. Ако те (арбитрите) желаят помирение, то Аллах ще го осъществи между тях. Без съмнение, Аллах е Все-Знаещ и Все-Ведущ.

37. И се покланяйте на Аллах и не приобщавайте никого към Него, и *показвайте* грижовност към родителите си, и към роднините си, и към сираците, и към нуждаещите се, и към съседа, който ви е роднина, и към съседа, който не ви е роднина, и към *вашия* близък приятел, и към странника, и към онези, които дясната ви ръка притежава. Без съмнение, Аллах не обича гордите и самохвалковците.

38. Онези, на които им се свиди, и които призовават хората към скъперничество и крият онова, което Аллах им е дарил от Своята Щедрост. И Ние сме приготвили за онези, които не вярват, унижително наказание.

39. И за онези, които харчат своето богатство, за да може да се покажат пред хората и не вярват нито в Аллах нито в Деня на Страшния Съд. И онзи, който има за приятел Сатаната, *нека той да помни*, че той е зъл приятел.

40. И какво *лошо* щеше да им се случи на тях, ако те бяха повярвали в Аллах и в Деня на Страшния Съд и

وَاصْرِبْهُمْ ۖ فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِنَّ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّؤْتَقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا

бяха жертвували за милостиня от онова, което Аллах им е дал? И Аллах ги познава напълно добре.

41. Без съмнение, Аллах не наврежда *никому дори* с тежестта на един атом. И ако има някое добро дело, той го умножава многократно и дава от Себе си голяма награда.

42. И какво *ще стане с тях*, когато Ние ще доведем по един свидетел от всеки народ и ще те доведем и теб за свидетел против такива.

43. В този ден онези, които не са повярвали и не са се подчинили на Пратеника ще пожелаят земята да се сравни с тях и те *не ще могат* да скрият нищо от Аллах.

P. 7

44. О, вие, които вярвате! Не пристъпвайте към Молитва, когато не сте в *пълно* владение на вашите сетива, докато не знаете какво казвате, а също така и когато сте нечисти, освен когато пътувате, докато не се измиете. И докато сте болни или се намирате на път, *докато сте нечисти*, или ако някой от вас излезе от нужник, или ако сте докоснали жени и не можете да намерите никаква вода, тогава намерете чист пясък и изтрийте с него вашите лица и вашите ръце. Без съмнение, Аллах е Все-Снизходителен и Все-Прощаващ.

45. Нима ти не знаеш за онези, на които е била дадена част от Книгата? Те си купуват заблуда и на тях им се иска и ти *също така* да се отклониш от пътя.

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝

يَوْمَ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَبَسْتُمْ نِسَاءً فَلَمْ تجدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝

الْمَرْتَرِ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا كِتَابًا مِنْ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۝

46. И Аллах познава вашите врагове напълно добре. И е достатъчен Аллах като приятел и достатъчен е Аллах като Помощник.

47. Между евреите има някои, които изопачават думите от местата, които им подобават. И те казват: "Ние слушаме и не се подчиняваме" и "Слушай *ти* без да бъдеш чул" и "Раина"* говорят те, издевателствувайки над религията и се мъчат да прикрият с езиците си, онова което е в умовете им като се стараят да навредят на Вярата. И ако те бяха казали: "Ние слушаме и ние се подчиняваме" и "Слушай *ти*" и "Унзурна"* за тях би било по-добре и по-праведно. Но Аллах ги е прокълнал заради тяхното неверие; така че те вярват в много малко неща.

48. О, вие хора, на които е била дадена Книгата! Вярвайте в онова, което Ние сме ви изпратили долу, което изпълнява онова, което се намира у вас, преди Ние да унищожим някои от техните вождове и да ги обърнем на техните гърбове или да ги прокълнем така, както Ние прокълнахме Хората на Съботата. И постановеното от Аллах неминуемо трябва да се изпълни.

49. Без съмнение, Аллах няма да прости, ако някой приобщава равни на Него; но той ще прости всяко нещо, което е по-малък грях от това на онзи, на когото на Него Му е угодно. А онзи който приобщава равни на Аллах,

*Виж краткия речник, приложен накрая.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيْتَ بِالْسِينَةِهُمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْغَسَ وُجُوهًا فَزَرْدُهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٨﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

наистина е измислил много голям грях.

50. Нима ти не знаеш за онези, които считат себе си за чисти? Не! Единствено Аллах е онзи, който пречиства всекиго, когото на Него Му е угодно и на тях не може да им бъде навредено ни най-малко.

51. Погледни как те сплитат лъжа срещу Аллах! И това е достатъчно явен грях.

P. 8

52. Нима ти не знаеш за онези, на които им е била дадена Книгата? Те вярват в зли неща и следват по стъпките на онези, които вършат беззакония и които казват за неверниците: "Тези са по-добре напътствувани във вярата, отколкото онези, които вярват".

53. Именно те са онези, които Аллах е прокълнал: а онзи, когото Аллах проклина, за него ти не трябва да му намираш помощник.

54. Имат ли те някакво участие в управлението на царството? Тогава, нима те няма да дадат на хората дори и толкова малко, колкото малката вдлъбнатинка на гърба на костилка от фурма?

55. Или нима те завиждат на хората заради онова, което Аллах им е дал от Своята щедрост? Ако това е така, без съмнение, Ние също така дадохме Книгата и Мъдростта на децата на Абрахам, и Ние също така им дарихме и едно голямо царство.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْيَلًا ﴿٥٠﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥١﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّا مَلَكْنَا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

56. И сред тях се намираха и някои, които вярваха в него; а от тях имаше и други, които се отвърнаха от него. И достатъчен е Адът, като бушуващ огън.

57. Онези, които не вярват в Нашите Знамения, Ние скоро ще направим така, че те да влязат в Огъня. И още щом кожата им изгори, Ние ще им дадем друга кожа в замяна, колкото и често да се налага това, за да могат те да вкусят от наказанието. Без съмнение, Аллах е Могъщ и Мъдър.

58. Онези които вярват и които творят добри дела, Ние ще направим така, че те да влязат в Градини, през които текат потоци, за да обитават те вечно там; там те ще си имат чисти съпрузи и Ние ще ги приемем тях в едно приятно място с гъста сянка.

59. Наистина, Аллах ви заповядва да върнете повереното ви на онези, на които то принадлежи и че когато вие отсъждате между хората, да съдите справедливо. И истина е, че онова на което ви учи Аллах е свършено. Аллах е Все Слушащ и Все Виждащ.

60. О, вие, които вярвате! Подчинявайте се на Аллах и на Неговия Пратеник и на онези сред вас, които имат власт. И ако вие имате разногласия по между си за нещо, предоставете това за решение на Аллах и на Неговия Пратеник, ако вие вярвате в Аллах и в Деня на Страшния Съд. Така е най-добре и най-похвално в последна сметка.

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُقُوا عَذَابَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ۚ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَبِيحًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

Р. 9

61. Нима ти не знаеш за онези, които се преструват, че вярват в онова, което ти е било открито на теб и в онова което е било дадено като откровение преди теб? Те искат да търсят съдничество от бунтарите, въпреки че са получили заповед да не се подчиняват на последните. И Сатаната иска да ги увлече далече от правия път.

62. И когато на тях им се каже: “Елате вие при онова, което Аллах е изпратил долу и при Неговия Пратеник”, ти Виждаш как лицемерите се отвърщат от теб с отвращение.

63. Тогава, защо се получава така, че когато тях ги сполети беда, поради онова, което техните ръце са изпратили преди тях, те идват при теб кълнейки се в Аллах, като казват: “Ние не искахме нищо друго, освен да вършим добри дела и да търсим помирение.”

64. Това са онези, тайните в чиито сърца са добре известни на Аллах. Така че, отдалечи се от тях и ги предупреди, и се обърни към тях с убедително слово, което се отнася за тях самите.

65. И Ние сме изпратили Пратеник не за друго, а за това на него да му се подчиняват по заповедта на Аллах. И ако те бяха дошли при теб, когато те бяха причинили зло на своите души, и бяха се помолили за прошка от Аллах, и ако и Пратеникът също бе поискал прошка за тях, то тогава, те наистина щяха да се убедят, че Аллах е Често-Отвърщащ със състрадание и с Милосърден.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ تَمَّ جَأْرُكَ يَخْلِفُونَ ۖ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

66. Но не, кълна се в твоя Бог, те ще си останат неверници до тогава, докато не те направят съдник на всичко, за което те спорят по между си и докато тогава в техните сърца няма никакво съпротивление против онова, което ти решиш и докато те не се покорят с пълно покорство.

67. И ако ние им бяхме заповядали: "Убийте вашите близки или изоставете вашите домове", те нямаше да направят това, освен само малцина от тях; но ако те бяха направили онова, което се иска от тях, това, без съмнение, щеше да бъде по-добре за тях и щеше да укрепи силата им.

68. И тогава Ние, без съмнение, щяхме да им дадем една голяма награда от Самите Нас.

69. И Ние, без съмнение, щяхме да ги напътствуваме по правия път.

70. И онзи, който се подчинява на Аллах и на този *Негов* Пратеник, ще между онези, върху които Аллах е изсипал Своите благодати, а именно: Пророците, Верните, Мъчениците и Праведните. А те са отлични събрата.

71. Тази благодат е от Аллах, и достатъчен е Аллах, Все-Знаещият.

P. 10.

72. О, вие, които вярвате! Вземете предпазни мерки; след това или трынете на отделни отряди или трынете всички заедно.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ لَهُ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا لَا تَيْنَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا شُبَّاتٍ

أَوْ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٢﴾

73. И сред вас има и такъв, който ще изостане назад и ако върху вас връхлети беда, той казва: "Без съмнение, Аллах е бил милостив към мен, тъй като аз не присъствувах между тях".

74. Но ако Аллах ви изпрати някаква удача, той казва: "Все едно, че между вас и него няма никаква любов". "О, ако аз само можех да бъда с тях, тогава аз наистина щеше да постигна голям успех!"

75. Нека тогава да се сражават за каузата на Аллах онези, които са готови да продадат настоящия си живот за Бъдния си Живот. И онзи, който се сражава за каузата на Аллах, независимо дали е убит или е победител, на него Ние скоро ще му дадем голяма награда.

76. И какво се е случило с вас, че вие не се сражавате в името на Аллах и заради слабите; мъже, жени и деца, които казват: "Повелителю наш, изведи ни от този град, населен с подтигници и ни дари с покровител от Тебе и ни дари нас с някой помощник от Тебе!"

77. Онези, които вярват, се сражават в името на Аллах, а онези които не вярват се сражават в името на Лукавия. Ето защо, вие се сражавайте срещу приятелите на Сатаната; без съмнение, слаба е военната стратегия на Сатаната.

P. 11

78. Нима ти не знаеш за онези, на които е било казано: "Не давайте воля на ръцете си, съблюдавайте Молитва-

وَأَنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ كَيْبُطٌ ۖ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَّلْتِنَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

الْمَرْءَ إِلَى اللَّهِ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

та, и си плащайте данъка Закаат!“ И когато на тях им се предпише да се сражават, вижте една част от тях как се страхува от хора така, както би трябвало да се страхуват от Аллах, или дори с още по-голям страх; и те казват: “Повелителю наш, защо Ти си ни предписал на нас да се бием? Няма ли да ни дариш Ти с отсрочка за известно време?” Кжи: “Малка е ползата от този свят и Бъдещият Живот ще бъде много по-добър за онзи, който се бои от Бог; и спрямо вас няма да бъде извършена ни най-малка несправедливост.

79. Където и да се намирате вие, смъртта ще ви застигне, дори да се намирате в силно укрепени кули. И ако върху тях падне някаква благодат, те казват: “Това е от Аллах.” И ако тях ги връхлети някаква беда, те казват: “Това е от теб.” Кжи: “Всичко е от Аллах!” Какво се е случило с тези хора, че те са толкова далече от всякакви разбиране?

80. Всяка благодат, която получиш, идва при теб от Аллах; и каквото и да е зло да те сполети идва от самия теб. И Ние сме те изпратили като Пратеник при човешкия род. И Аллах е достатъчен като Свидетел.

81. Онзи, който се подчинява на Пратеника всъщност, се подчинява на Аллах; а пък онзи, който се отвърне от Ние не сме те изпратили, за да бъдеш пазител на такива.

82. И те казват: “Подчинението е нашият ръководен принцип”, но когато те се отдалечат от твоето присъствие, една част от тях прекарва нощта, за да

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبُّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٨٠

إِنَّ مَا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ٨١

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ٨٢

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا
أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ٨٣

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ

крои козни против онова, което ти казваш. Аллах си записва подробно всичко онова, което те кроят през нощта. Ето защо, отвърни се от тях и постави *твое* упование в ръцете на Аллах. Аллах е достатъчен като Вършител на правосъдие в делата.

83. Тогава, няма ли да започнат те да размишляват за Корана? И ако той беше от някой друг, освен от Аллах, те сигурно щеше да намерят и в него много противоречия.

84. И когато до тях достигнат вести, било то за мир или за страх, те ги разпространяват, тогава когато, ако те се бяха обърнали към Пратеника и към имащите власт сред тях, несъмнено онези от тях, които са в състояние да извлекат от него истината, щеше да го разберат. И ако не беше благодатът на Аллах върху вас и ако не беше Неговата милост, вие бихте последвали Сатаната, освен малцина от вас.

85. Ето защо, сражавайте се в името на Аллах: ти не носиш отговорност за никого друго, освен за самия теб и подбуждай към това вярващите. Може би Аллах ще обуздае мощта на онези, които не вярват, и Аллах е по-силен в мощта си и по-силен в налагането на своето наказание.

86. Всеки онзи който се застъпва за право дело, ще получи своята част от това, а онзи който се застъпва за злото, ще си получи своята част от това; и Аллах е Все-Властен над всички неща.

87. И когато вас ви прветствуват с молитва, вие приветствайте с по-

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَكِيلًا ٨٤

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ٨٥

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ٨٦

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِكَ بَأْسَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ٨٧

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا ٨٨

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مَا أَوْدَوْهَا

добра молитва от нея, или поне отвърнете със същата. Без съмнение, Аллах взема под внимание всяко нещо.

88. Аллах е Онзи, освен Когото няма никой друг, заслужаващ поклонение. Той ще *продължи* да ви събира всички заедно до Деня на Възкресението, който не подлежи на никакво съмнение. И чие слово е по-правдиво от словото на Аллах?

Р. 12.

89. Какво се е случило с вас, че вие сте се разделили на две страни по отношение на лицемерите? И Аллах тях ги е низвергнал, за онова което те са си заслужили. Нима вие искате да напътствувате онзи, когото Аллах е погубил? И онзи когото Аллах е погубил, към него ти никога няма да намериш път.

90. Те искат и вие да не вярвате така, както те не се вярвали така че вие всички да станете подобни един на друг. Ето защо, не си вземай приятели измежду тях, докато те не се преселят по пътя на Аллах. И ако те се отвърнат, вие ги уловете и ги убийте, където и да ги намерите; и да не вземате нито приятел, нито помощник из между тях.

91. Освен онези, които принадлежат към народ, с когото между вас има споразумение, или онези които идват при вас, когато сърцата им се противят, че трябва да се бият с вас или, че трябва да се бият със своя собствен народ. И ако така е било угодно на

الْقَوْمِ. إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ٨٨

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ٨٩

فَمَا لَكُمْ فِي السَّافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ٩٠

وَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَحُذِّهُمُ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٩١

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ يِقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ

Аллах, той би могъл да им даде сили против вас и тогава те, без съмнение, биха се били с вас. Така че, ако те се държат на страна от вас и не ви нападат, и ви предлагат мир, *помнете*, че Аллах не ви е разрешил на вас да започвате никаква *агресия* срещу тях.

92. Вие ще намерите и други, които искат да се намират в безопасност от вас и да бъдат в безопасност от своя народ. Когато и да ги накарат да прибягнат към враждебни действия, те стремглаво се спускат към тях. Ето защо, ако те не се държат встрани от вас, и не ви предлагат мир, и не сдържат своите ръце, тогава ги уловете и ги убийте, където и да ги намерите. Против такива Ние ви даваме пълно право.

Р. 13.

93 Не подхожда на вярващ да убие друг вярващ, освен ако това не стане по грешка. И онзи който убива вярващ по грешка, нека да освободи вярващ роб и да *заплати* на неговите наследници цената на кръвта, ако те не се откажат от това поради милост или не го сметнат за подаяние. Но ако онзи, който е *убит* е от народ враждебен на вас, но самият той вярващ, тогава *виновникът* ще трябва да освободи вярващ роб, а ако той принадлежи към народ, с когото между вас има мирно споразумение, тогава *виновникът* ще трябва да плати цената на кръвта на неговите наследници и да освободи вярващ роб. А онзи, който няма такава възможност, той ще трябва да пости в продължение на два поредни месеца това е милост от Аллах. И Аллах е Все-Знаещ и Мъдър.

فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَرَفُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوْمَ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩٢

سَيَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَرِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ٩٣

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩٤

94. И онзи който убие преднамерено вярващ, неговата награда ще бъде Адът, където той ще остане да обитава. И върху него ще падне гневът на Аллах и Той ще го прокълне и ще подготви голямо наказание за него.

95. О, вие, които вярвате! Когато вие се опълчвате в името на Аллах, извършете необходимото разузнаване и не говорете на всекиго, когото срещнете с мирното приветствие: "Ти не си вярващ." Вие търсите изгода в този живот, но при Аллах има блага в изобилие. Такива бяхте вие преди това, но Аллах ви е изпратил Своята специална милост. Така че разузнайте както трябва. Наистина на Аллах са му добре известни всички неща, което вие вършите.

96. Онези от вярващите, които не се мърдат от местата си, освен недъгавите, и онези които се стараят в името на Аллах със своето богатство и със своите същества, те не са еднакви. Аллах е възвеличил по достойнство онези, които се стараят със своето богатство и със своите същества и ги поставя над онези, които не се мърдат от местото си. И на всекиго Аллах е обещал блага. И Аллах е възвеличил онези, които се стараят над онези, които не мърдат от местото си, посредством голяма награда,

97. А именно, чрез степените на съвършенство, дарени от Него, и чрез специална прошка и милост. И Аллах е Все-Прощаващ и Милостив.

98. Наистина, онези на които ангелите носят смърт, докато те още

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِيسَ وَقَضَى اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٦﴾

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا

вредят на своите собствени души, те (ангелите) ще им кажат на тях: "Каква беше вашата цел?" Те ще отговорят: "Нас ни смятаха за най-слабите в страната." Те ще им кажат: "Нима земята на Аллах не беше достатъчно широка за вас, че да се изселите някъде другаде в нея?" Именно те са онези, чиято обител ще бъде Адът, а то е зло място за пребиваване;

99. Освен онези слабосилни сред мъжете, жените и децата, които не са способни да предприемат каквото и да е или да намерят какъвто и да е път.

100. Що се отнася до тези, то Аллах ще изличи техните грехове, може би, защото Аллах е Опростителят на греховете и е най-Все Прощаващ.

101. И онзи който се пресели от своята страна в името на Аллах, той ще намери на земята обширно място за убежище и изобилие. И онзи който оставя своя дом и се преселва в името на Аллах и на Неговия Посланик и смъртта го застигне, неговата награда лежи на Аллах, и Аллах е Все Прощаващ и Милостив.

Р. 15.

102. И когато вие пътешествувате по земята, за вас няма да бъде грях да съкратите Молитвата, ако се боите, че онези които не вярват може да ви обезпокоят. Наистина, невярващите са ваши явни врагове.

103. И когато ти се намираш сред тях и когато ръководиш Молитвата за тях, накарай една част от тях да стоят до теб и нека те да си вземат своите

فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٩﴾

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿١٠٠﴾

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْوُتُّ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠٢﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بَأْسِلِحَتِهِمْ إِذَا سَجَدُوا

оръжия. И когато те завършат със своите поклони доземи, накарай ги да застанат зад теб и накарай някоя друга част от тях, която още не се е молила, да пристъпи напред и да се моли заедно с теб; и нека те да държат при себе си своите средства за защита и своите оръжия. Онези които не вярват искат вие да сте небрежни към вашето оръжие и към вашия багаж, за да могат те да се нахвърлят веднага върху вас. И на вас няма да ви се брои за грях, ако дъждът ви безпокои, или пък ако вие сте поразени от някакъв недъг, ако вие оставите на страна вашето оръжие. Но вие сте длъжни *винаги* да имате под ръка вашите средства за защита. Без съмнение, Аллах е подготвил унижително наказание за онези, които не вярват.

104. И когато вие завършите своята Молитва, спомнете си за Аллах и когато стоите, и когато седите, и когато *лежите* на страните си. И когато се намирате *в безопасност*, тогава спазвайте Молитвата, *така както е предписано*. Наистина, Молитвата е предписана на вярващите, за да се изпълнява в определени часове.

105. И не се отпускате в търсенето на тези хора. Ако вие страдате, то и те също така страдат в същата степен. Но вие имате надежда в Аллах, която те нямат. И Аллах е Все Знаещ и Мъдър.

P. 16

106. Ние наистина сме ти изпратили на теб Книгата, която съдържа истината, за да можеш ти да съдиш хората чрез онова, на което Аллах те е научил

فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّائِكُمْ وَتَلَاتِ كَايْفَهُ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَرَضًا أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ١٠٤

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ
الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ١٠٥

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
فَأَنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٠٦

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَا أَرَادَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ١٠٧

теб. И не ставай ти защитник на неверниците;

107. И да искаш прошка от Аллах. Без съмнение, Аллах е Все Прощаващ и Милосърден.

108. И да не се застъпваш за онези, които са нечестни към самите себе си. Без съмнение, Аллах не обича онзи, който е вероломен и е велик грешник.

109. Те търсят начин да се скрият от хората, но те не могат да се скрият от Аллах; и Той е заедно с тях, когато те прекарват нощта в кроежи за онова, което Той няма да одобри. И Аллах разбира всичко онова, което те правят.

110. Гледайте! Вие сте онези, които са се застъпвали за тях в настоящия живот. Но кой ще се застъпва за тях в Деня на Възкресението, или кой ще им бъде защитник на тях?

111. И всеки който върши зли дела или пък вреди на своята собствена душа, а пък после иска прошка от Аллах, *без съмнение*, ще открие, че Аллах е най-Все Прощаващ и Милосърден.

112. И онзи който извърши грях, извършва го само срещу своята собствена душа. И Аллах е Все-Знаещ и Мъдър.

113. И онзи който извърши грях или грешка, а пък после ги припише на някой невинен човек, той несъмнено носи *бремето* на клеветата и на един явен грях.

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ١٠٧

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا ١٠٨

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُهُ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَظِيمًا ١٠٩

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ١١٠

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ١١١

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١١٢

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ١١٣

Р. 17.

114. И ако не беше благодатта на Аллах към теб и Неговата милост то една част от тях бяха решили да доведат до твоя провал. Но те не могат да провалят или погубят никой друг освен самите себе си, но на теб те не могат да нанесат никаква вреда въобще. Аллах ти е изпратил долу на теб Книгата и Мъдростта и те е научил теб на онова което ти не си знаел и голяма е благодетелността на Аллах към теб.

115. Няма нищо добро в много от техните съвещания, освен онези съвещания, на които се призовава към благотворителност или праведност, или умиротворяване на хората. И онзи който прави това, за да угоди на Аллах, него Ние скоро ще го наградим с голяма награда.

116. А що се отнася до онзи, който се противопоставя на Пратеника след като на него му е станало ясно напътствието, и който върви по друг път, различен от пътя на онези, които вярват Ние ще го оставим да си върви по своя път и ще го хвърлим в Ада, а там е зло място.

Р. 18.

117. Аллах няма да прости, ако нещо друго бъде приобщено като равно на Него, но Той ще прости всичко по малко от това на онзи, на когото на Него Му е угодно. И всеки, който приобщава нещо като равно на Аллах, той наистина се е отклонил далече от пътя.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

118. Те призовават вместо Него само бездушни предмети и те не призовават никой друг освен Сатаната, метежникът.

119. Когото Аллах е прокълнал. И той е казал: "Без съмнение, аз ще хвана определен брой от Твоите слуги;"

120. "И аз наистина ще ги въведа тях в заблуждение и аз наистина ще възбудам в тях суетни желания, и наистина аз ще ги подбудам и те ще режат ушите на домашните животни; и аз наистина ще ги подбудам и те ще изменят творението на Аллах." И онзи, който взема Сатаната за приятел, за сметка на Аллах, без съмнение ще понесе явна загуба.

121. Той ги съблазнява с празни обещания и възбужда суетни желания в тях, и Сатаната не им обещава на тях нищо друго освен само суетни желания.

122. Това са онези, чието убежище ще бъде Адът и те няма да намерят никакъв начин да избягат от него.

123. А ще се отнася до онези, които вярват и вършат добри дела, Ние ще ги приемем тях в Градини, под които текат потоци и ще ги оставим да обитават там вечно. Това е нерушимото обещание на Аллах и кой може да бъде по-правдив от Аллах в Своето слово.

124. Това няма да бъде нито по вашето желание, нито по желанието на Хората на Книгата. Онзи който върши зло, ще си получи възмездие за това; и

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَاؤًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا الشَّيْطَانَ مِرْكَدًا ﴿١١٨﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَلَا ضَلَلْتَهُمْ وَلَا مَتِّعْتَهُمْ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَبْذِكُنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١٢٠﴾

يَعِدُهُمْ وَيُمِيتُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ زَا لَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيضًا ﴿١٢٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

لَيْسَ بِأَمَانَتِكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ تَعْلَمُ سُوءَ إِجْرِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

той няма да може да си намери за свой другар или помощник никой друг, освен Аллах.

125. Но онзи който върши добри дела, независимо от това дали е мъж или жена, и който вярва, ще влезе в рая и на него няма да му се нанесе вреда дори толкова незначителна, колкото малкото улейче на гърба на костилка от фурма.

126. И може ли някой да има повече вяра от онзи, който се покорява на Аллах и който върши добри дела и следва Вярата на Аврам Праведника? И Аллах прие Аврам сред Своите особено близки приятели.

127. И на Аллах принадлежи всичко онова, което се намира в небесата, и всичко онова, което се намира на земята. И Аллах обкръжава всичко.

Р. 19.

128. И те търсят от теб решението за закона *Шерият* относно жените. Кажете: "Аллах ви дава Своите решения относно тях. И същото прави и онова, което ви се възвещава на вас в Свещената Книга по отношение на девойки сираци, на които вие не давате онова, което им е предписано за тях и за които вие искате да се ожените, както и *относно* слабите сред децата. И Той ви предписва да съблюдавате справедливостта по отношение на сираците. И каквото и да е добро дело да извършите, без съмнение, на Аллах Му е много добре известно за него.

وَلَا نَصِيرًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا ذِي فَضْلٍ ۝

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَّىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تَوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعِفَيْنِ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا إِلَيْهِنَّ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝

129. И ако някоя жена се опасява от лошо отношение или равнодушие към нея от страна на нейния съпруг, за такива като нея няма да бъде грях за нея, ако те по подобаващ начин се помирят един с друг; и помирението е най-доброто от всичко. А хората са склонни към алчност. И ако вие вършите добри дела и сте праведни, без съмнение на Аллах Му е много добре известно какво правите.

130. И вие не можете да поддържате съвършено равновесие между жените, колкото и много да желаете това. Но не проявявайте склонност само към една, така че другата да остане временно във положението на нещо увиснало. И ако се поправите и ако постъпвате по справедливост, то, без съмнение, Аллах е най-Все-Прощаващ и Милостив.

131. И ако те се разделят, Аллах, от Своето изобилие, ще дари независимост и на двамата от тях; и Аллах е Щедър и Мъдър.

132. И на Аллах принадлежи всичко онова, което се намира в небесата и всичко онова, което се намира на земята. И Ние наистина сме заповядали на онези, на които е била дадена Книгата преди вас, така както заповядахме и на самите вас също така, да се боите от Аллах. Но ако вие не вярвате, то тогава, *запомнете*, че на Аллах принадлежи всичко онова, което е в небесата и всичко онова, което е на земята и Аллах е Само Задоволяващ се и Достоен за Похвала.

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَبْلُغُوا كُلَّ النِّبْلِ فَنَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيدًا ۝

133. И на Аллах принадлежи всичко онова, което е в небето и всичко онова, което е на земята и Аллах е достатъчен като Покровител.

134. И ако на Него това Му е угодно, той може да ви отстрани изцяло, о хора, и да доведе други на *ваши* място; и Аллах има пълната власт да направи това.

135. Всеки който иска наградата на този свят, *нека той да помни че* у Аллах се намира наградата и за този и за бъдещия свят и че Аллах е Все-Чуващ, и Все-виждащ.

Р. 20

136. О, вие, които вярвате! Бъдете стриктни в съблюдаването на справедливостта и *бъдете* свидетели пред Аллах, дори ако това е против самите вас или *против* родители и роднини. Независимо от това дали той е богат или беден, Аллах се съобразява повече с тях двамата *от колкото вие самите*. Ето защо, не следвайте низки подбуди, за да *можете вие да* постъпвате по справедливост. И ако вие скривате истината или я заобикаляте, тогава, *помнете че* на Аллах Му е много добре известно онова, което вие правите.

137. О, вие, които вярвате! Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която Той е открил на Своя Посланик, и в Книгата, която Той е открил преди *това*. И онзи, който не вярва в Аллах и в Неговите Ангели, и в Неговите Книги, и в Неговите Пратеници, и в Деня на Страшния Съд, той, наистина, се е отклонил далече от правия път.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾

اِنْ يَشَآءْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِآخَرِيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اُولٰٓى بِهِمَا فَمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا ۗ وَاِنْ تُلَُوْا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَالْكِتٰبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ وَالْكِتٰبِ الَّذِي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكِتٰبِهِ وَرَسُوْلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٣٧﴾

138. Онези които вярват и след това престанат да вярват, после отново започнат *да вярват*, след това престанат да вярват, а след това затынат още повече в неверието си, на тях Аллах никога няма да им прости, нито пък ще ги напътствува по правия път.

139. Възвестете на лицемерите вестта, че тях ги очаква едно тежко наказание.

140. Онези които си вземат за приятели неверници като ги предпочитат пред вярващите. Нима те очакват почести от техните ръце? Тогава, *нека те да помнят*, че всички почести принадлежат на Аллах.

141. И Той вече ви беше разкрил в Книгата, че когато чуете че Знаменията на Аллах се отричат или че над тях се надсмиват, не седете с тях, докато те не променят своето мнение, защото в такъв случай и вие ще бъдете като тях. Без съмнение, Аллах ще събере лицемерите и невярващите в Ада, всички заедно;

142. Онези, които очакват *вести* за вас. Ако на вас Аллах ви е дарил победа, те казват: "Нима ние не бяхме с вас?" И ако неверниците имат някакъв дял *от нея*, те им казват *на тях*: "Не Удържахме ли ние връх над вас и не ви ли защитихме от Вярващите?" Аллах ще бъде съдник между вас в Деня на Възкресението и Аллах няма да даде възможност на невярващите *да надделят* над вярващите.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰزْدٰوْا كُفْرًا ۚ لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَخْفَ عَنْهُمْ ۚ لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَهْدِيْهُمْ سَبِيْلًا ﴿١٣٨﴾

بَشِّرِ السُّفٰهِيْنَ بِاَنْ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكَافِرِيْنَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَيَّبَتَعُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَأَلْتُمْ اَيَّتِ اللّٰهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخْرُجُوْا فِي حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۗ اِنْكُمْ اِذَا مَثَلْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ جَمِيْعًا ﴿١٤١﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُوْا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِرِيْنَ نَصِيْبٌ قَالُوْا اَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَنْعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ فَاِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِيْنَ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤٢﴾

Р. 21.

143. Лицемерите търсят някакъв начин да измамат Аллах, но Той ще ги накаже за тяхната измама. И когато те се изправят за своята Молитва, те се изправят лениво и за да бъдат видяни от другите хора и те си спомнят малко за Аллах;

144. Като се колебаят между това и онова, без да се присъединяват нито към тези, нито към онези. И онзи, когото Аллах обрича на гибел, за него ти няма да намериш път.

145. О, вие, които вярвате! Не си вземайте за приятели неверници, като ги предпочитате пред вярващи. Нима искате да дадете на Аллах явно доказателство против самите себе си?

146. Лицемерите, несъмнено, ще бъдат хвърлени в най-дълбоката бездна на Адския Огън; и ти няма да можеш да им намериш никакъв помощник на тях;

147. Освен онези, които се разкайват и се поправят и се държат здраво за Аллах и са искрени в тяхното подчинение към Аллах. Такива са сред вярващите. И Аллах няма да се забави да даде голяма награда на вярващите.

148. И защо ще ви наказва Аллах, ако вие сте признателни и ако вярвате? И Аллах е Все Оценяващ и Все-Знаещ.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

ЧАСТ 6

149. Аллах не одобрява да се говорят непристойни слова на всеслушание, освен само от страна на някой, който е бил третиран несправедливо. Без съмнение, Аллах е Все-Чуващ и Все-Знаещ.

150. Независимо от това дали ще направите публично достойствие едно добро дело или пък ще го скриете, или пък ще простите за злина; Аллах, без съмнение е Изчисителят на грехове, и е Все-Могъщ.

151. Без съмнение, онези които не вярват в Аллах и в Неговите Пратеници и искат да направят разлика между Аллах и Неговите Посланици и казват: “ Ние вярваме в някои и не вярваме в други ” и които искат да изберат среден път;

152. Именно такива са наистина заклетни неверници и Ние сме подготвили позорно наказание за неверниците.

153. А що се отнася до онези, които вярват в Аллах и във всички Негови Пратеници и не правят никаква разлика между който и да е от тях, именно те са онези, които Той няма да се забави да даде с полагащите им се награди. И Аллах е най-Все-Прощаващ и Милосърден.
Р. 22.

154. Хората, на които е била дадена Книгата, те молят теб да направиш така, че при тях да се спусне Книга от небесата. Те бяха помолили Мойсей за

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالشُّوْرِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنِ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَبِيْعًا عَلِيمًا ۝

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخْفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّبِينًا ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا

нещо още по-голямо и от това; те казаха: "Покажи ни на нас Аллах открито!" След това ги застигна унищожително наказание, заради тяхното прегрешение. След това те въздигнаха телеца за поклоенение след като при тях бяха дошли ясни Знамения, но Ние им простихме дори и това. И Ние дарихме Мойсей с очевидна власт.

155. И Ние издигнахме високо над тях Планината, когато установявахме завет с тях и Ние им казахме: "Не вършете нарушения по отношение на Съботата!" И Ние взехме от тях твърд завет.

156. Тогава, тъй като те бяха нарушили своя завет и се бяха отрекли от Знаменията на Аллах, и търсеха да убият несправедливо Пророците, и понеже казваха: "Нашите сърца са *обвити с покров*", не! Но Аллах наложи печат върху тях, заради това, че не вярваха, така че те въобще вярват малко;

157. И поради тяхното безверие и за злите клевети, които изричаха против Мария.

158. И понеже казваха: "Ние наистина умъртвихме Месията. Исус, синът на Мария, Посланикът на Аллах", след като те нито го бяха убили, нито разпънали, * но бе направено така, че той да се появи пред тях *като разпънат*; и онези които не са съгласни с това, се намират наистина в *състояние на съмнение* относно това; те нямат

* Т. е. не са го умъртвили чрез разпъване на кръст.

أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ بِظُلْمِهِمْ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا
مُبِينًا ۝

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيٌ حَقٌّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ۝

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ۝

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۝

никакво *точно* знание за това, а се водят само от едно предположение без да успеят да превърнат това *предположение* в увереност;

159. Напротив, Аллах го възнесе при Себе Си. И Аллах е Могъщ и Мъдър.

160. И никой от Хората, на които е била дадена Книгата не престава да вярва в това до смъртта си и в Деня на Възкресението той (Исус) ще бъде свидетел против тях

161. И така, поради беззаконията на евреите, Ние им забранихме онези чисти неща, които им бяха позволени на тях, а *също така* и поради това, че те отвърнаха много *хора* от пътя на Аллах;

162. И поради това, че те вземаха лихви, макар че това им беше забранено, и поради това, че поглъщаха несправедливо богатствата на други хора. И ние сме подготвили болезнено наказание за онези от тях, които не вярват.

163. Но онези от тях, които са твърдо вкоренени в познанията си, и онези които вярват, те вярват в онова, което ти е било изпратено долу на теб и в онова, което е било изпратено долу преди теб, и това се отнася *особено* за онези, които спазват Молитвата, и онези които си плащат данъка Закат и онези, които вярват в Аллах и Деня на Страшния Съд. На тях, ще непременно ще дарим голяма награда.

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ۝

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝

فَيُظْلَمُ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝

وَأَخَذْنَاهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَاهُمْ أَمْوَالِ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِمَّا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
يَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

Р. 23.

164. Без съмнение, Ние сме ти изпратили откровение на Теб, така както Ние сме изпратили откровение на Ной и на Пророците след него; и Ние сме изпратили откровение на Абрахам, и на Ишманл, и на Исак, и на Яков, и на *неговите* деца, и на Исус, и на Йов, и на Йона, и на Арон, и на Соломон, и Ние дадохме Книга на Давид.

165. И Ние изпратихме някои Пратеници, които Ние вече ти споменахме на теб, и някои Пратеници, които Ние не сме ти споменали на теб, И Аллах говори с Мойсей по,специално;

166. Пратеници, носители на благи вести и предупредители, така че хората да нямат никакъв предлог за жалби пред Аллах, след *пришествието* на Пратениците. И Аллах е Могъщ и Милосърден.

167. Но Аллах свидетелствува чрез *откровението*, което Той ти е изпратил долу на теб, за това, че Той го изпратил долу, бременно със Неговите знания; и ангелите *също така* свидетелствуват за това; и Аллах е напълно достатъчен като свидетел.

168. Онези, които не вярват и пречат на другите да вървят по пътя на Аллах, без съмнение, са се отдалечили твърде много от пътя.

169. Без съмнение, онези които не са повярвали и постъпвали несправедливо, на тях Аллах няма да им прости,

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالشَّيْخِ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ
زَبُورًا ۝

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ

нито пък Той ще им покаже някакъв друг път,

170. Освен пътя към Ада, където те ще пребивават за един дълъг, предълъг период. А за Аллах това е лесно.

171. О, човешки роде! Пратеникът наистина е дошъл при вас с Истина от вашия Повелител; ето защо вярвайте така *ще бъде* по добре за вас. Но ако не повярвате, наистина, на Аллах принадлежи всичко онова, което се намира в небесата и на земята. И Аллах е Все Знаещ и Мъдър.

172. О, Хора, на които е била дадена Книгата! Не престъпвайте границите на вашата религия и не говорете за Аллах нищо друго освен истината. Несъмнено, Месията, Исус, синът на Мария е бил само един Пратеник на Аллах и *изпълнение* на Неговото слово, което Той е дал на Мария, и милост от Него. Ето защо, вярвайте в Аллах и в Неговите Пратеници и не казвайте: "Те са три!" Престанете и *това ще бъде* по добре за вас. Наистина, Аллах е единственият Единен Бог. И да има син е съвсем несъвместимо с Неговата Святост. На него принадлежи всичко онова, което се намира в небесата и на земята. И Аллах е достатъчен като Покровител.

Р.24

173. Без съмнение, Месията никога няма да се отнесе с презрение към това, че той е слуга на Аллах, така както няма да направят това и Ангелите, които са близо *до Бога*; и онзи който се отнесе с презрение към поклонението

وَلَا يَهْدِيهِمْ طَرِيقًا ۝

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَا هَلْ أَلِكْتُبِ لَا تَعْلَمُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمَتْهُ أَلْفُهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۝ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ إِنْتَهُمَا
خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ

към Него и се чувства горд, всички такива Той ще ги събере при Себе си.

174. Докато онези, които са вярвали и са вършили добри дела, на тях Той ще им дари в пълна мяра техните награди и ще им даде и допълнително от Своите щедрости; но онези, които са се отнесли с презрение и са се възгордяли, на тях, Той ще им наложи тежки наказания. И те няма да могат да си намерят никакъв приятел или помощник освен Аллах.

175. О, вие хора, явно доказателство ви е било пратено долу от вашия Повелител и ние сме ви пратили долу ясна светлина.

176. Така че, онези, които вярват в Аллах и се държат здраво за Него, тях Той сигурно ще ги приеме в Своята милост и в Своята благодат и ще ги напътствува по правия път, който води към Него.

177. Те те молят за наставления. Кажи: "Аллах ви дава на вас *Своите* наставления относно "Калала"*: Ако някой човек умре и не остави никакви деца, но има сестра, то на нея ѝ се пада половината от онова, което той оставя след себе си; и той ще я наследи нея, ако тя няма никакви деца. Но ако той има две сестри, то тогава те ще получат две трети от онова, което той оставя след себе си. И ако *наследниците* са събрата - *както* мъже така и жени тогава мъжът ще получи част, която се равнява на частите на две жени. Аллах ви го обяснява *това* на вас, за да не би да се заблудите, и Аллах знае добре всички неща.

*Виж краткия речник на края.

يَسْتَكْبِرُونَ فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿٣٧﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلَةٍ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفَوْا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٣٨﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٣٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ إِلَيْهِمْ سَبِيلًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٤٠﴾

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرَأُ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُخْتَيْنِ
فَلَهُمَا الشُّلُّنِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا
وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤١﴾

ГЛАВА 5 АЛ-МАЙДАХ (Откровение след Хиджра)

ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според Коментаторите на Корана, тази *Сура* принадлежи към Мединския период. Хаким и Имам Ахмад твърдят, че Айша е казала, че това е последната *Сура*, която била открита на Светия Пророк. Като вземе предвид всички необходими данни, човек непременно стига до извода, че тази *Сура* е била открита през последните години от духовничеството на Светия Пророк и че някои от стиховете са наистина между послените дошли като откровение. Макар че Имам Ахмад твърди, позовавайки се на думите на Асма, дъщеря на Язид, че цялата тази *Сура* е била открита наведнъж или заедно, това изглежда така, защото тъй като една голяма част от нея е била открита по едно време, започнали да смятат, че и тя като цяло е била открита през същото време. Ето защо, може би, Родуел е отредил на тази *Сура* последното място по реда на получените откровения.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура*, както и *Суриите* "Але - Имран и Ал-Ниса", се занимава предимно с християнските доктрини и по-специално отхвърля доктрината, че Законът е проклетие. Тя започва с увещанието, че всички завети трябва да се изпълняват и че е необходимо да се напишат закони, за да се обясни кое е законно и кое е незаконно. По-нататък тя твърди, че Коранът е формулирал декрети, отнасящи се до цялостното морално и духовно развитие на човека и че именно в това отношение, Коранът представлява последния и неотменим Божествен Закон за Цялото човечество. Тази претенция на Корана е въплътена в четвъртия стих на настоящата *Сура*, който подчертава също така, че тъй като Законът е извънредно важен за духовното напътствие на човека и за неговото морално развитие, погрешно е той да бъде смятан за проклетие. По-нататък стихът загатва, че когато яденето на месо, предложено на идоли и на кръв и на удушени животни било забранено на християните и тази заповед представлявала декрет на Закона (Актовете, 15:20,29), те не могли да направят изключение за този закон и обявили и него за проклетие. След това *Сурата* продължава с излагането на

Ислямските декрети относно хранителните продукти и увещава, че трябва да бъдат Халал, т. е. позволени от закона, и Тайиб (Чист), т. е. тяхната употреба в никакъв случай не бива да влиза в противоречие с медицинските или хигиенни правила или да ги нарушава. Ислямът е единствената религия, която давайки декрети за законните и незаконните неща, е посочила тънката разлика между онова, което е само законно и онова, което е законно и чисто. След това се заявява, че евреите и християните са нарушили заветите на Бога и са пренебрегнали или не са се подчинили на Божествените заповеди, което е довело до тяхното морално и духовно падение и им е донесло позор и унижение. Но сега те могат да се реабилитират преди Бога да получат отново Божествената милост като приемат Светия Пророк. Освен това, към християните се отправя и допълнителното предупреждение, че найнапред като са обожествили Исус, те са си навлекли гнева на Бога и че сега те са станали ревниви и спрямо Светия Пророк, защото Бог е избрал него за Своите милости. Това тяхно ревниво отношение към Светия Пророк напомня за отношението на Каин към Абел. *Сурата* продължава с изявлението, че докато евреите и християните не пропускат никаква възможност да се противопоставят на Исляма, самите те са станали толкова покварени, че са престанали да постъпват в съответствие със своите собствени религиозни Свещени Писания и стават все по - невежи спрямо ученията на собствената си вяра. На тях им се казва, че ако не могат да видят пътя си за приемането на Исляма, те ще трябва поне да следват своите собствени Свещени Писания и да се придържат към своя собствен Закон. Но, ако поради политическото превъзходство на Исляма, на тях понякога им се налага да търсят присъдата на Ислямското Правителство, тази присъда ще бъде и неизбежно трябва да бъде в съответствие със Закона на Корана. След това вниманието на мюсюлманите се насочва към голямата промяна, настъпила в тяхното политическо положение и на тях им се казва, че тъй като силата на неверниците вече е пречупена и сега християните са техните главни врагове, а евреите, въпреки тяхната враждебност към християнството, са на страната на християните, те (мюсюлманите) трябва да са нащрек и срещу едните и срещу другите. След това се хвърля известна светлина върху хитростите и машинациите, използвани от враговете на Исляма за отбиване на мюсюлманите от тяхната вяра и за принизяването ѝ в техните оценки. След това, на мюсюлманите се внушава важността на проповядването на Исляма. На тях им се казва, че единственият истински метод, който по

същество може да провали дейността и на евреите и на християните е на тях да им се проповядва Посланието на Исляма и да бъдат накарани да разберат истината му чрез собствените им Свещени Писания. На тях трябва също така да им се изясни, че сега тяхното спасение зависи от Исляма и че техните идолопоклоннически вярвания са неверни, особено доктрината, че Исус е син на Бога. По сходен начин се споменават и евреите, които като са се противопоставяли на Бога и са преследвали двамата велики Пророци - Давид и Исус - са си навлекли недоволството на Бога. Тяхното внимание се насочва към миналите им грешки и слабости и към това, че християните са посклонни да приемат истината от евреите, като се предписват заповеди, които се отнасят специално за тях, т. е. заповеди за това, кое е законно и кое е незаконно; заповеди за клетвите; заповеди за употребата на вино и на хазартни игри и за ловуването; а също така и заповеди за критикуването на религията и декрети за религиозните обреди и ритуали и за свидетелствуването.

Най - накрая се споменават доста подробно конкретните обстоятелства от духовничеството на Исус и се показва, че те приличат много на онези, свързани с другите Пророци на Бога и че следователно около него няма нищо, свързано с Божията Глава или с Божествеността и че целият материален прогрес на християнството се дължи на една негова молитва. Но християните са използвали неправилно своя материален прогрес и своето благоденствие и са се поддали на многобожни вярвания и практики. В Деня на Страшния Съд, Бог ще установи тяхната вина и ще ги засрами чрез устата на самия Исус. *Сурата* завършва с декларацията, че на Бог принадлежи небесното и земното царство и че Той има власт и сила над всички неща, което подсказва, че вярването, че Царството на Бога е само на небето, както казват християните, няма никакво основание.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ

АЛ МАЙДА

(Откровение след Хиджера)

1. В името на Аллах, Милоствия и Милосърдния.

2. О, вие, които вярвате! Изпълнявайте *вашиите обязанности*! Като законни за вас са установени четириногите, от вида на домашното говедо, освен онези, за които на вас ви е обявено, но за вас не е законно да ходите на лов по време на поклонничесто; наистина Аллах постановява онова, което на Него Му е угодно.

3. О, вие, които вярвате! Не осквернявайте знаменията на Аллах, нито Свещения Месец, нито животните поднесени за жертвоприношение, нито *жертвените животни, посеци на шийници*, нито пък онези, които шествуват към Свещената Къща, за да търсят благодат от своя Повелител и за да Му угодят на *Него*. И когато свалите от себе си одеждите на поклонници и излезете извън Свещената Земя, вие можете да ходите на лов. И нека да не ви подбужда вас към грях враждебността на хората, които ви възпрепятствуват да влезете в Свещената Джамия. И да си помагате един на друг в праведност и в набожност, но не си помагайте един на друг в греха и беззаконието. И да се бойте от Аллах; без съмнение, Аллах е суров, когато наказва,

4. На вас ви се забранява *месото на животно*, което е умряло от само себе си, и кръвта и месото на свинята; и

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
بِهَيْبَةِ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَى عَلَيْكُمْ غَيْرِ مَجْهُلِي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آتِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَ

всичко онова, над което е *призвано* друго име освен името на Аллах; и онова, което е било удушено; и онова, което е било пребито до смърт; и онова, което е било убито при падане; и онова, което е било промушено и е умряло от загуба на кръв; и онова,

от което са яли диви животни; освен онова, което вие сте заколили по подходящ начин; и онова, което е било заклано на олтара. И на вас ви се забранява също така, да се опитвате да узнаете своята бъдеща съдба чрез гадание посредством стрели. Това представлява *акт* на неподчинение. В днешно време, онези които не вярват, вече са се отчаяли, че ще успеят да *причинят* зло на вашата вяра. Ето защо, не се бойте от тях, но се бойте от Мен. Днес Аз усъвършенствувах вашата вяра заради вас и завърших Моята милост към вас, и Аз избрах за вас Ислямат като ваша вяра. Но онзи, който е бил принуден от глад, без да е самоволно склонен към грях тогава, без съмнение, към него Аллах е най-Все Прощаващ и Милосърден.

5. Те те питат кое е законно за тях. Кажете: "Всички добри неща са законни за вас; и онова, на което сте научили зверовете и хищните птици да *ловят* за вас; след като сте ги научили тях да ловуват и сте ги научили на онова, на което Аллах ви е научил вас. Ето защо, яжте от онова, което те са уловили за вас и призовавайте над него името на Аллах. И се бойте от Аллах. Без съмнение, Аллах е бърз в разчитане на сметките".

6. Днес всички добри неща са установени като законни за вас. И храната на Хората, на които е било

مَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُكِّجَ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فُسُوقُ
الْيَوْمِ يَكْسِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاحْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ④

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ⑤
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَ اللَّهُ فَإِكَلُوا مِنْهَا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑥

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

дадена Книгата, е законна за вас и вашата храна е законна за тях. И *за вас са законни* целомъдрените вярващи жени и целомъдрените жени из между онези, на които е била дадена Книгата преди вас, когато вие си им дадете тяхната зестра и сключите с тях законен брак, и не прелюбодействувате и не си вземате тайни любовници. И онзи, който отхвърли вярата, несъмнено неговият труд няма да донесе никакъв плод и в Бъдния Живот, той ще бъде сред онези, които търпят загуби.

Р. 2.

7. О, вие, които вярвате! Когато се изправите за Молитва, измийте вашите лица и вашите ръце до лактите, и прекарайте влажните си ръце над главите си, и измийте краката си до глезените. И ако сте нечисти, очистете се *чрез къпане*. И ако сте поразен от педя или вие сте на път, и сте нечисти или ако някой от вас излезе от пужника, или пък вие сте се докоснали до жени, и не можете да намерите вода, тогава идете там, където има чист пясък и изтрийте с него вашите лица и ръце. На Аллах не Му е угодно да ви поставя в затруднено положение, но на Него Му е угодно да ви очисти и да завърши Своята милост към вас, за да можете вие да бъдете благодарни.

8. И помнете милостта на Аллах към вас и заветат, който Той е сключил с вас, когато вие казахте: "Ние слушаем и ние се подчиняваме". И да се боите от Аллах. Без съмнение, на Аллах Му е много добре известно онова, което е във вашите улове.

حُلِّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لُسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٠

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَثَّقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١١

9. О, вие, които вярвате! Бъдете твърди, когато служите на Аллах и да свидетелствувате без пристрастие! И не позволявайте на хорската вражда да ви подбужда да постъпвате иначе, освен по справедливост. Бъдете *винаги* справедливи, това е най-близкото нещо до праведността. И се боите от Аллах. Без съмнение, на Аллах Му е известно онова, което правите.

10. Аллах е обещал на онези, които вярват и които вършат добри дела, че на тях ще им бъде дадена прошка и голяма награда.

11. А *що се отнася* до онези, които не вярват и които отхвърлят Нашите Знамения, те са хора на Ада.

12. О, вие, които вярвате! Помнете милостта на Аллах към вас, когато един народ се канеше да вдигне ръка срещу вас, но Той удържа ръката му от вас. И да се боите от Аллах! И вярващите трябва да възлагат на Аллах своето упование.

Р. 3.

13. И Аллах наистина прие завет от синовете на Израел; и Ние въздигнахме из между тях дванадесет вождове. И Аллах каза: "Наистина Аз съм с вас. Ако вие спазвате Молитвата, ако си плащате данъка Закат, и ако вярвате в Моите Пратеници и ги подкрепяте, и ако давате на Аллах добър заем, Аз ще ви освободя от вашите злини и беди и ще ви приема в Градини, под които текат потоци. Но, онзи от вас, който след това не повярва, той наистина се е отклонил далече от правия път".

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٩

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ١٠

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ١١

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٣

14. И така, тъй като те нарушиха своя завет, Ние ги проклехме и ожесточихме сърцата им. Те изопачават словата от *подобавашите* места за тях и са забравили *значителна* част от увещанията, които им са дадени. И ти няма да престанеш да откриваш вероломство от тяхна страна, освен *сред малцина от тях*. Така че, *прости им и се отвърни от тях*. Без съмнение, Аллах обича онези, които вършат добри дела.

15. И се отвърни *също така* от онези, които казват: "Ние сме християни". Ние приехме завет и от тях, но и те също така, забравиха *много от* увещанията, които са им били дадени. Ето защо, Ние причинихме вражди и омрази между тях до Деня на Възкресението. И Аллах скоро ще им даде да знаят онова, което те са вършили.

16. О, хора, на които е била дадена Книгата! При вас е дошъл Наш Пратеник, който ви открива на вас много от онова, което вие сте държали в тайна, а много друго прескачахте. При вас наистина е дошла светлина от Аллах и една ясна и понятна Книга.

17. По този начин Аллах напътствува онези, които търсят да Му угодят на него по пътя на мира и ги извежда тях от всякакъв *вид* тъмнина на светлина по Своя воля и ги напътствува по правата пътека.

18. Наистина не са повярвали онези, които говорят: "Без съмнение, Аллах не е нищо друго освен Месията, сина на Мария." Казви: "Кой тогава има някаква власт против Аллах, ако Той поиска да унищожи Месията, сина на Мария,

فَبِمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٤

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١٥

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ١٦

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٧

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْبَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

и неговата майка и всички, които са на земята?" И на Аллах принадлежи царството на небесата и на земята и на онова, което се намира между тях. Той създава онова, което на Него Му е угодно; и Аллах има власт да прави всякакви неща.

19. Евреите и християните казват: "Ние сме синове на Аллах и сме негови любими чедра." Казви: "Тогава, защо Той ви наказва за вашите грехове? Не, вие сте само човешки същества между онези, създадени от Него." Той ошастливява и наказва онзи, когото на Него Му е угодно. И на Аллах принадлежи царството на небесата и на земята и на онова, което е между тях, и при Него ще се върне всичко.

20. О, Хора, на които е била дадена Книгата! При вас е дошъл един Пратеник от Нас, след прекъсване в *порецицата* от Пратеници, който прави ясни *нещата* за вас, за да не би да кажете: "При нас не е дошъл нито носител на благи вести, нито предупредител."

P. 4

21. И си спомнете за времето, когато Мойсей каза на своя народ: "О, народе мой! Припомнете си за милостта на Аллах към вас, когато той назначи Пророци между вас, и ви дари с царе, и ви даде на вас онова, което Той не е дал на никой от другите народи".

22. "О, народе мой, влезте в Свещената Земя, която вашият Повелител е отредил за вас, и не се обръщайте отново назад, защото тогава ще понесете загуби".

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَعْلَمُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٨

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ذُو إِلَهِ الْمَصِيرُ ١٩

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٠

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا رَزَقْتُمْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ٢١

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ٢٢

23. Те казаха: "О, Мойсей, на тази земя живее един надменен и могъщ народ, и ние няма да влезем в нея до тогава, докато той не си излезе от нея. Но, ако той си излезе, тогава ние ще влезем в нея".

24. Тогава двама дуни онези, които се бояха от Своя Повелител, върху които Аллах беше спуснал своята благодат, казаха: "Влезте през вратата, настъпвайки срещу врага, и тогава, щом веднъж вече сте влезли в нея, тогава, без съмнение, вие ще победите. И уповавайте се изцяло на Аллах, ако сте вярващи."

25. Те казаха: "О, Мойсей, ние никога няма да влезем там до тогава, докато те останат там. Ето защо, ти и твоят Повелител вървете и се бийте, а ние ще останем да си седим тук."

26. Той каза: "Повелително мой, аз нямам власт над никой друг освен над себе си и над моя брат; ето защо, Ти направи разлика между нас и непокорния народ."

27. Бог каза: "Наистина на тях ще им бъде забранено за срок от четиридесет години да влизат в тази страна и те ще се лутат объркани по земята. Така че, не скърби заради непокорните хора."

Р. 5.

28. И им възвести на тях правдиво историята на двамата синове на Адам, когато всеки един от тях поднесе жертвоприношение и то било прието от единия от тях, но не било прието от другия от тях. Последният каза: "Аз

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَمْرَ اللَّهِ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُمْ عَلَيْهِمْ ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ۖ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ۚ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

непременно ще те убия." Първият отвърнал: "Аллах приема само от праведните."

29. "Ако ти вдигнеш ръка срещу мен, за да ме убиеш, аз няма да вдигна ръка срещу теб, за да те убия. Аз се боя от Аллах, Повелителя на Вселената."

30. "Аз бих искал ти да понесеш и моя грях върху себе си, така както и твоя собствен грях, и по този начин да се наредиш сред обитателите на Огъня и това с възмездие за онези, които вършат зло."

31. Но неговият ум го подбудил да убие своя брат и той го убил и станал един от онези, които търпят загуба.

32. Тогава, Аллах изпратил един гарван, който издълбал с нокти земята, за да може Той да му покаже как да скрие труна на своя брат. Той казал: "Горко ми! Нима аз не мога да бъда дори като този гарван така че да мога да скрия труна на моя брат?" И тогава, той се разкаля.

33. Поради това, Ние предписахме на децата на Израел, че всеки който убие човек — освен ако не е само за *гошество* на човек или за създаване на безредици в страната — това ще бъде все едно, че той е изгребил целия човешки род; а онзи, който даде живот на един — все едно, че той е дал живот на целия човешки род. И Нашите Пратеници отидоха при тях с ясни знамения, обаче — дори и след това — много от тях продължават да вършат беззакония в страната.

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِثُ سُوءَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُؤْتِكُنِي أُعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِثُ سُوءَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٣٢﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۖ وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَا تَكَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكُسْرُ فُؤَادٍ ﴿٣٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَهُمْ قَبْلَ الْفَتْحِ ۚ

34. Възмездие за онези, които обявяват война на Аллах и на Неговия Пратеник и се стремят да създадат безредици в страната е *само това*: те да бъдат убити или разпъвани на кръст, или пък техните ръце и техните крака да бъдат отсичани от противоположни страни, или те да бъдат изгонени от страната. Това ще бъде позор за тях на този свят а в Бъдния Живот, те ще получат голямо наказание;

35. Освен онези, които се разкаят преди вие да удържите връх над тях. Така че, да знаете, че Аллах е най-Все Прощаващ и Милосърден.

Р. 6.

36. О, вие, които вярвате! Бойте се от Аллах и търсете пътища да се приближите да Него и се старайте по Неговия път, за да можете да преуспеете.

37. Без съмнение, ако онези, които не вярват биха имали всичко, което е на земята и още веднъж по толкова, за да се откупят с него от наказанието в Деня на Възкресението, то няма да бъде прието от тях и те ще получат мъчително наказание.

38. Те ще искат да излязат от Огъня, но те няма да могат да излязат от него и те ще страдат от непрекъснато наказание.

39. А *що се отнася до* мъжа, който краде или до жената, която краде, отрежете ръцете им като възмездие за техните престъпления и като примерно наказание от Аллах. И Аллах е Могъщ и Мъдър.

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّارِ وَمَا هُمْ بِخُرُجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

40. Но онзи, който се разкае след своето прегрешение и се поправи, тогава, без съмнение, Аллах ще се обърне към него с милост. Наистина, Аллах е най-Все-Прощаващ и Милосърден.

41. Нима ти не знаеш, че Аллах е Онзи, на Когото принадлежи царството на небесата и на земята? Той наказва онзи, когото на Него Му е угодно и прощава на онзи, на когото на Него Му е угодно; и Аллах има властта да прави всякакви неща.

42. О, Пратенико! Нека не те наскърбяват онези, които прибързано изпадат в безверие онези, които казват със своите усти: "Ние вярваме", но техните сърца не вярват. И между евреите *също така* има такива, които охотно ще попиват *всяка* лъжа - които слушат, *за да я предадат* на други хора, които не са дошли при теб. Те изопачават думите и ги разместват, след като те са били поставени на *подходящото* място за тях и казват: "Ако на вас ви се даде това, то го приемете, но, ако то не ви се даде тогава се пазете!" А *що се отнася до* онзи, когото Аллах иска да изпита, ти с нищо не можеш да му помогнеш пред Аллах. Той е от онези, чиито сърца на Аллах не Му е угодно да ги пречисти; те ще бъдат опозорени на този свят, а в Бъдния Живот ще получат сурово наказание.

43. Те са привикнали да слушат внимателно лъжите и да поглъщат жадно забраненото. Ако, тогава, те дойдат при теб *на съд*, ти отсъди между тях или се отстрани от тях. И ако ти се отстраниш от тях, те не могат въобще

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخْبِرُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم

да ти навредят. И ако ти трябва да отсъдиш между тях - отсъждай справедливо. Без съмнение, Аллах обича онези, които са справедливи.

44. И как те ще те направят *техен* съдия, когато те си имат Тора, където се съдържа правосъдието на Аллах? Независимо от това, те обръщат гръбове си и, без съмнение, те няма да започнат да вярват.

Р. 7.

45. Без съмнение, Ние сме изпратили долу Тора, в която са заключени напътствия и светлина. Чрез нея са съдили Пророците, които се подчиняваха на *Нас*; делата на евреите; а също така и праведниците, и онези, които са начетени в *закона*; защото от тях се изискваше да съхранят Книгата на Аллах, и *защото* те бяха нейни блюстители. Ето защо не се бойте от хората, а се бойте от Мен, и не обменяйте Моите Знамения търгашески за някоя нищожна цена. И онзи, който не отсъжда посредством онова, което Аллах е изпратил долу, той е от онези, които не вярват.

46. И в нея (Тора) Ние им предписахме на тях: Живот за живот, око за око, нос за нос, ухо за ухо, и зъб за зъб, а за *други* наранявания съответствуващо възмездие. Но онзи, който се откаже от това си право, за него това ще бъде изкупление за неговите собствени прегрешения и *грехове*; и онзи, който не съди посредством онова, което Аллах е изпратил долу, той е от онези, които постъпват нередно.

يُنْهَمُّ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَسِيطِينَ ﴿٦٤﴾

وَكَيْفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخْشَوْنِي وَ
لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٦٥﴾

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٦﴾

47. И Ние направихме така, че Исус, синът на Мария, да следва по техните стъпки, като изпълнява онова, което е било *открито* в Тора, преди него; и Ние му дадохме Евангелието, което съдържа напътствия и светлина, изпълняващи откритото преди него в Тора, както и напътствие и поучение за онези, които се боят от Бога.

48. И нека хората, на които е било дадено Евангелието, да съдят според онова, което Аллах им е открил в него, и онзи, който не съди според откритото от Аллах, той е от онези, които са непокорни.

49. И Ние сме ти открили на Книгата, която съдържа Истината и която изпълнява онова, което е било *открито* преди нея в Книгата и сме те определили за неин пазител. Така че, отсъждай между тях според онова, което Аллах е открил и не следвай техните зли наклонности, да се *отвърщиш* и *отдалечаваши* от истината, която е дошла при теб. За всеки един от вас, Ние сме предписали ясен духовен Закон и явен Път в *мирските дела*. И ако Аллах бе наложил Своята воля, Той би направил от *всички* вас един единен народ, но Той иска да ви изпита чрез онова, което Той ви е дал. Ето защо, надпреварвайте се един с друг да вършите добри дела. Вие всички ще се върнете при Аллах; и тогава Той ще ви възвести в какво сте се различавали.

50. И Ние сме ти открили на теб *Книгата*, повелявайки ти на теб да отсъждаш между тях според онова, което Аллах е открил и да не следваш техните зли наклонности, и да бъдеш нащрек срещу тях, за да не би те да те

وَقَفَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتَابِ وَهُدًى وَبَيِّنَاتٍ عَلَيْهِ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَاوِلًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَكُم فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يَقْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمَ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ

накарат да изпаднеш в смущение относно части от онова, което Аллах ти е открил на теб. Но, ако те се отвърнат, то знай, че Аллах възнамерява да ги порази заради някои от техните грехове. И наистина, голяма част от хората са непокорни.

51. Нима, тогава, те търсят правосъдието на *дните на* Невежеството? И кой е подлюбър от Аллах като съдия за един народ, имащ твърда вяра?

Р. 8.

52. О, вие, които вярвате! Не си вземайте за приятели вреите и християните. Те са приятели едни с други. И онзи от вас, който взема тях за приятели е наистина един от тях. Наистина, Аллах не напътствува несправедливите хора.

53. И ти ще видиш онези, в чиито сърца има една болест, които бързат към тях и говорят: "Ние се боим да не би да ни сполети нещастие." Може би на Аллах ще Му бъде угодно да дари с победа или с нещо *друго* от Самия Себе Си. Тогава, те ще съжаляват за онова, което са криели в умовете си.

54. И онези, които вярват ще кажат: "Нима това са онези, които се кълнях в Аллах с техните най-тържествени клетви, че те действително са с вас?" Техните дела са суетни и те понасят загуби.

55. О, вие, които вярвате! Онзи от вас, който се отвърне от своята религия, *нека той да знае, че вместо него*, Аллах скоро ще доведе цял един народ от хора, които Той ще обича и

ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٤﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَعَنُوكُمُ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا لِحُكْمِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

които ще Го обичат, — и които ще бъдат добри и смирени по отношение на вярващите, и твърди и непоколебими срещу неверниците. Те ще се стараят в името на Аллах и няма да се боят от упреците на онези, които ги хулят. Това Той я дарява на онзи, на когото на Него Му е угодно; и Аллах е Щедър и Все Знаещ.

56. Твой приятел е само Аллах и Неговият Пратеник и вярващите, които съблюдават Молитвата и си плащат данъка Закат и се поклоняват единствено на Бога.

57. И онези, които вземат Аллах и Неговия Пратеник, и вярващите за свои приятели, *нека да бъдат уверени*, че именно страната на Аллах ще тържествува.

Р. 9.

58. О, вие, които вярвате! Не вземайте за приятели онези, които превръщат вашата вяра в шега и развлечение, из между онези, на които е била дадена Книгата преди вас, и невярващите. И да се боите от Аллах, ако сте вярващи;

59. И онзи, *който*, когато вие призовавате *народа* за Молитва гледа на това като на шега или развлечение. Това е така, защото той е от хората, които не разбират.

60. Кажете: "О, Хора, на които е била дадена Книгата! Нима ни обвинявате само заради това, че ние вярваме в Аллах и заради онова, което ни е било пратено долу на нас и заради онова, което е било изпратено долу преди

أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٧﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَسْتَفْتُونَ مِنِّي إِلَّا أَن أَتَا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ وَإِن كُنتُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦١﴾

това? Или причината за това е, че повечето от вас са непокорни на Бога?”

61. Кажете: “О, Хора, на които е била дадена Книгата! Трябва ли да ви известявам за онези, чието възмездие от Аллах е още по-тежко от това?”

Те са онези, които Аллах е прокълнал и върху които е паднал Неговият гняв и които Той е превърнал в маймуни и в свине и които се покланят на лукавия. Те, наистина, се намират в още по-лошо положение и те са се отклонили още по-далече от правия път.

62. И когато те дойдат при вас, те казват: “Ние вярваме”, в същото време, когато те идват с неверие и си отиват с него; и Аллах знае най-добре какво скриват те.

63. И ти виждаш много от тях как бързат да извършат грях и беззаконие и да ядат от забранените неща. Наистина е зло онова, на което те се отдават.

64. Защо свещенослужителите и онези, които са изучили добре Закона не им забранят на тях да произнасят лъжи и да ядат от забранените неща? Наистина е зло онова, което те вършат.

65. И евреите казват: “Десницата на Аллах е вързана.” Техните собствени ръце ще бъдат вързани и те ще бъдат прокълнати, заради онова, което те казват. Не! И двете му ръце са широко отворени; Той харчи така, както на Него Му е угодно. И онова което ти е било пратено долу на теб от твоя Повелител, без всякакво съмнение ще

قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بِشِرِّ مَنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ
لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ٥١

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا
بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ٥٢

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْثُهُمُ السُّعْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٥٣

لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْثُهُمُ السُّعْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ٥٤

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وُلِحُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ يُفْقُ كَيْفَ
يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مِمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَلِيلَ يَنْهَاهُمُ الْعَذَابُ ٥٥

засили още повече непокорството и неверието на много от тях. И Ние сме посяли между тях враждебност и омраза до Деня на Възкресението. И когато и те да запалят огъня на войната, Аллах го изгасява. И те се стремят да създадат безпорядък на земята, а Аллах не обича онези, които създават безредици.

66. И ако Хората, на които е била дадена Книгата, бяха повярвали и бяха праведни, Ние, без съмнение, щеше да отстраним от тях техните злини и Ние щеше, без съмнение, да ги приемем тях в Градините на Блаженството.

67. И ако те бяха съблюдавали Тора и Евангелието и онова което сега им е изпратено долу на тях, от техния Повелител, те щеше, без съмнение, да са вече вкусили от добрите неща и от онези над тях и от онези под техните нозе. Сред тях има и хора, които са умерени; но много от тях, наистина, вършат зли дела.

P. 10.

68. О, Пратенико! Възвести на хората онова, което ти е било открито на теб от твоя Повелител; и ако ти не го направиш, ти не си предал Неговото Послание *въобще*. И Аллах ще те пази от хората. Без съмнение, Аллах не напътствува хората, които не вярват.

69. Кажете: “О, Хора, на които е била дадена Книгата! Вие *нямате* никаква почва под вашите нозе, докато не започнете да съблюдавате Тора и Евангелието и онова, което *сега* ви е изпратено долу на вас от вашия

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلًّا أَوْقَدُوا نَارًا
لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ٥٦

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا نَأْتِيهِمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ٥٧

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَآْكُلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ٥٨

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٥٩

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ بِحُجَّتِ تَقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيُزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مِمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٦٠

Повелител.” И без съмнение, онова, което ти е било изпратено долу на теб от твоя Повелител, ще засили още повече непокорството и неверието на мнозина от тях; така че, не скърби за хората, които не вярват.

70. Без съмнение, онези които са повярвали, и евреите, и сабияните, и християните – всички онези, които вярват в Аллах и в Деня на Страшния Съд и които вършат добри дела – те няма да бъдат споходени от никакъв страх, нито пък ще ги сполети беда.

1. Без съмнение, Ние взехме завет от децата на Израел и Ние им изпратихме Пратеници. Но всеки път, когато при тях отидеше някой Пратеник с онова, което техните сърца не желяеха, те се отнасяха към някои от тях като към лъжци, а пък други се опитваха да убият.

72. И те си мислеха, че за това няма да има никакво наказание и поради това те ослепяха и оглушаха. Обаче, Аллах се обърна към тях с милосърдие; и въпреки това, много от тях отново ослепяха и оглушаха и Аллах бди над онова, което те правят.

73. Наистина, неверници са онези, които казват: “Без съмнение, Аллах не е никой друг освен Месията, синът на Мария,” тогава, когато *самият* Месия каза: “О, деца на Израел, покланяйте се на Аллах, който е мой Повелител и ваш Повелител!” Действително, всеки който приобщава равни на Аллах, на него му е забранен Раят от Аллах и неговото убежище ще бъде Адът. И за онези, които вършат зли дела, за тях няма да има никакви помощници.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ⑤

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ
فَرَضُوا كَذِبًا وَفِرْقًا يَفْتُلُونَ ⑥

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبَّوْا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبَّوْا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ⑦

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ااعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ⑧

فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ⑨

74. Наистина са неверници онези, които казват: “Аллах е третият от троицата”: няма друг Бог освен Единният Бог. И ако те не се откажат от онова, което казват, мъчително наказание ще се стовари върху онези от тях, които не вярват.

75. Нима и тогава те няма да се обърнат към Аллах и да молят за Неговата прошка, след като Аллах е най-Все-Прощаващ и Милосърден?

76. Месията, синът на Мария, беше само един Пратеник. Без съмнение, Пратеници, *подобни на него* са го предшествували и самия него. И неговата майка беше правдива жена. Те и двамата са поемали храна. Виждаш как Ние им разясняваме Знаменията за тяхно добро и виждаш как те се отвърщат и отдалечават.

77. Кажете: “Нима вие ще се покланяте освен на Аллах и на още нещо, което няма никаква власт да ви причини нито зло, нито добро?” И Аллах е Онзи, Който е Все-Чуващ и Все-Знаещ.

78. Кажете: “О, Хора, на които е била дадена Книгата! Не престъпвайте несправедно пределите по *въпросите* на вашата вяра, нито пък следвайте злите наклонности на един народ, който бе изпаднал в заблуждение и по-рано и бе въвлякъл и мнозина други в заблуждение и *който* се е отдалечил много от правия път.

P. 11.

79. Онези из между децата на Израел, които не повярваха, бяха прокълнати чрез устите на Давид и на

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ
إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑩

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑪

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ
انْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ إِلَى يَوْمِئِذٍ ⑫

قُلْ اتَّعَبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑬

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ⑭

لَعْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

Исус, синът на Мария. Това стана, защото те бяха непокорни и вършеха прегрешения.

80. Те не се удържаха един друг от беззаконията, които вършеха. Наистина беше зло онова, което те вършеха.

81. Ти ще видиш мнозина от тях да си вземат за *техни* приятели неверници. Без съмнение, зло е това, което самите те са изпратили преди тях; и *резултатът от това е*, че Аллах им се е разгневил; и те ще пребивават в това наказание.

82. И ако те бяха вярвали в Аллах и в Неговия Пратеник, и в онова, което му е било открито на него, тогава те нямаше да ги вземат тях като *техни* приятели, но много от тях са непокорни.

83. Ти, без съмнение, ще откриеш, че евреите и онези които приобщават равни на Бога са най-ярошни из между хората във враждата си към вярващите. И ти непременно ще откриеш, че онези които казват за себе си: "Ние сме християни", са по-близки от всички тях до вярващите по любовта си към тях. Това е така, защото между тях има слуги и монаси и защото те не са горди.

84. И когато те чуят онова, което е било открито на Пратеника, ти виждаш как техните очи се пълнят със сълзи поради истината, която те са познали. Те казват: "Боже наш, ние вярваме, за това ни запиши сред онези, които ще свидетелствуват".

يَعْتَدُونَ ﴿٨٠﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨١﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٣﴾

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُ قَدْ أَهْلَكْنَا وَأَنْهُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿٨٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيقُ مِنَ الدَّمَاعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا فَالْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٥﴾

85. "И защо и ние да не вярваме в Аллах и в истината, която е дошла до нас, след като ние така горещо желаем нашият Повелител да ни причисли към праведните хора?"

86. Ето защо, Аллах ги възнагради тях, заради онова, което казаха, с Градини, под които текат потоци. Те ще обитават там и такава е наградата за онези, които вършат добри дела.

87. И онези, които не повярваха и отхвърлиха Нашите Знамения, те се онези, които ще обитават Ада.

P. 12.

88. О, вие, които вярвате! Не правете незаконни добрите неща, които Аллах е направил законни за вас и не съгрешавайте. Без съмнение, Аллах не обича онези, които вършат прегрешения.

89. И яжте от онова, което Аллах е осигурил за вас, от онова, което е законно и добро. И се бойте от Аллах, в когото вие вярвате.

90. Аллах няма да ви поиска сметка за онези ваши клетви, които са суетни, но Той ще ви поиска сметка за вашите клетви, които сте дали сериозно. Изкуплението за всяка такава клетва е да нахраните десет бедняци с такава обичайна *храна*, с каквата храните вашите семейства, или да ги облечете, или да освободите някой пленник. Но, ако някой от вас не разполага със *средствата* да извърши това, нека той да пости в продължение на три дни. Това е изкуплението за вашите клетви, когато сте ги дали *тях*. И съблюдавай-

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَنَّا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

те клетвите си. По този начин Аллах ви разяснява Неговите Знамения, за да можете да бъдете благодарни.

91. О, вие, които вярвате! Виното и хазартните игри, и идолите, и гадаенето чрез стрели са само мерзко ръкотворение на Сатаната. Ето защо, избягвайте всяко едно от тях, за да можете да преуспеете.

92. Сатаната иска само да все вражда и омраза между вас чрез вино и хазартни игри и по този начин да ви удържа да не си спомняте за Аллах и за Молитвата. Но вие ще се оставите ли да ви удържат?

93. И се подчинявайте на Аллах, и се подчинявайте на Пратеника, и бъдете *нашрек*. Но, ако вие се отвърнете, тогава знайте, че на Нашия Пратеник му е възложено само ясното възвестяване на Посланието.

94. За онези които вярват и вършат добри дела, за тях няма да бъде грях онова, което те ядат, при условие, че те се боят от *Бога* и вярват, и вършат добри дела, и отново се боят от *Бога* и вярват, и пак отново се боят от *Бога* и вършат добро. И Аллах обича онези, които правят добро.

95. О, вие, които вярвате! Аллах, без съмнение, ще ви подложи на изпитание *чрез нещо незначително*: диви животни и птици, които вие ще успеете да уловите с ръце или да убиете с копия, така че Аллах да може да отличи онези, които се боят тайно от Него. Ето защо, онзи който престъпи закона след това – него го очаква мъчително наказание.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْآنصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٩٣﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
تُمَ اتَّقَوْا وَآمَنُوا تُمَ اتَّقَوْا وَاحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

96. О, вие, които вярвате! Не ходете на лов за диви животни по времето, когато сте на поклонение. Но, ако някой от вас убие такова преднамерено, в изкупление за това, той е длъжен да принесе в Ка'аба четириногото животно, подобно на убитото от него по определение на двама справедливи хора из между вас – или пък, като изкупление, *той е длъжен* да нахрани известен брой бедняци, или да пости в продължение на съответстващ брой дни, така че той да може да вкуси от наказанието за своята постъпка. *Що се отнася до* миналото Аллах *него го* прощава, но ако някой отново извърши същото, Аллах ще го накаже за *неговата* постъпка. И Аллах е Могъщ и е Господар на възмездиято.

97. Морският улов и неговото използване за храна е направен законен за вас като препитание за вас и за пътуващите, но на вас ви е забранено да ходите на лов по време на поклонничество. И да се боите от Аллах при Когото вие ще се върнете.

98. Аллах е създал Ка'аба, Неприкосновеният Дом, като средство за подкрепа и възвисяване на човечеството, а също така и Свещеният Месец, и жертвоприношенията, и животните с нашийници. И Той е направил това, за да можете да разберете, че Аллах знае какво има на небесата и какво има на земята и че на Аллах са му известни добре всички неща.

99. Да знаете, че Аллах е суров в Своето наказание и че Аллах е *също така* най-Все-Прощаващ и Милосърден.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعِدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعْمِ يُحْكَمُ بِهِ ذَوْاعِدِلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
لِّبِدْوَكَ وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِبْلًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. На Пратеника е възложено само да възвести за Посланието. И на Аллах Му е известно и онова, което откривате и онова което скривате.

101. Кажете: “Злото и доброто не са еднакви”, дори даже изобилието на зло да ви хвърли в изумление. Ето защо, бойте се от Аллах, о вие хора, които разбирате, за да можете да преуспее.

P. 14.

102. О, вие, които вярвате! Не питайте за онова, което – ако то ви бъде открито – ще ви донесе беди; макар че, ако вие питате за това в същото време, когато Коранът се изпраща долу, това ще ви бъде открито. Но Аллах е заобиколил това с мълчание. И Аллах е Все-Прощаващ и Дълготърпелив.

103. И преди вас хората са питали за същото, но след това те престанали да вярват в това.

104. Аллах не е предписал нищо за никое от животните, наричани “Бахира”, или “Саиба” или “Всила”, или “Хами”*, но онези, които не вярват кроят лъжа против Аллах и повечето от тях въобще не използват своя разум.

105. И когато на тях им се каже: “Елате при онова, което Аллах е открил и при Пратеника,” те казват: “За нас е достатъчно онова, което са следвали нашите бащи.” Какво? Дори и ако техните бащи са били лишени от знания и от напътствия?

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالْكَبِيرُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَيْرِ فَإِنْقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُقْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّ لَكُمْ
سُؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ
تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَافِرِينَ ﴿١٠٣﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

106. О, вие, които вярвате! Пазете се сами от себе си. Онзи, който се заблуди, той не може да ви навреди, когато вие самите сте напътствувани правилно. Вие всички ще се върнете при Аллах; и тогава Той ще ви открие на вас онова, което сте правели.

107. О, вие, които вярвате! Правилното засвидетелствуване между вас, когато смъртта застигне някой от вас, по времето когато се прави завещание, е онова на двама справедливи хора от вашата собствена среда, или двама други, които не са от вашата среда, ако вие пътешествувате по земята и заплахата от смърт се изправи пред вас. Вие сте длъжни да ги задържите и двамата след молитва, за да ви бъдат свидетели, ако имате някакво съмнение, нека те и двамата да се закълнат в Аллах, като кажат: “Ние няма да вземем в замяна на това никакво заплащане, дори и той да е наш близък родственик, и ние не скриваме свидетелството, заповядано ни от Аллах; защото иначе, без съмнение, ние ще бъдем причислени към грешниците.

108. Но ако се открие, че двамата свидетели са виновни за някакъв грях, тогава двама други свидетели ще трябва да ги заменят, измежду онези, против които първоначалните двама свидетели – които са били в по изгодно положение да дадат верни показания – са засвидетелствували лъжливо и двамата следващи свидетели трябва да се закълнат в Аллах като кажат: “Наистина, нашето показание е по-вярно от показанието на предишните двама и ние не сме били несправедливи по никакъв начин; защото иначе, ние действително ще бъдем причислени към несправедливите”.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ
صَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَبِيِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ
آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهَا مِنْ بَعْدِ
الصَّلَاةِ فَيُقْسِمْنَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ
شَيْئًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ
إِنَّا إِذَا لَسْنَا الْأَشْيَاءِ ﴿١٠٧﴾

فَإِنْ عُشِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومُونَ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ فَيُقْسِمْنَ
بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا
إِنَّا إِذَا لَسْنَا الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. По този начин ще бъде по-вероятно те да дадат показания в съответствие с действителните факти или да се изплашат, че други клетви ще бъдат взети след техните собствени клетви. И се бойте от Аллах и внимавайте. И Аллах не напътствува хората, които не са покорни.

P. 15.

110. Помислете си за деня, когато Аллах ще събере Пратениците и ще каже: "Какъв отговор ви беше даден на вас?" Те ще кажат: "Ние не знаем нищо, само Ти знаеш скритите неща".

111. Когато Аллах ще каже: "О, Исус, син на Мария, спомни си за Моята милост към теб и към твоята майка; когато Аз те укрепих с Духа на светостта, така че, ти наистина проповядваше на хората и в люлката си и през зрелите си години; и когато Аз те научих на Книгата и на Мъдрост, и на Тора, и на Евангелието; и когато ти наистина оформи едно създание от кал, по подобие на птица, по Моя заповед; след това ти наистина му вдъхна на него нов дух и то стана реещо същество по Моя заповед; и ти наистина изцери слепите по рождение и прокажените по Моя заповед; и когато ти наистина възкреси мъртвите по Моя заповед; и когато аз удържах синовете на Израел да не те убият, когато ти наистина отиде при тях с явни Знамения; и онези из между тях, които не вярваха, казаха: "Това не е нищо друго, освен явна измама".

112. И когато аз вдъхнових учениците на Исус да вярват в Мен и в Моя

ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَحْكُمُوا
أَنْ تَرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيَمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ١٠٩

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا
لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١١٠

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ
وَأَعْلَىٰ وَلَدَيْكَ إِذْ أَيْدُنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ النُّوْثَىٰ
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ١١١

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ امْنُوا بِي وَبِرُسُولِي

Пратеник, те казаха: "Ние вярваме и Ти ни бъди свидетел, че ние сме се покорили".

113. Когато учениците казаха: "О, Исусе, син на Мария, може ли твоят Повелител да ни изпрати долу на нас от небето една маса, отрупана с ядене?" Той каза: "Бойте се от Аллах, ако вярвате".

114. Те казаха: "Ние искаме да си вкусим от нея, за да може нашите сърца да се успокоят и за да можем ние да се убедим, че ти си ни говорил истината и да можем да бъдем свидетели на това".

115. Исус, синът на Мария, каза: "О, Аллах, Повелителю наш, изпрати ни долу на нас от небето една маса отрупана с храна, за да може това да бъде празненство за нас, за първия от нас и за последния от нас, и Знамение от Теб; и ни дари с препитание, защото Ти си най-добрият от препитателите."

116. Аллах каза: "Аз наистина ще ви изпратя, но онзи от вас, който след това се отрече от вярата, него Аз действително ще го накажа заради това с наказание, с което няма да накажа никой друг народ."

P. 16

117. А когато Аллах ще каже: "О, Исусе, син на Мария, ти казвал ли си на хората: "Вземете мен и моята майка за двама богове наред с Аллах," той ще отговори: "Ти си свят! Аз никога не бих могъл да кажа онова, за което нямам никакво право. Ако аз го бях казал, Ти

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ١١٢

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا اتَّقُوا
اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١١٣

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
رَبِّهَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ١١٤

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ١١٥

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ١١٦

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّهِ إِنْ كُنْتُ

مِنْكُمْ
فَإِنِّي
أَعَذِّبُهُ
عَذَابًا
لَا أُعَذِّبُهُ
أَحَدًا
مِنَ
الْعَالَمِينَ

сигурно щеше да го знаеш. Ти знаеш какво има в ума ми, но аз не зная какво има в Твоя ум. Само Ти знаеш скритите неща.”

118. “Аз не съм им казал нищо друго освен онова, което Ти си ми заповядал – “Покланяйте се на Аллах, моят Повелител и ваш Повелител.” И за бях свидетел над тях до тогава, докато бях сред тях, но след като Ти ми изпрати смърт, Ти беше Блюстителят над тях и Ти си свидетел над всички неща”.

119. “Ако Ти ги накажеш, те са Твои слуги; ако Ти им простиш, Ти наистина си Могъщ и Мъдър”.

120. Аллах ще каже: “Днес е ден, когато *само* правдивите ще спечелят от своята правдивост. За тях са определени Градини, под които текат потоци; и те ще обитават там за вечни времена. Аллах е много доволен от тях и те са много доволни от Него; това наистина е голямо тържество”.

121. На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята и всичко онова, което се намира в тях; и Той има власт над всички неща.

قُلْتُمْ فَقَدْ عَلِمْتُمْ تَعْلَمُونَ مَا فِي أَنْفُسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١١٨

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ١١٩

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تُغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٢٠

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢١

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٢٢

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* принадлежи към мекканския период. Според повечето свидетелства, тя е била открита цялата наведнъж, и както се твърди от някои традиционалисти, на стража е имало около 70,000 ангели докато е траело откровението за нея, което подсказва специалната закрила, която е била осигурена на нейното съдържание. Тази *Сура* вероятно води името си от стихове 137 - 139, където Анам е заклеймен като една от причините за идолопоклонничество.

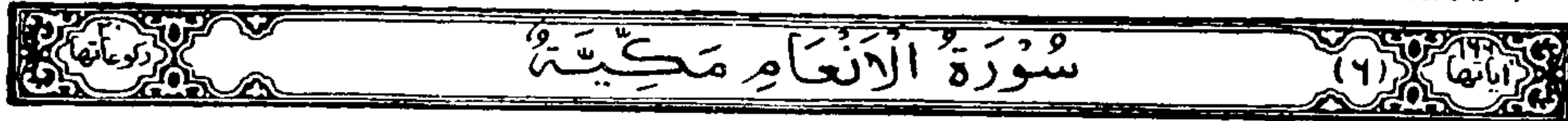
ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

В тази *Сура* има промяна в третирането на тематиката и проблематиката в сравнение с онова, възприето в предишните *Сури*. Тя съдържа опровержение на неизраилтянските религии и започва с опровержението на Зараустринската религия, която вярва в двойствеността на Божествеността в два различни Бога на доброто и злото. Коранът изобличава тази доктрина като заявява, че и двете сили за вършене на добро и на зло са, всъщност, две звена от същата верига, като едната остава непълна без другата; така че не може да се каже, че те са създадени от два различни бога. Светлината и тъмнината са в действителност божествено създание на един и същ Бог и вместо да сочат двойствеността на Божествеността, те всъщност представляват силен аргумент в подкрепа на Единството на Бога и притежават особено сходство със създаването на човека и неговите естествени сили и способности. *Сурата* продължава с дискусия на важната тема, че злото се ражда от погрешното използване на способностите, дарени от Бога и че винаги, когато хората престанат да ги използват правилно, Бог въздига Пророк, който да ги учи на правилното им използване. След това се заявява, че забавянето на Божественото наказание да споходи неверниците, често ги прави много по-смели, макар че забавянето винаги се дължи на милостта на Бога. Те преследват своя Пророк и неговите последователи, залъгвайки се с празната надежда, че по този начин те ще успеят да отслабят вярата на вярващите, но вярата на вярващите остава непоколебима и при найсуровите изпитания и премеждия, докато неверниците се отказват от своите идолопоклоннически

вярвания веднага щом са сполетени от нещастия. По - нататък се хвърля светлина върху темата, че липсата на религиозност се ражда от отсъствието на вяра в Живот след Смъртта или в неспособността на невярващите да установят действителна връзка с Бога. Тази двойна липса на вяра ги прави смели в отхвърлянето на истината. Съпротивата срещу Пророците от страна на неверниците изглежда, че не е съвсем неестествена, защото Бог Го търсят само онези хора, които притежават някакво естествено родство с духовните неща, докато духовно-глухите не могат да чуят Гласа на Бога. Те виждат Знамение след Знамение и въпреки това продължават да повтарят като папагали, че на тях не им е било показано никакво Знамение. Противниците на Светия Пророк са видели много знамения, но не са успели да се възползват от тях. Ето защо, те са предупредени, че сега те ще виждат само Знамението за наказание. Но Бог не бърза да наказва. Само когато неверниците упорито и доброволно продължават да затварят вратата на разкаянието за себе си и презрително отхвърлят Божественото Послание, само тогава те биват наказани. После се заявява, че само онези, които се боят от Бога в своите сърца, приемат истината и на Светия Пророк му се казва да насочи своя апел само към богобоязливите.

Що се отнася до другите, най-напред е необходимо в гърдите им да бъде създаден страха от Бога и едва тогава доводите и аргументите ще могат да им бъдат от полза. По-нататък се заявява, че за прогреса на Исляма е много важно да се обърне специално внимание на духовното образование на вярващите, тъй като самият Пророк е смъртен и един ден може да умре, а само една общност от вярващи ще остане след него, за да проповядва и пропагандира Божието Послание. След това на невярващите се казва, че е глупаво от тяхна страна да намират *кусури* на Светия Пророк, просто защото обещаното наказание още не ги е сполетяло. На тях им се казва, че наказването на надменните и на хвалещите се *отрицатели* и изцяло в ръцете на Бога, Който ги наказва така както и когато той намери за добре. Може да стане и така, че някой, който днес е враг на истината и изглежда, че заслужава Божественото наказание, може наистина сам да се поправи утре и с това да заслужи Божествената милост. Така че, налагането на наказание или неговото забавяне е работа единствено само на Бога. След това *Сурата* изобличава лъжливостта на доктрините за многобожие чрез един спор, който патриархът Аврам (Абрахам) е имал със своя народ; после се споменават благата и

милостите, с които Бог е дарил него и неговото потомство, защото те са се старали усърдно да установят истината на света. *Сурата* продължава с изявлението, че мисията на Божиите Пратеници никога не е неуспешна подобно на дъждовната вода, тя дава плодородие и свежест на една почва, която е духовно неплодна и безжизнена и така не е възможно да се постигне истинско възприемане на Бога, освен ако Самият Той не се открие на хората, така и е необходимо Божествени Пратеници да се появяват отново и отново, тъй като именно чрез тях Бог се открива на света. След това се заявява, че за постигането на истинска вяра, съответстващата здравословна промяна на сърцето е абсолютно необходимо предварително условие. Без такава промяна, дори и Знаменията и чудесата се оказват напълно безпомощни. По-нататък се установява един контраст между Учението на Исляма, което отговаря на и задоволява изискванията на разума и справедливостта и доктрините и практиката на идолопоклонниците, които не се базират нито на разума, нито на аргументи. Към края на тази *Сура*, на нас ни се казва, че Коранът е бил предаден чрез откровение, за да въздигне и да окаже почит на онези народи, на които до тогава не е било изпратено никакво откровение, за да може те да не започнат да страдат от чувство за малоценност пред Хората на Книгата. Посланието на Корана, за разлика от предишните открити Свещени Писания е за цялото човечество и то се стреми да установи реален и вечен мир между различните човешки общности, така както и между човека и Неговия Създател.

АЛ.-АН'АМ

(Откровението преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Всички похвали принадлежат на Аллах, Който е създал небето и земята и е сътворил всеки вид тъмнина и светлина; и въпреки това, неверниците въздигат равни на техния Повелител.

3. Той е Онзи, Който ви е създал от глина, след което Той е установил определен срок. И има още един друг срок, установен от Него. И въпреки това вие се съмнявате!

4. И Той е Аллах, Богът, както в небесата, така и на земята. На Него Му е известно онова, което е вътре във вас и онова, което е вън от вас. И Той знае и онова, което сте си заслужили.

5. И нито едно Знамение от Знаменията на техния Повелител не идва при тях, без те да не се отвърнат от него.

6. И така, те отхвърлиха истината, когато тя дойде при тях; но приближава времето, когато при тях ще дойде вест за онова, над което те са се надсмивали.

7. Нима те не виждат колко много поколения Ние сме унищожили преди тях? Ние ги установихме тях на земята така, както вас не сме ви установявали; и Ние изпратихме облаците над тях, от които се изсипваше пороен дъжд; и Ние

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ②

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ③

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ④

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ⑤

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ
الْبُؤْسُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑥

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْمٍ مَكَتُهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نَكُنْ لَكُمْ وَاوَسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ

направихме така, че под тях да текат потоци; след това Ние ги унищожихме тях заради техните грехове и въздигнахме друго поколение след тях.

8. И ако Ние сме ти изпратили на теб долу едно писание върху пергамент и те биха го опипали с техните ръце, дори и тогава онези, които не вярват, непременно биха казали: "Това не е нищо друго, освен явно магьосничество."

9. И те казват: "Защо не е изпратен ангел долу при него?" Но, ако Ние бяхме изпратили долу ангел, тогава въпросът щеше да бъде разрешен и на тях нямаше да им се даде отсрочка.

10. И ако Ние бяхме назначили за Пратеник някой Ангел, Ние щяхме да му придадем образ на човек; и по този начин Ние щяхме да направим объркано за тях онова, което те самите объркват.

11. И наистина Пратениците са били подхвърляни на подигравки и преди теб, но онова над което те са се надсмивали е обгърнало онези от тях, които са се присмивали.

P.2.

12. Кажете: "Вървете, странствайте по земята и сами се убедете каква е била съдбата на онези, които са се отнасяли към Пророците като към лъжци."

13. Кажете: "Ние кого принадлежи онова, което се намира в небесата и на земята?" Кажете: "На Аллах! Той се е нагърбил с това да дарява милост. И

يَدُّنُوهُمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ⑦

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمْسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑧

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ⑨

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ⑩

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑪

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑫

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ

Той наистина ще продължава да ви събира вас до Деня на Възкресението. В това няма никакво съмнение. Онези, които погубват душите си няма да повярват.

14. На Него принадлежи всичко онова, което живее през нощта и през деня. И Той е Все Чуващ и Все Знаещ.

15. Кажете: "Да си взема ли за защитник някой друг освен Аллах, Създателят на небесата и на земята, Който храни, но не е хранен?" Кажете: "На мен ми е заповядано да бъда първият от онези, които се покоряват." И не бъди ти един от онези, които приобщават равни на Бога.

16. Кажете: "Аз наистина се боя от наказанието в Страшния Ден, ако не съм покорен на моя Повелител."

17. Всеки от когото то е отвърнато в този ден, той наистина изпитва, че Бог е проявил милост към него. И това е наистина явна победа.

18. И ако Аллах ти изпрати някое нещастие, никой друг освен Него не може да те спаси от него; и ако Той те дари с щастие, то Той има властта да прави всичко онова, което на Него Му е угодно.

19. И Той е Върховен Властник над Своите слуги; и Той е Мъдър и Вездесъщ.

20. Кажете: "Кое нещо тежи най-много като показание?" Кажете: "Аллах е свидетел между мен и теб. И този Коран ми е открит, за да мога с негова

فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمَشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْبَیْنُ ﴿١٧﴾

وَإِنْ يَنْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَنْسَسْكَ بِبُخْرِ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ

помощ да ви предупредя вас и всеки, до когото той достигне. Какво? Нима вие свидетелствувате за това, че има други богове освен Аллах?" Кажете: "Аз не свидетелствувам за това." Кажете: "Той е Единният Бог и аз наистина съм далеч от онова, което вие приобщавате към Него".

21. Онези, на които Ние сме дарили Книгата го признават така, както те признават собствените си синове. Но онези, които погубват своите души не искат да вярват.

P. 3.

22. И кой по-несправедлив от онзи, който крои лъжа срещу Аллах и тълкува Неговите Знамения като измама? Без съмнение, несправедливите няма да преуспеят.

23. И си помислете за деня, когато Ние ще ги съберем тях всички заедно; тогава Ние ще кажем на онези, които приобщават равни с Бога: "Къде са онези равните, за които говорехте вие, онези които вие изтъквахте?"

24. Тогава *краят* на техните лъжи няма да доведе до нищо друго освен до това, че те ще кажат: "Кълнем се в Аллах, нашият Повелител, че ние не сме били идолопоклонници".

25. Виждате ли как те лъжат против самите себе си и как онова, което са изфабрикували въобще не може да им помогне.

26. И между тях има някои, които ти дават ухо; но ние сме сложили покров над техните сърца, за да не могат те да

وَمَنْ بَلَغَ إِلَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٤﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٥﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٦﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا

разберат и за да бъдат ушите им глухи. И дори ако те видят всяко Знамение, те няма да повярват в него; така че, когато те дойдат при теб и спорят с теб, онези които не вярват казват: "Това не е нищо друго освен басни на древните."

27. И те забраняват на други да вярват в това, а и самите те се държат далеч от него. И те не провалят никой друг освен самите себе си, но те не разбират това.

28. И ако ти само можеше да ги видиш, когато те ще застанат пред Огъня! Те ще кажат: "О, ако само можеше нас да ни върнат обратно! Тогава ние не бихме се отнасяли към Знаменията на нашия Повелител като към лъжи, и ние щеше да бъдем сред вярващите".

29. Не! Онова, което те по рано скриваха, сега им стана ясно на тях. И ако тях ги върнеха обратно, те без съмнение, биха се върнали отново към онова, което им е забранено. И те са наистина лъжци.

30. И те казват: "Няма нищо друго освен този настоящ наш живот и ние няма да възкръснем отново."

31. И ако ти само можеше да ги видиш, когато ги изправят пред техния Повелител! Той ще каже: "Не е ли истина този втори живот?"

Р. 4.

32. Наистина ще претърпят загуби онези, които отричат, че ще се представят пред Аллах, и то до такава степен,

كُلِّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
لَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٥﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ
السَّاعَةُ بَعْتَهُ قَالُوا لِمَسْرَرَّتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا

че когато Часът се изправи пред тях неочаквано, те ще кажат: "О тежко ни на нас, че пренебрегнахме този Час!" И ще понесат те своето бreme на своите гърбове. Без съмнение, зло е онова, което те носят.

33. И мирският живот не е нищо друго освен игра и забава. И, без съмнение, убежището в Бъдния Живот е много по добро за онези, които са праведни. Нима тогава няма да разберете?

34. Ние знаем много добре, че оново което те казват те наскърбява теб; защото без съмнение, всъщност, те не обвиняват теб в лъжа, а злосторниците отхвърлят именно Знаменията на Аллах.

35. И наистина Пратеници са били отхвърляни и преди теб; но въпреки отхвърлянето и преследванията, на които са били подложени, те са запазили търпение, докато Нашата помощ не стигна до тях. Няма никой, който да може да промени думите на Аллах. И до теб вече са достигнали вести за предишни Пратеници.

36. И ако тяхната неприязън те наскърбява, тогава, ако ти успееш да намериш път към недрата на земята или стълба към небесата и им донесеш някакво Знамение, ти няма да можеш да го направиш. И ако такава беше волята на Аллах, то Той наистина би могъл да ги доведе всички за напътствие. Така че, ти не бъди един от онези, които не разбират.

37. Само онези, които слушат внимателно, могат да реагират. А що

وَهُمْ يَجْعَلُونَ أَوْرَادَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا
يَزُرُّونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا
وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتُلْقِيَهُمْ
بِآيَةٍ وَلَا شَاءَ اللَّهُ لَجَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

се отнася до мъртвите, Аллах ще ги върне към живот и след това те ще се върнат обратно при Него.

38. И те казват: "Защо не е изпратено Знамение долу при него от неговия Повелител?" Кажете: "Без съмнение, Аллах има властта да изпрати долу едно Знамение, но повечето от тях не знаят за това".

39. Няма животно, което да лази по земята, нито пък птица, която да лети с двете си крила, които да не са от едно племе като вас. Ние не сме пропуснали нищо в Книгата. И тогава, те ще бъдат събрани всички заедно при техния Повелител.

40. Онези, които са отхвърлили Нашите Знамения са глухи и неми се намират в пълна тъмнина. Аллах оставя да загине онзи, който на Него Му е угодно и напътствува по правия път онзи, когото на Него Му е угодно.

41. Кажете: "Какво си мислите вие? Ако вас ви застигне наказанието на Аллах, или пък вашият Час дойде, нима бихте призовали някого другия, ако сте правдиви?"

42. Не, вие ще призовете единствено само Него, след това Той ще ви освободи от онова, за което вие Го молите да ви освободи, ако на Него Му е угодно така, а пък вие ще забравите онова, което вие сте пробощавали към Него.

Р. 5.

43. И, наистина, Ние сме изпращали

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَزَعْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ

Пратеници на народите преди теб; след това ние ги поразихме с бедност и несгоди, за да може те да се смирят.

44. Тогава, защо, когато Нашето наказание се стовари върху тях, те не се смириха? Но техните сърца бяха зако-равели и Сатаната беше направил така, че всички техни дела да изглеждат прекрасни в техните собствени очи.

45. Тогава, когато те забравиха онова, за което бяха предупредени, Ние им отворихме портите към всички неща, докато, когато те започнаха да ликуват заради всичко онова, което им беше дадено, Ние внезапно ги хванахме и ги хвърлихме в отчаяние.

46. Така загинаха и последните останки от хората, които вършеха злини и цялата слава принадлежи на Аллах, Повелителят на всички светове.

47. Кажете: "Какво си мислите вие? Ако Аллах ви отнеме вашия слух и вашето зрение и постави печат върху вашите сърца, кой друг Бог, освен Аллах, би могъл да ви ги върне обратно? Виждате ли как Ние разнообразяваме Знаменията и въпреки това те се отвръщат?"

48. Кажете: "Какво си мислите вие? Ако наказанието на Аллах ви застигне неочаквано или открито, дали ще бъде унищожен някой друг, освен хората, които вършат злини?"

49. И Ние не пращаме Пратеници за нищо друго, освен да бъдат носители на благи вести и предупредители. Така че, онези, които вярват и се поправят

وَالضَّرَاءَ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٣٨﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِهَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٠﴾

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَتَنْ أَمَنَ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

сами, те няма да почувствуват нито някакъв страх, нито някаква беда.

50. И онези които отхвърлят Нашите Знамения, тях ще ги настигне наказание, защото те не са се подчинили.

51. Кажете: "Аз не ви казвам на вас: "Аз притежавам съкровищата на Аллах", нито пък аз познавам невидимото, нито пък ви казвам: "Аз съм ангел." Аз просто следвам онова, което ми е било открито на мен." Кажете: "Нима могат един сляп човек и един зрящ човек да бъдат равни?" Тогава, нима това няма да ви наведе към размишление?"

Р. 6

52. И предупреди онези, които се страхуват, че ще бъдат доведени при техния Повелител, че те няма да имат нито приятел нито застъпник, освен Него, така че те да могат да станат праведни.

53. И не отпращай онези, които призовават своя Повелител и сутрин и вечер, за да молят за Неговата подкрепа. Ти въобще не си длъжен да отговаряш за тях и вместо тях, нито пък те въобще ще отговорят заради теб, та ти да ги отпращаш и да се наредиш сред несправедливите.

54. И по подобен образ, ние сме подлагали на изпитание едни от тях при помощта на други, за да могат те да кажат: "Нима тези са онези, които Аллах е отличил сред нас?" Нима Аллах не познава най-добре онези, които са благодарни?"

يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِن أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُنْجِشُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَصِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٤﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٥﴾

55. И когато онези, които вярват в Нашите Знамения дойдат при теб, кажи: "Мир на вас! Вашият Повелител се е нагърбил да оказва милост, ето защо, онези от вас, които са извършили несъзнателно някоя злина, но след това са се разкаяли и поправили, към тях Той ще бъде Все Прощаващ и Милосърден".

56. Така Ние изясняваме Знаменията, за да можете вие да търсите прошка и за да може да станат явни деянията на грешниците.

57. Кажете: "Ние мен ми е забранено да се покланям на онези, които вие призовавате, освен Аллах". Кажете: "Аз няма да следвам вашите зли наклонности. Иначе, аз ще се заблудя и няма да бъда сред онези, които са напътствувани".

58. Кажете: "Аз се основавам на ясно свидетелство от моя Повелител, а вие го отхвърляте. Онова, което вие искате да бъде ускорено, не е в моята власт. Решението не може да бъде взето от никой друг, освен само от Аллах. Той изяснява истината и той е най-добрият от всички съдии."

59. Кажете: "Ако онова, което вие искате да бъде ускорено, беше в моята власт, несъмнено, този въпрос щеше да бъде решен между мен и вас. И на Аллах са Му добре известни несправедливите".

60. И Той държи ключовете за невидимото; никой друг не ги знае освен Него. И на Него Му е известно всичко онова, което се намира на

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْحَقِّ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

земята и в морето. И нито един лист не пада без това да Му е известно на Него; нито пък има някое зърно в тъмните недра на земята, нито пък някое зелено или изсъхнало растение, които да не са *записани* в една ясна Книга.

61. И Той е Онзи, Който прибира вашите души през нощта и бди над вашите дела през деня; след това ви вдига с идването на деня, за да може да бъде завършен установеният срок. Тогава вие ще се завърнете при Него. Тогава Той ще ви възвести за онова, което сте правели.

Р. 8.

62. И Той е Върховният Владетел над Своите слуги, и Той праща хранители, които да бдят над вас, докато, когато смъртта застигне някой от вас, Нашите Пратеници прибират душата му и те никога не търпят неудачи.

63. Тогава, те се връщат при Аллах, техния истински Повелител. Без съмнение, на Него принадлежи съдът. И няма по-бърз от Него в разчистването на сметките.

64. Кажете: "Кой ви спасява от бедствията на земята и на морето, когато вие го призовавате със смирение и тайно, като казвате: "Ако Той ни спаси от това, ние наистина ще бъдем признателни".

65. Кажете: "Аллах ви спасява от тях и от всякакви други беди, и въпреки това вие приобщавате равни на Него".

66. Кажете: "Той има властта да ви изпрати на вас наказание от горе или

وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ⑥

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَاضَى أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ
يُرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ⑧
ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ⑨

قُلْ مَنْ يُجِيبُكُم مِّنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۖ لَّيْنًا أُنَجِّنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ⑩

قُلْ اللَّهُ يُجِيبُكُم مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ دُورٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تُشْرِكُونَ ⑪

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ

из под вашите пети, или да ви обърка съвсем като ви *раздели* на секти и ви накара да вкусите от насилието на един от вас спрямо друг от вас". Виждаш ли как Ние изясняваме Знаменията по най-разнообразни начини, за да могат те да разберат!

67. Но твоят народ е отхвърлил това, въпреки, че именно то е истината. Кажете: "Аз не съм блюстител над вас".

68. За всяко пророчество има определен срок и е близък часът, когато вие ще го узнаете.

69. И когато ти видиш онези, които са заети със *суетни разговори* относно Нашите Знамения, тогава ти се отдалечи от тях, докато те не започнат разговор на някоя друга тема. И ако Сатаната направи така, че ти да забравиш, тогава не сядай заедно с несправедливите хора, когато си спомниш.

70. И онези, които са праведни, не носят никаква отговорност за тях, но *техен дълг* е да ги увещават да се боят и те от Бога.

71. И стойте настрана от онези, които вземат своята вяра за игра или забава и които са подлъгани от мирския живот. И увещавайте *хората* за това, да не би някоя душа да бъде обречена на гибел само заради онова, което тя сама е направила. За нея няма да има никакъв друг помощник или застъпник освен само Аллах, и какъвто и да е откуп да предлага тя, той няма да бъде приет от нея. Такива като тях са обречени на гибел заради собст-

تَوَفَّاكُم أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعَةً
وَيُذِيقُ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ⑫

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ⑬

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑭

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑮

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ⑯

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكْرُ بِيٍّ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِهَآ كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑰

вените им дела. Тяхното питие ще бъде вряла вода и те ще бъдат обречени на тежко наказание, защото не са вярвали.

Р. 9.

72. Кажете: „Нима ще призовем, освен Аллах, онова, което нито може да ни донесе полза, нито да ни навреди и ще ни се наложи ли да се обърнем обратно, след като Аллах ни е напътствувал, подобно на някой, когото злите хора са подмамили на далече и *са го оставили* да блуждае объркано по земята, и който има спътници, които го призовават към напътствие, *като му казват*: „Ще дойдеш ли при нас?“ Кажете: „Без съмнение, няма никакво друго напътствие освен напътствието от Аллах и на нас ни е наредено да се покорим на Повелителя на всички светове“.

73. „И на нас ни е била дадена заповедта: „Съблюдавайте молитвата и се бойте от Него“ и Той е Онзи, при Когото вие всички ще се представите“.

74. И Той е Онзи Който е сътворил небесата и земята така, както изисква Мъдростта и в деня, когато Той каже: „Бъди!“ то ще бъде. Неговото слово е истина и Негово ще бъде царството в деня, когато ще прозвучи тръбата. Той е Онзи Който знае невидимото и видимото. И Той е Мъдър и Всеведущ.

75. И си спомни времето, когато Абрахам каза на своя баща Азар: „Нима ти приемаш идоли за богове? Без съмнение, аз виждам, че ти и твоят народ сте изпаднали в явно заблуждение“.

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْثُ عَلٰى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطٰنُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَّا أَصْحَابُ
يَدْعُوْنَهُ اِلَى الْهُدٰى اِثْتِنَا قُلْ اِنْ هَدٰى اللّٰهُ
هُوَ الْهُدٰى وَاْمْرًا لِّلْسُلٰمِ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٩٢

وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ الَّذِى اِلَيْهِ
نُحْشَرُوْنَ ۝٩٣

وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ
لَئِنْ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ هُوَ الْقَوْلُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ
الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝٩٤

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اِذْ رَا اتَّخَذُ اَصْنَامًا اِلٰهَةً
اِنِّىْ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٩٥

76. И по този начин Ние показахме на Абрахам царството на небесата и на земята, *за да може той да бъде правилно напътствувал* и за да бъде той от онези, които са твърди във вярата си.

77. И когато над него се стъмнила нощта, той видял една звезда. Той казал: „Това е моят Повелител!“ Но когато тя залязвала, той казал: „Не ми са мили онези, които залязват“.

78. И когато той видял луната да изгрява като разпръсква своята светлина, той казал: „Това е моят Повелител.“ Но когато тя залязвала, той казал: „Ако моят Повелител не ме напътствува, аз без съмнение ще бъда между онези хора, които са се заблудили“.

79. И когато той видял слънцето да изгрява като разпръсква своята светлина, той казал: „Това е моят Повелител, най-великият от всички.“ Но когато то залязвало, той казал: „О, народе мой, без съмнение, аз съм невинен заради онова, което вие приобщавате към Бога“.

80. „Аз съм обърнал лицето си към Него, Който е сътворил и небесата и земята, тъй като аз винаги съм имал склонност към Бога и аз не съм от онези, които приобщават богове към Бога“.

81. И неговият народ спорил с него. Той казал: „Нима вие спорите с мен по отношение на Аллах, тогава когато той ме е напъттил правилно? И аз не се боя от онова, което вие приобщавате към Него, освен само ако моят Повелител

وَكَذٰلِكَ نُرِيْ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنُ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ۝٩٦

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَا كَوْكَبًا ۖ قَالَ هٰذَا سَرِيْ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ۝٩٧

فَلَمَّا رَا الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هٰذَا سَرِيْ ۖ فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِىْ سَرِيْىْ لَا كُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّيْنَ ۝٩٨

فَلَمَّا رَا الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هٰذَا رَبِّىْ هٰذَا الْكَبَرُ
فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمُ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝٩٩

اِنِّىْ وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٠٠

وَ حَآجَّهُ قَوْمُهٗ ۖ قَالَ اَتُحَآجُّوْنِىْ فِى اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِىْ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ اِلَّا اَنْ يَّشَآءَ
رَبِّىْ شَيْئًا وَّسِعَ سَرِيْىْ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝١٠١

не повели нещо. Моят Повелител всмества всичко в Неговите познания. И нима, при това положение, вие няма да се поддадете на увещания?”

82. “И защо аз трябва да се боя от онова, което вие приобщавате към Бога, след като вие не се боите да приобщавате към Аллах онова, за което Той не ви е изпратил никакво разрешение?” У коя от двете страни, тогава, има повече права за сигурност, ако вие наистина разбирате?

83. Онези които вярват и не смесват своята вяра с несправедливост, те са онези, които ще получат мир и които са правилно напътствувани.

P. 10.

84. И такива са Нашите доводи, които Ние дадохме на Абрахам против неговия народ. Ние въздигаме в степени на достойнство онзи, когото на Нас Ни е угодно. Твоят Повелител е наистина Мъдър и Всезнаещ.

85. И Ние му дарихме Исак и Яков; всеки от тях Ние напътствувахме правилно, а преди това Ние напътнихме правилно и Ной, а от неговите потомци, Давид и Соломон, и Йов, и Йосиф, и Мойсей, и Арон. По този начин Ние възнаграждаваме онези, които вършат добри дела.

86. И Ние напътствувахме Захарий, и Йоан, и Исус и Илия: всеки един от тях беше праведник.

87. И Ние напътствувахме също така Измаил, Елиша, Йона и Лот; и всеки един от тях Ние въздигнахме над хората.

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَإِنَّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا
فَضَلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. И Ние въздигнахме някои от техните бащи, и техните синове, и техните деца и техните събратя, и Ние ги избрахме тях и ги напътствувахме по правия път.

89. Това е напътствието от Аллах. По този начин той напътствува онези от Неговите слуги, които на Него Му е угодно. И ако те се бяха покланяли на каквото и да е друго нещо, освен на Него, без съмнение, всичко онова което те са вършили нямаше да им бъде от абсолютно никаква полза за тях.

90. Това са онези, на които Аллах е дарил и Книгата, и власт, и пророческа степен. Но ако тези хора са неблагодарни за тях, това няма никакво значение, защото сега вече сме ги поверили на народ, които не са неблагодарни за тях.

91. Това са онези които Аллах е напътствувал правилно, така че и ти следвай техните напътствия. Кажи: “Аз не искам от вас никаква награда за това. Това е само увещание за целия човешки род.”

P. 11.

92. И те не дават правилна оценка за Аллах, когато казват: “Аллах не е открил нищо на никого от хората.” Кажи: “А кой откри писанието, което Мойсей донесе, светлина и напътствие за хората макар че вие се отнасяте към него като към парченца хартия, които вие показвате, докато в същото време скривате много други, а пък вас са ви учили на онова, което нито вие, нито вашите бащи сте знаели?” Кажи: “

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَيَهْدِيهِمْ أَقْتَدِهِ قُلْ لَا
يَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرٌ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
عَلَيْ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ
بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
يُبَدُّونَهَا وَيَخْفُونُ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ

Аллах!” След това ги остави да си се забавляват с техните суетни разговори.

يَلْعَبُونَ ﴿٩٦﴾

93. И това е една Книга, която Ние сме открили, пълна с благодати, за да изпълни онова, което я е предшествувало и заради това ти да можеш да предупредиш Майката на градовете и онези, които са около нея. И онези, които вярват в Бъдния Живот вярват и в нея и те съблюдават строго своите Молитви.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ لِّدِينِ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٧﴾

94. И кой е по-несправедлив от онзи, който сплита лъжа против Аллах или пък говори: “Това ми е било открито на мен,” когато на него не му е било открито нищо; и който казва: “Аз ще изпратя долу нещо подобно на онова, което е изпратил долу Аллах!” И ако ти можеше само да видиш, когато злосторниците се намират в предсмъртни агонии, а пък ангелите простират своите ръце към тях и казват: “Отдайте вашите души! Днес вие ще получите като възмездие позорно наказание заради вашите лъжливи слова за Аллах и защото вие се отвърнахте от Неговите Знамения с презрение”.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٨﴾

95. И сега вие идвате при Нас един по един, такива каквито Ние сме ви сътворили по начало и вие сте оставили зад себе си онова, с което Ние сме ви дарили и Ние не виждаме да са с вас онези ваши застъпници, за които вие твърдахте, че те са равни на Бога във вашите собствени дела. Сега вие сте откъснати един от друг и онова, на което сте разчитали ви е изменило.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۖ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٩﴾

96. Без съмнение, именно Аллах е Онзи Който кара семената и костилките на фурмите да покълват. Той създава живи от мъртвите и Той е Онзи Който прави мъртви от живите. Това е Аллах; защо тогава вие пак се отвършате?

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٦﴾

97. Той поражда утрото и Той е създал нощта за почивка, а слънцето и луната за определяне на времето. Такава е повелята на Могъщия и Мъдрия.

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ۚ ذَلِكْ تَعْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

98. И Той е Онзи Който е създал звездите за вас, за да можете вие, с тяхна помощ, да следвате вярната посока сред дълбоката тъмнина на земята и морето. Ние сме разяснили в подробности Знаменията за един народ, който притежава познания.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

99. И Той е Онзи Който ви е произвел вас от едно единствено създание и за вас има и обител и убежище. Ние сме разяснили в подробности Знаменията на един народ, който умее да разбира.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

100. И именно Той е Онзи Който изпраща долу вода от облаците горе; и Ние сме Онези Които произвеждаме всякакви видове растения; след това, по този начин ние създаваме онзи зелен листак, от който Ние създаваме класовете със зърна. А от вътрешността на палмата с фурми израстват клони, които се спускат ниско. И по този начин Ние произвеждаме гроздови лозя, градини с маслини и нарове които и си приличат и не си приличат един на друг. Ето защо, вгледайте се в плодовете им, когато те дадат плодове и в

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

техния растеж и зреене. Без съмнение, това са Знамения за хората, които вярват.

101. И те считат бесовете за равни на Аллах, въпреки че, именно Той ги е създал; и те лъжливо Му приписват на Него синове и дъщери без да имат каквито и да са знания за това. Свят е Той и стои високо *далеч* над онова, което те му приписват *на Него!*

Р. 13.

102. Творецът на небесата и на земята! Как може Той да си има Син, когато Той си няма съпруга и *когато* именно Той е сътворил всичко и на Него Му са известни всички неща?

103. Такъв е Аллах, твоят Повелител. Няма никакъв друг Бог освен Него, Създателят на всички неща, така че покланяйте се на Него. И Той е Блюстител на всичко.

104. Очите не могат да достигнат до Него, но Той достига до очите. И Той е непостижим, Всеведущ.

105. До вас, наистина, са дошли доказателства от Вашия Повелител; ето защо, онзи който вижда, това ще бъде за негово собствено добро; а онзи който ослепее, това ще бъде за негова собствена беда. И аз не съм ваш блюстител.

106. И Ние така променяме Знаменията, че *истината да може да бъде установена*, но *резултатът от това е*, че те казват: "Ти си *добре обучен*;" и *Ние променяме Знаменията*, за да може Ние да ги разясним на хора, които имат познания.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ١٠١

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠٢
ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٠٣

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ
اللطيفُ الخبيرُ ١٠٤
قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ١٠٥

وَكَذَلِكَ نَصْرِفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ وَلِنُبَيِّنَ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ١٠٦

107. Следвай откровението, което ти е било изпратено от Бога, няма никакъв друг Бог освен Него; и се отвърни от идолопоклонниците.

108. И ако Аллах би *наложил* Неговата воля, те не биха въздигали никакви други богове *наред с Него*. И Ние не сме те поставили теб да бъдеш блюстител над тях, нито пък ти си поставен да бъдеш техен защитник.

109. И не ругай онези, на които те се позовават, освен на Аллах, за да не би и те също така, от злоба, да започнат да ругаят Аллах в *тяхното* невежество. По този начин, ние сме направили така, че за всеки народ техните дела да изглеждат благи. След това те ще се върнат при своя Повелител и Той ще им възвести за онова, което те са имали обичай да правят.

110. И те се кълнат в името на Аллах с най-силни и нерушими клетви, че ако при тях се яви някакво Знамение, те наистина ще повярват в него. Кажете: "Наистина, Знаменията са в ръцете на Аллах. Но какво ще може да ви застави да разберете, че когато Знаменията дойдат, те няма да повярват?"

111. И Ние ще смутим техните сърца и техните очи, тъй като те не са повярвали в тях от самото начало и Ние ще ги оставим в тяхното прегрешение да се лутат объркани.

ЧАСТ 8

Р. 14.

112. И даже ако Ние им изпратим долу на тях ангели и дори ако мъртвите

اَتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ
اعْرِضْ عَنِ الْشُرَكِيَّ ١٠٧

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ١٠٨

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا
اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٠٩

وَأَقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَاتِهِمْ لِيَنْجَأَ نَهُمْ آيَةً
لِيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ١١٠

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١١١

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ النَّبِيَّةَ وَلَكُمُ النَّبِيُّ

им бяха проговорили, и ако Ние бяхме събрали всички неща пред техните очи, те пак няма да повярват, освен ако Аллах не *наложи* Своята воля. Но повечето от тях се държат в невежество.

113. И по подобен начин, Ние сме създали за всеки от Пророците по един враг зъл враг измежду хората и джиновете. Те си внушават един на друг чрез позлатената реч на ласкателството, за да могат да мамят и ако твоят Повелител бе *наложил* Своята воля те нямаше да го правят; ето защо оставете ги на саме с онова, което те са изфабрикували

114. И за да може сърцата на онези, които не вярват в Бъдния Живот да склонят към това и за да може те да изпитват удоволствие от това и за да може те *да продължат* да заслужават онова, което са си заслужили.

115. И нима аз ще търся някой друг съдия освен Аллах, когато Той е Онзи Който ви е изпратил долу на вас Книгата, ясно обяснена? И онези, на които Ние сме дали Книгата знаят, че тя е била изпратена долу на теб от твоя Повелител с истината; така че, не бъди и ти от онези, които се съмняват.

116. И словото на твоя Повелител е получило реализация чрез истината и правосъдието. Никой не може да измени неговите слова и Той е Всечувящият и Всезнаещият.

117. И ако ти се подчиняваш на болшинството от хората на земята, те ще те отклонят от пътя на Аллах. Те не се ръководят от нищо друго освен от

وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَلِتَصْغَعِ إِلَيْهِ أَفِئْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مَزَلٌّ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَعْزِزِينَ ﴿١١٦﴾

وَتَنَتَّ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لَ
كَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٧﴾

وَإِنْ تُطِيعِ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ

празни догадки и те не правят нищо друго освен да лъжат.

118. Без съмнение, Твоят Повелител знае най-добре онези, които се отклоняват от Неговия път и Той знае най-добре онези, които са напътствувани правилно.

119. И така, яжте от онова, над което е призовано името на Аллах, ако вие вярвате в Неговите Знамения.

120. И каква причина можете да имате вие, за да не ядете от онова над което е било призовано името на Аллах, когато Той вече ви е обяснил онова, което Той ви е забранил на вас — освен онова, което вие сте били принудени да ядете? И наистина мнозина въвеждат *други* в заблуждение, чрез своите зли желания поради липса на познания. Несъмнено, твоят Повелител познава най-добре онези, които вършат прегрешения.

121. И избягвайте, както явните, така и тайните грехове. Без съмнение, онези които са си заслужили грях, ще получат възмездие за онова, което са си заслужили.

122. И да не ядете от онова, над което не е било призовано името на Аллах, защото това, без съмнение, е непослушание. И наистина, лукавите подстрекават своите приятели към това те да могат да спорят с вас. И ако вие им се поддадете, то тогава вие наистина ще започнете да въздигате богове *равни на Бога*.

إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢١﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِشْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ
الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٣﴾

Р. 15

123. Може ли онзи който е бил мъртъв и на когото ние сме дали живот и сме му дали светлина, благодарение на която той може да ходи сред хората — да бъде подобен на онзи, чието положение е, *че той тъне в пълен мрак*, от където не може да се измъкне? По този начин, деянията на неверниците са представени така, че те да *изглеждат* благи в техните собствени очи.

124. По този начин, във всеки град Ние сме поставили предводители из между грешниците там, *които пребивават в пълна тъмнина* и в резултат на това те започват да кроят своите козни там; но те не кроят козни срещу никой друг освен срещу собствените си души, но те самите не разбират това.

125. И когато при тях се спусне някакво Знамение, те казват: "Ние няма да повярваме до тогава, до като на нас не ни бъде дадено онова, което е било дадено на Пратениците на Аллах." Аллах си знае най-добре на кого да поръча Своего Послание. Без съмнение, позор пред Аллах и сурово наказание ще порази онези, които са виновни заради техните кроежи.

126. И така, ако на Аллах Му е угодно да напътствува някого, то Той открива неговата гръд за *приемането на Исляма*; а що се отнася до онзи, когото на Него Му е угодно да *въведе* в заблуждение, Той свива и закрива неговата гръд така, като че ли той се възкачва на небето. По този начин

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِمَخْرَجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ يُزَيِّنُ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَجْمُوعِيهَا لِيُنْكَرُوا
فِيهَا وَمَا يَنْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

налага Аллах наказание на онези, които не вярват.

127. И това е пътят на Твоя Повелител, път който *води* право при Него. Ние наистина сме изяснили в подробности Знаменията за един народ, готов да приеме увещания.

128. За тях наистина е определено мирно убежище при техния Повелител и Той е техен Приятел заради онова, което те се вършили.

129. И в деня, когато Той ще ги събере всички заедно, *Той ще каже*: "О. бесовско племе! Вие се стремяхте да подчините много от хората на себе си." И техните приятели из между хората ще кажат: "Повелителю наш! Ние извличахме изгода един от друг, но *сега* вече ние достигнахме до онзи срок, който Ти си установил за нас". Той ще каже: "Огънят ще бъде вашата обител, където вие ще пребивавате, освен ако на Аллах не Му бъде угодно иначе". Без съмнение, твойт Повелител е Мъдър и Всезнаещ.

130. И по подобен начин, Ние поставяме едни грешници над други в съответствие с онова, което те са си заслужили.

Р. 16.

131. „О, бесовско племе и людско! Нима при вас не са дошли Пратеници из между самите вас, които ви разказаха за Моите Знамения и които ви предупредиха за настъпването на този ваш ден?" Те ще кажат: "Ние свидетелствуваме против самите себе си". И мирският живот ги е измамил тях. И те

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يُنْخَسِرُ الَّذِينَ قَدْ
اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِمَّنَ
الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾

يُنْخَسِرُ الَّذِينَ وَالُوا ۚ إِنَّكُمْ إِلَهُاتُكُمْ تَشْهَدُونَ
بِقُصُورِ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

ще свидетелствуват против самите себе си за това, че те не са вярвали.

132. И това е така, защото на твоя Повелител не Му е угодно да разрушава несправедливо градове, чии то жители не са получили предупреждение.

133. И за всички има степени на достойнство, в съответствие с онова, което те вършат, и твоят Повелител не е в неведение за онова, което те вършат.

134. И твоят Повелител е Само Достатъчен, изпълнен с милости. И ако на Него Му е угодно, Той може да ви изстреби и да ви замени с онова, което на Него Му е угодно, по подобие на това, как той ви е създал от потомците на друг народ.

135. Без съмнение, ще се изпълни всичко онова, което ви е било обещано на вас и вие не можете да предотвратите това.

136. Кажете: "О, народе мой, старайте се да постъпвате колкото можете по добре. Аз, също така, се старая. Скоро вие ще можете да узнаете на кого е отредена крайната награда на обителта". Без съмнение онези, които вършат зло, няма да преуспеят.

137. И те са определили за Аллах част от добивите и от добитъка, които Той е произвел и те казват: "Това е за Аллах", така както си мислят те, "а онова е за нашите идоли". Но онова, което е за техните идоли не достига до Аллах, докато онова, което е за Аллах достига до техните идоли. Зло е онова, което те отсъждат.

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ
أَهْلَهَا عُفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ
مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

إِنَّ مَا تَعْدُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتُمْ بِعِزِّ جَبَرٍ ﴿١٣٥﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

138. И по подобен начин техните богове, приобщавани към Бога са направили така, убиването на собствените им деца да изглежда прекрасно в техните очи, за да може да ги погубят и да внесе объркване по отношение на тяхната вяра. И ако Аллах бе наложил Своята воля, те нямаше да направят това, ето защо оставете ги сами с онова, което те си измислят.

139. И те казват: "Такива и такива животни и растения са забранени. Никой няма да ги яде за храна, освен онези, на които ние разрешим" - така уверяват те - и има животни, чиито гърбове са забранени, и има животни, над които те не призовават името на Аллах като измислят някоя лъжа за Него. Но Той скоро ще им поиска сметка заради техните измислици.

140. И те казват: "Онова, което се намира в утробите на такива и такива животни е запазено изключително за нашите мъже и е забранено за нашите жени; но ако то се роди мъртво, тогава те всички ядат от него. Той ще ги възнагради за тяхното утвърждаване. Без съмнение, Той е Мъдър и Все-Знаещ.

141. Наистина ще претърпят загуби онези, които убиват глупаво своите собствени деца, поради своето невежество и правят незаконно онова, което Аллах е подготвил за тях, като сплитат някаква лъжа срещу Аллах. Те наистина са се отклонили и не са напътствувани правилно.

142. И Той е Онзи Който създава градини, с асмаляци или без такива, фурмовата палма, и нивите, чиито

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الشُّرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائِهِمْ لِيُرْذَوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ وَحَرْتُ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا
مَنْ نَشَاءُ بَرْعِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِمْ سِيحْرُ يَهُودَ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ سِيحْرُ يَهُودَ وَصَفَّيْهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
بِمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ

посеви са от най-различен вид, и маслината, и нара, които си приличат или не си приличат. Яжте от плодовете на всяко от тях, когато то даде плод, но от отдайте дължимото на Него в деня на жътвата и не преминавайте границата.

143. И от животните, Той е създал някои, за да бъдат впрягани и товарени, а някои за клане. Яжте от онова, което Аллах е осигурил за вас и не следвайте по стъпките на Сатаната. Без съмнение, за вас той е явен враг.

144. И от домашните животни той е създал осем чифта двойки: две от овцете и две от козите; Кажи: “Дали Той е забранил двамата самци, или двете самки, или пък онова, което се намира в утробите на двете самки? Осведомете ме със знание, ако сте правдиви”.

145. И две камили и две говеда. Кажи: “Дали Той е забранил двамата самци, или двете самки, или онова което се намира в утробите на двете самки? Вие присъствували ли сте, когато Аллах ви е заповядал това на вас? Кой тогава е по-несправедлив от онзи, който сплита някоя лъжа срещу Аллах, за да може да заблуди хората в своето невежество? Без съмнение, Аллах не напътствува несправедливите хора.

P. 18.

146. Кажи: “Аз не мога да намеря в онова, което ми е било открито на мен, нищо което да е забранено за ядене на човек, който желае да яде, освен онова, което е умряло от естествена смърт или

وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ
وَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الُسْرِفِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشَاءَ كُلُوا مِنْهَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٤٧﴾

ثَمْنِيَّةٌ ازْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ قُلْ أَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيَيْنِ أَمْ
اشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٨﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلَّذَاكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْإُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ بِهَذَا
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ
يَعْرِفُ عِلْمًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَائِفَةٍ يَطْعَمُهُ
إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ

изтеклата от него кръв, или свинско месо – тъй като *всичко това* е нечисто или онова, което е осквернено, тъй като над него е било призовано и нещо друго освен името на Аллах. Но, онзи който е принуден по необходимост и не е нито непокорен, нито пък е прехвърлил определените граници, тогава наистина твойт Повелител е най-Все-Прощаващ и Милосърден.

147. И на онези, които са евреи, ние сме им забранили всички животни, които имат нокти; и Ние сме им забранили мазнините на говедата, на овцете, и на козите, освен онези мазнини, които са от гърбовете им или от вътрешностите им, или пък които са смесени с кости. Това е възмездие, което Ние сме им определили, заради тяхното непокорство. И, напълно вярно е, че Ние сме правдиви.

148. Но ако те те обвинят в лъжа, кажи: “Вашият Повелител е пълен с всеобхващаща милост и Неговият гняв няма да бъде отклонен от виновните хора.”

149. Онези, които приобщават богове към Бога ще кажат: “Ако на Аллах това Му е било угодно, ние нямаше да можем да приобщаваме богове към Него, нито пък това биха могли да правят нашите бащи; а още по-малко бихме могли ние да извършим нещо незаконно.” По подобен маниер и онези, които са били преди тях са обвинявали *Пратениците на Бога* в лъжа, до тогава докато те не вкусиха от Нашия гняв. Кажи: “Имате ли вие въобще някакво доказателство за това? Тогава покажете ни го на нас. Но вие не се водите от нищо друго,

فَأَنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٠﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا كُلُّ ذِي خُلْفٍ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَأَنَا لَصَادِقُونَ ﴿١٥١﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٥٢﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ كَتَبُوا بِأَسْنَانِهِمْ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٥٣﴾

освен от празни предположения. И вие не правите нищо друго освен само да лъжете.”

150. Кажи: “Доводът на Аллах е довод, който достига до целта. Ако Той беше наложил Неговата воля, той без съмнение, щеше да може да ви напътствува всички вас.”

151. Кажи: “Призовете вашите свидетели, които да потвърдят, че Аллах е забранил това.” Ако те свидетелствуват за това, ти недей да свидетелствуваш с тях, нито пък следвай злите наклонности на онези, които се отнасят към Нашите Знамения като към лъжи, и на онези, които не вярват в Бъдния Живот, и на онези, които въздигат равни на своя Повелител.

152. Кажи: “Елате и аз ще ви възвестя онова, което вашият Повелител е забранил: а именно, вие да не приобщавате нищо като равно на Него; да се отнасяте с добро към родителите; да не убивате собствените си деца поради страх от бедност, Ние сме Онези Които се грижат и за вас и за тях, и да не вършите зли дела, както явно, така и тайно; и да не отнемате живота, който Аллах е направил свещен, освен ако имате право на това. Ето какво ви е заповядал Той на вас, за да можете да го разберете”.

153. “И да не се докосвате до собствеността на сирака, освен ако не го правите за неговото благо, докато той не достигне до зряла възраст. И давайте честно пълната мяра и тегло. Ние не обременяваме никоя душа с тегло, по голямо от онова, което тя може да носи. И когато говорите,

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

قُلْ هَلَمْ شَهِدَآءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۖ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيهِمْ يَحِدُونَ ﴿١٥١﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ ۖ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِأُولَ الَّذِينَ إِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ ۖ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ ۖ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥٢﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

съблюдавайте справедливостта, дори ако онзи за когото това се отнася ви е близък роднина, и изпълнявайте завета си към Аллах. Ето какво ви заповядва Той на вас, за да можете да запомните”.

154. И кажи: “Това е Моят път, който води направо. Така че, вие го следвайте; и да не следвате други пътища, за да не би те да ви отклонят на далече от Неговия път. Ето какво ви заповядва Той, за да можете да можете да се опазите от злото”.

155. И отново, Ние дадохме на Мойсей Книгата - като завършихме Нашето блазоволение към онзи, който вършеше добри дела, и изясняването на всички необходими неща, и като напътствие и като милост — за да могат те ба повярват, че ще се представят пред своя Повелител.

156. И това е една Книга, която Ние сме изпратили долу; тя е пълна с благодати. Така че, вие я следвайте и се пазете от грях, за да може към вас да бъде проявена милост;

157. За да не би вие да кажете: “Книгата е била изпратена долу само на два народа преди нас и ние наистина не знаехме какво са прочели те в нея”.

158. Или, за да не би вие да кажете: “Ако Книгата беше изпратена долу на нас, ние, без съмнение, щяхме да бъдем напътствувани по-добре от тях”. Сега при вас се е явило едно доказателство от вашия Повелител, и едно напътствие, и една милост. Кой, тогава, може да бъде по-несправедлив от

تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٣﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿١٥٧﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّفَ عَنْهَا سَبْحَازَى الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ

онзи, който отхвърля Знаменията на Аллах и се отвръща от тях? Ние ще отвърнем на онези, които се отвръщат от Нашите Знамения като ги накажем сурово, заради тяхното отстъпничество.

159. Нима те очакват нещо друго освен това, че при тях ще дойдат ангели, или че твоят Повелител ще дойде, или че ще дойдат някои от Знаменията на твоя Повелител? Денят, в който ще дойдат Знаменията на твоя Повелител, вярата в тях няма да помогне с нищо на душата, която не е повярвала в тях преди това, нито пък си е спечелила нещо добро със своята вяра. Кажете: "Чакайте вие, и ние също така чакаме".

160. А що се отнася до онези, които разчленяват своята вяра и се разделят на секти, ти нямаш нищо общо с тях. Без съмнение, тяхното дело ще се гледа пред съда на Аллах и тогава Той ще ги уведоми за онова, което те са правили.

161. Онзи който извърши някакво добро дело ще получи десет пъти повече; но онзи, който извърши злодеяние, ще получи само подобно възмездие; и към такива няма да се постъпи несправедливо.

162. Кажете: "А що се отнася до мен, мен моят Повелител ме е напътствувал да държа правия път, една права вяра, вярата на Абрахам, праведният. И той не беше от онези, които приобщават равни на Бога".

163. Кажете: "Моята Молитва и моята жертва и моята смърт, те всички са за Аллах, Повелителят на световите."

الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصَدِّقُونَ ﴿١٥٨﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انتظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيلاً مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾

قُلْ إِنَّ مَلَائِكَتِي وَنُسُكِي وَمِمَّا تَدْعُو إِلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

164. "Той няма равен на себе си. И на мен така ми е заповядано и аз съм първият от онези, които се подчиняват".

165. Кажете: "Нима аз трябва да търся някой друг Повелител освен Аллах, след като Той е Повелителят на всички неща?" И никоя душа не действа освен само срещу самата себе си, и никой носител на някакво бреме, не носи нищо друго бреме освен своето собствено. После вие всички ще се върнете при своя Повелител и Той ще ви уведоми за онова, което вие сте вършили.

166. И именно Той е Онзи Който ви е направил вас приемници на други на земята и е възвисил някои от вас над другите по степени на достойнство, за да може Той да ви подложи на изпитание чрез онова, което Той ви е дал. Без съмнение, твоят Повелител не забавя своето наказание и, несъмнено, Той е най-Все Прощаващ и Милосърден.

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَكُمُ إِنَّ رَبَّكَ لَظَعِيمٌ ﴿١٦٦﴾

АЛ-АРАФ
(Откровение преди Хиджра)

ЗАГЛАВИЕ И ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според Ибн Абас, Ибн Зубаир, Хасан, Муджахид, Икримах, Ата и Джабир бин Заид, тази *Сура* принадлежи към меканския период, с изключение на стихове 165-172. Катадах, обаче, е на мнение, че стих 165 е открит в Медина. Тази *Сура* взема заглавието си от стих 47. Коментаторите все още не са успели да открият някаква действителна връзка между думата *Араф* и съдържанието на тази *Сура*. Това е така, защото те са приписали погрешен смисъл на думата. Те мислят, че *Араф* е името на междинен етап между Рая и Ада и че Хората на *Араф* ще се отличават ясно от обитателите на Ада, но все още няма да са влезли в Рая. Коранът отхвърля този смисъл на думата, защото той споменава само две групи хора - жителите на Рая и обитателите на Ада. В него не се споменава никаква трета група или класа от хора. Той не оказва никаква подкрепа на тълкуването на думата *Араф* като място за хора с промеждутъчен духовен статут, нито пък може да бъде извлечено някакво вътрешно свидетелство от него в подкрепа на това тълкуване. Коранът описва Хората на *Ал-Араф* веднъж като се обръщат към жителите на Рая, а друг път като разговарят с обитателите на Ада, и техните духовни знания са обявени за толкова големи, че те могат да разпознават жителите на Рая по техните специални белези, а също така и обитателите на Ада по техните особени белези. Те укоряват и заклеймяват обитателите на Ада и се молят за жителите на Ада и се молят за жителите на Рая (7:47, 49, 50). Възможно ли е някой, който самият виси, така да се каже, в състояние на несигурност между Рая и Ада, да бъде толкова нахален, че да си придава вид на превъзходство. така както са показани, че правят Хората на *Араф*? Истината е, че Хората на *Араф* са Пророците на Бога, които се радват на специален духовен статут в Деня на Страшния Съд и ще се молят за жителите на Рая и ще укоряват и заклеймяват обитателите на Ада. А тъй като тази *Сура* е първата сред другите глави на Корана, в която са предадени разказите за живота на няколко пророка в известни подробности, тя правилно е получила името АлАраф. Освен това, самата структура на думата подкрепя това предположение. *Араф* е множествено-то число на Урф, което означава високо и възвишено място и означава, така, духовното осъзнаване, което човек получава с помощта на дарен от Бога интелект за своето вътрешно "аз". Така че, *Араф* може да означава

онези учения, чиято истинност е установена чрез рационални аргументи и чрез свидетелството на човешката природа, а тъй като, ученията на Пророците притежават всички тези качества, единствено те заслужават това духовно извисено положение и поради това те могат наистина да бъдат наречени основателно Хората на *Ал - Араф* (Възвишени Места). Накратко, *Сурата* АлАраф е наречена така, защото в нея са дадени примери из живота на онези изтъкнати хора с много високо духовно положение, които в миналото са учили човечеството на вечни истини в съответствие с изискванията на човешката природа и на човешкия разум и на които хората от този свят са се съпротивлявали и които са опитвали да свалят долу, но които ревнивият Бог е издигнал до много възвишено положение.

ТЕМАТИКА, ПРОБЛЕМАТИКА И КОНТЕКСТ

Казано духовно, тази *Сура* служи за нещо като Барзак (междинно звено) между Сурите, които я предхождат и онези, които следват след нея, което означава, че тематиката и проблематиката на предхождащите я *Сури* е била развита в нова тема в настоящата *Сура*. В предходните *Сури* главната тема представлява опровергаването на юдаизма и на християнството, както и на другите религии, които претендират да извличат своя авторитет предимно от философията и от разума. В тази *Сура* и двете тези теми са разгледани заедно, показва се лъжливостта и на двете тези системи на вярвания и се установява истинността на Исляма. Преди всичко се заявява, че тъй като Коранът е откровението на Божието Слово, няма никаква възможност той да бъде унищожен или да не успее да постигне своята цел. После се отправя предупреждение към мюсюлманите, че те не трябва, в пристъп на отчаяние, да сключват прибързан компромис с последователите на други религии, защото противниците на истинската вяра винаги са се оказвали засрамени и опозорени в крайна сметка. След това се заявява, че Бог е създал човека за постигането на най-възвишената цел, но повечето хора забравят тази благородна цел в техния живот. Райският живот на Адам и изгонването му от Рая са цитирани като илюстрация на тази тема и се добавя, че в началото, след като създал човека Бог го е подсигурил със средствата за постигането на високо духовно положение, но човекът не обърнал внимание на Божиите планове за него и тръгнал след Сатаната. По-нататък се споменава, че, за разлика от предишните религии, които са се стремели към индивидуално развитие, Ислямът се стреми да осъществи поправянето на цели

общности. Докато предишните Пророци са се стремели да накарат отделни личности да влязат в Рая, целта на Исляма е цели общности и народи да постигнат това блаженство. Но, тъй като всяко усилие за поправяне трябва да се сблъска с пречки и перипетии преди да постигне целта си, по същия начин, винаги когато някоя мюсюлманска общност се отклони от мюсюлманските принципи и учения, Бог издига за тяхното поправяне божествено-вдъхновени и Реформатори измежду последователите на Светия Пророк, така че човекът да не може да загуби своя току-що постигнат Рай, като се отклони от пътя на националния прогрес и развитие. По – нататък *Сурата* продължава, за да предпише стандарти и критерии за разпознаването на тези обещани Реформатори и се хвърля също така, светлина върху окончателната съдба на техните противници. После се казва, че всички Божествени планове се осъществяват постепенно. Както в материалния свят, така и в духовната сфера, всеки прогрес е подчинен на закона за еволюцията и именно посредством процес на прогресивна еволюция се е осъществило духовното развитие на човека от времето на Адам до времето на Светия Пророк и в неговите учения е отделено по-голямо внимание на подобряването и организирането на цялата общност. Ето защо, вярващите винаги трябва да помнят, че от малките семенца се раждат големи дървета и че дори великите неща са изглеждали много незначителни в началото и са били останали скрити. Така че, на вярващите подобава да държат очите си отворени и да не позволяват великата цел на тяхното създаване да остане извън погледа им, защото, щом тя се позволи веднъж тя да остане скрита, тя ще остане скрита завинаги.

Със стих 60 започва кратко описание на житията на някои Пророци от древността, чиято мисия е била да върнат човека в блаженото райско съществуване, от което той е бил изгонен. След това се заявява, че доброто е вродено в човешката природа и че то представлява неделима част от нея и че злото се появява едва по-късно и то е резултат от външни влияния, и че, въпреки своята инстинктивна доброта, човекът не може да постигне съвършенство без Божествено откровение. Като отхвърля Божественото напътствие, той се самолишава от своята инстинктивна доброта и се проваля духовно. Отново се споменава мисията на Светия Пророк и неговите противници получават предупреждението да не пренебрегват явния факт, че неговият разум е здрав, мотивите му са чисти, че неговите учения са в пълна хармония с природния закон и че свидетелството на времето е също в негова полза.

След това се отстраняват някои съмнения и колебания на неверниците и се заявява, че те ще окажат много силна съпротива на Светия Пророк, но че Бог ще го запази от всяко зло. Обаче, към мюсюлманите се отправя увещание не само да понасят търпеливо враждебността на невярващите, но и да се молят за тях, също така. По-нататък *Сурата* отбелязва, че подобно на враговете на предишните Пророци, враговете на Светия Пророк ще продължават да изискват Знамения, но показването на Знамения си е изцяло работа на Бога. Той показва Своите Знамения тогава, когато според Неговата непогрешима мъдрост, това е най- подходящо. Но нима, отправя се въпрос към неверниците, самият Коран, който осъществява истинската цел и намерение на Пророците, не представлява сам по себе си достатъчно Знамение? Ето защо, мюсюлманите биват увещавани да оценяват по достойнството, което той заслужава, Корана, защото колкото повече небесна светлина се гарантира на човека, толкова по – истински той трябва да умее да я цени.

АЛЬ-А'РА'Ф

(Откровение до Хиджры)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим Сад.*

3. Това е една Книга, която ти е открита на теб, ето защо не стеснявай гърдта си със съмнения относно нея за да можеш ти да предупреждаваш чрез нея и за да може *тя* да бъде увещание за онези, които вярват.

4. Следвайте онова, което ви е било изпратено долу на вас от вашия Повелител и не следвайте никакви други защитници, освен Него. Колко малко помните вие.

5. Колко много градове сме разушили Ние! И Нашето наказание ги спохождаше през нощта или когато те спяха по обед.

6. Така че, когато нашето наказание ги застигна тях, те не нададоха никакъв вик, освен само воплите: "Ние наистина сме грешни".

7. И, наистина, Ние непременно ще призовем на разпит онези, при които са били изпратени Пратениците и Ние непременно ще разпитаме и Пратениците.

8. Тогава, Ние непременно ще им разкажем на тях за техните дела с пълни познания, защото Ние никога не сме отсъствували.

* Аз съм Аллах, Аз зная и Аз обяснявам.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

التَّص ②

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ ③

لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ④

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ ⑤

أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ⑥

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ⑦

فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا ⑧

كُنَّا ظَالِمِينَ ⑨

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑩

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ⑪

9. И през този ден всичко ще бъде претеглено на точни везни. След това, що се отнася до онези, които натежат на везните, те са онези, които ще преуспеят.

10. А що се отнася до онези, чиито везни са леки, именно те са онези, които ще погубят своите души, защото те са били несправедливи към Нашите Знамения.

11. И Ние сме ви установили на земята и сме осигурили там за вас всички средства за съществуване.

Р. 2.

12. И Ние наистина ви създадохме вас а след това ви придадохме образ на вас, а след това казахме на ангелите: "Подчинете се на Адам;" и *те* всички се подчиниха, но Иблис *не се подчини*; той не пожела да бъде един от онези, които са покорни.

13. Бог каза: "Какво ти попречи на теб да се покориш, когато Аз ти заповядах?" Той каза: "Аз съм по добър от него. Мен Ти си ме създал от огън, докато него Ти си го направил от кал".

14. Бог каза: "Тогава махай се от тук и върви долу; на теб не ти подобава да бъдеш високомерен тук. Махай се! Ти наистина си от онези, които са унижени".

15. Той каза: "Дай ми отсрочка до деня, в който те ще възкръснат".

16. Бог каза: "Ти ще бъдеш от онези, на които е дадена отсрочка".

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ①

وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ②

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا مَعَايِشَ ③
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ④وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا ⑤
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ⑥قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ⑦
خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ⑧قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مِمَّا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ ⑨
إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ⑩

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ⑪

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ⑫

17. Той каза: “Сега, след като Ти си ме осъдил на гибел, то аз непременно ще ги причакам на Твоя прав път”,

18. “Тогава аз непременно ще попадна на тях и ще ги нападам отзад, от дясно и от ляво и Ти няма да намериш благодарност у повечето от тях”.

19. Бог каза: “Излез и се махни от тук, презрян и изгонен. И колкото и да са от тях, които те последват, Аз наистина ще напълня Ада с всички вас”.

20. “И, о, Адам! Живейте ти и твоята жена в градината и яжте там от където и да си искате, но не се доближавайте до това дърво, за да не се окажете и вие между онези, които вършат зло.”

21. Но Сатаната започна да им шепне зли внушения на тях, за да може да им открие онова, което е било скрито от тях, относно техния срам и позор и каза: “Вашият Повелител ви е забранил това дърво само и само, за да не би вие да се превърнете в ангели или в някакви други подобни същества, които са безсмъртни”.

22. И той им се закле, като каза: “Без съмнение, аз съм ваш искрен съветник”.

23. И така, той ги накара да извършат *неподчинение* чрез измама. И когато те вкусиха от онова дърво, техният срам и позор им стана напълно ясен и те започнаха да покриват цялото си тяло с *плетени заедно листа* от Градината. И техният Повелител ги

قَالَ فِيمَا آغْوَيْنِي لَا تَعْدَنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ١٧

ثُمَّ لَا تَذِيقُهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ١٨

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا لَّنَّ يَتَّبِعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلَكٌ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ١٩

وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ٢٠

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لُبْدِي لَهُمَا مَا وَرَى
عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ٢١

وَقَسَّيْتُ لَكُمْ لِسَانَ الصَّحِيحِينَ ٢٢

فَدَلَّيْنَاهُمَا بِعُرْوَةٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوَاتِحُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَاقِ
الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ

повика при себе си и им каза: “Не ви ли забраних Аз това дърво и не ви ли казах: Сатаната е наистина ваш явен враг?”

24. Те казаха: “Повелителю наш, ние самите си причинихме вреда на себе си и ако Ти не ни простиш и нямаш милост над нас, то тогава ние наистина сме загубени”.

25. Той каза: “Вървете си вън от тук и някои от вас *ще бъдат* врагове на други. И за вас ще има убежище на земята и там ще ви бъде осигурено препитание за известно време”.

26. Той каза: “Там вие ще живеете, там вие ще умрете, и от там ще бъдете изнесени”.

P. 3.

27. О, чеда на Адама! Ние наистина ви изпратихме долу дрехи, за да покриете своя срам и за да имате прилично облекло; но одеждата на добродетелта и праведността е най-добра от всички. Това е *едно* от Знаменията на Аллах, за да могат те да запомнят.

28. О, чеда на Адама! Не се оставяйте да ви изкуси Сатаната, така както той изгони вашите деди от Градината, като смъкна от тях одежди те им, за да им покаже техния срам. Без съмнение, той ви вижда той и неговото племе от там, от където вие не можете да ги видите. И наистина, Ние сме дали дяволи за техни приятели на онези, които не вярват.

الشَّجَرَةَ وَأَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ٢٤

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٢٥

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ٢٦

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ٢٧

يَبْنِي أَدَمُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
أَيْتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٢٨

يَبْنِي أَدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ آبَاكُمْ
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَاتِحَهُمَا إِنَّهُ يَرَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ٢٩

29. И когато те извършат някое пъклено дело, те казват: "Ние сме виждали как нашите бащи правят това и Аллах ни е заповядал същото и на нас". Кажете: "Аллах никога не заповядва да се вършат зли дела. Нима вие не говорите за Аллах онова, което вие не знаете?"

30. Кажете: "Моят Повелител е заповядал да се съблюдава справедливост. И насочете вашето внимание по подходящ начин по всяко време и на всяко място на поклонение, и призовавайте Него, като се привеждате в състояние на искрена вяра в Него. Тъй като, Той ви е дарил живот и при Него ще се върнете вие".

31. Някои Той е дарил с наставление, а що се отнася до други прегрешението е станало тяхна заслуга. Те са си взели лукавите за свои приятели, вместо Аллах, и те си мислят, че те са напътствувани правилно.

32. О, чеда на Адама! Полагайте грижи за своето облекло по всяко време и място на поклонение, и яжте и пийте, но не прехвърляйте определените граници. Без съмнение, Аллах не обича онези, които прехвърлят границите".

Р. 4.

33. Кажете: "Кой е забранил одеждата на Аллах, която Той е дарил на Своите слуги, и добрите неща, които Той е осигурил?" Кажете: "Те са за онези, които вярват в настоящия живот и изключително само за тях в Деня на Възкресението. Така изясняваме Ние Знаменията за един народ, който разбира".

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هُ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣٠﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

يَبْنَئِ أَدَمُ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
شَرَبُوا وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ
مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. Кажете: "Моят Повелител е забранил само зли деяния, както явни, така и скрити, и греха, и несправедливо престъпване на закона, и онова, което вие приобщавате към Аллах, и онова, за което Той не е изпратил долу на земята никакво разрешение, и онова, което казвате за Аллах, след като въобще не знаете нищо за него".

35. И за всеки народ има установен даден срок, и когато той изтече, те не могат да останат повече дори за един единствен момент, нито пък могат те да изпреварят своя срок.

36. О, чеда на Адама! Ако при вас дойдат Пратеници из между вашите собствени среди, които да ви възвещават на вас Моите Знамения, тогава онзи, който се бои от Бога и върши добри дела, той ще бъде от онези, които няма да узнаят какво е страх и тях няма да ги сполети никаква беда.

37. Но онези, които отхвърлят Нашите Знамения и се отвържат от тях с презрение, те ще бъдат обитателите на Огъня; и те ще обитават там.

38. Кой, тогава, е по несправедлив от онзи, който сплита лъжа срещу Аллах или пък обявява за лъжливи Неговите Знамения? Такива като него ще имат съответно предписана съдба, докато при тях не отидат Наши пратеници, които да им вземат душите и да кажат: "Къде е онова, което вие имахте навика да призовавате наред с Аллах?" Те ще отговорят: "Ние не можем да ги намерим," и те ще свидетелствуват против самите себе си, че са били неверници.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٥﴾

يَبْنَئِ أَدَمُ إِنَّمَا يَأْتِيَنكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْهِمْ
أَيَّتِي أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ
هُم يَخْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Той ще каже: "Влезте вие в Огъня, сред племената бесовски и людски, които са си отишли преди вас." И всеки път, когато там влезе някое ново племе, то ще проклина сродно на него (племе) докато, най-накрая, след като те всички последователно са пристигнали там, последното от тях ще каже за първото от тях: "Боже наш, тези ни заблудиха, за това дай им двойно наказание в Огъня". Той ще каже: "За всяко *предшестващо племе* ще има двойно наказание, но вие не знаете за това".

40. И първите от тях ще кажат на последните от тях: "Вие нямате никакво предимство пред нас, ето защо вкусете от наказанието за всичко, което сте направили".

Р. 5.

41. Онези които отхвърлят Нашите Знамения, и се отвръщат от тях с презрение, за тях няма да се отворят портите на *духовния* небосвод, нито пък те ще влязат в Рая до тогава, докато камила не премине през иглено ухо. Така Ние възмездяваме виновните.

42. И тяхното ложе ще бъде Адът, а и покривките над тях ще *бъдат същите*. И така Ние възмездяваме несправедливите.

43. А *що се отнася до* онези, които вярват и вършат добри дела - и Ние не обременяваме никоя душа с повече от онова, което тя може да понесе - те ще бъдат обитателите на Рая и те ще пребивават там.

قَالَ ادْخُلُوا فِيْ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعْنَتْ اُخْتَهَا
حَتَّىٰ اِذَا اُذْكِرُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا قَالَتْ اُخْرِيْهُمْ لَوْلَهُمْ
رَبُّنَا هَؤُلَاءِ اَصْلُوْنَا فَاتِيْهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ اُولٰٓئِهِمْ لِاُخْرِيْهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
شَيْءٍ فَاذْكُرُوْا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٤٠﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا يَتَخَفُ
لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيْطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. И Ние ще отстраним всяка злоба каквато и да е тя - от техните сърца. Под техните нозе ще текат реки. И те ще казват: "Цялата хвала принадлежи на Аллах, който ни е напътствувал, докато достигнем до тук. И ние не бихме могли да намерим напътствия, ако Аллах не ни беше напътствувал. Пратениците на нашия Повелител наистина ни донесоха истината." И на тях ще им бъде възвестено: "Това е Раят, който ви е дарен в наследство, *като награда* за онова, което сте правели".

45. И обитателите на Рая ще призват обитателите на Ада като им кажат: "Ние наистина открихме, че е вярно онова, което нашият Повелител ни беше обещал. А вие открихте ли, също така, че е вярно онова, което вашият Повелител ви беше обещал?" Те ще кажат: "Да." След това един глашатай ще възвести между тях; *като каже*: "Проклятието на Аллах е върху онези, които са вършили зло".

46. "Които са отбивали хора от пътя на Аллах и са се опитвали да го изопачат, и които не вярват в Бъдния Живот".

47. И между едните и другите ще има преграда, и на възвишенията ще стоят хора, които ще могат да различат всеки по неговите отличителни знаци. И те ще призват обитателите на Рая с думите: "Мир вам." Тези хора все още няма да са влезли в него, макар, че те ще се надяват да *направят това*.

48. А когато техните очи се обърнат към хората на Ада, те ще кажат: "Повелителю наш, не ни поставяй при несправедливите хора."

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاۤءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوْا اَنْ تَكْلُمُ الْجَنَّةَ اَوْ رِثْتُوْهَا
اِنْ يٰۤاٰمَنُوْا ﴿٤٤﴾

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا قَالُوْا نَعَمْ فَاذِنْ مُّوَدِّنٌ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّنَا اللّٰهُ
عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٦﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُوْنَ كُلًّا
بِسِيْنَتِهِمْ وَنَادٰٓوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلِّمُوْا عَلَيْكُمْ
لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٧﴾

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ قَالُوْا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٨﴾

Р.6

49. И онези, които са по високите места ще извикат на хората, които те ще познаят по отличителните им знаци и ще кажат: "На вас не ви помогнаха нито вашата многочисленост, нито вашето високомерие."

50. "Това ли са хората, за които вие се кълняхте, че Аллах няма да простре над тях Своята милост? На тях им е било казано: 'Влезте в Рая; вие няма да познаете никакъв страх, нито ще ви сполети никаква беда.'"

51. И обитателите на Огъня ще се обърнат към обитателите на Рая: "Сипете ни малко вода на нас или нещичко от онова, което Аллах е осигурил за вас." Те ще кажат: "Наистина, Аллах е забранил и едното и другото на онези, които не вярват."

52. "Онези които приеха своята вяра за игра и забава и които бяха подмамени от мирския свят." Ето защо, на този ден Ние ще забравим за тях, така, както те бяха забравили за пришествието на този техен ден и както имаха навика да отричат Нашите Знамения.

53. И без съмнение, Ние им донесохме една Книга, в която Ние сме изложили познания, напътствия и милост за хората, които вярват.

54. Нима те очакват единствено само да бъдат изпълнени предупрежденията в нея? В деня, в който се изпълнят тези предупреждения, онези, които преди това са забравили за тях, ще кажат: "Наистина, Пратениците на

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسْمِهِمْ
قَالُوا مَا آغَيْنَا عَنْكُمْ جَعَلَكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ٥٠

أَهْوَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٥١

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٢

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوْا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٥٣

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هَدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٤

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلُ

нашия Повелител са донесли истината. Тогава, имаме ли ние застъпници, които да се застъпят за нас? Или дали ще може да ни върнат обратно, за да може ние да вършим дела по-различни от онези, които сме имали навика да вършим?" Те наистина са погубили своите души и онова, което са фабрикували им е изменило на тях.

Р.7.

55. Без съмнение, вашият Повелител е Аллах, Който е сътворил и небесата и земята в продължение на шест периода; след това Той е седнал на Своя трон. Той кара нощта да покрива деня, който пък бързо следва след нея. И Той е създал слънцето, луната и звездите, и всички те са накарани да се подчиняват на Неговата заповед. Наистина, на Него принадлежи и създанието и даването на заповеди. Благословен е Аллах, Повелителят на световите.

56. Призовавайте своя Повелител със смирение и тайно. Без съмнение, Той не обича грешниците.

57. И не създавайте безпорядък на земята, след като на нея е бил установен определен ред и Го призовавайте Него със страх и с надежда. Без съмнение, милостта на Аллах е близка за онези, които вършат добри дела.

58. И Той е Онзи, Който изпраща ветровете като благи предвестници на Неговата милост, докато, когато те носят някой тежък облак Ние не го насочим към някоя изсъхнала земя и тогава Ние пращаме долу вода от него и по този начин Ние произвеждаме различни плодове. По подобен начин

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٥٥

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْيَلَّ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَبِيبَاتُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ٥٥

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ٥٦

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْحَسِنِينَ ٥٧

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا نَقَالًا سَقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٥٨

Ние възкресяваме мъртвите, за да можете вие да помните.

59. А що се отнася до добрата земя, нейната растителност избуява в изобилие по заповедта на своя Повелител; но на лошата земя, нейната растителност вирее оскъдно. По подобен начин Ние променяме Знаменията за хората, които са благодарни.

Р. 8.

60. Ние изпратихме Ной при неговия народ и той каза: "О, народе мой! Покланяйте се на Аллах! Вие нямате никакъв друг Бог освен Него. Наистина, аз се боя заради вас, че ще получите наказанието във великия ден."

61. Старейшините на неговия народ казаха: "Несъмнено, ние виждаме, че ти явно си се заблудил."

62. Той каза: "О, народе мой! Аз въобще не се заблуждавам, но аз съм Пратеник от Повелителя на световете."

63. "Аз само ви предавам посланията на моя Повелител и ви давам искрени съвети и аз зная от Аллах онова, което вие не знаете."

64. "Нима вие се учудвате от това, че посланието ви е изпратено на вас от вашия Повелител чрез човек из между вас, за да може той да ви предупреди и за да може вие да станете праведни и за да може към вас да бъде проявена милост?"

65. Но те го обвиниха в лъжа, така че Ние спасихме него и онези които бяха с

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا تَكْدًا ۚ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ السُّلَاطِمُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا

него в Ковчега и Ние удавихме онези, които отхвърлиха Нашите Знамения. Те бяха, наистина, слепи хора.

Р. 9.

66. И при племето Ад Ние изпратихме техния събрат Худ. Той каза: "О, народе мой! Покланяйте се на Аллах; вие нямате никакво друго божество освен Него. Тогава, няма ли вие да започнете да се боите от Бога?"

67. Невярващите старейшини на неговото племе казаха: "Ние наистина виждаме, че ти си си изгубил разсъдъка, и ние наистина те смятаме за един от лъжците."

68. Той отговори: "О, народе мой! Аз не съм си загубил разсъдъка и не съм глупак, а аз съм Пратеник от Повелителя на световете."

69. "Аз ви предавам на вас посланията на моя Повелител и аз съм ваш искрен и верен съветник"

70. "Нима вие се учудвате от това, че посланието ви е изпратено на вас чрез човек из между вас от вашия Повелител, за да може Той да ви предупреди. И си спомнете за времето, когато Той ви направи вас наследници на Неговите Милости, след народа на Ной и как обилно увеличи Той вашия брой. Ето защо помнете милостите на Аллах, за да можете да преуспеете"

71. Те казаха: "Нима ти си дошъл при нас, за да може ние да се поклоняваме единствено само на Аллах и да се откажем от онова, на което са се кланяли нашите бащи?"

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

وَالِإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّن إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

قَالَ السُّلَاطِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظَنُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٦٧﴾

قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٩﴾

أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَآتِنَا مَا وَعَدْنَا ۚ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

Тогава, донеси ни онова, с което ни заплашваш, ако ти наистина си правдив”.

72. Той отговори: “Действително върху вас вече са паднали наказанието и гневът на вашия Повелител. Нима вие спорите с мен за имената, които вие назовахте – вие и вашите бащи – за които Аллах не ви е изпратил долу никакво разрешение? Тогава, вие чакайте и аз ще бъда между вас сред онези, които чакат”.

73. И Ние го спасихме – него и онези които бяха с него – чрез Нашата милост и Ние изтребихме и последните останки от онези, които бяха отхвърлили Нашите Знамения. И те не бяха от онези, които вярват.

P. 10.

74. И при племето Тамуд Ние изпратихме техния събрат Салих. Той каза: “О, народе мой! Покланяйте се на Аллах; вие си нямате никакво друго божество освен Него. Наистина при вас е дошло ясно доказателство от вашия Повелител – тази камила от Аллах е Знамение за вас. Така че, оставете я на свобода, за да може тя да се храни на земята на Аллах, не ѝ причинявайте никакво зло, за да не ви постигне мъчително наказание”.

75. “И си спомнете за времето, когато Той ви направи наследници на Своите милости след племето Ад и ви осигури убежище на земята; вие построихте дворци в нейните равнини и си изсякохте домове в планинските скали. Ето защо, помнете милостите на Аллах и не вършете беззакония на земята, които да доведат да безредици”.

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَيِّئَاتُهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ٥٢

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَائِرَ
الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ٥٣

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَسْخَوْهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ الْيَمِّ ٥٤

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْآعَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْشَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٥٥

76. Вождовете на неговото племе, които бяха много надменни казаха на онези, които бяха считани за слаби онези из между тях, които вярваха “Вие знаете ли със сигурност, че Салих е изпратен от неговия Повелител?” Те отговориха: “Без съмнение, ние вярваме в онова, с което е бил изпратен той”.

77. Онези, които бяха надменни, казаха: “Ние наистина не вярваме в онова, в което вие вярвате”.

78. След това направиха недъгава камилата като ѝ подрязаха жилите под коленете и се разбунтуваха срещу своя Повелител и Неговите заповеди като казаха: “О, Салих, донеси ни на нас онова, с което ти ни заплашваш, ако ти си наистина един от Пратениците.”

79. Тогава ги порази земетресение и те лежаха простряни на земята в своите собствени домове.

80. След това Салих се отвърна от тях и каза: “О, народе мой, аз наистина ви предадох посланието на моя Повелител на вас и ви предложих искрен съвет, но вие не обичате искрените съветници.”

81. И Ние изпратихме Лот – когато той каза на своя народ: “Нима вие не вършите мерзост, такава каквато никой в света не е вършил преди вас?”

82. “Вие подходате с похот към мъже вместо жени. Не, вие наистина сте хора, които са преминали всякакви граници.”

83. И отговорът на неговия народ не беше нищо друго освен изречените от

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ٥٦

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ٥٧

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ
اإِنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٥٨

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَثٍ ٥٩

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ٦٠

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ٦١

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ٦٢

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ

тях думи: “Изгонете ги от вашия град, защото те са хора, които искат да запазят своето целомъдрие.”

84. И Ние спасихме и него и цялото му семейство, освен жена му; тя беше от онези, които останаха назад.

85. И Ние изсипахме върху тях дъжд. Сега виждате ли каква е съдбата на грешниците?

P. 11.

86. А при мидийците *Ние изпратихме* техният събрат Шуаиб. Той каза: “О, народе мой, покланяйте се на Аллах; вие си нямате никакво друго божество, освен Него. При вас наистина е дошло ясно Знамение от вашия Повелител. Ето защо, давайте пълна мярка и пълно тегло и не смалявайте чрез кражба нещата, които другите хора имат, и не създавайте безредици на земята, след като на нея е бил установен определен ред.”

87. “И не седете на всеки път и пътека, за да заплашвате и отвърщате от пътя на Аллаха онези, които вярват в Него, като се мъчите да изопачите и изкривите неговата посока. И си спомнете за онова време, когато вие бяхте малцина, а Той ви размножи. И вижте съдбата на онези, които създаваха смутове и безредици!”

88. “И ако между вас има някоя група хора, които вярват в онова, което ми е било изпратено долу на мен и някоя друга група, която не вярва в онова, което ми е било изпратено долу

مِّن قَرَبَيْتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٤﴾

فَأَجَّيْنُهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِثِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٦﴾

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِّن إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ شِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاقْبَلُوا الْكَيْلَ وَالْيِزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن أَمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ
وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٨﴾

وَأِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِى أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٩﴾

на мен, то тогава имайте търпение, докато Аллах не отсъди между нас. А Той е най-добрият от всички съдии.”

ЧАСТ

89. Старейшините на неговия народ, които бяха надменни, казаха: “Несъмнено, ние ще те изгоним теб, о, Шуаиб, и онези вярващи, които са с теб от нашия град, освен ако вие не се възвърнете към нашата вяра.” Той отвърна: “Дори ако ние не желаем това?”

90. “Ние наистина бихме скроили лъжа срещу Аллах, ако ние *сега* се върнем към вашата вяра, след като Аллах ни е спасил от нея. И на нас не ни приляга да се върнем отново към нея, освен ако на Аллах, нашият Повелител, не Му е угодно да стане така. Нашият Повелител разбира всички неща в *Свое*то познание. Ние се доверяваме изцяло на Аллах. Ето защо, Повелителю наш, отсъди между нас и нашия народ по правда и Ти си Най-добрият. от онези, които вземат решения”.

91. И старейшините на неговия народ, които не вярваха, казаха: “Ако вие последвате Шуаиб, то тогава, вие непременно ще понесете загуба”.

92. И така тях ги порази земетресение и те лежаха проснати на земята в своите собствени домове.

93. Онези, които бяха обвинявали Шуаиб в лъжа, изчезнаха безследно така, като че ли тях никога не ги бе имало на земята. Онези които бяха обвинили Шуаиб а лъжа – именно те понесоха загуба.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يُشْعَبَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٩﴾

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا لَّيَكُنَّكُمْ إِذَا أُلْحِسْتُمْ

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَخْلُفُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

94. Тогава той се отвърна от тях и каза: "О, народе мой, аз наистина ви предадох посланието на моя Повелител и ви дадох искрен съвет. Защо, тогава, трябва да скърбя за хора, които не вярват?"

95. И Ние никога не сме изпращали Пророк в който и да е град, без да ги поразим с бедствия и страдания, за да може те да станат смирени.

96. Тогава Ние заменяхме *тяхното* зло *състояние* с добро, докато те не се размножиха и забогатяха и не кажеха: "Незгодите и благоденствие са били участта и на нашите бащи *също така*". След това, Нашето отмъщение ги поразяваше внезапно, когато те въобще не го очакваха.

97. И ако жителите на *тези* градове бяха повярвали и бяха праведни, Ние несъмнено щяхме да ги обсипе с дарове и от небето и от земята; но те не вярваха и за това Ние ги сграбчихме, заради онова, което те сами си бяха заслужили.

98. Нима жителите на *тези* градове са обезпечени срещу това, че Нашето наказание може да ги поразят през нощта, когато те спят?

99. И нима жителите на *тези* градове са обезпечени срещу това, че Нашето наказание може да ги поразят рано сутрин, когато те са се отделили на развлечения?

100. И така, нима те са обезпечени срещу намеренията на Аллах? И никой не може да се чувства обезпечен срещу намеренията на Аллах, освен хората, които загиват.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٨﴾

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Нима не може да служи като напътствие за онези, които са наследили земята като приемници на нейните предишни обитатели, фактът, че ако на Нас Ни е угодно така, Ние сме в състояние да ги поразим тях заради техните грехове и да сложим печат на техните грехове и да сложим печат на техните сърца, така че те да не могат да чуват?

102. Такива бяха градовете, за нещо от чиято съдба Ние сме ти възвестили. И техните Пратеници наистина отидоха при тях с ясни Знамения. Но те не искаха да повярват в онова, в което не бяха повярвали по-рано. По този начин Аллах запечатва сърцата на онези, които не вярват.

103. И Ние видяхме, че повечето от тях въобще не спазват завета и Ние наистина разбрахме, че повечето от тях вършат зло.

104. После, след тях, Ние изпратихме Мойсей с Нашите Знамения при Фараона и при неговите първенци, но те несправедливо ги *отхвърлиха*. Ето защо, погледнете съдбата на онези, които създаваха безредици!

105. И Мойсей каза: "О, Фараоне, аз наистина съм Пратеник от Повелителя на световите."

106. "И на мен не ми подхожда да говоря каквото и да е за Аллах освен само истината. Аз съм дошъл при вас с ясно Знамение от Вашия Повелител, ето защо, пусни децата на Израел да дойдат с мен."

107. *Фараонът* отвърна: "Ако ти наистина си дошъл със Знамение,

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءِ أَصْنَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٦﴾

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ

тогава—покажи го, ако ти действително говориш истината.”

108. Тогава той хвърли жезъла си на земята и ето че последния веднага се превърна в змия, която ясно се виздаше.

109. И Той протегна ръката си и ето, че тя побеля пред очите на гледащите я.

P.14.

110. Първенците сред народа на Фараона казаха: “Това е несъмнено един много изкусен магьосник.”

111. “Той иска да ви изгони от вашата земя. Сега, какъв съвет ще дадете вие?”

112. Те казаха: “Остави го него и неговия брат свободни за известно време, а пък междувременно изпрати глашатаи по градовете.”

113. “Които да доведат при теб всички изкусни магьосници”.

114. И магьосниците дойдоха при Фараона и казаха: “Разбира се, ние ще получим възнаграждение, ако вземем връх над него?”

115. Той каза: “Да, и вие ще ми станете, *също така приближени*”.

116. Те казаха: “О, Мойсей, или ти ще хвърлиш първи, или ние ще хвърлим първи”.

117. Той отвърна: “Хвърляйте вие.” И когато те хвърлиха, те омагьсаха очите

الصّٰدِقِيْنَ ۝

فَاَلْقٰ عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝

وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ۝

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيْدُ اَنْ يُغْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُوْنَ ۝

قَالُوْا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۝

يَا تٰوَكَّ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۝

وَجَآءَ السّٰحِرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْا اِنَّ لَنَا لَآجَرًا اِنْ

كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ۝

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَسِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝

قَالُوْا يٰمُوسٰى اِمَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ نَحْنُ

الْمُلْقِيْنَ ۝

قَالَ الْقَوَّٰءُ فَلَمَّا الْقَوَّاسُ حَرُّوْا اَعْيٰنَ النَّاسِ

на хората и им внушиха ужас и извършиха голяма магия.

118. А ние вдъхновихме Мойсей *както му казахме*: “Хвърли си жезъла!” и ето че, той погълна всичко, което те бяха направили само привидно.

119. И така Истината беше установена и техните усилия се оказаха напразни.

120. По този начин те бяха победени там и се завърнаха унижени.

121. И магьосниците бяха принудени на паднат ничком.

122. И те казаха: “Ние вярваме в Повелителя на световите,”

123. “В Повелителя на Мойсей и Арон.”

124. Фараонът каза: “Вие повярвахте в Него, преди аз да съм ви дал разрешение за това.” Несъмнено, това е заговор, който вие сте организирали в града, за да може да изгоните неговите жители от него, но вие скоро ще узнаете *последствията* от това”.

125. “Аз непременно ще ви отсека и ръцете и краката на противоположните страни. След това, аз несъмнено, ще ви разпъна на кръст, всички заедно”.

126. Те отговориха: “*Тогава*, ние ще се завърнем при нашия Повелител”.

127. “И ти не ни отмъщаваш за нищо друго освен само за това, че ние повярвахме в Знаменията на нашия Повелител, когато те се явиха пред нас.

وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْا بِسِحْرِ عَظِيْمٍ ۝

وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُّوْسٰى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ ثَلٰثُ مَنَآفِكُوْنَ ۝

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

فَغَلِبُوْا هُنٰلِكَ وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ۝

وَالْقِيَ السّٰحِرَةُ سٰجِدِيْنَ ۝

قَالُوْا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۝

قَالَ فِرْعَوْنُ اَمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ؕ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُؤُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا ؕ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝

لَا قُطْعَنَ اَيْدِيْكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاجِلِيْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝

قَالُوْا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۝

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِآيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا رَبَّنَا اَفَرِنَعُ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّاَتَوْقُنَا مُسْلِمِيْنَ ۝

Повелителю наш, дай ни твърдост и ни позволи да умрем покорни на Теб”.

128. И вождовете на народа на Фараона казаха: “Нима ти ще оставиш Мойсей и неговия народ да създава безредици в страната и да отстъпят от теб и от твоите богове?” Той отговори: “Ние ще изтребим безжалостно техните синове и ще оставим техните жени живи. И няма съмнение, че ние властвуваме над тях”.

129. Мойсей каза на своя народ: “Молете Аллах за помощ и бъдете твърди. Земята наистина принадлежи на Аллах; Той я дава в наследство на онези от Неговите слуги, на които на Него Му е угодно и благ ще бъде краят на онези, които се боят от Бога”.

130. Те отвърнаха: “Ние сме били преследвани преди ти да дойдеш при нас и дори след като ти дойде при нас.” Той каза: “Вашият Повелител се готви да изтреби вашите врагове и да ви даде на вас вие да управлявате страната, за да може Той тогава да види как ще постъпвате вие”.

P.16.

131. И Ние наказахме народа на Фараона със суша и с лоша, слаба реколта, за да може това да им служи като предупреждение.

132. Но, когато при тях дойде някакво добро, те казваха: “Това е за нас.” А пък ако ги сполетеше зло, те приписваха злата си участ на Мойсей и на онези, които бяха с него. Но, в действителност, причината за тяхната зла участ е в ръцете на Аллах. Но

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

قَالُوا أَوِزِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَلَى رَبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَكَمُوعِي يَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُونَ ﴿١٣١﴾

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَرَاهُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

по-голямата част от тях не знаят за това.

133. И те казаха: “Каквото и да е Знамение да можеш да ни донесеш ти, за да ни омагьосаш с него, ние няма да повярваме в теб”.

134. Тогава, Ние им изпратихме бурята, и скакалците, и въшките, и жабите, и кръвта-ясни Знамения; но те се държаха високомерно и си останаха грешни хора.

135. И когато върху тях се стовари наказанието, те казаха: “О, Мойсей, помоли се за нас пред твоя Повелител, в съответствие с онова, което Той ти е обещал на теб. Ако ти снемеш от нас наказанието ни, ние непременно ще повярваме в теб, и ние непременно ще пуснем с теб и децата на Израел”.

136. Но, когато Ние снемем от тях наказанието за определен период от време, който те трябваше да спазят-ето че те нарушиха своето обещание.

137. И така, Ние ги поразихме с Нашето отмъщение и ги удавихме в морето, защото те се отнасяха към Нашите Знамения като към лъжи и не им обръщаха никакво внимание.

138. И Ние направихме така, че хората, които бяха смятани за слаби да получат в наследство източните части на страната и нейните западни части, за което Ние изпратихме Нашата благословия. И милостивото слово на твоя Повелител се изпълни за синовете на Израел, защото те бяха твърди, и Ние разрушихме всичко онова, което Фараонът и неговият народ бяха пос-

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرَنَا بِهَا ۖ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَائِ مِثْفَاضَةً فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٥﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْتُحُونَ ﴿١٣٦﴾

فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٨﴾

троили и всичко онова, което те бяха издигнали.

139. И Ние преведохме децата на Израел през морето и те стигнаха до един народ, който бе предан на своите идоли. Те казаха: "О, Мойсей, сътвори и за нас бог, подобен на боговете, които те имат". Той каза: "Вие сте наистина един невеж народ".

140. "А що се отнася до тези хора, наистина ще бъде унищожено всичко, с което те се занимават и напразни ще останат всички техни усилия и дела".

141. Той каза: "Нима аз трябва да ви търся на вас някой друг бог, освен Аллах, тогава когато Той ви е възвисил вас над всички други народи?"

142. И си спомнете за времето, когато Ние ви избавихме от народа на Фараона, който ви подхвърляше на тежки мъчния, убиваше вашите синове и се гавреше с вашите жени. В това се криеше голямо изпитание за вас, на което ви бе подложил вашият Повелител.

P.17.

143. И Ние дадохме на Мойсей обещание за тридесет нощи и после добавихме към тях още десет. По този начин, срокът, установен от неговия Повелител - четиридесет нощи - бе изпълнен. И Мойсей каза на своя брат Арон: "Действуй вместо мен сред моя народ, докато мен ме няма и да ги управляваш *тях* добре, и да не следваш пътя на онези, които създават безредици".

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ
يَتَّكِفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يُونُسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَبْهَلُونَ ﴿١٣٩﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَيْرِ حَقٍّ وَإِلَهُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿١٤١﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَكُمْ
بِغُلَامٍ ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٢﴾

وَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَيْنَاهَا بِعَشْرِ
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ
لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

144. И когато Мойсей дойде в определения от Нас срок и неговият Повелител му заговори, той каза: "Повелителю Мой, яви Себе си през мен, за да мога да Те погледна". Той отговори: "Ти няма да ме видиш, но погледни планината; ако тя остане на мястото си, тогава ти ще Ме видиш". Но когато неговият Повелител яви Себе си на него на планината, Той я разби на парченца и Мойсей падна в безсъзнание. И когато се свести той каза: "Ти си свят! Аз се обръщам към Теб и аз съм първият, който започва да вярва".

145. Бог каза: "О, Мойсей, аз съм те избрал теб от всички хора *от твоето време* и съм те поставил над всички тях чрез Моите послания и чрез Моето слово. Ето защо, вземи онова, което съм ти дарил и бъди от онези, които са благодарни".

146. И Ние написахме за него на скрижалите за всичко - увещание и обяснение на всички неща. "Ето защо, дръж ги здраво и заповядай на твоя народ да следва благите съвети в тях. Аз ще ти покажа скоро обителта на грешниците".

147. Аз скоро ще отвърна от Моите Знамения онези, които се държат в страната надменно и несправедливо; и дори ако те видят всички Знамения, те няма да повярват в тях; и ако те видят пътя на праведността, те няма да го приемат като път за себе си; но, ако те видят пътя на заблудението - те ще го приемат за свой път. Това е така, защото те се отнасяха към Нашите

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنِ انْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا
تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا
فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُنْتَ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يُونُسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَامِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلٌ
لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

Знамения като към лъжи и защото не им обръщаха никакво внимание.

148. И онези които не вярват в Нашите Знамения и в Съда на Бъдния Живот всичките им дела са напразни. Нима те могат да очакват да бъдат възнаградени за нещо друго, освен за онова, което самите те вършат?

P.18.

149. А пък народът на Мойсей, по време на неговото отсъствие, направил от своите украшения — един телец, безжизнено тяло, което издавало мучащи звуци. Нима те не са могли да видят, че то не им говори и не ги напътствува по никакъв път? Но те го въздигнали за поклонение и по този начин се превърнали в грешници.

150. И когато те били поразени от угризения на съвестта и разбрали, че те наистина се били отклонили от правия път, те казаха: “Ако нашият Повелител не ни помилва и не ни прости на нас, то тогава ние без съмнение ще бъдем между онези, които губят”.

151. И когато Мойсей се завърна при своя народ, възмутен и наскърбен, той каза: “Зло е онова, което вие сте извършили вместо мен в мое отсъствие! Нима вие не сте избързали да си изберете път за себе си, без да дочакате да получите заповедта на своя Повелител?” И той поставил на земята скрижалите, хванал брат си за главата и го притеглил към себе си. А той (Арон) каза: “Сине на моята майка, народът наистина ме помисли за слаб и се готвеше да ме убие. Ето защо, не

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَرُ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يٰٓأَيُّهَا خَلْقْتُوبِي مِنْ بَعْدِي أَفَعَلْتُمْ أَمْرًا رَبِّكُمْ
وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أُمِّرٍ الْقَوْمُ اسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشِيتْ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

позволявай на враговете да възтържес-
твуват над мен и не ме поставяй между
несправедливите”.

152. Той (Мойсей) каза: “Повели-
телю мой, прости на мен и на моя брат
и ни приеми в Своята милост и Ти си
Най – Милостивият от онези, които
оказват милост”.

P.19.

153. А що се отнася до онези, които
взеха телеца за поклонение, тях ще ги
настигне гневът на техния Повелител и
те ще изпитат унижение в своя настоящ
живот. И по този начин Ние възмездя-
ваме онези, които си измислят лъжи.

154. Но онези, които са вършили зло
и след това са се разкаjali, и са
повярвали, без съмнение, твоят Повел-
ител от тогава нататък е най-
Всепоощаващ и Милосърден.

155. И когато гневът на Мойсей
стихна, той взе скрижалите и в тяхното
писание имаше и напътствие и милост
за онези, които се боят от своя Бог.

156. И Мойсей избра от своя народ
седемдесет мъже, които да го съпрово-
дят до определеното от Нас място. Но,
когато ги застигна земетресението, той
каза: “Повелителю мой, ако на Теб Ти
беше угодно така, Ти би могъл да ги
погубиш преди това, а също така и
мен. Нима Ти ще ни погубиш заради
онова, което глупавите из между нас са
направили? Това не е нищо друго освен
едно изпитание от Тебе. Чрез него Ти
погубваш онзи, когото на Теб Ти е
угодно и Ти напътствуваши онзи, когото

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَّا لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي
نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِأَرْبِهِمْ يَرْهُبُونَ ﴿١٥٥﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِّبْقَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذَتُهُمُ الرِّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ
قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

на Теб Ти е угодно. Ти си нашият Покровител;тогава прости ни и имай милост към нас, защото Ти си Най-Добър сред онези, които прощават”.

157. “И ни дари с блага, както на този, така и на онзи свят; ние сме се обърнали към теб с *разкаяние*”. Бог отвърна: “Аз ще поразя с Моето наказание онзи, който на Мен Ми е угодно; но моята милост е всеобхватна; ето защо, аз ще я даря на онези, които постъпват праведно, и си плащат данъка Закат, и на онези които вярват в Нашите Знамения ”

158. “Онези които следват Пратеника, и Пророка Непорочния, за когото се споменава и в Тора и в Евангелието, които те имат при себе си. Той ги призовава да вършат добро и им забранява злото, и прави законни за тях добрите неща и им забранява лошите неща и ги освобождава от тяхното бреме и от техните окови, които ги стягат. Така че, онези които ще вярват в него и ще го почитат и поддържат и ще му помагат на него, и които ще следват светлината, която му е била изпратена долу на него – те са онези, които ще преуспеят”.

P.20.

159. Кажи: “О, човешки роди! Аз наистина съм Пратеник при вас от Аллах, на Когото принадлежи царството на небесата и на земята. Няма никакъв друг Бог освен Него!Той дарява живот и Той изпраща смърт. Така че, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник Непорочния, който вярва в Аллах и в Неговите думи и го

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكْتُبُ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٨﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَحْدُثُ لَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ النُّكْرِ وَيُجَلِّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ أَمْنُوا بِهِ وَ
عَزَّوْهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
بِإِذْنِ أَوْلِيائِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٩﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ
يُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾

следвайте, за да бъдете напътствувани правилно”.

160. И сред народа на Мойсей има една част, която призовава хората към истина и се ръководи от нея в своите дела.

161. И Ние ги разделихме тях на дванадесет племена, отделни народи. И Ние изпратихме откровение на Мойсей, когато неговият народ поиска от него той да ги напои, като му казахме: “Удари тази скала с жезла си!” и от скалата рухнаха дванадесет извора и всяко племе си знаеше от кой от тях да пие. И Ние изпратихме облаци, които да правят сянка над тях, и Ние им изпратихме на тях Манна Небесна и Салва: “Яжте от добрите неща, които Ние сме осигурили за вас”. И те не Ни причиниха никаква вреда но Нас, но те причиниха вреда на себе си.

162. И когато на тях им беше казано: “Живейте в този град и яжте в него там от където на вас ви е угодно и жазвайте: “Боже, Облегчи *нашето* бреме и влете през врата със смирение, Ние ще ви простим вашите грехове и, без съмнение, ние ще размножим онези които вършат добри дела.”

163. Но грешниците из между тях замениха *това* слово с друго, различно от онова което им беше казано на тях. Ето защо, Ние им изпратихме долу за тях наказание от небето, заради тяхното престъпление.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٠﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانْجَبَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يُظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

وَأَذَقْنَا لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْحَسَنِينَ ﴿١٦٢﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٦٣﴾

P.21.

164. И ги попитай за града, който беше разположен до морето. Когато те оскверниха Съботата; когато тяхната риба доплува до тях на повърхността на водата в техния Съботен ден, но в ден, когато те не съблюдаваха Съботата, тя не доплуваше до тях. По този начин Ние ги подложихме тях на изпитание, защото те бяха непокорни.

165. И когато една част от тях каза: "Защо вие проповядвате на един народ, който Аллах ще погуби или ще накаже със сурово наказание?" Те казаха: "За да може това да послужи като оправдание пред Аллах и за да може те да станат праведни".

166. И когато те забравиха всичко онова, за което те бяха предупредени, Ние избавихме онези, които се откаха от зли дела и Ние поразихме грешниците със сурово наказание, защото те бяха непокорни".

167. И когато те започнаха дръзко да се противопоставят на онова, което на тях им беше забранено, Ние им казахме на тях: "Бъдете маймуни, вие презрени!"

168. И си спомни за времето, когато твойт Повелител провъзгласи, че Той наистина ще вдигне против тях до Деня на Възкресението, онези, които ще им причинят ужасни мъчения. Без съмнение, твойт Повелител е бърз в Своето възмездие, и без съмнение, също така, Той е Най – Всепрощаващ и Милосърден.

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاصِرَةَ الْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كُنُوزُكَ
فَنَبَلَوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَّهِ
مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا
مَعَذَرَةَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْنَبْنَا الَّذِينَ يَبْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیِّنٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٨﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٩﴾

169. И Ние ги разделихме тях на отделни народи на земята. Сред тях има такива, които са праведни и сред тях има и такива които са точно обратното. И Ние ги подложихме на изпитание и чрез добри неща и чрез лоши неща, за да могат те да се върнат.

170. След това те бяха последвани от едно зло поколение, дошло след тях, което наследи Книгата. Те приемат нищожните блага на този нисък свят и казват: "Това ще ни бъде простено на нас". Но, ако също такива блага отново дойдат при тях, те отново ще ги приемат. Нима от тях не беше взет заветът на Книгата, така че те да не могат да говорят за Аллах нищо друго освен истината? И те бяха изучили онова, което пише в нея. И обителта на Бъдния Живот е по – добра за онези, които са праведни. Нима, тогава, вие няма да разберете?

171. А що се отнася до онези, които се придържат здраво към Книгата, и съблюдают Молитвата, без съмнение, Ние няма да допуснем праведните да се лишат от своята награда.

172. И когато Ние разтресохме планината над тях така, като че ли тя беше някаква завивка и те си помислиха, че тя ще се стовари върху главите им, Ние казахме: "Дръжте здраво онова, което Ние сме ви дали и помнете неговото съдържание, за да можете да бъдете спасени".

P.22.

173. И когато твойт Повелител създава от синовете на Адам – от

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِّثْلُ الَّذِي أَخَذُوا وَالْمُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِّثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ طَائِفًا
لَّا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا
فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

техните слабини – тяхното потомство и прави от тях свидетели против самите себе си *като казва*: “Нима аз не съм вашият Повелител?” те казват: “Да, ние свидетелствуваме за това.” Той прави това, за да не би вие да кажете в Деня на Възкресението: “Ние наистина не знаехме за това”.

174. Или, за да не би вие да кажете: “Само нашите бащи в миналото приобщаваха равни на Бога, а ние бяхме просто само едно поколение след тях. Нима ти ще ни погубиш нас заради онова, което са правили лъжците?”

175. И по този начин Ние изясняваме Знаменията, за да може те да бъдат предупреждени и за да могат те да се завърнат при Нас.

176. И им разкажи на тях историята на онзи, на когото Ние дадохме Нашите Знамения, но той отстъпи от тях, така че Сатаната започна да го преследва и той стана един от онези, които са се заблудили.

177. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние можеше да го възвеличим чрез това; но той клонеше към земното и следваше своите зли наклонности. Неговият случай е подобен на случая с някое жадно куче: ако ти го прогониш – то провисва език; ако го оставиш на мира – то пак провисва езика си. Такъв е и случаят с онези хора, които не вярват на Нашите Знамения. Така че, дай им на тях описанието на това, за да може то да ги наведе към размишление.

178. Зла е съдбата на онези хора, които се отнасят към Нашите Знамения

وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمُ السُّبْحَةَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ
هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٤﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبُاطِلُونَ ﴿١٧٥﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٦﴾

وَأَنذِرْ عَلَيْهِمُ نَبَاَ الَّذِي أَوْفَيْتَنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٧﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَتَّبِعْهُ كَيْفَ تُحِبُّ الْكَلْبَ إِن تَحِبُّ عَلَيْهِ
يَاهُتْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَاهُتْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٨﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا

като към лъжи. И те нанасят вреда само на самите себе си.

179. Онзи когото Аллах напътствува е на правия път. А онези, за които Аллах отсъди, че са се заблудили – те са онези, които ще претърпят загуби.

180. Наистина, Ние сме сътворили много бесове и много хора, чийто край ще бъде в Ада! Те си имат сърца, но те не разбират с тях; те си имат очи, но те не виждат с тях; те си имат уши, но те не слушат с тях. Те са като говедата; не, те са дори по – заблудени и от тях. Те действително въобще не обръщат внимание.

181. И единствено само на Аллах принадлежат всички съвършени качества. Ето защо, призовавайте Него, като ги именувате. И оставете онези, които се отклоняват от правия път по отношение на Неговите качества. Те ще си получат възмездие за онова, което вършат.

182. И сред онези, които Ние сме сътворили има хора, които напътствуват другите в истината и сами се ръководят от нея.

P.23

183. А пък онези, които отхвърлят Нашите Знамения, тях Ние ще ги поведем към тяхната гибел крачка по крачка и по начин, който не им е известен.

184. И аз им предоставям свобода; без съмнение, моите замисли са наистина могъщи.

يُظْلَمُونَ ﴿١٧٩﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىَّ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٨٠﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْإِطْعَامِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٨١﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٢﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَا بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٣﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٥﴾

185. Нима те не са взели предвид факта, че в техния събрат няма никакво безумие? Той просто е най – обикновен предупредител.

186. И нима те не са се вгледали в небесното и в земното царство и във всички онези неща, които Аллах е сътворил? И нима *те не виждат*, че, може би, вече е близък определеният им техен собствен срок? Тогава, в какво ще вярват те за напред?

187. Онези, за които Аллах отсъди, че са се заблудили – за тях няма да има никакви напътствия. И Той оставя такива да се лутат объркано в своето беззаконие.

188. Те те питат относно Часа: “Кога е определено това да стане?” Кажете: “Единствено само моят Повелител знае за това. Никой друг освен Него не може да оповести за това в съответното време. Това време лежи тежко и върху небесата и върху земята. И то няма да дойде при вас иначе освен внезапно.” Те те питат така, като че ли на теб всичко това ти е добре известно. Кажете: “Единствено само Аллах знае за това, но на повечето хора това не им е известно.”

189. Кажете: “Аз нямам никаква власт да си причиня добро или зло сам на себе си, освен така както е угодно на Аллах. И ако на мен ми беше известно невидимото, аз бих си осигурил за себе си изобилие от добро и злото не би могло да се докосне до мен. Аз съм просто само един предупредител и носител на благи вести за хората, които вярват.”

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

مَنْ يَضِلِ اللَّهُ فَلَآ هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لِوَفِّيَّهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَكَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ شَيْءٌ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾

P. 24.

190. Той е Онзи Който ви е сътворил от една единствена душа и е направил от нея и неговата другарка, за да може той да намира утеха в нея. И когато той я познае, тя зачева леко бреме и тя си го носи. Но когато тя натежи, те и двамата се молят на Аллах, техния Повелител, *като казват*: “Ако Ти ни дариш с добро дете, ние наистина ще бъдем от онези, които са благодарни”.

191. Но когато Той ги дари с добро дете, то те приобщават равни на Него, по отношение на онова, с което Той ги е дарил. Но Аллах стои много по – високо от онова, което те приобщават към Него.

192. Нима те приобщават към *Него* като равни Нему онези, които не творят нищо и самите те са сътворени?

193. И те не могат да им помогнат, нито пък могат те да си помогнат сами на себе си.

194. И ако вие ги призовете за напътствие, те няма да ви последват. За вас няма да има разлика дали вие ще ги призовете или ще ги отминете с мълчание.

195. Без съмнение, всички онези, които вие призовавате наред с Аллах са *просто само* слуги Негови, такива каквито сте и вие. Тогава призовете ги и чакайте техния отговор, ако сте правдиви.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيفًا فَهَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِ ﴿١٩٠﴾

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَفَعَلَى اللَّهِ عَنَّا يَشِرُكُونَ ﴿١٩١﴾

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرٌ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَائِمُونَ ﴿١٩٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾

196. Имат ли те крака, с които да ходят; или имат ли те ръце, с които да държат; или имат ли те очи, с които да виждат; или имат ли те уши, с които да чуват? Кажи: “Призовете онези, които вие приобшавате към Бога, след това започнете всички вие да заговорничите против мен и не ми давайте никакъв покой”.

197. “Наистина, моят покровител е Аллах, който възвести Книгата. И той защитава праведните”.

198. “И онези, които вие призовавате наред с Него нямат никаква власт да ви помогнат, нито пък могат те да помогнат на самите себе си”.

199. И ако вие ги призовете към напътствувание, те не чуват. И ти ги виждаш, че те гледат към теб, но те не виждат.

200. Изповядвай прощаване, предписвай милосърдие и се отдалечи от невежите.

201. И ако Сатаната те изкуши със зло внушение, тогава търси убежище в Аллах; без съмнение, Той е Все – Чуващ и Все – Виждащ.

202. А що се отнася до онези, които са праведни, когато някое внушение от Сатаната стигне до тях, те си спомнят за Бога и ето че те започват да виждат нещата правилно.

203. И техните събратя ги карат да продължават да се заблуждават и те не отслабват.

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا؟ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا؟
أَمْ لَهُمْ آعِينٌ يَنْصُرُونَ بِهَا؟ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا؟ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ٢٠٦

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ٢٠٧

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ٢٠٨

وَأِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَتَرْبُهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٢٠٩

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ٢١٠

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢١١

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ٢١٢

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ٢١٣

204. И когато ти не им донесеш на тях някакво Знамение, те казват: “Защо, тогава, ти не направиш някое?” Кажи: “Аз следвам само онова, което ми е било открито на мен от моя Повелител. Това е свидетелство от вашия Повелител и напътствие и милосърдие за хората, които вярват.

205. И когато се чете на глас Коранът, слушай внимателно и запази мълчание, за да може към теб да бъде проявена милост.

206. И си спомняй за твоя Повелител в твоя ум със смирение и със страх и без гръмки речи, сутрин и вечер, и не бъди от онези, които са небрежни.

207. Наистина, онези които се намират близко до твоя Повелител не се отвърщат с гордост от поклоните си пред Него, а те го славят и се просват по очи пред Него.

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَافٍ مِّنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٤

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ
تُرحَمُونَ ٢٠٥

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ
مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ٢٠٦

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٧

АЛ - АНФАЛ И АЛ - ТАУБАХ (Откровение след Хиджра)

ЗАГЛАВИЕ, ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО И ВРЪЗКАТА ДВЕТЕ СУРИ

Въпреки, че както е широко известно, само първата от тези две Глави е известна под името Анфал, казано в интерес на истината, тази Глава обхваща и двете части - едната, която е известна като Анфал и другата, която е известна като Таубах. Това означава, че Таубах или Бараат в действителност не е отделна *Сура*, а е само част от Анфал. Това е един изолиран случай в Корана, когато една *Сура* е била разделена на две части, защото всяка от останалите *Сури* е отделно компактно цяло. Доказателство за това, че Таубах не е отделна Глава, а е част от Анфал, е че за разлика от всички останали глави, Таубах не се предшества от *Бисмиллах*, което по Божествено напътствие се поставя в началото на всяка *Сура* и представлява неделима част от нея, а и защото между тематиката и проблематиката на тези две глави има такова поразително сходство, че те и двете образуват само една *Сура*. Както Анфал, така и Таубах са били открити в Медина; Анфал била открита приблизително по време на Битката при Бадр, през втората или третата година след Хиджра, а Таубах или Бараат, според Букари, била между последните части на Корана, дошли като откровение през деветата година след Хиджра.

СБОРНА БЕЛЕЖКА ЗА ДВЕТЕ СУРИ

В Анфал е изречено пророчеството, че Бог ще дари голяма победа на мюсюлманите и че собствеността и имуществото на техните врагове ще паднат в техни ръце. Това пророчество продължавало да се оказва постоянен източник за насмешки от страна на невярващите срещу Правовърните, защото Бог, в Своята непогрешима мъдрост, и в съответствие със Своя вечен закон е забавил нейното изпълнение заедно с откровението в онази част на главата Анфал, която съдържа неговото споменаване. Когато паднала Мека и горното пророчество се сбъднало, била открита останалата част от тази *Сура*. Тя започвала с Декларация за пълното осъществяване на обещаното от *Аллах* и от неговия Пратеник пред идолопоклонниците, пред които ти си поел задължението *Ислямът* да тържествува в Арабия. Ето защо, пътувай из страната в продължение на четири месеца и се увери, че не

можеш да осуетиш плановете на *Аллах* и че *Аллах* ще унизи неверниците. Между другото, тук може да се отбележи, че някои Коментатори са взели, че горната Декларация означава, че е бил даден период от четири месеца на онези идолопоклонници, с които мюсюлманите са имали договорни споразумения и че този период е предназначен за предупредителен срок, след който всички договори и съглашения с тях трябва да се сметнат за приключени. Това тълкуване на декларацията е очевидно погрешно, защото ако тя беше предназначена само като предупредителен срок за развалянето на договори и спогодби, няма никакъв смисъл да се съчетава тази декларация с нареждането те да обикалят страната и да видят с очите си, че целта на Бога е надделяла. Онзи, на когото е дадена ограничена отсрочка, естествено прави бърза подготовка да замине на някое безопасно място, а не се разхожда из страната, за да се любува на хубави гледки. Освен това, ако този стих се разбира като даване на срок за прекратяване на съществуващи договори и като даване на ограничена отсрочка на онези идолопоклоннически племена, които са имали съюзни договори с мюсюлманите, как може да се обясни още следващият стих, който казва, че такива народи, които са влезли в договорни отношения с мюсюлманите, не трябва да бъдат изгонвани преди изтичането на договорите им. От това е ясно, че в Корана думите *Аладхина Ахадтум*, използвани в първия стих на главата Таубах не се отнасят до никакъв политически договор или спогодба, а само за онези изявления, които мюсюлманите и неверниците са правили относно окончателното възтържествуване на своите респективни каузи. От страна на *Исляма* било заявено в главата Анфал, че имотът и имуществото на всички неверници ще паднат в ръцете на мюсюлманите, а неверниците, от своя страна, заявили, че *Ислямът* ще бъде изкоренен и, че те ще завладеят имуществото на мюсюлманите. Именно тези противоречиви изявления са наречени метафорично *Ахд* или споразумение в стиховете, посочени по-горе, а на идолопоклонниците се казва да тръгнат по страната и да видят с очите си дали декларацията, дадена в главата Анфал за евентуалното им унищожение се е оказала вярна или не. Така че, собствено казано, *Сура* "Бараат" представлява само декларация за изпълването на голямото пророчество направено в *Сура* "Анфал" и поради това не е отделна *Сура*. Накратко, между тези две глави съществува реална връзка, поради което те действително представляват една глава, защото, както бе заявено по-горе, *Сура* "Анфал" дошла като откровение по времето на Битката при Бадр и в нея било направено ясно пророчество за

окончателното унищожение на неверниците. После, след последното сблъскване с идолопоклонниците от Мекка, *Сура* "Бараат" била открита, за да оповести изпълването на това пророчество и началото на една нова ера.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА НА ДВЕТЕ СУРИ

Главата "Анфал" започва с описание на Битката при Бадр и още в самото начало на мюсюлманите им се казва, че те ще спечелят голяма победа над неверниците, чийто имот и имущество ще падне в техните ръце. Тези войни са Знамения от Бога и те не трябва да се превръщат в средства за търсене на светски придобивки. После на тях им се казва, че трябва да се бият смело в името на Бога и не трябва да се гордеят със своята сила и организация, но и не трябва да се страхуват от броя и военната сила на своите врагове. По-нататък се подчертава необходимостта от подчинение на властта и се заявява, че подчиняването на Божиите заповеди ще открие за мюсюлманите пътища към успех и благополучие и ще ги закриля от машинациите и интригите на техните врагове така, както Бог е закрилял Светия Пророк срещу тайните кроежи на меканците. *Сурата* продължава с думите, че врагът е горд от своята многочисленост и военна сила и вярва, че е прав и дори призовава гневът на Бога върху главата на лъжещия. Такъв решителен враг няма лесно да се признае за победен. *Сурата* изобличава лъжливите претенции на врага. По-нататък тя твърди, че несъответствието между думите и делата на неверниците показва, че тяхната вяра е просто роб на интелекта им и няма дълбоки корени в сърцата им. Мюсюлманите биват окуражени чрез Божественото обещание, че войната, в която те са въввлечени ще завърши с победа за тях и че успехът ще продължи да ги съпътства и в техните бъдещи усилия и борби. За да се постигне това, те са призовани към подчинение на властта, понасяне на трудностите и единство в действията.

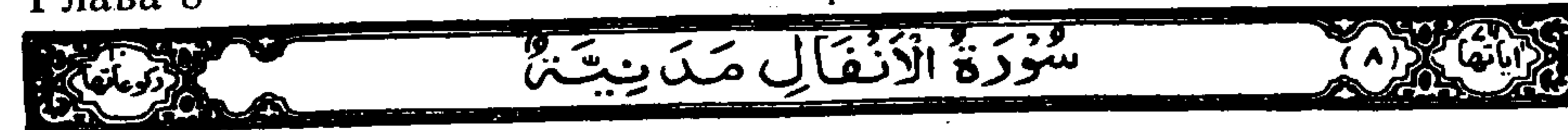
По-нататък *Сурата* третира свещеността на договорните задължения и на мюсюлманите се казва, че неверниците ще нарушават многократно своите споразумения, но това не трябва да ги предизвиква и те да нарушат своите собствени задължения. Те трябва да освободят умовете си от погрешната представа, че тяхната кауза ще пострада по някакъв начин, ако те не отмъстят за нарушаването на споразумения от страна на неверниците, чрез съответно нарушаване на собственото им задължение. Напротив, те ще трябва *скрупулوزно* да изпълняват договорите си, но

споразуменията, които са сключили не трябва в никакъв случай да водят до отслабване на подходящата подготовка за война от тяхна страна. На тях, обаче, им се предписва, че, ако по време на военните действия неверниците молят за мир, такова предложение не трябва да се отхвърля, защото, ако неверниците нарушат условията на договора и възобновят военните си действия, мюсюлманите няма да пострада поради това ново нарушаване на доверието от тяхна страна. Това предписание наемква за Договора в Худайбиях, когато нарушаването на договорно задължение от страна на неверниците довело до Падането на Мекка. Понататък на мюсюлманите им се казва, че в техни ръце ще паднат пленници и те трябва да се отнасят внимателно към тях.

Обещанието за победа, дадено на мюсюлманите в Анфал се обявява за изпълнено в първите стихове на Бараат, където се казва, че мюсюлманите са станали господари на цяла Арабия, така че идолопоклонниците трябва да попътуват из страната и да видят с очите си дали цялата страна е паднала под властта на мюсюлманите или не. В следващите стихове, неверниците са порицани за това, че многократно са нарушавали своите тържествени обещания и завети, а към мюсюлманите се отправя предупреждението да не сключват нови спогодби с тях и да не се боят от това, че скъсването на връзките с тях може, по някакъв начин, да се отрази отрицателно върху благоденствието на Мекка, защото Самият Бог ще ги подсигури. След това, на тях им се казва, че те не трябва да мислят, че след като са покорили Арабия войната ще свърши и, че те ще се радват на мир. Поради интригите и тайните кроежи на християните, ще започне една нова серия от войни и защото те са идолопоклонници, те няма да могат да понесат да видят едно съвършено Единство на Бога, установено на земята. Освен това, християните са станали морално покварени, докато Ислямът се стреми да установи равенство и свобода. Как тогава би могло едно християнско правителство да гледа спокойно установяването до него на друго правителство, основано на равенство и свобода, след като неговата близост може да подбуди собствените му поданници към бунт? И така, проявявайки съответната почит към нещата, които Бог е обявил за свещени, на мюсюлманите се казва да направят съответната подготовка за предстоящата война с християните.

Тъй като е имало интервал между откровението с първите 37 стиха на *Сура* Бараат и онези след нея, в последните се споменава изпълването на пророчеството от предните. Във връзка с това се

описва накратко експедицията до Табук и обстоятелствата при които горното пророчество е изпълнено. Лицемерите и онези със слаба вяра, които били обхванати от страх пред могъщото царство на Кесаря, получават упреци. Изобличава се тяхната морална слабост и на вярващите се поръчва да не приемат тяхната помощ, тъй като дори и без тяхната помощ, Бог ще даде победата над Кесаря на тях (тази тема се третира много попълно в главите Рум и Фат). Във връзка с това, се споменават и интригите на лицемерите, целящи да навредят на каузата на Исляма. Към края на *Сурата Тауба* се подчертава, че въпреки интригите и кроежите на лицемерите, и въпреки огромната мощ и материалните ресурси на неверниците, Светият Пророк ще успее в своята мисия с помощта на Бога-“Повелителя на Могъщия Трон”.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Теб те питат за плячката по време на война. Кажу: “Плячките принадлежат на Аллах и на Пратеника. Ето защо, бойте се от Аллах и се разбирайте добре по между си и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, ако сте правоверни.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

3. Истинските правоверни са онези, чиито сърца трепват, когато името на Аллах бъде споменато, а когато на тях им се провъзгласяват Неговите Знаменния, те укрепват своята вяра и възлагат своето упование на своя Повелител;

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

4. Които спазват Молитвата и които жертвуват от онова, с което Ние сме ги дарили.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

5. Именно те са истинските правоверни. За тях са подготвени различни степени на достойнство при техния Повелител, както и прошка, и почетни дарове.

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

6. Така както твойт Повелител е бил Онзи Който те е извел от твой дом, тогава, когато част от вярващите бяха против това, по същия начин Той ти е помогнал против твоите врагове.

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُوْنَ ⑥

7. Те спорят с теб относно истината, след като тя вече е станала ясна, и то така, като че ли тях ги водят на смърт, която те действително виждат.

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦

8. И си спомнете за времето, когато Аллах ви обеща на вас да предаде във вашите ръце един от двата отряда* и вие пожелахте да ви бъде предаден невъоръженият отряд, но на Аллах Му беше угодно да установи истината чрез Неговото Слово и да пресече корена на неверниците.

9. За да може Той да установи истината и да направи на нищо всяка измама, макар че виновните бяха против това.

10. Когато вие помолихте своя Повелител за помощ и Той ви отвърна като ви каза: „Аз ще ви изпратя н помощ хиляда ангели, които следват един след друг”.

11. И Аллах каза това само като блага вест, за да може по този начин вашите сърца да се успокоят. Но помощ идва единствено само от Аллах и без съмнение Аллах е Могъщ и Мъдър.

Р. 2.

12. Той е изпратил долу при вас сънят като *признак* на сигурност от Него; и Той е изпратил долу при вас вода от облаците, за да може Той по този начин да ви пречисти и да премахне от вас мръсотията на Сатаната, и за да може Той по този начин да укрепи сърцата ви и да направи *ваши* стъпки по този начин.

* Т.е. добре въоръжената меккийска войска и керванът, който бил леко въоръжен и се придвижвал към Мекка от север.

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّكُوكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ①

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْجَرِيمُونَ ②

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَوِّفِينَ ③

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ④
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ⑤

إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْغُصَاثُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُفْرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ⑥

13. Когато твоят Повелител възвести на ангелите като им каже: „Аз съм с вас, така че дарете твърдост на онези, които вярват. Аз ще всея ужас в сърцата на онези, които не вярват. Ето защо, удрайте ги в горните части на *техните* вратове и отсичайте върховете на всичките им пръсти”.

14. Това е така, защото те се противяха на Аллах и на Неговия Пратеник. А онзи, който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, към него Аллах е наистина суров в своето възмездие.

15. Това е *вашето* наказание, ето защо вкусете от него и да знаете, че за неверниците е подготвено наказанието на Огъня.

16. О, вие, които вярвате! Когато вие се срещнете с могъщата армия на неверниците, не се обръщайте с *ваши*те гърбове към тях.

17. И онзи, който им обърне гръб в такъв ден, освен ако не го прави, за да промени положението си за влизане в сражение или ако не се обръща, за да се съедини с други отряди, той наистина ще си навлече върху себе си гнева на Аллага и неговото убежище ще бъде Адът. А той е грозно убежище.

18. Ето защо не вие ги убихте, а Аллах ги уби тях. И не ти хвърляше, когато ти наистина замахваше, а именно Аллах беше Онзи Който хвърляше, за да може Той да *отхвърли* неверниците и за да може да дари вярващите с една голяма милост от Себе си. Без съмнение, Аллах е Всечуващ и Все-Знаещ.

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑦

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ⑧ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑨

ذِكْرُكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ⑩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ⑪

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑫

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَفَعَهُ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَبِيعٌ عَلِيمٌ ⑬

19. Именно така се случи това и знай, че именно Аллах е Онзи Който лишава от сила замислите на неверниците.

20. И ако вие сте търсели правосъдие, тогава при вас наистина е дошло правосъдие. А пък ако се въздържате, тогава това наистина ще бъде по-добре за вас, но ако вие се върнете към враждуването, то и ние ще се върнем също така към него. И вашата войска няма да може да ви помогне въобще с нищо, колкото и многобройна да е тя, и да знаете, че Аллах е с вярващите.

P.3.

21. О, вие, които вярвате! Подчинявайте се на Аллах и на Неговия Пратеник и не се отвърщайте от него, когато слушате неговото слово.

22. И не бъдете като онези, които казват: "Ние чуваме", а всъщност не чуват.

23. Несъмнено, няма по-низки твари в очите на Аллах от глухите и немите, които са лишени от всякакъв разум.

24. И ако на Аллах Му беше известно нещо добро за тях, Той непременно щеше да ги дари със слух. И ако Той ги дари със слух сега, те ще се отдалечат с отвлечение.

25. О, вие, които вярвате! Откликнете на зова на Аллах и на Неговия Пратеник, когато Той ви призовава, за да може Той да ви дари с живот и да знаете, че Аллах прониква между човека и неговото сърце и че именно при Него ще се съберете всички вие.

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَدُّوا نَعْدًا وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعُونَ ﴿٢١﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. И се пазете от една зараза, която няма да порази само онези от вас, които вършат злини. И знайте, че Аллах е суров в своето възмездие.

27. И си спомнете за времето, когато вие бяхте малочислени и когато ви смятаха за слаби във вашата страна и вие живеяхте в страх, че хората може да ви грабнат и да ви изтребят, но Той ви закриляше и ви подкрепяше със Своята помощ и ви дари с много добри неща, за да можете вие да бъдете благодарни.

28. О, вие, които вярвате! Не се показвайте вероломни пред Аллах и пред Неговия Пратеник и не нарушавайте съзнателно своя дълг.

29. И да знаете, че всичката ви собственост и вашите деца не са нищо друго, освен изпитание и че именно при Аллах има голяма награда.

P.4.

30. О, вие, които вярвате! Ако се боите от Аллах, Той ще ви дари с почести, и ще ви очисти от злото, и ще ви прости, а Аллах е Повелител с голяма щедрост.

31. И си спомни за времето, когато невярващите крояха интриги срещу теб, за да може да те хвърлят в тъмница, или да те убият, или да те прогонят. Те обмисляха планове и Аллах също така обмисляше планове, а именно плановите на Аллах са най-добри от всички.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمُ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمُنْكَرِينَ ﴿٣١﴾

32. И когато Нашите стихове им се декламират на тях, те казват: "Ние чухме. И ако ние искахме, ние сигурно щяхме да можем да кажем нещо подобно на това. То не е нищо друго, освен *чисто и просто* - приказки от едно време."

33. И си спомнете за времето, когато те казаха: "О, Аллах! Ако това е действително истината от Теб, то тогава спусни върху нас дъжд от камъни от небето и ни поразите с тежко наказание".

34. Но на Аллах не Му беше угодно да ги наказва, когато те искаха прошка.

35. А какво оправдание ще имат те сега, че Аллах да не ги наказва, когато те не допускат *хората* в Свещенната Джамия, а те не са нейните *истински* хранители? Нейните *истински* хранители са само онези, които са праведни, но повечето от тях не знаят за това.

36. И тяхната молитва в Дома не е нищо друго освен само свирене с уста и пляскане с ръце. "Ето защо, вкусете от наказанието, тъй като вие не повярвахте".

37. Несъмнено онези, които не вярват изразходват своето богатство за това да отвръщат хората от пътя на Аллах. И, без съмнение, те ще продължават да го изразходват така; но след това, то ще се превърне в *източник* на съжаление за тях и тогава те ще бъдат победени. И неверниците ще бъдат събрани в Ада;

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائُوهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا امْكَاءٌ وَتَصْدِيَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

38. За да може Аллах да отдели злите от добрите и да скара злите един с друг и да ги струпва всички тях на куп заедно, а след това да ги хвърли в Ада. Те наистина ще понесат загуби.

39. Кажи на онези, които не вярват, ако те се разкаят, че онова което е минало ще им бъде простено на тях, но ако те отново се върнат към *предшното*, тогава наистина, на тях ще им бъдат пример народите, които са били *преди тях*.

40. И се борете с тях до тогава, докато не се прекратят гоненията и не се възцари изцяло вярата в Аллах. Но, ако те прекратят гоненията, то тогава Аллах е наистина Бдителен за онова, което те вършат.

41. И ако те обърнат гръб, знайте, че Аллах е вашият защитник. Какъв отличен Закрилник и какъв отличен помощник е Той!

ЧАСТ 10.

42. И знайте, че каквато и плячка да вземете по време на война, една пета част от нея трябва да отиде за Аллах и за Неговия Пратеник, и за роднините, и за сираците, и за нуждаещите се, и за странстващите, ако вие вярвате в Аллах и в онова, което Ние сме изпратили долу на Нашия слуга в Особения Ден* - денят, когато се сблъскаха двете армии - и Аллах има властта да върши всякакви неща.

* Битката при Бадр.

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

وَإِن تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أَمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِيَّةِ الْجَمْعَيْنِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٢﴾

43. Когато вие бяхте на отсамния бряг *на долината*, а пък те бяха на отсрещния бряг и керванът беше долу под вас. И ако вие трябваше да постигнете взаимно съгласие, вие сигурно нямаше да го постигнете, защото щяхте да имате сериозни разногласия относно него. Но *битката се проведе* по волята на Аллах, за да може да се постигне Неговата повеля; така че онзи, който *вече* беше загинал чрез ясно знамение, да може наистина да загине, а пък онзи, комуто *вече* бе дарен живот чрез ясно знамение да може да живее. И наистина, Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

44. Когато Аллах ти ги показа тях на теб в твоя сън като малочислени; и ако Той ти ги бе показал на теб като многочислени, вие сигурно щяхте да се разколебаете и щяхте да изпаднете в разногласие един с друг относно този въпрос, но Аллах ви спаси вас. Наистина, Той знае всичко, което се намира във *вашиите* гърди.

45. И когато, по време на вашата битка, Той направи така, че те да изглеждат малобройни във вашите очи и вие да изглеждате малобройни в техните очи, това беше, за да може Аллах да осъществи онова, което беше съдено да стане. И на Аллах принадлежи *окончателното* решение по всички въпроси.

46. О, вие, които вярвате! Когато вие се срещнете с някоя армия, бъдете твърди и помнете Аллах през цялото време, за да можете да преуспеете.

47. И се подчинявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, и не влизайте в

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى
وَالرُّكْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخْتَلَفْتُمْ فِي
الْبَيْعِ وَلَكِنْ لَيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَمَرَهُمْ
كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٤﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
فَإِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٦﴾

وَاطِيعُوا لِلَّهِ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

спорове един с друг, за да не би да се разколебаете и да не би силите ви *да ви напуснат*. И бъдете твърди: несъмнено, Аллах е на страната на твърдите.

48. И да не бъдете като онези, които излизат от своите домове със самохвалство, за да могат да ги видят хората, и които отвърщат *хората* от пътя на Аллах, а на Аллах Му са известни всички техни дела.

49. И когато Сатаната направи така, че делата им *да изглеждат* благи в техните собствени очи и каза: “Никой от хората няма да може да надделее над вас в този ден и аз съм вашият защитник”. Но, когато двете войски се приближиха една до друга, той се обърна на петите си и каза: “Аз наистина нямам нищо общо със вас, аз наистина виждам онова, което вие не можете да видите. Аз наистина се боя от Аллах, а Аллах е суров, когато наказва.

P.7.

50. Когато лицемерите и онези, в чиито сърца има недъг казаха: “Тези хора са измамани от собствената си вяра”. А пък, ако някой възлага своето упование на Аллах, то тогава, Аллах наистина е Могъщ и Мъдър.

51. И ако ти само можеше да видиш, когато ангелите отнасят душите на онези, които не вярват, като ги удрят по лицата и по гърбовете и им говорят: “Вкуси от наказанието на горенето!”

52. Това е заради онова, което вашите ръце са изпратили пред *сами-*

رِيحِكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا
وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ
الْفِئَتَيْنِ تَلَّصَّ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ
هُوَلاءُ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥١﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ

те вас и да знаете, че Аллах въобще не е несправедлив към Своите слуги”.

لِّلْعَبِيدِ ۝

53. Техният случай е подобен на случая с народа на Фараона и на онези преди тях: те не повярваха в Знаменията на Аллах, ето защо Аллах ги наказва заради техните грехове. Наистина, Аллах е могъщ и суров, когато наказва.

54. Това е така, защото Аллах никога не променя Своята милост, с която е дарил някой народ, докато самите те не променят своето състояние, и знайте, че Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

55. Техният случай е подобен на случая с народа на Фараона и на онези преди тях; те отхвърлиха Знаменията на Своя Повелител, така че Ние ги изтребихме заради техните грехове. И Ние удавихме народа на Фараона, защото всички те вършеха зло.

56. Несъмнено най-низките твари в очите на Аллах са онези, които са неблагодарни. Така че, те не вярват,

57. Те са онези, с които ти склучи завет. След това те при всеки случай нарушават своя завет и те не се молят на Бога.

58. И така, ако ти ги плениш тях по време на война, тогава, като ги разгромиш хвърли в страх стоящите зад тях, за да могат те да бъдат предупредени.

59. И ако ти се боиш от измяната на някой народ, тогава, ти разтрогни договора, сключен с тях справедливо. Без съмнение, на Аллах не са Му угодни вероломните хора.

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعَمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝

فَإِمَّا تَثْقَفْنَاهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ۝

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ
بَيْعٍ ۚ سَوَاءٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝

P.8.

60. И нека онези, които не вярват, да не си мислят, че те са избягали от Нас. Без съмнение, те не могат да попречат на Божиите намерения.

61. И имайте в готовност срещу тях, каквото смогнете да съберете като въоръжена сила и конски разезди, за да може да изплашите с тях враговете на Аллах и вашите врагове, и други освен тях, които вие не познавате, но които Аллах ги познава. И колкото и да жертвувате в името на Аллах, то ще ви бъде изплатено напълно и вие няма да понесете загуби.

62. Но, ако те са склонни да сключат мир, ти също склони на това и се уповавай на Аллах. Без съмнение, Той е Онзи Който е Всечуващ и Всезнаещ.

63. И ако те възнамеряват да те измамат, то тогава, несъмнено, Аллах ти е достатъчен. Именно Той е Онзи Който те е подкрепил със Своята помощ и с помощта на вярващите;

64. И Той е вложил любов един към друг в техните сърца. И ако ти изхарчеше дори и всички богатства на земята, ти пак нямаше да можеш да вложиш любов един към друг в техните сърца, но Аллах ги е съединил с любов. Наистина Той е Могъщ и Мъдър.

65. О, Пророко! Аллах е достатъчна опора за теб и за онези от вярващите, които те следват.

66. О, Пророко! Подбуждай вярващите да се бият. Ако между вас има

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۖ إِنَّهُمْ لَا
يُعْزِزُونَ ۝

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِنْ دُونِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَظْلَمُونَ ۝

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ
الَّذِي آيَدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝

وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۖ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۖ إِنْ يَكُنْ

двайсетина, които са твърди, те ще могат да победят двеста; и ако между вас има стотина такива, те ще могат да победят стотина от неверниците, защото последните са хора, които не разбират.

67. За сега Аллах е облекчил вашето бреме, защото на Него Му е известна вашата слабост. И така, ако сред вас се намерят стотина твърди хора, те ще могат да победят двеста врагове; а ако между вас има хиляда такива, те ще могат да победят две хиляди врагове по волята на Аллаха. И Аллах е с онези, които са твърди.

68. Не подхожда на един Пророк да взема пленници, докато той не поведе истинска война в страната. Вие искате благата на този свят, докато Аллах желае за вас Бъдния Живот. И Аллах е Могъщ, Мъдър.

69. Ако не ви беше изпратена повеля на Аллах по – рано, вас щеше да ви сполети непременно голяма беда във връзка с онова, което вие сте взели.

70. Ето защо, яжте от онова, което сте спечелили по време на войната като законно и добро, и се бойте от Аллах. Несъмнено, Аллах е Всепрощаващ и Милостив.

71. О, Пророко, кажи на пленниците, които са в твоите ръце: “Ако на Аллах Му е известно каквото и да е добро във вашите сърца, Той ще ви даде много повече от онова, което ви е било отнето, и Той ще ви прости. И Аллах е Най – Всепрощаващ и Милостив.

72. И ако те възнамеряват да се отнесат вероломно към теб, то те вече

مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٦٧

الَّذِينَ خَفَفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٦٨

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَصْرَى حَتَّى يَتَخَنَ فِي
الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٩

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكُمُ فِتْنًا أَأَخَذْتُمْ
عَذَابَ عَظِيمٍ ٧٠

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ٧١

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى
إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا
أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧٢

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

са били вероломни към Аллах по – рано, но Той ти е дал на теб власт над тях. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

73. Несъмнено, онези, които са повярвали и са избягали от домовете си и са отдали и имуществото си и живота си в служба на Аллах, и онези, които са им дали приют и са им оказали помощ на тях, те са приятели един на друг. А що се отнася до онези, които са повярвали, но не са изоставили домовете си, вие въобще не сте отговорни за тяхната закрила, докато те не напуснат домовете си. Но, ако те ви помолят за вашата помощ по отношение на вярата, то тогава, ваш дълг е да им помогнете, освен ако това е против някой народ, с когото вие имате сключен договор. И Аллах вижда всички ваши дела.

74. А онези, които не вярват, те са си приятели един на друг. И ако вие не направите това, в страната ще настъпи раздор и голям смут.

75. И онези, които са повярвали, и които са напуснали своите домове, и са се подвизавали в името на Аллах, и онези, които са им давали на тях подслон и са им оказвали помощ, те са действително истинските правоверни. Тях ги очаква прошка и почетни дарове.

76. И онези, които са повярвали след това и са напуснали своите домове и са се подвизавали в името на Аллах заедно с вас — те са ваши събратя; а що се отнася до кръвните роднини, те са по — близко един до друг в Книгата на Аллах. Без съмнение, на Аллах са Му известни много добре всички неща.

فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦٧

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُ بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلَا يَتِيهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتَّى
يُهَاجَرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٦٨

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَبَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٦٩

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٠

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُ مَعَكُمْ
فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى
بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧١

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ

(9)

АЛ ТАУБА

(Откровение после Хиджры)

1. Това е възвание от Аллах и от Неговия Пратеник за пълното освобождение от всякакви задължения към идолопоклонниците, на които вие сте дали някакви обещания.

2. Ето защо, пътувайте из страната в продължение на четири месеца и да знаете, че вие не можете да провалите *плановите на Аллах* и че Аллах ще унизи неверниците.

3. И това е прокламация от Аллах и от Неговия Пратеник към народа в Деня на Голямото Поклонничество, че Аллах се е разграничил от идолопоклонниците, и че същото е направил и Неговият Пратеник. Така че, ако вие се разкаете това ще бъде добре за вас; но, ако се отвърнете тогава, знайте, че вие няма да можете да провалите *плана на Аллах*. И възвестете за мъчителното наказание на онези, които не вярват.

4. С изключение на онези идолопоклонници, с които вие сте сключили някакво споразумение и които *след това* не са ви изменили в нищо и не са помагали на никого срещу вас. Ето защо, изпълнете *споразумението си*, сключено с тях до изтичането на срока му. Несъмнено, Аллах обича онези, които са праведни.

5. И когато преминат забранените месеци, убивайте идолопоклонниците, където и да ги намерите, и ги вземайте

بِرَاءَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الشُّرَكِيِّينَ ①

فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ②

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبْئُتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابِ الْيَوْمِ ③

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ
عَاهِدُهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ④

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الشُّرَكِيِّينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ وَأَحْصُوا رُءُوسَهُمْ وَأَقْعُدُوا

в плен, и ги обсаждайте, и ги чакайте в засада навсякъде, където това е възможно. Но, ако те се разкаят и съблюдават Молитвата и си плащат данъка Закат, тогава ги оставете на свобода. Несъмнено, Аллах е Най-Всепоощаващ и Милостив.

6. И ако някой от идолопоклонниците поиска закрила от теб, ти го закриляй, така че той да може да чуе словото на Аллах; след това го заведи на безопасно място. Това е така, защото те са хора без всякакви знания.

P.2.

7. Как могат *тези* идолопоклонници да сключват какъвто и да е договор с Аллах и с Неговия Пратеник, освен онези, с които вие сте сключили договор в Свещената Джамия? Така че, докато те са ви верни на вас и вие им бъдете верни на тях. Несъмнено, Аллах обича онези, които са праведни.

8. *Как може да бъде така*, че когато, ако те удържат връх над вас, те да не съблюдават нито роднински връзки, нито споразумение, що се отнася до вас? Те ще ви угаждат с устите си, но сърцата им ще се противят и повечето от тях са вероломни.

9. Те разменят Знаменията на Аллах за нищожна печалба и отвърщат *хората* от Неговия път. Наистина е зло онова, което те вършат.

10. Те не съблюдават нито роднински връзки, нито споразумение с когото и да било, който им вярва *на тях*. И именно те са онези, които вършат беззакония.

لَهُمْ كُلُّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ اسْتِجَارَكَ فَاجْزِهِ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑥

كَيْفَ يَكُونُ لِلشُّرَكِيِّينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَفَافُوا لَكُمْ فَاسْتَفِينُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ⑦

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَالْكَثِيرُهُمْ فُسْقُونَ ⑧

اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑨

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑩

11. Но, ако те се покаят и спазват Молитвата, и си плащат данъка Закат, тогава те са ваши събратя по вяра. И Ние изясняваме Знаменията на хората, които имат познания.

12. И ако те нарушат своите клетви, след като са сключили договор и започнат да преследват вашата вяра, тогава вие се бийте срещу тези вождове на неверието – без съмнение, те не уважават своите клетви – за да може те да прекратят преследването.

13. Нима вие няма да се борите срещу народа, който е нарушил своите клетви и е кроил замисли за прогонването на Пратеника, и който пръв е започнал враждебни действия против вас? Не, Аллах е по – достоен да се боите от Него, ако вие сте вярващи.

14. Борете се против тях, за да може Аллах да ги накаже чрез вас и да ги унизи, и да ви помогне да постигнете победа над тях, и да успокои духовете на онези, които вярват;

15. И да може Той да угаси гневът в техните сърца. И Аллах се обръща с милосърдие към всекиго, комуто Нему е угодно. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

16. Нима мислите, че вие ще бъдете оставени сами, докато Аллах още не познава онези из между вас, които се подвизват в името на Аллах и не приемат за близък приятел никого освен Аллах, Неговия Пратеник и вярващите? На Аллах Му е добре известно всичко, което вършите.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأُولَٰئِكَ
فِي الدِّينِ وَنَفَصِ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

وَإِنْ تَنَكَّرُوا إِيَّانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَلْبَتَّ الْكَفَرِ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

إِلَّا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا إِيْمَانَهُمْ وَهُمْ يُبَاخِرُ
الرَّسُولَ وَهُمْ يَدْعُونَ أَوَّلَ مَرَّةٍ اتَّخَذْتُمْ مَثَلًا
لَهُمْ أَنْ تَخْشَوْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَضْرِبُهُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَسْفِ سُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيَذْهَبْ غَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاقِرُونَ ﴿١٦﴾

P.3.

17. Идолопоклонниците не могат да поддържат Джамиите на Аллах в добро и цветущо състояние, когато свидетелствуват против самите себе си за своето неверие. Именно те са онези, чиито дела ще бъдат напразни и те ще обитават Огъня.

18. Джамиите на Аллах може да поддържа в добро и цветущо състояние само онзи, който вярва в Аллах и в Последния Ден, и съблюдава Молитвата, и си плаща данъка Закат, и не се бои от никой друг освен само от Аллах – така че само такива могат да бъдат между онези, които ще достигнат до целта.

19. Смятате ли вие, че ако напоите поклонниците и поддържате Свещената Джамиа, това ще бъде равнос-
тойно на труда на онзи, който вярва в Аллах и в Последния Ден и се подвизава по пътя на Аллах? Не, тези две дела *въобще* не са равностойни в очите на Аллах. И Аллах не напътствува несправедливите хора.

20. Онези които вярват и напускат своите домове в името на Бога и се подвизават в името на Аллах със своята собственост и с живота си – те имат най – висок ранг в очите на Аллах. Именно те ще победят.

21. Техният Повелител им изпраща благи вести за Своята милост и за Своего благоволение и за Градините, в които за тях ще има вечна благодат;

22. Там те ще обитават вечно. Наистина, голяма е наградата на Аллах.

مَا كَانَ لِلشُّرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. О, вие, които вярвате! Не си вземайте за приятели своите бащи и братя, ако те предпочитат неверието пред вярата. И онзи от вас, който ги вземе за свои приятели, той е от онези, които вършат зло.

24. Кажи: “Ако вашите бащи и вашите синове, и вашите събратя, и вашите жени, и вашите роднини, и богатството, което сте натрупали, и търговията, чийто застой ви плаши, и вашите жилища са ви по – скъпи от Аллах и от Неговия Пратеник, и от усърдието в Негово име – тогава чакайте, докато настъпи пришествието на Аллах с Неговата присъда; и Аллах не напътствува непокорните хора.

P.4.

25. Несъмнено, Аллах ви е помогнал на много бойни полета, и в Деня на Хунайн, когато вашата многобройност ви правеше горди, но която не ви помогна с нищо, и земята с цялата и обширност ви стана малка и след това, вие обърнахте гръб за отстъпление.

26. Тогава Аллах изпрати покой долу на Пророка и на вярващите, и Той изпрати долу легиони, които вие не можехте да видите и Той наказва онези, които не вярваха. И такава е възмездията за онези, които не вярват.

27. След това, Аллах ще се обърне с милосърдие към всекиго, комуто на Него Му е угодно; и Аллах е Всепрощаващ и Милостив.

28. О, вие, които вярвате! Несъмнено идолопоклонниците са нечисти. Ето

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّمْ
مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
بِاللَّهِ بِآمِرٍ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ
مُقْدِرِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بِمَحْسُورٍ فَلَا يَقْرَبُوا

защо, те не бива да се доближават до Свещената Джамия след тази година. И ако вие се боите от бедност, Аллах ще ви обогати от Своите щедрости, ако това Му е угодно на Него. Несъмнено, Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

29. Борете се против онези от Хората, на които е била дадена Книгата, които не вярват в Аллах, нито в Последния Ден, нито пък смятат за незаконно онова, което Аллах и Неговият Пратеник са обявили за незаконно, нито пък следват истинската вяра, докато те не внесат данъка със собствените си ръце и не засвидетелствуват своето покорство.

P.5.

30. И евреите говорят: “Езра е син на Аллах”, а християните казват: “Месията е син на Аллах” – това казват те със собствените си усти. Те подражават на онова, което неверниците преди тях са казвали. Да падне върху тях проклятието на Аллах! Как тежко се заблуждават те!

31. Те са приели своите учени и монаси за техни повелители наред с Аллах. И по този начин са приели те и Месията, синът на Мария. А на тях им беше заповядано да се кланят само на Единния Бог. Няма никакъв друг Бог, освен Него! Несъвместимо е с Неговата Святост онова, което те приобщават към Него.

32. Те искат да угасят светлината на Аллах със своите усти, но Аллах няма да допусне нищо друго, освен това – да се засили Неговата светлина, дори ако неверниците се противят на това.

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِن شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ يَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ
عَنِ يَدٍ ۖ وَهُمْ صُغُرُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَتَى يُكْفَرُونَ ﴿٣٠﴾

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ
اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَمَا أُمُورُهُمْ إِلَّا لِيَعْبُدُوا
إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Именно Той е Онзи, Който изпрати долу на земята Свой Пратеник с напътствие и с истинска вяра, за да може той да направи така, че тя да надделее над всяка *друга* вяра, както и да се противят на това идолопоклонниците.

34. О, вие, които вярвате! Несъмнено, много свещеници и монаси поглъщат богатството на хората чрез измама и отвърщат *хората* от пътя на Аллах. И онези, които трупат злато и сребро и не жертвуват от него в името на Аллах, предайте им вестта за мъчително наказание;

35. В деня, когато техните съкровища ще се разтопят в Адския Огън, ще се постави клеймо на челата им, и на бедрата им, и на гърбовете им, *и на тях ще им бъде казано*: “Ето какво съкровище сте натрупали за себе си, за това сега вкусете от онова, което сте натрупали”.

36. Числото на месеците е определено за дванайсет по указа на Аллах, като се смята от деня, в който Той сътвори небесата и земята. От тях, четири са свещени. Такова е истинското вероизповедание. Така че, не си причинявайте сами вреда на себе си поради това. И се борете против идолопоклонниците всички заедно, така както те се борят против вас заедно и знайте, че Аллах е с праведните.

37. Несъмнено, отлагането на един *Свещен месец* увеличава безверието. Онези, които не вярват навлизат в заблуждение поради това. Те допускат това в дадена година и го забраняват

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشُّرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُخْفَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَمُكَلَّىٰ بِهَا جَبَاهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
وَالَّذِينَ الدِّينِ الْقِيمَةُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الشُّرِكِينَ كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا

през друга година, за да могат да стигнат до споразумение по между си относно броя на *месеците*, които Аллах е направил свещени и по този начин да направят законно онова, което Аллах е забранил. Техните зли дела *на тях* самите им изглеждат благи. И Аллах не напътствува хората, които не вярват.

P.6.

38. О, вие, които вярвате! Какво се е случило с вас, че когато на вас ви се каже да се изправите в защита на вярата на Аллах, вие се отпускате тежко на земята? Нима вие предпочитате настоящия пред Бъдния Живот? Но насладите на настоящия живот са малко, в сравнение с Бъдния Живот.

39. Ако вие не излезете веднага *да се биете*, Той ще ви накаже с мъчително наказание и ще избере вместо вас друг народ, а вие няма да можете да Му нанесете никаква вреда на Него. И Аллах има пълна власт над всички неща.

40. Ако вие не Му помогнете, тогава *знайте*, че Аллах му е помогнал дори когато неверниците го прогониха и когато бидейки един от двамата, които бяха в пещерата той каза на своя спътник: “Не скърби, защото Аллах е с нас”. Тогава Аллах му изпрати долу своя покой и го подкрепи с легиони, невидими за вас и посрами словото на онези, които не вярваха, и единствено само словото на Аллах е всевластно. А Аллах е Могъщ и Мъдър.

حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوهُمَا حَرَّمَ اللَّهُ ذُرِّيَّتَ لَهُمْ سُوًى
بِعَٰمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ أَرَضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Вървете – леко или тежко вьорьжени – и се бийте като се подвизавате и с имота и с живота си в името на Аллах. Това е по – добре за вас, ако само можете да го знаете.

42. Ако в това имаше незабавна изгода и кратко пътуване, несъмнено, те щяха да те последват, но трудният път на тях им се стори твърде дълъг. И въпреки това, те ще се кълнат в Аллах и ще казват: “Ако ние бяхме в състояние, ние непременно щяхме да тръгнем с вас”. Те погубват душите си и Аллах знае, че те са лъжци.

Р.7

43. Да те избави Аллах от твоите грижи. Защо ти им позволи да останат отзад, докато онези, които говореха истината не ти станаха известни и докато ти не разбра кои са лъжците?

44. Онези които вярват в Аллах и в Последния Ден, няма да поискат позволение от теб да бъдат освободени от задължението да се подвизават със своя имот и живот. И Аллах познава добре праведните.

45. От теб ще искат позволение да бъдат освободени от задължение само онези, които не вярват в Аллах и в Последния Ден, и чиито сърца са изпълнени със съмнение, и те се колебаят в своето съмнение.

46. И ако те наистина възнамеряваха да влязат в бой, те щеше да извършат някаква подготовка за това; но Аллах беше против тяхното настъпление. Ето защо, Той ги задържа и на им беше казано: “Вие си седете у дома заедно с онези, които си седят там”.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍمْ يَرُدُّوهُمْ ﴿٤٥﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾

47. Ако те бяха дошли с вас, те нямаше да ви донесат нищо друго освен неприятности, и щяха да сноват напред назад между вас като се мъчат да всяват раздор между вас. А между вас се намират и такива, които са готови да се вслушат в тях. И Аллах познава много добре онези, които вършат зло.

48. Те са се мъчили да всяват раздор дори и преди това и те крояха заговори против теб докато истината излезе на яве и докато предопределението на Аллах не удържа победа, макар, че на тях това не им се харесваше.

49. И сред тях има един, който говори: “Разрешете ми да си остана у дома и не ме поставяйте на изпитание”. Без съмнение, такива като него вече са били подложени на изпитание. И наистина, Адът ще бъде убежището на неверниците.

50. Ако на теб ти потръгне, това ги наскърбява, но ако теб те сполети нещастие, те казват: “Ние наистина взехме предпазни мерки своевременно.” И те се отвръщат с ликуване.

51. Кажете: “Нас няма да ни сполети нищо друго освен онова, което Аллах ни е отредил. Той е нашият Покровител. И вярващите трябва да възлагат своето упование на Аллах.”

52. Кажете: “Вие не очаквате за нас нищо друго освен една от двете благи

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا خَلْقَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَعُونٌ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَخِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ

възможности;докато, що се отнася до вас, ние очакваме, че Аллах ще ви изпрати наказание или Той Сам или чрез нашите ръце. Така че, чакайте, и ние *също така* ще чакаме заедно с вас.

53. Кажете: “Независимо от това дали жертвувате доброволно или неохотно, то няма да бъде прието от вас. Вие, наистина, сте непокорен народ.”

54. И нищо друго не възпрепятствува приемането на техните пожертвувания, освен това, че те не вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. И те не пристъпват към Молитвата другояче освен лениво и те не правят пожертвувания другояче освен неохотно.

55. Така че, нека нито тяхното богатство, нито техните деца да не предизвикват твоето удивление. Аллах само иска да ги накаже по този начин в настоящия живот и да направи така, че техните души да си отидат, докато те все още са неверници.

56. И те се кълнат в Аллах, че те наистина са с вас, когато всъщност те не са с вас, а са само един страхлив народ.

57. И ако те можеха да си намерят място за убежище, или пещери, или дори някаква дупка, където да влязат, те несъмнено биха се втурнали там неудържимо.

58. И сред тях се намират и такива, които те обвиняват *по въпроса* за разпределението на милостинята. Ако те получат своя дял, те са доволни, но ако не го получат, тогава, те са недоволни.

وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِندِهِ أَوْ يَأْخُذَ بِنَاصِيَتِكُمْ إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ
اِسْمَكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٦٠﴾

وَمَا مِنْهُمْ أَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا اِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٦١﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ اِنَّهُمْ اِشْرَاقُ
اَللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٦٢﴾

وَيَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِثْمَهُمْ لِيَنْكُتَ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَ
لِيَكْتُمُ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٦٣﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا
اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْعَنُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَرُونَ ﴿٦٥﴾

59. Ако те бяха доволни от онова, което Аллах и Неговият Пратеник са им дали и ако бяха казали: “Аллах ни е достатъчна опора на нас, Аллах ще ни дари от Неговите щедрости, а същото ще направи и Неговият Пратеник. И ние се обръщаме към Аллах със своята молитва”, това щеше да бъде по-добре за тях.

P.8.

60. Милостинята е предназначена само за бедните и за нуждаещите се и за онези, които се занимават с това и за онези, чиито сърца се нуждаят от утеха и за *освобождаването* на робите и за онези, които са задължени, и за служенето на Аллах, и за странника – такова е предписанието от Аллах. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

61. И между тях се намират и такива, които обиждат Пророка и казват: “Той дава ухо на всички.” Кажете: “Това, че той дава ухо на всички е добре за вас; той вярва в Аллах и се доверява на вярващите, и е милостив към онези от вас, които вярват”. И онези, които досаждат на Пратеника на Аллах, ще понесат мъчително наказание.

62. Те се кълнат в името на Аллах, за да ви угодят на вас, но Аллах и Неговия Пратеник са по-достойни, за да им бъде угодено на него и на Бога, ако те наистина вярват.

63. Нима те не знаят, че онзи, който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, за него е подготвен Адският Огън, където той ще обитава? А това е голям позор.

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَا اِثْمَهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ لَا يَخِفُّ
حِسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
يُحِبُّ اِنَّا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

اِنَّ الصَّدَقَاتِ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِيْنَ وَالْعَمِلِيْنَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِيْنَ
وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُولُوْنَ هُوَ اُذُنٌ
قُلْ اُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

يَخْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ
اَنْ يُرْضَوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اِنَّهٗ مَن يُجَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَآَنَ
لَهٗ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ذٰلِكَ الْغُرَى الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

64. Лицемерите се боят да не би срещу тях да бъде произнесено Сура, която да ги уведоми за онова, което се намира в техните сърца. Кажете: "Смейте се на себе си! Несъмнено Аллах ще изкара на бял свят онова, от което вие се бойте".

65. И ако ти ги попиташ, те непременно ще кажат: "Това бяха само празни приказки и шеги". Кажете: "Нима вие се надсмивахте над Аллах, над Неговите Знамения и над Пратеника?"

66. Тогава не се оправдавайте. Вие наистина сте станали неверници след като сте повярвали. И ако Ние помилваме някои от вас, то Ние ще накажем други от вас, защото те наистина са се провинили".

67. Лицемерите, мъже и жени, са всички свързани един с друг. Те призовават към зло и забраняват доброто и техните ръце са стиснати от скъперничество. Те са пренебрегвали Аллах, така че и Той ги е пренебрегнал тях. Несъмнено, именно лицемерите са онези, които са непокорни.

68. Аллах обещава на лицемерите, както мъже, така и жени, Огъня на Ада, където те ще обитават. И той ще им бъде достатъчен. И Аллах ги е прокълнал. И те ще понесат вечно наказание,

69. Също като онези преди вас. Те бяха по - могъщи от вас по власт и по-богати по имот и по деца. Те се наслаждаваха на съдбата си за известен кратък срок, така както и вие се наслаждавате на съдбата си както и

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزْوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مِمَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِهِ وَأَيَّتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ يُغَذِّبُ طَائِفَةٌ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا جُحُورِينَ ﴿٦٦﴾

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ الْكَفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثْرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَعْتَبُوا بِخَلْقِهِمْ فَاَسْتَمْتَحُمُ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَحَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ

онези преди вас са й се наслаждавали. И вие се отдавате на празни приказки така, както и те се отдаваха на празни приказки. И именно те са онези, от чиито усилия няма да има никаква полза нито на този, нито на онзи свят. И именно те са онези, които ще понесат загуби.

70. Нима до тях не е достигнал разказът за онези преди тях - народът на Ной, на Аада, на Таму, на Абрахам, и на жителите на Мидиан и на градовете, които бяха разрушени? Техните пратеници отидоха при тях с ясни Знамения. Така че, на Аллах не Му беше угодно да им причини никаква вреда, но те сами си причиниха вреда.

71. И вярващите, както мъже, така и жени, са си приятели един на друг. Те призовават към добро и възпират злото и спазват Молитвата, и си плащат данъка Закат и се покоряват на Аллах и на Неговия Пратеник. Именно те са онези, към които Аллах ще прояви милост. Несъмнено, Аллах е Могъщ и Мъдър.

72. Аллах е обещал на вярващите, както мъже, така и жени, Градини, под които текат реки и те ще обитават там, а възхитителни убежища са Градини, на Вечността. А благоволението на Аллах стои над всичко друго. Това е най - висшето блаженство.

Р. 10.

73. О, Пророко, бори се против неверниците и против лицемерите. И бъди суров към тях. Тяхното убежище е Адът, а той е зло място.

وَحُضُّهُمْ كَالَّذِي خَاصُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثُودَةَ وَ قَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكَفَّارَ وَالْمُنْفِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسُ الْمَصِيرِ ﴿٧٣﴾

74. Те се кълнат в Аллах, че на са казали нищо, но те наистина използват богохулен език и се отрекоха от вярата си след като вече бяха приели Исляма. И те замисляха планове за онова, което те не можеха да постигнат. И те таяха в сърцата си омраза само, защото Аллах и Неговият Пратеник ги бяха обогатили от Неговата щедрост. Така че, ако те се разкаят, за тях това ще бъде по-добре, но ако те се отвърнат, Аллах ще ги накаже с мъчително наказание в този живот и в Бъдния Живот, и те няма да имат нито приятел, нито помощник на земята.

75. И между тях има и такива, които установиха завет с Аллах, *като казаха*: “Ако Той ни даде от своята щедрост, ние непременно ще даваме милостиня и ще бъдем от добродетелните”.

76. Но, когато Той им даде от Своята щедрост, те станаха скъперници заради това, и се отвърнаха отново с отвлечение.

77. Тогава, Той ги наказва с лицемерие, *което ще пребъде* в техните сърца до деня, в който те ще се представят пред Него, защото те са нарушили своето обещание към Аллах и защото те лъгаха.

78. Нима те не знаят, че на Аллах Му са известни всички техни тайни, така както и всички техни тайни съобщения, и че Аллах е най-големият Познавач на всички невидими неща?

79. Онези, които осъждат вярващи, даващи милостиня по своя лична добра воля или пък вярващи, които не могат

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَحِبِّهِمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَبٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٥٧

وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ اتَّكُمِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ٥٨

فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا هُمْ مُّعْرِضُونَ ٥٩

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ٦٠

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ٦١

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي

да намерят нищо друго да дадат освен спечеленото от тях с тежък труд. И поради това ги вземат на присмех. Но Аллах ще ги накаже заради тяхното издевателство и тяхното наказание ще бъде мъчително.

80. Независимо от това дали ти ще молиш или няма да молиш за прошка за тях и дори и ти да молиш за прошка за тях седемдесет пъти, Аллах никога няма да им прости на тях. Това е така, защото те не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник. И Аллах не напътствува вероломните хора.

P.11.

81. Онези, които бяха оставени отзад ликуваха, че са останали да си седят у дома зад гърба на Пратеника на Аллах и нямаха желание да се подвизават със своя имот и със своя живот в името на Аллах. И те казаха: “Не излизайте в тази жегата.” Кажи: “Адският Огън е още по-горещ”. Ако те само можеха да разберат.

82. Те трябва да се смеят малко и да плачат много като изкупление за онова, което са си заслужили.

83. И ако Аллах те изпрати обратно при някоя група от тях, и ако те поискат от теб позволение да отидат *да се бият*, тогава ти им кажи: “Вие никога няма да тръгнете с мен и никога няма да се биете срещу врага с мен. Вие предпочетохте да си останете у дома първия път, за това сега си седете с онези, които останаха отзад”.

84. И ти никога да не се молиш за никого от тях, който умре, и да не

الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥٦

إِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٥٧

فَرَحَ الْيَهُودُ بِمَقْعَدِ هِمِّ خَلْفِ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ٥٨

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥٩

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ٦٠

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ

стоиш над гроба му, защото те не вярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и умряха в непокорство.

85. И теб не бива да те учудва нито богатството им, нито децата им, защото на Аллах просто Му е угодно да ги накаже с това на този свят и за да може техните души да си отидат, докато те все още са невярващи.

86. И когато бъде възвестена Сура, която повелява: "Вярвай в Аллах и се подвизавай в името на Аллах съвместно с Неговия Пратеник," онези от тях, които са заможни, искат позволение от теб и казват: "Остави ни да бъдем с онези, които си седят у дома."

87. Те са доволни да бъдат с жените и сърцата им са запечатани, така че, те не разбират.

88. Но Пратеникът и онези, които вярват заедно с него, се подвизават в името на Аллах със своя имот и със своя живот и именно те са онези, които ще получат добри неща и именно те ще преуспеят.

89. Аллах е подготвил за тях Градини, под които текат реки и те ще обитават там. И това е върховното блаженство.

P.12.

90. И онези из между арабите от пустинята, които се мъчеха да се оправдават, дойдоха да молят да бъдат освободени от задължение. И онези, които не бяха верни на Аллах и на

عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٧﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٨﴾

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٩﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩٠﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

Неговия Пратеник, си останаха у дома. Тежко наказание ще се стовари върху онези от тях, които не вярват.

91. Никаква вина не пада върху слабите, нито върху болните, нито пък върху онези, които нямат какво да пожертвуват за милостиня, ако те са искрени към Аллах и към Неговия Пратеник. Няма никаква причина за упреци срещу онези, които вършат добри дела; и Аллах е Всепрощаващ и Милостив.

92. Нито пък срещу онези, на които, когато те дойдоха при теб с молба да им дадеш средство за придвижване, ти им каза: "Аз нямам на какво да ви кача," и те си отидоха с налети със сълзи очи, поради скръбта им, че те не са смогли да дадат своя лепта.

93. Достойни за порицание са само онези, които се обръщат към теб с молба да бъдат освободени от задължението, въпреки, че са богати. Те са доволни, че могат да останат с жените. И Аллах е поставил печат на сърцата им, така че те да не могат да разберат.

ЧАСТ 11

94. И когато вие се върнете при тях, те ще започнат да се оправдават. Кажете: "Не се оправдавайте, ние няма да ви повярваме. Аллах вече ни е уведомил за вашите постъпки. И Аллах ще наблюдава вашето поведение, също както и Неговият Пратеник, а след това вие ще се върнете при Онзи, Комуто е известно и видимото и невидимото, и Той ще ви извести всичко онова, което вие сте правили".

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابُ الْيَوْمِ ﴿٩١﴾

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٢﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٣﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾

95. И когато вие се върнете при тях, те ще ви се кълнат в името на Аллах, за да ги оставите на мира. Оставете ги на мира. Те наистина са само едно мерзение и тяхното убежище е единствено Адът – една достойна награда за онова, което те сами са си заслужили.

96. Те ще ви се кълнат, за да могат да ви угодят. Но дори и да ви угодят, непокорните не могат да угодят на Аллах.

97. Арабите от пустинята са най – лошите, що се отнася до безверие и лицемерие и по – често от другите не знаят повеленията, съдържащи се в *Откровението*, което Аллах е изпратил долу на Своя Пратеник. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

98. И между арабите от пустинята има и такива, които гледат на своите пожертвувания за Бога като на глоби и те очакват вас да ви сполети бедствие. Но зло бедствие ще ги сполети самите тях. И Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

99. И между арабите от пустинята има и такива, които вярват в Аллах и в Последния Ден и които гледат на своите пожертвувания като на средство да се приближат до Аллах и да получат благословията на Пророка. Да! За тях това е наистина средство да се доближат до Бога. Аллах скоро ще ги приеме тях в Своята милост. Несъмнено, Аллах е Всепоощаващ и Милосърден.

سَيَقُولُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَعْنُهُمْ
عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا لَهُمْ
جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ
بِكُمْ الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا إِلَىٰ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
أِلَّا أَنَّهُمْ قُرْبَةً لَهُمْ سِيْدُ خُلَاهُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنِ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

P.13.

100. А що се отнася до най – първите сред вярващите, първите от Преселниците* и от Помощниците** и онези, които са ги следвали по най – съвършен начин, те са много угодни на Аллах и те много Му се радват, и Той е подготвил за тях Градини, под които текат реки. И те ще обитават вечно там. А това е върховно блаженство.

101. И сред арабите от пустинята около вас има и някои, които са лицемери, а също така и някои хора от Медина. Те упорствуват в лицемерие. Ти не ги познаваш, но Ние ги познаваме. Ние ще ги накажем тях двойно, а след това те ще получат още по – голямо наказание.

102. И има и други, които си признават своите грехове. Те са смесвали добрите дела с други, които са били зли. Може би, Аллах ще се обърне към тях със състрадание. Несъмнено, Аллах е Всепоощаващ и Милостив.

103. Вземи милостиня от тяхното богатство, за да можеш с това да ги измиеш и пречистиш. И се моли за тях; твоята молитва е наистина източник на спокойствие за тях. И Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

104. Нима те не знаят, че Аллах е Онзи, Който приема покаяние от Своите слуги и взема милостиня и че Аллах е Онзи, Който често отваря със състрадание и е Милостив?

* От Мекка.

** В Медина.

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ذُو مِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأَخْرُوجُوا اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَسَيْنَا عَنْهُمْ إِلَهَ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. И кажи: “Действайте и Аллах наистина ще види вашите постъпки, а също така и Неговия Пратеник и вярващите. И вие ще бъдете върнати при Него, Който знае и видимото и невидимото, и тогава Той ще ви извести за онова, което сте вършили”.

106. И има и други, чийто случай е бил отложен заради присъдата на Аллах. Той може да ги накаже, но може и да се обърне към тях със състрадание. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

107. И между лицемерите има такива, които са изградили една джамия, за да може да нанесат вреда на *Исляма* и да подпомогнат неверието и да създадат разделение между вярващите и да подготвят засада за онзи, който преди това е воювал против Аллах и против Неговия Пратеник. И те непременно ще се закълнат: “Ние не сме искали нищо друго освен само добро”. Но Аллах е свидетел на това, че те са само лъжци.

108. Никога не се спирай за молитва в нея. Една джамия, която е била основана още от първия ден на благочестие е несъмнено много по – достойна да се спреш за молитва в нея, от колкото да се молиш в другата. В първата се намират хора, които искат да бъдат пречистени и Аллах обича онези, които искат да се пречистят.

109. Кой тогава е по – добър – онзи, който е основал своята сграда върху страха от Аллах и в Негова угода или онзи, който е основал своята сграда на

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَهُ اللهُ عَلَيْكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ اِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَاٰخَرُونَ مُرْجُونَ لِرَآءِ اللهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ اَوْ اَمَّا يُتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا الْحُسْنَ وَاللهُ يَشْهَدُ
اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لِّسَجْدٍ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ اَوَّلِ
يَوْمٍ اٰحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ يَتَّخِذُوا
وَاللهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

اٰمَنَ اَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ

нестабилен ръб на края на брега, подмит от водата и която се е срутила и продънила заедно с него в Адския Огън? И Аллах не напътствува онези, които вършат зло.

110. Тази тяхна сграда, която те са построили, завинаги ще си остане източник на безпокойствие в техните сърца, освен ако техните сърца не бъдат разкъсани на парчета. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

P.14.

111. Несъмнено, Аллах е откупил от вярващите техния имот и техния живот в замяна на Градината, която ще им бъде предоставена на тях. Те се бият в името на Аллах, те убиват и биват убивани, едно обещание, което Той е поел върху себе си и в Тората, и в Евангелието, и в Корана. А кой може да бъде по – верен на своето обещание от Аллах? Ликувайте, тогава, поради добрата сделка, която сте сключили с Него и именно това е върховната наслада.

112. Именно те са онези, които се обръщат към Бога с разкаяние, които се молят на Него, които възхваляват Него, които странствуват из страната като служат на Него, които се кланят на Бога, които се просват в молитва, които проповядват добро и забраняват злото, и които съблюдават границите, определени от Аллах. И предайте блага вест на онези, които вярват.

113. Не подобава на Пророка и на онези, които вярват, да се молят на Бога да прости на идолопоклонниците,

فَاَنهَارِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

اِنَّ اللهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
بِاَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَالْعِيدُونَ وَالدُّعُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلشَّارِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَسْمُهُمْ

дори ако те са роднини, след като на тях вече им е станало ясно, че те са хора на Ада.

114. И Абрахам молил прошка за баща си само защото му бил обещал, но когато на него му станало ясно, че той е враг на Аллах, той се разграничил от него. Несъмнено, Абрахам бил доста меко сърдечен и състрадателен.

115. И не е присъщо на Аллах да въвежда хората в заблуждение след като Той ги е напътствувал, докато Той не им изясни предварително от какво трябва да се пазят те. Несъмнено, на Аллах Му е добре известно всичко.

116. Несъмнено, именно на Аллах принадлежат и небесното и земните царства. Той дарява живот и Той причинява смърт. И вие нямате никакъв друг приятел или помощник освен Аллах.

117. Аллах наистина се е обърнал с милост към Пратеника и към Преселниците и към Помощниците, които са го последвали в тъжния час, когато сърцата на една част от тях за малко не се отвърнали. Но Той отново се обърнал с милост към тях. Несъмнено, към тях Той е пълен със състрадание и милосърдие.

118. И Той се обърнал с милосърдие към тримата, чийто случай бил отложен, докато земята им станала на тях прекалено тясна, при цялата си обширност и техните души също така им станали тесни и те се убедили, че няма друго убежище от Аллах освен в Него с Самия. След това Той се обърнал милосърдие към тях, за да могат и те

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

да се обърнат към Него. Несъмнено, именно Аллах е Онзи, Който често отваряща със състрадание и Който е Милосърден.

P. 15.

119. О, вие, които вярвате! Бойте се от Аллах и бъдете с правоверните.

120. Не подобаваше на жителите на Медина и на онези около тях, измежду арабите от пустинята, те да останат зад Пратеника на Аллах или да предпочетат своя собствени живот пред неговия. И това е така, защото те не са затруднени нито от жажда, нито от глад, нито от умора по пътя на Аллах, нито пък те вървят по път, който може да разяри неверниците, нито пък те причиняват някаква вреда на някой враг без това някакво добро дело да им е записано заради това. Несъмнено, Аллах не лишава от награда онези, които вършат добри дела.

121. И те не внасят никаква лепта - малка или голяма и не преминават никаква долина, без това да им се запише като някакво добро дело, за да може Аллах да им даде най-добрата награда за онова, което са извършили.

122. Не е възможно вярващите да излязат на бой всички заедно. Защо тогава да не може по един отряд от всяка тяхна част да излезе напред, за да могат те да изучат добре вярата и за да могат да предупредят своите народи, когато те се завърнат при тях, така че, те да могат да се предпазят от злото?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

P.16.

123. О, вие, които вярвате! Бийте се с онези от неверниците, които са близо до вас и им дайте да разберат, че сте неумолими към тях. И знайте, че Аллах е с праведните.

124. И винаги, когато долу на земята бъде изпратена Сура, между тях се намират такива, които казват: “На кого от вас е засилила вярата тази Сура?” Но, що се отнася до онези, които вярват, това е засилило тяхната вяра и те ликуват.

125. Но що се отнася до онези, чиито сърца са поразени от недъг, това добавя *допълнителна* мръсотия към тяхната *настояща* мръсотия и смъртта ще ги застигне в неверие.

126. Нима те не виждат, че те са подложени на изпитание всяка година по един или два пъти? И въпреки това, те не се разкайват, нито пък се вслушват в увещанията.

127. И винаги, когато някоя Сура е изпратена долу на земята, те се споглеждат един друг *като казват*: “Вас вижда ли ви някой?” След това те се извържат и изчезват. Аллах е отвърнал техните сърца, защото те са хора, които не разбират.

128. Несъмнено, между вас е дошъл Пратеник из между вас. И него го измъчва това, че вие изпадате в смущение, и той желае горещо вие да имате благоденствие и към вярващите, той е състрадателен и милосърден.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ إِيْمَانًا ۚ فَآمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا
وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَآمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرُونَ ﴿١٢٥﴾

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ
يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Но, ако те се отвърнат, кажи: “На мен им е достатъчен Аллах. Няма никакъв друг Бог освен Него. На Него възлагам аз своето упование и Той е Повелителят на могъщия Трон”.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

ГЛАВА 10
ЮНУС
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И МЯСТО НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* е била открита в Мекка през късния меккански период, т. е. през последните четири или пет години от престоя на Пророка там. Някои коментатори оснасят някои от стиховете към мединския период, но тяхното мнение не се базира на исторически данни. Изглежда те са направили своите изводи само въз основа на тематиката и проблематиката на тези стихове. Тази *Сура* води името си от стих 99.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Когато размишляваме над съдържанието на Корана, ние забелязваме не само че неговите стихове са взаимосвързани, но и че всяка *Сура* е фино свързана с предхождащата я и със следващата я. Освен това, някои групи Глави в Корана са свързани с други групи. По този начин в целия Коран царя съвършен ред. Нейните глави са свързани една с друга в много отношения и когато се вземе предвид техният ред и подреждане, не остава никакво съмнение, че Коранът е наистина голямо чудо на поетична дикция. Настоящата *Сура* е свързана по три начина с предшестващите я Глави. Първо, тя представлява продължение на предхождащата я Глава. В нейната заключителна част се споменават две теми: (а) Откровението на Книгата и неговото отричане (9:127); (б) Идването на Пратеник от Бога и благата, произтичащи от следването на неговото учение (9:128). Същата тема продължава и в настоящата *Сура*. Тя споменава важността на Книгата (10:2) и се позовава на Божествения Пратеник. Второ, тази *Сура* довършва третирането на темата на предходната *Сура*. В тази предходна Глава (която, собствено казано, не е отделна Глава, а част от Глава 8) се споменава факта, че времето на благоденствието и надмощието на Исляма е дошло и, че обещанията на Бога щели да се изпълнят с цялата си слава и великолепие. Ето защо са увещавани да се погрижат за пречистването на сърцата си, за да може да бъде прието тяхното разкаяние. Тъй като в сърцата на някои хора можело

да възникнат никакви съмнения, относно това, че поради големината на греховете им, тяхното разкаяние може да не бъде прието, настоящата Глава елиминира такива опасения и подчертава факта, че Божията милост обхваща и надхвърля всички неща, макар че тя изисква най-високата форма на разкаяние, за да бъде привлечена. Трето, всички Глави на Корана от Глава 2 до Глава 9 (които са всъщност седем на брой, защото, както бе казано по-горе, Глава 9 не е отделна Глава, а образува част от Глава 8 и е била написана отделно само заради специалното значение на тематиката и проблематиката ѝ) третира само една група теми, докато с тази Глава започва една нова група *Сури*, която завършва с Глава 18. Тази втора група третира една самостоятелна и отделна тема, но въпреки това, нейната тематика и проблематика е тясно свързана с тази на първата група. В първата група се установява истината на Исляма чрез позоваване на Светия Пророк и на неговата работа и се отправя апел за приемането на Исляма с оглед на превъзходството на неговите принципи, отличността на неговите учения, огромния обем от духовни знания, които той съдържа за търсачите на истината, мъдростта залегнала в основата на неговите учения и поразителното му влияние. Във втората група, обхващаща Глави 10-18, ударението пада върху необходимостта от Пророци, върху значението на религията и върху целта на пришествието на Светия Пророк, като специална препратка се прави за критериите и характеристиките на Пророците, претенциите и историите на предишните Пророци и аргументите, базиращи се на и подкрепяни от човешкия разум и здрав разум.

По този начин, тематиката и проблематиката на двете групи Глави ги свързва много тясно една с друга, като единствената разлика между тях е, че докато в първата група се говори за пророчествата, които били направени при пришествието на Светия Пророк или, които са били направени от предишните пророци и са се изпълнили, когато им е дошло времето, като по този начин свидетелствуват за истинността на Светия Пророк; то във втората група истината на Исляма е обяснена на базата на неговите собствени достойнства и на базата на каноните за Пророците.

ЮНУС

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Ра*. Това са стиховете на Книгата, която е пълна с мъдрост.

3. Нима хората се удивляват от това, че Ние вдъхновихме един човек из между тях *като казахме*: “Предупреди човечеството и занеси блага вест на онези, които вярват, че на тях им е подготвена истинска степен на достойнство при техния Повелител! “Неверниците казват: “Очевидно, това е явен чародей”.

4. Наистина, вашият Повелител е Аллах, Който е сътворил небесата и земята в шест промеждутъка от време, а след това Той се е настанил на Трона и Той управлява всичко. *Пред Него* няма никакъв застъпник или ходатай, освен само с Негово позволение. Това е Аллах, вашият Повелител, така че, вие Му се покланяйте. И нима и сега няма да приемете увещания?

5. При Него ще се завърнете всички вие. Обещанието на Аллах е вярно. Несъмнено, Той поражда всяко сътворение, след това Той го възпроизвежда, за да може Той да възнагради онези, които вярват и които вършат добри дела, по справедливост. *А що се отнася до* онези, които не вярват, тяхната напитка ще бъде вряла вода, а тяхната участ ще бъде тежко наказание, защото те не повярваха.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ الْحَكِيمَ

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَجْرٌ مُبِينٌ

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ عِنْدِهِ ذَلِكَ اللَّهُ سَرَّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

6. Именно Той е Онзи, Който кара Слънцето да излъчва блестяща светлина, а Луната да отразява сияние и е определил за нея фази, за да можете вие да знаете броя на годините и да изчислявате времето. И Аллах не е сътворил това иначе, освен само като истина. Той изяснява подробно Знаменията, за хората, които разбират.

7. Наистина, в редуването на деня и нощта, както и във всичко друго, което Аллах е сътворил на небето и на земята, има Знамения за хората, които се боят от Бога.

8. Онези, които не очакват да се представят пред Нас и доволствуват от живота на този свят и намират покой в него и които пренебрегват Нашите Знамения --

9. Именно те се онези, които ще намерят убежище в Огъня, заради онова, което те са си заслужили.

10. Но *що се отнася до* онези, които вярват и които вършат добри дела, техният Повелител ще ги напътствува тях заради тяхната вяра. Под тях ще текат реки в Градините на Блаженството.

11. И тяхната молитва там ще бъде: “Слава на Теб, О, Аллах!” И техният поздрав там ще бъде: “Мир!” И заключението на техните молитви ще бъде: “Цялата похвала да бъде за Аллах, Повелителя на световетел!”

P.2

12. И ако Аллах трябваше да ускори пришествието на злото за хората,

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غِفْلُونَ

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَوْ يُعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ

което те са си заслужили, в такава степен, в която те бързат, за да увеличат своето богатство, край на срока на техния живот щеше вече да е дошъл за тях. Но Ние оставяме онези, които не очакват да се представят пред Нас да се скитат разсеяно в своето прегрешение.

13. И когато човек е сполетян от беда, Той се обръща към Нас, независимо от това дали лежи на едната си страна или седи, или стои прав. Но когато Ние го облекчим от неговото бреме и го спасим от бедата му, той продължава да върви по пътя си така, като че ли никога не се е обръщал към Нас да моли да бъде избавен от нещастията, което го е сполетяло. Именно по този начин се получава така, че делата на грешниците им изглеждат благи в техните собствени очи.

14. И Ние унищожихме поколения преди вас, когато те вършеха зло, и при тях отидоха техни Пратеници с ясни Знамения, но те не искаха да повярват. Така наказваме Ние виновните.

15. Тогава, Ние ви направихме вас техни приемници на земята след тях, за да може Ние да видим как ще постъпвате вие.

16. И когато Нашите ясни Знамения им се възвестяват на тях, онези, които не очакват да се представят пред Нас, казват: “Доснесете ни някакъв друг Коран освен този или го променете!”

Кажете: “Аз не мога да го сменя по моя собствена воля. Аз само следвам онова, което ми е било открито на мен.

لَقِصَّةِ إِلَهُمُ أَجْلُهُمْ فَذُرِّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُنْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑭

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لِمَ يَدْعُنَا
إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑮

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ⑯

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ⑰

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا إِنَّا بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ
لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَى

Всъщност, аз дори се боя, че ако аз не се покоря на моя Повелител, аз ще получа наказание в страшния ден”.

17. Кажете: “Ако Аллах бе пожелал така, аз нямаше да ви го възвестявам и нямаше да ви дам да го узнаете. Аз наистина съм живял между вас цял живот преди това. Нима, тогава, няма да разберете?”

18. Кой тогава е по несправедлив от онзи, който измисля лъжа против Аллах или от онзи, който се отнася към Неговите Знамения като към лъжи? Несъмнено, виновните никога няма да преуспеят.

19. И те се молят, вместо на Аллах, на онова, което нито им причинява вреда, нито им носи някаква полза. И те казват: “Това са нашите застъпници пред Аллах”. Кажете: “Бихте ли информирали Аллах за нещо на земята или на небесата, за което Той не знае?” Свят е Той и е възвисен високо над всичко, което те приобщават към Него.

20. И човешкият род живееше в единодушие, но след това хората се изпокараха по между си и ако не беше словото на Аллах изпратено долу преди това вече отдавна щеше да се изпълни присъдата относно онова, за което те спореха.

21. И те казват: “Защо не е изпратено долу при него Знамение от неговия Повелител?” Кажете: “Невидимото принадлежи само на Аллах. Така че, почакайте, Аз съм между вас с онези, които чакат.”

إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑱

قُلْ تَوَسَّلْ إِلَى اللَّهِ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ ⑲
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑳

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الْمُجْرِمُونَ ㉑

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّبِعُونِ
اللَّهِ إِنَّمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَعْلَمُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ㉒

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيهِ
يَخْتَلَفُونَ ㉓

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
يُغِيبُ اللَّهُ مَا تَشْتَهِوْنَ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ㉔

Р.3.

22. И когато Ние *накарахме* хората да вкусят от милостта, след като те са изпитали някакви несподобности, вижте как те започват да кроят планове срещу Нашите Знамения. Кажете: “Аллах е по-бърз в правенето на планове”. Несъмнено, Нашите пратеници си записват всичко, което правите.

23. Именно Той е Онзи, Който ви дава възможност да пътувате по земята и по морето, докато, когато вие се намирате на *борда* на корабите и те пътуват с тях с попухтен вятър и те ликуват поради това, върху тях (и върху корабите) върхлита силен вятър и вълните ги заливат от всички страни и те започват да си мислят, че са обкръжени от всякъде, *тогава* те се обръщат към Аллах като очистват своята вяра в Него и *като казват*: “Ако Ти ни избавиш от това, ние непременно ще бъдем сред благодарните”.

24. Но, когато Той ги избави, ето че те започват да вършат беззакония на земята. О, вие хора! Вашите прегрешения са само срещу самите вас. *Наслаждавайте се* на настоящия живот. После, вие ще се върнете при Нас и тогава Ние ще ви известим за онова, което сте имали навика да правите.

25. Подобие на настоящия живот е само като вода, която Ние сме изпратили долу на земята от облаците, после с нея се смесва онова, което произвежда земята, което служи като храна и за хората и за животните, докато, когато земята получи своето плодородие и

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنَّا بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُمْ
إِذَا لَهُمْ مَكْرُفِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرْكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمِّ بَرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَوْحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا أَنْجَيْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ

изглежда красива и нейните собственици си мислят, че те имат власт над нея, тогава при нея идва Нашата заповед, през деня или през нощта и Ние я превръщаме в опустошено поле така сякаш въобще нищо не е имало на нея предния ден. Така изясняваме Ние Знаменията за онези хора, които се замислят.

26. И Аллах призовава към обителта на покой и напътствува онзи, когото на Него Му е угодно по правия път.

27. За онези, които вършат добри дела ще има най-добра награда и още повече благодат. И нито мрак, нито позор ще покрие техните лица. Именно те са обитателите на Рая и те ще обитават там вечно.

28. А що се отнася до онези, които вършат зли дела, наказанието за злото ще бъде равно на тяхното зло и те ще бъдат покрити с позор. И те няма да имат никакъв защитник против Аллах. И те ще изглеждат така като че ли техните лица са били покрити с тъмните петна на нощта. Именно те са обитателите на Огъня и те ще обитават там вечно.

29. И си спомнете за онзи ден, когато Ние ще ги съберем всички тях заедно и тогава, Ние ще кажем на онези, които приобщават съобщници към Бога: “Върнете се обратно на вашите места, вие и вашите ‘съобщници’ Тогава Ние ще ги разделим далеч един от друг и техните ‘съобщници’ ще кажат: “Разбира се, вие не се кланяхте на нас”.

30. “И така, Аллах *сега* вече е достатъчен като свидетел между нас и

أَرَيْتَ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَنهَاءً
أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنُ
بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرُ وَزِيَادَةٌ ۚ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
أَغْشَيْتْ وُجُوهَهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤١﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٤٢﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ

вас. Ние, наистина, не знаехме за вашето поклонение”.

31. Там всяка душа ще се убеди в това, което тя сама си е изпратила предварително. И те ще бъдат доведени отново обратно при Аллах, техния истински Господар и всичките им измишльотини няма да могат да им помогнат на тях.

Р.4

32. Кажете: “Кой ви осигурява препитание на вас от небето и от земята? Или кой е онзи, който има власт над очите и ушите? И кой въздига живите от мъртвите и мъртвите от живите? И кой управлява всички работи?” Те ще кажат: “Аллах”. Тогава кажете: “Тогава няма ли да търсите Неговата закрила?”

33. Такъв е Аллах, вашият истински Повелител. Така че, *какво ще ви остане на вас след като отхвърлите истината*, освен само заблуда? Защо, тогава, вие се отвърщавате *от истината*?

34. По този начин се потвърждава истинността на словото на твоя Повелител в противовес на онези, които са непокорни за това, че те не вярват.

35. Кажете: “Има ли между вашите богове – съобщници някой, който да поражда сътворение, а след това отново да го възпроизведе?” Кажете: “Единствено само Аллах поражда сътворение и след това пак го възпроизвежда. Тогава накъде се отвърщавате вие?”

عِبَادَتِكُمْ لَغُفْلِينَ ﴿٣١﴾

هَذَا إِلَهُكَ تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّعَى وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ ﴿٣٤﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٦﴾

36. Кажете: “Има ли между вашите богове – съобщници някой да води към истината?” Кажете: “Именно Аллах е Онзи, Който води към истината. Кой тогава е по-достоеен да бъде следван онзи, който води към истината или онзи, който не може *сам* да намери пътя към нея, освен, ако не бъде напътствуван? Какво, тогава, ви става на вас? Как разсъждавате вие?”

37. И повечето от тях не следват нищо друго освен само празни догадки. Ясно е, догадките са нищо пред истината. Наистина, на Аллах Му са добре известни техните дела.

38. И този Коран не е нещо, което да може да бъде измислено от някой друг освен само от Аллах. Напротив, той изпълнява онова, което е било преди него и той е изложение на *Божия Закон*. Няма никакво съмнение в това. *Той произхожда* Повелителят на всички светове.

39. Нима те казват: “Той го е подправил! Кажете: “Тогава донесете Сура, подобна на онази, която се съдържа в него и призовете на помощ всички, които можете освен Аллах, ако сте правдиви”.

40. Не, но те отхвърлиха онова, чието познание те не можеха да обхванат и чието *истинско* значение още не е достигнало до тях. По подобен начин и онези, които са били преди тях, също са отхвърлили *истината*. Но вижте каква е съдбата на онези, които са вършели зло!

41. И от тях има *някои*, които вярват в него, а има и *други*, които не вярват в

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ

Него и твоят Повелител познава добре онези, които постъпват недобросъвестно.

P. 5.

42. И ако те те обвинят, че лъжеш, кажи: “Аз отговарям за моите постъпки, а вие – за вашите. Вие не носите отговорност за онова, което върша аз, а аз не нося отговорност за онова, което вършите вие”.

43. И между тях има някои, които те слушат внимателно. Но можеш ли да заставиш глухите да слушат, ако те не разбират?

44. И между тях има някои, които обръщат взор към теб. Но можеш ли ти да напътствуваши слепите, ако те не виждат?

45. Несъмнено, Аллах не причинява никаква вреда въобще на хората, но хората сами причиняват вреда на своите собствени души.

46. И в деня, когато Той ще ги събере всички заедно, на тях ще им се струва, че сякаш те не са живели на този свят повече от часа на един ден. Те ще се познаят един друг. Наистина ще понесат загуби онези, които отричат, че ще се представят пред Аллах и не искат да следват никакви напътствия.

47. И ако Ние ти покажем на теб в течение на твоя собствен живот изпълнението на само някои от нещата, с които Ние сме ги заплашвали тях, ще го разбереш това. Или, ако Ние направим така, че ти да умреш преди

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٢﴾

وَأِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ لَهُمْ كَانُ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٧﴾

وَأَمَّا نُورُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتِكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٨﴾

това, тогава те ще се върнат при нас и ти ще видиш осъществяването на това на онзи свят и Аллах е свидетел на всичко онова, което те вършат.

48. И за всеки народ си има по един пратеник. И когато техният Пратеник отиде при тях, над тях се извършва справедлив съд и те не пострадват несправедливо.

49. И те казват: “Кога ще бъде изпълнено това обещание, ако сте правдиви?”

50. Кажи: “Аз нямам никаква собствена власт да нанасям вреда или да нося полза, освен онова, което е угодно на Аллах. За всеки невярващ народ си има установен срок и когато техният срок дойде, те няма да могат нито за миг да изостанат от него или да го изпреварят.

51. Кажи: “Кажете ми, ако Неговото наказание ви споходи през деня или през нощта, как ще могат виновните да избягат от него?”

52. Нима едва тогава, когато то ви споходи, ще повярвате вие в него? Какво? Сега! А преди това вие настоявахте за неговото по-скорошно идване?

53. Тогава, на онези, които са вършили зло, ще им бъде казано: “Вкусете вие от вечното наказание! На вас ви се дава само онова, което сами сте си заслужили”.

54. И тогава те те питат: “Вярно ли е това?” Кажи: “Да, кълна се в моя Повелител! Това е самата истина и вие

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَشْكُمَ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنُكُمْ بِهِ الْيَوْمَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٤﴾

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِيَّايَ وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ

с нищо не можете да попречите на това”.

P. 6.

55. И ако всяка грешна душа притежаваше всички земни блага, тя наистина би ги предложила в откуп за себе си. И те ще затаят техните угризения на съвестта, когато видят наказанието. И над тях ще се издаде справедлива присъда и те няма да бъдат оцелени.

56. И нека да ви бъде знайно! Наистина принадлежи на Аллах всичко онова, което се намира в небесата или на земята. И нека да ви бъде знайно, че обещанието на Аллах е наистина вярно! Но повечето от тях не разбират това.

57. Именно Той е Онези, Който дарява живот и причинява смърт и при Него ще се върнете всички вие.

58. О, човешки роде! На вас долу наистина ви е изпратено увещание и изцеление от всякакви *недъзи*, които са се загнездили във вашите души и напътствие и милост за вярващите.

59. Кажи: “Всичко това е по благоволенieto на Аллах и по Неговата милост, ето защо, нека те да се възрадат. Това е по добро от натрупаните от тях богатства”.

60. Кажи: “Мислили ли сте за това, че Аллах ви е изпратил долу на земята препитание за вас, а вие сте обявили една част от него за незаконно, а друга част от него – законна?” Кажи: “Аллах

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝٥٥

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فِتْنَتَ بِهِ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَكَا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُتِنَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝٥٦

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآنَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٥٧

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٥٨

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٩

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝٦٠

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۝٦١

ли ви е разрешил на вас *това* или вие сами си измисляте лъжи против Аллах?”

61. Какво си мислят за Деня на Възкресението онези, които измислят лъжи срещу Аллах? Наистина, Аллах е милостив към човечеството, но една голяма част от тях са неблагодарни.

P. 7.

62. И ти не си ангажиран с нищо, и ти не възвестяваш от Него която и да е част от Корана, и ти не работиш нищо, но Ние сме ти свидетели, когато ти вършиш нещо такова. И нищо, дори и теглото на един атом, не остава скрито за твоя Повелител на земята или на небето. И няма нищо, което да е по-малко или по-голямо от това, което да не е *записано* в една ясна Книга.

63. Погледнете! Приятелите на Аллах няма да узнаят какво е страх и те няма да има за какво да скърбят ,

64. Онези, които вярват и се придържат към праведността ,

65. За тях има благи вести в настоящия живот, а също така и в Бъдния Живот , никой не може да промени словото на Аллах , и това наистина е върховната наслада.

66. И нека техните слова да не те наскърбят. Несъмнено, цялата власт принадлежи на Аллах. Той е Всечуващ и Всезнаещ.

67. Погледнете! Всичко, което се намира в небесата и всичко, което се намира на земята принадлежи на

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝٦٢

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝٦٣

إِلَّا إِنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٦٤

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝٦٥

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝٦٦

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٦٧

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا

Аллах. Онези, които се обръщат и към други, освен към Аллаха, *всичко не следват тези 'съобщници'* на Бога, те просто следват само една догадка и те не вършат нищо друго освен само да правят предположения.

68. Именно Той е Онзи, Който е направил за вас нощта *тъмна*, за да можете вие да почивате през нея, а деня, изпълнен със светлина. Несъмнено във всичко това има Знамения за хората, които се вслушват.

69. Те казват: "Аллах си е взел син." Свят е Той! Той е самодостатъчен! На Него принадлежи всичко, което се намира на земята и на небесата. Вие нямате никакво основание за това. Нима вие говорите против Аллах онова, което не знаете?

70. Кажи: "Онези, които измислят лъжи против Аллах, няма да преуспят".

71. *Те ще изпитат известни удоволствия на този свят. След това, те ще се върнат при Нас. Тогава Ние ще ги накараме да вкусят от едно сурово наказание, защото те не вярваха.*

72. И им рецитирай историята на Ной, когато той казал на своя народ: "О, народе мой, ако моето положение *пред Бога* и това, че ви напомням за *вашия дълг* чрез знаменията на Аллах - тогава подгответе *всичките* си *кроежи, вие* и *вашиите съобщници*;" тогава не позволявайте да се замъгли ходът на вашите действия; тогава осъществете *вашиите замисли* и *кроежи* против мен и не ми давайте отдиш."

يَسْبِغُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالتَّهَارُ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَايَةٍ لِقَوْمٍ يَتَّبِعُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٧١﴾
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ إِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غَمَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧٣﴾

73. "Но ако се отвърнете, *помнете*, че аз не съм ви молил за никаква награда. Моята награда е единствено само от Аллах и на мен ми е заповядано да бъда от онези които са покорни на *Него*."

74. Но те го отхвърлиха и така Ние го спасихме него и онези които бяха с него в Ковчега. И Ние ги направихме наследници на *Нашите милости*, докато удавихме, онези които отхвърлиха *Нашите Знамения*. Виждате ли, тогава какъв беше крайт на онези, които бяха предупреждени!

75. Тогава Ние изпратихме след него, *други* пратеници при *съответните* техни народи и те им занесоха ясни доказателства. Но те не искаха да повярват *в тях*, защото вече ги бяха отрекли преди това. По този начин запечатваме Ние сърцата на злосторниците.

76. Точно тогава Ние изпратихме, след тях, Мойсей и Аарон при Фараона и при неговите вождове с *Нашите Знамения*, но те се държаха надменно. И те бяха хора-грешници.

77. И когато до тях достигна истината от Нас, те казаха: "Това наистина е явна магия!"

78. Мойсей каза: *Това* ли казвате за истината, когато тя достигна до вас? Това магия ли е? Та магьосниците никога не прокопсват!"

إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَآمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٤﴾

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٦﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٨﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٩﴾

79. Те казаха: "Нима си дошъл при нас, за да можеш да ни отвърнеш от онова, което заварихме да следват нашите бащи и за да имаш величие в страната ни? Но ние няма да повярваме в никой от вас!"

80. И Фараонът каза: "Доведете ми всички изкусни Магьосници!"

81. И когато магьосниците дойдоха, Мойсей им каза: Покажете онова, което можете да покажете!

82. И когато те показаха, Мойсей каза: Онова което сте донесли си е *чиста* магия. Аллах непременно ще я направи напразна. Наистина, Аллах не позволява да преуспяват делата на злосторниците."

83. И Аллах установява истината чрез Своите думи, макар че грешниците не искат *това*.

Р. 9

84. И никой не се подчини на Мойсей, освен някои младежи измежду неговия народ, защото се бояха от Фараона и от своите вождове, за да не би те да ги преследват. А Фараонът беше наистина тиранин в страната си и той безспорно беше от злосторниците.

85. И Мойсей каза: "О, народе мой, ако вие сте повярвали в Аллах, тогава възложете упованието си на Него, ако наистина се покорявате на *Неговата* воля!"

قَالُوا اجْتِنَّا تَلَفَتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
تَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ
بِمُؤْمِنِينَ ٩٠

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوْنِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ٩١

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلقُونَ ٩٢

فَلَمَّا الْقُوا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ٩٣

وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ بِكَلِمَةٍ وَلَوْ كَرِهَ الْجَاهِلُونَ ٩٤

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ
مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنْ فِرْعَوْنُ
لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّرَفِينَ ٩٥

وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ
تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ٩٦

86. И те казаха: "Ние възлагаме нашето упование на Аллах. Повелителю наш, не ни превръщай в изпитание за грешниците".

87. "И ни освободи нас, чрез Твоята милост от неверниците".

88. И Ние се обърнахме към Мойсей и към неговия брат като казахме "Вземете вие и двамата *няколко* къщи за вашия народ в този град и направете така, че вашите домове да гледат един към друг и съблюдавайте Молитвата. И предайте блага вест на вярващите".

89. И Мойсей каза: "Повелителю наш, Ти си изпратил долу тук на този свят украшения и богатства на Фараона и на неговите вождове и в резултат на това, Повелителю наш, те отвърщат *хората* от Твоя път. Повелителю наш! Унищожи тяхното богатство и поразите техните души – и те няма да повярват докато те не видят суровото наказание."

90. Той каза: "Твоята молитва е приета. Бъдете вие и двамата твърди и не следвайте пътя на онези, които не разбират".

91. И Ние преведохме синовете на Израел през морето и Фараонът и неговите орди ги преследваха несправедливо и насилствено, докато, когато бедствието с удавянето не ги застигна и той каза: "Аз вярвам, че няма никакъв друг Бог освен Него, в Когото вярват синовете на Израел и аз съм от онези, които се покоряват на *Него*".

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ٨٦

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٨٧

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا
بِضُرَىٰ بَيْوتًا وَأَجْعَلُوا يُبُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٨٨

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِكَ
زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ
عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٨٩

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٩٠

وَجُورُنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ
أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٩١

92. Какво? Сега! След като ти си бил непокорен преди *това* и беше от онези, които създаваха смут.

93. Така че, днес Ние ще спасим *само* теб, за да можеш ти да бъдеш като знамение за онези, *които идват* след теб. И наистина, много хора пренебрегват Нашите Знамения.

P. 10

94. И Ние определихме на децата на Израел прекрасно местожителство и Ние ги дарихме с много блага и сред тях нямаше никакви разногласия и раздори, докато знанието не достигна да тях. Несъмнено, твоят Повелител ще отсъди между тях в Деня на Възкресението относно онова, за което възникнаха разногласия между тях.

95. И ако ти имаш някакви съмнения относно онова, което Ние сме ти изпратили долу на теб, попитай онези, които са чели Книгата преди теб. Действително истината е достигнала до теб от твоя Повелител, ето защо, не бъди от онези, които се съмняват.

96. И не бъди ти от онези, които отхвърлят Знаменията на Аллаха или ти ще се окажеш между онези, които губят.

97. Несъмнено, няма да повярват онези, против които се е изпълнило словото на твоя Повелител –

98. Даже и ако всички Знамения достигнат до тях, докато те не видят суровото наказание.

الَّذِينَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٩٢

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَفَكَ آيَةً ٩٣
وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ٩٤

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَآئِدَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ٩٥

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَرَدِّينَ ٩٦

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ٩٧

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ٩٨

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٩٩

99. Защо нямаше никакъв *друг* народ, освен народат на Йона, който да повярва и да получи полза от своята вяра? Когато те повярваха, Ние ги избавихме от позорното наказание на този свят и Ние ги надарихме с Нашите щедрости за известно време.

100. И ако твоят Повелител бе *наложил* Своята воля, тогава наистина всички, живеещи на земята биха повярвали едновременно. Нима, тогава, ти ще започнеш да принуждаваш хората, за да повярват и те?

101. И нито една душа не може да повярва иначе освен с позволението на Аллах. И Той *изпраща* Своя гняв на онези, които не използват разума си.

102. Кажете: “Помислете си за онова, което *става* в небесата и на земята”. Но Знамения и Предупреждения не помагат на хора, които отказват да вярват.

103. Какво тогава могат да очакват те освен нещо подобно на дните на *наказанието*, *изтърпяно* от онези, които са си отишли преди тях? Кажете: “Тогава, чакайте *и аз* съм с вас сред онези, които чакат”.

104. Тогава Ние ще спасим Нашите Пратеници и онези, които вярват. *Така става винаги*, на Нас Ни приляга да спасяваме вярващите.

P.11.

105. Кажете: “О, вие хора! Ако вие имате някакви съмнения за моята вяра,

فَلَوْ لَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَتَنْفَعَهَا إِنِبَآئُهَا إِلَّا قَوْمُ
يُونُسَ لَنَّا أَمْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَتَعَنَّهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ٩٩

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جِئْنَا
أَفَآئَتُ تَذَكُّرُهُ النَّاسِ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ١٠٠

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ١٠١

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي
الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٢

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ١٠٣

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا
بِغِي ١٠٤ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ١٠٥

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي

тогава, *знайте*, че аз не се кланям на онези, на които се кланяте вие освен на Аллаха, но аз се покланям *единствено* само на Аллах, Който ви изпраща смъртта и на мен ми е заповядано да бъда от вярващите”.

106. “И на мен също така ми е заповядано да кажа: Обърни лицето си към вярвата като човек, който винаги прибягва до Бога и не бъди ти от онези, които приобщават равни на Него”.

107. “И не призовавай, освен Аллах, никой друг, който не може да ти донесе нито полза, нито пък може да ти навреди. И ако ти направиш така, то ти наистина ще бъдеш от злосторниците”.

108. И ако Аллах ти изпрати нещастие, никой друг освен Него не може да те избави от него; и ако на Него Му е угодно да ти изпрати някакво благо, то никой не може да отвърне Неговата милост. Тя се спуска върху онези от Неговите слуги, на които на Него Му е угодно. И Той е Всепрощаващ и Милостив.

109. Кажи: “О, вие хора, сега до вас е достигнала истината от вашия Повелител. Така че, онзи който следва наставлението, го следва само заради доброто на своята душа, а онзи който греши, греши само срещу нея. И аз не съм ви блюстител”.

110. И следвай онова, което ти е открито на теб и бъди твърд до тогава, докато Аллах не произнесе Своята присъда. А Той е най-добрият от всички съдии.

فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَيَأْمُرُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑩

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشَّارِكِينَ ⑪

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَإِنْ يَبْسُطْكَ اللَّهُ يَضِرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَ
إِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑬

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَ
اهْتَدُوا فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ⑭

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ⑮

ГЛАВА 11

ХУД

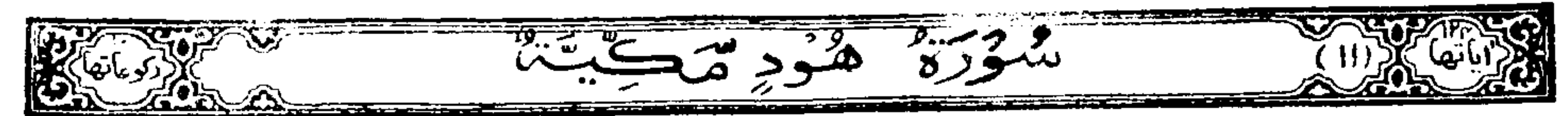
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според Ибн Аббас, Ал-Хасан, Иkrimах, Катадах и Джабр бин Заид, тази Сура била открита в Мекка и, според Мукатил, тя изцяло трябва да се отнесе към мекканския период, с изключение на стихове 13, 18 и 115, за които се смята, че са били открити в Медина.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

В предхоната Сура враговете на Божиите Пратеници са класифицирани в три категории; (а) Онези, които били напълно унищожени; (б) Онези, които били напълно пощадени; и (в) Онези, които били отчасти унищожени и отчасти спасени. В настоящата Глава, Коранът разглежда първата категория и заявява, че Бог е унищожил народа на Худ така изцяло, че от тях не е останала никаква следа и че на тяхно място Той въздигнал друг народ, с който е започнала нова ера в човешките дейности. Тази Сура посочва също така, че Бог бди над хората и се отнася към тях в съответствие с техните дела и се грижи за тяхното напътствие, в зависимост от изискванията на обстоятелствата. Тъй като това осигуряване е направено за тях, онези, които не се възползват от него ще пострадат от морална смърт. По този начин процесът продължава. И така както когато едно поколение хора си отива и на негово място идва друго поколение, по същия начин, когато едно религиозно движение загине, неговото място се заема от друго. Тази Сура ни казва по-нататък, че докато светският прогрес може да е възможен за известно време без да се спазват Божествените заповеди, но вечен успех се дарява само на онези хора, – тяхната памет се увековечава и името им се запечатва неизличително в световната история – които са честни и верни на Бога и на човека. След това се дават причини защо вярващите тържествуват над неверниците, а последните губят в борбата си срещу истината. Тази Сура илюстрира Божествената практика като цитира примери за народи, които някога са били могъщи по власт и многочислени по брой, но които са се сблъскали с унищожение, когато са се изправили срещу привидно смирените последователи на Божиите Пратеници – народите на Ной, Худ, Салих, Лот и Шуаиб. Великият Патриарх Аврам (Абрахам) също се

ХУД

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Алиф Лам Ра.* Това е една Книга, чиито стихове са били направени непроменливи и след това са били изложени подробно. Тя е от Един Мъдър и Всеведущ.

الْأَرْفَاقِ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

3. Тя ви учи да не се покланяте на никой друг освен на Аллах. Аз съм ваш Предупредител и носител на блага вест от Него,

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③

4. За да може вие да търсите прошка от Него и след това да се обърнете към Него. Той ще ви изпрати щедри дарове, докато не настъпи определеният срок. И Той ще дари своята милост на всеки достоен за нея. И ако вие се отвърнете, аз наистина се страхувам за вас в деня на великото наказание.

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُبْتَغِمْكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

5. При Аллах ще се завърнете вие и Той има власт над всички неща.

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

6. Сега те наистина закриват своите гърди, за да се скрият от Него. Да, даже когато те се покриват със своите одежди, Той знае какво скриват и какво откриват те. Наистина, на Него Му е добре известно какво се намира в техните гърди.

أَلَا إِنَّهُمْ يَشْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ إِلَّا
حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

*Аз съм Аллах, Който е Всевиждащ.

споменава, но само инцидентно в хода на историята на Лот. Споменаването на Аврам (Абрахам) е последвано от кратък разказ за Мойсей, във връзка не с израелитяните, а с Фараона, който заедно със своя високомерен народ бил унищожен, защото отхвърлил Божественото Послание.

После, към вярващите се отправя предупреждение да не общуват с хора, за които е отредено Божествено наказание, защото общуването с такива хора е отредено естествено да въвлече и тях в наказание, предназначено за последните. След това на Светия Пророк било казано да не се тревожи за заплахата с унищожение за онези от неговите хора, които не искат да вярват, защото хората на много от Пророците преди него са имали същата съдба, когато са се противопоставяли на истината и са я отхвърляли. В тази Сура са цитирани толкова много примери за Божествено наказание и такова ударение се слага върху голямата отговорност на Светия Пророк, че се твърди, че той бил казал: "Сурата Худ ме състари преждевременно" (Мантур), т. е. че съдържанието на тази Сура така натежало в ума му, че той почувствувал въздействието на преждевременното остаряване. Накрая, обаче, Светият Пророк е ободрен и успокоен от пророчеството, че голям прогрес и благоденствие очакват неговите последователи.

ЧАСТ 12

7. И няма твар, движеща се по земята, която Аллах да не дарява с препитание. И на Него Му е известно и нейното жилище и нейното временно убежище. Всичко това е записано в една ясна Книга.

8. И именно Той е Онзи, Който е създал небесата и земята в продължение на шест промеждутъка от време и Чийто трон почива на водата, за да може Той да ви постави на изпитание да покажете кой от вас води най – праведен живот. И ако ти кажеш: “Вие наистина ще възкръснете след смъртта си”, онези, които не вярват, непременно ще кажат: “Това не е нищо друго освен чиста измама”.

9. И ако Ние отложим тяхното наказание, до определения срок, те непременно ще кажат: “Кое го забавя него?” Но, наистина, в деня, когато то се стовари върху тях, то няма да бъде отклонено от тях и онова, над което те имаха навика да се надсмиват, ще ги обхване от всякъде.

Р. 2.

10. И ако Ние накараме някой човек да вкуси от Нашата милост, а след това му я отнемем от него, той наистина ще изпадне в отчаяние и неблагоприятност.

11. И ако след като той е изпитал някакво нещастие, Ние му дадем възможност да вкуси от благоденствие, той непременно ще каже: “Избавих се аз от бедите си”. И ето! Той вече тържествува и се хвали;

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ①

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتِ إِنَّكُمْ مَقْبُوءُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ②

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَفْرُوقًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ③

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا إِلَى نَسَائِكَ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْكُمْ قَوْمٌ ④

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَهْزِئَةٍ لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ⑤

12. Освен онези, които са твърди и вършат добри дела. Именно те са онези, които ще получат прошка и голяма награда.

13. Те си въобразяват, че може би сега ти ще се откажеш от част от онова, което ти е било открито на теб и, че твоята гръд се стеснява от това, защото те казват: “Защо на него не му е било изпратено тук долу някакво съкровище или защо с него не е дошъл някой ангел?” Наистина, ти си само предупредител и Аллах е блюстител над всички неща.

14. Нима те казват: “Той подправил ли това?” Кажи: “Тогава вие донесете десет глави, подобни на тези, подправени, и призовете когото можете, освен Аллах, ако сте правдиви”.

15. И ако те не откликнат на молбата ти, тогава, знай, че тази Книга е била открита, изпълнена със знанията на Аллах и че няма никакъв друг Бог освен Него. Тогава, ще се покорите ли вие?

16. Онзи, който желае настоящия живот и неговите наслади, да знае, че на такива като него, Ние ще ги възнаградим изцяло за техните дела на този свят и че те няма да бъдат онеправдани за това.

17. Именно те са онези, които няма да си имат нищо друго в Бъдния Живот освен само Огъня и че онова, което те са вършили през този живот няма да им помогне с нищо и всичко, което са правили е било напразно.

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ①

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ②

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ③

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ④

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْجَنَّةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسِرُونَ ⑤

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ⑥

18. Може ли тогава онзи, който обладава ясно доказателство от своя Повелител и след когото ще последва свидетел от Него за да удостовери неговата истина и който е бил предшествуван от Книгата на Мойсей и който е наставление и милост, *може ли той да бъде самозванец?* Онези, които са обмислили всички тези неща вярват в него, а пък онези от противниците, които не вярват, ще получат като обител за вечни времена Огъня. Така че, ти не се съмнявай в това. Действително, това е истината от твоя Повелител, но повечето хора не вярват.

19. И кой може да бъде по несправедлив от онзи, който измисля лъжа против Аллах? Такива хора ще се представят пред техния Повелител и свидетелите ще кажат: “Това са онези, които лъгаха против своя Повелител”. и сега, наистина, проклятието на Аллах ще се стовари на главите на несправедливите;

20. Които отвръщат *хората* от пътя на Аллах и се мъчат да го извъртават. И именно те са онези, които не вярват в Бъдния Живот.

21. Такива като тях не ще успеят никога да попречат на *Божите* замисли на земята и те няма да имат никакви други приятели освен Аллах. Тяхното наказание ще бъде удвоено. Те не могат нито да чуват, нито да виждат.

22. Именно те са онези, които са погубили своите души и техните измислици няма да могат да им помогнат.

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ
مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ يُضْعَفُ لَهُمُ
الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Несъмнено, именно те ще претърпят най – големи загуби в Бъдния Живот.

24. Наистина, онези, които вярват и които вършат добри дела и които се смиряват пред Аллах – именно те са обитателите на небесата, където те ще пребивават вечно.

25. Случаят с тези две групи е подобен на случая със слепите и глухите, от една страна, и зрящите и чуващите, от друга страна. Нима тези две групи си приличат една на друга? Тогава, няма ли да се вразумите?

Р. 3

26. И Ние изпратихме Ной при неговия народ и той каза: “Наистина, аз дойдох при вас само, за да ви предупредя”,

27. “Да не се кланяте на никой друг освен само на Аллах. Аз наистина се страхувам за вашето наказание в горчивия ден”.

28. Вождовете на неговия народ, които не вярваха, отвърнаха: “Ние не виждаме в теб нищо друго освен един човек, който е такъв като нас и ние виждаме, че теб не те е последвал никой друг освен онези, които по всички видими признаци, са най – презрените из между нас. И ние не виждаме във вас никакво превъзходство над нас, не, ние сме уверени, че вие сте измамници”.

29. Той каза: “О, народе мой, кажете ми: ако аз се опирам на ясно свидетелство от моя Повелител и ако Той ме

لَا جُرمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٧﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي

е дарил със Своята голяма милост, която е направена непостижима за вас, подобава ли ни нас да ви я наложим насила, след като вие й се противите?

30. “И, о, народе мой! Аз не искам от вас никакви блага в замяна за нея. На мен ми се полага да получа своята награда единствено само от Аллах. И аз няма да прогоня онези, които вярват. Те непременно ще видят своя Повелител. Но аз ви смятам за хора, които постъпват невежо”.

31. “И, о, народе мой! Кой ще може да ми помогне пред Аллах, ако аз ги прогоня тях? Така че, няма ли вие да помислите над това?”

32. “И аз не ви казвам на вас: ‘Аз притежавам съкровищата на Аллах’, нито пък аз познавам невидимото, нито пък казвам: ‘Аз съм ангел’”. Нито пък аз казвам за онези, които вашите очи презират: “Аллах няма да им изпрати долу на тях никакви блага.” Аллах знае най – добре какво има в техните умове. Защото, тогава, аз наистина щях да бъда от несправедливите”.

33. Те казаха: “О, Ной, ти наистина води с нас дълъг спор и ти си спорил с нас много пъти. За това сега ни донеси онова, с което ти ни заплашваш, ако си от онези, които говорят истината”.

34. Той каза: “Единствено само Аллах може да ви изпрати на вас това, ако не Него Му е угодно така и вие не можете да промените Божии намерения”.

وَاتَّبَعْنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِي فَعَبَّبْتَ عَلَيْكُمْ
اَنْلُزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٣٠﴾

وَيَقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّهُمْ مُّلَقُوا
رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي اَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣١﴾

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ اِنْ طَرَدْتَهُمْ اَفَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَا اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا اَقُولُ اِنِّي مَلَكٌ وَلَا اَقُولُ لِلَّذِينَ
تَزْدَرِيْ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اَللَّهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِيْ اَنْفُسِهِمْ اِنِّيْ اِذَا لَيْسَ الظَّالِمِيْنَ ﴿٣٣﴾

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٤﴾

قَالَ اِنَّمَا يٰۤاَتِيَكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ
بِعٰجِزِيْنَ ﴿٣٥﴾

35. “И моят съвет няма да ви помогне с нищо, ако Аллах възнамерява да ви унищожи. Той е вашият Повелител и вие ще бъдете накарани да се върнете при Него”.

36. Нима те казват: “Той ли е подправил това?” Кажи: “Ако аз съм го подправил, тогава нека този грях да падне върху мене и аз съм чист от греховете, които вие сте извършили”.

P. 4.

37. И на Ной му беше открито: “Никой от твоя народ няма да повярва, освен онези, които вече са повярвали. Ето защо не скърби за онова, което те вършат”.

38. “И построй ти Ковчега под нашия взор и така както сме ти заповядали Ние чрез Нашето откровение. И не ме призовавай заради грешниците. Те наистина ще се удавят”.

39. И той започна да прави Ковчега, и всеки път, когато вождовете на неговия народ минаваха покрай него, те му се присмивха. Той каза: “Ако сега вие ни се надсмивате, ще дойде време, когато ние ще ви се присмиваме на вас, така както вие ни се надсмивате сега.”

40. “Тогавя вие ще разберете кого ще порази наказание, което ще го опозори и върху кого ще се стовари вечно наказание”.

41. Така беше до времето, когато дойде Нашата заповед и земните

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِيحِيْ اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
وَالِيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

اَمْ يَقُولُوْنَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ اِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَّ اِجْرَافِيْ
وَ اَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تَجْرِمُوْنَ ﴿٣٦﴾

وَاَوْحِيَ اِلَى نُوْحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا
مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٧﴾

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٨﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْعِيْهِ مَلًا مِّنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنِّيْ اَ وَاَنَا تَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٩﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْرِیْهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

حَتّٰى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُوْرُ قُلْنَا اٰحْمِلْ فِيْهَا

извори рукнаха силно. Ние казахме: “Вземи в своя ковчег по една двойка от всеки вид, мъжки и женски, и своето семейство, освен онези, срещу които вече е изпратено слово, и онези, които вярват”. И никой не повярва и не живя с него, освен само малцина.

42. И той каза: “Влизайте в Ковчега. И да бъде в името на Аллаха и неговото плаване и неговото пристанище. Моят Повелител е безспорно Всепрощаващ и Милосърден”.

43. И той заплува с тях по вълни, високи като планини. И Ной се обърна към сина си, който се *държеше* настрана: “О, сине мой, качи се при нас в ковчега и не бъди от онези, които не вярват”.

44. Той отвърна: “Аз скоро ще се отправя към една планина, която ще ми бъде убежище от водата”. Той каза: “В днешния ден няма никакво убежище за *никого* от присъдата на Аллах, освен онези, на които Той оказва Своята милост.” И между тях се издигна вълна и той беше сред удавените.

45. И беше казано: “О, земя, погълни своите води и, о, небе, престани да прашаш дъжд”. И водата спадна и всичко свърши. И *Ковчегът* се спря на Ал-Джуди. И беше казано: “Да бъдат проклетни онези, които вършат зло”.

46. И Ной призова своя Повелител и каза: “Повелителю мой, наистина моят син е един от моето семейство и Твоего обещание е наистина вярно и Ти си Най Справедливият от всички съдии.”

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِمُهَا
إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبْ مَعَنَا
لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ۝

قَالَ سَأُوْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ۝

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسَّاءِ أَقْلِعِي
وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ۝

47. Той каза: “О, Ной, той наистина не е от твоето семейство, той е действително *човек с* несправедно поведение. Ето защо, не ме моли за онова, което ти не знаеш. Аз ти давам този съвет, за да не би и ти да станеш *един от невежите*”.

48. Той каза: “Повелителю мой, аз Те моля да ме предпазиш да не Те моля за онова, което аз не зная. И освен ако Ти не ми простиш и не се смилиш над мен, аз ще бъда сред загиналите”.

49. Беше казано: “О, Ной, слез тогава с мир от Нас и бъдете благословени от Нас и ти и хората, *които ще се родят* от онези, които са с теб. И ще има и *други* народи, които Ние ще дарим от Нашите щедрости за известно време, след което ще ги постигне тежко наказание от нас”.

50. Това е един от разказите за невидимото, които Ние ти откриваме. Ти не знаеше за това до сега, нито ти, нито твойт народ. Така че, бъди търпелив, защото краят е за онези, които се боят от Бога.

Р .5.

51. А при племето Аад, *Ние изпратихме* техния брат Худ. Той каза: “О, народе мой, покланяйте се *единствено* само на Аллах. Вие си нямате никакъв друг Бог освен Него. И вие само си измисляте лъжи”.

52. “О, народе мой, Аз не искам никаква награда от вас за това. За мен няма да има никаква друга награда от никого другото освен от Онзи, Който ме е създал. Нима няма да разберете?”

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ۝

قِيلَ يَنْوُحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنَسِتْنَاهُمْ لِمَسْهُمْ
مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
۝ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝

وَالِإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

53. “И, о, народе мой, молете вашия Повелител за прошка и после се обърнете към Него. Той ще ви изпрати на вас облаци, от които ще се изсипе обилен дъжд и ще добави сила към вашата сила. И не се отвърщайте като грешници”.

54. Те казаха: “О, Худ, ти не си ни донесъл никакво ясно доказателство и ние няма да се откажем от нашите богове *само* защото имаме твоето слово и ние няма да ти повярваме на теб”.

55. “Ние може само да кажем, че някои от нашите богове са те посетили със зло”. Той отвърна: “Наистина, аз призовавам Аллах за свидетел, а и вие също ми бъдете свидетели, че аз съм далеч от онова, което вие приобщавате като равни *на Бога*”.

56. “Освен Него. Така че, кройте планове срещу мен, всички вие и не ми давайте никаква отсрочка.”

57. “Аз наистина съм възложил моето упование на Аллах, моя и вашия Повелител. Няма никоя твар, която се движи *по земята*, която Той да не държи за челната част. Несъмнено, моят Повелител *стои* на правия път”.

58. “Ако тогава вие се отвърнете, аз вече ви предадох онова, с което бях изпратен при вас и моят Повелител ще постави друг народ на вашето място. И вие не можете въобще да Му навредите. Наистина, моят Повелител е Пазител на всички неща”.

وَيَقُومِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ٥٣

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الْهِتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ٥٤

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرِكَ بَعْضُ الْهِتِنَا بِسَوْءِ قَالِ إِنِّي
أَشْهَدُ بِاللَّهِ وَاشْهَدْوَ إِنِّي بَرِيٌّ مِمَّا تَشْرِكُونَ ٥٥

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُوْنِي جَعِيحًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ٥٦

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٥٧

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ٥٨

59. И когато Нашата заповед дойде, Ние спасихме Худ и онези, които вярваха с него чрез Нашата *особена* милост. И Ние ги спасихме от тежки мъки.

60. И това беше племето Аад. Те отрекоха Знаменията на своя Повелител, не се подчиниха на Неговите Пратеници и следваха словото на всеки горд враг *на истината*.

61. И беше изпратено проклятие, което да ги преследва на този свят и в Деня на Възкресението. Вижте! *Племето Аад* се държа неблагодарно към своя Повелител. Вижте! Прокълнати са хората от племето Аад, народът на Худ!

Р. 6.

62. А пък при *племето Тамуд* Ние изпратихме техния брат Салих. Той каза: “О, народе мой, покланяйте се на Аллах, вие нямате никакъв друг Бог освен Него. Той ви е сътворил от земята и ви е заселил на нея. Ето защо, поискайте прошка от Него, а след това се обърнете към Него *със все сърце*. Наистина, моят Повелител е наблизо и Той отвърща на *молитвите*.”

63. Те казаха: “О, Салих! Ти беше един от нас и ние възлагахме големи надежди на теб. Нима ти ни забраняваш да се кланяме на онова, на което са се кланяли нашите бащи? И нас, действително ни тревожат съмнения относно онова към което ни призоваваш ти”.

64. Той каза: “О, народе мой, кажете ми: ако аз се опирам на ясно доказа-

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٥٩

وَتِلْكَ عَادٌ فَجَعَلُوا بَايِتَ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ٦٠

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِنَّا عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ٦١

وَالِى ثُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقُومِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ٦٢

قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنهَنَّا
أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ٦٣

قَالَ يَقُومِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي

телство от моя Повелител и Той ме е дарил със Своята милост, кой тогава ще ми помогне срещу Аллах, ако аз не Му се покоря? И така, вие само ще ускорите моята гибел.

65. “И, о, народе мой, ето тази камила е Знамение за вас от Аллах, така че оставете я на мира, за да може тя да си пасе по земята на Аллах и да не ѝ причинявате никаква вреда, защото иначе ще ви постигне бързо наказание”.

66. Но те я осакатиха и тогава той каза: “Наслаждавайте се на живота във вашите домове в продължение на три дни. Това не е лъжливо обещание”.

67. И така, когато Нашата заповед дойде, Ние спасихме Салих и онези, които вярваха с него чрез Нашата особена милост и Ние ги спасихме от позора на този ден. Наистина твоят Повелител е Силен и Могъщ.

68. И наказанието застига онези, които бяха вършили зло и те лежаха проснати в своите домове.

69. Все едно, че те никога не бяха обитавали там. Вижте! Племето Тамуд се отнесе неблагодарно към техния Повелител. И вижте! Хората от племето Тамуд са прокълнати.

Р. 7

70. И наистина, Нашите пратеници отидоха при Абрахам с блага вест. Те казаха: “Мир вам” Той отвърна: “Мир вам” и не се забави да им донесе печено теле.

وَأَتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝

وَيَقَوْمُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ قَرِيبٍ ۝

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طِيعًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

وَآخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيَيْنَ ۝

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا إِنْ تَشَاءُ لَفِئْدَةً لَهُمُ الْآلُفِ عِدَّةً ۝

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامٌ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ ۝

71. Но когато той видя, че техните ръце не се простират към него [телето], той не ги позна кои са и го обхвана страх от тях. И те казаха “Не се бой, ние сме изпратени при народа на Лот”.

72. И неговата жена стоеше *наблизо* и тя *също* бе обхваната от страх и тогава, Ние ѝ изпратихме блага вест за раждането на Исак, а след Исак и на Яков.

73. Тя каза: “О, тежко ми! Нима аз ще трябва да раждам син, когато вече съм стара, а пък и мъжът ми е също стар? Това е наистина странно нещо!”

74. Те казаха: “Нима ти се учудваш на заповедта на Аллах? Милостта на Аллах и Неговата благодат са изсипани върху вас, о, хора от този дом! Наистина Достохвален и Славен е Той!”

75. И когато страхът напусна Абрахам и благата вест достигна и до него, той започна да спори с Нас за народа на Лот.

76. Наистина, Абрахам беше състрадателен, меко сърдечен и постоянно прибягваше до Бога.

77. “О, Абрахам, отстъпи от това. Наистина заповедта на твоя Повелител вече е изпратена и несъмнено тях ще ги застигне наказание, което не може да се предотврати”.

78. И когато Нашите Пратеници отидоха при Лот, той беше тъжен

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ۝

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَيْكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ۝

قَالَتْ يُونِئِي ۚ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخٌ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَنِيدٌ مَّجِيدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَى بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

заради тях и се чувствуваше безсилен да ги защити и каза: “Това е един нещастен ден”.

79. И хората от неговия народ се затичаха към него, разтреперени от гняв и те имаха навик да вършат зли дела и преди това. Той каза: “О, народе мой, това са моите дъщери и те са по-чисти за вас. Така че, бойте се от Аллаха и не ме позорете пред моите гости. Нима сред вас няма нито един човек, който да разсъждава правилно?”

80. Те отвърнаха: “Ти сигурно знаеш, че ние нямаме никакви претенции спрямо твоите дъщери и ти непременно знаеш какво точно искаме ние”.

81. Той каза: “О, ако само имах сили да се справя с вас или ако само можех да се добера до някоя мощна опора за убежище!”

82. Пратениците казаха: “О, Лот, ние сме пратеници на твоя Повелител. Те в никакъв случай няма да се докоснат до теб. Така че, изведи от тук твоето семейство посред нощ и нека никой от вас да не се обръща назад, освен само твоята жена. Наистина и нея ще я постигне същата участ, каквата и тях. Наистина, утрото е отреденият за тях срок. А нима утрото не е вече близко?”

83. Ето защо, когато нашата заповед дойде, Ние преобърнахме този град с главата надолу и Ние изпратихме над него дъжд от глинени камъни, слой след слой,

ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْرُوْا فِي ضَيْفِي الْيَسَرَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۝

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا إِلَيْكَ فَأَوْرَثْنَاكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنصُودٍ ۝

84. Предназначени за тях по повеления на твоя Повелител. И такова наказание не е много далече от злосторниците през настоящия век.

85. И при мидианците Ние изпратихме техния събрат Шуаиб. Той каза: “О, народе мой, покланяйте се на Аллах. Вие си нямате никакъв друг Бог освен Него. И не давайте по-малка мярка и по-малко тегло. Аз ви виждам в състояние на благоденствие и аз се боя за наказанието, което вие може да получите в един унищожителен ден”.

86. “И, О, народе мой, давайте с пълна мярка и с пълно тегло по справедливост и не отнемайте с измама собствеността на другите хора и да не вършите беззакония на тази земя и да не всявате смут.”

87. “Онова което ви е оставено на вас от Аллах е по-добро за вас, ако сте вярващи. И аз не съм ви блюстител на вас”.

88. Те отговориха: “О, Шуаиб, повелява ли ти на теб твоята молитва, ние да се отречем от онова, на което са се покланяли нашите бащи или да престанем ние да правим със собственото си имущество онова, което ние си искаме? Ти наистина си много умен и здравомислещ.

89. Той каза: “О, народе мой, кажете ми: ако аз се опирам на ясно свидетелство от моя Повелител и ако Той ми е изпратил щедри дарове от себе си какъв отговор ще дадете вие на Бога? И аз не искам да правя против вас точно онова

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ النَّاسِ إِذْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيُظْهِرُوا مَا فِي الْفُجُورِ ۝

وَالِإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْبَيْكَالَ وَالْإِبْرَانَ إِنِّي أَرْكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ فَجِيْطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْبَيْكَالَ وَالْإِبْرَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

يَقِيَّتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيْظٍ ۝

قَالُوا يُشْعِبُ آبَاؤُنَا أَنْ تُبَدِّلَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ يَا شُعَيْبُ قَالَ إِنَّكَ إِنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِّنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا

което ви убеждавам да не правите и вие. Аз само искам да ви поправа до толкова, доколкото аз мога. И у мен няма никаква друга сила освен онази, която получавам чрез Аллах.

90. “И, о, народе мой, нека *вашата* враждебност към мен не ви доведе до онова, че вас да ви сполети нещо подобно на онова, което сполетя народа на Ной, или народа на Худ, или народа на Салих, а и народът на Лот не е далеч от вас”.

91. “И да търсите прошка от вашия Повелител, после да се обърнете към Него *от все сърце*. Наистина, моят Повелител е Милосърден и Любвеобивен”.

92. Те отговориха: “О, Шуаиб, ние не разбираме много от онова, което ти казваш и ние виждаме, че ти си наистина слабосилен сред нас. И ако не беше заради твоето племе, ние непременно щяхме да те пребием с камъни. И ти нямаш силна власт над нас”.

93. Той каза: “О, народе мой, нима във вашите очи моето племе е по-могъщо от Аллах? И вие сте Го захвърлили Него зад гърба си като нещо ненужно. Наистина, на моя Повелител Му са известни всички неща, които вие вършите”.

94. “И, о, народе мой, действайте колкото се може по – добре и аз *също* така действам. Вие скоро ще узнаете кого ще го порази наказание, което ще го опозори и кой е онзи, който лъже. И чакайте, а аз наистина ще чакам с вас”.

الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ٩٠

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ٩١

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ٩٢

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ ٩٣

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٩٤

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَارِبٌ وَازْتَبِعُوا إِلَٰهِيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ٩٥

95. И когато Нашата заповед дойде, Ние спасихме Шуаиб и онези, които вярваха заедно с него чрез Нашата *особена* милост, а възмездие то се стовари върху онези, които бяха вършили зло, така че те лежаха проснати в техните домове”.

96. Като че ли никога не бяха обитавали там. Вижте как мидийците бяха изтребени също така, както бяха изтребени и хората от племето Тамуд!

Р. 9.

97. И Ние наистина изпратихме Мойсей с Нашите Знамения и с явна власт,

98. При Фараона и при неговите вождове, но те последваха заповедта на Фараона, а пък заповедта на Фараона не беше въобще справедлива.

99. Той ще застане начело на своя народ в Деня на Възкресението и ще ги доведе долу в Огъня, така както *говедата се водят на водопой*. И зъл е водопоят, на който ще бъдат заведени те.

100. И на тях им е наложено проклятие, което да ги следва през този *живот* и в Деня на Възкресението. Зъл е дарът, който те ще получат.

101. Такъв е разказът за *загиналите* градове, които Ние ти предаваме. Някои от тях все още съществуват, а други бяха покосени *като при жетва*.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَجَيْنًا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْثَةَ فَاصْبُؤْا فِي دِيَارِهِمْ جُثَثِينَ ٩٥

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِّلَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ ٩٦

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ٩٧

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ فَاتَّبَعُوهُ أَمْرٌ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرٌ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ٩٨

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ٩٩

وَاتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ١٠٠

ذٰلِكَ مِنْ أَمْثَالِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَالِمٌ وَحٰصِيْدٌ ١٠١

102. И Ние не им причинихме вреда на тях, а те сами си навредиха, и техните богове, на които те се молеха, освен на Аллах, не им помогнаха въобще с нищо, когато дойде заповедта на твоя Повелител и те не получиха от тях нищо друго освен гибел.

103. Такава е десницата на твоя Повелител, когато Той захваща градовете, когато те вършат зло. Наистина тежка и сурова е Неговата десница.

104. В това наистина има Знамение за онзи, който се бои от наказанието в Бъдния Живот. Това е един ден, в който *целият* човешки род ще бъде събран заедно и това е един ден, когато *всички ще бъдат свидетели на онова, което се върши.*

105. И Ние няма да го отлагаме повече освен за определения срок.

106. Когато дойде този ден, никоя душа няма да промълви нито едно слово, освен с Негово разрешение и тогава, *някои* от тях ще се окажат нещастни, а *други* — щастливи.

107. Що се отнася до онези, които ще се окажат нещастни, те ще отидат в Огъня, където за тях ще има много въздишки и ридания.

108. И те ще обитават там до тогава, докато съществуват земята и небесата, освен ако твоят Повелител не промени Своята воля. Несъмнено, твоят Повелител върши всичко по Своя воля.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَنَبَّيْ ۝١٠٢

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۖ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۝١٠٣

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ۝١٠٤

وَمَا نُوَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ۝١٠٥

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقَىٰ ۖ وَسَعِيدٌ ۝١٠٦

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝١٠٧

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝١٠٨

109. А що се отнася до онези, които ще се окажат щастливи, те ще бъдат на Небето и ще обитават там до тогава, до като съществуват Небесата и земята, освен ако твоят Повелител не промени Своята воля. — един дар, който не може да им се отнеме.

110. Така че, не изпадай в съмнение относно онова, на което тези хора *се покланят*. Те само се кланят на онова, на което са се кланяли техните бащи преди тях и Ние ще им въздадем напълно частта, която им се пада на тях, без да намаляваме нищо от нея.

111. И Ние наистина дадохме на Мойсей Книгата, но заради нея възникнаха разногласия. И ако не беше словото на Аллах, изпратено долу по-рано, наистина всичко между тях щеше да бъде решено много отдавна, а сега тези хора пребивават в тревожно съмнения относно Нея.

112. И наистина, *постъпките на тези хора все още не са получили онова, което им се полага, но твоят Повелител непременно ще им се отплати изцяло, в съответствие с техните собствени дела.* На Него наистина Му е известно много добре всичко, което те вършат.

113. И така, ти стой твърдо така, както ти заповядано на теб, а *също така* и онези, които са се обърнали към Бога заедно с теб и не престъпвайте границите, *О, вие вярващи, защото Той наистина вижда всичко, което вършите вие.*

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَبِئْسَ الْجَنَّةُ خُلْدٍ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ۝١٠٩

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۖ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝١١٠

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝١١١

وَإِنْ كَلَّا لَمَّا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ أَنَّ لَهُمْ يَوْمًا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝١١٢

فَأَسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝١١٣

114. И не клонете към онези, които вършат зло, за да не би и вас да ви засегне Огънят. И вие няма да си имате никакви други приятели освен Аллах, нито пък ще получите вие някаква помощ.

115. И спазвайте Молитвата в двата края на деня и в часовете на нощта, които са по-близо до деня. Наистина, добрите дела прогонват злите. Това е напомняне за онези, които искат да запомнят.

116. И бъди ти твърд, защото наистина Аллах няма да допусне праведните да бъдат лишени от техните награди.

117. Защо, тогава, между поколенията преди вас нямаше разбиращи хора, които биха забранили поквара-та на земята – освен малцина, които Ние спасихме? Но грешниците следваха онова, което им доставяше доволство и удобство и поради това, те се провиниха.

118. И твоят Повелител не би унищожил градовете несправедливо, ако техните жители бяха праведни.

119. И ако твоят Повелител беше наложил Своята Воля, Той непременно щеше да съедини в едно целия човешки род, но те нямаше да прекратят своите разногласия,

120. Освен онези, на които твоят Повелител е оказал Своята милост и

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الشَّاهِدِ وَزُلْفَا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرُكَ لِلَّذِينَ كَرِهَ ﴿١١٥﴾

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ ۖ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٩﴾

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۖ وَتَنَبَّأَهُ

Той ги е сътворил с тази цел. Но словото на твоя Повелител ще се изпълни: “Аз наистина ще изпълня Ада с непокорните – бесове и хора, всички заедно”.

121. И всички вести на Пратениците, чрез които Ние укрепваме твоето сърце, Ние ти ги известяваме. И чрез тях до теб е дошла истината и увещанието, и напомняне за вярващите.

122. И кажи на онези, които не вярват: “Действайте колкото се може по – добре, а и ние също така ще действаме.

123. “И чакайте вие, а и ние също така ще чакаме”.

124. И на Аллах принадлежат скритите неща на земята и на небесата и всичко ще бъде представено на Неговия съд. Така че, покланяйте се на Него и възлагайте своето упование единствено само на Него. И твоят Повелител не пренебрегва онова, което вие вършите.

رَبِّكَ لَا مَلَكَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا ۖ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

ДАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО, КОНТЕКСТ И ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Според повечето от Съратниците на Светия Пророк, цялата тази Сура била открита в Мека, но, според Ибн Аббас и Катадах, стихове 2-4 били открити след Хиджра. Както вече беше посочено, Глава 10 (Сура Юнус) разглежда двата аспекта на взаимоотношенията на Бога с човека: Неговото наказание и милост. Но, докато Глава 11 (Сура Худ) се занимава с темата за Божественото наказание, настоящата Глава Глава (Сура Юсуф) третира темата за Божията милост. Сурата, разглеждаща Божието наказание (Худ) е била поставена преди настоящата Сура, разглеждаща Неговата милост, защото на враговете на Светия Пророк щяла да се окаже милост след като те били наказани за техните лоши дела. Тази Сура, обаче, има една особеност. Тя е посветена изцяло на живота на един от Пророците-Йосиф. По това тя се отличава от всички други Сури. Причината за тази особеност е, че животът на Пророк Йосиф прилича много на живота на Светия Пророк, дори в дребните детайли. Цялата тази Сура била посветена на доста подробен разказ за живота на Пророка Йосиф, за да може тя да служи като предупреждение за събитията, които щели да се случат по време на живота на Светия Пророк. В Глава 10 историята на Пророка Йона била избрана като илюстрация за Божията милост, докато в подробния разказ, предаден в настоящата Глава, примерът на Йосиф е цитиран като илюстрация за тази цел. Две причини могат да бъдат посочени за това: (1) Животът на Йона и на Светия Пророк си приличат един на друг само в заключителните им фази, но животът на Йосиф прилича на живота на Светия Пророк дори в дребните подробности. (2) Въпреки, че случаят с Йона прилича на този със Светия Пророк по това, че народите и на двамата накрая са получили прошка по Божия милост, приликата между двата случая е само частична, докато приликата между Йосиф и Светия Пророк, особено що се отнася до начина, по който Бог се е отнесъл към братята на Йосиф и към народа на Светия Пророк е много близка и почти пълна. Милостта, оказана на народа на Йона била пряк резултат от милостта на Бога, без Йона да има никакъв пръст в това, но изявлението за опрощаване на братята на Йосиф било направено от самия Йосиф, така както и в случая с Курайшите от Мека, обявлението, че те получават пълна и безусловна прошка дошло направо от устата на Самия Пророк.

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Алиф Лам Ра.* Това са стихове на ясната Книга.

الرَّحْمَةِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

3. Ние сме я открили нея – Коранът на арабски език – за да можете вие да разберете.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

4. Ние ти възвестяваме на теб най-прекрасното повествование, като ти разкриваме на теб този Коран, макар че ти беше, до сега, един от онези, които нямаха *необходимото* знание.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ

5. *Спомни си за времето*, когато Йосиф каза на своя баща: “О, татко мой, аз видях *на сън* единадесет звезди и слънцето и луната и аз видях, че те ми се поклониха”.

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

6. Той каза: “О, възлюбени сине мой, не разказвай за своя сън на твоите братя, за да не би те да замислят някаква интрига против теб, защото Сатаната е явен враг на човека.”

قَالَ يُبْنَى لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ

7. “*И ще се сбъдне онова, което ти си видял на сън*: твойт Повелител ще те избере теб и ще те научи как да тълкуваш нещата и ще осъществи Своята Милост към теб и към рода на Яков, така както Той я е осъществил нея за двама от твоите преотци – Аврам и Исак. Наистина, твойт Владика е Всеведущ и Мъдър”.

وَكَذَلِكَ يَجَنَّبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

* Аз съм Аллах, който е Всевиждащ.

Р. 2.

8. Наистина, в Йосиф и в неговите братя има Знамения, за онези, които се интересуват да научат.

9. Когато те казаха: “Наистина, Йосиф и неговият брат са по-мили на нашия баща от нас, макар че ние сме силната страна. Очевидно е, че нашият баща е в явно заблуждение”.

10. “Убийте Йосиф или го отправете в някоя далечна страна, така че благоволениято на вашия баща да остане изключително само за вас и след това вие можете да станете праведни хора”.

11. Един от тях каза: “Не убивайте Йосиф, но ако непременно трябва да направите нещо, хвърлете го на някой дълбок кладенец; тогава някои от пътниците може да го приберат”.

12. Те казаха: “О, татко наш, защо не ни се доверяваш ти на нас по отношение на Йосиф, когато ние сме наистина негови добροжелатели?”

13. “Изпрати го с нас утре, за да може и той да се позабавлява и да си погирае и ние наистина ще бдим над него”.

14. Той каза: “На мен ми е мъчно, че вие ще го отведете и аз се боя да не би вълкът да го изяде него, когато вие не бдите над него”.

15. Те казаха: “Наистина, ако вълкът го изяде, когато нашата страна е толкова силна, това значи, че ние сме

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّالِكِينَ ۝٨

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَإِخْوَتُهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٩

إِقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ رَبِّكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝١٠

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝١١

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ۝١٢

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَنَحْفُظُونَ ۝١٣

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝١٤

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا

наистина от онези, които губят много”.

16. И така, когато те го отведоха и се разбраха да го хвърлят на дъното на дълбок кладенец, те изпълниха злия си замисъл и Ние му изпратихме откровение, казвайки: “Ти непременно ще им кажеш за този случай един ден и те няма да знаят”.

17. И те се върнаха при баща си вечерта като плачеха.

18. Те казаха: “О, татко наш, ние отидохме там и започнахме да се надбягваме един с друг и оставихме Йосиф с нашите неща и вълкът го погълна, но ти няма да ни повярваш макар че, ние говорим истината”.

19. И те дойдоха с подправена кръв на дрехата му. Той каза: “Не, но вашите души представиха едно голямо нещо да изглежда незначително във вашите очи. Така че, сега на мен ми подобава подходящо търпение. И единствено само у Аллах трябва да се търси помощ срещу онова, което вие утвърждавате”.

20. И там дойде един керван с пътници и те изпратиха при кладенеца своя водоносец за вода. И той спусна своето ведро в кладенеца. “О, блага вест!” каза той, “Ето един младеж!” И те го скриха като вид стока и на Аллах Му беше много добре известно какво направиха те.

21. И те го продадоха за нищожна цена, за няколко драхми, от които те нямаха никаква нужда.

لَخَسِرُونَ ۝١٥

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَنْ يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٦

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۝١٧

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝١٨

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۝١٩

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى هَذَا غُلْمٌ وَاسْرُوءْ بِضَاعَتُكَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝٢٠

وَشَرَّوهُ بِشَقِيرٍ بَخِيسٍ ذَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۝٢١

Р. 3.

22. И човекът от Египет, който го купи, каза на своята жена: “Нека той живее сред нас в уважение. Може би ние ще имаме някаква полза от него или пък ще го осиновим като син.” И така Ние установихме Йосиф в страната и *Ние направихме така*, за да може Ние да го научим *също така* да тълкува нещата. И Аллах има пълна власт над Своите заповеди, но повечето хора не знаят *това*.

23. И когато той достигна *до възраст* на пълното съзряване, Ние го дарихме със здравомислие и знание. И така възнаграждаваме Ние онези, които вършат добро.

24. И онази, в чиято къща живееше той, се опита да го прелъсти против неговата воля. И тя залости вратите и каза: “А сега, ела тук!” Той каза: “Аз търся убежище у Аллах. Той е моят Повелител. Той направи моя престой у вас честен и почтен. Наистина, онези, които вършат зло не преуспяват никога”.

25. И тя беше обхваната от страст към него и той беше обхванат от страст към нея. Ако Той не бе видял ясни знамения от своя Повелител, *той не би могъл да покаже такава решителност*. И това стана, за да може Ние да отклоним от него всяко зло и непристойност. Наистина, той беше *един* от нашите избрани слуги.

26. И те и двамата се спуснаха към вратата и тя скъса ризата му из отзад и при вратата те намериха нейния господар. Тя каза: “Какво наказание заслу-

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَاتٍ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَاَنَّ رَبُّهُ كَذَلِكَ لَنَصَرَفَ عَنْهُ الشُّوْءُ وَالْفَحْشَاءُ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْخَالَصِينَ ﴿٢٩﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ

жава онзи, който замисля зло против твоята жена, ако не тъмница или суров урок?”

27. Той каза: “Тя беше онази, която се опита да ме прелъсти против волята ми”. И един свидетел от нейното домакинство даде показания като каза: “Ако неговата риза е скъсана отпред, тогава, значи тя казва истината, а той е лъжец”.

28. “Но, ако неговата риза е скъсана отзад, тогава значи, че тя е лъгала, а той е говорел истината”.

29. И така, когато той видя, че ризата му е разкъсана отзад, той каза: “Наистина, това е само твоя женска хитрост. Голяма е наистина твоята хитрост”.

30. “О, Йосифе, отвърни се от това, а ти, *о жено*, искай прошка за своя грях. Несъмнено, ти си виновна”.

Р. 4.

31. И жените в града говореха: “Жената на Азис се опитва да прелъсти своя младеж – роб против волята му. Тя е полудяла от любов към него. Ние наистина виждаме, че тя явно е виновна”.

32. И когато тя разбра за техните коварни замисли, тя изпрати да ги повикат, пригответи трапеза за тях, даде на всяка от тях по един нож и *тогава каза на Йосиф*: “Ела сега при тях.” И когато те го видяха, те също се увлякоха по него и си порязаха ръцете и казаха: “Да се прослави Аллах! Това не е човешко същество, а един благоден ангел”.

بَأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْعَلَ أَوْعَذَابُ إِلِيمٍ ﴿٢٧﴾

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٣٠﴾

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٣١﴾

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مِثْكَالًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٣﴾

33. Тя каза: “И това е онзи, заради когото вие ме осъждате. Аз наистина се опитах да го прелъстя против волята му, но той успя да се опази *от грях*. А сега, ако той не изпълни онова, което аз му заповядам, несъмнено, той ще бъде хвърлен в тъмница и ще стане *един* от опозорените”.

34. Той каза: “О, Повелителю мой, аз бих предпочел тъмницата пред онова, което те ми предлагат. И освен ако Ти не отвърнеш от мен тяхното лукавство, аз ще склоня с тях и ще изпадна в невежество”.

35. И така, неговият Повелител чу молитвата му и отвърна тяхното лукавство от него. Действително, Той е Всечуваният и Всезнаещият.

36. Тогава на тях [на мъжете] им дойде на ум, след като видяха доказателството за неговата невинност, че за да запазят своето добро име те трябва да го хвърлят в тъмницата за известно време.

Р. 5.

37. И заедно с него в тъмницата влязоха и двама други младежи. Единият от тях каза: “Аз се видях *на сън* как мачкам грозде за вино”. А другият каза: “Аз пък се видях на сън как нося върху главата си хляб, от който птиците кълвяха. Разтълкувай ни тези сънища, защото ние те виждаме, че ти си праведен”.

38. Той отговори: “Няма да успеят да ви донесат вашата храна преди аз да разтълкувам вашите сънища. Това е

قَالَتْ فَذَلِكُنَ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَتْهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ
لَيَسْجَنَنَّ وَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَأَلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ فِي بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَا لَهُ
عُتْبَىٰ ۖ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
رَأَيْتُ أُعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي رَأَيْتُ أُحْمَلُ
فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْنَأُ بِتَأْوِيلِهِ
إِنَّا نُرَاكُم مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا نَبْنَأُ بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ

възможно за мен поради онова, на което ме е научил моят Повелител. Аз се отрекох от вярата на хората, които не вярват в Аллах и които ще си останат неверници в Бъдния Живот”.

39. “И аз следвам вярата на моите отци Абрахам, Исак и Яков. Ние наистина не можем да приобщаваме нищо като равно на Аллах. Това е поради милостта на Аллах към човешкия род, но повечето хора са неблагоприятни”.

40. “О вие двама мои събратя по тъмница, нима няколко различни бога са по-добри от Аллах, Единният и Всевишният?”

41. “Онова, на което вие се кланяте вместо на Аллах, не е нищо друго освен *само* имена, дадени от вас и от вашите бащи; Аллах не е изпратил долу на земята никакво разрешение за това. Единствено само Аллах може да взема решение по този въпрос. А Той е заповядал вие да не се покланяте на нищо друго освен само на Него. Това е истинската вяра, но повечето хора не знаят *за това*”.

42. “О, мои събратя по тъмница, що се касае до първия от вас, той ще налива вино на своя господар, а що се отнася до другия – той ще бъде разпънат на кръст, така че птиците ще кълват главата му. И онова, за което вие ме питате е предопределено”.

43. И от тях двамата, той каза на онзи, за когото смяташе, че ще бъде освободен: “Спомени за мен на твоя господар”. Но Сатаната направи така,

مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَفَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَرَأَيْتَ قُوتُ خَيْرٍ أَمِ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَتَيِّمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْقِيَمُ وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٤٢﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَأَنَسَ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ

че той да забрави да спомене за това на своя господар, така че, той остана в тъмницата няколко години.

Р. 6

44. И Царят каза: “Видях аз на сън седем охранени крави, които седем мършави крави изядоха и седем зелени класа със зърно и други *седем*, изсъхнали. О, вие старейшини, разтълкувайте ми смисъла на моя сън, ако вие умеете да тълкувате сънища”.

45. Те отговориха: “Това са объркани сънища и ние не можем да тълкуваме объркани сънища”.

46. И онзи от двамата, който успя да избяга и който *сега вече*, когато бе минало известно време, се сети, каза: “Аз ще ви съобща неговото тълкуване, за това изпратете мен”.

47. “Йосифе! О, ти, човече на истината, изясни ни на нас смисъла на съня, в който седем тлъсти крави са изядени от седем мършави и в който има и седем зелени и седем повяхнали класа със зърно, за да може аз да се върна при народа и да му кажа да знае”.

48. Той отговори: “Вие ще сеете в продължение на седем години като се трудите много и непрестанно и ще оставите онова, което пожънете на класовете, освен много мъничко от него, което ще използвате за храна”.

49. “След това ще настъпят седем тежки години, които ще погълнат всичко, с което сте се запасили преди това, освен само мъничкото, което вие ще успеете да запазите”.

يُضَعُ سِنِينَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلْنَ
سَبْعَ عَجَافٍ وَ سَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ يَأْتِيهَا
الْمَلَأُ أَفْتُونٍ فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
بِغُلَامِينَ ۝

وَقَالَ الَّذِي بَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ وَ سَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَبْسُتُ تَعْلَى أَرْجِعْ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ۝

50. “След това ще настъпи една година, когато хората ще получат облекчение и когато те ще си дават подаръци *един на друг*”.

Р. 7.

51. И Царят каза: “Доведете го при мен”. Но, когато пратеникът отиде при него, той каза: “Върни се при твоя господар и го попитай за съдбата на жените, които порязаха ръцете си, защото на моя Повелител са Му добре известни техните коварни замисли”.

52. Той [Царят] каза на жените: “Какво се беше случило с вас, когато вие се опитахте да прелъстите Йосиф против неговата воля? Те казаха: “Той опази себе си *от грях*, защото се боеше от Аллага и ние не знаем за никакво зло, извършено от него”. Жената на Азис каза: “Сега истината излезе на бял свят. Именно аз бях онази, която се опита да го прелъсти против волята му и той е наистина правдив”.

53. Йосиф каза: “Аз помолих да се *направи това разследване*, за да може той [Азис] да знае, че аз не съм му изневерил на него в *негово* отсъствие и че Аллах не допуска да победи хитростта на неверните”.

ЧАСТ 13.

54. “И аз не считам себе си за лишен от слабости, тъй като душата е склонна да се поддава на злото, освен когато Аллах не й е оказал Своята милост.

Наистина, Моят Повелител в Всепоощаващ и Милостив”.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي بِهِ فُلْتِمَا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ إِنِّي حَصَصْتُ الْحَقَّ أَنَا وَرَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَإِنَّهُ لَكِنِ الصِّدِّيقِ ۝

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَائِبِينَ ۝

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

55. И Царят каза: “Доведете го при мен, за да мога аз да го даря с особено място при мен.” И след като поговори с него, той каза: “От този ден нататък ти си човек с твърдо установено положение, който се ползува с нашето пълно доверие”.

56. Той каза: “Постави ме да отговарям за съкровищницата на страната, защото аз съм добър хранител и обладавам знания”.

57. И така Ние установихме Йосиф в страната. И той живееше там, където искаше. Ние даряваме Нашата Милост на онзи, на когото на Нас Ни е угодно и Ние не допускаме праведните да бъдат лишени от награда.

58. И наистина наградата в Бъдния Живот е по – добра за онези, които вярват и които се боят от Бога.

P. 8

59. И дойдоха братята на Йосиф и влязоха при него; и той ги позна, но те не го познаха.

60. И когато той им даде техните запаси, той им каза: “Доведете ми брат си от страна на вашия баща. Нима вие не виждате, че аз давам пълна мярка зърно и, че аз съм най – добрият стопанин?”

61. “Но, ако вие не го доведете при мен, тогава вие няма да получите никаква мярка зърно от мен, нито пък ще ви допуснат при мен”.

62. Те отговориха: “Ние ще се постареем да уговорим баща му да се

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسَخِّلْصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا
كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ٥٥

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ٥٦

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ
يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ٥٧

وَلَا جُرَ الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٥٨

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهُ مُنْكَرُونَ ٥٩

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ
مِّنْ أَبِيكُمْ أَلا تَبْرُونَ إِنِّي أَوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ٦٠

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا
تَقْرَبُونَنِي ٦١

قَالُوا سُرَّادُودُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ٦٢

раздели с него и ние непременно ще се опитаме да направим това”.

63. И той каза на своите слуги “Сложете също така и техните пари в техните дисаги, но така че да могат те да ги видят, когато се върнат при тяхното семейство, а може би те и ще се върнат обратно”.

64. И когато те се върнаха при своя баща, те казаха: “О, татко наш, на нас ни беше отказана допълнителна мярка зърно, ето защо, пусни с нас и нашия брат, за да може да получим полагащата ни се мярка и ние наистина ще го пазим”.

65. Той каза: “Аз не мога да ви го поверя иначе, освен така, както ви поверих вашия брат по – рано. Но Аллах е най – добрият Защитник и Той е най – милостивият от онези, които показват милост”.

66. И когато те отвориха дисагите с вещите си, те намериха парите си, които им бяха върнати. Те казаха: “О, татко наш, какво повече може да искаме ние? Ето нашите пари, които са ни върнати. Ние ще донесем провизии за нашето семейство и ние ще пазим нашия брат и, в допълнение на всичко, ние ще получим и още един камилски товар зърно. Такава мяра не е трудно да се получи”.

67. Той каза: “Аз няма да го пусна с вас, докато вие не ми дадете тържествено обещание в името на Аллах, че вие непременно ще го върнете при мен, освен ако не бъдете пленени”. И когато те му дадоха тяхното тържествено обещание, той каза: “Аллах наблюдава над онова, което ние казваме”.

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ٦٣

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ٦٤

قَالَ هَلْ آمَنْتُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنْتُمْ عَلَى أَخِيهِ
مِن قَبْلُ قَالُوا فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٦٥

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ
إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ
إِلَيْنَا فَنَبِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفِظُ أَخَانَا وَنَزِدُ بِكَ كَيْلَ
بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ٦٦

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِّنَ
اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ٦٧

68. И той каза: “О, синове мои, не влизайте всички през една врата, а влезте през различни врати. Аз не мога да ви помогна с нищо против волята на Аллах. Всяко решение остава единствено само на Аллах. Аз възлагам своето доверие на него и нека всички, които се доверяват, да се доверят на Него”.

69. И когато те влязоха по начина така, както им беше заповядал баща им, те не можеха да постигнат нищо против волята на Аллах, освен това, че в сърцето на Яков имаше едно желание, което той удовлетвори *по този начин*, и той наистина обладаваше големи знания, защото Ние го бяхме научили, но повечето хора не знаят това.

P. 9.

70. И когато те отидоха при Йосиф, той настани своя брат при себе си и каза: “Аз съм твой брат, за това сега скърби за онова, което те са правели”.

71. И когато той ги снабди с техните провизии, той пусна своята чаша в дисагите на брат си. След това глашатаят извика: “О, вие хора от кервана, вие сте виновни за извършването на кражба”.

72. Те казаха като се обърнаха към него: “А какво по-точно са ви откраднали?”

73. Те отговориха: “Ние загубихме чашата, която служи за мярка на царя и онзи, който я донесе ще получи камилски товар и аз гарантирам за това”.

وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدُوْعٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي
أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعِزْرَانِ الْكَلْبَانِ ﴿٧١﴾

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧٢﴾

قَالُوا تَفْقَدُ صَوَاعَ الْبَلَاكِ وَلَئِنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾

74. Те отвърнаха: “Кълнем се в Аллаха, че вие добре знаете, че ние не сме дошли тук, за да постъпваме незаконно и ние наистина не сме крадци”.

75. Те казаха: “Какво наказание предлагате да бъде наложено, ако се докаже, че вие не говорите истината?”

76. Те отговориха: “Наказанието за това да бъде, че онзи, в чиито дисаги се намери чашата, да бъде сам разплата за своята вина. Така наказваме ние престъпниците”.

77. Тогава, той започна претърсване то в техните торби, преди торбата на брат си, след това я извади от торбата на брат си. Така предначертахме Ние за Йосиф. Той не би могъл да хване брат си по царския закон, освен ако не беше такава волята на Аллах. Ние издигаме в степени на достойнство онзи, който на Нас Ни е угодно и над всеки, който обладава знания е Той, Единният.

78. Те казаха: “Ако той е откраднал, един негов брат също така беше извършил кражба по-рано”. Но Йосиф затаи това в сърцето си като тайна и не им го разкри. Той просто каза: “Вие се оказвате в много лошо положение и Аллах знае най-добре онова, за което говорите”.

79. Те казаха: “О, велики господине, той има престарял баща, ето защо вземи един от нас вместо него, защото ние виждаме, че ти си от онези, които вършат добро”.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٤﴾

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٥﴾

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ
فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالُوا
أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

80. Той отговори: “Пази божие ние да вземем някой друг освен онзи, у когото намерихме онова, което ни принадлежи, защото иначе значи, че ние наистина ще бъдем несправедливи”.

Р. 10.

81. И когато те се отчаяха, че ще могат да го спасят, те се дръпнаха настрана и започнаха да си говорят. Най – големият каза: “Не помните ли, че дадохте тържествена клетва в името на Аллах на баща си и че по – рано не вие не изпълнихте своя дълг по отношение на Йосиф? Ето защо, аз няма да мръдна от тук, докато баща ми не ми разреши или докато Аллах не реши вместо мен. А Той е най – добрият съдия от всички”.

82. “Върнете се при баща си и му кажете: “О, татко наш, твоят син открадна и ние засвидетелствувахме само онова, което знаехме и ние не можехме да бъдем стражи над невидимото”.

83. “И попитай хората от града, където бяхме ние и кербана, с който ние дойдохме и ние, наистина, говорим истината”.

84. Той отговори “Не, но вашите души са разкрасили злото ви дело във вашите очи. И така сега подобаващо търпение е най – доброто нещо за мен. Може би Аллах ще ги доведе всички при мен, защото Той е Всезнаещ и Мъдър”.

85. И той се отвърна от тях и каза: “О, моята скъб за Йосиф!” И очите му побеляха от скръб и той подтисна своята мъка.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عَنْدهُ إِنَّا إِذَا ظَلَمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي إِلَى أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

وَسُئِلَ الْقُرَيْةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَبِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَى يُوسُفَ وَإِيتَصَّ عَيْنُهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾

86. Те казаха: “Аллах вижда, че ти няма да престанеш да говориш за Йосиф, докато не се стопиш или не издъхнеш”.

87. Той отговори: “Аз поверявам своята мъка и своята скръб само на Аллах и аз зная от Аллах онова, което вие не знаете”.

88. “О, синове мои, вървете и търсете Йосиф и неговия брат и не се отчайвайте от милостта на Аллах, защото никой не се отчайва от милостта на Аллах, освен само хората, които не вярват”.

89. И когато те се представиха пред него [Йосиф], те казаха: “О, велики господине, бедност ни постигна нас и нашето семейство и ние донесохме само малка сума пари, ето защо, дай ни на нас пълна мярка и бъди великодушен към нас. Несъмнено, Аллах възнагражда великодушните”.

90. Той каза: “Знаете ли вие какво направихте с Йосиф и с неговия брат, когато вие бяхте в невежество?”

91. Те отговориха: “Нима ти си Йосиф” Той каза: “Да, аз съм Йосиф, а този е моят брат. Аллах беше наистина милостив към нас. Действително, Аллах няма никога да допусне праведните да бъдат лишени от тяхната награда”.

92. Те отговориха: “Аллах ни е свидетел! Аллах наистина е предпочел теб пред нас и ние съгрешихме”.

93. Той каза: “Днес върху вас няма да лежи никаква вина : да ви прости

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُوا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٦﴾

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسِّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنَ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُرْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٩﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَا أَرْثَاكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩١﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِبِينَ ﴿٩٢﴾

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ بِغَفْرِ اللَّهِ لَكُمْ وَهُوَ

Аллах! А Той е най – Милосърдният от всички, които оказват милост”.

94. “Вървете с тази моя риза и я разстелете пред баща ми: той ще разбере. И доведете при мен цялото си семейство”.

P. 11.

95. И когато керванът си замина, техният баща им каза: “Аз наистина усещам мириса на Йосиф, въпреки че вие си мислите, че аз съм изкуфял”.

96. Те отговориха: “Аллах вижда! Ясно е, че ти отново си изпаднал в предишното си заблуждение”.

97. И когато носителят на благата вест дойде, той я положи пред него и на него му дойде просветление. *Тогав*а той каза: “Нима аз не ви казах: аз знам от Аллах онова, което вие не знаете?”

98. Те казаха: “О, татко наш, помоли се за нас да ни бъдат простени греховете; ние наистина бяхме грешници”.

99. Той каза: “Аз непременно ще поискам прошка за вас от моя Повелител. Наистина Той е Най – Милостив и Милосърден”.

100. И когато отидоха при Йосиф, той настави родителите си в своя дом и каза: “Влезте в Египет с мир, ако това е угодно на Аллах”.

101. И той издигна родителите си на трона и *те висчки* паднаха по лице пред Бога заради него. И той каза: “О, татко

ارْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا ۖ وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١١﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿١٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبَوَاهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿١٧﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ

мой, сега се изпълни един мой предишен сън. Моят Повелител го осъществи. И Той ме дари със своята милост, когато Той ме извади от затвора и ви изведе вас от пустинята след като Сатаната бе посял вражда между мен и моите братя. Наистина, Моят Повелител е милостив към онзи, когото на Него Му е угодно, защото Той е Всезнаещ и Мъдър”.

102. “О, Повелителю мой, Ти ме дари с могъщество и ме научи да тълкувам сънища. О, Творец на небесата и на земята, ти си моят Защитник на този свят и в Бъдния Живот. Дари ме със смърт, когато се намирам в състояние на покорство пред *Твоята Воля* и ме причисли и мен към праведните”.

103. Това е разказ за невидимото, *което* Ние ти откриваме. И ти не беше с тях, когато те се сговаряха и стигнаха до съгласие по своя замисъл.

104. И повечето хора няма да повярват, колкото и горещо да желаеш ти *това*.

105. И ти не искаш за това никаква награда от тях. *Напротив*, това е само *източник на* почест за целия човешки род.

P. 12.

106. И колко много знамения има на небето и на земята, които те отминават като се отвърщат.

107. И повечето от тях не вярват в Аллах, без *също така* да приобщават равни на *Него*.

جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۖ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١١﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَنْكُرُونَ ﴿١٢﴾

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْذِكْرُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

وَكَايِنَ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٥﴾

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

108. Нима те, тогава, се чувствуват в безопасност от приближаването на подавяващо бедствие или от внезапното пришествие на Часа, което ги заваря неподготвени?

109. Кажи: “Това е моят път: аз призовавам Бог с твърдо знание, аз и онези, които ме следват. И свят е Аллах; и аз не съм от онези, които приобщават богове към Бога”.

110. И преди теб ние не изпращахме като Пратеници никого друго, освен хора, които Ние вдъхновявахме из между жителите на градовете. Нима те не са странствували по земята и не са видели какъв е крайт на онези, които са били преди тях? И наистина, обителта на Бъдния Живот е по-добра за онези, които се боят от Бога. И нима вие няма да разберете?

111. Когато Пратениците се отчаяха от неверниците и те [неверниците] си помислиха, че на тях им е казана лъжа, тогава Нашата помощ дойде при тях и Ние спасихме онези, които Ни беше угодно на Нас. И Нашето наказание не може да бъде отбито от грешниците.

112. Наистина, в разказа за тях има един урок за хората, които разбират. Това не е нещо, което е било измислено, а изпълнение на онова, което е било преди него и подробно изложение на всички неща и напътствие и милост за хората, които вярват.

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّهَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيصَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعْنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ
أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Преобладаващото научно мнение е в подкрепа на възгледа, че тази Сура е била открита в Мекка. Нейната тематика и проблематика, също така, подкрепя това виждане. Обаче, някои стихове били открити в Медина. Тези стихове са: стих 44 (според Ата), стих 32 (според Катадах) и стихове 13-15 (според някои други авторитети). В Глава 10 (Сура Юнус) се заявява, че когато на света се появи Пророк, хората са принудени да приемат Божия Пратеник или след като бъдат сполетяни от Божие наказание или след като Бог ги обсипе със Своите милости, ако те ги заслужават. В Глава 11 (Сура Худ) се поставя ударение върху Божието наказание, а в Глава 12 (Сура Юсуф) ударението пада върху Божията милост. Настоящата Сура, обаче, обяснява как обещанията и пророчествата за издигането и благополучието на Светия Пророк, дадени в трите предходни Глави, ще бъдат изпълнени и как Ислямът, евентуално, ще надделее над всички други религии.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата Сура започва с темата за неведомите Божии пътища. Начините и средствата чрез които Неговите Пратеници и Пророци се издигат на власт остават скрити за човешките очи, до тогава, докато резултатите, за чието постигане те се трудят, не станат очевидни. Тя продължава като насочва вниманието към добре известния закон на природата, че различните видове плодове и зеленчуци растат от почва, напоявана от една и съща вода. По същия начин, Светия Пророк, роден, отгледан и възпитан в същото обкръжение с езичниците мекканци, се издигнал, за да стане велик Пратеник на Бога. По-нататък, на неверниците се казва да не съдят за Светия Пророк по настоящето му слабо положение или по бедността на неговите средства и ресурси, нито пък да се чудят на обещанията за неговия краен успех, Неговият краен успех не е за чудение, а поскоро би било чудно, ако той не беше се появил по време на въпиющата нужда на човечеството. Светият Пророк непременно ще успее, а неговите врагове ще претърпят неуспех. Каузата на Исляма ще възтържествува и дори самите деца на водачите на неверието ще се присъединят към неговото паство. Бог ще оттегли Своята помощ от неверниците и тяхната власт, сила и слава ще изчезнат. Тъй като всички природни закони и стихии са под контрола на Бога, Той ще ги направи подчинени на каузата на Светия Пророк.

АЛ РААД

(Откровение преди Хиджра)

Лъжливите богове на идолопоклонниците ще бъдат безсилни да попречат на прогреса на новата Вера или да го спрат. *Сурата* продължава да развива темата, че толкова големи са духовните сили на Светия Пророк, че той би могъл да надделее над своите врагове и сам-самичък, така както един зрящ човек би моъл да надделее над цяло множество слепи хора. Многобожието не може да издържи пред доктрината за Единството на Бога, нито пък почитателите на лъжливи богове могат да издържат пред поклонниците на Истинския Бог. Враговете на истината ще се стопят и изчезнат като мехурите на пияната. Хората със слаби разбирания виждат само издигащата се пияна и мътилка, но не си дават усилието или нямат интелигентността да видят чистата вода отдолу. Пияната и мътилката изчезват, но чистата вода и чистото злато остават. По същия начин, повърхностните и дребнави вярвания на многобожниците непременно ще изчезнат, а великите и благородни идеали, проповядвани от Корана, ще издържат, а неговите учения, бидейки в хармония с човешката природа, ще намерят начин да достигнат до сърцата на хората, които постепенно ще започнат да разбират на чия страна лежи истината, когато сравнят моралния ръст на вярващите с този на невярващите. Ще се появят могъщи Знамения и ще се извършат големи чудеса посредством Корана и човешките сърца и дори и найукрепените от всички земни цитадели ще паднат. Едно от тези Знамения ще бъде, че неговият народ ще изгони Светия Пророк от Мекка и ще извадят меч срещу него. Но Ислямът ще продължи да напредва, докато Мекка, центърът на безверието и съпротивата ще падне пред победоносното оръжие на Светия Пророк. Идолопоклонничеството ще изчезне от Арабия за вечни времена и Ислямът ще се установи твърдо там. Светът ще бъде свидетел, че всички тези Знамения се появяват не благодарение на човешко посредничество, а посредством ръката на Самия Всемогъщ Бог. Тази *Сура* съдържа много пророчества за изпитанията и гибелта на водачите на безверието и предсказва блестящо бъдеще за Исляма.

ЗАГЛАВИЕТО

Гореизложеното представлява главната тема на настоящата *Сура* и именно в съответствие с тази тема тя е била наречена Раад или Гръмотевицата. Дъждът носи със себе си светкавици и гръмотевици и е напълно естествено, че небесният дъжд откровението на Корана ще бъде също така придружен от гръмотевици и светкавици. Ислямът е донесъл със себе си гръмотевични бури. Онези, които вадят меч срещу Исляма, ще загинат от меч, а онези, които мудължат клетва на вярност ще седят на власт, сила и слава.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим Ра.* Това са стиховете на Книгата. И откровението, което ти е изпратено от твоя Повелител е истина, но повечето хора не вярват.

3. Аллах е Онзи, Който въздигна небесния свод без всякакви видими стълбове, които вие може да видите. След това Той седна на Своя Престол. И Той постави на служба Слънцето и Луната: те и двете следват своя курс до определения им срок. Той управлява всички. Той ви обяснява ясно Знаменията, за да можете вие да вярвате твърдо, че ще се представите пред Него.

4. И именно Той е Онзи, Който простря земята и сътвори на нея планини и реки. И Той създаде на нея всякакъв вид плодове от двата пола. Той заставя нощта да покрива деня. Във всичко това, действително има Знамения за хората, които разсъждават.

5. И на земята има *разнородни* области, които граничат една с друга, и градини, и лозя, и ниви, и фурмови палми, които растат от един корен и *други*, които не растат така; и макар че тях ги полива една и съща вода, Ние направихме някои от тях по – плодородни от други. В това има Знамения за онези, които разбират.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمُوتَ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُجُومًا ثَمَرِينَ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَةٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

6. И ако ти се удивляваш, то наистина е удивително онова, което те говорят: “Какво! Нима, когато ние се превърнем в прах, тогава ще се намираме в състояние на ново творение?” Именно такива са онези, които не вярват в своя Повелител; и именно те са онези, които ще носят окови на вратовете си и те ще бъдат обитатели на Огъня, където ще пребивават вечно.

7. И те предпочитат ти да ускориш наказанието в предпочитание на доброто, независимо от това, че примерни наказания вече са били налагани преди тях. И, наистина, твойт Повелител е изпълнен с прошка за човешкия род, въпреки греховността на хората и наистина, твойт Повелител е *също така* строг в заслуженото наказание.

8. И онези, които не вярват, казват: “Защо на него не му е изпратено Знамение от неговия Повелител?” Ти наистина си изпратен с предупреждение. И за всеки народ си има наставник.

P. 2.

9. Аллах знае какво всяка твар от женски пол носи в своята утроба и кое в утробата се увеличава или намалява. И при Него за всичко е определена *подходяща* мярка.

10. Той е Онзи, Който е Познавач на Видимото и на Невидимото, несравнимо Велик и Всевишен.

11. Онзи между вас, който скрива своето слово, и онзи, който го изрича открито, са равни в Неговите очи, а

وَأَن تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ أَكُنَّا ثَرْبًا ۚ إِنَّا لَنَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ النَّشْأَةُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِقَدَارٍ ﴿٨﴾

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَّنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ

също така и онзи, който се крие нощем и онзи, който излиза *открито* през деня.

12. За него (Пратеникът) има поредица от *ангели* пред него и зад него; те го пазят по заповед на Аллах. Наистина, Аллах не променя положението на хората, докато те не променят онова, което им е в сърцата. И когато Аллах реши да накаже някои хора, това е неотменимо и те си нямат никакъв друг помощник освен Него.

13. Именно Той е Онзи, Който ви показва мълнията, за да всели у вас страх и надежда и Той събира тежките облаци.

14. И гръмотевицата Го превъзнася с Неговата хвала, а *същото* правят и ангелите от благоговение пред Него; и Той изпраща стрелите от гръм и поражавя когото на Него Му е угодно и въпреки това, те спорят за Аллах, макар че Той е суров в Своето наказание.

15. Към Него трябва да се отправя истинската молитва. И онези, които те призовават наред с Него, не им отговарят въобще, така както не *получава* ответ и онзи, който протяга своите ръце към водата, за да потече тя в устата му, но тя не потича. И молитвата на неверниците остава напразна.

16. И всичко, което се намира в небесата и на земята е покорно на Аллах, волно или неволно, а *също така* са покорни на Него и техните сенки, сутрин и вечер.

مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ ۚ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١٢﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٣﴾

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٤﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكُفْرَيْنَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَّهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٦﴾

17. Кажете: “Кой е Повелителят на небесата и на земята?” Кажете: “Аллах”. Кажете: “Нима, тогава, вие сте си взели за помощници освен Него онези, които не са в състояние да направят добро или да причинят зло *даже* и на самите себе си?” Кажете: “Може ли слепият да бъде равен на зрящия? Или, може ли светлината да бъде равна на тъмнината? Или пък, нима те приравняват към Аллах богове, които са създали нещо подобно на Неговото творение, така че *две* творения им се струват еднакви на тях?” Кажете: “*Единствено само* Аллах е Създателят на всички неща и Той е Единният, Всевишният.

18. Той изпраща долу вода от небето, така че долините се пълнят в съответствие със своята вместимост, а по *повърхността* на потоците кипи пяна. И от онова, което те нагряват на огъня, за да *правят* украшения или пособия, от него *излиза* пяна, подобна на нея. По този начин Аллах пояснява с нагледни примери истината и лъжата. Пяната се изхвърля като нещо непотребно, но онова, което служи в полза на хората, то остава на земята. По този начин Аллах прибягва до притчи.

19. За онези, които откликват на зова на своя Повелител *е подготвено* вечно благо; а *що се отнася до* онези, които не откликват на Неговия зов, ако те притежаваха всичко, което съществува на земята и още толкова, добавено към него, те биха отдали *охотно* всичко това, за да се откупят с него. Именно такива ги очаква зло възмездие и Адът ще бъде тяхната обител. Какво ужасно място за отдиш!

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑮

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ⑮

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِتْنَةٌ لَهُمْ وَلَهُمْ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا يُكَادَّمُونَ ⑮

Р. 3.

20. И тогава, прилича ли на слепец онзи, който знае, че откровението, с което те е дарил твоят Повелител е истина? Но само онези, които са надарени с разбиране ще размислят;

21. Онези, които изпълняват завета на Аллах и не нарушават договора;

22. И онези, които съединяват онова, което Аллах е заповядал да бъде съединено, и се боят от своя Повелител, и се ужасяват от злото възмездие;

23. И онези, които се подвизават като се стремят да угодят на своя Повелител, и съблюдават Молитвата, и жертвуват от онова, с което Ние сме ги снабдили, тайно или явно, и отблъскват злото с добро. Именно те са онези, които ще получат *най – добрата* награда на *последното* убежище;

24. Градините на Вечността. Те ще влязат там, а също така и онези от техните отци, жени и деца, които са праведни. И към тях ще се спуснат ангели от всяка врата *като казват*:

25. “Мир вам, защото вие бяхте твърди; вижте колко чудесна е наградата на *последното* Убежище!”

26. А онези, които нарушават завета на Аллах, след като са го установили, и разединяват онова, което Аллах е заповядал да бъде съединено, и постъпват покварено на земята, върху тях е паднало проклятието и те ще имат горчива обител.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ⑮

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَقْضُونَ الْبَيْثَاقَ ⑮

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ⑮

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَذُكِّرُوا بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عِقَابُ الدَّارِ ⑮

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ⑮

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ⑮

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ⑮

27. Аллах умножава *Своите* дарове за онзи, който на Него Му е угодно и ги намалява за онзи, когото на Него Му е угодно. И те се наслаждават на този живот, тогава, когато този живот е само временно удоволствие, в сравнение с онова, което е писано да дойде.

Р. 4.

28. И онези, които не вярват, казват: “Защо на него не му е изпратено тук долу Знамение от неговия Повелител?” Кажи: “Аллах оставя да се заблудят онези, които на Него Му е угодно и насочва към Себе Си онези, които се обръщат към Него;

29. “Онези, които вярват и чиито сърца намират утеха в паметта за Аллах. Да! Единствено само в паметта за Аллах могат да намерят утеха сърцата;

30. “Онези, които вярват и вършат добри дела, ще получат щастие и прекрасно ще бъде мястото, в което те ще се завърнат”.

31. И така, Ние те изпратихме при народ, който е бил предшествуван от други народи, за да можеш ти да им възвестиш Нашето откровение пред теб, и все пак, те не вярват в Милосърдния Бог. Кажи: “Той е Моят Повелител и няма друг бог освен Него. На Него възлагам аз моето упование и при Него ще се върна аз”.

32. И ако имаше такъв Коран, с който можеше да се местят планини или с който можеше да се разцепи

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ٢٧

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن
رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَن أَنَابَ ٢٨

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ٢٩

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ
وَحَسُنَ مَا يَ ٣٠

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ مَتَابُ ٣١

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ بِهِ السَّمُوتُ بَلْ لَلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا

земята, или с който можеше да се говори с мъртвите, *те нямаше да повярват в него*. Не, решението на този въпрос е изцяло в ръцете на Аллах. Нима вярващите *все още* не знаят, че ако Аллах беше *наложил* Своята воля, Той наистина щеше да напътствува цялото човечество? А що се отнася до онези, които не вярват, нещастията няма да престанат да ги постигат заради техните дела или ще се спускат близо до домовете им, докато не се изпълни обещанието на Аллах. Аллах наистина изпълнява своите обещания.

Р. 5.

33. И наистина и преди теб са се надсмивали над Пратениците; но Аз дарих отсрочка на онези, които не вярваха. След това Аз ги поразих и колко ужасно беше Моето наказание!

34. Нима Онзи, Който стои над всяка душа и *записва* онова, което тя си е заслужила, *ще ги остави без наказание?* И въпреки това, те приобщават равни на Аллах. Кажи: “Назовете ги.” Нима вие ще го осведомите Него за онова, което Той не знае на земята? Или, нима това е *само* празна приказка? Не, но замисълът на неверниците е бил направен *да изглежда* прекрасен в техните очи и те са били удържани от *правия* път. И онзи, когото Аллах остави да изпадне в заблуждение, няма да си има никакъв наставник.

35. Тях ще ги постигне наказание на този свят, а пък наистина, наказанието в Бъдния Живот е още по – тежко и те няма да си имат никакъв защитник пред Аллах.

أَفَلَمْ يَأْتِسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَّوِ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا
صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى
يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ٣٣

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٣٤

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَتُوهُمُ أَمْ تُتَّبِطُّونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٥

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّن اللَّهِ مِن وَّاقٍ ٣٥

36. Небесната обител, обещана на боящите се от Бога, е подобна на градина, през която текат ручей; нейните плодове са вечни, а *също така* и нейната сянка. Това е наградата за онези, които са праведни, а възмездие за неверниците е Огънят.

37. И онези, които Ние сме дарили с Книгата се радват на откровението, получено от теб. И между *различните* среди има *някои*, които отричат част от нея. Кажи: “На мен ми е заповядано само да се покланям на Аллах, а не да приобщавам равни на Него. Него призовавам аз и при Него ще се върна”.

38. И по този начин Ние я изпратихме като ясна присъда. И ако ти следваш техните зли желания, след знанията, които са ти дадени, ти няма да имаш нито приятел, нито защитник пред Аллах.

39. И, наистина, Ние сме изпращали Пратеници и преди теб и сме ги дарявали с жени и деца. И е невъзможно за един Пратеник да донесе някакво Знамение, освен по заповед на Аллах. За всеки срок си има божествено постановление.

40. Аллах отменява онова, което на Него Му е угодно и установява онова, което на Него Му е угодно и Той е източник на всички заповеди.

41. И дали Ние ще ти дадем да видиш *изпълнението на някои от нещата*, с които Ние ги заплашваме или *дали* Ние ще ти изпратим смърт, *това няма голямо значение*, защото на теб ти е

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ أَكْثَرُ دَائِمًا وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ۝

وَكَذَلِكَ أُنْزِلَتْ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا وَاقٍ ۝

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ۝

يَسْأَلُونَ اللَّهَ مَا يُشَاءُ وَيُثَبِّتُ لَهُمْ وَعِنْدَهُ أُمُورُ الْكِتَابِ ۝

وَإِنْ مَا نُزِّلَتْ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتِكَ
فَأَنَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

възложено единствено само да предадеш посланието, а възмездие принадежи на Нас.

42. Нима те не виждат, че Ние посещаваме тяхната страна и я съкращаваме от нейните отдалечени граници? И Аллах отсъжда и никой не може да отмени Неговата присъда. И Той е бърз в Своето правосъдие.

43. И онези, които бяха преди тях *също така* крояха планове, но всички *успешни* планове принадлежат на Аллах. Той знае какво си е заслужила всяка душа и неверниците скоро ще узнаят на кого ще бъде окончателната награда *тази* обител.

44. И онези, които не вярват, казват: “Ти не си никакъв Пратеник.” Кажи: “Аллах е достатъчен като свидетел между мен и вас, а *също така* и онзи, който притежава знанията на Книгата”.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْبَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقْبَى الدَّارِ ۝

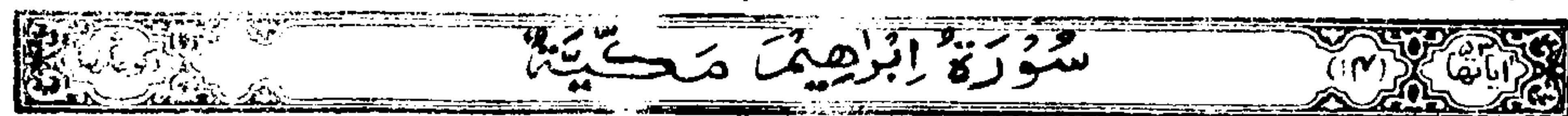
وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۝

ГЛАВА 14
ИБРАХИМ
(Откровение преди Хиджра)

ВЪВЕДЕНИЕ

Продължава третирането на тематиката и проблематиката от предишната глава като се обяснява по-пълно и по-ясно в настоящата *Сура*. Правят се опити да се обясни истината на ученията на Корана чрез наблюдения, след като подобни умозаклучения са били извлечени от исторически факти. Посочва се, че при обстоятелства, сходни с тези на Светия Пророк, Пратеници на Бога в миналото са имали големи успехи по свое време въпреки силната съпротива. Ето защо, Светият Пророк също така, непременно ще успее в своята мисия, независимо от оскъдността на своите средства. После *Сурата* продължава с изявлението, че истинската цел на откровението в Корана е да осигури напътствие за човечеството, което опипва пътя си в тъмнината, а Светият Пророк е бил издигнат за да изведе хората от тази тъмнина на светлина. И преди него са се появявали Пророци, сред които изпъква най-много Мойсей. *Сурата* хвърля светлина върху главната причина за тържеството на Божиите Пратеници над техните противници, която е че те се кланят на Бога и проповядват Истината. След разглеждането на тази тема, настоящата *Сура* очертава някои очебийни белези и характеристики на откритото Божие Слово и критериите, чрез които то може да бъде изпитано. Преценяван на базата на тези критерии, Коранът е доказано откритото Слово. След това към мюсюлманите се отправя съвет как да се възползват най-добре от неговите благородни идеали и учения. След това, *Сурата* посочва, че промяната, която предстои да настъпи в Арабия посредством Посланието на Корана, е била повелена преди много векове от Всемогъщия Бог. След като Аврам (Абрахам) отишъл в пущинаците на Паран и заселил там сина си Ишмаел и жена си Хагар там, планът и целта на Бога били: тази гола и неплодна страна един ден да стане център на найголямото религиозно Движение, което светът някога е виждал. Мекка била основана, за да се изпълни този Божи план. Ето защо, въпреки неплодното и голотата на почвата ѝ, Бог осигурил на нейните обитатели средства за съществуване с щедра десница. Докато Аврам (Абрахам) възстановявал Дома на Бога с помощта на сина си Ишмаел, той се молел

дано Бог въздигне сред мекканците един Пратеник, който да им тълкува Неговите Знамения, да ги учи на Книгата и на мъдрост и да ги пречисти (2:130). Тази молитва се изпълнила в лицето на Светия Пророк. *Сурата* напомня на Правоверните, че техните задължения и обязанности вече са им били обяснени от Пророк Аврам и, че те не бива никога да ги изпускат от погледа си. Тя завършва с предупреждение към неверниците, че след като Мекка е била основана, за да стане център и цитадела за проповядването и пропагандирането на доктрината за Божието Единство, те трябва те да се откажат от идолопоклонничеството. Всички усилия от тяхна страна да се противопоставят на Божията цел са обречени да завършат с пълен провал и катастрофа.

ИБРАХИМ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия, Милосърдния.

2. Алиф Лам Ра*. Това е една Книга, която е Нашето откровение пред теб, за да можеш ти да изведеш човешкия род от тъмнината на светлина, по заповед на техния Повелител, на пътя на Могъщия, Всеславния –

3. Аллах, Комуто принадлежи всичко, което се намира в небесата и на земята. И тежко на неверниците, заради страшното наказание, което ги очаква;

4. Онези, които предпочитат настоящия живот пред Бъдния Живот и отбиват хората от пътя на Аллаха, и се мъчат да го извратят. Именно те са онези, които са затънали в дълбоко заблуждение.

5. И Ние не сме изпратили нито един Пратеник, който да не говори на езика на своя народ, за да може той да им изясни нещата. Аллах оставя да изпадне в заблуждение онзи, който на Него Му е угодно и напътствува онзи, когото на Него Му е угодно. И Той е Могъщият и Мъдрият.

6. И Ние наистина изпратихме Мойсей с Нашите Знамения като казахме: "Изведи твоя народ от всякакъв вид тъмнина на светлина и им напомни за

*Аз съм Аллах Всевиждащият.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمَنُ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ③

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ④

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ

дните на Аллах". Несъмнено, в това се съдържат Знамения за всеки търпелив и благодарен човек.

7. И си спомни за времето, когато Мойсей каза на своя народ: "Спомнете си за благоволението на Аллах към вас, когато Той ви избави от народа на Фараона, който ви гнетеше с тежки мъчения като убиваше вашите синове и щадеше жените ви; и в това имаше голямо изпитание за вас, изпратено ви от вашия Повелител".

P.2.

8. И си спомнете, също така, за времето, когато вашият Повелител заяви: "Ако вие сте благодарни, аз наистина ще ви спусна долу още по-големи щедрости, но ако вие сте неблагодарни, тогава знайте, че Моето наказание е много сурово наистина".

9. И Мойсей каза: "Ако вие не повярвате, вие и заедно с вас всички, които живеят на земята, няма да можете да причините никаква вреда на Бога; наистина, Аллах е Самодостатъчен и Достохвален".

10. Нима до вас не са дошли разказите за онези, които са живели на земята преди вас, за народа на Ной, и за племената Аад, Тамуд и онези след тях? И сега тях никой друг не ги знае освен Аллах. Техните пратеници отидоха при тях с ясни Знамения, но те закриха устите си с ръцете си и казаха: "Ние не вярваме в онова, с което сте изпратени вие и нас наистина ни тревожи съмнение по отношение на онова, към което ни призовавате вие".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَبَّارٌ شَكُورٌ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ⑦

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ⑧

وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَنِيدٌ ⑨

الْمَ يَأْتِكُمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحُوا وَاذْكُرُوا أَسْمَاءَهُمْ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا لَئِبَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ⑩

11. Техните пратеници казаха: “Нима вие се съмнявате в Аллах, Създателя на небесата и на земята? Той ви призовава, за да може да ви прости вашите грехове и да ви дари отсрочка до определения срок.” Те казаха: “Вие сте също такива хора, каквито сме и ние; вие искате да ни отвърнете от онова, на което са се покланяли нашите бащи. Тогава, донесете ни ясни доказателства”.

12. Техните Пратеници им казаха: “Ние наистина сме също такива хора, каквито сте и вие, но Аллах дарява *Своята* милост на онзи, на когото на Него Му е угодно измежду Неговите слуги. И не ни подобава на нас да ви даваме доказателства, освен, ако Аллах не ни нареди. И *единствено* само на Аллах трябва да възлагат своето упование вярващите”.

13. “И защо да не оставим ние своето упование в ръцете на Аллах, когато Той ни е показал нашия път? И ние наистина ще понасяме с търпение *всички*, вреди, които вие ни нанесете. За това, нека онези, които вярват, да възложат своето упование на Аллах.”

14. И онези, които не вярваха казаха на Пратениците: “Наистина, ние ще ви изгоним от земята си, освен ако не се върнете към нашата вяра.” Тогава, техният Повелител им изпрати послание: “Ние наистина ще изтребим онези, които вършат зло”.

15. “Ние наистина ще ви поселим на земята след тях. Това ще бъде дадено на онзи, който се бои да застане пред

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي إِلَهُ شَيْءٌ فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَذُوعُكُمْ لِيُغْفِرَ لَكُمْ مَن ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّا نَتَّبِعُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ①

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنَّا نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ②

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصِيرَنَّ عَلَى مَا أَدَّبْتُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
فِي التَّوَكُّلُونَ ③

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ④

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَن

Моето Съдилище и който се бои от Моето Предупреждение.”

16. И те се молеха за победа и в *резултат на това* всеки надменен враг на истината беше победен.

17. Пред него стои Адът и неговото питие ще бъде кипяща вода.

18. Той ще пие от нея на капки и няма да може да я поглъща лесно. И смъртта ще идва при него от всички страни и *все пак* той няма да умре. И освен това, за него ще има и сурово наказание.

19. Случаят с онези, които не вярват в своя Повелител е подобен на случая с пепел, над която духа силен вятър в бурен ден. Те няма да имат никаква власт над онова, което сами са си заслужили. Това е наистина пълна гибел.

20. Нима ти не виждаш, че Аллах е сътворил небесата и земята в съответствие с изискванията на мъдростта? Ако това Му е угодно, Той може да ви изтреби и да създаде ново творение.

21. И това *въобще* не е трудно за Аллах.

22. Те всички ще се представят пред Аллах; тогава слабите ще кажат на онези, които са се държали гордо: “Наистина, ние ви следвахме вярно, тогава, не можете ли вие да ни окажете някаква помощ срещу наказанието на Аллах?” Те ще отговорят: “Ако Аллах ни беше напътствувал, ние непременно щяхме да напътствуваме вас. *Но сега* за

خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ⑤

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ⑥

مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسَفُّ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ⑦

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِبَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ⑧

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِنَّا كَسْبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ⑨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ⑩

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ⑪

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا لَنَأْتِيَكُم تَبَعًا فُهَلْ أَنْتُمْ مُنْغِنُونَ عَمَّا مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ
فَسَاءَ عَلَيْنَا أَجْرُنَا إِمَّا صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ⑫

нас е все едно дали проявяваме нетърпение или сме търпеливи; за нас няма път за спасение”.

Р. 4.

23. И когато се проведе съдът, Сатаната ще каже: “Аллах ви обеща правдиво обещание, но аз ви дадох обещание, което не изпълних. И аз нямах никаква власт над вас, освен това че ви призовах и вие ме послушахте. Така че, не обвинявайте мен, а обвинявайте самите себе си. Аз не мога да ви помогна, нито пък вие можете да ми помогнете. Аз вече се отрекох от това, че вие ме приобщавате към Бога. Наистина, тежко наказание очаква онези, които са вършили зли дела”.

24. А онези, които вярват и вършат добри дела, ще бъдат пуснати в Градини през които текат реки и те ще пребивават там по заповед на Аллах. И тяхното приветствие там ще бъде: “Мир”.

25. Нима ти не виждаш на какво Аллах уподобява доброто слово? То е като добро дърво, чиито корени са здрави и чиито клони достигат до небесата.

26. И то дава плодове по всяко време по повелята на Аллах. И Аллах дарява уподобавания за хората, за да може те да разсъждават.

27. А пък случаят с лошото слово е като случаят с лошо дърво, което е изкоренено на повърхността на земята и няма никаква стабилност.

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَاتِ اللَّهُ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِبُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِبُصْرِخِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٣

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ٢٤

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً كَلِمَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ٢٥

تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٢٦

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ٢٧

28. Аллах укрепява вярващите с твърдо установено Слово, както в настоящия живот, така и в Бъдния; и Аллах оставя грешниците да изпаднат в заблуда. И Аллах върши онова, което на Него Му е угодно.

29. Нима ти не виждаш онези, които са заменили милостта на Аллах с неблагодарност и са въвели своя народ в обителта на гибелта –

30. Която е Адът? Те ще горят там, а то е зло място за отдих.

31. И те са поставили съперници на Аллах, за да подвеждат хората и да ги отклоняват от Неговия път. Кажете: “Наслаждавайте се тогава за известно време, а след това, несъмнено, вашият път ще води в Ада”.

32. Кажете на Моите слуги, които вярват, че те трябва да спазват Молитвата и да жертвуват от онова, с което Ние сме ги дарили, тайно и явно, докато не дойде ден, през който няма да има нито купуване, нито продаване, нито приятелство.

33. Аллах е Онзи, Който е сътворил небесата и земята и който е направил така, че от облаците да идва вода и по този начин е създал плодове за вашата прехрана и Който е подчинил на вас кораби, за да могат те да плуват по морето по Негова заповед и Той е подчинил на вас, също така и реките.

34. И Той е подчинил на вас, също така, и слънцето и луната, които постоянно изпълняват своята служба. И Той е подчинил на вас както нощта, така и деня.

يُخَيِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ٢٨

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ٢٩

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ٣٠

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ٣١

قُلْ لِّلْعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ٣٢

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ٣٣

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ٣٤

35. И Той ви е дал всичко, което вие искахте от Него; и ако вие *се опитате* да пресметнете милостите на Аллах, вие няма да можете да ги изчислите. Наистина, човекът е много несправедлив и много неблагодарен.

Р. 6

36. И *си спомнете*, когато Абрахам каза: “Повелителю мой, направи от този град – *град* на мира и запази и мен и децата ми от идолопоклонничество”.

37. “Повелителю мой, те наистина са заблудили мнозина от човешкия род. Така че онзи, който ме следва, той несъмнено е с мен; а пък онзи, който не ми се покори – Ти си наистина Всепрощаващ и Милостив”.

38. “Повелителю наш, аз съм заселил някои от моите синове в една необработваема долина близо до Свещения Твой Дом, Повелителю наш – за да могат те да спазват Молитвата. Така че, подбуди сърцата на хората да склонят към тях и им осигури плодове, за да могат те да бъдат благодарни”.

39. “Повелителю наш, наистина, Ти знаеш и онова, което скриваме, и онова което известяваме. И въобще нищо не остава скрито от Аллах, било в земята, било на небето”.

40. “Цялата хвала принадлежи на Аллах, Който ме е дарил, *въпреки напредналата ми възраст*, с Исмаил и Исак. Несъмнено, моят Повелител е Вслушващ се в молитвите”.

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

رَبِّ إِنِّي أَخْلَلْتُ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ مِنْ تَبِعِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفِيدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

41. “Повелителю мой, дари ме със съблюдаване на Молитвата, а *също* така и моите деца. Повелителю наш! Простри Своята милост върху мен и приеми моята молитва”.

42. “Повелителю наш, дари с Твоята прошка мен, и моите родители и всички вярващи в деня, когато ще се проведе съдът”.

Р. 7.

43. И не си мислете, че на Аллах не са Му известни делата на грешниците. Той само им дарява отсрочка до деня, в който техният взор се спре закован,”

44. И те ще се втурнат в своя страх, вдигайки главите си, а погледът им ще си остане неподвижен и разумът им ще е *съвсем* празен.

45. И предупреди хората за деня, когато *обещаното* наказание ще се стовари върху тях и когато грешниците ще кажат: “Повелителю наш, дай ни отсрочка за известно време. Ние ще се отзовем на твоя зов и ще следваме Пратениците”. “Нима вие не се кълняхте и преди това, че няма да паднете?”

46. “И вие обитавате жилищата на онези, които са си причинили зло сами на себе си и на вас ви беше ясно как се разправяме Ние с тях, и Ние ви дарихме с *ясни* притчи”.

47. И те вече бяха скроили своите планове; но техните планове са в ръцете на Аллах. И даже, ако техните планове са такива, че да могат да движат планините, *те няма да могат да постигнат успех*.

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخُصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ رُؤُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفِيدَةً لَهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٤﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ ذِكْرٍ ﴿٤٥﴾

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَعْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٦﴾

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٧﴾

48. Така че, вие не си мислете, че Аллах няма да изпълни Своего обещание към Своите Пратеници. Наистина Аллах е Всемогъщ Повелител на Възмездие,

49. В деня, когато тази земя ще се превърне в друга земя, а *също така* и небесата. И те всички ще се представят пред Аллах, Единния и Всевишния;

50. И в този ден, ти ще видиш виновните оковани във вериги.

51. Дрехите им ще бъдат от смола и огънят ще обхване лицата им.

52. *И това ще бъде така*, за да може Аллах да възнагради всяка душа според нейните дела. Наистина, Аллах е бърз в Своего възмездие.

53. Това е достатъчно предупреждение за човешкия род, за да могат те да спечелят от това и за да може те да бъдат известени чрез това, и за да могат те да знаят, че Той е единственият Единен Бог, и за да могат хората, дарени с разбиране да разсъждават.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَرِزْقًا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

سَرَابِلُهُمْ مِّنْ ظُفُرٍ وَتَفْسٌ مِنْ حَتَمٍ النَّارُ ۝

يُنْفِخُ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَأْكُتُ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ مَا هُوَ ۖ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

ГЛАВА 15

АЛ – ХИДЖР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според единодушното мнение на учените, настоящата *Сура* била открита в Мекка. В предходната *Сура* е посочено, че въпреки че предишните Пророци не са притежавали никакви материални средства, все пак тяхната мисия прогесирала и просперирала, защото те са имали Божието Слово, което да ги напътствува и подпомага. По същия начин и Светият Пророк ще успее в своята мисия. Настоящата *Сура* заявява подчертано, че Божието Слово е голяма сила, пред която не може да устои никаква светска сила. Фабрикуването на лъжи срещу Бога не е нещо, с което може да се шегуваме и самозванците и фабрикуващите лъжи против Бога скоро ще се изправят пред своя заслужен край, а се заявява и, че Коранът е откритото Божие Слово и той разполага с неопровержими доказателства, установяващи неговия Божествен произход.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Основаната тема на настоящата *Сура* е, че никое небесно Свещено Писание не може да се мери с Корана, що се отнася до красотата на неговата дикция и стил и величието на неговото съдържание. Това е едно открито Свето Писание *par excellence*. Той няма равни на себе си и е без съперници в каквото и да е отношение. Неговите красоти и добри качества са толкова многобройни и така разнообразни, че дори и неверниците, в отделни случаи, са принудени да признаят, че те не притежават нищо подобно на него и че и те, също така, биха искали да имат Свето Писание като него. Но въпреки това признание от тяхна страна, те не могат да намерят сили в себе си да го приемат и не могат да разберат, че като отказват да приемат Корана, те ще бъдат лишени от истината и ще си навлекат недоволството и наказанието на Бога. Посланието на Корана непременно ще успее и нищо не може да го спре по пътя му. Онези, които се колебаят или отказват да го приемат ще бъдат сами потърпевши. После *Сурата* заявява, че ако откровението на Корана бива осмивано или презирано, в това няма нищо чудно, защото откровенията на предишните Пророци също са били презирани. Но присмехулиците

АЛ ХИДЖР

(Откровение преди Хиджра)

не оценяват явния факт, че не е лесно да кроиш лъжи против Бога, защото да правиш това, значи да си търсиш със сигурност гибелта. Всесилният Бог се грижи за това да не се кроят успешни лъжи против Него и фалшификацията да се отличава лесно от Неговото собствено открито Слово. Той му гарантира специално отличие и възвишеност и създава благоприятна атмосфера за неговото приемане от хората, които мислят правилно и издига онези, които го приемат от ниско до много високо равнище на морално отличие.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Алиф Лам Ра.* Това са стихове от Книгата и от освещаващия Коран.

الرَّحْمٰنُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ②

ЧАСТ 14

3. На неверниците много пъти ще им се иска да са мюсюлмани.

رَبِّمَا يُوذُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③

4. Оставете ги на мира, за да могат те да ядат и да се наслаждават и за да може напразна надежда да ги измами, но те скоро ще разберат.

ذُرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ④

5. И Ние никога не сме разрушили дори един единствен град, без да има за това предварително нареждане.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤

6. Нито един народ не може да изпревари определения за него срок, нито пък да изостане от него.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاخِرُونَ ⑥

7. И те казаха: "О, ти, комуто е спуснато това увещание, ти наистина си безумен човек".

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ⑦

8. "Защо ти не доведеш при нас ангели, ако действително говориш истината?"

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

9. Ние не изпращаме ангели долу на земята, освен когато това се налага и тогава, на тях не им се дава никаква отсрочка.

مَا نُنْزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْا اِذَا مُنْظَرِيْنَ ⑨

*Аз съм Аллах, Който е Всевиждащ.

10. Наистина, Самите Ние спуснахме долу на земята това увещание и несъмнено, Ние ще бъдем негов хранител.

11. И Ние сме изпращали *Пратеници* и преди теб при древните племена.

12. И нито един Пратеник не отиде при тях без те да започнат да му се подиграват.

13. Така внедряваме Ние тази *привичка да се подиграват* в душите на хората, които са грешници;

14. Те не вярват в него, макар че примерът на предишните народи е минал *преди тях*.

15. И даже, ако Ние им отворим врата от небето и те започнат да се качват към нея,

16. Те непременно ще кажат: “Само очите ни са заслепени; ние сме омагьосани хора”.

P. 2.

17. И Ние наистина възведохме от *съзвездията* небесни дворци и ги украсихме за зрящите.

18. И Ние ги опазихме от всякакви отхвърлени Сатани.

19. Но всеки, който подслушва крадешком, ще бъде преследван от ярък пламък.

20. И Ние разпротряхм земята и установихме яки планини на нея и насадохме всякакви растения на нея в подходяща мяра.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلَّوْا فِيهِ يَهْرَبُونَ ﴿١٥﴾

بَلْ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنْ قَوْمٍ مَسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ نَهَقَابٌ مُبِينٌ ﴿١٩﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا

فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

21. И Ние сме ви дарили на нея със средства за препитание, а *също така и всички* онези, за които вие не се грижите.

22. И не съществува нищо, чиято съкровищница да не е в Нашите ръце и Ние не изпращаме долу нищо от нея, освен в подходяща мяра.

23. И Ние изпращаме оплодотворяващи ветрове, после изпращаме долу вода от облаците, а после ви я даваме на вас да пиете и не вие я съхранявате в запас.

24. И наистина, Ние даряваме живот и Ние причиняваме смърт и Ние сме *единственият* наследник.

25. И Ние знаем онези от вас, които изпреварват и онези от вас, които се влачат отзад.

26. И наистина, именно Твоят Повелител ще ги събере заедно. Наистина, Той е Мъдър и Всезнаещ.

P. 3.

27. И, наистина, Ние сътворихме човека от суха, звънка глина, от черна кал и й придадохме образ.

28. А преди това Ние създадохме беса от пламъка на горещия вятър.

29. И *спомни си*, когато твоят Повелител каза на ангелите: “Аз се готвя да създам човек от суха, звънка глина, от черна кал, като й придам образ”.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

﴿٢٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

وَالْجِبَانِ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُومِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٠﴾

30. “Така че, когато Аз го сътворя в съвършенство и вдъхна в него Моя дух, паднете ничком в покорство към него”.

31. И така, ангелите се покориха, всички заедно,

32. Освен Иблис; той отказа да бъде сред покорилите се.

33. Бог каза: “О, Иблис, какво става с тебе, че ти не искаш да бъдеш сред покорилите се?”

34. Той отговори: “Аз няма да се покоря на човека, когото Ти създаде от суха, звънка глина, от черна кал, на която е придаден образ”.

35. Бог каза: “Тогава, махай се от тук, защото ти наистина си отхвърлен”.

36. И над теб, действително ще тегне Моето проклятие до Деня на Страшния Съд”.

37. Той каза: “Повелителю мой, тогава, дари ме с отсрочка до деня, когато те ще въстанат”.

38. Бог каза: “Ти си от онези, на които им е дадена отсрочка”,

39. “До деня, когато ще дойде определеният срок”.

40. Той отговори: “Повелителю мой, след като Ти вече си ме обрекъл на гибел, аз непременно ще направя така, че на тях злото да им се стори красиво на земята и аз непременно ще ги отвърна тях всички от пътя”,

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ
سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٨﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. Освен Твоите избрани слуги из между тях”.

42. Бог каза: “Това е път, който води право при мен”.

43. “Наистина, ти няма да имаш власт над Моите слуги, освен онези от грешниците, които сами избера да те следват”.

44. И наистина Адът е обещаното място за тях.

45. Той има седем врати и за всяка от тях има предназначен определен брой от тях.

P. 4.

46. Наистина праведните ще обитават сред градини и извори.

47. “Влезте там с мир, в безопасност.”

48. И Ние ще очистим техните сърдца от всякаква злоба, така че те да бъдат като братя седнали на тронове, с лице един към друг.

49. Там уморат няма да ги засегне, нито пък някога ще бъдат изгонени те от там.

50. Кажи на Моите слуги, че аз наистина съм Единният Всепрощаващ и Милосърден;

51. И също така, че Моето наказание е сурово.

52. И им разкажи за гостите на Абрахам.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٣﴾

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَوَعْدٌ لَهُمْ أَجْعَلُهُنَّ

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

أُدْخِلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

لَا يَسْهَمُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

يَبْنِي عِبَادِي إِنِّي أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْإِلِيمُ ﴿٥٠﴾

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

53. Когато те влязоха при него и казаха: “Мир”, а той отговори: “Наистина, ние се боим от вас”.

54. Те казаха: “Не бой се, ние ти носим блага вест за твой син, който ще бъде надарен с познания”.

55. Той каза: “Нима вие ми носите тази блага вест, въпреки, че аз съм вече в напреднала възраст? И каква блага вест ми носите вие всъщност?”

56. Те казаха: “Ние наистина ти донесохме благата вест, а ти не бъди от онези, които се отчайват”.

57. Той каза: “Кой може да се отчае от милостта на своя Повелител, освен онези, които са се заблудили?”

58. Той каза: “О, Пратеници, а сега кажете каква всъщност е истинската цел на вашето посещение?”

59. Те казаха: “Ние сме изпратени при един провинил се народ”,

60. “С изключение на семейството на Лот. Ние ще спасим всички от него”.

61. “Освен жена му. Ние смятаме, че тя ще бъде от онези, които ще останат отзад”.

Р. 5.

62. И когато пратениците отидоха при семейството на Лот,

63. Той каза: “Вие наистина сте непознати хора”.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٤﴾

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمِ الْبَشَرِ ﴿٥٥﴾

قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَنِطِينَ ﴿٥٦﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمْ أَجْعِينَ ﴿٦٠﴾

يَا أَيُّهَا امْرَأَتُ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيكَ بِمَنْ لَيْسَ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Те казаха: “Не, но ние сме дошли при теб относно онова, в което те се съмняваха”.

65. “И ние сме дошли при теб с истината и ние наистина сме правдиви”.

66. “И така, излез със семейството си късно вечерта и ти върви зад тях. И нека никой от вас да не се обръща назад, а сега вървете там, където ви е заповядано”.

67. И Ние му съобщихме предписанието за това, че до сутринта те ще бъдат изкоренени.

68. И жителите на града дойдоха, ликувайки.

69. Той каза: “Това са мои гости, така че не ме срамете пред тях;”

70. “И се бойте от Бога и не ме опозорявайте”.

71. Те казаха: “Не ти ли забранихме ние на тебе да приемаш всякакви хора?”

72. Той каза: “Това са моите дъщери, ако вие се готвите да направите нещо”.

73. Кълна се в твоя живот, в тяхното безумно опиянение, тези също така блуждаят заблудено –

74. Тогава наказанието ги застигна при изгрев слънце.

75. И Ние обърнахме неговия град с главата надолу, и Ние изсипахме над тях дъжд от глинени камъни.

قَالُوا بَلْ جِنَّكَ يَا كَاؤُفٌ فِيهِ يَنْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾

فَأَنصِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٩﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٧٠﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧٢﴾

لَعَنَّا إِيَّاهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٣﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٤﴾

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٥﴾

76. Наистина, в това има Знамения за онези, които умеят да четат знамения.

77. И този град лежи на път, който все още съществува.

78. В това, несъмнено има Знамение за вярващите.

79. И Горските Хора бяха също така наистина грешници.

80. Ето защо, Ние наказахме и тях също така. И едните и другите лежат на открит път.

P.6.

81. И народът Хиджра също така се отнесе с Пратениците като към лъжци.

82. И Ние ги дарихме с Нашите Знамения, но те се отвърнаха от тях.

83. И те имаха обичая да си изсичат жилища в планините, в безопасност.

84. Но нещастieto ги застигна сутринта.

85. И всичко, което те бяха придобили, не им помогна.

86. И Ние не сме сътворили небето и земята, и всичко, което се намира между тях иначе, освен в съответствие с изискванията на мъдростта, и Часът непременно ще дойде. Така че, отвърни се от тях по подходящ начин.

87. Наистина, именно твоят Повелител е Великият Съзидател, Всезнаещият.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّينَ ﴿٧٦﴾

وَأَنَّهَا لَیْسَ بِلِمْقِیمٍ ﴿٧٧﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآیَةً لِّلْمُؤْمِنِینَ ﴿٧٨﴾

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَیْكَةِ ظَالِمِینَ ﴿٧٩﴾

فَإِنَّمَا أَتَيْنَاهُمُ بِمَا مَا مِئِینَ ﴿٨٠﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِینَ ﴿٨١﴾

وَآتَيْنَاهُمُ الْآتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِینَ ﴿٨٢﴾

وَكَانُوا یَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُیُوتًا أُمْنِینَ ﴿٨٣﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّیْغَةُ مُصْبِحِینَ ﴿٨٤﴾

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا یَكْسِبُونَ ﴿٨٥﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِیَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِیلَ ﴿٨٦﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِیمُ ﴿٨٧﴾

88. И Ние наистина сме ти дарили седемте често повтаряни стихове и Великия Коран.

89. Не устремявай своя взор към онова, с което Ние сме дарили някои хора да му се радват за кратко време и недей да съжаляваш за тях, а покрий вярващите с крилото на милостта.

90. И кажи: “Аз съм наистина просто един обикновен предупредител”.

91. Защото Ние сме решили да изпратим долу наказание за онези, които са се разделили на групи против теб;

92. Които са обявили Корана за пълен с лъжи;

93. И така, кълнем се в твоя Повелител, че Ние непременно ще ги извикаме всички на разпит.

94. Относно онова, което те са вършили.

95. Така че, провъзгласи открито онова, което ти е заповядано и се отвърни от онези, които приобщават равни на Бога.

96. Ние наистина ще ти бъдем достатъчна опора срещу присмехулниците:

97. Които издигат друг Бог наред с Аллах, но те скоро ще узнаят.

98. И наистина, на Нас Ни е известно, че твоята гръд се свива от онова, което говорят те.

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ النَّثَائِیِّ وَالْقُرْآنَ الْعَظِیمَ ﴿٨٨﴾

لَا تَمُدَّنَّ عَیْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَ

لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِینَ ﴿٨٩﴾

وَقُلْ إِنِّیَ أَنَا النَّذِیرُ الْمُبِینُ ﴿٩٠﴾

كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُتَقَسِّینَ ﴿٩١﴾

الَّذِینَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِیْنًا ﴿٩٢﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْجَعِینَ ﴿٩٣﴾

عَنَّا كَانُوا یَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْشُرَکَیْنِ ﴿٩٥﴾

إِنَّا كَفَّيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِینَ ﴿٩٦﴾

الَّذِینَ یَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ فَسَوْفَ

یَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ یَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا یَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Но прославяй твоя Повелител като Го хвалиш и бъди от онези, които се просват ничком *пред Него*.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. И продължи да се покланяш на твоя Повелител, докато смъртта те застигне.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

ГЛАВА 16 АЛ – НАХЛ (Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* е била открита в Мекка. Ибн Аббас изключва стихове 96, 97 и 98, които според него били открити в Медина. Професор Нолдеке, обаче, смята че тази *Сура* е била открита в Мекка, с изключение на стихове 44, 112, 121 и 126. Тя не се предхожда от никакви абривиатури т. е. съкращение от букви. Тъй като тематиката и проблематиката на една *Сура* представлява разширяване и уточняване на абривиатурите, които са поставени в самото ѝ начало, и се ръководи от тях, тематиката и проблематиката на една *Сура*, която не се предхожда от абривиатури, представлява, всъщност, продължение на тематиката и проблематиката в предшестващата *Сура*, която има абривиатури в началото си и се определя и ръководи именно от тези абривиатури. По този начин, тематиката на настоящата *Сура* би трябвало да се смята за продължение на тематиката в предшестващата *Сура* “Ал-Хиджра” и трябва да се приеме, че се определя от абривиатурата (т. е. съкращението от букви) *Алиф Лам Ра*, поставено в началото на предишната *Сура*, като само методът на подход и третиране на тематиката е различен.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Тази *Сура* е получила напълно подобаващото ѝ заглавие Ал-Нахл (буквално: Пчелата), поради препратката към природния инстинкт на пчелата, която е наречена *Уахи* в Корана (16:69) като вниманието се насочва към факта, че успешното и гладко движение на цялата вселена зависи от *Уахи*, назависимо от това дали е явно или скрито, пряко или косвено. Тази проблематика представлява оста или основната тема на цялата *Сура*. Освен това, и темата *Джихад* е въведена тук като важна тема. Така както *Джихад* е щял да стане прицелна точка на нападки от всички страни, тук се намеква, че подобно на меда, който пчелата защитава от нежелани посегателства чрез дареното ѝ от Бога жило, така и Коранът, който е хранилище на духовен мед, ще бъде защищаван чрез използването на сила, до която мюсюлманите ще трябва да прибегват, за да го закрилят. След това, на вярващите се казва, че ако те искат техните

близки и роднини да приемат Корана, самите те ще трябва да се погрижат да пречистят собствените си сърца, защото без чистота на сърцето, не е възможно да се познае Бог. Бог не принуждава никого да приеме истината, защото ако се използва сила се обезсмисля самата цел на религията.

След това, *Сурата* навлиза в дискусия за Живота след смъртта и се заявява, че дори на този свят, нации биват възкресявани и им се дава нов живот и тяхното възкресяване започва именно с тяхната *Хиджра* (Преселение). Съответно, Светият Пророк ще трябва, също така, да напусне родното си място и да се пресели в Медина, защото за духовното развитие на неговите последователи е много важно те да бъдат разделени от неверниците и да бъдат разделени от неверниците и да бъдат подготвени и обучени в ученията на тяхната религия в благоприятно обкръжение. От това се прави изводът, че ако за духовното развитие на вярващите е необходимо да преживеят *Хиджра* на този свят, колко по-необходимо за вечния духовен напредък на човека ще бъде той да преживее една духовна *Хиджра*, което е другото име на смъртта. След тази *Хиджра*, ПравOVERните и неверниците поемат по различни пътища; неверниците отиват в Ада, а ПравOVERните се къпят в слънчевите лъчи на Божествената Милост и изкачват висините на изкуплението заедно с Бога. Темата за великите и оздравителни резултати, които ще произтекат от *Хиджрата* (Преселението) на Светия Пророк продължава да бъде третирана. Тази *Сура* се спира накратко и на въпроса защо на неверниците се дава отсрочка и защо те не биват принудени да приемат Истината. Това води до разглеждане на възражението, че ако Светият Пророк е истински Пратеник на Бога, защо неговото учение е различно от ученията на Пророците преди него. В отговор на това възражение се заявява, че истинското учение, което предишните Пророци са дали на своите народи, се различава много от настоящите разводнени и покварени учения, които им се приписват на тях. Всъщност, нов Пророк се появява само тогава, когато предишните Учения са станали покварени и загубват правото си на Божествена Закрила. Като привежда примера с пчелата, тази *Сура* насочва вниманието към факта, че така както, водена от Божествено вдъхновение, пчелата събира храната си от плодобе и цветя и я превръща във възхитителен и хранителен мед, в природата на нещата е че за своето морално обновление и духовно развитие, човек трябва да се ръководи от откровение, и понататък продължава, за да заяви, че така както медът се различава по качество, така и хората нямат всички еднакво духовно развитие. Подобно на различните

цветове и аромати на меда, откровенията на различните Пророци са от различни видове. После се привежда още един аргумент за установяване необходимостта от Божествено откровение. Когато, с преминаването на времето хората се отдалечават от ерата на един Пророк и възникват и се установяват законни интереси, а привилегиите преминават от баща на син и всички естествени пътища за прогрес и напредък се затварят за обикновения човек, Бог издига някой нов Пророк, който повежда безпощадна война срещу тази тирания на човека срещу човека и така наречените водачи, които до тогава са се радвали на монопол на властта и изгодите са детронирани от командните места и обикновенните хора, които следват новия Пророк, заемат техните места. Робските вериги на човека се разчупват и те започват да дишат в атмосфера на истинска свобода. По-нататък, към неверниците се отправя предупреждение, че големите промени, които е повелено да настъпят благодарение на Корана, ще настъпят скоро. Времето призовава за промени и Новото Послание притежава всички съществени качества и съставки на едно съвършено Учение. Последователите на това ново Учение ще надделеят и цялата сила и власт ще преминат в техни ръце. Ще се поведе една истинска война против безверието и неговите водачи ще бъдат погубени. Към края на настоящата *Сура*, на Светия Пророк се казва, че сферата и обхватът на неговите проповядвания ще трябва сега да се разширят и да обхванат в своята орбита християните и евреите. Това ще предизвика нова съпротива и мюсюлманите ще бъдат подложени на преследвания от всички страни, но Божествената кауза на Исляма ще продължи да нараства и да процъфтява сред враждебността и преследванията и нейните врагове ще се изправят пред заслужената си съдба.

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ

(117)

АЛ НАХЛ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Наближава указът на Аллах, така че, не се опитвайте да го ускорите. Свят е Той и е извисен над всичко, което приобщават към Него.

3. Той изпраща ангелите с откровение по Негова заповед при когото на Него Му е угодно от Неговите слуги, казвайки: "Предупредете хората, че няма никакъв друг Бог освен Мен, така че вземете ме единствено само Мен за свой Защитник".

4. Той е сътворил небесата и земята в съответствие с изискванията на мъдростта. И Той стои над всичко онова, което те приобщават към Него.

5. Той е сътворил човека от капка обикновена течност, но вижте! Той е отявлен привърженик на споровете.

6. Той е сътворил, също така и говедата; вие намирате в тях топлина и други видове полза, а някои от тях дори ядете.

7. И в тях за вас има красота, когато вечер ги връщате у дома и когато сутрин ги извеждате на паша.

8. И те носят вашите товари в земя, до която вие не бихте могли да стигнете без големи изпитания за самите вас. Наистина, вашият Повелител е Състрадателен и Милосърден.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ④

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُفْلَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑤

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ ⑦

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تُكُونُوا لَبِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَوُفُّ رَحِيمٍ ⑧

9. И Той е създал конете, мулетата и магаретата, за да можете да ги яздите, а и като източник на красота. И Той ще сътвори и онова, за което вие още не знаете.

10. И от Аллах зависи показването на истинския път, а има и пътища, които се отклоняват от истинския път. И ако Той беше наложил Своята воля, Той щеше да ви напътствува всички вас.

Р. 2.

11. Именно Той е Онзи, Който ви изпраща вода долу от облаците; тя ви служи да пиете и от нея растат дървета, които служат за храна на вашия добитък.

12. С нейна помощ за вас растат зърнени храни, маслини, финикови палми, грозде и всякакви видове плодове. Несъмнено, във всичко това има Знамения за хората, които разсъждават.

13. И Той постави в служба на вас и нощта и деня, и слънцето, и луната, а и звездите също така бяха поставени в служба на вас по Негова заповед. Наистина, в това има Знамения за хората, които използват своя разум.

14. И Той е поставил във ваша служба нещата, които Той е създал за вас на земята, придавайки им различни цветове. Наистина, в това има Знамения за наблюдателните хора.

15. И именно Той е Онзи, Който подчинил на вас морето, за да можете да се храните с прясно месо от него и да си доставяте от него украшения, които

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑨

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايْزُهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ⑩

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ⑪

يُنْزِلُ لَكُمْ مِنْهُ الرِّزْقَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑫

وَسَخَّرَ لَكُمْ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمُ مَسْخَرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑬

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ⑭

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ لَكُمْ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

вие носите. И ти виждаш корабите, които го браздят, за да *можете вие да плавате по него* и за да можете да получавате от Неговата щедрост и за да бъдете благодарни.

16. И Той е поставил на земята твърди планини, за да не би тя да се тресе заедно с вас и реки и пътища, за да можете вие да се движите по верния път.

17. А и други знаци *също така*, чрез тях и чрез звездите, те следват вярната посока.

18. Тогава, подобен ли е Онзи, Който твори на онзи, който не твори? Нима няма да обърнете внимание?

19. И ако вие *се опитате* да преброите благата на Аллах, вие няма да можете да ги изчислите. Наистина Аллах е Всепрощаващ и Милостив.

20. И на Аллах Му е известно всичко, косто вие криете и всичко, което споделяте.

21. И онези, които те призовават наред с Аллах, не създават нищо, а и самите те са създадени.

22. *Те са мъртви*, а не живи; и те не знаят кога ще бъдат възкресени.

Р. 3.

23. Вашият Бог е Единен Бог. А що се отнася до онези, които не вярват в бъдния живот, техните сърца са чужди на *истината* и те са изпълнени с гордост.

الْفُلْكَ مَوَاحِرِ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارٌ وَنَبَاتٌ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

وَعَلَمَاتٌ وَالنَّجْمُ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

بِأَمْوَاتٍ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّهُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Несъмнено Аллах знае онова, което те скриват и онова, което разкриват. Наистина, той не обича гордите.

25. И когато на тях им се кажа: “Какво *мислите вие* за онова, което вашият Повелител е изпратил тук долу?” Те казват: “Това са просто приказки на древните”.

26. За да могат те да понесат цялата тежест на своето бreme в Деня на Възкресението, а *също така* и част от бремето на онези, които те подвеждат без знания. Пазете се! Зло е тяхното бreme.

Р.4.

27. Онези които бяха преди тях крояха *също така* планове, но Аллах порази тяхната постройка в *самата й* основа, така че покривът падна отгоре върху тях и наказанието се стовари върху тях от там, от където не го очакваха.

28. После, в Деня на Възкресението, Той ще ги покрие с позор и ще каже: “Къде са моите ’съобщници, заради които вие се противопоставяхте на Пророците?” Онези които са дарени със знание ще кажат: “Наистина, безчести и скръб *ще поразят* днес неверниците”.

29. Онези, на които ангелите носят смърт в същото време, когато те причиняват вреда на своите души. Тогава, те ще проявят покорство и ще казват: “Ние не сме извършили нищо зло.” Не, наистина, Аллах знае много добре какво сте правили вие.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالَوا إِسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ مِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٦﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَالِبِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Така че, влезте през вратите на Ада и пребивавайте там. Горчива е, наистина, обителта на гордите.

31. И когато се каже на праведните: “Какво мислите вие за онова, което ви е открил вашият Повелител?” те казват: “Най – доброто.” За онези, които вършат добро, добро ги очаква и на този свят, а домът на Бъдния живот е дори още по – добър. Наистина прекрасна е обителта на праведните –

32. Градините на Вечността, в които те ще влязат и през които текат потоци. Там те ще получат всичко, което желаят. По този начин Аллах възнаграждава праведните,

33. Онези на които ангелите носят смърт, докато са чисти. Те казват: “Мир вам! Елате на небето заради онова, което сте вършили”.

34. Какво очакват те освен при тях да дойдат ангели или да се изпълни повелята на твоя Повелител? Така правеха и онези, които бяха преди тях. Аллах не им вредеше на тях, но те сами си нанасяха вреда.

35. И така злото последствие за техните деяния ги застигна и онова, над което имаха обичай да се надсмиват, ги обхвана.

P. 5

36. Онези които приобщават равни на Бога казват: “Ако волята на Аллах беше такава, ние нямаше да се покланяме на нищо друго освен на Него, нито ние, нито нашите бащи и ние

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٠﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَاشِحِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

нямаше да забраняваме нищо без заповед от Него”. Така правеха и онези, които бяха преди тях. Но нима Пратениците са отговорни за нещо друго освен за простото възвестяване на Посланието?

37. И Ние издигнахме сред всеки народ по един пратеник, който проповядваше: “Покланяйте се на Аллах и избягвайте лукавия”. Тогава сред тях имаше някои, които Аллах напътствува и други, които си заслужиха гибел. Така че, странствайте по земята и вижте какъв беше краят на онези, които се отнасяха към Пророците като към лъжци!

38. Ако ти се грижиш за тяхното напътствуване, тогава знай че Аллах наистина не напътствува онези, които въвеждат другите в заблуда. И за такива няма никакви помощници.

39. И те се кълнат в Аллах с най – силните свои клетви, че Аллах няма да възкреси мъртвите. Не, Той наистина ще ги възкреси — едно обещание, което Той е дал и се е задължил с него, но повечето хора не знаят.

40. Той ще ги възкреси, за да може да им изясни онова, за което те имаха разногласия и за да могат онези, които не вярват да разберат, че те са били лъжци.

41. Нашето слово към всяко нещо, което Ние искаме да бъде е само това, че Ние му казваме: “Бъди!” и то започва да съществува.

فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَفْسَوْا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ
يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

Р. 6.

42. А що се отнася до онези, които са напуснали домовете си заради Аллах, след като са били подложени на гонения, Ние ще им дарим добра обител на този свят, а наградата им в Бъдния живот ще е и по – голяма, ако само знаят –

43. Онези които са твърди и които възлагат своето упование на Аллах.

44. И Ние не изпращахме за Пратеници преди теб никой друг освен хора, на които Ние сме дарили откровение, така че, попитайте владеещите Напоминанието, ако самите вие не знаете.

45. Ние изпратихме Нашите Пратеници с ясни Знамения и Свети Писания. И Ние ти изпратихме долу на теб Напоминанието, за да можеш ти да обясниш на човечеството онова, което им беше изпратено и да могат те да размислят.

46. И така, нима кроящите зли замисли се чувствуват в безопасност от това, че Аллах няма да застави земята да ги погълне или, че наказанието няма да ги застигне неизвестно от къде?

47. Или, че Той няма да ги сграбчи по време на странствуванията им, за да не може те да попречат на Божиите замисли?

48. Или, че Той няма да ги хване посредством постепенно изстребване? Вашият Повелител е наистина Състрадателен и Милосърден.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبْوَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَآ جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَهُمْ لَا يُذْهِبُونَ ﴿٤٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٨﴾

49. Нима те не са видяли, че сенките на всичко, сътворено от Аллах се придвижват от дясно и от ляво, просвайки се ничком пред Аллах, когато биват смирявани?

50. И всичко, което се намира в небесата, и всяка твар на земята се покоряват смирено на Аллах, а също така и ангелите, и те не се държат горделиво.

51. Те се боят от своя Бог над тях и изпълняват онова, което им е заповядано.

Р. 7.

52. Аллах е казал: “Не се покланяйте на двама богове. Има само един Бог. Така че, бойте се единствено само от Мен.

53. И на Него принадлежи всичко, което се намира на небесата и на земята и на Него трябва да се покоряваме вечно. Нима тогава ще се боите от някой друг освен само от Аллах?

54. И всички блага, които имате – те са от Аллах. И когато ви постигне нещастие, вие молите Него за помощ.

55. А пък после, когато Той ви избави от вашето нещастие, вижте! – някои от вас започват да приобщават равни на своя Повелител,

56. По този начин, те отричат онова, с което Ние сме ги дарили. Добре, наслаждавайте се за известно време, но скоро и вие ще узнаете.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّحُونَ ظِلَّهُ
عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٩﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا
يُؤْمَرُونَ ﴿٥١﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونِ ﴿٥٢﴾

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا
أَغْفِرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَأَلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٤﴾

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْتَأْذِنُوا فَمَقْوَعٌ لِّعَالَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. И те отделят за лъжливите божества, за които те не знаят нищо, част от онова, с което Ние сме ги дарили. Кълна се в Аллах, вие ще бъдете призовани да дадете отчет за всички лъжи, които сте кроили.

58. И те приписват на Аллах, че имал дъщери, Свят е Той!, когато самите те имат онова, което те желаят.

59. И когато на някой от тях му съобщат, че му се е родила дъщеря, неговото лице помръква, тогава, когато той подтиска своята вътрешна скръб.

60. Той се крие от хората, заради лошата вест, която е получил: “Дали да я запази, независимо от позора, или да я закопае в праха?” Наистина са зли техните съждения.

61. Зло е състоянието на онези, които не вярват в Бъдния Живот, тогава когато качеството на Аллах е най-висше съвършенство и Той е Могъщият и Мъдрият.

62. И ако Аллах трябваше да накаже хората заради злините, които са извършили, Той нямаше да остави нито едно живо същество, но Той им дарява отсрочка до установения срок и когато техният срок дойде, те не могат да останат нито един час след него, нито пък да го изпреварят.

63. И те приписват на Аллах онова, което самите те не харесват за себе си и техните усти произнасят лъжата, че те сякаш ще получат най – хубавото от всичко. Несъмнено, тяхното убежище ще бъде Огънят и те ще бъдат изоставени там.

وَيَجْعَلُونَ لَنَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
تَاللَّهِ لَشُنْئِكُمْ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٧﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ خَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ
عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمُ الْمَثَلِ الْأَعْلَىٰ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا
جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦٢﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السِّتَةُ الْكَذِبَ
أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ
مُقَرَّبُونَ ﴿٦٣﴾

64. Кълнем се в Аллах, че Ние наистина изпратихме Пратеници при народите преди теб; но Сатаната направи така, че техните дела да им изглеждат прекрасни на тях. И така, днес той е техният покровител и те ще понесат тежко наказание.

65. И Ние не сме ти изпратили Книгата долу на теб за нещо друго, освен да можеш да им обясняваш на тях онова, за което те имат разногласия, и като напътствие и като милост за хората, които вярват.

66. И Аллах спусна от небето вода и по този начин съживи земята след нейната смърт. Несъмнено, в това има Знамение за хората, които могат да слушат.

P. 9

67. И наистина и в говедата също така има урок за вас. Ние ви даваме да пиете от онова, което се намира в техните стомаси, от онова което е между отброските и кръвта, а именно – млякото, чисто и приятно за онези, които пият от него.

68. И от плодовете на финиковите палми и гроздето, от които вие извличате опияняваща напитка и здравословна храна. Наистина, във всичко това има знамения за хората, които използват своя разум.

69. И твоят Повелител е вдъхновил пчелата, казвайки: “Ти строй домовете си на хълмовете, и на дърветата, и на асмите, които те изграждат”.

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٦﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ
مِنْ بَيْنِ وَرْتٍ وَدَمٍ بُنًى خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٧﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سُكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

70. “И яж от всички *видове* плодове и следвай пътищата на твоя Повелител, които са направени лесни за теб”. От техните стомаси изтича напитка с различни цветове. В нея има изцерение за хората. Наистина, в това има Знамение за хората, които размишляват.

71. И Аллах ви създава, а след това ви изпраща смърт, и между вас има някои, които са доведени до най – лошия начин на живот, в следствие на което, те не знаят нищо, въпреки, че преди това са имали знания. Наистина, Аллах е всезнаещ и Могъщ.

P. 10.

72. И Аллах е дарил някои от вас с повече *мирски* блага, отколкото други. Но онези, които са получили повече, няма да отдадат *никаква* частица от своите *мирски* блага на онези, които десниците им владеят, така че поледните да бъдат равноправни ортаци в тях. Нима те ще отрекат благоденствието на Аллах?

73. И Аллах е създал за вас съпруги и съпрузи от вашите среди и е създал за вас, чрез вашите съпруги и съпрузи, синове и внуци и ви е е обсипал с благи дарове. Тогава, нима те ще вярват в онова, което е усетно и ще отричат благоденствието на Аллах?

74. И те се покланят, освен на Аллах, и на такива, които нямат никаква сила да ги дарят с никакви блага от небето или от земята, нито пък е възможно *изобщо* някога те да имат такава сила.

تَمْرُ كُلِّ مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلُكُنِي سُبُلَ رَبِّكَ ذُ لِّلَّهِ
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٥٠

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى
أَزْوَاجِهِ لَعَلَّ يَتَذَكَّرُونَ ٥١
قَدِيرٌ ٥٢

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فَضَّلُوا بَرَاءَتِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٥٣

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ٥٤

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٥٥

75. Така че, не сътворявайте подобия на Аллах. Наистина, на Аллах Му е известно онова, което вие не знаете.

76. Аллах ви предлага притчата за един роб, когото притежават и който няма власт над нищо и *един* свободен човек, когото Ние сме надарили с много от Нашите щедрости и той жертвува от тях и явно и тайно. Нима те са равни? Слава на Аллах! Но повечето от тях не знаят.

77. И Аллах предлага и друга притча за двама души: единият от тях е ням и няма власт над нищо, и е бреме за своя господар, и където и да го изпрати той, от него добро не вижда. Нима той може да бъде равен на онзи, който призовава към справедливост и самият той стои на правия път?

P.11.

78. И на Аллах принадлежи невидимото на небесата и на земята; и обещаният час е само като мигване с око, не, дори е още по – близо. Наистина Аллах има власт над всички неща.

79. И Аллах ви е създал от утробите на вашите майки, когато вие не знаехте нищо, и ви е дал уши, очи и сърца, за да можете да бъдете благодарни.

80. Нима те не виждат птиците, държани в подчинение в небесния свод? Никой не ги задържа там освен Аллах. Наистина, в това има Знамения за хората, които вярват.

فَلَا تَصْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ٥٦

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ٥٧

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٨

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٥٩

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ٦٠

أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُحْسِبْنَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٦١

81. И Аллах е направил от вашите домове място за отдих за вас и е сътворил за вас от животински кожи убежища, които вие намирате за леки, когато пътувате или когато спрете за почивка, а от тяхната вълна, от техните кожи и от тяхната козина, *Той ви е осигурил* домашни стоки и необходими предмети за известно време.

82. И Аллах е направил за вас от онова, което Той е създал, *неща, които правят сянка* и Той е направил за вас в планините, места за убежище; и Той е направил за вас дрехи, които да ви пазят от горещините и ризници, които да ви пазят по време на война. Така осъществява Той Своите милости към вас, за да можете вие да се покорите *на Него*.

83. Но, ако те се отвърнат, тогава ти си отговорен единствено само за простото възвестяване на Посланието.

84. Те признават милостта на Аллах, но въпреки, това, те я отричат и повечето от тях са закоравели неверници.

P. 12.

85. И си *спомни* за деня, когато Ние ще въздигнем свидетел от всеки народ и тогава на онези, които не вярват няма да им бъде позволено *да загладят грешките*, нито пък ще им бъде позволено да молят за милостта *на Бога*.

86. И когато онези, които са вършили злини действително видят наказанието, то няма да бъде облекчено

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿٨١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ ثَمَرِهِ أَنْجَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْبَأْسَ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمْ بِالْكَفْرُِونَ ﴿٨٤﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفُّ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٦﴾

заради тях, нито пък на тях ще им бъде дадена никаква отсрочка.

87. И когато онези, които приобщават равни *на Бога* видят приобщаванит е от тях богове, те ще кажат: "Повелит елю наш, това са боговете, приобщаван и от нас, които ние призовавахме вместо Теб". А те ще им отвърнат с думите: "Вие, наистина, сте лъжци".

88. И те ще изразят своето покорство към Аллах в този ден и всички лъжи, скроени от тях, няма да им помогнат.

89. А *що се отнася* до онези, които не вярват и които отбиват *хората* от пътя на Аллах, Ние ще добавим още наказание към *тяхното* наказание, защото те постъпваха престъпно.

90. И си *спомнете* за деня, когато Ние ще издигнем по един свидетел от всеки народ против тях из между тях и ще доведем теб като свидетел против тях. И Ние сме ти изпратили долу на теб Книгата за обяснение на всичко и като наставление, и като милост, и като блага вест за онези, които се покоряват *на Бога*.

P. 13.

91. Наистина, Аллах предписва справедливост, и вършенето на добри дела за другите, и помагането като на роднини и забранява непристойността и явните злини и престъпването на закона. Той ви предупреждава, за да можете вие да внимавате.

92. И изпълнявайте завета на Аллах, когато сте го приели, и не престъпвайте клетвите си след като сте ги утвърдили,

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ قَالُوا فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمْ أَلِئَمْ لَكُمْ كَذِبُونَ ﴿٨٧﴾

وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

когато сте направили Аллах ваш поръчител. Несъмнено, Аллах знае всичко, което вършите.

93. И не бъдете като онази, която след като е изсукала здрава прежда я нахъсва на парчета. Вие обръщате своите клетви в средство за измама помежду ви, *защото се боите*, че някой народ може да стане по-могъщ от друг. Наистина, чрез това Аллах ви подлага на изпитание и в Деня на Възкресението, Той ще ви изясни онова, за което вие имяхте разногласия.

94. И ако Аллах беше *наложил* Своята воля, той наистина щеше да направи от *всички* вас една човешка общност, но Той остава онзи, който иска да влезе в заблуждение и напътствува онзи, който иска *това* и вас наистина ще ви подложат на разпит за онова, което сте вършили.

95. И не правете от вашите клетви средство за измама помежду ви, иначе кракът ви ще се подхлъзне след като вече сте стъпили твърдо и вие ще вкусите от злото, защото вие сте отбивали *хора* от пътя на Аллаха и ще получите сурово наказание.

96. И не заменяйте завета на Аллах за някаква си нищожна цена. Наистина, онова което е при Аллах е по-добро за вас, ако само знаехте.

97. Онова което имате е преходно, но онова, което е от Аллах е вечно. И Ние наистина ще наградим онези, които са твърди в съответствие с техните най-добри дела.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوَكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلْ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٦﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

98. На онези, които постъпват праведно, независимо от това дали са мъже или жени, Ние наистина ще им дарим чист живот и Ние наистина ще ги дарим с такава награда, която съответствува на техните най-добри дела.

99. И когато ти четеш Корана на глас, търси убежище при Аллах от Сатаната, когото Той отхвърли.

100. Наистина, той няма никаква власт над онези, които вярват и които възлагат своето упование на Аллах.

101. Неговата власт е само над онези, които му стават приятели и които приобщават равни на Него.

102. И когато ние заменим едно Знамение с друго – и Аллах знае най-добре онова, което Той разкрива – те казват: “Ти си само създател на измислици”. Не, но повечето от тях не знаят.

103. Кажи: “Духът на святостта го е довел от твоя Повелител с истина, за да може Той да укрепи вярващите и като напътствие и блага вест за мюсюлманите”.

104. И, разбира се, на Нас Ни е известно, че те казват, че само един човек го учи. Но езикът на онзи, когото те несправедливо са склонили да сочат с този намек е чужд, докато това е арабският език – прост и ясен.

105. А що се отнася до онези, които не вярват в Знаменията на Аллах, несъмнено, тях Аллах няма да ги напътствува и те ще получат сурово наказание.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرُوا أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةًۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهٖ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍۭ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيْ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. Само онези, които не вярват в Знаменията на Аллах, кроят лъжи и са наистина лъжци.

107. Онзи който не вярва в Аллах след като вече е повярвал – освен онзи, който е принуден да стори *това*, докато сърцето му намира мир във вярата – а такива, които разтварят гърдите си за безверието, върху тях ще падне гневът на Аллах, и те ще получат сурово наказание.

108. Това е така, защото те са предпочели настоящия живот пред Бъдния и защото Аллах не напътствува хората, които не вярват.

109. Именно те са онези, на чиито сърца, уши и очи Аллах е поставил печат. И именно те са онези, които не се вслушват.

110. Без съмнение, именно те са онези, които ще потърпят загуби в Бъдния Живот.

111. Тогава, наистина, твоят Повелител – към онези които са избягали от *своите домове* след като са били подложени на гонения и са се подвизавали с усърдие *в името на Аллах* и са останали твърди – *да*, наистина, след това твоят Повелител е Всепрощаващ и Милосърден.

Р. 15.

112. В деня, когато всяка душа ще дойде да се моли за себе си и всяка душа ще бъде възнаградена напълно за онова, което тя е вършила и те няма да бъдат онеправдани.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَادِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

113. И Аллах ви предлага *на вас* притчата за един град, който се радвал на мир и сигурност; от всички страни към него се стичали припаси в изобилие; но той отричал милостта на Аллах и за това Аллах му дал да вкуси глад и страх, *които го покрили* като дреха, заради онова, което неговите жители са правили.

114. И действително, при тях се явил Пратеник измежду тях, но те се отнесли към него като към лъжец, така че наказанието ги застигнало, докато те са вършели зло.

115. Така че, яжте от добрите и законни неща, които Аллах ви е приготвил и бъдете благодарни за щедростта на Аллах, ако вие се покланяте на Него.

116. Той е направил незаконно за вас само онова, което е умряло от собствена смърт, и кръвта, и свинското месо и онова, над което е било призовано името на всеки друг освен на Аллах. Но, онзи който е принуден за това по необходимост, и не е нито непокорен, нито прехвърля границата, тогава, наистина, Аллах е Всепрощаващ и Милосърден.

117. И не казвайте – заради лъжите, произнести от вашите езици – “Това е законно, а това е незаконно”, за да скроите лъжа против Аллах. Наистина, онези, които кроят лъжи против Аллах – не преуспяват.

118. *Това е* само кратка наслада, а след *това* те ще получат мъчително наказание.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَهُ ﴿١١٥﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنَازِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتَةُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

119. А на онези, които са *също така* и евреи, Ние им бяхме забранили преди *това* всичко онова, което съобщихме на теб. И Ние не им причинихме вреда, но самите те, често вредяха сами на себе си.

120. Тогава, наистина, твоят Повелител, към онези, които вършат злини поради невежество, а след това се разкайват и заглаждат своите грешки - да, наистина, към тях, след това твоят Повелител е Всепрощаващ и Милосърден.

Р. 16.

121. Абрахам беше наистина образец на добродетел - покорен на Аллах, винаги прибягващ *до Него* и той не беше от онези, които приобщават равни на *Бога*;

122. Беше благодарен за Неговите милости; Той го избра и го напътствуваше по правия път.

123. И Ние го дарихме с блага в този живот и в Бъдния Живот той наистина ще бъде между праведните.

124. И *сега* Ние ти изпратихме откровение, *казвайки*: "Следвай по пътя на Аврам, който беше винаги склонен да се обръща *към Бога* и не беше от онези, които издигат равни на *Него*."

125. Наказанието за оскверняването на Съботата беше наложено само на онези, които не се съгласяваха с това и твоят Повелител наистина ще отсъди между тях в Деня на Възкресението

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّرَّاءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الشِّرْكِينَ ﴿١٢١﴾

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَإِلَاحِدِينَ ﴿١٢٣﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الشِّرْكِينَ ﴿١٢٤﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

относно онова, по което те имаха разногласия.

126. Призовавай към пътя на твоя Повелител с мъдрост и благо увещание и разсъждавай заедно с тях за най-добрия път. Наистина, твоят Повелител знае най-добре кой се е отклонил от Неговия път и Той знае и онези, които са били напътствувани правилно.

127. И ако вие *желаете* да накажете *потисниците*, тогава ги накажете в такава степен, в каквата те са съгрешили; но ако вие проявите търпение, тогава, наистина, това ще бъде най-добре за онези, които са търпеливи.

128. И понасяй ти всичко с търпение; и действително твоето търпение е възможно само с *помощта* на Аллах. И не скърби за тях, нито пък се чувствуй разтроен заради техните замисли и интриги.

129. Наистина, Аллах е с онези, които са праведни и с онези, които вършат добри дела.

يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنُّوعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَيْءٍ مَاعُوقِبْتُمْ بِهِ ۖ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази Глава е известна като Бани Израел, защото тя се занимава с някои важни събития на израелитяните и с нещата, които те е трябвало да преживеят. Тя носи, също така, заглавието Изра, защото започва с голямото Видение на Светия Пророк за неговото духовно Нощно Пътешествие до Йерусалим, което представлява една от главните теми в тази Глава. Според Ибн Масуд, един от ранните Съратници на Светия Пророк, откровението за тази *Сура* било завършено между четиринадесетата и единадесетата година от Призива. Християнските писатели сочат, че това е станало между шестата и дванадесетата година. Към края на предходната *Сура*, към мюсюлманите се отправя предупреждение, че те скоро ще срещнат съпротива от страна на “Хората на Книгата”, която ще е толкова ожесточена, колкото и онази, която те вече са изпитали от ръцете на меканските идолопоклонници, но че те трябва да я понесат с търпение и издръжливост, докато Бог ги дари с победа над техните противници. В настоящата *Сура* тяхното внимание е насочено към факта, че тази съпротива ще започне в Медина и ще завърши с пълното поражение и позор за “Хората на Книгата”, като техните свещени места ще попаднат в ръцете на мюсюлманите.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Тази *Сура*, както показва и самото и заглавие се занимава с историята на еврейския народ, с подчертано отбелязване на два важни случая, когато те открито са отказали да се подчинят и са се изправили предизвикателно пред двамата Пророци на Бога: Давиди Исус. В резултат на това предизвикателство те трябвало да преживеят разрушението на националния им живот, първо от ръцете на вавилонца Новохудоносор, а след това и от ръцете на римския император Тит. Тази специална препратка към двойното унищожаване на евреите, загатва едно предупреждение към мюсюлманите, че техните лоши дела и прегрешения също ще доведат до двойното разрушаване на техния национален живот. Предупреждението, обаче, било също така придружено и от едно обнадеждаващо и ободряващо слово за тях. То било в смисъл, че тъй като Светият Пророк бил последният Пророк-Законодател,

неговото Правосъдие нямало да бъде подобно на еврейското. Правосъдие, обречено на пълно изчезване, а след първоначалните обрати щяло да възтържествува с още поголям блясък и сияние. Освен това, някои други теми, за които само се загатва в предходната *Сура*, също са разгледани в известни подробности. Настоящата *Сура* започва с темата за Изра (Духовното Нощно Пътешествие на Светия Пророк), за да покаже, че като приемник и съответственник на Мойсей, неговите последователи ще покорят земите, които били обещани на Мойсей, и че подобно на Мойсей, той ще трябва да напусне своето родно място. Но неговото Преселване ще доведе до много бърз прогрес на неговата благородна кауза. След това накратко се заявява, че народът на Мойсей придобил голяма сила, власт и престиж посредством своя Пророк, макар че след това те изпаднали в беди понеже отправяли предизвикателства към и пренебрегвали Божественото предупреждение. Но Коранът, бидейки един много попълнен кодекс от закони, е в състояние да доведе една много поголяма и пълна промяна в живота на своите последователи, отколкото Книгата на Мойсей. Тази кратка препратка към възхода и падението на евреите се придружава от предупреждение към мюсюлманите, че Бог ще ги обсипе със Своите щедрости и подобно на евреите, те също ще се издигнат до големи висоти на материално величие и слава, но след като са придобили богатство, сила, власт и влияние, те не бива да забравят Бога. След това се споменават някои правила за поведение, които ако се спазват, могат да помогнат на един народ да се издигне до много високо морално положение. Но, вместо да се възползват от тези правила, неверниците надменно се отвърщат от тях и не се замислят дори и най-малко за ужасния край, до който ще ги доведе тяхното вискомерие и гордост. Към тях се отправя предупреждение, че отхвърлянето на истината, никога не води до добри резултати и че те ще бъдат сполетени от сурово Божие наказание, особено в съвременността, когато светът ще бъде свидетел на битката докрай между силите на Светлината и Тъмнината и в крайна сметка силите на Сатаната ще бъдат разбити напълно. След това *Сурата* отправя строго порицание към неверниците, че те се стремят да унищожат Светия Пророк, но Бог е повелил, че него го очаква велика и благородна цел и че го чака могъща съдба. Името му ще стане известно и в найотдалечените кътчета на света и той ще бъде почитан, докато свят светува. Светът ще го признае за най-великият Пътеводител и Водач на човечеството, а Корана-за хранилище на безкрайно духовно познание. *Сурата* завършва с кратко описание на Знаменията за съвременността и за злините, които тогава ще преобладават в света и заявява, че само молитвите и истинската връзка с Бога могат да спасят човека от грях.

БАНИ-ИЗРАИЛ

(Откровение преди Хиоджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния..

2. Славен е Онзи, Който пренесе Своя слуга през нощта от Свещената Джамия в Далечната Джамия, чиито околности Ние сме благословили, за да може да му покажем *някои* от Нашите Знамения. Наистина, единствено Той е Слушащ и Виждащ.

3. И Ние дадохме на Мойсей Книгата и Ние я направихме напътствие за децата на Израел, *като казахме*: “Не си вземайте никакъв друг хранител освен Мене”,

4. “О, вие потомци на онези, които Ние пренесохме в Ковчега с Ной”. Той беше наистина благодарен слуга.

5. И Ние възвестихме на децата на Израел в Книгата, *като казахме*: “Наистина, вие ще извършите беззаконие на земята два пъти и вие действително ще станете прекалено надменни и високомерни”.

6. Така че, когато дойде времето за първото от двете предупреждения, Ние изпратихме против вас *някои* Наши слуги, които бяха въоръжени с голяма военна сила и те успяха да проникнат до *най-вътрешната част* на *ваши*те домове и това беше предупреждение, което непременно щеше да се изпълни.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بُرُكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَنَجَّدُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

7. След това, Ние ви дадохме, на ваш ред, да удържите връх над тях и ви подпомогнахме с богатство и със синове и ви умножихме.

8. *Сега*, ако вие вършите добри дела, ще направите добро и на собствените си души, но ако вършите зло, то ще бъде насочено *само* срещу тях. Така че, когато дойде времето за последното предупреждение, *Ние изпратихме против вас други Наши слуги* да покрият с печал вашите лица и за да влязат в Джамията така, както те влязоха в нея първия път и да унищожат всичко, което са покорили като го разрушат до основи.

9. Възможно е *сега* Вашият Повелител да се смили над вас; но ако вие се върнете към *вашето предишно състояние*, Ние *също* така ще се върнем и ще направим Ада тъмница за онези, които не вярват.

10. Наистина, този Коран напътствува към онова, което е най-праведно от всичко и възвестява на вярващите, които вършат добри дела, благата вест, че те ще получат голяма награда.

11. А пък за онези, които не вярват, Ние сме подготвили мъчително наказание.

P.2.

12. И човекът моли за зло така, както той би трябвало да моли за добро и човекът е прибързан.

13. И Ние сме сътворили нощта и деня като две Знамения и Знамението

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

وَقَدْ لَدْنَا عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يُرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدُنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَنَ آيَةِ اللَّيْلِ

на нощта Ние сме направили тъмно, а Знамението на деня Ние сме направили да дарява зрение, за да можете вие да търсите щедрости от вашия Повелител и за да можете вие да знаете как да изчислявате годините и *науката* за пресмятане. И Ние сме изяснили всяко нещо с подробни обяснения.

14. И Ние сме привързали за врата на всеки човек неговите дела; и в Деня на Възкресението Ние ще му изнесем една книга, която той ще намери широко разгърната.

15. “Чети твоята книга. Днес твоята собствена душа е достатъчна за разчистване на сметките против теб”.

16. Онзи който следва правилния път, го следва единствено само за *доброто на своята собствена* душа: а онзи, който изпада в заблуждение единствено в своя *собствена* вреда. И нито една душа, носеща бреме, няма да носи бремето на друга. Ние не наказваме никога, докато не изпратим някой Пратеник.

17. И когато Ние възнамеряваме да унищожим някой град, Ние изпращаме Нашата заповед на неговите метежни жители, но те не я изпълняват; и по този начин те си заслужават *наказателната присъда* и Ние го унищожаваме напълно.

18. Колко много поколения сме изстребили Ние след Ной! И твоят Повелител е предостатъчен като Знаещ и Виждащ греховете на Своите слуги.

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلُنُهُ تَفْصِيلًا ①

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ②

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ③

مَن اهْتَدَىٰ فَإِنَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ④

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ⑤

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ⑥

19. На онзи, който желае настоящия преходен живот, на него Ние бързо му изпращаме в него онова, което на Нас Ни е угодно – на онези от тях, на които на Нас Ни е угодно; след което Ние предназначаваме за него Ада; той ще гори там, осъден и отхвърлен.

20. А пък онзи, който желае Бъдния Живот и се подвизава заради него, така както подобава да се подвизава заради него, и който е вярващ – това са онези, чийто подвиг ще намери благосклонността на Бога.

21. На всички – и на тези и на онези – Ние оказваме помощ, дар от твоя Повелител. И щедрите дарове на твоя Повелител нямат граници.

22. Виж как Ние сме въздигнали някои от тях над другите *в настоящия живот*; наистина, Бъдният Живот ще бъде още по-голям по степени на достойнство и ще стои по-високо по превъзходство.

23. Не въздигайте друг Бог наред с Аллах, за да не се окажете отритнати, опозорени и изоставени.

P.3.

24. Твоят Повелител е заповядал: “Не се покланяйте на никой друг освен на *Него* и проявявайте доброта към родителите си. Ако един от тях или и двамата доживеят до дълбока старост с теб, никога не им говори нито една дума, изразяваща отвращение и не ги упреквай, а се обръщай към тях с добри слова”.

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَعَلْنَا لَهُ فِيهَا مَاتَشَاءُ لِّمَن تُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّذْهُورًا ①

وَمَن أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ②

كُلًّا نُّبَدِّلُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ③

أَنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبَرُ دَرَجَاتٍ وَآكِبَرُ تَفْصِيلًا ④

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ⑤

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِذَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ⑥

25. “И свали над тях крилото на покорството си от доброта. И кажи: ‘Повелителю мой, окажи им милост такава, каквато те са изпитвали към мен, когато съм бил малък’”.

26. Твоят Повелител знае най – добре какво има в умовете ви, ако вие сте праведни, то, тогава, наистина, Той е Всепрощаващ към онези, които отново и отново прибягват към *Него*.

27. И отдавай дължимото на роднините си, а също така и на бедняка, и на странника и не пръскай разточително *твое* богатство.

28. Наистина, разточителните са братя на дяволите, а Сатаната е неблагодарен на своя Повелител.

29. И ако ти трябва да се отвърнеш от тях, докато молиш за милостта на твоя Повелител, на която ти се надяваш, *дори и тогава* се обръщай към тях с добри слова.

30. И не държи ръката си прикована за твоята шия, нито пък я простирай широко отворена, за да не би да седнеш осъден или изтощен.

31. Наистина, твоят Повелител увеличава *Своите* дарове от провизии за онзи, когото на Него Му е угодно и ги намалява за *онзи, когото на Него Му е угодно*. Наистина, Той знае и вижда *Своите* слуги много добре.

32. Не убивайте децата си поради страх от бедността. Ние се грижим и за тях и за вас. Наистина, тяхното убиване е голям грях.

وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ۝١٥

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ۝١٦

وَإِذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْيَسِيرَ وَالْأَبْنَى السَّبِيلَ وَلَا تُبْدِرْ بَدْرَ يَدَيْكَ ۝١٧

إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝١٨

وَأَمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَوْتَعَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۝١٩

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝٢٠

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُخَبِّرُكَ بِمَا تَعْمَلُ ۝٢١

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ۝٢٢

33. И не се доближавайте до прелюбоденията, наистина, то е омерзение и зъл път.

34. И не убивайте души, които Аллах е забранил, освен само заради справедливо дело. А онзи, който е убит несправедливо, Ние наистина ще дадем на неговия наследник правото да поиска възмездие, но нека той не престъпва *предписаните* граници при убиването, защото *до тогава* законът е на неговата страна.

35. И не се докосвайте до собствеността на сирака, освен ако това не е в неговата полза, докато той не навърши пълнолетие и изпълнявайте договора, защото на вас ще ви бъде поискана сметка за договора.

36. И давайте пълна мяра, когато мерите и теглете на точен кантар, така е най – добре и е най – похвално в крайна сметка.

37. И не следвай онова, за което ти не знаеш нищо. Наистина ухото, окото и сърцето – всички те ще бъдат призвани да дадат сметка.

38. И не върви по земята надменно, защото ти не можеш да разцепиш земята, нито пък твоят ръст може да достигне до височината на планините.

39. Злото във всички тези неща е омразно в очите на твоя Повелител.

40. Това е част от онази мъдрост, която твоят Повелител ти е открил. И не сътворявай никакъв друг бог наред с Аллах, за да не би да бъдеш хвърлен в Ада, осъден и отхвърлен.

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝٣٣

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلْيَبْزِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝٣٤

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝٣٥

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوتُمْ بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٣٦

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝٣٧

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝٣٨

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝٣٩

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝٤٠

41. И така, дарил ли ви е вашият Повелител със синове и взел ли е за себе си жени из между ангелите? Наистина, грешни са вашите слова.

P. 5.

42. Ние сме обяснили *истината* в този Коран по различни начини, за да може те да бъдат предупредени, но това само увеличава тяхното противене.

43. Кажи: “Ако имаше и други богове наред с Него, както казват те, тогава те (идолопоклонниците) щяха да намерят път към Владетеля на Трона”.

44. Свят е Той и Възвишен далеч над онова, за което говорят те.

45. Седемте небеса и земята и всичко, което се намира на тях възхваляват Неговото великолепие и няма нито едно нещо, което да не превъзнася неговата хвала, но вие не разбирате тяхната хвала. Наистина, Той е Дълготърпелив и Всепощаващ.

46. И когато ти възвестяваш Корана, Ние те отделяме със скрита завеса от онези, които не вярват в Бъдния Живот;

47. И Ние обвиваме с покривала техните сърца, за да не го разберат и поразяваме с глухота ушите им. И когато ти споменаващ в Корана за твоя Повелител, само за Него Единния, те обръщат гръб с отвращение.

أَفَأَصْفُكُمْ رَبَّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٥٢﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٥٣﴾

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٥٤﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٥٥﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٥٦﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَنَّا أَدْبَارَهُمْ نُفُورًا ﴿٥٧﴾

48. Ние знаем най – добре за какво слушат те, когато те слушат теб и когато те се съвещават тайно, тогава когато злосторниците казват: “Вие не следвате никой друг освен един човек, който е жертва на измама”.

49. Виждаш ли как те ти измислят имена и по този начин са се заблудили толкова далече, че не могат да намерят пътя.

50. И те казват: “Когато ние се превърнем на кости и на прах, нима ние наистина ще възкръснем като ново творение?”

51. Кажи: “Дже и да бяхте камъни или желязо”,

52. “Или *каквото и да е* сътворено вещество, което според вас е най – трудно за възкресяване, *даже и тогава вие ще възкръснете*”. Тогава те ще запитат: “Кой ще ни върне към живот?” Кажи: “Онзи Който ви е създал отначало”. Тогава те ще заки-мат с глави към теб и ще кажат: “Кога ще стане това?” Кажи: “Може би в много близко време”.

53. “*Това ще стане* в деня, когато Той ще ви призове; тогава, вие ще откликнете като Го възхвалявате и ще си помислите, че просто сте чакали за малко”.

P. 6.

54. И кажи на Моите слуги, че на тях им подобава да говорят само за онова, което е благо. Наистина, Сатаната всява раздор между тях. Наистина, Сатаната е явен враг на човека.

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ مَجْمُوعُونَ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَشْهُورًا ﴿٥٨﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٥٩﴾

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْآ لَنَبْعُوْتُنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٦٠﴾

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٦١﴾

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَلَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٦٢﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنَّا لَنِثْمَرُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٣﴾

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٦٤﴾

55. Вашият Повелител ви познава най – добре. Ако на Него Му е угодно, Той ще прояви милост към вас, или ако на Него Му е угодно, Той ще ви накаже. И Ние не сме те изпратили теб, за да бъдеш техен пазител.

56. И твоят Повелител познава най – добре всички същества, които се намират на небесата или на земята. И Ние възвеличихме някои от Пророците над други, а пък на Давид Ние дарихме Книга.

57. Кажете: “Обърнете се към онези, които вие почитате *като богове* наред с Него и тогава *вие ще узнаете*, че те нямат никаква власт да ви облекчат от невзгоди или да ги предотвратят.

58. Онези които те призовават, *самите те* се стремят да се приближат до своя Повелител – *дори* онези от тях, които са най – близко – и се уповават на Неговата милост и се боят от Неговото наказание. Наистина, наказанието на твоя Повелител е нещо, от което трябва да се боят.

59. Няма град, който Ние да не разрушим до Деня на Възкресението или на когото да не наложим сурово наказание. Това е записано в Книгата.

60. И нищо не може да Ни възпрепятствува Нас да изпращаме Знамения, освен това, че предишните народи ги отхвърляха, *но това не е никакво препятствие*. И Ние дарихме на племето Тамуд камилата като ясно Знамение, но те го отхвърлиха без основание. А Ние не изпращаме Знамения с никаква друга цел, освен, за да предупреждаваме.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنَّ يَشَاءُ
يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ٥٥

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ
زُبُورًا ٥٦

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كُشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْيُولًا ٥٧

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ هَدُورًا ٥٨

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ٥٩

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ٦٠

61. И си спомни за времето, когато Ние ти казахме: “Наистина, твоят Повелител е хванал народа”. И Ние ти показахме видението не за друго, а като изпитание за хората, също така, както и прокълнатото дърво в Корана. И Ние ги предупреждаваме, но това ги кара само да затъват още по – дълбоко в големи грехове.

P.8.

62. И си спомни за времето, когато Ние казахме на ангелите: “Преклонете се пред Адам”, и те всички се преклониха, освен Иблис. Той каза: “Нима аз трябва да се преклоня пред някой, когото Ти си създал от глина?”

63. И той каза “Какво си мислиш Ти? *Може ли* този, когото Ти си почел над мен *да бъде по – висш от мен*? Ако Ти ми дариш отскочка до Деня на Възкресението, аз непременно ще прехвърля на моя страна всички негови потомци, освен малцина”.

64. Той каза: “Махай се! И онзи от тях, който те последва, неговата награда ще бъде Адът – това ще му е достатъчно”.

65. “И примами когото можеш от тях с твоя глас, и се опълчи срещу тях с твоята конница и с твоята пехота и бъди техен съобщник в богатството им и в потомството им и им давай обещания”. И Сатаната им дава само лъжливи обещания.

66. *А що се отнася до Моите слуги*, ти наистина няма да имаш никаква власт над тях. И твоят Повелител е достатъчен като хранител.

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّعْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ٦١

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ٦٢

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخَّرْتَنِي
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ٦٣

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
جَزَاءً مَوْفُورًا ٦٤

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدُّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ٦٥

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ٦٦

67. Вашият Повелител е Онзи, Който движи за вас корабите по морето, за да можете вие да търсите Неговата щедрост. Наистина, Той е милостив към вас.

68. И когато ви застигне беда в морето, вие забравяте всички онези, които сте призовавали, освен Него. Но когато Той ви доведе в безопасност до брега, вие се отвърщате; и човекът е много неблагодарен.

69. Нима вие се чувствувате обезпечени от това, че Той няма да ви унищожи на земята или няма да изпрати срещу вас бурен вятър и тогава няма да можете да си намерите никакъв хранител?

70. Или се чувствувате обезпечени, че Той няма да ви изпрати обратно да плавате в морето втори път и тогава да изпрати срещу вас буря и да ви издави, заради вашето безверие? Тогава вие няма да можете да си намерите никакъв помощник срещу Нас.

71. Наистина, Ние възвеличихме синовете на Адам и ги носихме по суша и по море и им дарихме добри неща и ги възвисихме високо над много други Наши създания.

Р. 8.

72. Спомни си деня, когато Ние ще призовем всеки народ с неговия Вожд. Тогава всеки, комуто е дадена неговата книга в дясната му ръка – такива ще си четат книгите и на тях няма да им бъде нанесена абсолютно никаква вреда.

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجَى لَكُمْ الْفَلَاحُ فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ٥٧

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا بَلَغْتُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ٥٨

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ٥٩

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخَرَىٰ فَإِرسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ٦٠

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ٦١

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ
بِيمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِيهَا ٦٢

73. Но онзи който е сляп на този свят, ще бъде сляп и в Бъдния Живот и ще се отклони още по – далече от пътя.

74. И те без малко почти да ти причинят сурово страдание, заради онова, което Ние сме ти открили на теб, за да можеш ти да измислиш нещо друго против нас, освен това; и тогава, те несъмнено, щяха да те приемат за свой особен приятел.

75. И ако Ние не бяхме те подкрепили с Корана ти може би щеше леко да склониш към тях.

76. В такъв случай, Ние щяхме да те накараме да вкусиш от подобни нещастия и на живота и на смъртта и тогава ти нямаше да можеш да си намериш никакъв помощник срещу нас.

77. И наистина те почти успяха да те накарат да се изселиш от страната, за да могат те да те изгонят от нея, но в такъв случай самите те не биха се задържали там след теб за много дълго.

78. Такова беше Нашето поведение към Нашите Пратеници, които Ние сме изпращали и преди теб и ти няма да намериш никаква промяна в Нашето поведение.

Р. 9.

79. Съблюдавай Молитвата, когато слънцето бледнее и залязва до тъмнината на нощта и чети на глас Корана за молитва на разсъмване. Наистина, четенето на Корана на разсъмване е особено приемливо за Бога.

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ٦٣

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ٦٤ وَإِذَا لَا تَجِدُوكَ وَكِيلًا ٦٥

وَلَوْلَا أَنْ تَبَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ٦٦

إِذَا لَأَقْنُوكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ٦٧

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ
مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خُلُقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ٦٨

سُئِلَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
لَهُمْ إِسْتِثْنَاءَ تَحْوِيلًا ٦٩

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِ اللَّهِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَ
قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ٧٠

80. И се събуждай за него (Корана) в късната част на нощта като допълнителна служба за теб. Възможно е, твоят Повелител да те издигне до висока степен на достойнство.

81. И кажи: “О, Повелителю мой, нека моето влизане бъде добро влизане, а след това направи моето излизане добро излизане. И дай ми от Себе си сила, за да мога да помагам на хората”.

82. И кажи: “Истината дойде и лъжата изчезна. Лъжата наистина изчезва бързо”.

83. И Ние постепенно разкриваме онази част от Корана, която е изцеление и милост за вярващите, но само увеличава загубите на невярващите.

84. И когато Ние изпратим милост на някой човек, той се отвръща и минава в страни; и когато го сполети зло, той се предава на отчаяние.

85. Кажи: “Всеки постъпва по своему и вашият Повелител знае най – добре, кой е напътствувал най – добре”.

P.10.

86. И те те питат за душата. Кажи “Душата съществува по повелята на моя Повелител, а знания за нея са ви дадени много малко”.

87. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние наистина щяхме да ти отнемем онова, което Ние сме ти открили и тогава ти нямаше да можеш да си намериш никакъв защитник против Нас по този въпрос,

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ نَبِّئْنَا أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨١﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨٢﴾

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجِبَانِيهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٧﴾

88. Освен Милост от твоя Повелител. Наистина велика е Неговата благодат към теб.

89. Кажи: “Ако човечеството и бесовете се съберяха заедно, за да създадат нещо подобно на този Коран, те нямаше да могат да създадат нищо подобно на него, дори и ако си помагала един на друг”.

90. И наистина, Ние сме изложили на човечеството по различни начини и с различни сравнения в този Коран, но повечето хора ще отхвърлят всичко с изключение на неверието.

91. И те казват: “Ние никога няма да ти повярваме, докато ти не направиш така, че от земята да бликне извор за нас”,

92. “Или докато ти нямаш градина с финикови палми и лозе и не направиш така, че сред тях да рукнат множество потоци;”

93. “Или да накараш небето да падне над нас на парчета, така както ти твърдиш, или пък да доведеш Аллах и ангелите лице в лице с нас;”

94. “Или ако ти си имаш къща от злато, или ако се възнесеш на небето, и ние няма да повярваме в твоето възнасяне, докато ти не ни изпратиш една книга, която ние да може да четем.” Кажи: “Свят е моят Бог! И аз не съм нищо друго освен само един човек изпратен като Пратеник от Аллах.

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٨﴾

قُلْ لَّيِّنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَن يَأْتُوا بِثَلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِثَلِهِ وَلَا كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٠﴾

وَقَالُوا لَنُؤْمِنَ لَكَ خَتَّى تُفَجِّرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩١﴾

أَوْ تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩٢﴾

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٣﴾

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنُؤْمِنَ بِرُوحِيكَ خَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۖ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

Р. 11

95. И нищо не е пречело на хората да повярват, когато при тях дойде посланието, освен това, че те казваха: “Нима Аллах е изпратил човек *като* Пратеник?”

96. Кажете: “Ако на земята имаше ангели, които да ходят по нея в мир и спокойствие, тогава Ние наистина щяхме да им изпратим от небето един ангел *като* Пратеник”.

97. Кажете: “Аллах е достатъчен като свидетел между вас и мен. Наистина, Той знае и вижда всичко за Своите слуги”.

98. И онзи, когото Аллах напътствува е *единственият*, който е напътствуван правилно, а *що се отнася до* онези, на които Той позволява да се отвърнат, за тях ти няма да можеш да намериш никакви други помощници, освен Него. И в Деня на Възкресението Ние ще ги съберем всички тях заедно, лежащи ничком по лице, слепи, глухи и неми. Тяхното убежище ще бъде Адът и всеки път, когато пламъкът на неговия огън намалее, Ние ще го подсилваме за тях.

99. Това ще бъде тяхното възмездие, защото те отхвърлиха Нашите Знамения и казаха: “Какво! Когато ние се превърнем на кости и на прах, нима нас ще ни възкресят като нови създания?”

100. Нима те не са видели, че Аллах, който има силата да сътвори небесата и земята има силата и да сътвори

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝٩٥

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۝٩٦

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝٩٧

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُم أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُبْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا يُؤْمِنُ
بِهِمْ كَلِمًا خَبِتَ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۝٩٨

ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَبَعُوثُونَ خَلَقًا جَدِيدًا ۝٩٩

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا

създания подобни на тях? И Той е определил за тях срок и в това няма никакво съмнение. Но онези, които вършат зло ще отхвърлят всичко освен безверието.

101. Кажете: “Дори да притежавате съкровищата от милостта на Аллах, вие щяхте да ги пазите от страх да не ги похарчите, защото човекът е скъперник.

Р. 12.

102. И Ние наистина дарихме на Мойсей девет явни знамения. *Тогав*а попитайте децата на Израел. Когато отиде при тях, фараонът им каза: “Аз мисля, Мойсей, че ти си жертва на измама.”

103. Той каза: “Ти знаеш много добре, че никой не е изпратил долу на земята тези *Знамения*, освен Повелителят на небесата и на земята *като* многобройни свидетелства и аз наистина мисля, Фараоне, че ти си човек, обречен на гибел”.

104. Тогав, той рече да ги изсели от страната, но Ние удавихме и него и онези, които бяха заедно с него.

105. И след него, Ние казахме на децата на Израел: “Живейте в тази страна и когато дойде *времето* на обещанието за последния ден, Ние ще ви съберем всички заедно от *различните народи*, сред които ще бъдете пръснати”.

106. И Ние сме го пратили с истината и той се спусна долу с истината. И Ние сме те изпратили теб единствено само

رَبِّ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝١٠١

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۝١٠٢

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَنَسِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُوسُفُ
مَسْحُورًا ۝١٠٣

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مُتَّبِدًا ۝١٠٤

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَمِيعًا ۝١٠٥

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝١٠٦

وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

като носител на блага вест и като предупредител.

لَا تَنْزِيلًا ۝

107. И Ние сме открили Корана на части, за да можеш ти да го четеш на хората на интервали и Ние сме го спуснали долу малко по малко.

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝

108. Кажи: “Независимо от това дали вие вярвате в него или не вярвате, онези, на които са били дадени знания преди него, падат ничком, когато той им се възвестява.

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ
سُجَّدًا ۝

109. И кажи: “Свят е нашият Бог! Наистина Неговото обещание ще се изпълни.

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝

110. Те падат ничком с плач и това увеличава смиреността им.

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

111. Кажи: “Призовавайте Аллах, или призовавайте Рахман, с каквото и да е име да се обърнете към Него, няма по—прекрасно име от Неговото.” И не произнасяй молитвата си нито много високо, нито много тихо, а нещо средно.

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعَا وَالرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

112. И кажи: “Цялата хвала принадлежи на Аллах, Който не си е взел за Себе си никакъв син и Който няма Съуправител в Неговото царство, нито пък има Той някой, който да Му помага поради слабост”. И превъзнасяй Неговото величие с всякакво славословие.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ
وَكَبِيرَةً تَكْبِيرًا ۝

ГЛАВА 18

АЛ-КАХФ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според Ибн Аббас и Ибн Зубаир, цялата настояща *Сура* била открита в Мекка (Мантур). Почти всички коментатори на Корана изглежда са единодушни по този въпрос. Западни учени отнасят времето на настоящата *Сура* към шестата година на Призива, но по всяка вероятност тя е била открита през четвъртата или петата година. Анас съобщава, че настоящата *Сура* била открита като едно цяло и била пазена от седемдесет хиляди ангели (Мантур. ...4, р. 210). В Глава Ал-Нахл пророчеството, че Светият Пророк ще срещне упорита съпротива от страна на евреите и християните е разгледано в известни подробности. Тази тема е разработена допълнително и в *Сура* Бани-Израил, в която се заявява, че той ще бъде отведен в райони, където ще живее сред евреите и ще установи нови връзки с тях, а по-късно ще се сблъска със съпротивата и на евреите и на християните и в края на краищата ще ги покори. *Сурата* Бани-Израил споменава едно Видение на Светия Пророк, което освен това съдържа и пророчество, че той ще покори Свещената Земя на евреите и наемква за два бугна на евреите, предсказани в Книгата на deuteronomy Първият бунт бил по времето на Давид, в следствие на който евреите били изгонени от родната им земя. Те се покаяли за греховете си и родната им земя им била върната. Но те отново се върнали към порочната си практика, предизвиквали заповедите на Бога и се разбунтували за втори път по времето на Исус. Това второ тяхно предизвикателство им донесло и по-сурово наказание. Техните Свещени Места били разрушени и те били изгонени от любимата им Обетована Земя. Тези Пророчества споменавали също така и условията и обстоятелствата, през които първата част от израелитяните-евреите-трябвало да преминат. Описанието на тяхното положение, обаче, довело до два очевидни въпроса: (а) Ако християните, които представляват втората част от Правосъдието на Мойсей, били пощадени от наказанието, понесено от евреите, които били тяхната първа част, нима не следва, че християните са наследници на Божиите благословии и щедрости, обещани на евреите? (б) Защо към мюсюлманите се отправя предупреждението да бъдат нащрек, за да не си навлекат Божието недоволство като

вървят по стъпките на евреите и какво предвещава това предупреждение и какво им предстои в бъдеще?

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

И двата тези естествени и уместни въпроса получават отговор в настоящата Глава и в нея се хвърля и известна светлина върху “превратностите” през които християнството - вторият клон на Правосъдието на Мойсей - трябвало да премине. Освен това се споменава и как мюсюлманите ще се държат и ще си навлекат Божия гняв като подражават на порочните примери на евреите. Дава се отговор и на още един въпрос, т. е. каква връзка има между тези неща и историята на Обитателите на Пещерата и на Дул-Карнаин и Гог и Магог и притчата за “Двете Градини” и “Изра” (Духовното Пътешествие) на Мойсей? Отговорът, който дава настоящата *Сура* на този въпрос е, че тези причти описват с метафоричен език възхода и падението на християнските народи, а също така и лишенията и изпитанията, които мюсюлманите трябвало да понесат от тях, заради техните собствени порочни практики.

За да се разшири темата и за да се разгледа по-ясно, *Изра* (Духовното Пътешествие) на Мойсей се споменава след притчата за “Двете Градини”. Това Духовно Пътешествие на Мойсей описва с метафоричен език големия материален и духовен напредък, който щели да постигнат неговите последователи, така както феноменалният прогрес на последователите на Светия Пророк са описани в неговата собствена *Изра*, спомената в Глава “Бани-Израил”. *Изра-та* на Мойсей описва в подробности кога и как ще започне този голям напредък и къде ще спре той и кога ще бъдат лишени от Божиите милости, които ще бъдат прехвърлени върху Дома на Ишмаел. След това ни се казва, че ишмаелитяните, след като наследят Божиите милости, на свой ред, ще си навлекат недоволството на Бога като пренебрегнат Неговите заповеди и ще бъдат наказани от Гог Магог, които, през един период, ще се разпространят из целия свят и ще го завладеят. Към края на настоящата *Сура* се споменава някой си Дул-Карнаин, който се изпречил на пътя на Гог и Магог, когато те се опитвали да завладеят целия свят. По този начин се хвърля светлина върху материалните и духовните условия на християните както през ранните етапи на тяхната Вяра, така и през Наши Дни. Обитателите на пещерата символизират ранните християни през периода на тяхната слабост, а Гог и Магог ги представляват в разцвета на

славата им през Наши Дни. *Сурата* завършва с уверение към последователите на Исляма, че Бог ще разбие и унищожи силите на безверието, развихрени от Гог и Магог и ще доведе до освобождаването на мюсюлманите посредством втори Дул-Карнаин.

Този втори Дул-Карнаин е Светият Основател на движението “Ахмадия”, който е последовател на Светия Пророк.

Тъй като настоящата *Сура* е много важна, може да се споменат някои допълнителни подробности за нейната тематика и проблематика. Тя заявява, че Бог е разкрил Корана, за да отстрани грешките, които са се промъкнали в предишните Свещени Писания. Тя предупреждава онези, които приписват някакъв син на Бога, че като правят така, те си навят така, те си навличат Божието недоволство. Тези хора мразят Исляма и тяхното начало не е като техния край. В началото те са били подолжени на жестоки гонения. Бог е проявил милост към тях и ги е избавил от техните мъки и изпитания и ги поставил на пътя към напредък и разцвет. Но, когато те забогатели и заживели в охолство, те прибягнали към идолопоклоннически обреди и вместо да се обърнат към Бога, те се обърнали към света и се загубили напълно в него. Към мюсюлманите се отправя предупреждение да си вземат поука от тяхната съдба и в деня на своята собствена сила, власт и слава да се пазят и да бъдат нащрек, особено да не се отпуснат в кланянето на Бога, против крайната любов към богатствата и светските имуществва и против живот в доволство и охолство. Славата, силата и властта на християнските народи в сравнение с падението и бедността на мюсюлманите след това се представят графично в “притчата за двамата човека”, единият богат, а другият беден. Богатият - християнските народи - ще се гордее със своите богатства, докато беднякът ще се обърне към Бога. Гордостта и надменността ще стигнат в последна сметка до горчив край и обстоятелства, които са извън контрола на човека ще доведат до упадък и падението на богаташа. По - нататък *Сурата* продължава като дава подробности за онези големи промени, които били открити на Мойсей в неговото Видение, по време на което му било казано, че развитието и напредъкът на неговото Правосъдие няма да успее да стигне до онези висини, които едно по-късно Правосъдие ще успее да постигне. Това по-късно Правосъдие - Ислямът - ще доведе до съвършенство и завършеност ученията, които Правосъдието на Мойсей е оставило непълни и ще се издигне тържествуващо от пепелищата на един западащ и гнил християнски

свят. След като се занимава със западането и падението на християнските народи и с издигането на Исляма, *Сурата* описва условията, които ще последват след тържеството на Исляма. Заявява се, че ще дойде време, когато мюсюлманите също ще обърнат гръб на религията и ще се отдадат изцяло на трупането на материални богатства и на власт. За да ги накаже за греховете им, Бог още веднъж ще дари успех и благоденствие на християнските народи, които за известно време са били възпрепятствувани да напреднат в южните и източните райони на света. След това светът ще бъде споletян от голяма разруха и народите в света ще се разделят на два враждуващи лагера, свързани с две враждуващи идеологии. Грях и пакостничество ще зацаруват в света и несправедливостта и тиранството ще се развихрят. Когато нещата стигнат до такава задънена улица, Бог ще създаде обстоятелства, които в крайна сметка ще възспрат привидно неудържимия устрем на потопа, заплашващ да погълне целия свят. Докато третира тази тема, *Сурата* намеква ясно, че в удържането и спирането на този потоп ще играят важна роля същите онези хора, които някога преди това са разбили политическата сила на Гог и Магог т. е. истинските последователи на Светия Пророк. (За повече подробности, виж също така "THE LARGER EDITION OF THE COMMENTARY", pp. 1474 — 1480.

سُورَةُ الْكَافِرِ مَكِّيَّةٌ

АЛ КАХФ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия, Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Цялата хвала принадлежи на Аллах, Който възвести Книгата на Своя слуга и не вмести в нея никакво извращение.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

3. Той я направи хранителница, за да може тя да служи като предупреждение за тежко наказание от Него и за да може тя да предаде на вярващите, които вършат добри дела, блага вест, че те ще получат голяма награда,

قِيمًا لِّبُنْدَرٍ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

4. Където те ще пребивават навеки;

مَكَاتٍ فِيهِ أَبَدًا ④

5. И за да може тя да предупреди онези, които казват: "Аллах си е взел син".

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

6. Те не знаят нищо за това, както не са знаели и техните бащи. Ужасно е словото, което идва от техните усти. Те не говорят нищо друго, освен само лъжи.

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

7. Може би ти ще скърбиш до смърт заради тяхното отлъчване, ако те не повярват в това тълкование.

فَلَعَلَّكَ بَاحِعُ نَفْسِكَ عَلَى اتَّارِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦

8. Наистина, Ние сме създали всичко, което е на земята като нейно украшение, за да може Ние да ги изпитаме кой от тях е най-добър в своите дела.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

9. И Ние ще превърнем всичко, което

وَأِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ⑨

се намира на нея в безплодна пустиня.

10. Смяташ ли ти, че Хората на Пещерата и на Писанието бяха чудо сред Нашите Знамения?

11. Когато младежите се укриха в пещерата и казаха: “Повелителю наш, спусни ни Твоята Милост и ни дари с правилно напътствие в нашите дела”.

12. Тогава Ние поставихме печат на ушите им в Пещерата за известен брой години,

13. След това Ние ги издигнахме, за да може да разберем коя от двете страни ще прояви по-голям разум за времето, което те се забавиха там.

Р. 2.

14. Ние ще ти възвестим на теб вярната история за тях: те бяха младежи, които вярваха в своя Повелител и Ние увеличихме тяхното напътствие.

15. Ние укрепихме техните сърца, когато те се изправиха и казаха: “Нашият Повелител е Повелителят на небесата и на земята. Ние никога няма да призовем никакъв друг бог освен Него. И ако ние направим това, ние наистина ще произнесем голяма мерзост”.

16. “Този наш народ прие за поклонение и други богове освен Него. Защо, тогава, те не донесат ясно свидетелство в тяхна полза? И кой върши по-големи беззакония от онзи, който крои лъжи против Аллах?”

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ⑩

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ⑪

فَضَرَبْنَا عَلَى أُذُنِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑫

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِنَا لَيْثُوا أَمَدًا ⑬

زَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑭

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ⑮

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَوْ لَمْ يَأْتُوا عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْهُمْ فَفَرَّغْنَا عَلَى الْكَاذِبِينَ ⑯

17. “И сега, когато вие се отдалечихте от тях и от онова, на което те се кланят, освен Аллах, и търсите убежище в Пещерата, вашият Повелител ще ви дари със Своята милост и ще се погрижи за добър изход на делата ви”.

18. И ти можеше да видиш как слънцето, когато изгряваше, се отдалечаваше на дясно от тяхната пещера, а когато залязваше, се отбиваше в ляво от тях, а те бяха в просторната ѝ кухня. Това е сред Знаменията на Аллах. Онзи, когото Аллах напътствува е напътствуван правилно, но онзи, когото Той счита за заблуден, за него ти не можеш да намериш въобще никакъв защитник или наставник.

Р. 3.

19. Възможно е ти да ги смяташ за бодърствуващи, тогава, когато те спят; и Ние ще ги принудим да се обръщат на дясно и на ляво, а кучето им да протяга предните си лапи на прага. И ако ти се вгледаш внимателно в тях, ти непременно ще се отвърнеш от тях уплашен и би избягал от тях, изпълнен с ужас.

20. И така, Ние ги изправихме, за да могат да се питат един друг. Един от тях каза: “От колко време се бавите тук?” Те казаха: “Ние сме тук от един ден или от част на деня”. Други казаха: “Вашият Повелител знае най-добре колко време сте се бавили тук. А сега изпратете един от вас с тези ваши сребърни монети в града и нека той да види кой от неговите жители има най-чистата храна и нека ви донесе от там хранителни припаси. И нека той да бъде учтив и нека да не казва на никого за вас.”

وَإِذْ اعْتَرَفْتَنَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِزْفًا ⑩

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ شَرُورًا عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ⑪

وَنَحْسَبُهُمْ آيِقًا وَالْوَحْدَانُ ⑫ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ⑬ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ⑭

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الدِّينَةِ فَلْيَنْظُرُوا فِيهَا أَرَأَى تَجِدَهُمْ فِي شُكٍّ مِنْهُمْ أَوْ يَتَّبِعْتَهُمْ وَلَا يُشْعِرُونَ بِكُمْ أَحَدًا ⑮

21. “Защото, ако те разберат за вас, те ще ви пребият с камъни или ще ви накарат да се върнете към предишната си вяра и тогава вие никога няма да преуспеете”.

22. И по този начин Ние ги открихме на хората, за да могат те да знаят, че обещанието на Аллах е вярно и че що се отнася до часа, за него няма никакво съмнение. И си спомни за времето, когато хората спореха по между си за тях и казаха: “Постройте здание над тях”. Техният Повелител ги познаваше много добре. Онези, които взеха връх, казаха: “Ние непременно ще построим място за поклонение над тях”.

23. Някои казват: “Те бяха трима, а кучето им беше четвърият”, а други казват: “Те бяха петима, а шестият беше тяхното куче”, като правят произволни догадки. А пък има и такива, които казват: “Те бяха седмина, а осмият беше тяхното куче”. Кажете: “Моят Повелител знае най – добре техният брой. И никой друг не го знае освен малцина”. Така че, не спорете за тях, освен в спор, който е убедителен и не търси информация за тях от никой измежду тях.

Р. 4.

24. И не казвай за нищо: “Ще го направя утре”,

25. Без да добавиш: “Ако това е угодно на Аллах”. И помни своя Повелител, когато забравяш и кажи: “Аз се уповавам на това, че моят Повелител ще ме напъти още по – близко от това до правия път”.

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢١﴾

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَادَوْنَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢٢﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٣﴾

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٤﴾

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ﴿٢٥﴾

26. И те прекараха в пещерата си триста години и добавиха още девет години.

27. Кажете: “Единствено Аллах знае най – добре колко време се бавиха те”. На Него принадлежат тайните на небето и на земята. Колко Зрящ е Той! И колко Слушащ! Те си нямат никакъв друг помощник освен Него и Той не разделя с никого Своите Владения.

28. И възвестявай онова, което ти беше открито от Книгата Господна. Няма никой, който да може да измени Неговото слово и ти не можеш да намериш никакво убежище освен при Него.

29. Пребивавай с онези, които призовават своя Повелител и сутрин и вечер и се мъчат да му угодят и не позволявай на своя взор да се простира по – далеч от тях, търсейки блясъка на мирския живот; и не се покорявай на онзи, чието сърце Ние сме накарали да пренебрегва спомена за Нас, който се поддава на своите зли наклонности и изпада в крайности.

30. И кажи: “Това е истината от твоя Повелител и за това, нека онзи, който иска да вярва да вярва, а онзи, който не иска — да не вярва”. Наистина, Ние сме приготвили за онези, които вършат зло един огън, чийто пламтящ купол ще ги покрие изцяло. И ако те извикат за помощ, тях ще ги облеят с вода, която е като разтопено олово и която ще обгори лицата им. Колко ужасна е напитката там и колко лош е Огънят като място за отдих!

31. Наистина, онези които вярват и вършат добри дела наистина, Ние

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَآتِلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۖ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمَرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفَرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۖ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُّوا بِمَاءٍ كَاللَّهُلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ ۚ يُلْجَأْنَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ

няма да допуснем онези, които вършат добри дела, да загубят своята награда,

32. Именно те ще получат Градините на Вечността, под които текат реки и там ще докарани със златни гривни и със зелени дрехи от финна коприна и тежък брокат и ще се излежават на високи тронове. Колко блага е тяхната награда и колко прекрасно е тяхното място за отдих!

P. 5.

33. И им разкажи притчата за двама души: на единия от тях Ние дарихме две лозета и ги заградихме с финикови палми, а между тях двете Ние разположихме ниви.

34. Всяко лозе даваш *обилен* плод без никакви пропуски. И Ние направихме така, че между двете лозета потече ручей.

35. И той имаше плод в изобилие. И той каза на своя приятел в спор с него *като се хвалеше*: “Аз съм по-богат от теб по имот и съм на по-голяма почит сред хората”.

36. И той влезе в лозето си като се намираше в греховно състояние на ума. И каза: “Не мога да си представя, че всичко това някога ще загине;”

37. “И не мисля, че Часът някога ще настъпи. А дори и да се представя някога пред Бога, несъмнено и там ще намеря някое място по-добро от това”.

38. Неговият приятел му каза, докато спореше с него: “Нима ти не вярваш в

أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الشَّوَابُ وَحَسَنَتْ مَرْفَقًا ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝

كُلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ أَتَتْ أَكْهُمَا وَلَمْ يُطْعِمْنِهِ شَيْئًا
وَفَجَرْنَا خِلَاهُمَا نَهْرًا ۝

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أُظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

وَمَا أُظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَى
رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي

Онзи, Който те е сътворил от прах, а после от капка семе, а после те е оформил като *съвършен* човек?”

39. “А *що се отнася до мен*, аз вярвам, че Аллах е единственият мой Повелител и аз никога няма да приоб- щя никого към моя Повелител.”

40. “И защо ти не каза, когато визаше в лозето: ‘*Съществува само онова, което Аллах е повелил! Никой друг освен Аллах няма никаква власт,*’ ако ти се струва, че аз имам по-малко имот и потомство?”

41. “Може би моят Повелител ще ми даде нещо по-хубаво от твоите лозя и градини, а над твоя имот ще изпрати гръмовити стрели от небето, така че твоят имот ще се превърне в гола, хлъзгава земя”,

42. “Или водата в него ще *хлътне в земята* и ти няма да успееш да я намериш отново”.

43. И *наистина* неговите плодове били унищожени, и той започнал да кърши ръцете си, съкрушен от това колко много бил похарчил за имота, чиито асми паднали заедно с плодовете. И казал: “О, ако само не бях приобшил никого към моя Повелител!”

44. И нямало никой, който да му помогне против Аллах и той не успял да се защити сам.

45. В такива случаи *закрилата идва само* от Аллах, Справедливия. Той е Най-Добрият и по отношение на наградите, и по отношение на даряване с успех.

خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ
رَجُلًا ۝

لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَوَلَدًا ۝

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

أَوْ يُصْبِحَ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ
فِيهَا وَهُوَ خَائِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصَرُّونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

Р. 6.

46. И им разкажи за подобие на мирския живот: той е като водата, която Ние изпращаме от небето и растителността на земята е смесена с нея, а след това тя се превръща на суха трева, разчупена на парчета, която ветровете разпиляват. И Аллах има власт над всичко.

47. Богатството и потомството са украшения на живота на този свят. Но онова, което е непреходно в очите на твоя Повелител са добрите дела, както по отношение на *непосредствена* награда, така и по отношение на *бъдеща* надежда.

48. И си помисли за деня, когато Ние ще преместим планините и ти ще видиш *народите на земята* как се изправят *един срещу друг*, а Ние ще ги съберем всички заедно и няма да изоставим никого отзад.

49. И те ще се представят пред твоя Повелител, *строени* в редици: “Сега вие дойдохте при нас такива, каквито Ние ви създадохме в началото. Но вие си мислехте, че Ние няма да определим време за изпълнението на *Нашето* обещание към вас”.

50. И Книгата ще бъде поставена *пред тях* и ти ще видиш виновните, уплашени от онова, което се намира в нея; и те ще кажат: “О, тежко ни! Що за Книга е това? Тя не оставя нищо, нито малко, нито голямо, което да не е отразено в нея”. И те ще видят пред себе си всичко онова, което са вършили, а твоят Повелител не ощетява никого.

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٥٠﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٥١﴾

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٥٢﴾

وَعُرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٥٣﴾

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلَتَنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٥٤﴾

Р. 7.

51. И си спомнете за времето, когато Ние казахме на ангелите: “Покорете се на Адам!” и те *всички* се покориха, освен Иблис. Той беше *един от* бесовете; и той не изпълни заповедта на своя Повелител. Нима, тогава, вие ще си вземете него и неговото потомство за приятели вместо Мен, въпреки, че те са ваши врагове? Онези които вършат зло, получават зло в замяна.

52. Аз не ги призовах да бъдат свидетели на сътворяването на небесата и на земята, нито пък на тяхното собствено сътворяване; нито пък можех Аз да си вземам за помощници онези, които въвеждат *хората* в заблуждение.

53. И си спомнете за деня, когато Той ще каже: “Призовете онези, които вие смятахте, че са равни на Мен!” Тогава те ще ги призоват, но последните няма да им отговорят; и Ние ще поставим бариера между тях.

54. И виновните ще видят Огъня и ще разберат, че те ще попаднат в него и те няма да намерят никакъв изход от него.

55. И наистина Ние сме обяснили по различни начини подробно в Корана, за *благо*то на човечеството, *всякакви* сравнения, но от всички същества, човекът е най – склонен към препирачество.

56. И нищо не пречи на хората да повярват, когато при тях дойде напътствието или да искат прошка от своя

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥١﴾

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْضَالِّينَ عِزْدًا ﴿٥٢﴾

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٣﴾

وَرَأَى الْبُجُرْمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ سَمِعُوا نَجْوَىٰ مَنْ أَسْرَفَ عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أُولَٰئِكَ

Повелител, освен това, *че те чакат* и на тях да им се случи онова, което се е случило с древните или че наказанието ще се изправи пред тях лице в лице.

57. И Ние не изпращаме Пратениците с никаква друга цел, освен като носители на благи вести и като предупредители. И онези, които не вярват се препират с помощта на лъжи, та да могат по този начин да опровергават истината. И те приемат Моите Знамения и всичко, за което ги предупреждават, *единствено само* като шега.

58. И кой върши повече зло от онзи, който получава напомняне за Знаменията на своя Повелител, но се отвръща от тях и забравя за онова, което ръцете му са изпратили предварително. Наистина, Ние сме обвинили техните сърца с воал, за да не могат да го разберат, а на ушите им сме изпратили глухота. И даже, ако ти ги призовеш за напътствие, те никога няма да изберат правия път.

59. Но твоят Повелител е Всепроцаващ и изпълнен с Милосърдие. И ако Той ги призовеше да дадат отчет за онова, което са си заслужили, тогава наистина, Той би ускорил тяхното наказание. Но за тях има определен срок и те не могат да намерят какво убежище от него.

60. И тези градове, Ние ги изтребихме, когато те вършеха беззакония. И Ние назначихме определен срок за тяхното разрушаване.

Р. 9.

61. *И си спомни за времето*, когато Мойсей каза на своя млад *спътник*: “Аз

أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝٥٧

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝٥٨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَلَيْسَ مَا قَدَّمَتْ يَدُهَا إِلَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝٥٩

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُ هُم بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ۝٦٠

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِجَهَنَّمَ مَوْعِدًا ۝٦١

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ

няма да се предам, докато не стигна до сливането на двете морета, дори да ми се наложи да ходя дълги години”.

62. Но, когато те стигнали до онова място където се, сливали двете *морета*, те забравили за своята риба и тя отплувала *далече навътре* в морето.

63. И когато те отишли още по нататък, той казал на своя млад *спътник*: “Донеси ни закуската ни. Ние наистина много се уморихме от това наше пътешествие”.

64. Той отговорил: “Ти видя ли, когато се отправихме към скалата за почивка и аз забравих за рибата и никой друг освен Сатаната не ме накара да забравя да ти напомня за това *тя* отплува в морето по великолепен начин?”

65. Той каза: “Именно това търсехме ние.” И те и двамата се върнали обратно по своите предишни следи.

66. Тогава те намерили един от Нашите слуги, върху когото Ние бяхме изсипали Нашата милост и когото Ние научихме на знания непосредствено от самите Нас.

67. Мойсей му каза: “Мога ли да те следвам при положение, че ти ще ме научиш на напътствието да се следва правия път, на което са те научили и теб?”

68. Той отговори: “Ти няма да успееш да бъдеш с мен, заназвайки търпение”.

69. “И как ще можеш да заназниш търпение ти при вида на нещата, които са над твоего разбиране?”

مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَى حُقُبًا ۝٦٢

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝٦٣

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي غَدَاةٌ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝٦٤

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَتَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝٦٥

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا
قَصَصًا ۝٦٦

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۝٦٧

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ
مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝٦٨

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝٦٩

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۝٧٠

70. Той казал: “Ако така е угодно на Аллах, ти ще ме намериш за търпелив и аз няма да оставя неизпълнена нито една твоя заповед”.

71. Той казал: “Добре, щом искаш да ме следваш, тогава не ми задавай никакви въпроси за нищо, докато самият аз не ти заговоря за него”.

Р. 10.

72. И така, те и двамата поели по своя път, докато, когато се качили в една лодка, кракът му не пробил дъното на лодката. *Мойсей* казал: “Нима я проби, за да удавиш онези, които са в нея? Наистина, ти направил нещо зло”.

73. Той отвърнал: “Не ти ли казах аз, че ти няма да можеш да бъдеш с мен и да запазиш търпение?”

74. *Мойсей* каза: “Не ме обвинявай, че забравям и не ме осъждай за тази моя *слабост*”.

75. И така, те пътували заедно, докато, когато срещнали един юноша, той не го убил. *Мойсей* казал: “Нима ти уби един невинен човек без *той да е убил* никого? Ти наистина извършил гнусно дело!”

ЧАСТ 16.

76. Той отговори: “Не ти ли казах, че ти няма да можеш да бъдеш с мен и да запазиш търпение?”

77. *Мойсей* каза: “Ако след това аз те попитам за каквото и да е, ти не ме оставяй при себе си, защото *тогава* ти ще достигнеш до предела на извиненията, които аз мога да предложа от своя страна”.

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ①

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ②

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ③

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ④

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ⑤

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ⑥

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ⑦

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ⑧

78. И така, те продължили да вървят, докато не стигнали при жителите на един град и ги помолили за храна, но те отказали да ги приемат като *свои* гости. И тогава стигнали до една стена, която всеки момент можела да падне и той я поправил. *Мойсей* казал: “Ако искаше, ти можеше да получиш пари за това”.

79. Той казал: “Тук нашите пътища се разделят с теб. И сега аз ще ти обясня смисъла на онова, което ти не можа да понесеш с търпение:”

80. “Що се отнася до лодката, тя принадлежеше на *едни* бедни хора, които се трудят в морето и аз поисках да я повредя, защото те имат един цар, който взема насила всяка лодка”.

81. “Що се отнася до юношата, неговите родители са вярващи и ние се бояхме, че той ще им донесе безчестие чрез своето отстъпничество и неверие.”

82. “Така че ние поискахме техният Повелител да ги дари в замяна с *едно* дете, по – добро от него по чистота и по – добросърдечно в *синовните* си чувства”.

83. “А що се отнася до стената, тя принадлежеше на две момчета — сирачета от този град и под нея се намира съкровище, което принадлежи на тях и техният баща беше праведен човек, така че *твоят* Повелител пожела а те да достигнат до своето пълнолетие и да получат *тогава* своето съкровище като милост от *твоя* Повелител; и аз не го направих по своя

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَا أَهْلُهَا فَابُوا أَن يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقُصَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ⑨

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ⑩

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ⑪

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ⑫

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحَمَاءً ⑬

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ⑭

собствена воля. Такова е обяснението на онова, което ти не можеш да понесеш, запазвайки търпение”.

Р. 11.

84. И те те питат за Дул Кранеин. Кажи: “Аз наистина ще ви разкажа нещо за неговата история”.

85. Ние го устроихме на земята и му дадохме средства за постигане на всичко.

86. После той тръгна по определен път.

87. Докато, когато стигна до залеза на слънцето, той го видя да залязва в езеро с тъмна вода и близо до него намери един народ. Ние казахме: “О, Дул Карнейн, или ги накажи или се отнеси към тях милостиво.

88. Той каза: “Що се отнася до онзи, който върши зло, ние непременно ще го накажем; след това, той ще бъде доведен при своя Повелител, Който ще го накаже с ужасно наказание”.

89. Но що се отнася до онзи, който вярва и постъпва праведно, той ще получи голяма награда и Ние сме му подготвили облекчение по Наша заповед.

90. После, той наистина пое по друг път.

91. Докато той достигна до изгряването на слънцето и там намери под него един народ, за който Ние не бяхме осигурили никакво убежище от него.

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ
فَأَوْبِلُ مَا لَمْ تَشْطَعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝١١

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمُ
مِّنْهُ ذِكْرًا ۝١٢

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ۝١٣
فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝١٤

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي
عَيْنِ حَيِثُةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يٰذَا
الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُتَخَذُ فِيهِمْ
حُسْنًا ۝١٥

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۝١٦

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ
وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝١٧

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝١٨

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝١٩

92. Наистина беше така. Действително, нищо от онова, което той обладаваше не остана скрито за нас.

93. После той пое друг път.

94. Докато той не достигна до мястото между две планини, той намери там един народ, който с трудност разбираше речта.

95. Те казаха: “О, Дул Карнейн, наистина, Гог и Магог създават смут на земята; може ли да ти плащаме дан на почит, при условие, че ти поставиш преграда между тях и нас?”

96. Той отговори: “Силата, с която ме е дарил моят Повелител за това е по-добра, но вие можете да ми помогнете с физическа сила; аз ще издигна между тях и вас преграда”.

97. “Донесете ми парчета желязо.” Те правеха това, докато той не сравни пространството между двете планини и каза: “Сега надуйте духалата”. Те ги надуха, докато желязото стана нажежено до червено и той каза: “Донесете ми разтопена мед, за да мога да я изсипя отгоре”.

98. И така те (Гог и Магог) не можеха нито да прескочат преградата, нито да минат през нея.

99. Тогава той каза: “Това е милост от моя Повелител. Но когато обещанието на моя Повелител се изпълни, Той ще го разбие на парченца. И обещанието на моя Повелител е действително вярно”.

100. И през този ден Ние ще

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝٢٠

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝٢١

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝٢٢

قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝٢٣

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝٢٤

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ۝٢٥

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ۝٢٦

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝٢٧

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ

допуснем едни от тях да се надигнат против други и ще затръби тръба. Тогава Ние ще ги съберем всички заедно.

101. И през този ден Ние ще представим Ада, лице в лице, на неверните –

102. Чиито очи бяха закрити с покров, за да не обърнат внимание на Моето предупреждение и те не можеха дори да слушат.

P.12.

103. Нима неверниците мислят, че могат да си вземат като защитници моите слуги вместо мен?

104. Кажете: “Да ви разкажем ли за онези, които понасят най – големи загуби по отношение на своите дела?”

105. “Онези, чийто труд е изцяло загубен в търсенето на неща, принадлежащи към живота на този свят, тогава, когато те си мислят, че вършат добри дела”.

106. Това са онези, които не вярват в Знаменията на техния Повелител и в срещата с Него. Така че техните дела са напразни и в Деня на Възкресението Ние няма да им придадем никаква тежест.

107. Това е тяхната награда – Адът; защото те не повярваха и се надсмиваха над Моите Знамения и Моите Пратеници.

فِي الصُّورِ فَجَعَلْنَاهُمْ جُنُودًا ۝١٠

وَعَرْضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝١١

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝١٢

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
نَزْلًا ۝١٣

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝١٤

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝١٥

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْرًا ۝١٦

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوعًا ۝١٧

108. Наистина, онези, които вярват и вършат добри дела, ще получат Райските Градини за свое убежище,

109. И те ще обитават там вечно и няма да искат никакви промени в тях.

110. Кажете: “Ако океанът беше мастило за думите на моя Повелител, океанът наистина щеше да се изчерпи преди да свършат думите на моя Повелител, дори и ако Ние добавехме още толкова в помощ”.

111. Кажете: “Аз съм само един човек като вас, но аз получих откровението, че вашият Бог е единственият Единен Бог. Така че, нека онзи, който се надява, че ще се представи пред своя Бог да върши добри дела и нека той да не приобщава никакъв друг бог в поклонението пред неговия Повелител”.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝١٨

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۝١٩

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكِلَيْتِ رَبِّي لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
بِشَيْءٍ مَدَدًا ۝٢٠

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝٢١

ГЛАВА 19
МАРИАМ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Сред Съратниците на Светия Пророк цари единодушното мнение, че тази *Сура* била открита много рано в Мекка, вероятно към края на четвъртата година от Призива, преди Преселението в Абисиния, което станало през месец Раджаб в петата година. Нейната връзка с Главите “Бани-Израил” и “Ал-Кахф” се състои във факта, че известна информация за възхода и прогреса на евреите и християните е дадена в тези две Глави. В “Бани-Израил” се заявява специално, че евреите ще преживеят два пъти национално падение и два пъти ще се издигнат до власт, сила и слава и че, последователите на Исляма, подобно на евреите, също ще се издигнат два пъти на власт като тях, а после ще започнат да западат и ще пропаднат. В *Сура* “Ал-Кахф” се разглежда по - подробно същата тема, особено частта, която се отнася за християните. След като в *Сура* “Ал Кахф” се обяснява, че мюсюлманите ще претърпят национална катастрофа от ръцете на Месията от Правосъдието на Мойсей и ще възвърнат изгубената си слава под ръководството и напътствието на Месията от Ислямското Правосъдие, в настоящата *Сура* се дава накратко историята на християнската вяра. По този начин, настоящата *Сура* представлява третото звено във веригата, от която Главите “Бани-Израил” и “Ал-Кахф” респективно представляват второто и третото звено. Всъщност, трите Глави разглеждат една и съща тема и следват един и същ модел при разглеждането на тази тема.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

В абривиатурата (съкращението от букви) в началото на настоящата *Сура* се сочи сравнение между християнската и ислямската доктрина и вниманието се насочва към факта, че докато първоначално християнството било Божествено Правосъдие, в последствие някои лъжливи доктрини и догми са си пробили път в неговите учения. И тъй като тези доктрини противоречат на Божествените определения, следва кратък разказ за раждането на Исус, който да ги опровергае. Разказът се предхожда от бегло

споменаване на Пророк Захарий, защото според библийските пророчества, Пророк Илия трябвало да се спусне от небето

“Преди настъпването на великия и ужасен ден на Всемогъщия” (Mal. 4:5) и Исус, когато го попитали за Илия, който трябвало да се появи преди него, отговорил именно Йоан е дошъл с неговата сила и дух (Matt. 11:14, 15; 17 :12 Mark 19:13). Той също им казал, че Илия нямало да дойде от небето, а подобно на всички смъртни, трябвало да бъде роден от земна майка под образа на друг човек и че това бил Йоан (Matt. 11:11: Luke 7:28).

Докато разказва за Исус, настоящата *Сура* споменава необикновенният начин на раждането му - без посредничеството на баща. Процедурата възприета за осъществяването на тази много странна консумация подсказва, че излъчването на Пророци сега вече се прехвърляло от Дома на Исак в Дома на Ишмаел, тъй като сред израелитяните вече не бил останал никакъв мъж, от чиито слабини би могъл да се роди някой Пророк на Бога. След това *Сурата* подкрепя аргумента срещу божествения произход на Исус, като заявява, че ако всички Пророци от Адам до последния израелитянски Пророк преди Исус, за когото се споменава накратко в *Сурата*, са били обикновени човешки същества, защо е трябвало Исус, който също е бил само един Пророк на Бога, трябва да получава Божествени определения (атрибути) и да бъде смятан за Бог или Син Божи. Тъй като Възкресението и Животът след смъртта щели да бъдат широко отричани в Наши Дни от християните, с които по-специално се занимава настоящата *Сура*, голямо ударение се поставя също така върху Бъдния Живот и банални и изтъркани аргументи, използвани от неверниците срещу него се изобличават и опровергават. Неверниците, се казва в *Сурата*, изглежда извличат измамна утеха от своето богатство, материални средства и многобройност и привличат тези неща като аргумент в подкрепа на тяхното отричане на Живота след смъртта и на тяхната вяра, че онова, което наистина има значение е настоящият живот. Към тях се отправя предупреждение, че те не трябва да се подвеждат от привидната материална слабост на вярващите и от своето собствено богатство и огромни ресурси, защото Истината винаги напредва бавно и на етапи, но няма съмнение, че накрая тя винаги тържествува. *Сурата* завършва с отговор на един загатнат въпрос, т. е. защо именно арабският език е бил възприет като средство за откровенията на ученията на Корана. Отговорът, който се дава е: Тъй като арабите са първите към които е адресиран Коранът, естествено и разумно е едно

ГЛАВА 19
МАРИАМ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Сред Съратниците на Светия Пророк цари единодушното мнение, че тази *Сура* била открита много рано в Мекка, вероятно към края на четвъртата година от Призива, преди Преселението в Абисиния, което станало през месец Раджаб в петата година. Нейната връзка с Главите “Бани-Израил” и “Ал-Кахф” се състои във факта, че известна информация за възхода и прогреса на евреите и християните е дадена в тези две Глави. В “Бани-Израил” се заявява специално, че евреите ще преживеят два пъти национално падение и два пъти ще се издигнат до власт, сила и слава и че, последователите на Исляма, подобно на евреите, също ще се издигнат два пъти на власт като тях, а после ще започнат да западат и ще пропаднат. В *Сура* “Ал-Кахф” се разглежда по - подробно същата тема, особено частта, която се отнася за християните. След като в *Сура* “Ал Кахф” се обяснява, че мюсюлманите ще претърпят национална катастрофа от ръцете на Месията от Правосъдието на Мойсей и ще възвърнат изгубената си слава под ръководството и напътствието на Месията от Ислямското Правосъдие, в настоящата *Сура* се дава накратко историята на християнската вяра. По този начин, настоящата *Сура* представлява третото звено във веригата, от която Главите “Бани-Израил” и “Ал-Кахф” респективно представляват второто и третото звено. Всъщност, трите Глави разглеждат една и съща тема и следват един и същ модел при разглеждането на тази тема.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

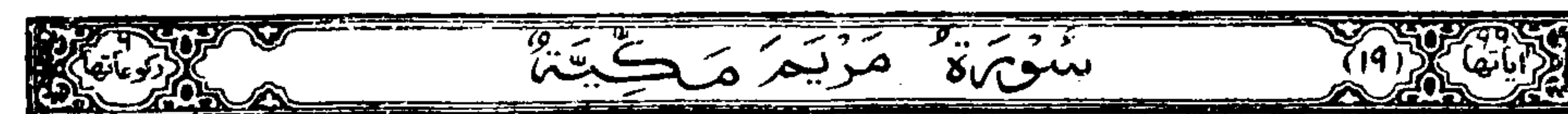
В абревиатурата (съкращението от букви) в началото на настоящата *Сура* се сочи сравнение между християнската и ислямската доктрина и вниманието се насочва към факта, че докато първоначално християнството било Божествено Правосъдие, в последствие някои лъжливи доктрини и догми са си пробили път в неговите учения. И тъй като тези доктрини противоречат на Божествените определения, следва кратък разказ за раждането на Исус, който да ги опровергае. Разказът се предхожда от бегло

споменаване на Пророк Захарий, защото според библейските пророчества, Пророк Илия трябвало да се спусне от небето

“Преди настъпването на великия и ужасен ден на Всемогъщия” (Mal. 4:5) и Исус, когато го попитали за Илия, който трябвало да се появи преди него, отговорил именно Йоан е дошъл с неговата сила и дух (Matt. 11:14, 15; 17 :12 Mark 19:13). Той също им казал, че Илия нямало да дойде от небето, а подобно на всички смъртни, трябвало да бъде роден от земна майка под образа на друг човек и че това бил Йоан (Matt. 11:11: Luke 7:28).

Докато разказва за Исус, настоящата *Сура* споменава необикновенният начин на раждането му - без посредничеството на баща. Процедурата възприета за осъществяването на тази много странна консумация подсказва, че излъчването на Пророци сега вече се прехвърляло от Дома на Исак в Дома на Ишмаел, тъй като сред израелитяните вече не бил останал никакъв мъж, от чиито слабини би могъл да се роди някой Пророк на Бога. След това *Сурата* подкрепя аргумента срещу божествения произход на Исус, като заявява, че ако всички Пророци от Адам до последния израелитянски Пророк преди Исус, за когото се споменава накратко в *Сурата*, са били обикновени човешки същества, защо е трябвало Исус, който също е бил само един Пророк на Бога, трябва да получава Божествени определения (атрибути) и да бъде смятан за Бог или Син Божи. Тъй като Възкресението и Животът след смъртта щели да бъдат широко отричани в Наши Дни от християните, с които по-специално се занимава настоящата *Сура*, голямо ударение се поставя също така върху Бъдния Живот и банални и изтъркани аргументи, използвани от неверниците срещу него се изобличават и опровергават. Неверниците, се казва в *Сурата*, изглежда извличат измамна утеха от своето богатство, материални средства и многобройност и привличат тези неща като аргумент в подкрепа на тяхното отричане на Живота след смъртта и на тяхната вяра, че онова, което наистина има значение е настоящият живот. Към тях се отправя предупреждение, че те не трябва да се подвеждат от привидната материална слабост на вярващите и от своето собствено богатство и огромни ресурси, защото Истината винаги напредва бавно и на етапи, но няма съмнение, че накрая тя винаги тържествува. *Сурата* завършва с отговор на един загатнат въпрос, т. е. защо именно арабският език е бил възприет като средство за откровенията на ученията на Корана. Отговорът, който се дава е: Тъй като арабите са първите към които е адресиран Коранът, естествено и разумно е едно

Послание да бъде адресирано към даден народ на неговия собствен език, за да може той да го разбере полесно и след като го разбере, да го предаде и на други, ето защо Коранът е бил открит на арабски език.

МАРИАМ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Каф Ха Ия Аин Сад.*

كَهيعص ②

3. Това е разказ за милостта оказана от Аллах към Неговия слуга Захарий.

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③

4. Когато той се представил на своя Повелител тайно,

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

5. Той каза: "Повелителю мой, моите кости наистина отслабнаха и главата ми блести от скреж, но никога, Повелителю мой, моята молитва към Теб не е била лишена от благословение.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

6. "Но сега, аз се боя от моите роднини след мен, а и жена ми е ялова. Ето защо, дари ме с потомък от Теб."

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

7. "За да може той да ми бъде наследник, на мен и на рода на Яков. И го направи, Повелителю мой, приемлив за Теб.

يَرْثِنِي وَيَرْثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

8. "О, Захарий, Ние те даряваме с благата вест за син, чието име ще бъде Яхия (Йоан). До сега Ние не сме създали никой друг с това име преди него."

يُزَكِّرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

9. Той каза: "Повелителю мой, как ще мога да имам син, когато жена ми е ялова и аз вече съм достигнал до крайния предел на старостта?"

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨

*Ти си достатъчен за всички и ти си Истинският Наставник, о, Всезнаещ, Правдиви Боже!

10. Той каза: "Така е." Но твоят Повелител казва "За Мен това е лесно, защото аз създадох и теб по рано, когато ти беше едно нищо."

11. Той каза: "Повелителю мой, дари ми някакъв знак." Бог каза: "Твоят знак ще бъде това, че ти няма да говориш с никого в продължение на три пълни дни и нощи."

12. Тогава той отиде при домашните си от стаята и ги помоли със знаци да прославят Бога сутрин и вечер.

13. О, Яхия, дръж здраво Книгата." И Ние го дарихме с мъдрост още през детството му.

14. И меко сърдечие от Нас и чистота. И той беше благочестив.

15. И почиташе родителите си. И не беше надмислен и непокорен.

16. И върху него беше мир в деня, когато се роди, и в деня, в който умря и върху него ще бъде мир в деня, когато той ще бъде отново върнат към живот.

Р. 2.

17. И разкажи историята на Мария така, както е описана в Книгата. Когато тя се оттегли от своите хора на едно място на изток,

18. И се скри там от тях. Тогава Ние изпратихме Нашият ангел при нея и той ѝ се яви като съвършен мъж.

19. Тя каза "Аз търся убежище при Милосърдния Бог от теб: (Остави ме на

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ①

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ②

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْحَرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ③
يُيَخِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ
صَبِيًّا ④

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ⑤

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ⑥

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
ق ⑦

وَأَذْكُرِي فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ⑧

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ⑨

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ⑩

мира) ако наистина се боиш от Него."

20. Той отговори "Аз съм само един Пратеник от Него, за да мога да те даря с праведен син."

21. Тя каза "Как мога аз да имам син, когато нито един мъж не се е докоснал до мен, а и аз не съм била нецеломъдрена?"

22. Той отговори "Така ще бъде." Но твоят Повелител казва "За Мен това е лесно и Ние ще направим така за да може той да стане Знамение за хората и милост от Нас и това е нещо предопределено."

23. И така, тя го зачена и се отдалечи с него в едно откъснато място.

24. И родилните мъки я доведоха до стъблото на едно палмово дърво. Тя каза "О, защо не умрях още преди това и не бях забравена от всички?"

25. Тогава той я извика из под нея като каза "Не скърби! Твоят Повелител е поставил ручей под теб."

26. "И разклати към себе си стъблото на палмовото дърво, тогава пресни зрели фурми ще паднат върху теб."

27. "Така че, яж и пий и освежи окото си. И ако видиш някой мъж кажи 'Аз дадох на Милосърдния обет да постя, за това днес няма да говоря с никое човешко същество.' "

28. Тогава тя го заведе при своите хора като го носеше. Те казаха: " О, Марийо, ти си донесла странно нещо."

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا
زَكِيًّا ①

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ②

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ③

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ④

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جُذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ⑤
فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ⑥

وَهَرَّتْ إِيَّيْكَ مِنْ جُذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا
جَنِيًّا ⑦

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ⑧

فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا فَرِيًّا ⑨

29. “О, сестро на Арон, баща ти не беше порочен човек, нито пък майка ти беше нецеломъдрена!”

30. Тогава тя го посочи. Те казаха: “Как може ние да разговаряме с някой, който е още пеленаче в люлка?”

31. Той каза: “Аз съм слуга на Аллах. Той ми даде Книгата и ме направи Пророк;”

32. “Той ме дари със Своята благословия, където и да се намирам и ми предписа молитва и даване на милостиня, докато съм жив;”

33. “И Той ме направи покорен към майка ми и не ме направи надменен и нещастен.”

34. “И над мен беше мир, когато се родих, и върху мен ще бъде мир, в деня, когато умра, и в деня, когато отново ще бъда върнат към живот.”

35. Такъв беше Исус, синът на Мария. Това е изложение на истината, в която те се съмняваха.

36. Не подобава на Величieto на Аллах да си взема син. Свят е Той! Когато Той повелява нещо, Той просто му казва: “Бъди!” и то става.

37. Исус каза: “Наистина, Аллах е моят и вашият Повелител. Така че покорявайте се; единствено само това е правият път.

38. Но различните групи се различават помежду си, така че, тежко на онези, които не вярват заради срещата в грядущия ден.

يَا خَتَّ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَعِيًّا ۝٢٩

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝٣٠

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝٣١

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٣٢

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝٣٣

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا ۝٣٤

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
يَمْتَرُونَ ۝٣٥

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝٣٦

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ۝٣٧

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٣٨

39. Колко дивни ще бъдат техният слух и тяхното зрение, в деня, когато те се представят пред нас! Но днес онези, които вършат зло се намират в явно заблуждение.

40. И предупредете ги за деня на Скръбта, когато ще бъде решен въпросът. Но сега те се намират в състояние на безгрижие, така че, не вярват.

41. Именно Ние сме онези, които ще наследят земята и всички онези, които се намират на нея и при Нас ще се върнат всички те.

P. 3.

42. И разкажете историята на Абрахам така както е разказана в Книгата. Той беше праведен човек и Пророк.

43. Когато той каза на баща си: “О, татко мой, защо ти се покланяш на онова, което ти нито чуваш, нито виждаш, нито пък може да ти помогне с нещо.”

44. “О, татко мой, при мен наистина дойде знание, такова, каквото не е дошло при теб, така че последвай ме и аз ще те напътствувам по правия път.”

45. “О, татко мой, недей да служиш на Сатаната; наистина, Сатаната е метежник против Милосърдния Бог.

46. “О, татко мой, аз наистина се боя да не те постигне теб наказание от Милосърдния Бог и да станеш другар на Сатаната”.

47. Той отговори: “Нима ти се отричаш от моите богове, о Абрахам? Ако ти не престанеш, аз наистина ще

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ
الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٣٩

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ
فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٤٠

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ۝٤١

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِتَىٰ كَانٌ صَدِّيقًا
نَبِيًّا ۝٤٢

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝٤٣

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝٤٤

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ۝٤٥

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝٤٦

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ

скъсам всички връзки с теб. А сега, остави ме на мира за дълго време”.

48. *Абрахам* каза: “Мир на теб. Аз ще искам прошка за теб от моя Повелител. Той е наистина милостив към мен”.

49. “И аз ще се отдалеча от теб и от всичко онова, което ти призоваваш освен Аллах, и аз ще се моля на моя Бог, и може би, като се моля на Него, аз няма да остана разочарован”.

50. И така, когато той се раздели с тях, и с всичко онова, на което те се кланяха наред с Аллах, Ние го дарихме с Исак и с Яков и ние направихме всеки от тях Пророк.

51. И Ние ги дарихме с Нашата милост и Ние им дарихме истинска слава.

Р. 4.

52. И разказвай *историята на Мойсей така, както е разказана* в Книгата. Той наистина беше избраник, и Пратеник, и Пророк.

53. И Ние го призовахме от дясната страна на планината и го приближихме до Нас за особена беседа с него.

54. И Ние му дарихме от Нашите щедрости, неговия брат Арон като Пророк.

55. Разкажи *историята на Измаил, така, както е разказана* в Книгата. Той наистина беше стриктен в спазването на своите обещания. И той беше Пратеник и Пророк.

تَنْتَهُ لَا رَجُوتَكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۝

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۝

وَاَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَنِّي إِلَّا آكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمُ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ بَشَرٍ صَدَقَ عَلَيْهِ ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

56. Той призоваваше своя народ към спазване на Молитвата и раздаване на милостиня и заслужи благоволението на своя Бог.

57. И разкажи *историята на Идрис така, както е разказана* в Книгата. Той беше правдив човек и Пророк.

58. И Ние го въздигнахме до висока степен.

59. Това са хората, които Аллах е дарил със Своите благословии измежду пророците, от потомството на Адам и от потомството на онези, които Ние пренесохме в *Поевия ковчег*, и от потомството на Абрахам и Израел и те са онези, които Ние напътствувахме и избрахме. Когато Знаменията на Милостивия Бог им се възвестят на тях, те падат ничком *пред Бога* и плачат.

60. Тогава след тях дойдоха потомци, които пренебрегваха Молитвата и следваха своите зли страсти. Ето защо, тях ще ги постигне изстребление.

61. Освен онези, които се разкаят, и повярват, и вършат добри дела. Такива ще влязат в Рая и на тях няма да им се навреди ни най-малко.

62. В градините на Вечността, които Милостивият Бог е обещал на своите слуги в невидимото. Наистина, Неговото обещание трябва да се изпълни.

63. Там те няма да чуват нищо суетно, освен поздрава: “Мир вам!” и там те ще получават своето препитание и сутрин и вечер.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسُ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ رِزْقِهِمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعَشِيًّا ۝

64. Такъв е Раят, който Ние даваме в наследство на онези Наши слуги, които са праведни.

65. “И ние (ангелите) не слизаем долу на земята иначе, освен само по заповед на твоя Повелител. На Него принадлежи всичко, което е пред нас и всичко, което е зад нас и всичко, което е по между и твоят Повелител не забравя”.

66. Той е Повелителят на небесата и на земята и на всичко, което е между двете. Ето защо, служи му и бъди устойчив в своята служба на Него. Познаваш ли ти някой, който да е равен на Него?

Р. 5.

67. И човекът казва: “Какво! Нима, когато умра, аз ще бъда върнат към живот?”

68. Нима човекът не си спомня, че Ние го създадохме тогава, когато той не беше нищо?

69. И се кълна в Бога, че Ние наистина ще ги съберем всички заедно, а също така и дяволите и тогава Ние ще ги поставим на колене около Ада.

70. Тогава, наистина, Ние ще изберем от всяка група онези от тях, които бяха най – упорити в съпротивата си против Милостивия Бог.

71. И наистина, Ние знаем най – добре онези, които заслужават най – много да изгорят в Ада.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝٦٤

وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝٦٥

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ ۚ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا ۝٦٦

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثُّ لَسَوْفَ أَخْرُجَ حَيًّا ۝٦٧

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝٦٨

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْفَهُنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حِثِّيًّا ۝٦٩

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝٧٠

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۝٧١

72. И нито един от вас няма да може да избегне това. Такова е определеното постановление от твоя Бог.

73. Тогава Ние ще спасим праведните и ще оставим злосторниците на колене в Ада.

74. И когато Нашите явни Знамения им се възвестяват, неверниците казват на вярващите: “Коя от двете страни е в по – добро положение и представлява по – внушително сборище?”

75. И колко много поколения сме изстребили Ние преди тях, които бяха много по-богати и имаха много по-внушителен външен вид!”

76. Кажи: “Милостивият Бог дава на заблудилите се дълга отсрочка, докато, когато те видят какво ги заплашва, – било наказание или пък Часът – те не разберат кой се намира в по – лошо положение и кой има по – слаба сила.

77. “И Аллах умножава напътствията за онези, които следват напътствията. И добрите дела, които трят по – дълго са най – добри в очите на твоя Повелител и като награда и като убежище.”

78. Видял ли си, тогава онзи, който не вярва в Нашите Знамения и който казва: “Несъмнено, на мен ще ми бъде дадено и богатство и потомство”.

79. Нима той е имал достъп до Невидимото или пък е получил обещание от Милостивия Бог?

وَأَن مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۝٦٤

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِّيًّا ۝٦٥

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخَسُنْ نَدِيًّا ۝٦٦

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَا وَرِيًّا ۝٦٧

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَّةً حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَآثَا السَّاعَةِ فَيَسْأَلُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۝٦٨

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَلَقِيَّتُ الصَّالِحَاتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝٦٩

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝٧٠

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝٧١

80. Не! Ние ще запишем онова, което той казва и ще удължим много неговото наказание.

81. И Ние ще получим в наследство от него всичко онова, за което той говори и той ще дойде при Нас съвсем сам.

82. И те са приели и други богове, освен Аллах, за да могат те да им бъдат източник на сила.

83. В никакъв случай! Те ще се отрекат от поклонението им пред тях и ще им станат врагове.

P.6.

84. Нима ти не виждаш, че Ние сме изпратили дяволи на неверниците, за да могат те да извършат *постъпки на неподчинение*.

85. Така че, не прибързвай по отношение на тях; Ние държим пълна сметка за всички техни дела.

86. Спомни си за деня, когато Ние ще съберем праведните пред Милостивия Бог като почетни гости.

87. И Ние ще подкараме виновните към Ада като стадо от жадни камили.

88. И те няма да имат никакви възможности за ходатайство, освен онзи от тях, който е получил обещание от Милостивия Бог.

89. И те казват: "Милостивият Бог си е взел син."

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَنصُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝٨٠

وَنُرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝٨١

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝٨٢

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝٨٣

لَقَدْ تَرَأَيْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْزِعُهُمْ
أَسْرَادًا ۝٨٤

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝٨٥

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝٨٦

وَنَسُوقُ الْجَائِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ۝٨٧

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝٨٨

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝٨٩

90. Наистина, вие сте извършили ужасно нещо!

91. Това е достатъчно, за да се разкъсат небесата и земята да се разцепи, и планините да се срутят на парчета,

92. Защото те приписват син на Милостивия Бог.

93. Тогава, когато на Милостивия Бог не му приляга да си взема син.

94. Няма никой на небето и на земята, който да не дойде при Милостивия Бог като слуга.

95. Наистина, Той ги познава добре и ги е преброил точно.

96. И всеки от тях ще дойде при Него по отделно в Деня на Възкресението.

97. Милостивият Бог ще дари любов в сърцата на онези, които вярват и вършат добри дела.

98. И така, Ние сме го (Коранът) направили лек на твоя език, за да можеш ти чрез него да дариш блага вест на праведните и да предупредиш онези хора, които се отдават на спорове

99. И колко много поколения сме изтребили Ние преди тях! И колко много поколения сме изтребили Ние преди тях! Не можеш ли ти да видиш поне един от тях или да чуеш дори и най – малък намек за тях?

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝٩٠

تَكَادُ السَّمُوتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝٩١

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝٩٢

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝٩٣

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ
عَبْدًا ۝٩٤

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝٩٥

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۝٩٦

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا ۝٩٧

فَأَنبَأْ يَسْرَئِيلَ أَنِّي بَلَّغْتُ لَكَ الْبَشِيرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتَنذِرًا
بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۝٩٨

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ

شَيْءٌ ۝٩٩

ГАВА 20
ТА ХА
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* била открита много рано в Мекка. Това е мнението на Абд Аллах бин Масуд, един от най-ранните Съратници на Светия Пророк. *Сурата* продължава да се занимава с християнските вярвания и доктрини, които представляват главната тема в предходната глава. Една от основните доктрини на християнството е, че Законът е проклетие. *Сурата* започва с подчертано отхвърляне на тази християнска доктрина. Законът, казва тя, не само, че не е проклетие, но и определено е голяма Божия милост и благодат и вместо да бъде бreme и пречка, неговата цел е да осигури утеха и духовно доволство на човека. Това е една от главните цели на Корана, която той изпълнява най-задоволително. Светият Пророк се утешава с посланието, че Бог е открил Корана, за да облекчи бремето на човека, а не да увеличи неговите затруднения. Той отговаря на всички главни човешки нужди и изисквания.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура* продължава, за да каже на християните, че за да разберат и осъзнаят истините въплътени в Корана, те трябва да се замислят над обстоятелствата и условията през които е трябвало да премине Мойсей. Заявява се, че след като духовното му отглеждане било завършено и станало ясно, се той е достоен да му бъдат поверени големите задължения на един Пророк, на Мойсей му било заповядано да отиде при Фараона и да му предаде Божественото Послание. Фараонът отказал да го приеме, държал се надменно и се опитал да убие Мойсей. Тогава, на Мойсей му било заповядано да изведе израелитяните от Египет в Хаанската земя, Фараонът ги преследвал с могъщите си пълчища, но го споходило Божието наказание и той се удавил в морето пред очите на израелитяните. След това Мойсей отишъл при "Планината", където му бил открит Законът. После *Сурата* отправя тънък упрек към християните. На тях им се казва, че когато преди пришествието на Исус израелитяните

вярвали в доктрината, че Бог е Един, а по-късно в Корана голямо ударение се поставя също така върху Божието Единство и върху значението и важността на Закона или на *Шариах*, как може едно учение, което гледа на Закона като на проклетие и има и проповядва многобожни доктрини, да се намесва между тези две стриктно еднобожни религии? След това се споменава Божието наказание, което ще сполети християнските народи заради техните грехове и безобразия, след като те са се радвали на материално благополучие в продължение на хиляда години. От тях, последните три века ще бъдат белязани от равномерен прогрес и благоденствие от много висок порядък. Това ще ги накара презрително да пренебрегнат Божието предупреждение, че им предстои жестока съдба. *Сурата* заявява емфатично, че това събитие непременно ще стане и че западните християнски народи ще бъдат споходени от ужасна напасть; огромни планини ще се срутят и ще се превърнат в разпръснат прах (стихове 106, 107). След това темата с която започва настоящата *Сура* се разглежда отново, т. е. че Коранът лесно се поддава на разбиране, защото е бил открит на националния език на един народ, към когото той е бил адресиран първоначално. За разлика от християнските Свещени Писания, той обикновено не говори с притчи и метафори, като по този начин оставя темата обърквана и неясна, а обяснява своите учения на лесно разбираем език. Значението на Закона се втълпява чрез силни аргументи и се показва, че той не е несмекчено проклетие, а е голяма Божия благодат. След това се споменава изгонването на Адам от "Градината". Случката, на която се базира цялата тъкъв на християнската доктрина за изкуплението или и останала неразбрана или преднамерено е представена и тълкувана погрешно от християните. Истината е, че раждането на Адам е станало в съответствие с определен Божи план, а Божиите планове никога не пропадат или не постигат целта си. Докато, според Библията, Бог създал Адам по свой собствен образ и подобие (Gen 1:27), а след това, подмамен от Ева, Адам изпаднал в грех, Коранът заявява, че след като е бил създаден по образ и подобие на Бога, Адам не може в никакъв случай да бъде виновен за такова грехопадение. Той го описва само като човек, който се е подхлъзнал случайно (стих 116). *Сурата* завършва със сурово предупреждение към неверниците, че Знамения и чудеса, които те сами са си измислили, никога няма да им бъдат показани и че ако, въпреки че са видели много небесни Знамения, те все още продължават да отричат Божието Послание, те ще бъдат наказани така, както са били наказани неверниците при предишните Пратеници на Бога.

ТА ХА

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Та Ха.*

3. Ние не сме ти открили Корана за това да скърбиш,

4. А като увещание за онзи, който се бои от *Бога*.

5. *И като* откровение от Онзи, Който е сътворил земята и високите небеса.

6. *Той е* Милостивия Бог, Който се е качил на престола.

7. Нему принадлежи всичко, което се намира на небесата и всичко, което се намира на земята и всичко, което се намира между тях, и всичко, което се намира под влажната почва.

8. И ако ти говориш високо, *това няма никакво значение*, защото той знае и най-съкровените мисли и онова, *което е дори още по-скрито*.

9. Аллах няма никакъв друг Бог освен Него. И Неговите имена са най-прекрасни.

10. И стигнал ли е до теб разказът за Мойсей?

11. Когато видял огън, той казал на семейството си: "Вие почакайте, аз виждам един огън; може би ще успея да ви донеса глория от него или да намеря

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَهَلْ أُنْتِكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا

لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَىٰ سَرِيرٍ

напътствие при огъня."

12. И когато се приближил до огъня, той бил извикан *от един глас*: "О, Мойсей,"

13. "Аз наистина съм твоят Повелител. Ето защо, свали си обувките, защото ти се намираш в Свещената долина Тува."

14. "Аз съм те избрал теб, затова, внимавай в откровението,"

15. "Аз наистина съм Аллах и няма никакъв друг Бог освен Мен. Така че, служи ми и спазвай Молитвата в памет за Мен."

16. "Наистина, наблжава Часът; Аз ще го открия, за да може всяка душа да получи полагаемото ѝ се за нейните деяния.

17. "Така че, не допускай онзи, който не вярва в него и следва своите зли наклонности да те отвърне от него, за да не бъдеш погубен."

18. "И какво е това в твоята дясна ръка, Мойсей?"

19. Той отговори: "Това е моят жезъл, аз се подпирам на него и бруля с него листа за моите овце, а и го използвам и за други цели *също така*."

20. Той каза: "Хвърли го на земята, Мойсей!"

21. И той го хвърли и ето! Той се превърна в пълзяща змия.

22. Бог каза: "Хвани я и не се бой.

هَذِهِ

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يُونُسَ

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لَتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يُونُسَ

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسِ بِهَا عَلَىٰ عَنَتِي وَإِنِّي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَىٰ

قَالَ أَلْقِهَا يُونُسَ

فَالْقُهَا فَاذَاهِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا

Ние ще възстановим предишното й състояние.”

23. “И постави ръката си дълбоко зад пазвата си и тя ще побелее, без каквато и да е вреда за теб. Това е друго Знамение,”

24. “За да може Ние да ти покажем някои от Нашите по – големи Знамения.”

25. “Върви при Фараона, той наистина вече е преминал всякакви граници.”

Р. 2.

26. *Мойсей* каза: “Повелителю мой, отвори гръдта ми.”

27. “И облекчи груда ми,”

28. “И развържи възела на езика ми,”

29. “За да могат те да разберат моята реч,”

30. “И ме дари с помощник от моето семейство,”

31. “Моя брат Арон;”

32. “Укрепи силата ми с него,”

33. “И нека той да сподели моя труд,”

34. “За да можем ние много да Те прославим,”

35. “И да те помним много,”

36. “Ти наистина ни познаваш съвършено.”

الْأُولَى ١٦

وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةً أُخْرَى ١٧

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ١٨

إِذْ هَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ١٩

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ٢٠

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ٢١

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ٢٢

يَفْقَهُوا قَوْلِي ٢٣

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ٢٤

هُرُونَ أَخِي ٢٥

أَشْدُدْ يَدِي أَرْبِي ٢٦

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ٢٧

كُنِ نُسْجَاحَ كَثِيرًا ٢٨

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ٢٩

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ٣٠

37. *Бог* каза: “Твоята молба е изпълнена, *Мойсей*!”

38. “И ние наистина вече ти дарихме една милост преди това, *също така*,”

39. “Когато изпратихме на майка ти важно откровение, *казвайки*:

40. “Постави го в ковчег и го хвърли в реката, тогава реката ще го изхвърли на брега и *един, който е и мой враг, и негов враг, ще го извади*”. И аз те обвих с любов от Мен и *Аз направих това*, за да може ти да растеш пред очите Ми”.

41. “Когато твоята сестра отиде и каза: ‘Да ви заведе ли при една, която ще се грижи за него?’ Тогава Ние те върнахме при твоята майка, за да се възрадва нейното око и за да не скърби тя. И ти наистина уби един човек, но Ние те избавихме от скръб. След това Ние те изпитахме всячески. И ти остана дълги години сред мидианския народ. Тогава ти издържа изпитанието, о, *Мойсей*”.

42. “И аз те избрах за Себе Си”.

43. “Вървете, ти и твой брат със Знамения от Мен и не намалявайте усърдието си да Ме поменавате”.

44. “Вървете и двамата при Фараона, защото той вече е прехвърлил всички граници”.

45. “Но му говорете меко, защото може би, той ще ви послуша или ще се побой”.

46. Те отвърнаха: “Повелителю наш,

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يُوسَى ٣١

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ٣٢

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى ٣٣

أَنْ أَقْدِ فِيهِ فِي الثَّابُوتِ فَأَقْدِ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْهِ

الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَ

دَعَا لِي الْغَيْثُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي هَ وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ٣٤

إِذْ تَنَسَّيْتُ أَخْثَكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ

فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَتَوَلَّكَ

نَفْسًا فَذَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ

سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ هَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يُوَسَّى ٣٥

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ٣٦

إِذْ هَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ٣٧

إِذْ هَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ٣٨

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْسَ لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ٣٩

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَتَخَفُ أَنْ يَفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ

ние се боим, че той може да стигне в крайности спрямо нас или ще премине всякакви граници в своето беззаконие”.

47. Бог каза: “Не се бойте, защото аз съм с вас двамата. Аз: чувам и виждам”.

48. “Така че, вървете и двамата при него и кажете: ‘Ние сме пратеници на твоя Бог, ето защо, пусни с нас децата на Израел и не ги притеснявай. Ние наистина сме ти донесли Знамение от твоя Повелител и мир на онзи, който следва Неговите напътствия;’

49. “На нас наистина ни беше открито, че онзи, който отхвърля и се отвърща, ще бъде постигнат от наказание”.

50. *Фараонът* каза: “Кой тогава е Повелителят на вас двамата, о, Мойсей?”

51. Той каза: “Нашият Повелител е Онзи, Който е придал на всичко неговата *подходяща* форма, а след това го е насочил към неговата *подходяща* функция”.

52. *Фараонът* каза: “Каква тогава ще бъде съдбата на предишните поколения?”

53. Той каза: “Знанието за това се съхранява от моя Повелител, *записано* в една Книга. Моят Повелител нито греша, нито забравя”.

يُظَنِّي ⑤

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْعُ وَأَدَى ⑥

فَأْتِيَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى ⑦

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⑧

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُوسَى ⑨

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ⑩

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ⑪

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ⑫

54. *Именно Той е Онзи*, Който сътворил земята като ваша люлка и е прекарал през нея пътища за вас; и Който изпраща дъжд от небето и чрез това Ние произвеждаме различна растителност.

55. Яжте и пасете вашите стада. Наистина, в това се крият Знамения за онези, които са надарени с разум.

P. 3.

56. От нея Ние сме сътворили и вас и вие ще се върнете в нея, по Наша повеля, и от нея Ние ще ви въздигнем отново.

57. И Ние му показахме на него (Фараона) всички Наши Знамения, но той ги отхвърли и отказа да повярва.

58. Той каза: “Нима ти си дошъл при нас, за да ни изгониш от нашата земя с твоите магии, о, Мойсей?”

59. “Но тогава ние действително ще ти доведем магии, подобни на твоите, ето защо, назначи среща на място, удобно и за двама ни между нас и теб, която ние няма да пропуснем нито ние, нито ти”.

60. Мойсей каза: “Вашата среща с мен ще се проведе в деня на Празника, и нека хората да се съберат, когато слънцето се издигне високо”.

61. Тогава, *Фараонът* се оттегли и състави своя план, а след това отиде на мястото на срещата.

62. Мойсей им каза: “Тежко ви! Не кройте никакви лъжи против Аллах, за

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَرَسَلَ إِلَيْكُمُ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ تَحَاتِّ شَيْءٍ ⑤

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَايَةً لِلْأُولِي الْعُقُولِ ⑥

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ⑦

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ⑧

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ⑨

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ⑩

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ⑪

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ⑫

قَالَ لَهُمُ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

да не би Той да ви изстреби с някакво наказание. И наистина, онзи, който крои лъжа, ще бъде унищожен”.

63. След това, те започнаха да спорят помежду си за своите работи и да се съвещават тайно.

64. Те казаха: “Несъмнено, тези двамата са магьосници, които искат да ви изгонят от вашата земя със своите магии и да унищожат вашите най добри традиции”.

65. “Ето защо, съставете вашия план и след това, излезте напред облечени. И наистина, който вземе връх този ден, той ще преуспее”.

66. Те казаха: “О, Мойсей, или ти хвърляй първи, или ние ще хвърлим първи.”

67. Той каза: “Не, вие хвърляйте!” И ето! На него му се сторило, че техните връвчици и обръчи, чрез техните магии, започнали да бягат наоколо.

68. И Мойсей се уплашил в ума си.

69. Ние казахме: “Не бой се, защото ти ще удържиш връх.”

70. “И хвърли онова, което е в дясната ти ръка, то ще погълне всичко онова, което те са направили, тъй като то е само уловка на магьосници. А магьосникът няма да преуспее, каквото и да стане.”

71. Тогава магьосниците били принудени да паднат ничком. Те казали: “Ние вярваме в Бога на Арон и Мойсей.”

فَيُسْحِرْكُمْ بَعْدَآيٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَاهُ ①

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ②

قَالُوا إِن هَٰذِهِنَّ لَسِحْرُنِ يُرِيدُنَ أَنْ يُخْرِجُكُمْ
مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ③

فَأَجِيعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوَصَفَاءُ وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَغْلَى ④

قَالُوا يُؤْوَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
مَنِ الْقَىٰ ⑤

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَآ تَسْعَى ⑥

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ⑦

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ⑧

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سُحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ⑨

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ هَارُونَ
وَمُوسَى ⑩

72. Фараонът каза: “Нима вие сте повярвали в Него преди аз да съм ви дал разрешение за това? Той трябва да е вашият господар, който ви е научил на вашето магьосничество. Ето защо, аз непременно ще ви отсека ръцете и краката последователно, а после ще ви разпъна на кръст на стъблата на палмови дървета и вие ще разберете кой от нас е по – суров в своето наказание и чие наказание трае по-дълго.”

73. Те казаха: “Ние няма да предпочетем теб пред явните Знамения, които ни се явиха, нито пък ние ще предпочетем теб пред Онзи, Който ни е създал. Така че, заповядай онова, което искаш да заповядаш, но ти можеш да заповядаш само що се отнася до настоящи я живот.”

74. “Що се отнася до нас, ние повярвахме в нашия Бог, че Той може да ни прости нашите грехове и да ни прости магьосничеството, което ти ни принуди да използваме. И Аллах е Най – Добрият и Най – Постоянният.”

75. Наистина, онзи, който се яви пред своя Повелител в греховно състояние — ще бъде хвърлен в Ада; и там той нито ще живее, нито ще умре.

76. Но онзи, който се яви при Него като вярващ, след като е вършил добри дела, такива ще получат най – високи степени на достойнство --

77. В Градините на Вечността, под

قَالَ أَمْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِلَهُهُ لَكَيْزَكُمْ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَهْرَ عَنْ أَيْدِيكُمْ وَ
أَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبَتْكُمْ فِي جُدُوعِ
النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ⑪

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَقَفُّنَا
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑫

إِنَّا أَمَّا بِرَبِّنَا لَنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
لَهُ عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ⑬

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑭

وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑮

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

които текат реки и те ще пребивават там *вечно*. И това ще бъде наградата на онези, които са се пазили чисти.

P. 4.

78. И Ние изпратихме откровение на Мойсей като *казахме*: “Изведи Моите слуги през нощта и пробий за тях суха пътека през морето. Ти няма да изпитваш страх, че ще бъдеш застигнат, нито пък *какъвто и да е друг* страх.”

79. Тогава Фараонът започна да ги преследва със своите войски и тях ги постигна от водите на морето нещо, което ги погълна.

80. И Фараонът въведе своя народ в заблуждение и не ги напътствуваше правилно.

81. “О, деца на Израел, Ние ви спасихме от вашите врагове и Ние сключихме с вас завет от дясната страна на Планината и Ние ви изпратихме долу Манна и салва”.

82. Яжте от добрите неща, с които Ние сме ви дарили и не вършете беззакония в това, за да не би Моят гняв да се стовари върху вас; и онзи, върху когото се стовари Моят гняв — ще загине;”

83. “Но аз наистина съм Всепрощаващ към онзи, който се разкае и повярва и който върши добри дела, а после следва напътствията”.

84. “И какво те е принудило да побързаш да се отдалечиш от своя народ, Мойсей?”

فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ٤٤

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ٤٥

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ٤٦

وَاضْلَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ٤٧

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَذَابِكُمْ وَ عَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ٤٨

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ٤٩

وَإِنِّي لَخَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ٥٠

وَمَا آغْنِيكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ ٥١

85. Той каза: “Те ме следват *по петите*, а аз побързах при Теб, Повелителю мой, за да мога да Ти угодя”.

86. Бог каза: “Ние поставихме на изпитание твоя народ в твое отсъствие и Самири ги въведе в заблуждение”.

87. Тогава Мойсей се завърна при своя народ възмутен и скръбен. Той каза: “О, народе мой, нима вашият Повелител не ви даде милостиво обещание? Тогава, защо вие нарушихте вашето обещание към мен: заради това, че определеният срок ви се видя твърде дълъг, или заради това, че пожелахте гневът на вашия Повелител да се стовари върху вас?”

88. Те казаха: “Ние не нарушихме *нашето* обещание към теб самоволно; но ние бяхме обременени от товара на много украшения на хората и ги изхвърлихме и Самири хвърли също така”.

89. Тогава, той им направи едно теле — един идол, който издаваше мучащи звуци. И те казаха: “Това е вашият Бог и Богът на Мойсей”. И така, той се отрече от *вярата на Мойсей*.

90. Нима те не можеха да видят, че то не им даваше никакъв отговор и че няма никаква сила да им направи нито зло, нито добро?

P. 5.

91. И Арон им беше казал преди това: “О, народе мой, това е само средство да бъдете подложени на изпитание. В действителност Милос-

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ٥٢

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ٥٣

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ٥٤

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ٥٥

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ قَفَا لَوْ أَهَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ٥٦

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ٥٧

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا

тивият Бог е вашият Повелител, така че, следвайте мен и се подчинявайте на моите заповеди”.

92. Те отговориха: “Ние няма да престанем да му се покланяме, докато Мойсей не се върне при нас”.

93. *Мойсей* каза: “О, Арон, какво ти попречи, когато видя, че те се отвърнаха”.

94. “От това да ме следват? Нима ти не си се подчинил на моята заповед?”

95. Той отговори: “О, сине на моята майка, не ме хващай за брадата ми или за косата ми. Аз много се боях да не кажеш: ‘Ти си причинил разкол между децата на Израел и не си почакал за моето слово.’”

96. *Мойсей* каза: “А какво имаш да кажеш ти, Самири?”

97. Той каза: “Аз видях онова, което те не видяха. Аз само отчасти следвах по стъпките на Пратеника, но от това, също така, аз се отказвам сега. Така ми повели моят разум”.

98. *Мойсей* каза: “Тогава, върви си! Твоята участ ще бъде да говориш докато си жив така: ‘Пазете се от общуване с мен’ и освен това, на теб ти е обещано наказание, което няма да ти се размине. А сега погледни твоя бог, на който ти беше ревностен поклонник. Несъмнено, ние ще го изгорим и след това ще разпилеем праха му далече в морето”.

فَتَنَّتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاسْبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ①

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ②

قَالَ يَهُدُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ③

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ④

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ⑤ رَأَيْتُ خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ⑥

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسَافِرِي ⑦

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ⑧

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ⑨ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ⑩

99. Вашият Бог е само Аллах, освен когото няма никакъв друг Бог. Той вместила всичко в Своего познание.

100. По този начин Ние ти възвестяваме разказа за онова, което се е случило преди. И Ние сме те дарили с Напомняне от Нас.

101. Онзи който се отвърне от Него, наистина ще понесе тежко бреме в Деня на Възкресението,

102. И то ще пребъде с тях и грозно ще бъде бремето им в Деня на Възкресението,

103. Денят когато ще затръби тръбата. И в този ден Ние ще съберем всички грешници заедно и очито им ще бъдат гълъбово сини.

104. Те ще разговарят един с друг на тих глас и ще си казват: “Вие прекарахте само десет дни”

105. Ние знаем най-добре, какво ще кажат те, най-изтънчените между тях ще кажат: “Вие прекарахте само един ден.”

P. 6.

106. И те те питат за планините. Кажи: “Моят Повелител ще ги направи на парченца и ще ги разпръсне като прах.”

107. “И ще ги остави като голи равнини,”

108. “Където няма да видиш нито вдлъбнатини, нито възвишения.”

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ①

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ②

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ③

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ④

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْجَحِيمَ يَوْمَئِذٍ رُزْقًا ⑤

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ⑥

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَشْلَمَ طَرِيقَهُ ⑦
يَع ⑧ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ⑨

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ⑩

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ⑪

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ⑫

109. В този ден те ще последват Призоваващия *по правия път* и няма да има никакво отклонение от него; и всички гласове ще замлъкнат пред Милостивия Бог и ти няма да можеш да чуеш друго освен глухия звук на стъпки.

110. В този ден ходатайството няма да помогне на *никого*, освен на онзи, комуто Милостивият Бог е дарил разрешение и чието слово на вярата Му е угодно на Него.

111. Той знае *всичко*, което е пред тях и което е зад тях, но те не могат да обхванат това със *своите* знания.

112. И лицата на *всички* ще се смирят пред Живия, Само – Същия и Всеподдържащия Бог. И наистина ще загине онзи, който носи *бремето* на греха.

113. Но онзи, който върши добри дела и е вярващ няма да изпита страх нито от несправедливост, нито от загуба.

114. И така, Ние го изпратихме долу – Коранат на арабски език — и Ние изяснихме в него някои предупреждения, за да може те да се боят от Бога или за да може той да породи *божествена* памет в тях.

115. И така, възвишен е Аллах, истинският Цар! И не бъди нетърпелив по отношение на Корана, преди неговото откровение да достигне напълно до теб, а говори *само*: “О, Повелителю мой, умножи знанията ми!”

116. И наистина, Ние сме установили

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَلَّ
ظُلُمًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ
ظُلُمًا وَلَا مَضْمًا ۝

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝

قَتَلَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيِّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ۝

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ نَسِیَ وَلَمْ نُجِِدْ

завет с Адам предварително, но той забрави и Ние не открийме у него никаква решимост *да не се подчинява*.

Р. 7

117. И тогава Ние казахме на ангелите: “Покорете се на Адам” и те всички се покориха. Само Иблис не се покори. Той отказа.

118. Тогава Ние казахме: “О, Адаме, този ти е враг, на теб и на жена ти; така че не се оставяйте и двамата той да ви изгони от градината, за да не търпите мъки”.

119. “За теб е *осигурено* да не гладуващ там и да не ходиш гол”.

120. “И да не жадуващ там, нито пък да бъдеш изложен на слънчевата горещина”.

121. Но Сатаната му внуши зли мисли, той каза: “О, Адаме, да те заведе ли до дървото на вечността и до нетленното царство?”

122. Тогава те и двамата вкусиха от плодовете на това дърво, така че техният срам им стана явен и те започнаха да се покриват с листите от градината. И Адам не изпълни заповедта на своя Повелител, поради което животът му стана тъжен.

123. След това Неговият Повелител го избра за *Своята милост* и се обърна към него със състрадание и го напътствуваше.

124. Той каза: “Излизайте от тук

لَهُ عَزْمًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ۝

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجُكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَىٰ ۝

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۝

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَىٰ ۝

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ
عَلَيْهِمَا مِنْ وُرْقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۝

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۝

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا

всички заедно, защото едни от вас са врагове на другите. И ако при вас дойде напътствие от Мен, тогава, който от вас последва моите напътствия няма да загине и няма да пострада”.

125. “Но онзи, който се отвърне от Моето напомняне, ще живее в бедствие и в Деня на Възкресението Ние ще го съживим сляп”.

126. Той ще каже: “Повелителю мой, защо Ти ме съживи сляп, след като по-рано аз си имах зрение?”

127. Бог ще каже: “Така *трябваше да бъде*; Нашите Знамения дойдоха при теб и ти ги отхвърли и по същия начин ще бъдеш отхвърлен и ти този ден”.

128. И по този начин Ние въздаваме на онзи, който е разточителен и не вярва в Знаменията на своя Повелител; а наказанието в Бъдния Живот е наистина още по-сурово и дълго.

129. Нима на тях не им служи за напътствие това колко много поколения Ние сме унищожили преди тях в същите тези жилища, в които ходят те *сега*? В това, наистина се крият Знамения за онези, които са надарени с разум..

P. 8

130. И ако не беше словото, изпратено предварително от твоя Повелител и един срок, който беше *вече* определен, незабавно наказание щеше да бъде неизбежно.

131. Така че, понасяй търпеливо онова, което те говорят и възнасяй

يَا تَيْتَكُم مِّنِّي هُدًى لِّفَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۝١٢٧

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ۝١٢٨

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝١٢٩

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ۝١٣٠

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝١٣١

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَسْئَلُونَ فِي مَسْكِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْبَصَرِ ۝١٣٢

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝١٣٣

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝١٣٤

похвала на своя Бог преди изгрев слънце и преди залез слънце и го превъзнасяй в часовете на нощта и в началото и в края на деня, за да можеш ти да намериш *истинско* щастие.

132. И не напрягай очите си да се взираш в онова, което Ние сме дарили на някои класи от тях да му се наслаждават за *кратко време* великолепието на този свят - за да може Ние да ги изпитаме по този начин. И даровете от твоя Повелител са по-добри и по-трайни.

133. И призовавай твоя народ към Молитва и самият ти бъди постоянен в нея. Ние не искаме от теб средства за препитание; Ние сами ти ги даряваме. И краят принадлежи на праведността.

134. И те казват: “Защо той не ни донесе Знамение от своя Повелител?” Нима до тях не е достигнало ясното свидетелство, което се *съдържа* в предишните Книги?

135. И ако Ние ги бяхме унищожили чрез някакаво наказание преди неговото пришествие, те непременно щяха да кажат: “Повелителю наш, защо Ти не ни изпрати някой Пратеник, за да може ние да следваме Твоите заповеди, преди да бъдем унижени и опозорени?”

136. Кажи “Всеки чака; ето защо, чакайте и вие и вие ще разберете кои са хората по правия път и кой следва *истинското* напътствие”.

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝١٣٤

وَلَا تُؤْخَذُ بِمَبْعِثَاتِهِ أَرْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهَا وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝١٣٥

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۝١٣٦

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمُ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝١٣٧

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝١٣٨

قُلْ كُلٌّ مَّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَتَسْأَلُونَ مَنْ أَصْحَابُ الْغَوَارِطِ السَّوْيَةِ وَمِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ ۝١٣٩

ГЛАВА 21 АЛ – АНБИЙЯ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура*, подобно на предшествуващите я, била открита в Мека, много рано през свещеничеството на Светия Пророк. Ибн Масуд казва, че тя била открита преди 5-тата година от Призива, заедно с Главите “Та Ха”, “Ал Кахф” и “Мариям”. Началните стихове на *Сурата* “Мариям” били рецитирани от Джаафар пред Негус по време на Преселението в Абисиния, което станало през същата година. Непосредствената връзка между настоящата *Сура* и *Сурата* “Та Ха” се състои във факта, че към края на последната от двете *Сури* се заявява, че Божието наказание ще застигне неверниците в определеното му време и на Светия Пророк било наредено да понася тяхната съпротива и преследвания търпеливо и издръжливо. Настоящата *Сура* започва с предупреждение към неверниците, че времето за наказанието им вече е дошло и че, макар че сега те ще трябва да дадат сметка за деянията си, те ще продължат да се скитат в пущинака на непослушанието и неверието. Това е непосредствената връзка между настоящата и предшествуващата я *Сура*. Но именно нейната тематика и проблематика, всъщност, представлява свързващото звено между настоящата *Сура* и някои от предходните Глави. В *Сурата* “Мариям” някои от неверните християнски доктрини са отхвърлени и опровергани, като например, това че Христос притежавал Божествени качества, че той отменил Закона и го обявил за проклятие и че спасението зависело не от добрите дела а от изкуплението. В *Сурата* “Та Ха” се дава подробен разказ за Мойсей, за да бъдат опровергани отново тези погрешни доктрини. На християните се казва, че християнството не е било нищо друго освен завено в Мойсеевото Правосъдие и че обстоятелствата на Мойсей представлявали категорично отхвърляне на техните доктрини. Цялата му гордост се състояла в това, че той бил Пророк – законодател. Но, ако законът е проклятие, тогава, според християнското вярване, Мойсей, вместо да бъде предмет на почит и гордост, би трябвало да бъде заклеймен и отхвърлен. След

това, *Сурата* “Та Ха” описва накратко прегрешението, извършено от Адам и по този начин проследява християнската теория за първородния грях до самите й корени, а после я опровергава. В тази *Сура* се изяснява, че грехът не е бил част от наследството на човека и че той бива наказан само за собствените си прегрешения и нарушения. След това се заявява, че ако за човек е било невъзможно да се отърве от греха, тогава се обезсмисля самата цел на Божието наказание, а Пророците и Пратениците на Бога, вместо да отправят предупреждения към грешниците, би трябвало да им предадат успокоителното послание, че, понеже са създания на обстоятелствата и понеже не притежават никаква сила на волята или дискретност, те няма да бъдат призвани да отговарят за своите дела. Същата тема е разширена и развита подробно в настоящата *Сура* и се налага урокът, че враговете не само на този или на онзи Пророк, но и всички Пратеници на Бога – от Адам през Исус до Светия Пророк Мохамед – са били наказвани за злите дела, а праведните били награждавани за добрите си дела. Ако човек бе наследил греха и не може да се отърси от него, тогава няма смисъл или оправдание да се наказват грешниците и награждават праведните. Така че, догмата за наследения грях е измислица без основание.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура* започва с предупреждение към неверниците, че Божието Наказание приближава бързо, но че те се самоизмамват с лъжливо чувство за сигурност. На света никога не е идвал някой Божествен Пратеник, на когото да не са се присмивали и когото да не са освирквали. Но от съчувствие към и загриженост за духовното благополучие на своите народи, Пророците на Бога ги приканвали да приемат истината и да бъдат спасени. Ако грехът е част от наследството на човека, тогава каква е ползата от подобна покана? След това *Сурата* продължава, за да изтъкне някои от възраженията на неверниците, на които се дава убедителен отговор. След това неверниците се призовават да помислят какво ново бремe им налага Коранът, че те са така настроени да отхвърлят неговото Послание. Главната цел на това Послание е да ги възвиси и издигне до морална възвишеност. А тъй като това е откритото собствено Слово на Самия Бог, онези, които го отхвърлят, няма да избягнат наказанието. След това *Сурата* пита неверниците дали сериозно са се замисляли над това, че един Всезнаещ и Мъдър Бог не би създал вселената без велика и сериозна цел и че онези, които се изпречват на пътя за нейното

изпълнение, непременно ще претърпят провал. После, *Сурата* се занимава с преважната тема за Божието. Единство, която представя основната и фундаментална вяра на всички религии. Когато един универсален закон владее и управлява цялата вселена, казва *Сурата*, как може многобожниците да оправдаят *Ширк* (т. е. вярата в плурализма на боговете)? Вярата в плурализма на боговете предполага разногласие между тези богове относно управлението на и контрола над вселената. А тъй като, очевидно, в нея съществува свършен ред, това значи, че има само един Създател и един Контрольор на цялата Вселена. И защо Бог трябва да си има син, след като синът е необходим само там, където е вероятно бащата да стане жертва на упадък или смърт или когато той не може да си гледа работата сам и без помощ? Но всички подобни представи за Бога са богохулни и необосновани. След това *Сурата* посочва един друг Божи Закон, т. е. че винаги когато тъмнота забули цялото лице на земята и светът започва да страда от недостиг на праведни мъже, Бог отваря портите на Своята милост за човечеството и небесна вода, под формата на Божие откровение, се спуска на земята и дарява нов живот на един свят, потънал в грях и безчестие. Феноменът редуване на светлина и тъмнина в духовното царство съответствува на също такъв феномен във физическия свят, където денят и нощта следват едно след друго. После *Сурата* поставя уместно аргумента, че е глупаво от страна на неверниците да отхвърлят Светия Пророк поради оправданието, че той не е нищо друго освен само един обикновен смъртен. Не статутът и положението на носителя на Посланието на Корана имат значение. Онова, което наистина има значение е, кой го е пратил. За да покаже, че каузата на Светия Пророк ще надделее,

Сурата привежда примерите с някои други предишни Пророци – Ной, Аврам (Абрахам), Давид, Соломон, Идрис и други, които, изправени пред горчива, упорита и организирана съпротива, са успели в своята мисия. Всички тези избрани слуги на Бога, като например Исус, били образец на благородно и праведно поведение и подобно на него и те понесли големи трудности и лишения по пътя на Бога. Тогава защо от всички тях само Исус трябва да бъде смятан за Син Божи, а не те? След разказа за тези Пророци, специално се споменава Исус и неговата майка, чиито обстоятелства в никакъв случай не били по-различни от техните. Дори необичайното раждане на Исус не му дава право на никакъв особен духовен статут. Раждането на Яхия също е станало при доста изключителни обстоятелства. Ако Христос е бил роден без помощта на баща, раждането на Яхия станало, когато баща му

достигнал до напреднала старост, а майка му станала ялова и негодна да ражда дете. По същия начин, страданията на Христос в името на Истината не са нещо ново. Макар че бил разпънат на кръста, той бил свален от него жив, но Яхия преживял действителна смърт заради Бога. Тогава, защо единствено смъртта на Исус може да бъде изкупление за греховете на човека, а не и смъртта на Яхия? Към края *Сурата* посочва феноменалното издигане и голямата материална мощ и бляскавото благополучие, прогрес, сила и власт на Гог и Магог – християнските народи на Запада. Когато тези народи, твърди *Сурата*, ще се пръснат по целия свят и ще заемат всяко положение на власт и издигнатост и когато другите нации на света започнат да им се кланят в покорство и започнат да им плащат дан на почит, тогава ще се изпълни обещанието за окончателното унищожение. Божието наказание ще се спусне върху тях така внезапно и бързо, че те ще бъдат съвсем изненадани. Всичките им ръкотворения, източникът и причината за тяхната гордост, и цялата им помпозност, слава и великолепие ще бъдат разрушени до пепел и прах.

АЛ АНБИЙЯ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Приближава се към хората денят на техния съд, а те дълбоко и далеко отиват в своето невнимание.

3. До тях не достига никакво ново увещание от техния Повелител, което те да не слушат без да се забавляват с него.

4. И техните сърца забравят много. И те се съвещават помежду си тайно онези, чиито постъпки са греховни, а после казват: "Нима онзи човек не е също такава човешко същество като самите нас? Тогава, ще приемете ли магьосничеството, след като го виждате ясно?"

5. Бог каза на Пророка: "Кажеш: 'Моят Повелител знае всичко, което е изречено на небесата и на земята. И Той е Всеслушащ и Всезнаещ.'"

6. "Не", казват те, "Това са само объркани сънища; не, той е измислил всичко това; не, той не е нищо друго освен само един поет. Нска Той да ни донесе едно Знамение, подобно на онези, които предишните Пророци, които са били изпращани със Знамения".

7. Никой град от онези, които Ние унищожихме преди тях не беше повярвал въобще. Възможно ли е тогава, те да повярват?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ١

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٢

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ٣

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٤

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ٥

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ٦

8. И по - рано Ние не сме изпращали като Пратеници никои други, освен хора, които Ние бяхме дарили с откровения. Така че, попитайте онези, които имат Напоминанието, ако вие самите не знаете.

9. И Ние не им дадохме тела, които не ядяха никаква храна, нито пък те живяха вечно.

10. Тогава Ние изпълнихме Нашето обещание, дадено на тях и Ние спасихме онези, които Ни беше угодно на Нас, но Ние изтребихме онези, които вършеха беззакония.

11. Сега Ние сме ви изпратили долу една Книга, в която се съдържа вашата собствена слава и издигнатост; нима и тогава няма да разберете?

P.2

12. И колко много градове, които постъпваха неправилно сме унищожили Ние напълно, а после сме издигали в тях някой друг народ!

13. И когато те почувствуваха Нашето наказание, ето! Те се спуснаха да бягат от него.

14. "Не бягайте, а се върнете при удобствата, на които толкова се радвахте и във вашите жилища, за да може да се дойде при вас за съвет както преди."

15. Те казаха "тежко ни, защото ние наистина бяхме грешници!"

16. И този техен вопъл не престана, докато Ние не ги сразихме и не ги превърнахме в пепел.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٨

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ٩

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْأُسْرَفِينَ ١٠

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١١

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ١٢

فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَائِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ١٣

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلُّونَ ١٤

قَالُوا يُؤْيَلْنَا إِنَّكَ لَنْتَ ظَالِمِينَ ١٥

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَبِيدِينَ ١٦

17. И Ние не сътворихме за забавление небесата и земята и всичко, което се намира между тях.

18. Ако на Нас Ни беше угодно да си намерим развлечение, Ние щяхме непременно да го намерим сред онова, което е при Нас, ако Ние въобще бихме направили *такова нещо*.

19. Не! Ние поразяваме лъжата с истина и тя разбива главата ѝ и ето, че тя загива. И тежко ви заради онова, което вие приписвате *на Бога!*

20. На Него принадлежи всичко, което се намира на небето и на земята. И онези, които се намират в Негово присъствие, Му се покланят без гордост и не се чувствуват уморени от това;

21. Те *Го* прославят нощ и ден и това не им омръзва.

22. Нима те са си взели богове от земята, които възкресяват мъртвите?

23. И ако на небесата и на земята имаше и други богове освен Аллах, то тогава сигурно и двамата биха се провалили. Ето защо Преславен да бъде Аллах, Владетелят на Престола, стоящ над всичко, което Му се приписва.

24. Той не може да бъде разпитван за онова, което прави, но тях могат да ги разпитват.

25. Нима те са си взели и други богове освен Него? Кажете: “Приведете вашите доказателства. Ето Книгата на

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ۝١٧

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَا نَتَّخِذُهُ مِنْ دُونِكَ ۝١٨
إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ۝١٩

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝٢٠

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝٢١

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْثُونَ ۝٢٢

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ۝٢٣
لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَإِلَهِةَ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝٢٤

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝٢٥

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ

онези, които са с мен и Книгата на онези, които са били преди мен.” Не, повечето от тях не знаят истината и за това се отвърщат.

26. И Ние сме изпратили нито един Пратеник преди теб, без да му дарим откровение, *казвайки*: “Няма никакъв друг Бог освен Мен, така че, покланяйте се *единствено само* на Мен.”

27. И те казват: “Милостивият Бог Си е взел син.” Свят е Той! Не, те са *само* почитани слуги.

28. Те не говорят преди Той да е заговорил и те действуват *само* по Негова заповед.

29. Той знае онова, което е пред тях и онова, което е зад тях и те ходатайствуват за никого, освен за онзи, който Той приеме и те действуват предпазливо, тъй като се боят от Него.

30. И ако някой от тях каже “Аз съм Бог наред с Него” него Ние ще го изпратим в Ада. По този начин Ние се отплащаме на онези, които вършат зло.

31. *Нима невярващите не виждат, че небесата и земята бяха свързани заедно подобно на маса възли, когато Ние я развързахме? И Ние сътворихме от вода всичко живо. Нима и тогава те няма да повярват?*

32. И Ние сме създали на земята здрави планини, за да не би вие да се разтресете заедно с тях, и Ние прокарахме по нея широки пътища, за да могат те да следват вярната посока.

هَذَا ذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝٢٥

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝٢٦

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۝٢٧

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝٢٨

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝٢٩

وَمَنْ يَقُولْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝٣٠

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝٣١

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝٣٢

33. И Ние сме създали небето като добре защитен покрив и въпреки това те се отвръщат от Знаменията.

34. И именно Той е Онзи, Който е създал нощта и деня и слънцето и луната и всяко от тях се носи по *своята* орбита.

35. Ние не сме дарили с вечен живот нито един човек преди теб. Така че, ако ти умреш, нима те ще останат да живеят вечно *тук*?

36. Всяка душа ще вкуси от смъртта и Ние ви изкушаваме с добро и зло за да ви изпитаме. И вие ще се върнете при Нас.

37. И когато неверниците те видят, те само ще ти се надсмиват. *Те казват:* “Това ли е онзи, който споменава със зло вашите богове?”, тогава когато те самите отхвърлят с *презрение* споменаването на Милостивия Бог.

38. На човека е присъща прибързаността. Аз *непременно* ще ви покажа Моите Знамения, но не Ме карайте да бързам.

39. И те казват: “Кога *ще се изпълни* това обещание, ако вие сте правдиви?”

40. Ако само неверниците знаеха за времето, когато те няма да могат да защитят лицата си от Огъня, нито гърбовете си и че няма да има кой да им помогне!

41. Не, това време ще ги застигне неочаквано, така че то ще ги обърка

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۚ وَالْبَينَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَنْتَحِدُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا
أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ الْهَيْكَلَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ ۖ سَآوَرِكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ﴿٤٠﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا

напълно и те няма да могат да го отвърнат, нито пък ще им бъде дадена отсрочка.

42. И наистина Пратеници са били осмивани и преди теб, но онези, които се надсмиваха бяха застигнати от онова, над което се надсмиваха.

P. 4.

43. Кажете: “Кой може да ви опазва и ден и нощ от Милостивия Бог? Обаче, те се отвръщат от спомена за своя Повелител.

44. Нима те си имат и други богове, освен Нас, които да могат да ги защитават? Те не могат да помогнат на самите себе си, нито пък могат да дружат с *кого* и да е против Нас.

45. Не, Ние осигурихме за тях и техните бащи с *добрите неща на този свят*, докато животът им стана много дълъг. Нима те не виждат, че Ние посещаваме страната и я намаляваме от далечните ѝ граници? Нима дори и тогава те ще успеят да удържат връх?

46. Кажете: “Аз ви предупреждавам единствено само в съответствие с *божественото откровение*.” Но глухит е не могат да чуят призива, когато ги предупреждават.

47. И ако дори само един дъх от наказанието на твоя Повелител ги докосне, те непременно ще извикат: “Тежко ни! Ние наистина бяхме грешници!”

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ
سَخَّرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٣﴾

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٤﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِمَّنْ يُصْحَبُونَ ﴿٤٥﴾

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمْرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمَمُ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يُؤْتِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٨﴾

48. И Ние ще поставим *точни* везни на правосъдие за Деня на Възкресението, така че никоя душа да не бъде ошетена ни най-малко. И даже ако то тежи само колкото зрънце горчица, Ние ще открием и него. И Ние сме достатъчни за уреждането на сметки.

49. И Ние дарихме на Мойсей и Арон Разпознаването и Светлина и Напоминание за праведните,

50. Онези които се боят от своя Бог тайно и които се страхуват от Часа на Съда.

51. И това е благословено Напоминание, което Ние сме изпратили долу; нима вие ще го отхвърлите?

Р. 5.

52. А преди *това*, Ние дарихме Абрахам с напътвие и Ние го познавахме добре.

53. Когато той каза на баща си и на своя народ: “Какви са тези изображения, на които вие сте толкова предани?”

54. Те отговориха: “Ние виждахме, че нашите бащи им се покланят.”

55. Той каза: “Наистина и вие и бащите ви сте били в явно заблуждение.”

56. Те казаха: “Действително ли е истина онова, което ти ни говориш, или и ти си един от онези, които се надсмиват?”

وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً
وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ
مُشْفِقُونَ ﴿٦٠﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُبْرَكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٦٢﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٦٣﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٦٤﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٥﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٦٦﴾

57. Той отговори: “Не, вашият Повелител е Повелителят на небесата и на земята, Този, Който ги е сътворил; и аз съм един от онези, които свидетелствуват за това.”

58. “И аз се кълна в Аллах, че ще се разправа с вашите идоли, след като вие се отдалечите и се обърнете с гръб.”

59. И така, той ги разби на парчета, всички освен най-главния от тях, за да могат те да прибягнат до него за сведение.

60. Те казаха: “Кой е направил това с нашите богове? Той сигурно е голям грешник!”

61. Те казаха: “Ние чухме един младеж да говори *лошо* за тях; той се казва Абрахам”.

62. Те казаха: “Тогава, доведете го пред очите на народа, за да може той да свидетелствува”.

63. Тогава, те казаха на Абрахам: “Ти ли направи това с нашите богове, о, Абрахаме?”

64. Той отговори: “Да, някой наистина е извършил това. Ето главния от боговете. Но попитайте ги дали могат да говорят”.

65. Тогава те се обърнаха един към друг и казаха: “Наистина, самите вие не сте прави”.

66. И тогава, главите им се склониха ниско от горчив срам и те казаха: “Ти знаеш много добре, че те не могат да говорят”.

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
فَطَرَهُنَّ ۖ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾

وَتَاللَّهِ لَا كِبَىٰ دَنَّا أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٨﴾

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْئَتِنَا الَّتِي لَنَا الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦١﴾

قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْئَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٣﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ
كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٤﴾

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾

67. Той каза: “Нима тогава, вместо на Аллах, вие се кланяте на онова, което не може да ви донесе нито полза, нито вреда?”

68. “Срам за вас и за онова, на което вие се кланяте, вместо на Аллах! Нима, тогава не разбирате?”

69. Те казаха: “Изгорете го и помогнете на вашите богове ако вие *въобще* възнамерявате да направите нещо!”

70. Ние казахме: “О, Огън, бъди студен и стани *средство* за безопасност за Абрахам!”

71. И те искаха да му причинят зло, но Ние ги заставихме да претърпят големи загуби.

72. И Ние го спасихме, него и Лот и ги *доведохме* в земята, която Ние благословихме за всички народи.

73. И Ние му дарихме Исак, а като внук и Яков, и Ние ги направихме *всички* тях праведни.

74. И Ние ги направихме вождове, които напътствуваха *хората* по Наша заповед и Ние им изпратихме откровение, *повеляващо* им да вършат добри дела, да спазват Молитвата, и да дават милостиня. И те се кланяха *единствено* само на Нас.

75. И на Лот Ние дарихме мъдрост и знание. И Ние го спасихме от града, който вършеше мерзости. Те бяха наистина нечестив и непокорен народ.

76. И Ние го приехме в Нашата

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۖ

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

قَالُوا احْرَقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ۝

قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْآخِسِينَ ۝

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُّونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۝

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ۝

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

Милост, тъй като той беше наистина *един* от праведните .

P. 6.

77. И си *спомнете* Ной, когато той *Ни* призова в предишното време, а Ние чухме молитвата му и избавихме и него и семейството му от голямо нещастие.

78. И Ние му помогнахме срещу народа, който отхвърли Нашите Знамения. Те бяха наистина нечестив народ и за това Ние издавихме всички.

79. И си *спомнете* за Давид и Соломон, когато те произнесоха своите *съответни* присъди относно посевите, в които влезли овцете на *някои* си хора през нощта и Ние бяхме свидетели на тяхното правосъдие.

80. Ние дарихме Соломон с *пълното* разбиране на *делото* и на всеки от тях Ние дарихме мъдрост и знание. И Ние заставихме планините и птиците да отдават хвала на *Бога* с Давид. И именно Ние правим *всички* тези неща.

81. И Ние го научихме да прави железни ризници за вас, за да може те да ви пазят от нападенията ви един срещу друг. Така че, ще бъдете ли благодарни?

82. И Ние накарахме бурния вятър да се подчини на Соломон. Той духаше, по негова заповед, към земята, която Ние бяхме благословили. И Ние знаем всички неща.

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ ۖ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۖ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَنُوحًا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ ۖ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لَتَحْمِلَكُمْ مِنَ ۖ بِأَسْكُمُ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝

وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۝

83. И Ние накарахме да му се подчинят гмурци на дълбоко, които се гмуркаха заради него, а вършеха и други работи за него освен това, и именно Ние ги пазехме.

84. И си спомнете за Йов, когато той призова своя Повелител, казвайки: "Постигна ме беда, а ти си най-милосърден от всички, които оказват милост".

85. Ние чухме молитвата му и го избавихме от бедата му и Ние дадохме на семейството му а с тях и на всички подобни на тях, като милост от Нас и като напомняне за вярващите.

86. И си спомнете за Измаил, и за Идрис, и за Дул - Кифл. Те всички бяха твърди.

87. И Ние ги приехме в Нашата Милост, защото те бяха праведни.

88. И си спомнете за Дул - Нун, когато той си отиде разгневен и си мислеше, че Ние никога няма да го огорчим и той нададе вопъл в дълбоката тъмнина, като каза: "Няма никакъв друг Бог освен Теб! Ти си свят! Аз наистина бях от грешниците".

89. И така, Ние чухме неговата молитва и го избавихме от бедата. По този начин избавяме Ние вярващите".

90. И си спомнете за Захарий, когато той призова своя Повелител като каза: "Повелителю мой, не ме оставяй бездетен, а Ти си Най - Добрят от наследниците".

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

وَإِيُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِيَ الصُّرُورَ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَعِدَانَا وَذَكَرَ
لِلْعَالَمِينَ ۝

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الصَّابِرِينَ ۝

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَذَا التُّورِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ
نُصِّحِي الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَذَكَرَ يُسُفَّيْ إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝

91. И така, Ние чухме неговата молитва и го дарихме с Йоан и излечихме жена му. Те се надпреварваха един друг в извършването на добри дела и те Ни призоваваха с надежда и страх и бяха смирени пред Нас.

92. И си спомнете за онази, която запази своята непорочност и Ние й вдъхнахме от Нашето слово и Ние направихме от нея и от нейния син Знамение за хората.

93. Наистина това е вашият народ един народ, а Аз съм вашият Повелител, за това покланяйте се на Мен.

94. Но те се разделиха по между си в своите дела, макар че, всички ще се върнат при Нас.

P. 7.

95. Така че, онзи, който върши добри дела и е вярващ, неговите усилия няма да бъдат пренебрегнати. Ние наистина ще си ги запишем.

96. И това е непроменима присъда за всеки град, който Ние сме разрушили, че те няма да се върнат.

97. Това ще бъде така дори когато Гог и Магог са пуснати на свобода и когато те ще побързат от всяко възвишение.

98. И се приближава вярното обещание; тогава, пазете се! очите на онези, които не вярват ще се втречат неподвижно и те ще кажат: "Тежко ни! Ние наистина бяхме небрежни в това. Не! Ние бяхме грешници.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ
زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ۝

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ۝

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهَةٍ رَّجِعُونَ ۝

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝

وَحَرَمٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا إِنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيَلُوكَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

99. “Наистина, вие и онова на което се кланяте, освен Аллах, сте горивото на Ада. И вие *всички* ще отидете там”.

100. Ако това бяха богове, те нямаше да стигнат до там, но те всички ще пребивават там.

101. И там стенанието ще бъде тяхната *сѓдба* и там те няма да могат да чуят *нищо* друго.

102. Но що се отнася до онези, за които вече е било изпратено от нас *обещание* за добра награда, те ще бъдат отведени далеч от там.

103. Те няма да чуят и най-слабия звук от там и те ще пребивават там, където душите им желаят.

104. Великият Ужас тях няма да ги наскърби и ангелите ще ги посрещнат *казвайки*: “Това е вашият ден, който ви беше обещан”.

105. *Споменете си* за деня, когато Ние ще навием на руло небесата, така както писарят навива написания свитък. И така както Ние започнахме първото творение, така и ще го повторим едно обещание, което Ни *задължава*; Ние наистина ще го изпълним.

106. И Ние вече сме написали в Книгата на Давид, след увещанието, че Моите праведни слуги ще наследят земята.

107. В това наистина се крие Знамение за онези, които служат на Бога.

إِنَّمَا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٩﴾

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءَ إِلَهًا مَا وَرَدُوهُمْ وَكُلٌّ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبَعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

لَا يَخْزِيهِمُ الْقَرْعُ الْكَبِيرُ وَتَتْلَقُهُمُ الْمَلَائِكَةُ
هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٧﴾

108. И Ние сме те изпратили теб не за друго, а като милост за всички народи.

109. Кажете: “Наистина, на мен ми беше открито, че вашият Бог е само Един Бог. Тогава, няма ли вие да му се покорите?”

110. Но, ако те се отвърнат отново, кажете: “Аз съм ви предупредил всички еднакво и аз не зная дали е близко или далече онова, което ви е било обещано.

111. “Наистина, Той знае онова, което е открито в речта и онова, което вие скривате”.

112. “И аз не зная дали това не е изпитание за вас и наслада само за известно време”.

113. Той каза *също така*: “Повелителю мой, съди Ти по правда. Нашият Повелител е Милостивият Бог, Чиято помощ трябва да се търси срещу онова, което вие утвърждавате”.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّكَ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

إِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ آذَرْتِي
أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

وَإِنْ آذَرْتِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
حِينٍ ﴿١١٢﴾

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
لَقَدْ عَلِمْنَا عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٣﴾

ГЛАВА 22 АЛ – ХАДЖ

(Откровение преди и отчасти след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

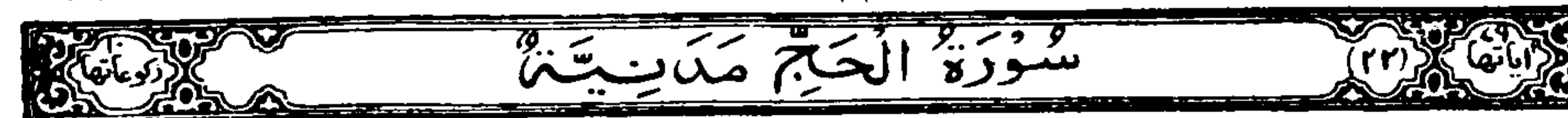
Според мненията на учените, една част от тази *Сура* била открита преди *Хиджра*, а друга част била открита след нея. Дахак, обаче, твърди, че тя цялата е била открита след *Хиджра*. В *Сурата* “Ал-Анбийя” се заявява, че Божието наказание продължава да преследва неверниците по петите, защото те отхвърлят истината. В нейния последен стих, на Светия Пророк му се предписва да призове Божието наказание върху главите на неверниците поради тяхното упорито враждебно отношение. Началният стих на настоящата *Сура* представлява отговор на неговата молитва. Това е непосредствената връзка на настоящата *Сура* с “Ал – Анбийя”. Но съществува и по – широка връзка и по-дълбоко взаимоотношение между тематиката и проблематиката на някои предходни Глави и настоящата *Сура*. Темата, започната в *Сурата* “Мариям” и която по – нататък е развита и разширена в *Сурите* “Та Ха” и “Ал – Анбийя” е доведена до край в настоящата *Сура*. В *Сурата* “Мариям” са обяснени основните принципи на християнската вяра и са опровергани убедително, тъй като без тяхното опровергаване не би имало оправдание за едно ново Послание. Светият Пророк бе заявил претенцията си, че е донесъл едно ново Послание и един нов Закон за цялото човечество. Ако би могло да се покаже, че християнството е съществувало на света в своята исконна чистота и ако на света съществуваше вяра, която претендира че е права, практична и практикуема, тогава не би могло да възникне необходимост от една нова Вяра. Ето защо е трябвало да се докаже, че основните принципи на християнството са неверни и необосновани. Това е направено в *Сурата* “Мариям”, където като се хвърля светлина върху обстоятелствата, свързани с неговото раждане, се показва, че Христос не се е различавал по нищо и не е стоял по-горе от други Божии Пратеници. В Главата “Та Ха” християнската доктрина, че Законът е проклетие се отхвърля напълно и изцяло, докато в *Сурата* “Ал – Анбийя”, същата тема се третира по различен начин и се доказва, че доктрината за първородния грях е съвършено несъстоятелна. Изяснява се, че ако човек страда от

наследството на първородния грях и тъй като е лишен от свободна воля, той не може да се отърве от него, тогава се губи самият смисъл на пришествието на Божиите Пратеници и човек не би могъл да се смята отговорен за своите действия и дела. В настоящата *Сура*, обаче, на нас ни се казва, се ако Исус е постигнал най – високата степен на духовно съвършенство, тогава няма нужда от нов *Шариах* (Закон) и от нов Божии Пратеник. Но фактът, че Светият Пророк и претендирал, че е нов Пратеник и че е донесъл нов Закон, сам по себе си представлява предизвикателство към това християнско убеждение.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Тематиката и проблематиката на настоящата *Сура* се разделя на пет главни части: (1) Към неверниците се отправя заплахата от Божието наказание, защото те отхвърлят претенцията на Светия Пророк, която почива на следните много солидни хипотези: (а) Неговите учения са крайно необходими за човечеството и се базират на истина и мъдрост и разполагат със здрави и солидни аргументи, които установяват тяхната трайна приложимост и празнотата на възраженията на неверниците; (б) Небесни Знамения подкрепят каузата на Пророка – неговите последователи просперират, както материално, така и духовно, а неговите врагове, подобно на враговете на предишните Пророци, търпят поражение от неговите ръце; (в) Той ще бъде благословен с щедрости и благословии в необичайна степен; (г) Неговите учения са предназначени да донесат мир, хармония и добра воля сред народите на света; (д) Всички фалшиви Вери и религиозни системи, включително и християнството ще отстъпят пред необходимия устрем на Исляма и след време ще бъдат изкоренени напълно. (2) На всички Божии Пратеници е била оказвана съпротива, а сатанинският народ е поставял всякакви пречки и спънки по пътя им. Но Бог отстранявал всички тези пречки и в последна сметка каузата на Истината надделявала. (3) Пришествието на Светия Пророк изпълнило онази Божествена цел, за която Патриархът Аврам (Абрахам) се молил на Бог в яловата и суха долина на Мека, когато оставил сина си Ишмаел и жена си Хагар там. (4) Светият Пророк се сблъскал с дълга и упорита съпротива и понесъл неизказани мъки и лишения с голямо търпение и издръжливост и сега е настъпило времето да му се даде разрешение да се бие с противниците си в самозащита. Отбранителната война е не само позволена, но е и похвална, когато каузата на Истината е поставена на изпитание, а Божието избавление идва при онези, които се бият в нейна защита. Ако

сражаването в защита на Истината не е било позволено, човек би бил лишен от свободата на съвестта, която е неговото най-ценно наследство и кланянето на Бога щеше да престане и грехът и неправдата биха царували над всичко в света. (5) Божието учение, подобно на свеж дъжд дарява нов живот и енергия на един духовно мъртъв свят и поради това, непременно ще успее. Цикълът на ново Откровение, което заема мястото на някое старо, продължава. Когато дадено учение приключи определения си срок на живот и изпълни целта, която му е отредена, то бива заменено от ново Учение, което се превръща в двигател на Божията Воля и Цел. *Сурата* завършва с Божието обещание, че Божествена помощ ще бъде оказана на Свтия Пророк, защото той е Обещаният Учител. Следователно, неговите последователи ще трябва да му служат напълно и безусловно. Това е пътят към победата и успеха.

АЛ ХАДЖ

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. О, хора, бойте се от вашия Повелител, защото земетресението на Часа е наистина ужасно нещо.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ٢

3. В деня, когато го видите, всяка жена, която кърми ще забрави своето кърмаче и всяка бременна жена ще се освободи от своето бреме; и ти ще видиш мъжете като пияни, тогава когато те въобще не са пили, но наказанието на Аллах ще бъде наистина сурово.

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٣

4. И сред хората има някои, които влизат в спорове относно Аллах, без да имат знания и следват всеки Сатана, който упорствува в непокорство,

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ٤

5. За когото е постановено, че всеки, който завързва дружба с него, той ще го въведе в заблуждение и ще го напъти към наказанието на Огъня.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ٥

6. О, човешки роде, ако вие се съмнявате относно Възкресението, тогава помислете, че Ние наистина сме ви сътворили от прах, после от капка семе, после от съсирена кръв, после от къс плът, отчасти оформена и отчасти неформена, за да може да ви направим явна *Нашата* сила. И по *Наша* повеля онова, което на Нас Ни е угодно остава в утробите за определен срок, после Ние ви извеждаме като бебета; после Ние ви отглеждаме, за да достигнете до вашата *възраст* на пълна сила. И

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ

сред вас има някои, които смъртта ги застига *преждевременно*, а има и други, които стигат до грохване от старост и *резултатът от това е*, че те не знаят нищо, след като вече са придобили знания. И ти виждаш земята без живот, но когато Ние изпратим вода върху нея, тя започва да се мърда и да набъбва и да отглежда всякакъв вид красива растителност.

7. Това е така, защото Аллах е Истината и именно Той връща мъртвите към живот и Той може да направи всичко;

8. И защото Часът ще дойде *непременно*, за това няма никакво съмнение и защото Аллах ще вдигне онези, които са в гробовете.

9. И сред хората има и такъв, който спори за Аллах без да има знания или напътствия или без просветителната Книга,

10. Отвърщайки се *с презрение*, за да може да отклони *хората* от пътя на Аллаха. На него му предстои безчестие на този свят, а в Деня на Възкресението Ние ще ги накараме да вкусят от наказанието на горенето.

11. Това е така поради онова, което твоите собствени ръце са изпратили преди теб и Аллах не е несправедлив към *Своите* слуги.

12. И между хората има и такъв, който служи на Аллах така *като че ли* стои на края. Ако му се случи нещо добро, той е доволен; а ако го постигне изпитание, той се връща към своя *предишен* път. И той губи както в този

مَنْ يَتَوَتَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يَرُدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ①

ذَلِكَ يَٰٓأَيُّهَا اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ③

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ④

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ⑤

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ⑥

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ

живот, така и в Бъдния Живот. Това е очевидна загуба.

13. Той призовава, наред с Аллах, онова, което не може нито да му навреди, нито да му помогне. Това е наистина извънредно голямо заблуждение.

14. Той призовава онзи, чиято вреда е *по-близо* отколкото неговата полза. Наистина, зъл е покровителят, зъл е и неговият другар.

15. Наистина, Аллах ще направи така, че онези които вярват и вършат добри дела ще влязат в Градини, под които текат реки, защото Аллах прави онова, което на Него Му е угодно.

16. Всеки който си мисли, че Аллах няма да помогне на Пророка на този свят и в Бъдния Живот, нека, *ако може*, по какъвто и да е начин, да се качи на небето и да пресече *небесната помощ*. И нека тогава да види дали неговата уловка ще премахне онова, което *го* довежда до ярост.

17. И по този начин Ние сме изпратили Корана долу като явно Знамение и, наистина, Аллах напътствува онзи, когото на Него Му е угодно.

18. *А що се отнася до* онези, които вярват, и до евреите, и до сабианците, и християните, и магийците, и идолопоклонниците, наистина, Аллах ще отсъд и между тях в Деня на Възкресението, тъй като Аллах е свидетел над всички неща.

إِنْ قَلْبٌ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ⑧

يَدْعُوا لَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِبَئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِبَئْسَ الْعَشِيرُ ⑨

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ⑩

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيطُ ⑪

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ⑫

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑬

Аллах, това ще бъде за негово благо в очите на неговия Повелител. И за вас са законни всички животни, освен онези, за което ви е възвестено иначе. Ето защо, избягвай мерзостите на идолите и избягвай всички слова на неправда,

32. Като оставаш винаги предан на Аллах и не приобщаваш нищо към Аллах, е подобен на онзи, който пада от височина и птиците го сграбчат или вятърът го отнася на далечно място.

33. Това е така. И онези, които почитат свещените Знамения на Аллах, това наистина произхожда от праведността на сърцата им.

34. В тях (приношенията) се съдържа полза за вас за известно време, след това мястото на жертвоприношенията им е Древният Дом.

Р. 5.

35. И за всеки народ Ние сме установили обреди на жертвоприношение, за да могат да поменават те името на Аллах над животните, които Той им е дарил за храна. И така — вашият Бог е Единен Бог; ето защо всички вие Му се покорете. И ти предай блага вест на смирените,

36. Чиито сърца са пълни със страх при споменаването на Аллах и които търпеливо понасят всичко, което ги сполети, и които спазват Молитвата, и които жертвуват от онова, с което Ние сме ги дарили.

37. И сред свещените Знамения на Аллах, Ние сме установили за вас

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣١﴾

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ ﴿٣٢﴾
ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

وَالْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ

жертвените камили. В тях има много добро за вас. Така че, призовавайте над тях името на Аллах, когато те стоят завързани на редици. И когато те паднат *мъртви* на страните си, яжте от тях и хранете онзи, който е *пуждаеш се*, но е безропотен, както и онзи, който проси милостиня. По този начин Ние сме ги направили подчинени на вас, за да можете вие да бъдете благодарни.

38. Нито тяхното месо, нито тяхната кръв достигат до Аллах, но вашето благоговение достига до Него. За това Той ги е подчинил на вас, за да можете вие да прославяте Аллах за това, че ви е напътствувал. И предайте блага вест на онези, които вършат добро.

39. Аллах наистина защитава онези, които вярват. Несъмнено, на Аллах не Му е угоден никой, който е вероломен или неблагодарен.

Р. 6

40. Позволение да се сражават се дава на онези, срещу които е започната война, защото те са били онеправдани — и Аллах наистина има власт да им помогне

41. Онези които са били изгонени незаконно от домовете си, само защото са казали: “Нашият Повелител е Аллах,” и ако Аллах не отблъскваше едни хора с помощта на други, тогава наистина щяха да бъдат разрушени манастири, църкви, синагоги и джамии в които често се поменава името на Аллах. И Аллах наистина помага на онзи, който Му помага на Него. Аллах е наистина Силен и Могъщ —

فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا
وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَ
الْمُعْتَرَّ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْحَسِنِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

إِنَّ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ ۖ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهُدِمَتِ مَسَاجِدُ صَوَامِعَ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. Онези които, ако Ние ги установим на земята, ще съблюдават Молитвата, ще си плащат данъка Закат, ще призовават към добро и ще забраняват злото. И краят на всички дела се намира в ръцете на Аллах.

43. И ако те те обвинят в лъжа, то още преди тях, по същия начин, народите на Ной и племената Аад и Тамуд също така обвиняваха своите Пророци в лъжа.

44. Така правеха и народът на Абрахам и народът на Лот;

45. И жителите на Мидиан. И Мойсей също така беше обвинен в самозванство. Но аз дадох отсрочка на неверниците; след това ги хванах и колко ужасна беше промяната, която аз направих в тяхното положение!

46. И колко много градове разруших ме Ние, когато те се бяха отдали на беззакония, така че покривите им паднаха върху тях и ги покриха, и колко много изоставени кладенци и величави замъци!

47. Нима те не са странствували по земята, те чрез това да имат сърца, способни да разберат или уши, способни да слушат? Но, бедата е там, че не очите им са слепи, а сърцата в гърдите им са слепи.

48. И те те молят да се ускори наказанието, но Аллах няма никога да наруши Своего обещание. Наистина, един ден у твоя Повелител се равнява на хиляда години по ваше пресмятане.

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

وَأِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٣﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

وَاصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبْرُؤُا مُعْطَلَةٌ وَأَقْصَرُ
مَسْجِدٍ ﴿٤٦﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الْصُّدُورِ ﴿٤٧﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٨﴾

49. И колко много са градовете, на които Аз съм дал отсрочка, макар че те бяха пълни с беззаконие. След това Аз ги хванах и при Мен е отплатата.

Р. 7.

50. Кажете: “О, хора, аз само ви нося предупреждение.”

51. Онези които вярват и които вършат добри дела, за тях има прошка и честни дарове.

52. Но онези, които се опълчват против Нашите Знамения и се мъчат да провалят Нашия замисъл те ще бъдат обитатели на Огъня.

53. Ние никога не сме изпращали Пратеник или Пророк преди теб без това че, когато той се е мъчел да постигне онова, което иска, Сатаната да не поставя пречки по пътя към онова, към което той се е стремил. Но Аллах отстранява пречките, създадени от Сатаната. След това, Аллах установява твърдо Своите Знамения. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

54. Той позволява това, за да може да направи пречките, които Сатаната създава по пътя на Пророците изпитание за онези, в чиито сърца има недъг и за онези, чиито сърца са закоравели и, несъмнено, онези, които вършат зло са отишли много далече в своята заблуда

55. И за да могат онези, на които е било дадено знание да разберат, че това е истината от техния Повелител, така че да повярват в нея и да могат техните сърца да се смирят пред Него.

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٤٩﴾

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

فَإِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥١﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَسَّى الْفَقُّ الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ

И наистина, Аллах напътствува онези, които вярват в правия път.

56. И онези, които не вярват няма да престанат да се съмняват в това, докато Часът не ги застигне внезапно или върху тях не се стовари наказанието на един зловещ ден.

57. В този ден ще бъде царството на Аллах. Той ще съди между тях. Така че, онези които вярват и вършат добри дела ще бъдат в Градините на Блаженството.

58. Но онези които не вярват и отхвърлят Нашите Знамения, ще получат позорно наказание.

P.8.

59. И онези които напускат своите домове в името на Аллах, а след това са убити или умрат, тях Аллах ще ги възнагради наистина щедро. И наистина Аллах е най-добрият от награждаващите.

60. Той наистина ще направи така, че те да влязат в едно място, което ще им достави голяма радост. И Аллах е наистина Всезнаещ и Търпелив.

61. Това ще бъде така. И онзи който въздаде подобно на онова, с което самият той е бил сполетян, а след това отново засегнат, Аллах непременно ще му помогне. Аллах наистина е Изличител на греховете и е Всепоощаващ.

62. Това е така, защото Аллах кара нощта да навлиза в деня и кара деня да навлиза в нощта и защото Аллах е Всечуващ и Всевиждащ.

لَهُدَى الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ

عَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَكَلِمٌ
خَيْرٌ الرَّزْقِينَ ﴿٥٩﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
حَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ
عَلَيْهِ لَنَيَصْرُنَّهُ اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

63. Това е така, защото Аллах е истината, а онова, което те призовават наред с Него е лъжа и защото Аллах е Всевишният и Великият.

64. Нима ти не си виждал, че Аллах изпраща долу вода от небето и земята позеленява? Аллах наистина е Познавач на всички тънкости и е Всеобхватен.

65. На Него принадлежи всичко, което се намира на небесата и на земята. И наистина, Аллах е Самодостатъчен и Достоен за всяка Похвала.

P. 9.

66. Нима ти не си виждал, че Аллах е подчинил на теб всичко, което се намира на земята и корабите, които плават по морето по Негова заповед? И Той удържа дъжда да не пада на земята иначе, освен с Негово позволение. Наистина, Аллах е Състрадателен и Милосърден към хората.

67. И Той е Онзи, Който ви е дарил живот и който след това ще ви изпрати смърт, а после отново ще ви върне към живот. Несъмнено, човек е много неблагодарен.

68. За всеки народ Ние сме определили религиозни обреди, които те съблюдават, така че, нека те не спорят с теб по този въпрос; а ги призовавай към твоя Повелител, защото ти, наистина следваш вярното напътствие.

69. И ако те започнат да спорят с теб, кажи: "Аллах знае най-добре онова, което вие вършите."

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُنْزِلُ السَّمَاءَ مَاءً أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ ﴿٦٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَاسِكًا لَهُمْ فَاسْكُوهَ فَلَإِنَّا نَرْكَبُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. “Аллах ще съди между вас в Деня на Възкресението относно онова, за което вие имате разногласия.”

71. Нима ти не знаеш, че на Аллах Му е известно всичко, което се намира на небето и на земята? Наистина, всичко това е запазено в една Книга и това е лесно за Аллах.

72. И наред с Аллах, те се кланят на онова, за което Той не им е изпратил разрешение и на онова, за което те не знаят нищо. И за онези, които вършат зло, няма да има никакъв помощник.

73. И когато Нашите явни Знамения им се възвестяват на тях, ти ще забележиш отрицание върху лицата на онези, които не вярват. Те едва ли не са готови да се нахвърлят върху онези, които им възвестяват Нашите Знамения. Кажи: “Да ви кажа ли за нещо, което е по-лошо и от това? Това е Огънят! Аллах го е обещал на онези, които не вярват. И то е гнусно място!”

P. 10.

74. О, хора, възвестява ви се една притча, за това, слушайте внимателно. Наистина, онези, които вие призовавате наред с Аллах, по никакъв начин не могат да създадат *даже* и муха макар че те се обединяват заедно за тази цел. И ако мухата им отмъкне нещичко, те няма да могат да си го вземат от нея. Слаби са наистина *както* търсецият, така и търсеният.

75. Те не почитат Аллах така както Му се полага. Наистина, Аллах е Силен и Могъщ.

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكُوكَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُفَرْتُمْ مِّنْ ذِكْرِ النَّارِ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاسْتَبَعُوا لَهُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۖ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٤﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾

76. Аллах избира *Своите* Пратеници и между ангелите и между хората. Наистина, Аллах е Всевиждащ и Всечуващ.

77. Той знае онова, което е пред тях и зад тях и *всички* дела се върнат при Аллах за решение.

78. О, вие, които вярвате! Поклонете се и паднете по лице в Молитва и се кланяйте на своя Повелител и вършете добри дела, за да можете да преуспее.

79. И се подвизавайте в името на Аллах, така както ви подобава да се подвизавате в него. Той ви е избрал и не ви е наложил никакви трудности във вашата вяра; *ето защо следвайте* вярата на вашия баща Абрахам. Той ви е нарекъл Мюсюлмани *както* по-рано, така и в тази Книга, така че Пратеникът да може да бъде свидетел над вас, а вие да можете да бъдете свидетели над човешкия род. Следователно, съблюдавайте Молитвата, плащайте си данъка Закат и се дръжте здраво за Аллаха. Той е вашият Господар. Съвършен Господар и съвършен Помощник!

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمُ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٨﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّثْلَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۚ مِن قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

ГЛАВА 23
АЛ МУМИНУН
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Съществуват достатъчно вътрешни доказателства, които показват, че настоящата *Сура* е била открита към края на престоия на Светия Пророк в Мека. Сайюи я смята за последната *Сура*, която е била открита в Мека, малко преди заминаването на Светия Пророк за Медина. Макар че, всъщност тя може и да не е наистина последната, тя безспорно е била между последните *Сури*, открити в Мека. В заключителните стихове на последната *Сура*, на вярващите е казано да се обърнат към Бога и да се подчиняват на Неговите заповеди, тъй като в това се крие тайната на техния бъдещ успех и благоденствие. На тях им се предписва, също така, да поведат война с меч в ръка, така че онези, които са извадили меч срещу Исляма, да загинат сами от меч. Освен това, на тях им се предписва още да се стараят по пътя на Бога с Корана и на тях им се дава обещанието, че ако правят така, Бог ще им помогне и ще им гарантира успех и благополучие. Обещанието е условно. Обаче тук се дава сигурна гаранция, че една общност от вярващи непременно ще се роди, които поради това, че ще изпълнят посочените по-горе условия, ще постигнат успех. Така, едно нещо за което в предходната *Сура* са се правели предположения, че съществува, в настоящата *Сура* се претендира, че е започнало да съществува като действителен факт.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Тази *Сура* започва с благата вест за вярващите, че времето за техния успех и благоденствие вече е настъпило и продължава, за да даде кратко описание на техните характеристики и специални белези, които са показателни за процеса на техния духовен растеж и развитие. Това описание е последвано от кратък, но красив разказ за растежа на човешкия зародиш и дефинира различните етапи, през които преминава детето: от етапа на капка сперма до напълно развито човешко същество и след това обяснява, че така както всяко физическо раждане е последвано от смърт и Възкресение, по същия начин народи или

общности, сред които през дадена епоха настъпва духовно възрождение, през друга епоха са обект на упадък и загиване и след съответното време са последвани от друг народ. Всъщност, духовните и физическите развития имат близко сходство. И двата вида трябва да преминат през седем степени на развитие. След това, настоящата *Сура* развива темата, че всички неща са изпратени на света според определена мярка и всяко от тях продължава да съществува и му се осигурява закрила за определено време. Когато, обаче, то е изпълнило предназначението си то загива и умира. По същия начин Божествените Учения, спуснати преди Корана, отмират, когато изпълнят предназначението си. По този начин, самият факт, че едно учение е Божествено, не му дава право на имунитет срещу загиване. Единствено само на Корана е дарена приемственост и продължителен живот и поради това той ще продължава да осигурява духовна храна за цялото човечество за вечни времена. След това тази *Сура* разказва за някои от богатата, с които Бог е дарил човека и които са необходими за неговото физическо поддържане, а след това извлича моралния урок, че след като Бог е положил такива грижи да подsigури физическите нужди на човека, Той би трябвало да положи също такива, а дори и по – големи грижи, за задоволяването на неговите духовни изисквания. След това се заявява,

че най – същественото предварително условие за осигуряването на духовен прогрес е вяра в Единството на Бога, което още от началото на света са учили и проповядвали Божиите Пророци. Ной проповядвал и пропагандирал Единността на Бога. След него дошла плеяда от Пророци и всички те са учили, че Бог е Един, а онези Божествени Учители, които дошли след тях също подчертавали и натъртвали това. Привържениците на мрака, обаче, винаги са се противопоставяли на тези Пророци и са ги преследвали. Резултатът от борбата между Истината и лъжата бил неизбежно този, че вярващите надделявали, а онези, които не вярвали и отхвърляли Божиите Пратеници, търпели поражение и си изпащали. Праведните слуги на Бога се боят от своя Повелител, вярват в Неговите Знамения, имат твърда вяра в Неговото Единство и вършат добри дела, всеки според възможностите си, и въпреки това смятат, че не са изпълнили напълно своите задължения и отговорности. Те усърдствуват да се надпреварват един друг във вършенето на добри дела. След това, към неверниците се отправя предупреждение, че те ще бъдат наказани, ако упорствуват в това да отхвърлят Божието Послание. Но те не се отказват от злия си път и продължават да вършат порочни и несправедливи дела, докато настъпи часът на наказанието, когато те молят и просят да им бъде дадена още

една последна възможност да се поправят. Но тогава е твърде късно и те биват накарвани да разберат, че болката и наказанието, дори и само за кратък период след цял живот в охолство и комфорт са двойно по-унизителни. *Сурата* завършва като заявява голямата духовна истина, че човек не е създаден без определено предназначение. Неговият живот има благородна цел. Следователно, той не бива да оспорва или да се съмнява в истината на Божия Закон и в Божиите Пратеници и трябва да разбере, че той ще трябва да дава сметка за делата си пред своя Повелител.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Наистина, успехът идва при вярващите,

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

3. Които са смирени в молитвите си,

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ③

4. И които избягват всичко, което е суетно,

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

5. И които са активни в плащането на данъка Закат,

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

6. И които пазят своето целомъдрие,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَفِظُونَ ⑥

7. Освен по отношение на своите жени или на онези, които техните десни ръце притежават, тъй като те не могат да бъдат съдени за това;

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

8. Но онези, които търсят *каквото и да е друго* освен това, вършат прегрешение –

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧

9. И които спазват своите задължения и съглашения.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ⑨

10. И които са стриктни в съблюдаването на техните Молитви.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩

11. Това са наследниците,

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪

12. Които ще наследят Рая. И те ще пребивават там.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫

13. Наистина Ние сътворихме човека от късче глина;

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ⑬

14. После Ние го поставихме като капка семе в сигурно хранилище;

15. После превърнахме семето в съсирек, после превърнахме съсирека в късче безформена плът, после от тази безформена плът направихме кости, след това облякохме костите с плът, след това развихме всичко това в друго създание. И така, да бъде благословен Аллах, най – добрият от всички създатели.

16. След това, вие неизбежно трябва да умрете.

17. После, в Деня на Възкресението, вие ще бъдете върнати към живот.

18. И Ние сме създали над вас седем небеса, лежащи едно над друго и Ние никога не сме пренебрегвали Своите творения.

19. И Ние изпратихме вода от небето в съответстваща мяра, и Ние я накарахме да се задържи в земята, и несъмнено, че Ние решаваме дали да си я вземем обратно,

20. И Ние произведохме за вас по този начин лозя и градини с финикови палми, те ви дават обилни плодове и вие ядете от тях.

21. И Ние произведохме и едно дърво, което произлиза от Планината Синай; то дава масло и лакомство, за онези, които ядат.

22. И в говедата също така има урок за вас. Ние ви даваме да пиете от онова, което е в техните стомаси и вие имате много голяма полза от тях, а и ги ядете, *също така*;

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَنَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِفٍ ۖ وَمَا كُنَّا عَنْ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٨﴾

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٩﴾

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْكَالِينَ ﴿٢١﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

23. И те, също както корабите, ви возят.

P. 2.

24. И Ние изпратихме Ной при неговия народ и той каза: “О, народе мой, служете на Аллах. Вие нямате никакъв друг Бог освен Него. Нима, тогава, няма да станете праведни?”

25. И вождовете на неговия народ, които не вярваха, казаха: “И той също е човек като вас; той иска само да се издигне над вас. И ако такава беше волята на Аллах, Той непременно щеше да прати долу ангели заедно с него. Ние никога не сме слушали за такъв Пратеник от нашите бащи.”

26. “Той е просто човек *поразен* от лудост, ето защо, почакайте малко да видим какво ще стане с него.”

27. Той каза: “О, Повелителю мой, помогни ми, защото те се отнесоха с мен като към лъжец.”

28. Ето защо Ние му изпратихме откровение, *казвайки*: “Прострой Ковчега под Нашия надзор и в *съответствие* с Нашето откровение. И когато дойде Нашата заповед и от фонтаните на земята изригне вода, вземи в ковчега по една двойка от всеки вид, самец и самка, и твоето семейство, освен онези от тях против които е било изпратено слово. И не се обръщай към мен заради онези, които са вършили зло; те ще бъдат удавени.”

29. “И когато ти се настаниш в Ковчега – ти и онези, които са с теб —

يُجِ وَيُعَلِّمُهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

فَقَالَ الْكَاذِبُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَّهْدِيهِ جَنَّةٌ فَتَرَوْا بِهِ حَتَّىٰ جِبِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بُونٍ ﴿٢٧﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ

кажи: “Цялата хвала принадлежи на Аллах, който ни спаси от един нечестив народ!”

30. “И кажи: ‘Повелителю мой, дари ме с благословено приземяване, защото Ти си Най Добрият от всички които приземяват хората’”

31. Наистина в това има Знамения. Ние наистина поставихме на изпитание народа на Ной.

32. След тях Ние създадохме друго поколение.

33. И Ние изпратихме между тях един Пратеник от техните собствени среди, който каза: “Служете на Аллах. Вие си нямате никакъв друг Бог освен Него. Нима, тогава, няма да се боите от Бога?”

P.3.

34. И вождовете на неговия народ, които не вярваха и отричаха свиждаването с Бъдния Живот и които Ние бяхме дарили с блага и удобства на този свят, казаха: “Това е само един човек като всички вас. Той яде от онова, от което ядете и вие и пие от онова, от което пиете и вие”.

35. “И ако вие се покорите на един човек като самите вас, вие наистина ще претърпите загуби”.

36. “Нима той ви обещава, че когато умрете и се превърнете на прах и кости, вас ще ви съживят отново?”

37. “Далече, далече от истината е онова, което ви е обещано”.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبْتَالِينَ ﴿٤٠﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤١﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَافِ الْآخِرَةِ وَاتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٤٣﴾

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ أَنْتُمْ إِذَا الْخِشْيُونُ ﴿٤٤﴾

أَيَعِدْكُمْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٤٥﴾

هِيَاهُنَّ هِيَاهُنَّ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٤٦﴾

38. “Няма друг живот освен нашия настоящ живот, ние бяхме безжизнени и сега живеем, но ние няма да възкръснем отново”.

39. “Той е само един човек, който е скроил лъжа против Аллах, и ние няма да му повярваме”.

40. Той каза: “Повелителю мой, помогни ми, защото те се отнесоха към мен като към лъжец”.

41. Бог каза: “Само след много малко време, те ще се разкайват”.

42. После, наказанието ги застигна справедливо и Ние ги превърнахме в нещо подобно на боклук. Да бъдат проклети хората, които вършат зло!

43. След това, ние отгледахме след тях други поколения.

44. Нито един народ не може да изпревари определения за тях срок, нито пък да остане след него.

45. След това, Ние изпратихме Нашите Пратеници един след друг. И всеки път, когато при някой народ отиваше неговият Пратеник, те го обявяваха за лъжец. Так че, Ние ги изпратихме, един след друг към гибел и ги превърнахме просто в поговорки. Ето защо, да бъдат проклети хората, които не вярват!

46. Тогава Ние изпратихме Мойсей и неговия брат Арон с Нашите Знамения и ясни пълномощия,

47. При Фараона и при неговите

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبْتُكَ ﴿٤٠﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِحَّ نَذِيرٌ ﴿٤١﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُسَّاقًا فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبينٍ ﴿٤٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا

вождове; но те се държаха високомерно и те бяха надменни хора.

عَالِينَ ٥٦

48. И те казаха: “Нима Ние трябва да повярваме на двама души като нас, след като хората от техния народ са ни слуги?”

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبْدُونَ ٥٧

49. И така, те ги нарекоха лъжци и бяха от онези, които бяха унищожени.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ٥٨

50. И Ние дадохме Книгата на Мойсей, за да може да ги напътствува.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٥٩

51. И Ние направихме от сина на Мария и от неговата майка Знамение и Ние им дадохме убежище на едно възвишение със зелени долини и извори от течаща вода.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ٦٠

Р. 4.

52. О, вие, Пратеници, яжте от нещата, които са чисти и вършете добри дела. Наистина, на мен ми е много добре известно какво вършите вие.

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْلُوا صَالِحًا إِنَِّّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٦١

53. И *знайте*, че това ваше братство е единно братство и че аз съм вашият Повелител. Така че, приемоте Мен за *ваши* Покровител.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ٦٢

54. Но те (хората) се бяха разединили и разделили *помежду си* на групи, всяка от които се радваше на онова, което имаше.

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِآلِدِينِهِمْ فَرِحُونَ ٦٣

55. Ето защо, остави ги в тяхната обърканост за известно време.

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ٦٤

56. Нима те си мислят, че с богатството им и потомството им, с които Ние им помагаме,

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُسَبِّدُهُمْ بِهِ مِنْ ثَأَلٍ وَبَنِينَ ٦٥

57. Ние бързаме да им направим добро? Не, но те не разбират.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ٦٦

58. Наистина, онези, които се боят от своя Повелител и го почитат,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ٦٧

59. И онези, които вярват в Знаменията на своя Повелител,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ٦٨

60. И онези, които не приобщават равни на своя Бог,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ٦٩

61. И онези, които жертвуват от онова, което те жертвуват, със сърца пълни със страх, защото те ще се завърнат при своя Повелител,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ٧٠

62. Именно те са онези, които бързат да вършат добри дела, и именно те са онези, които са първи в тях.

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ٧١

63. Ние не обременяваме нито една душа над нейните възможности и у Нас има Книга, която провъзгласява истината и те няма да бъдат онеправдани.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٧٢

64. Не, сърцата им са пълни с пренебрежние към тази *Книга*, и освен това, те си имат дела, с които са заети.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ٧٣

65. Докато, когато Ние поразим с наказание онези от тях, които са се отдали на разкош, и ето! те викат за помощ.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ٧٤

66. “Не викайте за помощ в този ден, защото Ние наистина няма да ви помогнем.”

لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ ۚ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ ٧٥

67. “Моите Знамения са ви били възвестени, но вие се обръщате на петите си,”

68. “Надути от гордост, разказвайки приказки за него , за Корана , през нощта и говорейки глупости.”

69. Нима тогава те не размишляваха над *Божественото* Слово или при тях е дошло онова, което не е идвало при техните отци в древността?

70. Или те не могат да познаят своя Пратеник и за това го отричат *така*?

71. Или пък си говорят, че той е обладан от лудост? Не, той им е донесъл истината, а повечето от тях мразят истината.

72. И ако истината следваше техните възжелания, наистина, небесата и земята, и всичко, което се намира на тях, щяха да бъдат покварени. Не, Ние им донесохме тяхната чест, но сега те се отвърщат от своята собствена чест.

73. Или ти искаш от тях някакво възнаграждение? Но наградата от твоя Повелител е най – добра; и Той е Най – Добър от всички хранители.

74. И няма съмнение, че ти ги призоваваш към правия път.

75. И онези, които не вярват в Бъдния Живот, те наистина се отклоняват от правия път.

76. И ако Ние ги помилвахме и ги избавехме от техните беди, те все пак ще продължават в своето беззаконие и ще се лутат като слепи.

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَلَنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ
تَنْكِبُونَ ﴿٦٧﴾

مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِيرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٨﴾

أَفَلَمْ يَذَّبُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرُوهُمْ
لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧١﴾

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْمُزَكِّينَ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٤﴾

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَكِبُونَ ﴿٧٥﴾

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٦﴾

77. Ние наистина им наложихме наказание, но те не се смириха пред своя Повелител, нито пък те ще се молят *смирено*.

78. Докато, когато Ние им отворим вратата на сурово наказание, ето – те са в отчаяние от това.

P. 5.

79. И Той е Онзи, Който е създал за вас уши, очи, и сърца; *но* вие проявявате малка благодарност.

80. И Той е Онзи, Който ви е размножил на земята и при Него ще се съберете всички вие.

81. И Той е Онзи, Който дава живот и причинява смърт и в Неговите ръце е редуването на нощта и деня. Нима, тогава, вие няма да разбрете?

82. Но те говорят нещо подобно на онова, което говореха предишните народи.

83. Те казват: “Какво? Когато умрем и се превърнем *просто* в прах и кости, нима ние наистина ще възкръснем?”

84. “Това ни е било обещаavano и преди, на нас и на нашите бащи. Това не е нищо друго освен басни на древността”.

85. Кажете: “На кого принадлежи земята и всичко, което се намира в нея, ако знаете?”

86. “На Аллах”, ще кажат те. Кажете: “Тогава, няма ли да размислите?”

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَوُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٨٠﴾
وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾

قَالُوا ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۖ إِنَّا
لَبَعُوثُونَ ﴿٨٣﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا
إِلَّا أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Кажете: “Кой е Повелителят на седемте небеса и Повелител на Великия Трон?”

88. Те ще кажат: “Те са на Аллах.” Кажете: “Нима, тогава, вие няма да си вземете *Него* за *ваши* Покровител?”

89. Кажете: “В чии ръце е властта над всички неща и Кой закриля, но от Когото няма закрила, ако знаете?”

90. Те ще кажат: “*Всичко това принадлежи на Аллах*.” Кажете: “Как тогава можете да се заблуждавате?”

91. Да, Ние ги доведохме до истината и те действително са лъжци.

92. Аллах не си е взел никакъв син, нито пък има никакъв друг Бог наред с Него; в такъв случай всеки бог би взел със себе си онова, което той е създал и някои от тях непременно щяха да надделеят над други. Да се прослави Аллах над всичко онова, което те Му приписват *на Него*!

93. Знаещият невидимото и видимото! Ето защо, Той се е възвисил над всичко друго, което те приобщават към *Него*!

Р. 6.

94. Кажете: “Повелителю мой, ако ти само ми покажеш онова, с което те са заплашени!”

95. “Повелителю мой, тогава не ме причислявай към онези, които вършат беззакония”.

96. И наистина, Ние имаме властта да ти покажем онова, с което Ние ги заплашваме.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٩٧

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٩٨

قُلْ مَنْ مِّنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٩٩

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ١٠٠

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٠١

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ١٠٢

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ١٠٣

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ١٠٤

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ١٠٥

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيدَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ١٠٦

97. Отблъсквай злото с онова, което е най-добро. Ние сме добре запознати с нещата, които те говорят.

98. И кажете: “Повелителю мой, аз търся убежище в Теб от сатанинските клевети”.

99. “И аз търся убежище в Теб, Повелителю мой, за да не би те да се приближат до мен”.

100. Докато, когато смъртта дойде при някой от тях, той не каже с молба: “Повелителю мой, върни ме обратно”.

101. “За да мога да върша праведни дела в живота, който съм оставил зад себе си”. Никога! Това което той казва са само празни думи. И зад тях има една Преграда, до деня, когато те ще възкръснат отново.

102. И когато прозвучи тръбата, между тях няма да има роднински връзки в този ден и нито един от тях няма да се интересува от някой друг.

103. После онези, чиито добри дела натежат – те ще преуспеят;

104. Но онези, чиито добри дела са леки – те са онези, които погубват душите си; те ще пребивават в Ада.

105. Огънят ще изгори лицата им и те ще се хият *от страх там*.

106. “Нима Моите Знамения не ви бяха възвестени, а вие се отнесохте към тях като към лъжи?”

إِذْ فَعَّ بِالنَّارِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ٩٧

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ٩٨

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ٩٩

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ١٠٠

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٠١

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ١٠٢

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٣

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ١٠٤

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ١٠٥

أَلَمْ تَكُنْ أَتَيْنِي عَلَيْكُمْ فَوَعَدْتُكُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ١٠٦

107. Те ще кажат: “Повелителю наш, нашата злоба надделя в нас и ние се превърнахме в заблудени хора”.

108. “Повелителю наш, изведи ни от това и след това, ако ние се върнем към непослушанието си, тогава наистина ще бъдем грешници”.

109. Бог ще каже: “Махайте се, презрени, и не Ми говорете”.

110. “Сред Моите слуги има някои, които говорят: “Повелителю наш, ние вярваме, ето защо, прости ни *нашите* грехове и се смили над нас; защото Ти си Най Добрият от оказващите милост”.

111. “Но вие ги превърнахте в посмешище, до такава степен, че те забравиха да помнят за Мен, когато вие се смеехте над тях”.

112. “И аз ги възнаградих в този ден за тяхната устойчивост и те единствени удържаха победа”.

113. Бог ще каже: “Колко години прекарахте вие на земята?”

114. Те ще кажат: “Ние прекарахме един ден или част от деня, но попитай онези, които държат сметка”.

115. Той ще каже: “Прекарахте малко, ако само знаехте!”

116. “Нима вие си мислехте, че Ние сме ви създали без цел и че вие няма да се върнете обратно при нас?”

117. Възвишен да бъде тогава Аллах,

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝

قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝

فَاتَّخَذَ تَوَهُؤُهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ۝

قُلْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

Истинският цар! Няма никакъв друг Бог освен Него, Повелителя на Славния Трон.

118. И онзи, който призовава друг Бог, наред с Аллах, за което той няма никакви доказателства, ще трябва да даде отчет на своя Повелител. Наистина, неверниците няма да преуспеят.

119. И кажи: “Повелителю мой, прости и помилуй, защото ти си Най Добрият от онези, които проявяват милост!”

الْكَرِيمِ ۝

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۝
فَاتِمَّا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝

يَا وَيْلٌ لِّرَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝

ГЛАВА 24
АЛ-НУР
(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Единодушното мнение на учените относно тази Глава към Мединския период. Злощастната случка, отнасяща се до Айша, благородната съпруга на Светия Пророк, за която специално се споменава в нея, е станала през 5 – а година след Хиджра, след завръщането на Светия Пророк от експедицията против Бани Мусталик през месец Рамадан на същата година. Нейната връзка с предходната Глава, *Сура* “Ал- Мюминун” се състои във факта, че в тази *Сура* се заявява, че Ислямът ще продължава да създава хора, които посредством своята праведност и богоугодно поведение, ще си спечелят благоразположението и помощта на Бога. Настоящата *Сура* се занимава със средствата и методите, които помагат да се привлече Божията милост и помощ и формулира като принцип, че възприемането като начин на поведение на добродетелта и праведността и защитата и запазването на националния морал и поддържането на висок ред в семейството и в общността, са много важни за постигането на тази цел. Ето защо още от самото начало настоящата *Сура* поставя голямо ударение върху запазването на националния морал с допълнителна емфаза върху регулирането и реформирането на отношенията между половете. В предходната *Сура* се заявява, че една от съществените характеристики на вярващите, на които им е писано да се срещнат с Божие избавление, е те да пазят своето целомъдрие. Настоящата *Сура* е продължение и разширение на тематиката и проблематиката на предходната. Постигането и поддържането на успеха, се казва в нея, изисква интелектът, идеалите и моралът на един народ да бъдат чисти и да съществува съвършена хармония и ценящо разбиране между отношенията на индивида и тези на обществото и че голямо ударение трябва да се постави върху националната дисциплина и организация и да се дава предимство на националните изисквания пред нуждите на индивида.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура* третира определени специални теми и поставя специално ударение върху проблемите, които представляват основата върху която се крепи цялата социална и морална структура на обществото и която не може да бъде пренебрегната без да се нанесе смъртоносна рана на моралното благополучие на даден народ. Тъй като се смята, че половата разпуснатост разрушава дисциплината и организацията на дадена общност и тъй като злините, свързани с нея вероятно влияят много отрицателно върху нейния морал, в настоящата *Сура* голямо ударение се поставя върху избягването на подозрение по сексуалните въпроси и на вярващите се казва да не се плашат поради това, че няколко индивиди са се отклонили от пътя на моралната правота, понеже подобни случаи на морални отклонения може да накарат цялата общност да застане нащрек и да бъде по-внимателна като по този начин може евентуално това да се окаже носещо добри резултати. Темата се развива и по-нататък и клеветничеството получава суров упрек. Защото, ако на базата на чисто подозрение или показанието на свидетел със съмнителен морал се позволи да се отправят случайни клевети към целомъдрието на някой друг, има вероятност половата разпуснатост да се разпространи широко в общността и младите хора да бъдат склонни да се отпуснат с представата, че няма нищо лошо в това да се отдадеш свободно на секс. След това, на вярващите се предписва строго да защитават и пазят националния морал и за мюсюлманите се смята, че е много важно да развият наблюдателност и крайна будност по отношение на закрилата и запазването ѝ. Ако се позволи бдителността да се притъпи, непременно ще настъпи влошаване на националния морал. Но, въпреки, че е вярно, че половата разпуснатост, ако ѝ се позволи да се разпространи безпрепятствено, води до упадък и разпадането на цяла общност, индивиди, за които се подозира, че са извършили отделни неморални действия, не бива да се преследват и смазват. Тъй като във всяка общност могат да се намерят по няколко морално разпуснати лица, към такива индивиди следва да се прояви известно снизхождение. Но в същото време се отправя предупреждение към онези, които се опитват чрез своите продължителни зловердни действия, да внесат разкол сред мюсюлманите и да си позволяват ругателен език и клевети, че те ще бъдат наказани и на този и на онзи свят. Бог ще разобличи тяхната порочност и грехове и ще стовари на главите им позор и унижение. След това, настоящата *Сура* продължава със

забележката, че именно собствените му невнимателни действия правят от човека обект на подозрение и клевети и че найбезотговорното от всички подобни действия е безразборното общуване между половете. За да се постави край на такива случаи, които причиняват подозрения и водят до клеветничество, *Сурата* напътствува мюсюлманите да не влизат в никоя къща без да са получили предварително позволение за това. Понататък тя предписва на мюсюлманите и мюсюлманките, че ако се случи да се изправят едни срещу други, те трябва да въздържат погледите си и да охраняват всички пътища за грях и порок. Като допълнително предпазно средство, на мюсюлманките се предписва да не излагат на показ красотата си, както естествена, така и изкуствена, пред онези мъже, които са извън забранената степен за брак (стих 32), освен онези части на тялото, които им е невъзможно да скрият, като например структурата на тялото им или ръстта им. За тази цел те трябва да носят фереджетата си така, че да покриват гърдите си. (За по- подробно описание на "Пурда" виж стих 32). Друга предпазна мярка, предписвана за подобряването и запазването на националния морал е, че не вдовиците на бива да се позволява да остават неомъжени. Понататък се заявява, че трябва да се предприемат стъпки да се освобождават военнопленниците при първата възможност и че на пленник, за когото е невъзможно да спечели своята свобода незабавно, може да му се разреши да плати парите за откуп на удобни части.

Към своя завършек, настоящата *Сура* напомня настойчиво на мюсюлманите да уредят своите домашни и национални проблеми и да бъдат нащрек против безразборното общуване на половете. Едно специално указание, което трябва да бъде спазвано в това отношение е, че дори и военнопленниците, служещи като домашни слуги, а също така и непълнолетните деца не трябва да влизат в личните помещения на техните господари или родители преди зазоряване, по обед или след настъпването на нощта. По всяко друго време всички членове на домакинството имат право да се движат свободно из къщата. Обаче, когато децата стигнат до пубертетната си възраст, те трябва да спазват указанията по отношение на "Пурда" (фереджетото). Стариците, обаче, които нямат желание и нужда да се омъжват, могат, ако искат, да облекчат правилата си относно "Пурда", но дори и на тях не им се позволява да излагат на показ своите украшения пред непознати. След семейната организация, а дори и

поважна от нея, е социалната организация на целия народ и *Сурата* не е пропуснала да изложи необходимите правила за гладкото и успешно ръководство на националните работи. След това *Сурата* дава обещание на мюсюлманите, че ако те осъществяват програмата за живот, която Бог им е предписал, те ще станат световни водачи, както в духовната, така и в материалната сфера и тяхната религия ще се установи твърдо в света. Но когато тяхната власт се установи и каузата им надделява и тържествува, те трябва да се кланят на Бога, да помагат на бедните и на нуждаещите се и да се подчиняват на заповедите на своя Пророк.

АЛ НУР

(откровение след Хиждра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Това е една Сура, която Ние възвестихме и която сме я направили задължителна; и в нея Ние сме възвестили ясни Знамения, за да можете вие да обърнете внимание.

3. Ако жена или мъж са виновни в прелюбодеяние или блудство – бичувайте всеки от тях с по сто удара. И не позволявайте жалостта към тях да ви възпре да изпълните присъдата на Аллах, ако вярвате в Аллах и в Последния Ден. И нека няколко вярващи да бъдат свидетели на тяхното наказание.

4. Мъжът, който се отдава на прелюбодеяние или на блудство, не бива да се жени за друга, освен за жена, която се отдава на прелюбодеяние или блудство, или идолопоклонничка, а пък жена, която се отдава на прелюбодеяние или на блудство не бива да се омъжва за никой друг освен за мъж, който се отдава на прелюбодеяние или на блудство или пък е идолопоклонник. Това наистина е забранено на вярващите.

5. И онези които обвиняват целомъдрени жени, но не доведат четирима свидетели — бичувайте ги с по осемдесет удара и никога след това не приемайте показанията им, защото именно те са нарушители на закона,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا شَآئِفَةُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

6. Освен онези, които се разкаят след това и загладят своята вина, защото Аллах е наистина Всепрощаващ и Милосърден.

7. А що се отнася до онези, които клеветят своите жени и нямат никакви други свидетели освен самите себе си — показанието на едни човек от тези хора е съвсем достатъчно, ако той свидетелствува четири пъти в името на Аллах като казва, че той действително е от онези, които говорят истината.

8. И нека неговата пета клетва да бъде, за да каже, че нека проклятието на Аллах бъде върху него, ако той е един от лъжците.

9. Но нейното наказание ще бъде отменено, ако тя свидетелствува четири пъти в името на Аллах като казва, че той е от лъжците.

10. И нека нейната пета клетва да бъде, за да каже, че нека гневът на Аллах бъде върху нея, ако той говори истината.

11. И ако не беше благодатта на Аллах и Неговата милост към вас и фактът, че Аллах е Състрадателен и Мъдър, Вие щяхте да стигнете до печален край.

Р. 2.

12. Наистина, онези, които са измислили голямата лъжа са някои от вашата среда. Не мислете, че това е зло за вас; не, то е добро за вас. Всеки един от тях ще си получи полагаемото от онова, което той си е заслужил за своя грях; а пък онзи от тях, който е взел главно участие в това, ще получи тежко наказание.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذَّابِينَ

وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذَّابِينَ

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ يُجْزِي تَوَّابٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآلِافِكَ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

13. Защо вярващите мъже и жени, след като чуят за това, не са си помислили нещо добро за своите едновърци и не казаха: “Това е явна лъжа!”

14. И защо не доведоха четири свидетели, *за да докажат* това? Защото след като те не са довели *необходимия* брой свидетели, те наистина са лъжци в очите на Аллах!

15. Ако не беше благодатта на Аллах и Неговата милост към вас на този свят и в Бъдния Живот, върху вас щеше да се стовари едно голямо наказание заради *клеветата*, в която сте се впуснали.

16. Когато приемахте, *а след това и говорехте* с езиците си и произнасяхте с устите си *онова*, за което вие не знаехте нищо и го смятахте за нещо незначително, а в очите на Аллах то беше *нещо* ужасно.

17. И защо не казахте, когато чухте за него: “На нас не ни подобава да говорим за това. Свят си Ти, о, *Боже*, а това е една ужасна клевета!”

18. Аллах ви предупреждава никога да не се връщате към нещо подобно на това, ако сте вярващи.

19. И Аллах ви обяснява заповедите, а Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

20. Онези, на които им харесва неморалността да се разпростре между вярващите, ще получат тежко наказание и на този и на онзи свят. И Аллах знае, а вие не знаете.

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ١٣

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ١٤

لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَسَسْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٥

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَّتِمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ١٦

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ١٧

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ١٨

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٩

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
أَمَّنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢٠

21. И ако не беше благодатта на Аллах и Неговата милост към вас и *фактът*, че Аллах е Състрадателен и Милостив *вие щеше да сте загинали*.

P. 3.

22. О, вие, които вярвате! Не следвайте по стъпките на Сатаната, защото всеки, който следва по стъпките на Сатаната *трябва да знае*, че той непременно ще си навлече неморалност и явно зло. И ако не беше благодатта на Аллах и Неговата милост към вас, нито един от вас никога нямаше да може да се очисти, но Аллах пречиства онзи, когото на Него Му е угодно. И Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

23. И не допускайте онези сред вас, които имат богатства и изобилие, да се кълнат, че те няма да дадат *нищо* на близките си, на нуждаещите се и на онези, които са напуснали своите домове в името на Аллах. Нека те да простят и да бъдат снисходителни към *това* прегрешение. Нима вие не искате Аллах да ви прости? И Аллах е Най-Всепрощаващ и Милостив.

24. Наистина, онези, които обвиняват целомъдрени, вярващи жени, които са невнимателни, такива са прокълнати и на този свят и в Бъдния Живот. И тях ги очаква мъчително наказание,

25. В деня, когато техните езици, и техните ръце и техните крака ще свидетелствуват против тях относно онова, което те са правили.

26. В този ден Аллах ще им даде точно онова, което им се полага и те ще разберат, че само Аллах е Очевидната Истина.

لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ
رَحِيمٌ ٢١

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ٢٢

وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا
أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٣

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ٢٤

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيُهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٥

يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِيبَهُمُ الْحَقِّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ٢٦

27. Лошите дела са за лошите хора и лошите хора са за лошите неща. А добрите неща са за добрите хора и добрите хора са за добрите неща, защото те са невинни за всичко, което те (клеветниците) утвърждават. За тях има прошка и почетни награди.

Р. 4.

28. О, вие, които вярвате! Не влизайте в домове освен вашите собствени, без да предупредите или да поздравит е обитателите им. Това е по-добре за вас, за да бъдете внимателни.

29. И ако не намерите никого там, не влизайте вътре, докато не ви се даде позволение за това. И ако ви кажат: "Вървете си", тогава се върнете, защото това е по-чисто за вас. И на Аллах Му е известно много добре онова, което вие правите.

30. Не е грях от ваша страна да влизате в необитаеми къщи, където се намират ваши вещи. И Аллах знае онова, което откривате и онова, което скривате.

31. Кажи на вярващите мъже да въздържат очите си и да съблюдават целомъдрие. Това е по-непорочно за тях. Наистина, на Аллах Му е много добре известно онова, което правят те.

32. И кажи на вярващите жени да въздържат очите си и да съблюдават целомъдрие и да не разкриват своята естествена и изкуствена красота, освен онова, което подобава да се показва и да закриват гърдите си с покривалата за главите им и да не показват своята

الْخَيْشِشُ لِلْخَيْشِشِ وَالْخَيْشِشُونَ لِلْخَيْشِشِ ۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْمُمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۚ وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۚ وَلَا يُبْدِينَ

красота на никого освен само на своите съпрузи, или на бащите си, или бащите на своите съпрузи, или на своите синове, или на синовете на техните съпрузи, или на техните братя, или на синовете на техните братя, или сестрите на техните жени, или на онези, които десните им ръце притежават, или на такива прислужници от мъжки пол, които нямат никакви полови апетити, или на малки деца, които не знаят нищо за скритите части на жените. И не им позволявайте да тропат с краката си, за да не стане известно онова, което те крият от своите украшения. И се обърнете към Аллах, всички заедно, о, вие, които вярвате, за да можете да преуспеете.

33. И встъпвайте в брак с вдовици измежду вас и с вашите роби и робини, когато те са подходящи за брак. Ако те са бедни, Аллах ще ги дари от Своите щедрости, а Аллах е Щедър и Всезнаещ

34. А онези, които не могат да намерят никакви възможности за брак, трябва да се пазят целомъдрени, докато Аллах не ги дари с възможности от Своите щедрости. И ако някой от онези, които вашите десни ръце притежават, поискат от вас *освободителна грамота*, напишете им я, ако на вас ви е известно нещо добро за тях и пожертвайте за тях от богатството на Аллах, с което Той ви е дарил вас. И не принуждавайте вашите прислужници да се отдават на блудство *като ги държите неомъжени*, ако те искат да се запазят целомъдрени, за да може вие да получите благата на настоящия живот. Но ако някой ги насили, те след тяхното насилване Аллах ще

زَيِّنَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَىٰ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ نِسَائِ بَنَىٰ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ التَّيَّعِينَ غَيْرِ أُولَىٰ إِلَٰزِبَةٍ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۚ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۚ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَنكِحُوا الْأَيَّامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَلَيْسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ زَكَاتًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَأُولَٰئِهِمْ مِنْ مَّا لَىٰ اللَّهُ الَّذِي أَتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيكُمُ عَلَىٰ الْبِعَازِ ۚ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصِنَ ۚ لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ

бъде Прощаващ и Милостив към тях

35. И Ние сме ви изпратили долу явни Знамения, както и примера на онези, които са си отишли преди вас и увещание за онези, които се боят от Бога.

Р. 5.

36. Аллах е светлината на небесата и на земята. Неговата светлина може да се сравни с озарена ниша, в която е поставена лампа. Лампата свети в стъкло. Стъклото е, така да се каже, като блеснала звезда. Тя е запалена от благословено дърво — маслина — нито от Изтока, нито от Запада, чието масло гори почти без съприкосновение с огъня. Светлина върху светлина! Аллах насочва към Своята светлина онзи, когото на Него Му е угодно. И Аллах предлага на хората притчи, защото на Аллах Му е известно много добре всичко.

37. Тази светлина сега е запалена в домовете, за които Аллах е заповядал, те да се прославят и Неговото име да се поменава в тях. Там Той е прославян сутрин и вечер,

38. От хора, които нито търговия, нито размяна не може да ги отклони от поменаването на Аллах и от съблюдаването на Молитвата, и от плащането на данъка Закат. Те се боят от деня, когато сърцата им и очите им ще изпаднат в смущение,

39. Така че да може Аллах да им даде най — добрите награди за техните дела и да ги увеличи от Своите щедрости. И

الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
يَخْلَوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِهَا فِيهَا
مِصْبَاحٌ الْيُصْبِحُ فِي رُجَاةٍ الرُّجَاةُ كَأَنَّمَا كَوَّكِبٌ
ذُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٧﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّنْ

Аллах наистина дарява без мярка онзи, когото на Него Му е угодно.

40. А що се отнася до онези, които не вярват, техните дела са подобни на мираж в пустинята. Жадният си мисли, че той е вода, докато стигне до него, когато вижда, че е нищо. И той намира близо до себе си Аллах, Който тогава му изплаща напълно онова, което си е заслужил, а Аллах е бърз в разчистването на сметките.

41. Или техните дела са като гъста тъмнина в широко и дълбоко море, покрита от вълна, над която има друга вълна, над които има облаци: слоеве тъмнина, един над друг. Когато протегне ръка, той почти не може да я види; и онзи, на когото Аллах не дава никаква светлина — за него няма въобще никаква светлина.

Р. 6.

42. Нима ти не си видял, че Аллах прославят всички, които се намират на небесата и на земята и че същото правят и птиците с разперените си крила? Всеки знае своя собствен начин на молитва и прослава. И на Аллах Му е известно много добре всичко което те правят.

43. И на Аллах принадлежат и небесното и земното царство и при Аллах ще бъде завръщането.

44. Нима ти не си виждал, че Аллах гони облаци, после ги съединява, после ги струпва така, че ти виждаш как от средата им се излива дъжд? И Той изпраща долу от небето облаци като планини, носещи със себе си град

فَضْلُهُ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
اللَّهَ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

أَوْ كَظُلُمٍ فِي بُحْرٍ لَّيْلِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ
سَمَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
يَكُنْ لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْكَافِرُ ضَلَّ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَمَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ
يُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ

и Той поражява с него онзи, когото на Него Му е угодно, и го отклонява от онзи, от когото на Него Му е угодно. Блясъкът на неговата светкавица едва ли не лишава от зрение.

45. Аллах редува нощта и деня. В това наистина има урок за онези, които имат очи.

46. И Аллах е създал всички животни от вода. От тях има *някои*, които пълзят по коремите си, и сред тях има *някои*, които ходят на два крака, и от тях има *някои*, които ходят на четири крака. Аллах създава онова, което на Него Му е угодно. Несъмнено, Аллах има властта да прави всичко, което Му е угодно.

47. Ние наистина сме изпратили долу явни Знамения. И Аллах напътствува по правия път онзи, когото на Него Му е угодно.

48. И те казват: “Ние вярваме в Аллах, и в Неговия Пратеник и ние сме покорни”, а след това някои от тях се отвърщат. Но такива не са вярващи.

49. И когато ги призоват при Аллах и при Неговия Пратеник, за да може Той да отсъди между тях, ето! една част от тях се отвърща.

50. Но ако *те си мислят*, че правото е на тяхна страна, те се втурват към него, изпълнени с покорство.

51. Дали това не е така, защото в техните сърца има някакъв недъг? Или да не би те да се съмняват, или да не би да се боят, че Аллах и Неговият Пратеник ще бъдат несправедливи към

بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنًا
بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٨﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى
فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٠﴾

وَأِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥١﴾

إِنِّي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمَرُوا بِتَابُوتٍ أَمْ يُخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ

тях? Не, просто самите те вършат беззакония.

P. 7.

52. Ответът на вярващите, когато те биват призвани при Аллах и при Неговия Пратеник, за да може Той да отсъди между тях, е само един: те казват: “Ние слушаме и се подчиняваме.” И именно те ще преуспеят.

53. И онзи който се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и се бои от Аллах, и взема Него като щит за *закрила*, именно той е от онези, които ще преуспеят.

54. И те се кълнат в Аллах с най – силните си клетви, че ако ти им наредиш, те непременно ще тръгнат напред. Кажи: “Не се кълнете; *онова*, което се изисква е действително подчинение там където е правилно. Наистина, на Аллах Му е добре известно онова, което вие вършите.

55. Кажи: “Подчинявайте се на Аллах и на Неговия Пратеник.” Но, ако се отвърнете, тогава той е отговорен само за своето бreme, а вие сте отговорни само за вашето бreme. И ако вие му се подчинявате, вие ще бъдете напътствувани правилно. А Пратеникът не е отговорен за нищо друго освен само да предаде Посланието.

56. Аллах е обещал на онези от вас, които вярват и които вършат добри дела, че Той непременно ще ги направи Наследници на земята, така както Той е направил Наследници *измежду* онези, които са били преди тях; и че Той наистина ще установи за тях тяхната

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٢﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٣﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ فَآوَلِيكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
قُلْ لَا تُفْسِدُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٦﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَيُبَكِّنَنَّهُمْ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ

вяра, която Той е избрал за тях; и че Той наистина ще им даде в замяна сигурност и мир след техния страх: те ще се кланят на Мен и те няма да прибиват нищо към Мен. А онези, които проявят неблагодарност след това, именно те ще бъдат непокорните.

57. И съблюдавайте Молитвата, плащайте си данъка Закат и се подчинявайте на Пратеника, за да може да получите милост.

58. Не си мислете, че онези които не вярват ще могат да провалят *Нашият* план на земята; тяхното убежище е Адът, а той наистина е зла обител.

Р. 8.

59. О, вие, които вярвате! Нека онези, които вашите десни ръце притежават, и онези от вас, които още не са възмъжали да ви искат позволение три пъти преди да се появят във ваше присъствие: преди утринната Молитва, когато сваляте дрехите си през следобедната жегата през лятото, и след нощната Молитва. Това са трите пъти, когато вие се усамотявате. По друго време, различно от тези три, не можете да бъдете обвинявани нито вие, нито те, защото те трябва да обикалят около вас, като едни ви прислужват, а други от вас се грижат за други. По този начин Аллах ви изяснява Знаменията, защото Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

60. И когато децата между вас достигнат пубертет, те също така трябва да искат позволение, също така, както и онези, споменати по-горе. По този начин Аллах ви изяснява Своите заповеди, а Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

وَلْيَبْدُوا لِلّٰهِمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا يَعْبُدُوْنِيْ
لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾

وَارْقِبُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٥٨﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ
عَ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْبَصِيْرُ ﴿٥٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاذِنَكُمْ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ
مَرٰتٍ مِّنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ
مِّنَ الظُّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ
لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هٰٓئِهِ
طَوْفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اَللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاذِنُوا كَمَا
اسْتَاذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اَللّٰهُ لَكُمْ
اٰيٰتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. *Що се отнася до* възрастни жени, прехвърлили възрастта за раждане на деца, които нямат желание да се омъжват, те не могат да бъдат винени, ако те свалят горните си дрехи, без да показват своите красоти. Но въздържането *даже от това* е по-добро за тях. И Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

62. Няма вреда нито за слепите, нито за куците, нито за болните, нито за самите вас, ако вие се храните в собствените си домове, или домовете на вашите бащи, или домовете на вашите майки, или домовете на вашите братя, или домовете на вашите сестри, или домовете на вашите чичовци, или домовете на вашите вуйчовци, или домовете на сестрите на вашите бащи, или домовете на сестрите на вашите майки, или *от онова*, ключовете за което се намират във вашите ръце, или в дома на ваш приятел. Няма вреда за вас, независимо от това дали се храните заедно или отделно. Но, когато влизате в някой дом, поздравявайте своите хора едно приветствие от вашия Повелител, изпълнено с благословии и чистота. По този начин Аллах изяснява Своите заповеди, за да можете вие да разберете.

Р. 9.

63. Истински вярващи са само онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и които, когато те са с него по някой въпрос *от обща важност*, който ги е събрал заедно, не си отиват, докато не поискат разрешение от него. Наистина, онези, които искат разрешения от теб, именно те са, които

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَتَّعِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ
بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَائِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ عَمَّتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خَالَاتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِيْحَهُ اَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلَى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اَللّٰهِ
مُبْرَكَةً طَيِّبَةً كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اَللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

اِنَّ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاِذَا
كَانُوْا مَعَهُ عَلَىٰ اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ
اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

наистина вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. Ето защо, когато те поискат разрешение от теб заради някаква своя работа, дай разрешение на онези от тях, на които на теб ти е угодно и помоли Аллах да им даде прошка. Наистина, Аллах е Най – Всепрощаващ и Милостив.

64. Не се отнасяйте към призива на Пратеника сред вас като към призива на един от вас към друг. На Аллах са Му добре известни онези от вас, които си отиват крадешком, криейки се. Така че, нека онези от вас, които се противят на Неговите заповеди, да се пазят да не би да бъдат подложени на изпитание, или да не би да бъдат застигнати от сурово наказание.

65. Слушайте вие! На Аллах принадлежи всичко, което се намира на небесата и на земята. Той наистина знае в какво положение се намирате вие. И в деня, когато те ще се върнат при Него, Той ще им извести какво са правили. И Аллах знае всички неща много добре.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَأْذِنُوا لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
فَإِذَا سَأَلْتُمْ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنْ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٤﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

إِلَّا إِنْ يَشَاءُ اللَّهُ فَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

ГЛАВА 25 АЛ-ФУРКАН (Откровение преди Хиждра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Преобладаващото научно мнение е, че настоящата *Сура* е от меккански произход и я отнася към последния период в Мекка. Някои западни писатели са на мнение, че тя е била открита много рано по време на свещеничеството на Светия Пророк. Те обясняват това свое предположение с липсата на намеци за преследването на мюсюлманите от страна на курайшитите, което - твърдят те – започнало няколко години по-късно. Това предположение е твърде неаргументирано, за да заслужава сериозно внимание. Все едно е да се каже, че тъй като някои мекански Глави не съдържат никакви намеци за неверници, то, следователно, не е имало никакви битки между мюсюлманите и неверниците през меканския период.

Сурата “Ал-Нур” завършва с обяснение за много голямото значение и полезността на ислямската организация. В нея се заявява, също така, че някои мюсюлмани не били запознати с нейните големи потенциални възможности, а от друга страна, те се страхували от организацията на неверниците, която била гнила до корените и костите си. Настоящата *Сура* дава причините поради които страхът на народа от слаба вяра е само една илюзия и фиктивна от тяхното изплашено въображение и той фактически не съществува.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура* започва с категоричното изявление, че Посланието на Корана е предназначено за цялото човечество. По-нататък тя казва, че Всемогъщият Бог, Който е открил Корана е единственият и неоспорим Господар на небесата и на земята и единственият Създател на всеки атом във Вселената. Ето защо, Неговото Слово е и трябва да бъде в пълна хармония със законите на природата и поради това, неговото приемане или отхвърляне не означава просто приемането или отхвърлянето на един открит

АЛ ФУРКАН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Блгословен е Този, Който е изпратил долу Разпознаването на Своя слуга, за да може то да служи като предупреждение за всички светове-

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②

3. Онзи, на Когото принадлежат и небесното и земното царство. И Той не си е взел никакъв син и няма никакъв съдружник в царството, и е сътворил всичко и му е придал *неговата* подобаваща съразмерност.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ ③

4. И все пак те са си взели наред с Него богове, които не са създали нищо, а самите те са създадени и които нямат никаква власт да си нанесат нито вреда, нито полза на самите себе си и те не управляват нито живота, нито смъртта, нито възкресението.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ④

5. Онези които не вярват казват: "Това не е нищо друго освен лъжа, която той е измислил и други хора са му помагали в това." Ясно е, че те са виновни в извършването на несправедливост и изричането на неистина.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَعَاوَنَاهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤

6. И те казват: "Това са басни на древните; той е накарал да му ги запишат и те му се диктуват сутрин и вечер".

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑥

7. Кажи: "Онзи, Който знае *всяка* тайна, *намираща се* в небесата и на земята е открил това. Наистина Той е Всепрощаващ и Милостив".

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ⑦

закон, а е равносилно на покоряване или нарушаване на самите природни закони. После се заявява, че тъй като на неверниците им е трудно да отрекат различието и превъзходството на ученията на Корана, те намират убежище зад предтекста, че той не е плод на труда на един единствен индивид, а е резултат от съвместните усилия на много лица. По-нататък те твърдят, че неговите учения са били плагиатизирани от старите Свещени Писания. Но тези изявления са напълно несъстоятелни, защото, ако Коранът е плод на човешки усилия, той не би могъл да притежава учение, което е извън възможностите на човека да създаде. А ако той е просто копие от старинните Свещени Писания, то тези Писания би трябвало да притежават неговите отличия и красоти, но това не е така. След това, *Сурата* отговаря на някои изтъркани и клиширани възражения на неверниците като например това, че Светият Пророк е просто един обикновен смъртен и като такъв е подвластен на изискванията на плътта. После се прави кратка препратка към закона за възхода и падението на народите и към неверниците се отправя предупреждение, че времето за техния упадък и гибел и времето за издигането, прогреса и процъфтяването на мюсюлманите, вече е дошло. След това, вниманието на неверниците се насочва към явлението, че Бог е създал два вида води, едната горчива, а другата сладка и двете текат една до друга. Те продължават своите успоредни курсове и не се смесват една с друга. По същия начин, ученията на Корана и тези на другите Свещени Писания ще продължават да съществуват едни до други, за да може чрез сравняването им хората да разграничават истинското от лъжливото и сладкото от горчивото. Към края си, *Сурата* споменава няколко специални знаци и белези на онези праведни слуги на Бога, които като действуват в съответствие с ученията на Корана, достигат до найвисокия връх на духовната извисеност и завършва с подчертана препратка към великата истина, че Бог е създал човека, за да може последният да служи на една много възвишена и благородна цел и който не успее да изпълни тази цел ще се лиши от Божията милост и благодат.

8. И те казват: “Що за пратеник е този, щом яде храна и ходи по улиците? Защо не му е изпратен и ангел, за да може да бъде предупредител заедно с него?”

9. “Или на него трябваше да му бъде спуснато съкровище или той трябваше да си има собствена градина, за да яде от нейните плодове”. И онези, които вършат зло казват: “Вие не следвате нищо друго освен един омагьосан човек”.

10. Виждаш ли как те измислят уподобления за теб? По този начин те са се заблудили и не могат да намерят път.

Р. 2.

11. Благословен е Онзи, Който, ако на Него Му е угодно, ще те дари с нещо много по – добро от всичко това – Градини, през които текат реки – и ще ти дари и палати, също така.

12. Не, те отричат Часа, а за онези, които отричат Часа, Ние сме подготвили буен огън.

13. Когато той ги види от далече, те ще чуят неговия пукот и грохот.

14. И когато те бъдат хвърлени в неговата теснота, оковани заедно, те ще пожелаят да бъдат унищожени там.

15. “Днес не се молете за едно унищожение, а се молете за много унищожения”.

وَقَالُوا مَالٍ هَذَا الرُّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَسْهَى
فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
نَذِيرًا

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا
وَزَفِيرًا

وَإِذَا الْنُّفُوسُ سُئِلَتْ كَيْفَ أَصْبَحْتُمْ مَقَرًّا لِمَنْ دَعَا هَٰذَاكَ
تُوبًا

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاجِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

16. Кажете: “Това ли е по – добро или Градините на Вечността, които са обещани на праведните? Те ще бъдат тяхната награда и обител”.

17. Там те ще имат всичко, което пожелаят и ще обитават там вечно. Това е обещание от вашия Повелител, което винаги може да бъде измолено.

18. И в деня, когато Той ги събере заедно с онези, на които те се кланят, Той ще попита: “Вие ли бяхте онези, които въведохте в заблуда тези мои слуги или самите те се отклониха от правия път?”

19. Те ще кажат: “Свят си Ти! На нас не ни подobaваше да си вземаме други покровители освен Теб; но Ти си дарил тях и техните бащи с богатата на този живот, докато те забравиха за увещанието и се превърнаха в загиващ народ”.

20. Тогава Ние кажем на идолопоклонниците: “Сега вие виждате, че те ви уличиха в лъжа, относно онова, което казахте, така че, вие не можете да предотвратите наказанието или да получите помощ”. И ако някой от вас върши зло, Ние ще му дадем да вкуси от сурово наказание.

21. И Ние никога не сме изпращали Пратеници преди теб, които да не ядяха храна и да не ходеха по улиците. И Ние правим едни от вас изпитание за други. Тогава, ще бъдете ли твърди? И твоят Бог е Всевиждащ.

ЧАСТ 19.

Р. 3.

22. И онези, които не очакват да се представят пред Нас, казват: “Защо не са изпратени ангели долу при нас? Или

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خُلْدٌ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدٌ
مَسْئُولًا

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
يَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ
دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

فَقَدْ كَذَّبَكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُدِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ
لِيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَسْهَوْا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رَبُّكَ بِصِيرًا

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ

защо ние не виждаме нашия Повелител?" Наистина, те имат прекалено високо мнение за себе си и са прехвърлили далече границите.

23. В деня, когато видят ангелите - в този ден няма да има блага вест за виновните и те ще кажат: "О, ако между нас имаше една голяма преграда!"

24. И Ние ще се обърнем към направеното от тях и Ние ще го превърнем в разпръснати пращинки.

25. Обитателите на небесата в този ден ще бъдат в по - добро положение, що се отнася до *тяхното* убежище и по - добре, що се отнася до *тяхното* място на отдах.

26. И в деня, когато небесата се разкъсат заедно с облаците и многобройни ангели се слуснат долу

27. Царството на Истината в този ден ще принадлежи на Милостивия Бог и тежък ще бъде този ден за неверниците.

28. *Запомнете* деня, когато злосторникът ще хапе ръцете си и ще казва: "О, ако само бях поел *същия път*, по който вървеше Пратеникът!"

29. "О, тежко ми! Ако само не бях си взел такъв за другар!"

30. "Той ме отвърна от Напомнанието, след като то ми беше изпратено на мен!" А Сатаната изоставя найковарно човека.

31. И Пратеникът ще каже: "О, Повелителю мой, моят народ наистина

عَلَيْنَا الْمَلَكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٣٢﴾

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنْثُورًا ﴿٣٣﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٣٤﴾

وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا ﴿٣٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٣٦﴾

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَّتَنِي أَخَذْتُ
مَعَ الرُّسُولِ سَبِيلًا ﴿٣٧﴾

يُوَلِّتُنِي لِتَتَّبِعَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٣٨﴾

لَقَدْ أَضَلَّتْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي، وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٩﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٤٠﴾

се отнася към Корана като към нещо ненужно."

32. По този начин, Ние сме създали за всеки Пророк по един враг измежду грешниците; но твоят Повелител ти е достатъчен като Наставник и Помощник.

33. И онези които не вярват, казват: "Защо не му е бил възвестен наведнъж целият Коран?" *Ние сме го възвестили така*, за да може да укрепим твоето сърце с него. И Ние сме придали най - добрата форма.

34. И те не ти привеждат никакви подобия, но Ние сме ти дали истината и едно отлично обяснение.

35. Онези, които ще бъдат събрани легнали по лице в Ада - тяхната участ ще бъде по горчива и те ще се отклонят далече от *правия път*.

P. 4.

36. Ние дарихме Мойсей с Книгата и назначихме брат му Арон за *негов* помощник.

37. И Ние казахме: "Вървете и двамата при хората, които отхвърлиха Нашите Знамения". После Ние изтрибихме окончателно този народ.

38. *А що се отнася до* народа на Ной, когато те отхвърлиха Пратениците, Ние ги издавихме и ги превърнахме в Знамение за човешкия род. И Ние сме подготвили мъчително наказание за онези, които вършат зло.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ
تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِشَيْءٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنُ
تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

الَّذِينَ يُخْشَوْنَ عَلَى وُجُوهِِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ
سُوءَ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَرَبْنَاهُمْ
تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

39. И Ние унищожихме Аад и Тамуд, и народат на Кладенеца, и много поколения между тях.

40. И на всеки един от тях, Ние изпратихме ясни поучения, и всеки от тях Ние унищожихме напълно.

41. И те неверниците на Мекка трябва да са посетили град, където е валил пагубен дъжд. Нима те не са го видели? Не, те не могат да се надяват да бъдат възкресени след смъртта.

42. И когато те видят, те само ще ти се подиграват: "Това ли е оня, когото Аллах е изпратил като Пратеник?"

43. "Той наистина за малко да ни отвърне от нашите богове, ако ние не се бяхме държали твърдо за тях". И когато видят наказанието, те ще разберат кой се е отклонил най-много от правия път.

44. Виждал ли си ти онзи, който приема своето зло желание за свой бог? Тогава можеш ли да бъдеш негов хранител?

45. Нима ти си мислиш, че повечето от тях слушат или разбират? Те са просто като говеда – не, те са се отклонили дори по-лошо от тях от правия път.

Р. 5.

46. Нима ти не си виждал как твоят Повелител удължава сянката? И ако на Него Му беше угодно, Той щеше да я направи неизменна. След това Ние направихме от слънцето неин водач.

وَعَادًا وَتَوَدًّا وَأَصْحَابَ الرَّيِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَبِيرًا ۝

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِيطَتْ مَطَرُ السَّوْءِ أَفْكَمَ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَخَذُوا نَكَ إِلَّا هُزُوءًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْيَقِينِ لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا ۝

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝

47. И след това, Ние я привличаме към Себе си – леко привличане.

48. И именно Той е Онзи, Който е направил от нощта покров за вас и Който е направил съня за почивка, а денят е направил за ставане.

49. И Той е Онзи, Който изпраща ветровете като благи вести преди Своята милост, и Ние спускаме долу на земята чиста вода от небето,

50. За да може по този начин Ние да дадем живот на мъртвата земя и да я дадем за пиене на нашите създания – голямо множество от хора и животни.

51. И Ние сме им обяснили това по различни начини, за да може те да обърнат внимание, но повечето хора отхвърлят всичко освен неверието.

52. Ако на Нас това Ни беше угодно, Ние наистина бихме могли да издигнем по един Предупредител във всеки град.

53. Така че, не се подчинявай на неверниците и се бори против тях чрез него (Свещения Коран) в голяма битка.

54. И Той е Онзи, Който е дал свобода на два вида вода да текат по земята: едната вкусна и сладка, а другата солена и горчива; и между тях Той е поставил преграда и е издигнал разделяща стена.

55. И Той е създал човека от вода и е създал за него близки чрез потомство и близки чрез брак; и Всемогъщ е твоят Повелител.

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝

فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَّ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

56. И те се кланят, наред с Аллах, на онова, което не може нито да им навреди, нито да им донесе полза. И неверникът е помощник на Сатаната против Аллах.

57. И Ние сме те изпратили единствено само като носител на блага вест и като Предупредител.

58. Кажи: "Аз не искам от вас никаква награда за това, освен само, че онзи, който избере това, да може да намери пътя към Бога".

59. И се уповавай ти на Живия, Който не умира, и Го прославяй с Неговата похвала. И Той е достатъчен като Познавач на греховете на Своите слуги,

60. Той, Който е създал небесата и земята и всичко, което се намира между тях, в продължение на шест промеждутъка от време, след което Той се възкачил на Престола. Той, Милостивият Бог! Ти попитай за Него онзи, който знае.

61. И когато на тях им се каже: "Покорете се на Милостивия Бог", те казват: "А кой е Милостивият Бог? Нима ние трябва да се правим метани пред всеки, за когото ти ни заповябаш?" И това увеличава тяхната неприязнь.

62. Благословен е Този, Който е сътворил обители на небесата и е поставил там Светилник и Луна, които дават светлина.

63. И именно Той е създал нощта и деня така, че те да следват едно след

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝

إِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَنُ فَتَلَّ بِهِ خَبِيرًا ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ؟ ۚ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ

друго, за онези, които искат да помнят или искат да бъдат благодарни.

64. И слугите на Милостивия Бог са онези, които вървят по земята с достойнство и когато невежите се обръщат към тях, те казват: "Мир!"

65. И които прекарват нощта пред своя Повелител, проснати по лице и прави,

66. И които казват: "Повелителю наш, избави ни от наказанието на Ада, защото наказанието там е вечна мъка".

67. "Там е наистина зло място и за почивка, и за убежище;"

68. И онези които, когато харчат, не са нито разточителни, нито свидливи, а изразходват умерено между двете крайности;

69. И онези които не призовават никакъв друг Бог наред с Аллах, нито убиват човек, когото Аллах е забранил да бъде убит, освен за право дело; нито извършват блудство или прелюбодеяние, защото онзи, който върши това ще бъде наказан като грешник.

70. За него ще бъде удвоено наказанието в Деня на Възкресението и той ще обитава в него опозорен,

71. Освен онези, които се разкаят и вършат добри дела; тъй като, що се отнася за тях, Аллах ще промени злите им дела в добри и Аллах е Най – Всепрощаващ и Милостив;

72. И онези които се разкаят и вършат добри дела, действително се

أَنْ يَكْفُرُوا أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

обръщат към Аллах с истинско разкаяние;

مَتَابًا ۝

73. И онези, които не свидетелствуват лъжливо, и когато те минават покрай нещо суетно, те преминават с достойнство;

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

74. И онези, които, когато им се напомни за Знаменията на техния Повелител, не изпаднат в глухота и слепота от това;

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمُيَانًا ۝

75. И онези които казват: “Повелителю наш, дари ни чрез нашите жени и чедата утешение за *нашите* очи и ни направи образец за праведните”.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لُتْفِينَ إِمَامًا ۝

76. Именно такива като тях ще бъдат възнаградени с високо място в Рая, защото те са били твърди, и при това, те ще бъдат приети там с приветствия и с мир,

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

77. И ще обитават там вечно. А това е отлично място и за почивка и за постоянно убежище.

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

78. Кажи на неверниците: “Какво го интересувате вие моя Повелител, щом като не се молите на *Него*? Вие наистина сте отхвърлили *истината* и наказанието за това, че *сте я отхвърлили* сега ще ви застигне.

قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

ГЛАВА 26 АЛ-ШУА‘РА (Откровение преди Хиджра)

ДАТА, ЗАГЛАВИЕ И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Голямо болшинство от мюсюлмански учени счита, че настоящата *Сура* произхожда от Мекка. Тя се нарича “Ал-Шу‘ара” (“Поетите”), за да може да накара мюсюлманите да научат превъзходния урок, че успехът идва при един народ само, когато техните дела и думи вървят заедно и че празни разговори като например този за поетите неводят за никъде. От тази *Сура* се прави отклонение от тематиката и проблематиката на предходните шестнадесет Глави. От *Сура* “Юнус”, Коранът се обръща преди всичко към евреите и християните. С настоящата Глава вярващите заемат своето място и формата, характерът и обхватът на обръщението се променят; ето защо се променя и *Мукатаат*, поставен в началото на настоящата *Сура*. Предидните *Сури* завършват с мисълта, че ще бъде голяма грешка да се предполага, че Бог ще позволи осветената от времето система, явила се посредством големите религии на света, да бъде унищожена. Напротив, Той е създал човека, за да демонстрира в негово лице Своите велики атрибути, а и за да може, също така, той да откликне на Божия Зов. Ако човек не изпълни целта на своето създаване, тогава няма никаква нужда или оправдание за неговото съществуване и не съществува никаква необходимост Бог да изпитва каквото и да е колебание дали да го унищожи. В настоящата *Сура* на нас ни се казва, че в своята любов и загриженост за човечеството, Светият Пророк се почувствал наскърбен заради опасенията си относно тази възможност и пожелал човекът да бъде спасен. Освен това унищожаването на човека, явно не е в хармония с Божия План, който е, че на човек ще му се гарантира възможността да открие, чрез своята собствена воля и усилие, пътят към близост с Бога, а след това да се опита да го постигне. Но, ако той откаже да го направи, той ще понесе последиците от своя отказ. Понататък *Сурата* казва, че ако човек не е бил дарен с благоразумие и със способността да прави избор, той би се превърнал просто в автомат и нямаше да бъде създаден по образ и подобие на своя Създател, така както се смята, че е. Така че, той трябва да постъпва и да се държи в хармония с Божия План без който той не може да постигне вярно и истинско спасение.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

В началото, настоящата *Сура* поставя претенцията, че Коранът дава своите собствени доказателства и аргументи и не се нуждае от никаква странична помощ или подкрепа, за да конкретизира и установи истинността на своите претенции и учения, и продължава, за да каже, че когато за изпълняването на човешките изисквания и нужди Бог е създал двойки от всички неща във физическия свят, от само себе си се разбира, че и в духовното царство, Той също така би трябвало да е създал техни съответствия. След това, съвсем уместно, *Сурата* разказва за някои Божии Пратеници и започва този разказ с вечни времена. След това тази *Сура* разказва за някои от благата, с които Бог е дарил човека и които са необходими за неговото физическо поддържане, а след това извлича моралния урок, че след като Бог е положил такива грижи да подсили физическите нужди на човека, Той би трябвало да положи също такива, а дори и по-големи грижи, за задоволяването на неговите духовни изисквания. След това се заявява, че най-същественото предварително условие за осигуряването на духовен прогрес е вяра в Единството на Бога, което още от началото на света са учили и проповядвали Божиите Пророци. Ной проповядвал и пропагандирал Единността на Бога. След него дошла плеяда от Пророци и всички те са учили, че Бог е Един, а онези Божествени Учители, които дошли след тях също подчертавали и натъртвали това. Привържениците на мрака, обаче, винаги са се противопоставяли на тези Пророци и са ги преследвали. Резултатът от борбата между Истината и лъжата бил неизбежно този, че вярващите надделявали, а онези, които не вярвали и отхвърляли Божиите Пратеници, търпели поражение и си патели. Праведните слуги на Бога се боят от своя Повелител, вярват в Неговите Знамения, имат твърда вяра в Неговото Единство и вършат добри дела, всеки според възможностите си, и въпреки това смятат, че не са изпълнили напълно своите задължения и отговорности. Те усърдствуват да се надпреварват един друг във вършенето на добри дела. След това, към неверниците се отправя предупреждение, че те ще бъдат наказани, ако упорствуват в това да отхвърлят Божието Послание. Но те не се отказват от злия си път и продължават да вършат порочни и несправедливи дела, докато настъпи часът на наказанието, когато те молят и просят да им бъде дадена още една последна възможност да

се поправят. Но тогава е твърде късно и те биват накарвани да разберат, че болката и наказанието, дори и само за кратък период след цял живот в охолство и комфорт са двойно поунизителни. *Сурата* завършва като заявява голямата духовна истина, че човек не е създаден без определено предназначение. Неговият живот има благородна цел. Следователно, той не бива да оспорва или да се съмнява в истината на Божия Закон и в Божиите Пратеници и трябва да разбере, че той ще трябва да дава сметка за делата си пред своя Повелител.

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ

АЛ ШУ'АРА

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Та Син Мин.*

3. Това са стиховете на една ясна Книга.

4. Може би ти ще се опечалиш до смърт за това, че те не вярват.

5. Ако на Нас Ни е угодно, Ние може да им спуснем долу едно Знамение от небето, така че техните шии ще се преклонят пред него.

6. Но не идва при тях ново Напоминание от Милостивия Бог без това те да не се отвърнат от него.

7. Те наистина са се отнесли към него като към лъжа, но скоро до тях ще достигне вестта за онова, над което те са се надсмивали.

8. Нима те не са погледнали към земята – колко много прекрасни пород и Ние сме отгледали в нея?

9. В това наистина има Знамение, но повечето от тях няма да повярват.

10. И твоят Повелител е наистина Могъщ и Милостив.

Р. 2.

11 И си спомни, когато твоят Повелител призова Мойсей като му каза: "Върви при несправедния народ",

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

طَسْمَ ٢

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٣

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٤

إِنْ تَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ٥

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا
كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ٦

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٧

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ٨

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٩

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٠

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أُنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١١

*Добрият, Всеслушащ и Всезнаещ Бог.

12. "Народът на Фараона. Нима те няма да се побоят от Бога?"

13. Той каза: "Повелителю мой, боя се, че те ще се отнесат към мен като към лъжец".

14. "И гръдта ми се свива, и езикът ми не е красноречив, ето защо изпрати вест на Арон".

15. "Освен това, те са отправили обвинение срещу мен и аз се боя, че те ще ме убят".

16. Бог каза: "Не така! Тогава, вървете и двамата с Нашите Знамения; Ние сме с вас и Ние слушаме".

17. "Така че, вървете при Фараона и му кажете: "Ние сме Пратениците на Повелителя на световите",

18. За да ти кажем да пуснеш децата на Израел с нас".

19. Фараонът каза: "Не те ли отгледахме ние сред нас като дете? И ти прекара сред нас много години от живота си".

20. "И ти извърши своята постъпка, която свърши, и ти си доста неблагодарен".

21. Мойсей каза: "Аз наистина я извърших, когато бях един от грешниците".

22. "Ето защо аз избягах от вас, защото се страхувах от вас; след това, моят Повелител ме дари със способността за правилна преценка и ме направи един от Пратениците".

قَوْمَ فِرْعَوْنَ إِلَّا يَتَّقُونَ ١٢

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ١٣

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ ١٤

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ١٥

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ١٦

فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٧

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ١٨

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلَيْدًا وَكُنْتَ فِيْنَا مِنْ عَمْرِكَ سِنِينَ ١٩

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي نَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ٢٠

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا أَنَا مِنَ الصَّالِّينَ ٢١

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٢٢

23. “И това е тази милост, в която ти ме упрекваш, тъй като ти пороби децата на Израел”.

24. Фараонът каза: “И кой е Повелителят на световите?”

25. *Мойсей* каза: “Повелителят на небесата и на земята, и на всичко, което се намира между тях, ако вие само можете да повярвате”.

26. *Фараонът* каза на онези, които бяха около него: “Не чувате ли?”

27. *Мойсей* каза: “Вашият Повелител и Повелителят на вашите праотци”.

28. *Фараонът* каза: “Несъмнено, този ваш Пратеник, който ви е изпратен е безумец”.

29. *Мойсей* каза: “Повелителят на Изтока и на Запада и на всичко, което се намира между тях, ако вие само можете да разберет”.

30. *Фараонът* каза: “Ако ти си вземеш някой друг Бог освен мен, аз непременно ще те хвърля в тъмница!”

31. *Мойсей* каза: “Какво? Дори ако ти донеса нещо очевидно?”

32. *Фараонът* каза: “Тогава го донеси, ако говориш истината.”

33. Тогава *Мойсей* хвърли на земята жезъла си и ето! Той се превърна в ясно виждаща се змия.

34. И той простря ръката си и ето! Тя побеля пред очите на гледащите.

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تُمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۚ

قَالَ لَنْ حَوْلَهُ إِلَّا تَسْتَعْجِلُونَ ۚ

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۚ

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمُ لَمَجْنُونٌ ۚ

قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۚ

قَالَ لَنْ أَخَذْتُ إِلَهًا غَيْرِي لَا جَعَلْتُكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۚ

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۚ

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۚ

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۚ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۚ

P. 3.

35. *Фараонът* каза на вождовете около него: “Той наистина е изкусен магьосник”.

36. “Той иска да ви прогони от вашата земя с помощта на магиите си. Тогава, какво ще ме посъветвате да направя?”

37. Те казаха: “Задръж и него и брат му за известно време и изпрати глашатаи из градовете”,

38. “Които да ти доведат всички изкусни фокусници”.

39. И така, фокусниците бяха събрани заедно в определеното време на ладения ден.

40. И на народа беше казано: “И вие се съберете заедно също така”,

41. “Така че да можем да последваме фокусниците, ако те вземат връх”.

42. И когато фокусниците дойдоха, те казаха на *Фараона*: “Ще получим ли някаква награда, ако ние наддеем?”

43. Той каза: “Да, а и освен това вие ще станете също така едни от моите приближени”.

44. *Мойсей* им каза: “А сега, хвърляйте онова, което имате да хвърляте”.

45. И така, те хвърлиха своите жезли и своите въжета и казаха: “Кълнем се в честта на *Фараона*, че ние непременно

قَالَ لِمَلَا حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۚ

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۚ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۚ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۚ

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لَيْلِيَاتٍ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۚ

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۚ

لَعَلَّآ نَشِيعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۚ

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُكَ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۚ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَينَ الْمُقَرَّبِينَ ۚ

قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۚ

فَأَلْقَوْا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ

ще надделеem".

46. Тогава Мойсей хвърли своя жезъл и ето! Жезълът погълна всичко, което те бяха направили.

47. При тази гледка, всички фокусници се проснаха по лице.

48. Те казаха: "Ние вярваме в Повелителя на световите",

49. "В Повелителя на Мойсей и Ароп".

50. *Фараонът* каза: "Вие повярвахте в Него преди аз да съм ви дал разрешение за това? Несъмнено, Той е вашият главатар, който ви е научил на вашето магьосничество. Но вие ще разберете последиците от това. Аз непременно ще отсека ръцете и краката ви последователно и след това ще ви разпълна на кръст всички".

51. Те казаха: "В това няма нищо лошо, защото тогава ние ще се завърнем при нашия Повелител".

52. "Ние само се надяваме, че нашият Повелител ще ни прости за нашите грехове, тъй като ние сме първите, които повярваха".

Р. 4.

53. И Ние изпратихме откровение на Мойсей като казахме: "Изведи Нашите слуги през нощта, защото вас непременно ще започнат да ви преследват".

54. И Фараонът изпрати глашатаи по градовете, които казваха:

إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ امْنَتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَاقِظَعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبَتْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ ﴿٥٤﴾

55. "Те са една малобройна група",

56. "Която ни нанесе обида;"

57. "А ние сме множество, което е напълно готово и бдително",

58. И Ние ги изгонихме от градините и кладенците,

59. И от съкровищници и честни обители.

60. И наистина беше така; и Ние ги дадохме като наследство на децата на Израел –

61. И те тръгнаха да ги преследват и ги застигнаха призори.

62. И когато двете войски се изправиха една срещу друга, спътниците на Мойсей казаха: "Те неизбежно ще ни настигнат".

63. "Не, не говорете така!" – каза той. – "Моят Повелител е с мен. Той ще ни напъти правилно".

64. Тогава, Ние изпратихме откровение на Мойсей, казвайки: "Удари по морето с жезъла си!" При което то се раздели на две и всяка половина изглеждаше като огромна планина.

65. И Ние заставихме и други да се приближат до това място.

66. И Ние спасихме Мойсей и всички, които бяха с него.

67. След това, Ние удавихме останалите.

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

وَأِنَّا لَجَبِيْعٌ خَذِرُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٠﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٥﴾

وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

68. В това, наистина има Знамение, но повечето от тях не вярват.

69. И твойт Повелител е наистина Могъщ и Милосърден.

Р. 5.

70. И разкажи им историята на Абрахам.

71. Когато той каза на баща си и на своя народ: "На какво се кланяте вие?"

72. Те казаха: "Ние се кланяме на идоли и ние винаги сме им предани".

73. Той каза: "А те могат ли да ви чувят, когато вие ги призовавате?"

74. "Или да ви навредят или помогнат?"

75. Те казаха: "Не, но и бащите ни правеха така".

76. Той каза: "Тогава виждате ли на какво сте се кланяли",

77. "Вие и вашите бащи преди вас?"

78. "За мен те всички са врагове, освен Повелителят на световите",

79. "Който ме е сътворил и който ме напътствува;"

80. "Който ми дава храна и питие;"

81. "И когато съм болен, Той е Онези, Който ми връща здравето;"

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٥٨

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٥٩

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ٦٠

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ٦١

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عِزْفِينَ ٦٢

قَالَ هَلْ يَسْعَوْنَ كُمُ إِذْ تَدْعُونَ ٦٣

أَوْ يَنْفَعُونَ كُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ٦٤

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ٦٥

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٦٦

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ٦٧

فَأَنَّهُمْ عُدُوِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ٦٨

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ٦٩

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ٧٠

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ٧١

82. "И който ще ми изпрати смърт, а след това *отново* ще ме върне към живот;"

83. "И Който, надявам се, ще ми прости моите грехове в Деня на Страшния Съд".

84. "Повелителю мой, дари ме с мъдрост и ме присъедини към праведните;"

85. "И ме дари с истинска слава сред потомците;"

86. "И ме направи *един* от наследниците на Градините на Блаженството;"

87. "И прости на баша ми, защото той е *един* от заблудените;"

88. "И не ме опозорявай в Деня, когато хората ще бъдат възкресени;"

89. "Деня, в който богатството и синовете няма да могат да послужат за нищо;"

90. Но *ще* бъде спасен само онзи, който ще поднесе на Аллах здраво сърце;"

91. И Раят ще се приближи до праведните.

92. И Адът ще се отвори за онези, които са се заблудили.

93. И на тях ще им бъде казано: "Къде е онова, на което се кланяхте".

94. "Наред с Аллах? Могат ли те да ви помогнат или да си помогнат?"

وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ٨٢

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ٨٣

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّالِحِينَ ٨٤

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ٨٥

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ٨٦

وَاعْفُ رِأْيِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ٨٧

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ٨٨

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ٨٩

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٩٠

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ٩١

وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ٩٢

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٩٣

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ٩٤

95. Тогава те ще бъдат хвърлени там с главите напред – те и онези, които са се заблудили,

96. И множеството на Иблис, всички заедно.

97. И те ще кажат, докато спорят помежду си там:

98. “Кълнем се в Аллах, ние изпаднахме в явно заблуждение”,

99. “Когато ние ви приравнявахме с Повелителя на световите”,

100. “И никой не ни заблуди освен виновните.”

101. “И сега ние си нямаме никакви застъпници,”

102. “Нито любящ приятел.”

103. “О да можеше само да се върнем в света, за да можем да бъдем сред вярващите!”

104. В това, наистина има Знамение, но повечето от тях не искат да повярват.

105. И наистина, твоят Повелител е Могъщ и Милосърден.

Р. 6.

106. Народът на Ной се отнесе към Пратениците като към лъжци,

107. Когато техният брат Ной им каза: “Няма ли да станете праведни?”

فَكَبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوَنُ ٩٥

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ٩٦

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ٩٧

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٩٨

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٩٩

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ١٠٠

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ١٠١

وَلَا صَدِيقٍ حَبِيمٍ ١٠٢

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠٣

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٠٤

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٠٥

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ١٠٦

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٠٧

108. “Наистина, аз съм Пратеник за вас и съм верен на онова, което ми е заповядано”.

109. “Така че, бойте се от Аллах и ми се подчинявайте”.

110. И аз не искам от вас никаква награда за това. Моята награда идва само от Повелителя на световите”.

111. “Така че, бойте се от Аллах и ми се подчинявайте

112. Те казаха: “Как може да ти вярваме, когато теб те следват само най – презрените?”

113. Той каза: “И какво зная аз за онова, което те са вършили?”

114. “Даването на отчет за свършеното е дело само на моя Повелител, ако само знаехте!”

115. “И аз няма да започна да прогонвам вярващите”.

116. “Аз съм само един обикновен Предупредител”.

117. Те казаха: “Ако ти не се откажеш от това, Ной, ти ще бъдеш пребит с камъни”.

118. Той каза: “Повелителю мой, моят народ се отнесе с мен като към лъжец”.

119. “Ето защо, Ти отсъди окончателно между мен и тях, и спаси мен и вярващите, които са с мен”.

120. И така ние го спасихме, него и

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٠٨

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ١٠٩

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١١٠

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ١١١

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ١١٢

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١٣

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ١١٤

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ١١٥

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ١١٦

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١١٧

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمٌ كَاذِبُونَ ١١٨

فَاتَّخِ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ قَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١١٩

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ١٢٠

онези, които бяха заедно с него в препълнения Ковчег.

121. След това Ние издавихме онези, които останаха отзад.

122. В това, наистина има Знамение, но повечето от тях не искат да повярват.

123. И наистина, твоят Повелител е Могъщ и Милосърден.

Р. 7.

124. *Племето* Аад отхвърли Пратениците,

125. Когато техният брат Худ им каза: “Няма ли да станете праведни?”

126. “Наистина, аз съм Пратеник за вас и аз съм верен на *моите* заповеди”.

127. “Така че, бойте се от Аллах и ми се покорявайте”.

128. “И аз не искам от вас никаква награда за това. Моята награда идва само от Повелителя на световите”.

129. “Нима вие строите паметници на всяка височина, търсейки суетна слава?”

130. “И нима изграждате дворци така, като че ли ще живеете вечно?”

131. “И когато вие сложите ръка върху който и да е, вие слагате ръце върху него като тирани”.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۝١٢١

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٢٢

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٢٣

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۝١٢٤

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٢٥

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٢٦

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ۝١٢٧

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٢٨

اتَّبِعُونِ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ۝١٢٩

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝١٣٠

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝١٣١

132. “Така че, бойте се от Аллах и ми се покорявайте”.

133. “И се бойте от Онзи, Който ви е дарил всичко, което знаете”.

134. “Той ви е дарил и говедата и синовете”,

135. “И градините и изворите”.

136. Наистина, аз се страхувам, че вие ще бъдете наказани през един ужасен ден”.

137. Те казаха: “На нас ни е все едно дали ти *ни* увещаваши или не ни увещаваши”.

138. “Това не е нищо друго освен един старинен обичай”,

139. “И ние няма да бъдем наказани”.

140. И така, те го отхвърлиха, а пък Ние ги погубихме. В това наистина има Знамение, но повечето от тях не искат да повярват.

141. И наистина твоят Повелител е Могъщ и Милосърден.

Р. 8.

142. *Племето* Тамуд отхвърли Пратениците,

143. Когато техният брат Салих им каза: “Няма ли да станете праведни?”

144. “Аз, наистина съм Пратеник за вас, верен на *моите* заповеди”.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١٣٢

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝١٣٣

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝١٣٤

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝١٣٥

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝١٣٦

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝١٣٧

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣٨

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝١٣٩

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٤٠

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٤١

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝١٤٢

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٤٣

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٤٤

145. “Така че, бойте се от Аллах и ми се подчинявайте”.

146. “И аз не искам от вас никаква награда за това. Моята награда идва само от Повелителя на световете”.

147. “Ще останете ли вие в безопасност сред нещата, които имате тук”,

148. “Сред градини и извори”,

149. “И ниви, и финикови палми, натежали от плодове, които като че ли ще се пръснат?”

150. “И вие си изсичате домове сред скалите с голямо умение”.

151. “Така че, бойте се от Аллах и ми се подчинявайте”.

152. “И не следвайте повика на онези, които прекаляват”,

153. “Които всяват смут на земята и които не я правят по – добра”.

154. Те казаха: “Ти си само един от омагьосаните;”

155. “Ти си просто един човек като нас. Ето защо, донеси ни някакво Знамение, ако си един от правдивите”.

156. Той каза: “Ето ви една камила: тя си има свой ред на водопой и вие си имате свой ред на водопой в определен ден”.

157. “И не й причинявайте зло, за да не би да ви сполети наказанието на един ужасен ден”.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^{١٤٥}

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ^{١٤٦}

أَتَتْرَكُونَ فِي مَا ههنا آمِنِينَ^{١٤٧}

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ^{١٤٨}

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعها هَاضِمٌ^{١٤٩}

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ^{١٥٠}

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^{١٥١}

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرِفِينَ^{١٥٢}

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ^{١٥٣}

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ^{١٥٤}

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ^{١٥٥}

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ ۖ لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمِ
مَعْلُومٍ^{١٥٦}

وَلَا تَسْوَهَا ۖ سَوْءَ فَبَأْخَذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ^{١٥٧}

158. Но те я осакатиха като й отрязаха подколянната жила, а след това се разкаяха.

159. Но наказанието ги застигна. В това наистина има Знамение, но повечето от тях не искат да повярват.

160. И наистина, твоят Повелител е Могъщ и Милосърден.

P. 9

161. Народът на Лот отхвърли Пратениците,

162. Когато техният брат Лот им каза: “Няма ли да станете праведни?”

163. “Аз наистина съм Пратеник при вас и съм верен на моите заповеди”.

164. “Така че, бойте се от Аллах и ми се покорявайте”.

165. “И аз не искам никаква награда от вас за това. Моята награда идва само от Повелителя на световете”.

166. “Вие ли, от всички хора, се увличате от мъже”,

167. “И оставяте жените си, които вашият Повелител е сътворил за вас? Не, вие наистина сте грешен народ!”

168. Те казаха: “Ако ти не престанеш с това, Лот, скоро ще станеш един от изгонените!”

169. Той каза: “Аз наистина ненавиждам онова, което вие вършите”.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ^{١٥٨}

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ^{١٥٩}

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^{١٦٠}

كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ^{١٦١}

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ^{١٦٢}

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ^{١٦٣}

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^{١٦٤}

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ^{١٦٥}

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ^{١٦٦}

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ^{١٦٧}

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ^{١٦٨}

قَالَ إِنِّي بَعْلِكُمْ مِنَ الْقَائِلِينَ^{١٦٩}

170. “Повелителю мой, спаси мен и семейството ми от онова, което вършат те”.

171. И така ние спасихме него и семейството му, всички тях,

172. Освен една старица между онези, които останаха отзад.

173. След това Ние погубихме останалите.

174. След това Ние им изпратихме дъжд; и пагубен беше този дъжд за онези, които бяха предупредени.

175. В това наистина има Знамение, но повечето от тях не искат да повярват.

176. И наистина, твоят Повелител е Могъщ и Милосърден.

Р. 10.

177. Горският народ отхвърли Пратениците,

178. Когато Шуаиб им каза: “Няма ли да станете праведни?”

179. “Аз наистина съм Пратеник за вас и аз съм верен на моите заповеди.”

180. “Ето защо, бойте се от Аллах и ми се покорявайте.”

181. “И аз не искам от вас никаква награда за това. Моята награда идва само от Повелителят на световете.”

182. “Давайте пълна мярка и не бъдете от онези, които дават по-малко,”

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٢﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا نَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٨٠﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨١﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾

183. “И теглете с верни теглилки,”

184. “И не намалявайте от дължимото на хората и не постъпвайте незаконно на земята като всявате раздор”.

185. “И се бойте от Този, Който е създал и вас и хората преди вас.”

186. Те казаха “Ти си просто един от омагьосаните.”

187. “И си просто човек като нас и ние те смятаме за лъжец.”

188. “Ето защо, направи така, че върху нас да паднат късчета от небето, ако си правдив.”

189. Той каза “На моят Повелител Му е известно най — добре онова, което вие вършите.”

190. И те го изкараха лъжец. И наказанието на деня на затъмняващия мрак ги застигна. Това беше наистина наказанието на Страшния Ден.

191. В това наистина има Знамение, но те не искат да повярват.

192. И наистина, твоят Повелител е Могъщ и Милосърден.

Р. 11.

193. Това наистина е откровение от Повелителят на световете.

194. Духът, Верен на Заповяданото, се е спуснал с него,

195. В твоето сърце, за да можеш ти да бъдеш от Предупредителите,

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٣﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٥﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٦﴾

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَتُفَكُّ لَنْ نَكْذِبَ ﴿١٨٧﴾

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ

عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

وَرِيتَهُ لَتَنْزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

196. На ясен и безупречен арабски език.

197. И това е *упоменато* наистина в Свещените Писания на предишните народи.

198. И нима за тях не е Знамение това, че учените сред децата на Израел знаят за него?

199. И ако Ние бяхме изпратили това откровение на човек, който не е арабин,

200. И той им го беше прочел, *даже тогава* те никога не биха повярвали в него.

201. Така сме вселили Ние неверието в душите на грешниците.

202. Те няма да повярват в него, докато не видят мъчителното наказание.

203. Но то ще се стовари върху тях внезапно, когато те не го очакват;

204. И те ще кажат: "Няма ли да ни се даде отсрочка?"

205. Какво? Нима те искат да ускорят Нашето наказание?

206. Какво мислиш ти? Ако Ние ги оставим да се наслаждават на *благата на този свят* в продължение на години;

207. Тогава те биват застигнати от онова, с което са били заплашвани.

208. И тогава с нищо няма да им помогне онова, на което им е било позволено да се наслаждават.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝

وَأَنَّهُ لَنَفَىٰ زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَكَلِّمَهُ الْعُلَمَاءُ ابْنِي
إِسْرَءِيلَ ۝

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

أَفِيعَادِ إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْعَوْنَ ۝

209. И Ние никога не сме унищожавали някой град без в него да има Предупредители.

210. *Това е* увещание; и Ние не сме несправедливи.

211. И не лукавите са го донесли.

212. Това на тях не им подобава, нито пък имат властта *да го направят*.

213. Защото на тях им е забранено да слушат.

214. Затова, не призовавай никакъв друг Бог освен Аллах, за да не станеш един от онези, които ще бъдат наказани.

215. И предупреди най , близките си роднини,

216. И спусни крилото на *милостта си* над вярващите, които те следват.

217. И тогава, ако те не те слушат, кажи: "Аз нямам нищо общо с онова, което вие вършите".

218. И се уповавай на Могъщия и Милосърдния.

219. Който те вижда, когато стоиш прав за *Молитва*.

220. *И Който вижда* движенията ти сред проснатите ничком *пред Бога*.

221. Той е наистина Всеслушаният и Всевиждащият.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝

ذِكْرٌ لَّكَ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

وَمَا تَذَكَّرْتَ بِهِ الشَّيْطَانُ ۝

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُوُونَ ۝

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ۝

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيٌّ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝

وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ ۝

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

222. И да ти кажа ли върху кого се спускат дяволите?

223. Те се спускат върху всеки голям лъжец и грешник,

224. Като повтарят онова, което чуят и повечето от тях са лъжци.

225. А *що се отнася до* поетите – само заблудените ги следват.

226. Нима не си ги виждал как блуждаят разсеяно по всяка долина,

227. И как говорят онова, което самите те не правят?

228. Освен онези, които вярват и вършат добри дела и много поменават Аллаха и се защищават *само* когато са онеправдани. А пък злосторниците ще узнаят скоро на какво място ще се завърнат те.

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

يُلْقُونَ السَّعْنَ وَكَثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَتَصَرَّوْا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

ГЛАВА 27

АЛ НАМЛ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Към края на предходната *Сура*, обвинението на неверниците, че Светият Пророк бил поет и че върху него са се спуснали сатани, се опровергава много убедително и се заявява, че сатаните се спускат само върху грешни лъжци и фалшификатори, които смесват лъжата с истина и че една смесица от много лъжа и малко истина не може никога да даде добри резултати. По-нататък в *Сурата* се казва, че поетите нямат никаква голяма цел или определена програма в живота и се скитат, така да се каже, объркани във всяка долина и не практикуват онова, което проповядват. За да продължи и развие тази тема, настоящата *Сура* започва с твърда декларация, че Коранът е откритото собствено Слово на Самия Бог. Тя обяснява напълно и изцяло всички въпроси, отнасящи се до духовния живот на човека и подкрепя неговите принципи и идеали със здрави и уместни аргументи. Според Ибн Аббас и Ибн Зубаир, настоящата *Сура* била открита в Мека. Други мюсюлмански учени също подкрепят това мнение.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Докато предходната *Сура* започва със съкратените букви *Та Син Мим*, настоящата *Сура* започва с буквите *Та Син* като буквата *Мим* е пропусната. Това показва, че тематиката и проблематиката на настоящата *Сура* представлява продължение на тематиката и проблематиката на предходната *Сура* макар и в малко по-различна форма. Тя започва с кратка препратка към едно видение, в което Мойсей вижда проявата на Божието Величие и продължава с един доста подробен разказ за Давид и Соломон, през чието царуване израелитянските завоевания, власт и материална слава са достигнали до своя зенит. След това *Сурата* се занимава доста подробно с двете най-фундаментални и основни религиозни вярвания – съществуването на Бог и Животът след Смъртта. За да подкрепи и конкретизира първото вярване *Сурата* привежда аргументи от природата, от вътрешния мир на човека и от

неговия колективен живот. След като наемква за факта, че най-големите сили и властта на Бога са демонстрирани чрез чудесното функциониране на природните закони, *Сурата* привежда приемането на молитва от Бога като несъкрушим аргумент в подкрепа на Неговото съществуване. Друг аргумент на който не може да се отговори, даден в настоящата *Сура* е, че Бог се открива на Своите Пратеници и праведни слуги и им гарантира знания за непознатото, свидетелства, за което могат да бъдат открити във всеки век. След това *Сурата* се занимава с Живота след Смъртта. След като посочва накратко и други аргументи тя привежда като едно неопровержимо доказателство в подкрепа на Живота след Смъртта, голямата морална и духовна революция, която Светият Пророк е донесъл сред своя народ и след това продължава да се занимава с нея. Аргументът започва и се развива по следния начин. Арабите са изцяло отчаяни за своето бъдеще. Без да обръщат внимание, те се ваят в калта на неморалното поведение и действия и отхвърлят Посланието на Светия Пророк и отказват да повярват, че ще трябва да дават сметка за своите дела в Бъдния Живот. Морално и духовно те били по същество мъртъв народ. Но те получили нов живот чрез Корана. Водата на Божието откровение се спуснала върху мрачната и гола земя на Арабия и тя се оживила, разцъфтяла и започнала да пулсира с нов бурен живот и като действували в съответствие с неговите учения, арабите, които до – тогава били изметът и утайката на човечеството, станали негови водачи и учители. Тази чудесна революция представлява доказателство утвърждаващо факта, че Бог, Който е издигнал един духовно мъртъв народ за нов живот, има силата и властта, също така, да връща отново към живот и физически мъртвите. *Сурата* завършва с мисълта, че Бог е избрал Мека да бъде Център на Неговото последно Послание и че от този град ще произтече Божествена Светлина, която ще освети целия свят.

АЛ НАМЛ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Та Син.* Това са стихове на Корана, една ясна Книга.

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ②

3. Напътствие и блага вест за онези, които вярват.

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. Които съблюдават Молитвата, плащат си данъка Закат, и вярват твърдо в Бъдния Живот.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

5. *Що се отнася до* онези, които не вярват в Бъдния Живот, Ние сме направили така, че техните дела да им изглеждат красиви в техните собствен и очи, така че те само блуждаят сляпо.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ⑤

6. Именно те ще получат мъчително наказание и те единствени ще претърпят големи загуби в Бъдния Живот.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ⑥

7. На теб наистина ти се дари Коранът направо от Мъдрия и Всезнаещия.

وَإِنَّكَ لَتَلْقَاهُ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦

8. *Спомни си*, когато Мойсей каза на семейството си: “Виждам огън. Аз ще ви донеса вест от там, или ще ви донеса пламъка, или *горяща* главня, за да можете да се стоплите”.

إِذْ قَالَ مُوسَى لَأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ تَعْلَمُونَ ⑧

9. Но когато стигна до огъня, повика го *един глас*: “Блажен ще бъде онзи, който се хвърлил в огъня, а *също така* и онези, които са около него; и да се

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ ⑨

* Добрият, Всеслушащ Бог.

слави Аллах, Повелителят на световете”.

10. “О, Мойсей, това наистина съм аз Аллах – Могъщият и Мъдрият”.

11. “И хвърли жезъла си.” Но, когато той видя, че жезълът му се мърда като змия, той се дръпна назад и тръгна без да се обръща назад. “О, Мойсей, не бой се! Аз наистина съм с теб; Пратеницит е не бива да се боят в Мое присъствие”.

12. “Що се отнася до онези, които вършат зло, а след това заменят злото с добро; към тях аз наистина съм Най-Всепрощаващ и Милостив”.

13. “И бръкни с ръката си в пазвата си; ще я извадиш от там бяла, без да е засегната от никаква болест. Това е едно от деветте Знамения за Фараона и неговия народ, защото те са непокорен народ.”

14. “Но когато Нашите Знамения, които трябваше да им отворят очите, стигнаха до тях, те казаха: “Това си е явно магьосничество”.

15. И те ги отхвърлиха, неправедно и високомерно, въпреки че душите им бяха убедени в тях. Така че, виж колко зъл беше краят на онези, които вършеха беззакония.

Р. 2.

16. И Ние дарихме знания на Давид и Соломон и те казаха: “Цялата хвала принадлежи на Аллах, Който ни е издигнал над много от Своите вярващи слуги”.

مَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑩

يُؤْتِيهِ إِيَّاهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑪

وَأَلْقَى عَصَاهُ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَم يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَمْنَأُ
لَدَى الْمُرْسَلُونَ ⑫

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑬

وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ
سُوِّءٍ فَنَسِيَ أَتَيْتُ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ⑭

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑮

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ⑯

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ⑰

17. И Соломон беше наследник на Давид. И той каза: “О, вие хора, нас ни научиха на езика на птиците и на нас ни беше дарено всичко. Това е наистина явна Божия благодат”.

18. И се събраха заедно при Соломон всичките неговии множества от бесове, хора и птици и те бяха разделени на отделни отряди,

19. Докато, когато стигнаха до долината Ал Намл, една жена от племето Ал Намл не каза: “О, вие хора от племето Ал Намл, влезте в жилищата си, за да не би Соломон и неговите орди не ви смажат преди още да сте усетили.”

20. Тогава той се усмихна и смеейки се над нейните думи каза: “Повелителю мой, дари ме с волята и властта да бъда благодарен за Твоята милост, с която си дарил мен и моите родители, и да върша такива добри дела, които ще ти бъдат угодни и ме приеме сред Твоите праведни слуги”.

21. И той проверил птиците си и казал: “Защо не виждам Худуд? Сред отсъстващите ли е той?”

22. “Аз наистина ще го накажа със сурово наказание или ще го погубя, ако той не ми донесе ясно оправдание за своето отсъствие”.

23. И той не чака дълго когато се появи Худуд и каза: “Аз обозрях онова, което ти не си обозрял и аз идвам при теб от Саба с вярна вест”.

24. “Аз открих, че над тях управлява жена, че на нея ѝ е дадено всичко и че тя

وَوَرِثَ سُلَيْمُنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْبَيِّنُ ⑱

وَحَشَرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ⑲

حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَسْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِبَنَّكُمْ سُلَيْمُنُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑳

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ㉑

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى هُدًى
أَمَرَكَ مِنَ الْغَائِبِينَ ㉒

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ
لَأَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ㉓

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ㉔

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ

има могъщ престол”.

25. “Аз открих, че тя и нейният народ се кланят на слънцето вместо на Аллах; и Сатаната е направил техните дела да изглеждат красиви в техните собствени очи и по този начин ги е отклонил от *правия* път, така че те не следват никакво напътствие;”

26. “И Сатаната им е заповядал да не се кланят на Аллах, Който извежда на бял свят онова, което е скрито в небесата и в земята и Който знае онова, което скривате и онова, което правите известно”.

27. “Аллах! Няма никакъв друг Бог освен Него, Повелителя на Могъщия Престол!”

28. Соломон каза: “Ще видим дали казваши истината или си от онези, които лъжат”.

29. “Иди с това писмо от мен и им го предай, после се отдалечи от тях и виж какъв *отговор* ще дадат те”.

30. Царицата каза: “О, вождове, донесоха ми едно много любезно писмо”.

31. “То е от Соломон и ето какво гласи: ‘В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния;’

32. “Не се отнасяй към мен високомерно, а ела при мен с покорство.”

P.3.

33. Тя каза: “О, вождове, дайте ми съвет как да реша въпроса, пред който съм изправена. Аз никога не решавам

شَيْءٌ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾
وَجَدَتْهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٣٤﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْأَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٣٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٣٦﴾

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٧﴾

إِذْ هَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَوَّلْ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنَّ إِلَيْنَا أَلِيبُ كَرِيمٌ ﴿٣٩﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ لِنَسِيبِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَتُنُونِي فِي أَمْرٍ مَّا كُنْتُ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرٍ مَّا كُنْتُ

никакъв въпрос, докато вие не сте с мен и не ми дадете вашия съвет”.

34. Те отговориха: “Ние имаме сила и ние имаме голяма военна доблест, но само ти имаш право да издаваш заповеди, ето защо, реши ти какво ще заповядаш”.

35. Тя каза: “Несъмнено, когато влязат в някоя чужда страна, царете я разоряват и превръщат най – висшите от народа в най – низши. Така постъпват те”.

36. “Но аз ще им изпратя подарък и ще изчакам да видя какъв отговор ще ми донесат от тях моите пратеници”.

37. И така, когато посланикът на Царицата отиде при Соломон, последният каза: “Нима искате да ме дарите с *вашето* богатство? Но онова, с което ме е дарил Аллах е по – добро от онова, с което е дарил вас. Не, но вие сте по – горди с вашите дарове”.

38. “Върни се при тях, защото ние непременно ще отидем при тях с множества, срещу които те ще бъдат безсилни и ние ще ги прогоним от там с позор и те ще бъдат унижени”.

39. Той каза: “О, вождове, кой от вас ще ми донесе трон за нея, преди те да дойдат при мен с покорство?”

40. Един юнак измежду бесовете каза: “Аз ще ти го донеса още преди да си напуснал военния си лагер. Несъмнено, аз имам сили да го направя и аз съм достоен за доверие”.

قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٣﴾

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَسْ شَدِيدِ
الْأَمْرِ إِلَيْكَ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَ
جَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرَ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أْتِدُّونَنِي بِمَا لِيَ فَمَا أَتَانِي
اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا أَشْكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٧﴾

إِزْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٨﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤٠﴾

41. Един, който притежаваше знания на Книгата, каза: “Аз ще ти го донеса преди още твоите благородни пратеници да са се върнали при теб”. И когато го видя, поставен пред него, той каза: “Това е по благоволенieto на моя Повелител, за да може Той да ме изпита дали съм благодарен или неблагодарен. И онзи, който е благодарен, е благодарен заради доброто на своята *собствена* душа, а онзи, който е неблагодарен, наистина моят Повелител е Самодостатъчен и Великодушен”.

42. Той каза: “Направете нейния трон неузнаваем за нея и нека да видим дали тя следва правия път или дали тя е от онези, които не следват правия път”.

43. И когато тя дойде, на нея й беше казано: “Твоят престол такъв като този ли е?” Тя отговори: “Като че ли той е съвсем същият. И на нас ни бяха дадени знания преди това и ние също така се покорихме”.

44. И онова, на което тя се кланяше, наред с Аллах и беше попречило *да вярва*, защото тя беше от народ, който не вярваше.

45. На нея й беше казано: “Влез в двореца.” И когато го видя, тя си помисли, че той е огромна водна площ и разголи краката си. Соломон каза: “Това е дворец павиран гладко със стъклени плочи”. Тя каза: “Повелителю мой, аз наистина нанесох вреда на душата си и аз се покорявам със Соломон на Аллах, Повелителя на световите”.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّا يَشْكُرُنَا وَمَنْ كَفَرَ
فَإِن رَّبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ٣١

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ٣٢

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ٣٣

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ٣٤

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّن قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٣٥

P. 4.

46. И Ние изпратихме при племето Тамуд техния брат Салих, който каза: “Покланяйте се на Аллах!” Но ето! Те се разделиха на две групи, спорещи едни с други.

47. Той каза: “О, народе мой, защо искате да ускорите злото вместо доброто? Защо не поискате прошка от Аллах, за да може на вас да ви бъде оказана милост?”

48. Те казаха: “Ние предричаме зло от теб и от онези, които са с теб”. Той каза: “Причината за вашата зла съдба е у Аллах. Не, вие сте народ, поставен на изпитание”.

49. И в града имаше девет души, които всяваха раздор в страната и не искаха да се поправят.

50. Те казаха: “Закълнете се един друг в името на Аллах, че наистина ще го нападнете, него и семейството му, през нощта, и тогава ние ще кажем на неговите наследници: “Ние не сме свидетели на погубването на семейството му и ние наистина говорим истината”.

51. И те скроиха план и ние си направихме план, но те не го видяха.

52. И така, вижте колко *зъл* беше крайт на техния план, тъй като Ние унищожихме напълно и тях и техния народ.

53. И ето там стоят празни техните домове заради техните злодеяния. На-

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ٣٦

قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٣٧

قَالُوا أَظْهَرْنَا بِكَ وَبَيْنَ مَعَكَ قَالَ طَرِكْكُمْ عِندَ
اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَفْتَنُونَ ٣٨

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ٣٩

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَعَكَ وَبِأَهْلِهِ إِنَّا لَهُ لَصَادِقُونَ ٤٠

وَمَكْرُومًا مَّكْرًا وَمَكْرُومًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٤١

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ٤٢

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ

истина, в това има Знамение за хората, които обладават знания.

54. И Ние спасихме онези, които вярваха и се бояха от Бога.

55. И си спомнете за Лот, когато той каза на своя народ: “Нима вие вършите отвратителни неща и когато виждате злото в тях?”

56. “Какво? Нима вие предпочитате да подходите похотливо към мъже вместо към жени? Не, вие наистина сте невежи хора!”

57. Но неговият народ не му отговори нищо друго освен, че казали: “Изгонете семейството на Лот от града ви. Те са хора, които искат да се запазят чисти”.

58. И така, Ние спасихме него и семейството му, освен жена му; за нея Ние разпоредихме да бъде от онези, които останаха отзад.

59. И Ние им изпратихме дъжд и пагубен беше този дъжд за онези, които бяха предупреждени.

P. 5

60. Кажете: “Цялата хвала принадлежи на Аллах и нека бъде мир за онези Негови слуги, които Той е избрал. Аллах ли е по-добър или онова, което те приобщават към Него?”

ЧАСТ 20

61. Или, Кой е сътворил небесата и земята и Кой ви спуска вода от небето,

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٦١﴾

إِنِّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ ﴿٦٢﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوآ أَلْ لُّوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَتَّطَهَرُونَ ﴿٦٣﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٤﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا نَفْسَاءً مَطَرُ السَّنَدَرِينَ ﴿٦٥﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ۚ ﴿٦٦﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ

чрез която вие отглеждате чудесни градини? Вие не можете да накарате дърветата в тях да растат. Има ли някой друг Бог освен Аллах? Не, те са хора, които се отклоняват от правия път.

62. Или, Кой е направил от земята място за отдох и е поместил реки сред нея, и е издигнал яки планини в нея, и е създал преграда между двата вида вода? Има ли някой друг Бог, освен Аллах? Не, повечето от тях не знаят.

63. Или, Кой откликва на зова на пострадалия, когато той се обърне към Него и го освобождава от злото, и ви прави вас наследници на земята? Има ли някой друг Бог, освен Аллах? Малко размишлявате вие.

64. Или, Кой ви напътствува във всякакъв вид тъмнина на сушата и на морето, и Кой изпраща ветровете като блага вест преди Неговата милост? Има ли някой друг Бог, освен Аллах? Аллах е възвишен високо над онова, което те приобщават към Него.

65. Или, Кой поражда творението, а след това го повтаря и Кой ви изпраща необходимото от небето и земята? Има ли някакъв друг Бог, освен Аллах? Кажете: “Приведете вашите доказателства, ако сте правдиви”.

66. Кажете: “Никой на небесата и на земята не познава невидимото, освен Аллах; и те не знаят кога ще бъдат възкресени”.

67. Не, техните знания са достигнали до своята крайност, що се отнася до Бъдния Живот; не! те наистина се намират в съмнение относно него; не! те са слепи за него!”

السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَانْتَبَنا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦١﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا ۚ مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُهْمِلُ الرِّيحَ بُشْرًا يَبْنِي يَدَى رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ ۖ قُلْ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۚ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٥﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٦﴾

بَلْ ادْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

Р. 6.

68. И онези, които не вярват казват: “Какво? Когато ние и нашите бащи се превърнем в прах, нима ще бъдем върнати *отново* към живот?”

69. “На нас наистина ни беше обещано това преди – на нас и на нашите бащи, но това не са нищо друго освен басни на древните”.

70. Кажете: “Странствувайте по земята и се убедете, колко зъл е краят на грешниците!”

71. И не скърби за тях, нито пък се разстройвай от техните кроежи.

72. И те казват: “Кога *ще се изпълни* това обещание, ако сте правдиви?”

73. Кажете: “Може би част от онова, което вие искате да ускорите е вече близко зад гърба ви”.

74. И наистина, твоят Повелител е милостив към човечеството, но повечето от тях не са благодарни.

75. И наистина, твоят Повелител знае онова, което техните гърди скриват и онова, което откриват.

76. И няма нищо скрито в небесата и в земята, което *да не се записва* в една ясна Книга.

77. Наистина, този Коран пояснява на децата на Израел повечето от онова, за което те имат разногласия.

78. И наистина той е напътствие и милост за вярващите.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُنَا آيَاتًا
لَنُخْرِجَنَّ ۝٦٨

لَقَدْ وَعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاءُنَا مِن قَبْلُ إِن
هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝٦٩

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ۝٧٠

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ۝٧١

وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝٧٢

قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُم بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ۝٧٣

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ۝٧٤

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝٧٥

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ ۝٧٦

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ
الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝٧٧

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٧٨

79. Наистина твоят Повелител ще реши между тях чрез Своята присъда и Той е Могъщият и Все-Знаещият.

80. Така че, възложи своето упование на Аллах, защото ти наистина *се основаваш* на явната истина.

81. Наистина, ти не можеш да заставиш мъртвите да слушат, нито пък можеш да накараш глухите да чуят призива, когато те се обръщат отново, отстъпвайки.

82. И ти не можеш да изведеш слепите от тяхното заблуждение. Ти можеш да накараш да слушат само онези, които вярват в Нашите Знаменения, защото те се покоряват.

83. И когато бъде произнесена присъдата срещу тях, Ние ще докараме при тях зараза от земята, която ще ги порази, защото хората не вярваха в Нашите Знамения.

Р. 7.

84. И *им напомни* за деня, когато Ние ще съберем заедно от всички народи една гълпа от онези, които отхвърлят Нашите Знамения и те ще бъдат поставени в *различни* групи.

85. Докато, когато те дойдат, Той ще каже: “Вие отхвърлихте ли Моите Знамения, въпреки че не бяхте ги обхванали с вашите знания? Или какво правехте?”

86. И присъдата ще падне върху тях, защото те вършеха зли дела и те ще останат безмълвни.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ۝٧٩

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝٨٠

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝٨١

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِن تُسْمِعْ
إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝٨٢

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ۝٨٣

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝٨٤

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَقَالَ الْكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا
عِلْمًا أَمَّا ذَٰلِكَ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٨٥

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ لََّا يَنْطِقُونَ ۝٨٦

87. Нима те не са видели, че Ние сме сътворили нощта, за да могат те да почиват в нея и деня, за да може да им дарява зрение? В това наистина има Знамения за хората, които вярват.

88. И в деня, когато ще прозвучи тръбата, всеки който се намира на небето или на земята ще бъде поразен от ужас, освен онзи, който е угоден на Аллах. И всички ще отидат при Него, смирени.

89. И ти виждаш планините, които ти си мислиш, че са здраво закрепени, но те ще преминат така, както преминават облаците – деяние на Аллах, Който е направил всичко свършено. Наистина, на Него Му е известно много добре всичко онова, което вие правите.

90. Онзи който извърши добро дело, ще получи награда по – добра от това и такива ще бъдат спасени от ужаса на онзи ден.

91. А онези, които вършат зло ще бъдат хвърлени по лице долу в Огъня: “Не ви ли се дава на вас за онова, което сте направили?”

92. Кажете: “На мен ми е заповядано само да служа на Повелителя на този град, който Той е направил свещен, и на Него принадлежат всички неща; и на мен ми е заповядано да бъда от онези, които се покоряват на Бога;”

93. “И да възвестявам Корана.” Ето защо, онзи който следва напътствие, го следва само заради доброто на своята собствена душа; а що се отнася до онзи, който се е заблудил, кажи: “Аз съм само един Предупредител”.

الْمُيَرِّدُوا إِنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوٍّ ذَّخِرِينَ ﴿٨٨﴾

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۚ وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ أَمُونَ ﴿٩٠﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ ۚ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۚ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۚ فَمِنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. И кажи: “Цялата хвала принадлежи на Аллах; Той скоро ще покаже Своите Знамения и вие ще ги узнаете.” И на твоя Повелител не Му е неизвестно онова, което правите вие.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

ГЛАВА 28
АЛ КАСАС
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

По общо съгласие тази Сура е била открита в Мека. Според Умат бин Мухамад, тя била открита докато Светият Пророк по време на Хиджра - та бил на път за Медина. Стихът *"Той, Който е направил учението на Корана задължително за теб, непременно ще те върне обратно в определеното ти място за завръщане.."* (стих 86), показва ясно, че Светият Пророк бил все още в Мека, когато му било казано, че отначало трябвало да напусне Мека като беглец, а след това да се завърне в нея като победител. Предшествуващата Сура завършва със стиха: *"Така че, онзи който следва напътствие, го следва само за доброто на собствената си душа, а що се отнася за онзи, който се отклонява, кажи аз съм само Предупредител"*, което означавало, че няма да позволи употребата на никаква сила в пропагандирането на ученията на Корана. Именно за да се установи истината на тази претенция на Корана е била открита настоящата Сура.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата е третата и последната от Главите, които принадлежат към групата *"Та Син Мим"*. Тези три глави започват със същите съкратени букви и поради това имат удивително сходство на тематиката и проблематиката. Те всички започват с важната тема за откриването на Корана и завършват със същата тема. В Глава 26 е посветено много място на това как Мойсей предава своето Послание на Фараона. В Глава 27 видно място се отделя на демонстрирането на това, че Мойсей е видял Божествената Слава жи Величие и на духовното преживяване, което той имал в благословената долина на Тува. В настоящата Сура, обаче, различните фази от живота на Мойсей се третират в по-големи подробности, отколкото, може би, в която и да е друга Сура: изваждането му от морето по чудотворен начин, детството и юношеството му, младостта му, неговата Хиджра и неговото Призвание; като импликацията е, че Светият Пророк, който много приличал на Мойсей, би трябвало да премине през подобни преживявания, макар и при различни условия и при различни обстоятелства. Сурата започва с разказ за жалкото състояние на израелитяните при египтяните под Фараона – как чрез своята политика на безжалостна експлоатация и потисничество, той се помъчил да убие

у тях всички мъжки качества и как, когато тяхното унижение достигнало до крайната си точка, Бог издигнал Мойсей и чрез него осъществил еманципацията им като издал Фараона и неговите могъщи пълчища в морето пред собствените им очи. След разказа за живота на Мойсей, Сурата прави препратка към пророчествата, които се намират в Библията за Светия Пророк и продължава, за да каже на Курайшите, че ако те го приемат, те ще се наслаждават на всички онези духовни благословии и материални блага и благодати, които Мека като Център и Цитадела на новата вяра било писано да получи. Но, ако те го отхвърлят, те ще си навлекат недоволството на Бога. След това Сурата продължава, за да каже, че когато неверниците, поради упоритото им отхвърляне на истината бъдат застигнати от наказание, те започват да заклеймяват и да се отричат от своите водачи, които, казват те, са ги отклонили от правия път и са причината за техния провал. Водачите на свой ред, се отказват от тях и дори ги проклинат, че са ги следвали сляпо. Обаче истинската причина за отхвърлянето на Божието Послание, казва Сурата, разплути от материално богатство и поради това приспани от фалшиво чувство за сигурност, хората с богатство и влияние приемат несериозно Пророците на Бога, надсмиват им се и ги преследват, пренебрегвайки върховния морален закон, който е записан на страниците на историята, че отхвърлянето на Истината никога не е било оставено безнаказано и безверието винаги е довеждало своите предводители до гибел. Към края си, Сурата прави специална препратка към едно могъщо пророчество, за което се намерява по време на бягството на Мойсей от Египет в Медина, по време на десетгодишния му престой там и последвалото му завръщане в Египет и спасяването на израелитяните от Фараона. Пророчеството в смисъл на това, че подобно на Мойсей, Светият Пророк на Исляма също ще трябва да напусне родното си място и да отиде да живее в непознато място в продължение на десет години, а после да се върне в люлката на своята Вяра, да покори Мека и да установи Исляма на здрава основа. Последните няколко стиха на Сурата резюмират нейното съдържание и на Светия Пророк се казва, че той никога е нямал дори и смътна представа, че ще се превърне някога в носител на Божие Послание, но сега, когато на него му е поверена тази велика мисия, той трябва да призове цялото човечество по пътя на Бога и като се уповава на Него и отказва да бъде обезкуражен или смаян, трябва да си пробие пътя към успеха, така както подобава на един велик и доблестен защитник на Истината, какъвто е той.

АЛ КАСАС

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Та Син Мим.*

3. Това са стиховете на една ясна Книга.

4. Ние ти възвестяваме част от историята за Мойсей и Фараонат по правда, в полза на хората, които вярват.

5. Наистина, Фараонът се държеше много високомерно на земята и застави хората на нея да се разделят на групи; той караше една от тях да отслабне като избиваше синовете ѝ, а щадеше жените им. Той наистина беше един от онези, които всяват смут.

6. И на Нас Ни беше угодно да проявим милост към онези, които се считаха за слабите на земята, и да ги направим вождове, и да ги направим наследници на Нашето благоволение,

7. И да ги установим на земята и да покажем на Фараона и на Хамана и тяхната рат онова, от което те се опасяваха от тяхна страна.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

طسّم ②

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ ③

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِأَحْسَنِ
لِقَومٍ يُؤْمِنُونَ ④إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا
يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ
نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑥وَنُكِنِّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑦

8. И Ние изпратихме откровение на майката на Мойсей, казвайки: “Кърми го от гърдта си и когато започнеш да се боиш за него, тогава го хвърли в реката и нито се бой, нито скърби; защото Ние ще ти го върнем и ще го направим един от Пратениците”.

9. И семейството на Фараона го подбра, за да може той да се превърне в техен враг и в източник на скръб за тях. Наистина, Фараонът и Хаманът и тяхната рат бяха всички грешници.

10. И жената на Фараона каза: “Той ще бъде радост и за моите и за твоите очи. Не го убивай. Може би той ще се окаже полезен за нас или може и да го осиновим”. И те не усетиха никакви опасни последици от това си дело.

11. И сърцето на майката на Мойсей се освободи от тревоги. Тя без малко щеше да открие неговата самоличност, ако Ние не ѝ бяхме дали сили да обуздае сърцето си така, че да стане от твърдо вярващите.

12. И тя каза на сестра му: “Последвай го”. И така, тя го наблюдаваше от далече и те не знаеха за нейното роднинство.

13. И Ние вече бяхме предопределили, че той ще се откаже от кърмачка. Тогава, сестра му каза: “Да ви посоча ли едно семейство, което ще ви го отгледа и възпита и ще бъде искрено доброжелателно към него?”

14. По този начин Ние го върнахме отново на майка му, за да се зарадва нейното око и за да може тя да не

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا اخْتَفَتْ
عَلَيْهِ فَالْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا
رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑧فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ⑨وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑩وَأَصْبَحَ قُودُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَاطًا إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبًا لَّكُنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑪وَقَالَتِ لَأُخْبِتَنَّهُ فُصِيحُهُ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑫وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑬

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ

скърби, и за да се убъди, че обещанието на Аллах е истинско. Но повечето от тях не знаят.

Р. 2.

15. И когато той встъпи във възрастта на пълната си сила и на зрелостта си, Ние го дарихме с мъдрост и знания, и по този начин възнаграждаваме Ние онези, които вършат добро.

16. И той влезе в града по време, когато неговите жители бяха в състояние на разпуснатост; и той видя там двама души да се бият единият от неговата среда, а другият от враждебната. И онзи, който беше от неговите хора го помоли за помощ срещу другия, който беше от противната страна. Тогава Мойсей го повали с юмурк и по този начин причини смъртта му. Той каза: “Това е дело на Сатаната; той наистина е враг, който явно въвежда в заблуждение”.

17. Той каза: “Повелителю мой, аз съгреших против душата си, за това те моля да ми простиш”. И Той му прости; Той е Най – Всепрощаващ и Милостив.

18. Той каза: “Повелителю мой, тъй като Ти си ме дарил с Твоята милост, аз никога няма да бъда помощник на виновните”.

19. И утрото го завари в града в опасение и на щрек; и ето! Онзи, който бе го помолил за помощ предния ден, отново го помолил за помощ. Мойсей му каза: “Ти наистина си явно заблуден човек!”

إِن وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٥

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٦

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ
وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ
قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ١٧

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٨

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا
لِّلْجَارِمِينَ ١٩

فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَنَافٍ عَنِ الْمُنَىٰ ٢٠

20. И когато той поиска да хване онзи, който беше враг и на двамата, последният каза: “О, Мойсей, нима ти възнамеряваш да ме убиеш така, както уби онзи човек вчера? Тогава значи ти искаш само да станеш тиранин в страната и не искаш да станеш омиротворител!”

21. И дойде човек от далечната страна на града и каза: “О, Мойсей, наистина, старейшините са се събрали заедно на съвет против теб, за да те убият. Ето защо, бягай от тук, аз наистина съм от твоите доброжелатели”.

22. Тогава, той си отиде от там в опасение. Той каза: “Повелителю мой, спаси ме от нечестивите хора”.

Р.3.

23. И когато той обърна лицето си към Мидианската земя, той каза: “Аз се надявам, че моят Повелител ще ме насочи по правия път”.

24. И когато стигна до Мидианския кладенец, той завари там група мъже, които пояха *своите стада*. И наред с тях, той забеляза две жени, които задържаха *своите стада*. Той каза: “Какво става с вас?” Те отговориха: “Ние не може да напоим *нашите стада*, докато овчарите не напоят *своите стада*, а нашият баща е много стар”.

25. Тогава той напой *техните стада* вместо тях. После се отдалечи на сянка и каза: “Повелителю мой, аз се нуждаю от всяко благо, което на Теб Ти е угодно да ми спуснеш”.

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يُونُسَىٰ أَتَرِيدُ أَنْ أَتَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ٢٠

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يُونُسَىٰ
إِنَّ الْأَكِلَايَا تَمِيرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ الصَّاحِبِينَ ٢١

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢٢

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَ بَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ٢٣

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ هُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذَوُدَنِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ٢٤

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي بِمَا
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ٢٥

26. И една от двете жени се приближи до него срамежливо. Тя каза: “Баща ми те вика, за да те възнагради за това, че ти напои *нашите стада* вместо нас”. И когато той отиде при него и му разказа какво е станало, той каза: “Не бой се, ти си се спасил от един нечестив народ”.

27. Една от двете жени каза: “О, татко мой, вземи го на работа, защото най—добрият работник, който можеш да наемеш е онзи, който е силен и достоен за доверие”.

28. Той каза: “Аз възнамерявам да омъжа една от дъщерите си за теб при условие, че ти се наемеш да ми служиш осем години. Но ако ти изпълниш десет години, това ще бъде по твое собствено желание. И аз няма да те притеснявам с нищо; ти ще ме намериш, ако така е угодно на Аллах, за праведен човек”.

29. Той каза: “Това е решено между теб и мен. Който и да е от двата срока да изпълня, към мен няма да се извърши никаква несправедливост; и Аллах е свидетел на онова, което ние се теб си говорим.”

Р. 4.

30. И ето, когато Мойсей изпълни своя срок и тръгна на път със своето семейство, той видя огън в посока към планината. Той каза на своето семейство: “Почакайте, виждам огън; може би ще мога да ви донеса от там някоя *полезна* вест или горяща главня от огъня, за да можете да се стоплите”.

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَشْتِي عَلَى اسْتِخْيَارٍ قَالَتْ إِنَّ
أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢٦

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ٢٧

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٌ فَإِنْ أَتَيْتَ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِجْدَنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٢٨

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ٢٩

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ
جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ
نَارَ الْعَلِيِّ إِنِّي كُنْتُ مِنْهَا بِخَبِيرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ٣٠

31. И когато стигна до него, той бе повикан *от един глас* от дясната страна на Долината, в благословеното място, от едно дърво: “О, Мойсей, това съм самият Аз, Аз съм Аллах, Повелителят на световете”.

32. И *гласът* казал също така: “Хвърли си жезъла долу”. И когато той видя, че жезълът се движи също като змия, той се обърна, отстъпвайки, без да чака. “О, Мойсей, ела насам и не се бой, защото ти си един от онези, които са извън опасност”.

33. “Пъхни ръката си в пазвата си и когато я извадиш, тя ще бъде бяла, без никакво лошо *въздействие* върху нея. Ти притисни ръката си към себе си, за да се освободиш от страха. Тогава, това ще бъдат две доказателства от твоя Повелител за Фараона и неговите вождове. Те наистина са непокорен народ”.

34. Той каза: “Повелителю мой, аз убих един от техните хора и се боя, че и те ще ме убият”.

35. “И моят брат Арон — той е много по — красноречив от мен, ето защо прати го и него с мен като помощник, за да може да свидетелствува за моята истина. Боя се, че те ще ме обвинят в лъжа”.

36. Бог каза: “Ние ще укрепим ръката ти при помощта на брат ти, и Ние ще дарим и на двамата ви сила, така че, те няма да могат да се доберат до вас. *Вървете* с Нашите Знамения. Вие двамата и онези, които ви следват, ще бъдете победители”.

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُّوَسِّىَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ٣١

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَانَتْهَا جَانٌّ وَثِي
مُذْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مِنَ الْأَمِينِينَ ٣٢

أَسْلُكُ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَاضْمُرْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُلِكَ بُرْهَانُ
مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ٣٣

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ ٣٤

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ
رِدًّا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ٣٥

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنتُمَا وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ ٣٦

37. И когато Мойсей отиде при тях с Нашите ясни Знамения, те казаха: “Това не е нищо друго освен стъкмено магьосничество и ние никога не сме чули за *нещо подобно* на това сред нашите праотци”.

38. Мойсей каза: “Моят Повелител знае най добре кой е донесъл напътствията от Него и на кого ще принадлежи *последната* обител като блажено въздаване”.

39. И Фараонът каза: “О, вождове, аз не признавам никакъв друг Бог за вас освен мен. Ето защо, изпечи ми глинени *тухли*, о, Хаман и ми построй висока кула, за да мога да погледна Бога на Мойсей, макар че съм убеден, че той е лъжец”.

40. И той и неговата рат се държаха високомерно в страната, без всякакво оправдание. И те си мислеха, че никога няма да бъдат доведени при Нас.

41. Ето защо, Ние хванахме него и неговата рат и ги оставихме сред морето. Ето, виждаш колко *зъл* е краят на онези, които вършат зло!

42. И Ние ги направихме главатари, които призоваваха *хората* да влязат в Огъня; и в Деня на Възкресението те няма да получат никаква помощ.

43. И Ние им изпратихме проклятие, което да ги преследва на този свят; и в Деня на Възкресението те ще бъдат между онези, лишени от всякакви *добри* неща.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٣٧

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٣٨

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهُامُنُ عَلَى الظِّلِّينِ فَاجْعَلْ لِّي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٣٩

وَاسْتَكْبَرُوا وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٤٠

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ٤١

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ٤٢

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ فِي الْمَقْبُوحِينَ ٤٣

P. 5.

44. И Ние дадохме Книгата на Мойсей, след като изтребихме предишните поколения, като средство за просвещение на хората, като напътствие, и като милост, за да могат те да помнят.

45. И ти не беше от западната страна на планината, когато Ние съобщихме на Мойсей заповедите, и ти не беше сред свидетелите.

46. Но Ние издигнахме поколения след Мойсей и животът им бе удължен. А ти не беше жител сред мирианския народ, който да им възвестява Нашите Знамения, но именно Ние изпращаме Пратеници.

47. И теб те нямаше на склона на Планината, когато Ние призовахме. Но *Ние сме те изпратили като милост* от твоя Повелител, за да можеш да предупредиш онези хора, при които преди теб никой не е отивал с предупреждение, за да могат те да размислят.

48. И ако *не беше фактът*, че – ако ги застигне нещастие, заради онова, което техните ръце са изпратили преди *тях* те биха могли ба кажат: “Повелителю наш, защо Ти не ни изпрати Пратеник, за да може ние да следваме Твоите Знамения и за да бъдем от вярващите?” *Ние не трябваше да те изпращаме като Пратеник.*

49. Но когато до тях достигна истината та от нас, те казаха: “Защо на него не му е дадено нещо подобно на

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٤٤

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ٤٥

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۖ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٤٦

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّنَ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٤٧

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٤٨

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

онова, което е било дадено на Мойсей преди това?” Нима те не отхвърлиха онова, което беше дадено на Мойсей преди? Те казват: “Има две магьосничества – Тора и Коранът – които се поддържат едно друго”. И казват: “Ние не вярваме нито в едното, нито в другото”.

50. Кажи: “Тогава донесете от Аллах една Книга, която да е по – добро напътствие от тези двете, за да мога да ги следвам, ако сте правдиви”.

51. Но ако те не ти отговорят, тогава знай, че те следват само своите зли наклонности. А кой може да се заблуждава повече от онзи, който следва своите зли наклонности без каквото и да е напътствие от Аллах? Наистина Аллах не напътствува несправедливите хора.

Р. 6.

52. И Ние наистина им съобщихме изцяло Словото, за да може те да вникнат в него.

53. Онези, на които бяхме дали Книгата преди това – те вярват в нея;

54. И когато тя им се чете, те казват: “Ние вярваме в нея. Тя действително е истината от нашия Повелител. Наистина, дори още преди това, ние се бяхме покорили на Бога”.

55. Такаива ще получат наградата си два пъти, защото те бяха твърди и защото отблъскват злото с добро и жертвуват от онова, с което Ние сме ги дали.

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ
كُفْرُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥١﴾

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُمَا يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٣﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا يُنطَّلَعُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٥﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٦﴾

56. И когато те чуят празни приказки, те се отвърщат и казват: “За нас са нашите дела, а за вас са вашите дела. Мир вам. Ние не се стремим към общуване с невежите”.

57. Наистина, ти няма да можеш да напътствуваши всички, които обичаш, но Аллах напътствува онзи, когото на Него Му е угодно, а Той познава най – добре онези, които приемат напътствията.

58. И те казват: “Ако ние поледваме напътствието с теб, то нас ще ни изтръгнат от земята ни”. Нима Ние не сме установили за тях безопасно убежище, където са занесени плодове от всякакъв вид, като дар от нас? Но повечето от тях не знаят.

59. И колко много жилища сме унищожили Ние, които ликуваха със своя начин на живот! И ето техните жилища, които не са били обитавани след тях, освен много малко от тях. И Ние им станахме Наследниците.

60. И твоят Повелител никога няма да разруши някой град, докато Той не издигне в главния град между тях един Пратеник, който да им възвестява Знаменията Ни, и Ние няма да разрушим никой град, освен ако неговите жители не са грешници.

61. И каквито и да е от нещата на този свят да ви бъдат дарени, те са само временна наслада и украшение на този свят, а онова, което е у Аллах е по – добро и по – трайно. Нима тогава, няма да разберете?

وَإِذَا سِيعُوا لَلْفُؤِ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ تَتَخَفُ مِنْ أَرْضِنَا
أَوْ لَمْ تُنْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ تَدْنَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَإِنَّكَ
مَسْكِينُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يُتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ
إِلَّا وَ أَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا أَوْتَيْنَاهُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
زِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

Р. 7.

62. Нима онзи, на когото Ние сме дали благо обещание, *чието изпълнение* той ще види, е подобен на онзи, когото Ние сме дарили с добрите неща на този живот, а след това, в Деня на Възкресението ще бъде един от онези, които ще бъдат доведени *обвинени пред Бога?*

63. И на този ден Той ще ги призове и ще им каже: “Къде са “равните” на мен, които вие си бяхте измислили?”

64. Онези, за които ще настъпи срокът за изпълнение на присъдите им ще кажат: “Повелителю наш, това са онези, които ние сме отклонили от пътя. Ние ги отклонихме така, както самите ни сме се отклонили. *Сега* ние се разграничаваме *от тях* и *се обръщаме* към Теб. Не на нас се кланеха те”.

65. И ще бъде казано: “Призовете вашите съобщници.” И те ще ги призоват, но последните няма да им отговорят. И те ще видят наказанието. О, ако те само бяха последвали напътствието!

66. И на този ден Ние ще ги призовем и ще кажем: “Какъв отговор дадохте вие на Пратениците?”

67. Тогава, всички оправдания ще станат неизвестни за тях в този ден и те няма да могат *даже* да се попитат един друг.

68. А що се отнася до онзи, който се разкайва и вярва, и върши добри дела, може би той ще бъде сред преуспелите.

أَفَنُؤَدُّعِدُّنُهُ وَعَدًا أَحْسَنًا فَهُوَ لَا يَأْتِيهِ كُنَّ مَتَّعْنَاهُ
مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ٦٢

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦٣

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
كَانُوا إِنَّا نَا يَعْبُدُونَ ٦٤

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ٦٥

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ٦٦

فَعَبَّيْتُ عَلَيْهِمُ الْآبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ٦٧

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَجَعَلْنَا أَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ٦٨

69. И твоят Повелител твори всичко, което на Него Му е угодно и избира онзи, *когото на Него Му е угодно*. Те не могат да избират. Да се слави Аллах и Той стои много високо над всичко онова, което те приобщават *към Него*.

70. И на твоя Повелител Му е известно онова, което техните гърди скриват и онова, което те откриват.

71. И Той е Аллах. И няма никакъв друг Бог, освен Него. На Него принадлежи цялата слава и в началото и в Бъдния Живот. Негова е присъдата и при Него ще бъдете върнати.

72. Кажете ми, ако Аллах продължи нощта над вас до Деня на Възкресението, какъв друг Бог има освен Аллах, който би могъл да ви донесе светлина? Тогава, няма ли да се вслушате?”

73. Кажете ми, ако Аллах продължи деня над вас до Деня на Възкресението, какъв друг Бог има освен Аллах, който да може да ви донесе нощта, в която да почивате?”

74. И от своята милост, Той е създал за вас нощта и деня, за да можете да почивате в тях и за да търсите от Неговите щедрости, и за да можете да бъдете благодарни.

75. И в този ден Той ще ги призове и ще им каже: “Къде са “равните” на Мен, които вие си бяхте измислили?”

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٩

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٠

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٧١

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ٧٢

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكِبِيلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٧٣

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧٤

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ٧٥

76. И Ние ще изберем по един свидетел от всеки народ и ще кажем: “Донесете вашите доказателства.” Тогава те ще разберат, че истината принадлежи на Аллах. И всичко онова, което те си измисляха, ще бъде изгубено за тях.

Р. 8.

77. Наистина Кора беше от народа на Мойсей, но той се държеше много високомерно към тях. И Ние го бяхме дали с такова богатство, че натрупаното от него, наистина би могло да бъде тежко бреме дори за отряд от силни хора. Когато неговият народ му каза: “Не се главозамайвай, защото Аллах не обича онези, които се главо-замайват”.

78. “А търси в онова, с което Аллах те е дарил Обителта на Бъдния Живот и не пренебрегвай участта си на този свят и прави добро на другите така както Аллах ти е направил добро на теб, и не се опитвай да всяваш смут на земята, защото Аллах не обича онези, които всяват смут”.

79. Той отвърна: “Това ми беше дадено само заради знанията, които имам.” Нима той не знаеше, че Аллах бе изтребил преди него поколения, които бяха много по – могъщи от него и много по – богати? И виновните няма да бъдат призвани да дават каквито и да е обяснения за своите грехове.

80. И така, той шестуваше пред своя народ в цялото си величие. Онези които се домогваха до живота на този свят, казваха: “О, ако ние имаме нещо

وَنَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَذَّبُوا يُفْتَرُونَ ۝

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ۝

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ۝

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَعَاءً وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ۝

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

подобно на онова, което е дадено на Кора! Той е наистина притежател на голямо богатство”.

81. Но онези, на които беше дадено знание, казваха: “Тежко ви! Наградата на Аллах е най – добрата за онези, които вярват и които вършат добри дела; и тя няма да бъде дарена на никой друг, освен на онези, които си останат твърди”.

82. След това Ние накарахме земята да погълне него и неговото жилище и той си нямаше никой, който да може да му помогне против Аллах, нито пък беше от онези, които могат да се защитават сами.

83. И онези които му бяха завиждали за положението му предния ден, започнаха да казват: “Аха! Наистина, именно Аллах увеличава доволството на онези, от Неговите слуги, които на Него Му е угодно и го намалява за онзи, когото на Него Му е угодно. И ако Аллах не беше милостив към нас, Той щеше да накара земята да погълне и нас също така. Аха! Неблагодарните никога не преуспяват”.

Р. 9.

84. Това е Домът на Бъдния Живот! Ние го даряваме на онези, които не се стремят към самовъзвеличение на земята, нито пък към поквара. И крайт принадлежи на праведните.

85. Онзи който извърши добро дело ще получи по – добра награда от това; а що се отнася до онзи, който извърши зло дело, онези, които вършат зли дела

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلِّغْنَا لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِمَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الضَّالُّونَ ۝

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَتَّبَعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَوْ لَا أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنًا وَيَكَانَ لَا يَبْلُغُ
يَوْمَ الْكَفْرُونَ ۝

يَلِك الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقِينَ ۝

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

няма да получат друга награда освен онова, което съответствува на делата им.

86. Несъмнено, онзи който е на-правил изучаването на Корана задължително за теб, ще те върне на мястото на *твое* завръщане. Кажи: "Моят Повелител знае най-добре, кой донася напътствието и кой се намира в явно заблуждение.

87. И ти никога не си очаквал, че Книгата ще ти бъде открита на теб; но това е милост от твоя Повелител, така че, никога не помагай на онези, които не вярват.

88. И никога не допускай да те отвърнат от Знаменията на Аллах, след като те са ти били спуснати на теб; и призовавай *човешкия род* към твоя Повелител и не бъди от онези, които приобщават равни на *Него*.

89. И не призовавай никакъв друг Бог освен Аллах. Няма никакъв друг Бог освен Него. Всичко съществуващо ще загине освен Него. Негова е присъдата и при Него ще бъдете върнати всички вие.

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ
قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَاهِرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٨﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّرَكِيِّنَ ﴿٨٩﴾

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَكَانَ
عِندَ رَبِّكَ شَيْءٌ هَالِكًا إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٩٠﴾

ГЛАВА 29 АЛ-АНКАБУТ (Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Значителна част от мюсюлманското научно мнение е склонна да отнесе откровението на настоящата *Сура* към средата или втората половина на мединския период. *Сурата* изглежда води името си от стих 42, където лъжовността и безсилието на политеистичните вярвания са илюстрирани чрез красиво сравнение, че тези вярвания, бидейки слаб и крехки като паяжината на паяк, не могат да издържат интелегентна критика. Предходната *Сура* завършва с мисълта, че Светият Пророк ще се върне като победител и повелител на родния си град, Мека, откъдето бил прокуден като беглец без приятели и с определена парична награда за главата му. Настоящата *Сура* започва с предупреждение към вярващите, че дълга и упорита работа и търпеливо понасяни изпитания и лишения са *sine qua non* на един успешен живот.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата продължава да развива темата, че големите милости и благословии, с които ще бъдат дарени вярващите и на този и на онзи свят, няма да им се дадат преди вярата им да бъде подложена на сурово изпитание. Те ще трябва да преминат през горилото на огън и кръв, за да ги заслужат. Единствено само посредством истинско и искрено покаяние и чрез обръщане към Бога със смирение и каящо се сърце и чрез истинско и трайно поправяне в живота си, човек би могъл да си спечели прощката на Бога и да заслужи получаването на божии блага и благословии. Връщайки се към темата за преследването на вярващите *Сурата* продължава да казва, че те не трябва да позволяват никакво количество изпитания и лишения да застава по пътя им към служене на Истината и се увещават със силни думи да поставят лоялността си към Бога над лоялността си към родителите си, когато двете лоялности се сблъскат и влязат в конфликт. После се правят кратки препратки към житията на Пророците Ной, Аврам(Абрахам), Лот и някои други Божии Пратеници, за да се покаже, че преследванията никога не могат да спрат или забавят напредъка на истинската Вера и че принудата в религиозните дела никога не носи добро и че един народ не може да бъде принуден вечно да приема възгледи, които му се натрапват насила.

По-нататък *Сурата* твърди, че многобожните религии, които са крехки като паяжината на паяк, не могат да издържат на интелигентна и задълбочена критика. Поради това, неверниците нямат нито причина, нито оправдание да продължават да имат идолопоклоннически вярвания, след като им е била открита една книга като Корана, която задоволява напълно всички морални нужди и изисквания на човека и е свършено подходяща да го издигне до най-големите морални върхове. След това *Сурата* опровергава едно често цитирано възражение на неверниците, че Коранът бил съчинен от Светия Пророк; напротив, Коранът се представя като най-великото Божие чудо в отговор на исканията за Знамения и чудеса от страна на неверниците. Към края вярващите биват утешавани и успокоявани с уверения, че ако те останат твърди пред преследванията, на които са подлагани, на тях им предстои велико и блестящо бъдеще. *Сурата* завършва с мисълта, че вярващите ще трябва да грабнат меча в защита на Исляма и да поведат яростна свещена война (*Джихад*) против силите на злото. Но истинският *Джихад*, казва тя, не се състои в това да убиваш и да бъдеш убит, а в това да се бориш усилено, за да спечелиш угодата на Бога и в това да проповядваш на Корана.

АЛ АНКАБУТ (Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Алиф Лам Мим.*

الْم ۞ ②

3. Нима хората си мислят, че те ще бъдат оставени на мира само, защото ще кажат: "Ние вярваме", и че няма да бъдат подложени на изпитание?

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

4. А ние изпитахме онези, които бяха преди тях. Така че, Аллах несъмнено ще разпознае онези, които са правдиви и без съмнение ще разпознае онези, които лъжат.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④

5. Или онези, които вършат зли дела си мислят, че те ще избегнат Нашето наказание? Зло е онова, което те си мислят.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَاهُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

6. Онзи който се надява да се представи на Аллах, нека той да бъде подготвен за това, защото определеното от Аллах време наистина наближава. И Той е Всечуващ и Всезнаещ.

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑥

7. И всеки който се подвизава, се подвизава само заради своята собствена душа; наистина Аллах е независим от всички същества.

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑦

8. А що се отнася до онези, които вярват и вършат добри дела, Ние наистина ще ги избавим от техните злини и Ние наистина ще ги дарим с най – добрата награда за техните дела.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧

* Аз съм Аллах, Всезнаещият.

9. И Ние предписахме на хората да правят добро на родителите си, но ако те се опитват да приобщават към Мен онова, за което ти не знаеш, тогава ти не им се подчинявай. При мен е вашето завръщане и аз ще ви възвестя какво сте вършили.

10. И онези които вярват и вършат добри дела, тях Ние наистина ще ги допуснем сред праведните.

11. И сред хората има *някои*, които казват: “Ние вярваме в Аллах”, но когато бъдат накарани да страдат в името на Аллах, те приемат преследването от хората като наказание от Аллах. Но, ако при тях дойде помощ от твоя Повелител, те непременно ще кажат: “Ние наистина бяхме с вас”. Нима на Аллах не Му е най-добре известно какво има в гърдите на *Неговите* създания?

12. И Аллах непременно ще разпознае онези, които вярват и Той непременно ще разпознае лицемерите *от вярващите*.

13. И онези, които не вярват казват на онези, които вярват: “Следвайте по нашия път и ние ще понесем бремето на вашите грехове”. А пък те не могат да понесат нищичко дори от своите собствени грехове. Те са наистина лъжци.

14. Но те непременно ще понесат своето собствено бреме, а *и други* бремета, наред със своите собствени. И те наистина ще бъдат подложени на разпит в Деня на Възкресението относно техните измислици.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَلَكَ
لِشْرِكَ بِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَى
مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑨

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصَّالِحِينَ ⑩

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ
بَاعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑪

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِّنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ⑬

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑭

P. 2.

15. И Ние наистина изпратихме Ной при неговия народ и той живя сред тях хиляда години без петдесет. Тогава, тях ги застигна Потопът, когато те бяха изпълнени с нечестивост.

16. Но Ние го спасихме – него и онези, които бяха с *него* в Ковчега и Ние направихме от това Знамение за всички народи.

17. И си *спомнете* Абрахам, когато той каза на своя народ: “Кланяйте се на Аллах и се бойте от Него. Това е по-добре за вас, ако разбирате”.

18. “Вие се кланяте само на идоли вместо на Аллах и измисляте лъжи. Онези на които вие се кланяте наред с Аллах нямат власт да ви дарят с никакво препитание. Самите те търсят препитание от Аллах и се кланят на Него. При Него ще бъдете върнати вие”.

19. “И ако вие отхвърлите, то поколенията, които са били преди вас са отхвърляли *също така*. А Пратеникът отговаря единствено само за ясното предаване на Посланието”.

20. Нима те не виждат как Аллах поражда творението, а след това го повтаря? Това е наистина лесно за Аллах.

21. Кажете: “Странствувайте по земята и гледайте как Той е породил творението. След това Аллах ще породи следващото пресъздаване”. Наистина Аллах има власт над всички неща.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ⑮

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ⑯

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑰

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
إِفْكًَا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑱

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْبَيِّنُ ⑲

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑳

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ
ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ㉑

22. Той наказва, когото на Него Му е угодно и оказва милост на когото на Него Му е угодно; и вие ще бъдете върнати при Него.

23. И вие не можете да провалите замислите на Аллах нито на земята, нито на небето; нито пък имате някой друг приятел освен Аллах.

Р. 3.

24. Онези които не вярват в Знаменията на Аллах и в това, че ще трябва да се представят пред Него — именно те са се отчаяли от Моята милост. И те ще получат мъчително наказание.

25. И единственият отговор на неговия народ беше, че те казаха: “Убийте го или го изгорете”. Но Аллах го спаси от огъня. В това наистина има Знамения за хората, които биха искали да повярват.

26. И той каза: “Наистина, вие сте си взели идоли, вместо Аллах, поради любовта ви един към друг в настоящия живот. След това, в Деня на Възкресението, вие ще се откажете един от друг и ще се проклинате един друг. И вашето убежище ще бъде Огънят; и вие няма да си имате никакви помощници”.

27. И Лот му повярва и Абрахам каза: “Аз търся убежище у моят Повелител; Той е наистина Могъщ и Мъдър”.

28. И Ние го дарихме с Исак и Яков и Ние установихме дарат за пророчество и Книгата сред неговите потомци, и

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ
يَكُونُوا مِنْ سَرْحَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ إِنَّا اتَّخَذْنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٢٦﴾

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
التَّوْبَةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي

Ние му дадохме полагащата му се награда в този живот, а в Бъдния Живот той ще бъде непременно сред праведните.

29. И Ние изпратихме Лот; той каза на своя народ: “Вие се отдавате на мерзост, на която никой от човешкия род не се е отдавал преди вас”.

30. “Нима вие наистина подходите към мъжете похотливо и устройвате засади по пътищата за пътниците? И вие се отдавате на мерзости даже на вашите сборища!” Но единственият отговор на неговия народ беше, че те казаха: “Навлечи върху нас наказанието на Аллах, ако говориш истината”.

31. Той каза: “Помогни ми, о, Повелителю мой, против нечестивите хора!”

Р. 4.

32. И когато Нашите пратеници донесоха благата вест на Абрахам, те казаха: “Ние ще изтребим жителите на този град, защото те вършат злини”.

33. Той каза: “Но тук е Лот!” Те казаха: “Ние знаем много добре кой е тук. Ние непременно ще спасим него и семейството му, освен жена му, която е от тези, които ще останат отзад”.

34. И когато Нашите Пратеници отидоха при Лот, той се притесни заради тях и се почувствува безпомощен пред тях. И те казаха: “Не бой се и не скърби, защото ние сме тук, за да спасим теб и семейството ти, освен жена ти, която е от онези, които ще останат отзад”.

الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّبِيلَ ۚ
وَأَنْتُمْ فِي نَارِكُمُ الْمُتَكَبِّرِينَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

يَا قَالِ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا
مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ إِنَّهُ
لَنَجِيَّتُهُ وَأَهْلُهُ إِلَّا أَمْرَاتُهُ ۚ كَانَتْ مِنْ
الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ
إِلَّا أَمْرَاتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. “Ние наистина ще навлечем на жителите на този град наказание от небето, защото те бяха непокорни”.

36. И в това Ние оставихме ясно Знамение за хората, които разбират.

37. А при мидийците *Ние изпратихме* техния брат Шуаиб, който каза: “О, народе мой, служете на Аллах и се бойте от Последния Ден и не вършете беззакония на земята като всявате смут!”

38. Но те го нарекоха лъжец. Ето защо, тях ги застигна силно земетресение и те лежаха проснати в жилищата си.

39. И *Ние изтребихме племената* Аад и Тамуд, както самите вие можете да видите от техните жилища. А Сатаната направи така, че техните дела да им изглеждат добри в собствените им очи и по този начин ги отклони от правия път, въпреки, че те бяха проницателни и наблюдателни.

40. И *Ние изтребихме* Кора, Фараонат и Хаман. А Мойсей отиде при тях с явни Знамения, но те се държаха високомерно на земята и въпреки това не можах да ни изпреварят *Нас*.

41. Така че, Ние поразихме всеки *от тях* в неговия грях; сред тях имаше такива, против които Ние изпратихме силна пясъчна буря, и сред тях имаше такива, които бяха застигнати от ревяща буря, и сред тях имаше такива, които Ние накарахме земята да ги глътне, и сред тях имаше такива, които

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾
وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جُثَيِّنِينَ ﴿٣٨﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُم مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ ﴿٤٠﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ

Ние издавихме. И на Аллах не Му беше угодно да им вреди, но те вредяха сами на собствените си души.

42. Случаят с тези, които си вземат други помощници освен Аллах е подобен на случая с паяка, който си прави жилище, а наистина, най нестабилното жилище е жилището на паяка, ако те само знаеха!

43. Наистина, Аллах знае какво друго призовават те, освен Него и Той е Могъщ и Мъдър.

44. И това са уподобления, които Ние предлагаме на човечеството, по тях ги разбират само онези, които имат знания.

45. Аллах е сътворил небесата и земята в съответствие с изискванията на мъдростта. В това наистина има Знамение за вярващите.

Част 21

P. 5.

46. Чети онова, което ти беше открито от Книгата и съблюдавай Молитвата. Наистина, Молитвата предпазва човек от непристойност и от явен грях, а поменаването на Аллах е наистина най – голямата *добродетел*. И на Аллах Му е известно онова, което вършите.

47. И не спори с хората на Книгата освен по най – добрия начин, но не спори *въобще* с онези от тях, които са несправедливи. И кажи: “Ние вярваме в онова, което ни е било открито на нас

لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ ۖ إِذَا أَخَذَتْ يَتِيمًا وَآتٍ أَوْهَنَ الْيُوتِ لَبِيتُ
وَمَثَلُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٣٨﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالنُّكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ

и в онова, което ви е било открито на вас; и нашият Бог и вашият Бог е един и същ; и ние се покоряваме на Него”.

48. И по подобен начин Ние сме ти изпратили Книгата на теб, така че, онези, на които Ние сме дали истинското знание на Книгата да вярват в нея (в Корана), а сред тези жители на Мека също така има и някои, които вярват в Корана. И никой, освен неблагодарните, не отрича Нашите Знамения.

49. И ти никога не си чел никаква друга Книга преди нея, нито пък си написал някоя с дясната си ръка; в такъв случай лъжците биха могли да се усъмнят.

50. Не, това е сборник с ясни Знамения в сърцата на онези, на които е било дадено знание. И никой освен злосторниците не отрича Нашите Знамения.

51. И те казват: “Защо на него не са му спуснати Знамения от неговия Повелител?” Кажи: “Знаменията са единствено само от Аллах, а аз съм просто един ясен Предупредител”.

52. Нима на тях не им е достатъчно, че Ние сме ти спуснали Книгата, която им се чете на тях? Наистина в нея има милост и напомняне за хората, които вярват.

P.6

53. Кажи: “Аллах е достатъчен като свидетел между мен и вас. На Него Му е известно всичко на земята и на

إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٥٤﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ يَمِينُكَ
إِذَا رَأَيْتَ أَتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٥٥﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٧﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ
﴿٥٨﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

небесата. А що се отнася до онези, които вярват в лъжата и не вярват на Аллах, те ще понесат загуби”.

54. Те те молят да ускориш наказанието; и ако нямаше определен срок, наказанието щеше вече да се е стоварило върху тях. И то непременно ще ги застигне неочаквано, когато те не го виждат.

55. Те те молят да ускориш наказанието, но, наистина Адът вече е започнал да поглъща неверниците.

56. Спомнете си за деня, когато наказанието ще се стовари върху тях и над главите им и изпод краката им, та Той ще каже: “Вкусете, вие, от плодотелите на вашите дела!”

57. О, слуги мои, които вярвате! Обширна е наистина Моята земя, за това кланяйте се единствено само ма Мен!

58. Всяка душа ще вкуси от смъртта, след това ще бъдете отново върнати при Нас.

59. И онези, които вярват и вършат добри дела – тях Ние наистина ще ги поселим във величави райски обители, под които текат реки. И те ще пребивават там. Колко прекрасна е наградата на онези, които вършат добро!

60. Онези които са твърди и възлагат упованието си на своя Повелител.

61. И колко много животни има, които не носят своето препитание! Аллах ги храни и тях и вас. И Той е

بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَائِرُونَ ﴿٥٣﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٤﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

وَكَايِنَ مِنَ ذَاتِ اللَّيْلِ لَا تُحِيطُ بِرِزْقِهَا ۖ اللَّهُ يَرْزُقُهَا

Всечуващ и Всезнаещ.

62. И ако ти ги попиташ: “Кой е сътворил небесата и земята и е подчинил слънцето и луната?”, те непременно ще кажат: “Аллах.” Как тогава е станало така, че те са отклонени от истината?

63. Аллах увеличава средствата за съществуване за онези Негови слуги, за които на Него Му е угодно и ги намалява за когото на Него Му е угодно. Наистина Аллах има пълно познание за всичко.

64. И ако ти ги попиташ: “Кой спуска долу водата от небето и по този начин дава живот на земята след нейната смърт?”, те непременно ще кажат: “Аллах.” Кажи: “Цялата хвала принадлежи на Аллах.” Но повечето от тях не разбират.

Р. 7.

65. И този мирски живот не е нищо друго освен празно развлечение и игра, но обителта на Бъдния Живот това наистина е Живот, ако те само знаеха!

66. И когато те се качат на борда на кораб, те призовават Аллах с искрена и изключителна вяра в Него. Но когато Той ги докара безопасно до земята, виж! – те започват да приобщават равни на Него;

67. За да може те да отрекат онова, което Ние сме им дарили и за да може те да се наслаждават за известно време. Но те скоро ще започнат да разбират.

وَأَيُّكُمْ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَلَقَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِىَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَسْتَعَاذُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝

68. Нима те не виждат, че Ние сме направили светилището непристъпно и безопасно за тях, докато хората биват похищавани навсякъде другаде около тях? Нима, тогава, те са готови да повярват в една лъжа и да отрекат милостта на Аллах?

69. И кой може да бъде по – несправедлив от онзи, който измисля лъжа по отношение на Аллах или пък отхвърля истината, когато тя дойде при него? Нима в Ада няма обител за онези, които не вярват?

70. А що се отнася до онези, които се подвизават в Наше име – Ние непременно ще ги напътствуваме по Нашия път. И действително, Аллах е с онези, които вършат добро.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَنْتَحِطُّ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفْبَالًا طَلِيلٌ يُومِنُونَ وَنِعْمَتُ اللَّهِ يُكْفِرُونَ ۝

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

ГЛАВА 30
АЛ РУМ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

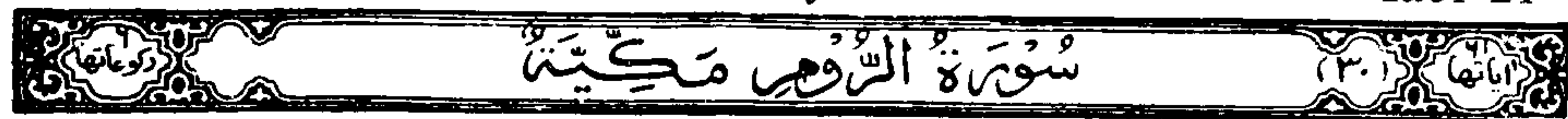
Настоящата *Сура* била открита в Мека, но е трудно да се посочи точната дата на нейното откровение. Обаче, най-сериозните автори я отнасят към шестата или седмата година на Призванието, тъй като през тази година вълната от персийски завоевания, за които подчертано се споменава в *Сурата*, е стигнала до апогея си: персийските армии чукали на вратите на самия Константинопол и позорът и унижението на ромеите наближили своя напир. Към края на предшестващата *Сура* се заявява, че “настоящият живот е само една забава и развлечение”, ако той не се прекара в името на някоя благородна кауза, и че животът, истински и вечен, е онзи, в който един духовен пътник се опитва с всички сили да спечели благоволенieto на Бога. Настоящата *Сура* започва с пророческите думи, че вярващите ще се справят успешно с трудностите и изпитанията, през които ще бъдат накарани да преминат и като награда за тяхното жертвуване и страдание портите на Божията милост и благословия ще се отворят за тях.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Доминиращата тема в настоящата *Сура* е поражението и унижението на силите на неверието и тъмнината и възходът и триумфът на Исляма. Тя заявява подчертано и с увереност, че старият ред е на смъртно легло и че от неговите руини ще се издигне нов и по-добър такъв. *Сурата* започва с изявление за едно пророчество за крайния успех на ромеите над персийците. Пророчеството било направено по времето, когато приливът на персийското нашествие измислил всичко по пътя на своето настъпление и падението и унижението на ромеите спаднало до най-ниската си точка. Тогава не е било по силите и ума на човека да се предскаже, че само в рамките на период вариращ от три до девет години, съдбата ще се обърне изцяло против персийците и победените ще станат победители. Пророчеството се изпълнило буквално при най-необичайни и непредвидени обстоятелства. Неговото реализиране подсказвало друго по-голямо пророчество; че силите на неверието, които тогава били прекалено мощни, за да могат бедните и слаби

мюсюлмани да им се противопоставят, ще претърпят пълно поражение и Ислямът ще шествува победоносно от успех към успех. След това *Сурата* споменава големите сили на Бога, които са демонстрирани в създаването на небесата и на земята, в редуването на деня и нощта, в съвършения план и ред, които съществуват във вселената и в раждането на човека от едно крайно незначително начало. Всички тези неща са довели до неопровержимото и неизбежно заключение, че Бог, който притежава такива огромни и неограничени сили и власт, има също така силата да направи така, че Ислямът да израсне от малко семенце в могъщо дърво, под чиято сянка един ден ще си почива цялото човечество. Ислямът непременно ще успее, защото той е *Дин ал-Фитрах* т. е. той съответствува на човешката природа и апелира към съвестта, мисълта и трезвия разум на човека. Неговият триумф ще се осъществи посредством една велика и чудесна революция, която ще стане в Арабия. Един народ, който в морално отношение е равносилен на мъртъв, ще се събуди от своя вековен сън и пиейки дълбоко от духовния ручей, който Светият Пророк е накарал да потече, ще се превърне във факлоносец на духовна светлина и ще разнесе посланието

на Исляма по всички краища на земята. *Сурата* завършва с мисълта, че противопоставянето на Исляма не може да спре или забави неговия прогрес. В крайна сметка истината тържествува и процъфтява, а лъжата бива разбита и унижена. Това явление е ставало по времето на всеки Божи Пророк и то ще стане отново по времето на Светия Пророк. След това към Пророка се отправя молба да понася търпеливо и издръжливо всички преследвания и подигравки, на които е подложен, тъй като успехът ще го споходи скоро.

АЛ РУМ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим.*

3. Римляните бяха победени,

4. В страна близко до тука и те, след тяхното поражение, ще бъдат победители,

5. След няколко години, властта да заповядва принадлежи на Аллах както преди, така и след това, и в този ден вярващите ще ликуват,

6. С помощта на Аллах. Той помага комуто на Него Му е угодно и Той е Могъщият и Милосърдният.

7. Аллах е дал това обещание. Аллах никога не нарушава обещанията си, но повечето хора не знаят.

8. Те познават само външната страна на живота на този свят и тях въобще не ги интересува Бъдният Живот.

9. Нима те не разсъждават в собствените си умове? Аллах не е сътворил небесата и земята и всичко, което се намира между тях иначе, освен в съответствие с изискванията на мъдростта и за определен срок. Но много от хората не вярват, се ще се представят пред техния Повелител.

*Аз съм Аллах, Всезнаещият.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

عَلَيْتِ الرُّومُ ③

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ④

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑥

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑦

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑧

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ⑨

10. Нима те не са странствували по земята така че да видят колко зъл беше краят на онези, които са били преди тях? Те бяха по – силни от тях и обработваха земята и я населяваха повече и по – добре отколкото я населяват тези. И техните Пратеници се явиха при тях с явни Знамения. И на Аллах не Му беше угодно да им причини никаква вреда, но те сами си нанесоха вреда на своите души.

11. И така, зъл беше краят на онези, които вършеха зло, защото те отхвърлиха Знаменията на Аллах и се надсмиваха над тях.

P. 3.

12. Аллах поражда творение, след това Той го повтаря, след това вие ще бъдете отново върнати при Него.

13. И в деня, когато Часът ще дойде, виновните ще бъдат в отчаяние.

14. И те няма да си имат никакви застъпници измежду онези, които те приобщават към Бога; и те ще се отрекат от онези, които те приобщават към Него.

15. И в деня, когато ще пристигне Часът – в този ден, те ще бъдат разделени един от друг.

16. Тогава онези, които са вярвали и са вършили добри дела ще бъдат почетени и ошастливени в една градина.

17. А що се отнася до онези, които не повярваха и отхвърлиха Нашите Зна-

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ⑩

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشَّوْأَى أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ⑪

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑫

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ⑬

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑭

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِرُونَ ⑮

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ⑯

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

мения и представянето в Бъдния Живот, те ще бъдат подложени на наказание.

18. И така, прославяйте Аллах, когато встъпвате във вечерта и когато встъпвате в утрото –

19. И на Него принадлежи цялата хвала в небесата и на земята – и *го прославяйте* следобед и когато видите залеза на слънцето.

20. Той издига живите от мъртвите и той издига мъртвите от живите и Той дава живот на земята след смъртта ѝ. И по подобен начин ще бъдете възкресени и вие.

Р. 3.

21. И *едно* от Неговите Знамения е *това*, че Той ви е създал от прах, а след това, вижте! Вие се превръщате в хора, които ходят *по повърхността на земята*.

22. И *едно* от Неговите Знамения е *това*, че той е сътворил жените за вас измежду вас, за да може да намерите душевно успокоение в тях и той е създал любов и нежност между вас. В това наистина има Знамения за хората, които размишляват.

23. И сред Неговите Знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на вашите езици и цветове. В това, наистина, има Знамения за онези, които знаят.

24. И между Неговите Знамения е вашият сън през нощта и деня и това, че вие търсите блага от Неговите

قُلُوبِكُمْ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٤﴾

فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تَسُونَ وَحِينَ تَصِفُونَ ﴿١٥﴾

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٦﴾

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٧﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿١٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَاوِيكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ

щедрости. В това, наистина, има Знамения за хората, които слушат.

25. И едно от Неговите Знамения е *това*, че Той ви показва мълнията като *източник на страх и надежда* и че Той спуска вода долу от небето и по този начин Той съживява земята след нейната смърт. В това, наистина, има Знамения за хората, които разбират.

26. И между Неговите Знамения е *и това*, че небето и земята продължават да стоят *твърдо* по Негова заповед. След това, когато Той ви призове със зов, който *идва* от земята, вижте! Вие ще се изправите.

27. И на Него принадлежи всичко, което се намира в небесата и на земята. Всички се подчиняват на Него.

28. И именно Той е Който поражда творението, след това го повтаря и това е съвсем лесно за Него. Той е най-възвишеното състояние в небесата и на земята и Той е Могъщият и Мъдрият.

Р. 4.

29. Той ви предлага притча, отнасяща се за вас. Имате ли вие, сред онези, които десните ви ръце притежават съдружници в онова, с което Ние сме ви дарили, така че, да сте станали равноправни *съдружници* в това и да се боите от тях така, както се боите един от друг? По този начин Ние изясняваме Знаменията на хората, които разбират.

30. Не, но онези, които са несправедливи, следват своите собствени ниски

مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْعَوْنَ ﴿٢١﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۚ مِنَ الْأَرْضِ ۖ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَنُوتُونَ ﴿٢٤﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٦﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَن

желания без всякакви знания. Тогава, кой може да напътствува онзи, когото Аллах е отписал като заблудил се? За такива няма да има никакви помощници.

31. Така че, обърни лицето си към служба не вярата като човек предан на Бога. И бъди верен на своята природа, така както ти я е дарил Аллах – природата, с която Той е сътворил човешкия род. И нищо не може да промени сътвореното от Аллах. Това е правата вяра. Но повечето хора не знаят.

32. Насочи лицето си към Бога, като се обърнеш към Него с разкаяние и се бой от Него, и съблюдавай Молитвата, и не бъди от онези, които прощават равни на Бога.

33. От онези, които разцепват вярата си и се разделят на секти, всяка от които тържествува заради онова, което има.

34. И когато хората биват сполетявани от нещастие, те призовават своя Повелител като се обръщат към Него с разкаяние; после, когато Той им даде да вкусят от Неговата милост, ето! Една част от тях започват да приобщават равни на техния Повелител,

35. Така че, да бъдат неблагодарни заради онова, което сме им дарили. Ето защо, наслаждавайте се за известно време, а след това скоро ще узнаете.

36. Нима •Ние сме им изпратили някакво пълномощно, с което да им разрешаваме положително онова, което те приобщават към Бога?

يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ⑤

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑥

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑦

مِنَ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ
بِأَئِدِيهِمْ فَرِحُونَ ⑧

وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَرْجُمُ
يُشْرِكُونَ ⑨

يَكْفُرُوا بِأَئِدِيهِمْ فَتَتَّبِعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑩

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِأَئِدِيهِ
يُشْرِكُونَ ⑪

37. И когато Ние дадем на човешкия род да вкуси от милостта, те се радват на това; но ако ги сполети зло, заради онова, което те самите са изпратили напред със собствените си ръце, виж! Те изпадат в отчаяние.

38. Нима те не са виждали, че Аллах увеличава даровете си за когото на Него Му е угодно и ги намалява за онзи, за когото на Него Му е угодно? В това наистина има Знамения за хората, които вярват.

39. И така, отдайте дължимото на роднините, на нуждаещите се и на пътниците. Така е най – добре за онези, които търсят милостта на Аллах, и такива ще преуспеят.

40. Онова което вие плащате като лихва, за да може то да увеличи богатството на хората, то не се увеличава в очите на Аллах; но онова, което вие плащате като Закат като търсите милостта на Аллах – то се увеличава многократно.

41. Именно Аллах ви е създал, а след това ви е осигурил средства за съществуване; после Той ще ви изпрати смърт, а след това ще ви върне към живот. Има ли някой от онези, които издигате като: “равни на Аллах”, който да може да прави, което и да е от тези неща? Да се слави Той и да се възвисява далече над онова, което те приобщават към Него.

P. 5.

42. Покварата се е появила на сушата и в морето поради онова, което са сътворили ръцете на самите хора, за да

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
سَيِّئَةٌ يَبْغُوا قَدَمَاتٍ أَيُّدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ⑫

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑬

فَأْتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْيَتَامَى وَالْأَسْفَلِ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَالِحُونَ ⑭

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبٍّ لَيْرَبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ⑮

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْشُكُمْ ثُمَّ
يُخَيِّمُ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ⑯

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي

може Той да ги накара да вкусат *от* плодовете на някои от техните собствени дела, така че да може те да се отвърнат *от* злото.

43. Кажете: “Странствуйте по земята и вижте колко *зъл* е бил краят на онези преди вас! Повечето от тях бяха идолопоклонници”.

44. Ето защо обърни лицето си *към* служба на правата вяра преди да дойде денят, определен от Аллах, който не може да бъде предотвратен. На този ден *човешкият* род ще се раздели на *групи*.

45. Онези които не вярват ще понесат *последствията* от своето неверие, а онези, които вършат праведни дела си подготвят *благо* за себе си,

46. За да може Той, от Своите щедрости, да възнагради онези, които вярват и вършат праведни дела. Той наистина не обича неверниците.

47. И между Неговите Знамения *е* това, че Той изпраща ветровете като носители на благи вести и че Той може да ви накара да вкусите от Неговата милост, и че корабите може да плават по Негова заповед, и вие да можете да искате от Неговите щедрости, и за да можете вие да бъдете благодарни.

48. И наистина, Ние изпратихме Пратеници преди теб при техните собствени народи и те им занесоха ясни Знамения. След това, Ние наказахме виновните. И наистина, Ние сме длъжни да помагаме на вярващите.

49. Именно Аллах е Онзи, Който

النَّاسِ لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٣﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٤﴾

فَاقْمْ وُجُوهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ ﴿٤٥﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ
يَهْدِيهِ وَاللَّهُ لَئِنْ كَفَرْتُمْ لَيُزِيدَنَّ الْفُلُوكَ بِأَمْرِهِ وَلَيَبْغِضَنَّ
فَضْلَهُ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٧﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُوكَ بِأَمْرِهِ وَلِيَبْغِضَنَّ
فَضْلَهُ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُ

изпраща ветровете, за да може те да подкарат някой облак. След това Той го разстила на небето така, както на Него Му е угодно и го поставя слой над слой и ти виждаш как от тях вали дъжд. И когато той накара дъжда да падне върху онзи, върху когото на Него Му е угодно от Неговите слуги, ето! Те ликуват.

50. Макар че преди това - преди да им е бил изпратен дъждът - те бяха в отчаяние.

51. Ето защо, вижте се в признаците за милостта на Аллах, как Той оживява земята след нейната смърт. И наистина, същият Бог ще съживи и мъртвите, защото Той има власт над всички неща.

52. И ако Ние изпратехме някой вятър и те видеха, че реколтата им пожълтява, те непременно, след това, *ще започнат* да отричат *Нашата* милост.

53. И ти не можеш да накараш мъртвите да слушат, нито пък можеш ба накараш глухите ба чуят призива, когато те се отвърщат и показат гърбовете си.

55. Нито пък можеш ти да изведеш слепите от тяхното заблуждение. Ти можеш да заставиш да слушат само онези, които са готови да повярват в Нашите Знамения и да се подчинят.

P. 6.

55. Именно Аллах е Онзи, Който ви е създал в *състояние* на безпомощност, а след безсилието ви, ви е дал сила, а

فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادَةٍ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ
لُبِّلِسِينَ ﴿٥١﴾

فَانْظُرْ إِلَى أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ أَلْوَنَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٥٢﴾

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥٣﴾

فَأَنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٥﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً

после, след силата, ви е изпратил отново слабост и старост. Той твори онова, което на Него Му е угодно. Той е Всезнаещият и Всесилният.

56. И в деня, когато ще настъпи Часът, виновните ще се кълнат, че те не са останали повече от един час – по този начин те бяха отвърнати от *правия път*.

57. Но онези, на които са били дадени знания и вяра, ще кажат: “Вие наистина сте се бавили, според Книгата на Аллах, до Деня на Възкресението. И това е Денят на Възкресението, но вие не *искахте* да знаете.

58. И така, в този ден, техните оправдания няма да помогнат с нищо на злосторниците и на тях няма да им бъде позволено да загладят своите грехове.

59. И наистина, Ние сме изложили за хората в този Коран всякакви видове притчи и, наистина, ако ти им занесеш някакво Знамение, то онези от тях, които не вярват, непременно ще кажат: “Вие не сте нищо друго освен само едни лъжци”.

60. По този начин Аллах поставя печат върху сърцата на онези, които нямат никакви знания.

61. Ето защо, ти бъди търпелив. Обещанието на Аллах е действително вярно и не допускай онези, които нямат никаква устойчивост *във вярата*, да не те разколебаят в каквото и да е.

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَنَا بِنَارٍ

غَيْرِ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ

فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ

لَكُمْ سَاعَةٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ

يُسْتَعْتَبُونَ ۝

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ

مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّكَ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ ۝

ГЛАВА 31

ЛУКМАН

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА, ЗАГЛАВИЕ И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

По всеобщо съгласие се смята, че настоящата *Сура* е била открита в Мека към средата на меканския период или, както казват някои, през шестата или седмата година на Призванието. Предшестващата *Сура* “Ал Рум” завършва с мисълта, че Коранът обяснява напълно всички онези учения, които се занимават с духовното развитие и прогрес на човека. Но неверниците нямат очи да видят истината, тъй като сърцата им са запечатани. Те виждат Знамение след Знамение и все пак продължават да повтарят своето си, т. е. че Светият Пророк е лъжец и фалшификатор. Настоящата *Сура* започва с тържественото утвърждаване, че Светият Пророк нито е фалшификатор, нито лъжец и че тази Книга, Коранът, му е била открита от Мъдрия и Всезнаещ Бог. Тя е пълна с мъдрости и води искрения търсач на истина по правия път. В предходната *Сура* се спомена още и това, че Ислямът ще продължава да преуспява и тържествува и, че неверниците ще претърпят поражение, позор и унижение. В настоящата *Сура* се хвърля известна светлина върху онези морални принципи, които, ако бъдат следвани от народи и индивиди, ще им помогнат да потигнат успех и разцвет и могат да се издигнат до величие и слава.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

В началото си *Сурата* напомня за *sine qua non* на успеха – права вяра и правилно действие – и продължава да разглежда някои универсални морални принципи, изречени от устата на един мъдрец от не-арабски произход, Лукман, като основният принцип е, че Бог е Един и че всички останали благородни идеали произтичат от тази вяра. Принципът, втори по важност след Божието Единство се отнася до задълженията на човека към човека, най – съществени от които са неговите задължения към родителите му. Между тези две основни заповеди, един мюсюлманин бива приучван да подчинява цялата си вяроност на Бога и да не позволява никаква друга лоялност, дори и лоялността му към родителите му, да влиза в конфликт или да противоречи на лоялността му към Неговия Създател. Но при никакви обстоятелства той не трябва да престава да бъде внимателен, грижлив

и почителен към тях. След това се заявява, че дългът на човека към Бога придобива практическа форма чрез съблюдаването на молитвите и неговите задължения към човечеството чрез правене на добро и въздържане от зло. *Сурата* казва, че когато един истински правоверен поеме благородното и трудно задължение да проповядва истината и да призовава хората да живеят праведно, трудности и пречки възпират пътя му и той ще трябва да понася и враждебност, и обиди, и преследвания. Но на него му се казва да понася цялата тази враждебност и всички преследвания с търпение и издръжливост. Когато той не е обезкуражен или смаян от враждата и от преследванията, пред които е изправен докато изпълнява великата си и благородна мисия, успехът го спохожда и големи тълпи хора му се кълнат във вяроност. В часа на публичното одобрение и приветствие, той не трябва да губи умственото си равновесие и трябва особено да се пази от щеславие или надменност. След това *Сурата* прави препратка към законите на природата, намеквайки, че тези закони работят в полза на Исляма. Тя завършва с предупреждение към неверниците, че скоро ще настъпи денят на равносметката, когато техните богатства и влияние, власт и престиж, няма да им помогнат с нищо. Дори и децата им ще приемат Исляма и ще харчат техните богатства в полза на неговата кауза.

ЛУКМАН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим.*

3. Това са стиховете на Книгата на Мъдростта,

4. Напътствие и милост за онези, които вършат добро,

5. Онези, които съблюдават Молитвата и си плащат данъка Закат и които вярват твърдо в Бъдния Живот.

6. Именно те следват напътствията на своя Повелител и именно те ще преуспеят.

7. И сред хората има такива, които заменят *напътствието* с празни приказки, за да могат да отвърнат хората от пътя на Аллах, без да имат никакви знания и като се подиграват с Божиите Знамения. За такива ще има унизително наказание.

8. И когато Нашите Знамения му се възвестяват, той се отвръща с презрение, като че ли въобще не ги е чул и като че ли и двете му уши му тежат. Ето защо, обяви му, че го чака тежко наказание.

9. Наистина, онези, които вярват и вършат добри дела – те ще влязат в Градините на Блаженството,

10. Където те ще пребивават. Аллах е дал истинско обещание, а Той е Могъщият и Мъдрият.

* Аз съм Аллах, Всезнаещият.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

بَلَدِكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ③

هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ④

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ ⑥

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ⑦ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ⑧

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑨

وَإِذَا نُنَادِيهِ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُّسْتَكْبِرًا ⑩ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا

كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ⑪ فَبَسَّطَ بَعْذَابٍ إِلَيْهِ ⑫

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑬

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑭

11. Той е създал небесата без никакви видими стълбове и Той е поставил на земята твърди планини, за да не се тресе тя заедно с вас, и Той е пръснал по нея всякакъв вид същества; и Ние спуснахме вода от облаците и по този начин причинихме израстването на всеки благороден вид на земята.

12. Всичко това е творение на Аллах. А сега, покажете ми нещо на земята, което да е сътворено от някой друг, освен Него. Не, но злосторниците са в явно заблуждение.

Р. 2.

13. И Ние дарихме мъдрост на Лукман, казвайки: “Бъди благодарен на Аллах”; а онзи, който е благодарен е благодарен само заради доброто на своята собствена душа. А пък онзи, който е неблагодарен, то наистина Аллах е Самодостатъчен и Достоеен за всякаква хвала.

14. И си спомнете, когато Лукман каза на сина си, докато го увещаваше: “О, скъпи мой сине, не приобщавай равни на Аллах. Наистина, приобщаването на равни на Бога е голям грях”.

15. И Ние сме заповядали на човека относно неговите роднини майка му го е родила от слабост в слабост и отбиването му от кърмене отнема две години: “Благодарете се на Мен и на родителите си. При Мен е окончателното завръщане”.

16. “Но, ако теб те принуждават, за да те заставят да приобщаваш равни на Мен, за които ти не знаеш нищо, не им

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاللَّهُ فِي الْأَرْضِ
رَؤُوسَى أَنْ يَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ①

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ②

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَنِيدٌ ③

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعُظُهُ يَبْنَى لَا تَشْرِكْ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ④

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا
عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِلَى الْمَصِيرِ ⑤

وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ

се подчинявай, но им бъди добър другар във всички мирски дела, а в духовните дела следвай пътя на онзи, който се обръща към Мен. После вие ще се върнете при Мен и аз ще ви уведомя за онова, което сте правели”.

17. “О, скъпи сине мой! Дори ако нещо тежи колкото семенце на горчица, дори то да е на скала, или в небесата, или в земята, Аллах непременно ще го извади на бял свят. Защото наистина Аллах е Познавач на всички тънкости и е Всезнаец”.

18. “О, скъпи мой сине! Спазвай Молитвата, призовавай към добро, забранявай злото и понасяй търпеливо всичко, което може да те сполети. Действително, това е едно от онези неща, които изискват твърда решителност”.

19. “И не се отвръщай от хората горделиво, и не върви надменно по земята, наистина, Аллах не обича самодоволните самохвалковци”.

20. “И върви с умерена крачка и снижавай гласа си, защото най-неприятният от всички гласове е гласът на магарето”.

Р. 3.

21. Нима не сте видели, че Аллах е поставил в служба на вас всичко, което е в небесата и всичко, което е на земята и ви е одарил щедро със Своите блага, както външно, така и вътрешно? И между хората има такива, които спорят относно Аллах, без да имат нито знания, нито напътствие, нито пък някоя просвещаваща Книга.

عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنْابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ①

يُنَبِّئُ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ②

يُنَبِّئُ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءٌ بِالْمَعْرُوفِ وَإِنِ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ③

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مُرْحًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ④

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ
كَ أَنْتَ الْأَصَوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ⑤

أَلَمْ تَرَوْ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ⑥

22. И когато на тях им се каже: “Следвайте онова, което е открил Аллах,” те казват: “Не, ние ще следваме онова, което са следвали и нашите бащи.” Какво! Дори ако Сатаната ги подканя към наказанието на горящия огън?

23. И онзи който се подчинява изцяло на Бога и върши добро, той наистина държи в ръката си здрава опора. А крайт на всички дела *стои* в ръцете на Аллах.

24. *Що се отнася до* онези, които не вярват, нека тяхното неверие не те наскърбява. Те ще се върнат при Нас и Ние ще им кажем какво са правили. Наистина на Аллах Му е известно много добре какво има в гърдите им.

25. Ние ще им позволим да се наслаждават за известно време, а след това ще ги изпратим на сурово наказание.

26. И ако ги попиташ: “Кой е създал небесата и земята?”, те непременно ще отговорят: “Аллах.” Кажи: “Цялата хвала принадлежи на Аллах.” Но повечето от тях не знаят.

27. На Аллах принадлежи всичко, което се намира в небесата и на земята. Наистина Аллах е самодостатъчен и Достоеен за Похвала.

28. И ако всички дървета на земята бяха пера, а океанът *беше* мастило и към него долееха още седем океана, те нямаше да могат да изчерпят словата на Аллах. Наистина, Аллах е Могъщ и Мъдър.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ٢٢

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٢٣

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٢٤

نَسْتَعْتِبُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٢٥

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٢٦

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٢٧

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمْدُهِ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٨

29. Вашето създаване и възкресяване е като *създаването и възкресяването* на една единствена душа. Наистина, Аллах е Всечуващ и Всевиждащ.

30. Нима ти не си виждал, че Аллах кара нощта да преминава в деня, а денят – в нощ, и че Той е подчинил на вас и слънцето и луната, като всяко от тях следва своя курс в определеното му време и че на Аллах Му е добре известно онова, което вие вършите?

31. Това е така, защото единствено само Аллах е Истинският Бог и всичко което те призовават освен Него е лъжа и защото единствено само Аллах е Най-Възвишен и Несравнимо Велик.

32. Нима не виждаш, че корабите плават по морето по милостта на Аллах, за да може Той да ви покаже някои от Своите Знамения? В това наистина има Знамения за всеки, който е търпелив и благодарен.

33. И когато вълните ги обхванат като *многочислени* покрови, те призовават Аллах, вярвайки искрено в Него, но когато Той ги доведе безопасно до земята, тогава само някои от тях поемат правия път. И никой не отрича Нашите Знамения, освен всеки вероломен и неблагодарен човек.

34. О, хора, търсете закрила у своя Повелител и се бойте от деня, когато бащата няма да може да помогне с нищо на сина си, нито пък синът на бащата. Обещанието на Аллах е наистина вярно. Ето защо, нека не ви заблуждава мирският живот, нито пък Изкусителят да ви заблуди по отношение на Аллах.

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنْ أَنْتَ سَنِيعٌ بَصِيرٌ ٢٩

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٣٠

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ يَٰ بَاطِلٌ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٣١

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣٢

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَبِهِم مَّقْصِدُهُمْ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ٣٣

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَآخِشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَتُمْسِكُوا بِعُرْوَةِ اللَّهِ لَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ٣٤

35. Наистина, единствено Аллах знае Часът. И Той спуска дъжда и Той знае какво се намира в утробите. И никоя душа не знае какво ще си спечели тя утре, и никоя душа не знае в коя земя ще умре тя. Наистина Аллах е Всезнаещ и Всеосведомен.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدُوٌّ
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* също е открита в Мека. Предходната *Сура* завършва с изявлението, че единствено само Бог знае кога даден народ ще се издигне или ще западне и че единствено само Той се грижи за физическите и духовните нужди на човека. Настоящата *Сура* започва с декларацията, че тъй като Бог е Повелител на всички светове, Той държи в ръцете си всички онези средства, от които зависи прогреса и просперитета на всички народи и индивиди и че единствено само Той контролира онези причини, които водят техния упадък и падение.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Главната тема на настоящата *Сура* е крайната победа на Исляма. Тя започва с категорично отхвърляне на обвинението на неверниците, че Коранът е фалшификация, а Светият Пророк е самозванец. Пророкът, казва тя, не е самозванец, защото самозванците не успяват в своите мисии, а каузата на Светия Пророк напредва всеки ден с големи крачки; нито пък Коранът е фалшификация, защото той е бил открит в подходящо време и в съответствие с изискванията на човека и защото също така, цялата вселена като че ли действа, за да подкрепи и разпространи неговото Послание. След това *Сурата* прави малко отклонение и изказва пророчеството, че след своя начален феноменален успех, Ислямът ще получи временна засечка, едно сравнително затъмнение от около хиляда години, което ще бъде последвано от второ възраждане, в резултат на което той ще възвърне първоначалната си слава и ще продължи по пътя си на непрекъснати успехи. После *Сурата* дава красива илюстрация на това как от едно съвсем незначително начало Ислямът ще нарасне по сила, ще се разшири и разпространи и ще стане могъща сила. Илюстрацията е взета от незначителното раждане на човека от най - обикновена глина. Към своя край *Сурата* резюмира своята централна тема и добавя, че пришествието на Светия Пророк не е нещо ново. Така както във физическия свят, когато земята изгори и се напука Бог спуска дъжд и тя започва да кили от нов живот, по същия начин и в духовното царство, когато човечеството започне да се лута и блъска в духовна тъмнина, един Божи пратеник бива въздигнат и духовно мъртвите получават нов живот чрез него.

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ

АЛ САДЖДА

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Алиф Лам Мим.*

3. Откровението на Книгата – в това няма никакво съмнение – е от Повелителят на световите.

4. Нима те казват: “Той го е измислил!” Не, това е истината от твоя Повелител, за да можеш да предупредиш един народ, при който не се е появявал никакъв Предупредител преди теб, за да могат те, може би, да последват напътствията.

5. Именно Аллах е Онзи, Който е сътворил небесата и земята и онова, което се намира между тях в шест промеждутъка от време, а след това Той е седнал на Престола. И вие нямате никакъв друг помощник или застъпник освен Него. Нима, тогава, няма да се замислите?

6. Той ще планира Божията Промисъл от небето за земята, за да се изпълни тя там, а след това, тя ще се възкачи при Него в един ден, чиято продължителност е хиляда години в съответствие с вашия начин на пресмятане.

7. Такъв е Той, Знаещият видимото и невидимото, Могъщият и Милосърдния,

*Аз съм Аллах, Всезнаещият.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْقَافُ ②

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأَرْبَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ④

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤

يُذَكِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ⑥

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦

8. Който е направил съвършено всяко нещо, сътворено от Него. И Той е започнал сътворяването на човека от глина.

9. След това, Той е направил неговото потомство от екстракта на една незначителна течност.

10. След това му е придал форма и е вдъхнал в него Своя дух. И Той ви е дал и уши, и очи, и сърца. Но вие проявявате малко благодарност.

11. И те казват: “Какво? Когато ние се загубим в земята, нима ние ще се превърнем в някакво ново създание?” Не, те не вярват в срещата със своя Повелител.

12. Кажи: “Ангелът на смъртта, който отговаря за вас, ще ви вземе душата, а след това вие ще се върнете при своя Повелител”.

P. 2.

13. Ако ти можеше само да видиш, когато виновните ще обвесят глави пред своя Повелител и ще кажат: “Повелителю наш, ние видяхме и чухме, ето защо върни ни обратно, за да можем да вършим добри дела; защото сега вече ние сме се уверили.

14. И ако Ние бяхме наложили Нашата воля, Ние можеше да дадем на всяка душа напътствие, Моето слово трябва да се изпълни: “Аз ще напълня Ада с бесове и хора, висчки заедно”.

15. Така че, вкусете от наказанието за вашите дела, защото вие сте забравили за срещата в този ваш ден. Ние

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ⑧

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑨

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِي وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑩

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ⑪

قُلْ يَتَوَكَّلْ عَلَى الْمَوْلَى الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑫

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ⑬

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَبَارًا وَلَكِن نَحْنُ الْغَافِلُونَ ⑭

فَذُوقُوا بِمَا لَسَيْتُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ ⑮

също така сме ви забравили. И вкусете вие от вечното наказание заради вашият е дела.

16. В Нашите Знамения вярват само онези, които когато им се напомни за тях, се просват в поклон на земята и отдават хвала на своя Повелител, и които не са горди.

17. Страните им странят от леглата им, и те призовават своя Повелител със страх и надежда и жертвуват от онова, с което Ние сме ги дали.

18. И никоя душа не знае какво блаженство за очите се държи в тайна от тях като награда за техните добри дела.

19. Нима, тогава, онзи който вярва е подобен на онзи, който не вярва? Те не са равни.

20. А що се отнася до онези, които вярват и които вършат добри дела, те ще получат като убежище Градините на Вечната Обител като място за отдиш и забава, заради онова, което са вършили.

21. А що се отнася до онези, които са непокорни, тяхното убежище ще бъде Вечният Огън. Всеки път, когато пожелаят да излязат от него, те ще бъдат връщани обратно в него и на тях ще им се казва: "Вкусете вие от наказанието на Огъня, който вие имате навика да отричате."

22. И съвсем сигурно е, че Ние ще ги накараме да вкусат от онова наказание на този свят, което е най-близко до голямото наказание, така че, те да могат да се върнат при Нас с разкаяние.

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

تَجَنَّبَنِي جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا ۚ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٧﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ آمَنُوا لَا يَتَّبِعُوا
أَمَّا الَّذِينَ كَانُوا مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٩﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْأُولَىٰ نُزُلًا ۖ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۚ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢١﴾

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

23. И кой може да извърши по голямо зло от онзи, който получава напомняне за Знаменията на своя Повелител, а след това се отвърща от тях?

Р. 3.

24. И Ние наистина дадохме Книгата на Мойсей - така че не се съмнявайте въобще в срещата с Него - и Ние направихме от Нея напътствие за децата на Израел.

25. И Ние направихме от някои измежду тях водачи, които да напътствуват хората по Наша заповед, защото самите те бяха твърди и вярваха непоколебимо в Нашите Знамения.

26. Наистина, твойт Повелител - Той ще отсъди между тях в Деня на Възкресението, относно онова, за което те имаха разноглася.

27. Нима не може да им служи като напътствие това: колко много различни поколения Ние сме унищожили преди тях, сред чиито жилища самите те се движат сега? В това без съмнение се крият Знамения. Нима, тогава, те няма да се вслушат?

28. Нима те не са виждали как Ние подкарваме водата към онези места, където земята е много суха и по този начин произвеждаме посеви от които се изхранват както стадата техен добитък, така и самите те?

29. И те казват: "Кога ще дойде тази победа, ако ти действително говориш истината?"

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
ۚ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِبُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ
لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٤﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْئَلُونَ فِي مَسْكِهِمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. Кажи: “В деня на победата това, че неверниците са започнали да вярват, няма с нищо да им помогне, нито пък те могат да се надяват, че ще им бъде дадена някаква отсрочка.

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

31. Така че, отвърни се от тях и чакай. Те също така чакат.

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٣١﴾

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* е открита в Медина. Била е открита между петата и седмата година на *Хиджра*, а възможно е дори и осмата или деветата. Съществуват достатъчно вътрешни доказателства, потвърждаващи този факт. В предшестващите няколко Глави се прави няколкократно и подчертано пророчеството, че Ислямът ще продължи да постига прогрес и да набира сили, докато цяла Арабия приеме неговото Послание и идолопоклонничеството изчезне от страната, за да не върне никога там. В *Сурата* “Ал Сайда”, която непосредствено предхожда настоящата, се заявява, че мюсюлманите ще получат всички материални удобства и материално благоденствие. Към нейния край неверниците питат предизвикателно кога ще се изпълни пророчеството за победата на исляма и неговото голямо разпространение и разширение. Този въпрос получава емфатичен отговор в настоящата *Сура*. Заявява се, че пророчеството за възхода и прогреса на Исляма е вече изпълнено и че Ислямът е станал голяма сила.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

С издигането на Исляма до голяма политическа сила и престиж и с неговото установяване като пълноправна държава, каноните на *Шариах* започват да се откриват в бърза последователност, за да напътствуват мюсюлманите в политическите и обществени дела. Настоящата *Сура* въпълщава няколко такива канони. В началото тя отменя един дълбоко вкоренен обичай на арабите – осиновяването на сина на някой друг като собствен. След това тя говори за много дълбоко и истинско духовно взаимоотношение между Светия Пророк и мюсюлманите. В качеството си на техен духовен баща той стои по-близо до тях отколкото самите те, а неговите жени са техни духовни майки. След това *Сурата* дава доста подробно описание на Битката при Изкопа, която е най-яроството сблъскване, в което са били въввлечени мюсюлманите до тогава. Цяла Арабия се изправя като един човек против Исляма и една добре екипирана армия, наброяваща между 10,000 и 20,000 души, настъпва

към Медина. Мюсюлманите наброявали нищожното число 1,200, макар че според някои писатели общият брой на всички участвували в изкопаването на изкопа, включително и жените и децата бил някъде около 3,000. Битката била неравностойна. Мюсюлманите били в много тежко положение. Но Бог изпратил своята рат и могъщият враг бил побден и разпръснат. В следващите няколко стиха *Сурата* заявява, че докато в една религиозна общност няма недостиг на искрени и предани последователи, в нейните редове могат да бъдат намерени също така и лицемери и хора със слаба вяра. Тези лицемери заявяват високо, че са истински последователи, но когато, по времето на Пророка Медина била атакувана от мощна армия, те помолили да бъдат извинени, че няма да се бият на страната на мюсюлманите, измисляйки смешни оправдания. Те нарушили клетвените си думи. Бану Курайзах били първите, които погазили клетвата си и оставили мюсюлманите уязвими, когато последните били заобиколени от всички страни и самата съдба на Исляма висяла на косъм. След като конфедератите се разпръснали, Светият Пророк настъпил срещу тях и те получили заслужено наказание.

В резултат на Битката при Изкопа и последвалото прогонване на Бану Курайзах, в ръцете на мюсюлманите паднала голяма плячка. От едно предследвано и икономически много бедно малцинство, те прераснали в богата, силна и процъфтяваща държава. Материалното богатство води след себе си вещомания, желание за спокойствие и комфорт и апатия по отношение на служенето и жертвуването. Това е едно състояние на нещата, от което един Реформатор трябва особено да се пази. Любовта към спокойствието и комфорта обикновено се проявява най-напред в домашния кръг и тъй като членовете на домакинството на Светия Пророк трябвало да служат като образец за обществено държание, било съвсем естествено от тях да се изисква да дадат пример за самоотричане. На жените на Светия Пророк било предложено да направят избор между комфортен и спокоен живот и неговата проста и дори сурова компания и те направили своя избор без да губят много време. Те предпочели да останат в компанията на Пророка. Жените на Светия Пророк получили специално указание да дадат пример на благочестие и праведно поведение, така както подобавало на жените на най-великия Божи Пророк, да поддържат достойнството и благоприличието на своето високо положение и да учат мюсюлманите на предписанията и заповедите на тяхната религия. После *Сурата* прави препратка към брака на Зайнаб със Заид. Провалът на този брак и последвалият го брак на Зайнаб със Светия

Пророк служи за двойна цел. Като дава разрешение на Зайнаб, своята собствена братовчедка и чистокръвна арабска дама, много горда със своето потекло и издигнато обществено положение, да се омъжи за един освободен роб, Светият Пророк се мъчи да изравни със земята всички онези вредни класови различия и деления, от които страдало арабското общество, тъй като според Исляма всички хора са свободни и равни в очите на Бога. След това, *Сурата* отстранява едно възможно съмнение, което би могло да възникне от отменянето на обичая за осиновяване, т. е. че при отсъствие на истински синове, Светият Пророк може да умре без наследници и неговото Движение ще увехне и ще умре поради липсата на наследник. Тя казва, че такъв бил планът на Бога: Пророкът да няма мъжки наследник, но това не означавало, че той умира без наследник, защото той бил духовният баща на цялото човечество. Като практическо доказателство за тази му претенция, той ще създаде една общност от праведни и най-лоялни синове. По-нататък *Сурата* казва, че тъй като Светият Пророк е духовният баща на Правоверните, неговите жени са техни духовни майки и следователно, брак с тях, след смъртта на Светия Пророк ще бъде ужасен грях.

На самия Пророк се казва, че той не трябва да се развежда с никоя от своите сегашни жени, нито да увеличава техния брой, а на жените му се предписва, че в съответствие с тяхното достойнство като "Майки на Правоверните", те трябва да съблюдават известни правила, що се отнася до облеклото им, когато излизат. Това напътствие, призоваващо към дискретност и благоприличие се отнася в пълна мяра и за всички мюсюлманки. Към своя край *Сурата* сочи много възвишената съдба на човека и неговата голяма отговорност, като връх на всичко, създадено от Бога. Той е надарен с големи сили и способности, от които другите създания са лишени и следователно, единствено той от всички същества може, като постъпва в съответствие със законите на *Шариаха*, да всмуче и да отразява в себе си Божествените атрибути.

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ

(33)

АЛ АХЗАБ

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милрсърдния.

2. О, Пророко! Търси закрила у Аллах и не следвай *желанията* на невярващите и на лицемерите. Наистина, Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

3. И следвай онова, което ти е открито от твоя Повелител. Наистина на Аллах Му е добре известно онова, което вие правите.

4. И възложи своето упование на Аллах, а Аллах е достатъчен като Закрилник.

5. Аллах не е сътворил за никой човек две сърца в една и съща гръд, нито пък. Той е направил онези жени около вас, от които вие се държите на разстояние, като ги наричате майки, ваши *истински* майки, нито пък е направил от вашите осиновени синове, ваши *истински* синове. Това е *просто* едно слово, излизащо от вашите усти, но Аллах говори истината и той *напътствува по правия път*.

6. Наричайте ги с *имената* на техните бащи. Така е по – приемливо в очите на Аллах. Но ако не познавате бащите им, тогава те са ваши братя по вяра и ваши приятели. И вие няма да имате грях, ако направите някоя неволна грешка в това *отношение*, но онова което има значение е какво намерение са имали сърцата ви. А Аллах е Най, Всепрощаващ и Милосърден.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ

تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا

تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

7. Пророкът е по , илизо до вярващите, от колкото са самите те и неговите жени са им *като* майки на тях. И кръвните роднини са по – близко едни до други, според Книгата на Аллах, отколкото *останалите* от вярващите *измежду Помощниците*, както и преселниците, освен ако проявяват добрина към вашите приятели. Това *също* така е записано в Книгата.

8. И *си спомни*, когато Ние взехме от Пророците техните завети: и от теб, и от Ной, и от Абрахам, и от Мойсей, и от Исус – синат на Мария, защото Ние наистина взехме от тях тържествен завет;

9. За да може Той да разпитва честните за тяхната честност. А за невярващите, Той е подготвил мъчително наказание.

Р. 2.

10. О, вие, които вярвате! Спомнете си за милостта на Аллах към вас, когато против вас настъпваха орди, а Ние изпратихме срещу тях вятър и бойна рат, които вие не можехте да видите. И Аллах вижда онова, което вие вършите.

11. Когато те ви нападнаха отгоре и от долу, и когато *ваши*те очи гледаха диво, а *ваши*те сърца заседнаха в гърлата ви, а вие си мислехте *различни* неща за Аллах.

12. Там и тогава вярващите бяха подложени на сурово изпитание и бяха разтърсени от силно тресене.

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ

أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ

تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ

مَسْطُورًا ⑦

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ

نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا ⑧

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

عَذَابًا أَلِيمًا ⑨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ

جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ

تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ

زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظُنُّونَ

بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑪

هَٰذَا لِكِ ابْتِلَاءِ الْمُؤْمِنُونَ وَزَلْزَلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ⑫

13. И когато лицемерите и онези, в чиито сърца имаше недъг казаха: “Аллах и Неговият Пратеник не са ни обещали нищо друго освен само из-мама”.

14. И когато една част от тях каза: “О, жители на Ятриб*! Вие не можете по никакъв начин да устоите срещу врага, ето защо, отвърнете се отново.” И една част от тях *даже* поискаха разрешение от Пророка, като казваха: “Къщите ни са оголени и беззащитни”. А в действителност, те въобще не не бяха оголени. Те само търсеха начин да избягат.

15. И ако в града се влезеше през околностите му, и те бяха призвани да се включат във вълненията, те щяха да го напръят веднага и нямаше да останат в домовете си освен за малко.

16. И наистина, те вече бяха сключили завет с Аллах, че те няма да обърнат гръб. А за всеки завет, сключен с Аллах, ще се търси отговорност.

17. Кажи: “Бягството няма да ви помогне с нищо, ако вие бягате от смърт или побоища и дори и тогава ще ви бъде позволено да се наслаждавате на това само за кратко време”.

18. Кажи: “Кой може да ви спаси от Аллах, ако Неговата воля е да ви причини зло или ако Той желае да ви помилва?” И те няма да могат да си

*Медина е била известна под това име преди Хиджра.

وَأَذِيقُوا الْمُنَافِقِينَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ③

وَأَذِ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ
الْإِفْرَارًا ④

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ⑤

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلَّفُونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ⑥

قُلْ لَّنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ
الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُنْعَمُونَ إِلَّا قَلِيلًا ⑦

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً لَا يَجِدُ وَنَ لَهُمْ

намерят нито друг приятел, нито друг помощник освен Аллах.

19. Наистина Аллах познава онези от вас, които отвърщат хората и онези, които казват на своите: “Елате при нас” и те вземат само малко участие във войната,

20. Тъй като са свидливи по отношение на вас. Но, когато дойде опасност ти ги виждаш как обръщат погледи към теб и въртят очи подобно очите на някой, който припада преди смъртта си. Но, когато страхът им премине, те се нахвърлят с остри езици в алчността си за богатство. Такива като тях никога не са вярвали; така че Аллах е направил делата им напразни. А това е нещо лесно за Аллах.

21. Те си мислят, че съюзниците не са си отишли; и ако съюзниците дойдеха отново, те биха пожелали да се намират сред вас, те нямаше да се бият освен само малко.

P. 3.

22. Наистина, в лицето на Пророка вие имате отличен модел за онези, които се боят от Аллах и от Поселения Ден и които поменават много Аллах.

23. И когато вярващите видяха съюзниците, те казаха: “Това е което са ни обещали Аллах и Неговите Пратеници и Аллах и Неговите Пратеници говореха истината.” И това само увеличи тяхната вяра и покорство.

24. Сред вярващите има хора, които са били верни на завета, сключен от тях

مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ⑧

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ⑨

أَشْحَهَ عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَبَسُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْحَهَ عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ⑩

يَخْبُونُ الْأَخْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ الْأَخْرَابَ
يَوَدُّوْا لَوِ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ
أَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ⑪

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ⑫

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ
إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ⑬

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

с Аллах. Сред тях има някои, които са изпълнили своя обет и някои, които все още чакат и те не са променили своето положение ни най-малко,

25. За да може Аллах да възнагради правдивите за тяхната правда и да накаже лицемерите, ако това Му е угодно, или да се обърне с милост към тях.

26. И Аллах отблъсна неверниците в тяхната ярост и те не получиха никакво предимство. И Аллах беше достатъчен да спаси вярващите в битката им. И Аллах е Силен и Могъщ.

27. И Той изведе онези от Хората на Книгата, които им бяха помагали извън техните крепости и всели ужас в сърцата им. Вие избихте някои от тях, а други взехте в плен.

28. И Той ви даде в наследство тяхната земя, техните домове и тяхното богатство и една земя, на която вие никога не бяхте стъпвали. И Аллах има власт над всички неща.

Р. 4.

29. О, Пророко! Кажи на жените си: “Ако вие желаете живота на този свят и неговите украшения, тогава елате и аз ще ви подсигурия, ще ви дам дарове и ще ви отпратя с чест.

30. “Но ако вие се стремите към Аллах и Неговия Пратеник, и Обителите на Бъдния Живот, тогава, наистина, Аллах е подготвил за онези от вас, които вършат добро, голяма награда.”

فِيهِمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۚ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٥﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ ۚ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٦﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٧﴾

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ ۚ فَرَبَّقَا نَفْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٨﴾

وَأَوْرَثَكُمُ أَرْضَهُمْ وَبَيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوُّهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٣٠﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣١﴾

31. О, жени на Пророка! Ако някоя от вас се окаже виновна в явно непристойно поведение, нейното наказание ще бъде удвоено. А това е лесно за Аллах.

ЧАСТ 22

32. Но всяка от вас, която е покорна на Аллах и на Неговия Пратеник и която върши добри дела, Ние ще удвоим наградата и сме приготвили за нея честни дарове.

33. О, жени на Пророка! Вие не приличате на никоя от другите жени, ако сте праведни. Ето защо, не бъдете прекалено отстъпчиви в речта си, за да не би онзи, в чието сърце се е загнездил недъг, да не се почувствува изкусен, а нека речта ви бъде праведна.

34. И пребивавайте с достойнство в домовете си, и не се излагайте на показ, подобно на излагането на показ в предишните дни на невежество, и съблюдавайте Молитвата, и си плащайте данъка Закат, и се подчинявайте на Аллах и на Неговия Пратеник. Наистина, Аллах иска само да ви отдалечи от всякаква нечистота, о, Членове на Семейството, и да ви пречисти напълно.

35. И помнете Знаменията на Аллах и мъдрите слова, които се възвестяват във вашите домове. Наистина Аллах е Проницателен Познавач на тънкостите и е Всеосведомен.

Р. 5.

36. Наистина, мъжете, които се

لِنِسَاءِ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

يُنِسَاءِ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٣﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

48. И възвести на вярващите благата вест, ще те че получат големи блага от Аллах.

49. И не следвай неверниците и лицемерите и не обръщай внимание на тяхното неудоволствие, и възложи своето упование на Аллах, защото Аллах е достатъчен като Хранител.

50. О, вие, които вярвате! Когато се жените за вярващи жени, а след това се развеждате с тях преди да сте ги докоснали, то вие нямате никакво право по отношение на срока за чакане, на който разчитате. Ето защо, дайте им някакъв дар и ги отпратете честно.

51. О, Пророко! Ние сме направили законни за теб твоите жени, на които си изплатил зестрата им и онези, които дясната ти ръка притежава от онези, с които те е дарил Аллах като военна плячка, и дъщерите на твоя чичо от бащина страна, и дъщерите на твоите лелеи от бащина страна, и дъщерите на вуйчо ти от майчина страна, и дъщерите на твоите лели от майчина страна, които са се изселили заедно с теб от Мека, и всяка друга вярваща жена, ако тя предложи да встъпи в брак с Пророка, при положение, че Пророкът желае да се ожени за нея; това е само за теб, а не за другите вярващи – Ние вече сме обявили онова, което сме им предписали относно техните жени и онези, които десниците им ръце притежават, за да нямаш никакви трудности при извършването на твоята работа. И Аллах е Най – Всепрощаващ и Милостив.

52. Ти можеш да отсрочиш бракосъчетанието си с всяка от тях, ако така ти е угодно, и да приемеш при себе си

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٥٠﴾

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالنَّفِيقِينَ وَدَعْ أَدْبَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمِنْ غَوْهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سِرَاحًا جَدِيدًا ﴿٥٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَأُمَّرَاءَ مُؤْمِنَةٍ إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِيَكُنْ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٣﴾

تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ وَمِنْ ابْتِغَايَتِ مَنِّ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ

всяка, която на теб ти е угодно, и ако ти поискаш да вземеш обратно всяка от онези, които си отстранил, ти няма да имаш никаква вина. По този начин е по-вероятно очите им да са се освежили и те да не скърбят, и те да са доволни от онова, което ти си им дал. И Аллах знае какво има в сърцата ви, и Той е Всезнаещ и Дълготърпелив.

53. На теб не ти е позволено да се жениш след това, нито да ги сменяш с други жени, дори ако тяхната добродетел ти допада, с изключение на онези, които твоята десница владее. И Аллах бди над всички неща.

54. О, вие, които вярвате! Не влизайте в дома на Пророка без разрешение и ако ви поканят там на трапеза, не идвайте преди определеното време. Но влизайте точно тогава, когато бъдете поканени и когато свършите яденето, разпръсквайте се незабавно, без да се опитвате да завързвате разговори. Това създава неудобство за Пророка и той се стеснява да ви помоли да си тръгнете. Но Аллах не се стеснява да ви каже истината. И когато ги попитате – жените на Пророка – за нещо, попитайте ги през завеса. Това е по – непорочно и за вашите и за техните сърца. И не ви подобава да причинявате неудобство на Пратеника на Аллах, нито пък да се жените за жените му след него. Наистина, това ще бъде чудовищно в очите на Аллах.

55. Независимо от това дали откривате или скривате нещо, на Аллах са Му известни напълно всички неща.

56. Те (твоите жени) нямат никакъв грях в това отношение, ако те се показват свободно на своите бащи, или

أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٤﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نُظْرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٧﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا

своите синове, или своите братя, или синовете на техните братя, или синовете на техните сестри, или пред своите жени, или онези, които десниците им притежават. И се бойте от Аллах, о, жени на Пророка, защото наистина Аллах е Свидетел на всички неща.

57. Аллах и Неговите ангели изпращат благословение на Пророка. О, вие, които вярвате! И вие също така би трябвало да го благославяте и да го приветствувате с поздрава за мир.

58. Що се касае за онези, които гневят Аллах и Неговия Пратеник, тях Аллах ги е прокълнал и в този и в Бъдния Живот и им е подготвил унизително наказание.

59. И онези които клеветят вярващи мъже и вярващи жени, за нещо което те не са заслужили, те ще поемат върху себе си вината за клевета и явен грях.

Р. 8.

60. О, Пророко! Кажете на твоите жени и дъщери, и на жените на вярващите, че те трябва да държат близко до себе си частите на техните свободни горни покривала. По този начин ще може да ги различават по лесно и няма да бъдат подлагани на оскърбления. И Аллах е Най – Всепрощаващ и Милосърден.

61. Ако лицемерите и онези, в чиито сърца се гнезди някакъв недъг и онези, които всяват смут в града, не се поправят, Ние наистина ще ти дадем власт над тях; тогава, те няма повече да

إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ
وَلَا نِسَاءَ بِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَتَّقِينَ
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ٥٧

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٥٨

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ٥٩

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا
وَالْكَتَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ٦٠

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاءِ بَيْنِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٦١

لِّئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ السُّفُوقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالرُّجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا

обитават там като твои съседи, освен за кратко време.

62. После те ще бъдат прокълнати. И където и да бъдат намерени, те ще бъдат хващани и нарязвани на парченца.

63. Такъв е бил пътят на Аллах по отношение на онези, които са се представили преди теб и ти никога няма да намериш промени в пътя на Аллах.

64. Хората те питат относно Часа. Кажете: “Единствено само Аллах знае за него.” И как може да знаеш ти? Възможно е Часът да приближава?

65. Аллах наистина е прокълнал неверниците и е подготвил за тях горящ огън,

66. В който те ще пребивават вечно. И там те няма да могат да си намерят нито приятел, нито помощник.

67. В деня, когато лицата им ще се обръщат в огъня, те ще кажат: “О, ако само се бяхме подчинявали на Аллах и на Неговия Пратеник!”

68. И те ще кажат: “Повелителю наш, ние само се подчинявахме на нашите вождове и старейшини и те ни отвърнаха от правия път”.

69. Повелителю наш, наложи им на тях двойно наказание и ги прокълни с голямо проклетие”.

Р. 9.

70. О, вие, които вярвате! Не бъдете като онези, които дразнеха и клеветяха

يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ٥٦

مُلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخْدُوا وَقَتِّلُوا تَقْتِيلًا ٥٧

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
اللَّهِ تَبْدِيلًا ٥٨

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ٥٩

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ٦٠

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٦١

يَوْمَ تَقُفُّ أَرْجُلُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ٦٢

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَ ٦٣

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعُفٌ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا
كَبِيرًا ٦٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى

Мойсей; но Аллах го очисти от всички клевети, изречени от тях за него. И той беше достоен в очите на Аллах.

71. О, вие, които вярвате! Бойте се от Аллах и говорете право слово.

72. Той ще благослови вашите дела и ще прости греховете ви. И всеки, който се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, непременно ще постигне голям успех.

73. Наистина, Ние им предложихме Отговорността за небесата и земята и планините, но те отказаха да я носят и се бояха от нея.

74. Резултатът от това е, че Аллах ще накаже лицемерните мъже и жени и идолопоклонниците и Аллах се обръща с милост към вярващите мъже и жени, защото Аллах е Най - Всепоощаващ и Милосърден.

فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

لِيَحْذَرَ اللَّهُ الْفَافِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
۝ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

ГЛАВА 34

АЛ САБА

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИТО

Настоящата Сура е открита в Мека. Трудно е да ѝ се определи точна дата. Някои учени я отнасят към средния мекански период; други, като Родуел и Нолдеке, я отнасят към по-късна дата. Предходните няколко Глави съдържат пророчества за възхода, прогреса и крайната победа на Исляма над дургите религии, докато в Главата “Ал Ахзаб”, която предхожда непосредствено настоящата, на тази тема се отделя доста внимание: как обединените сили на мрака са се провалили напълно в своите пъклени замисли да унищожат Исляма и как Ислямът е излязъл от едно от най-суровите си изпитания с развети знамена, след като неговата сила, власт и престиж са се увеличили значително. В настоящата Сура, обаче, към мюсюлманите се отправя предупреждение, че трябва да се пазят да не поемат лоши пътища, защото когато при хората дойде богатство и благоденствие, те са склонни да се отдават на спокоен и комфортен живот. И тъй като Бог няма никакво специално взаимоотношение с която и да е общност през цялото време, ако мюсюлманите по време на разцвета на славата си и материалното си благополучие водят греховен живот – така както са правили сабинците или израелитяните след Соломон – тях също така ще ги сполети тяхната съдба.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с празнуване на възхвалите на Аллах, “Комуто принадлежи всичко, което се намира на небесата и всичко, което е в земята”, като с това се наемква, че тъй като Бог е Велик и Всесилен, всеки народ, който се стреми да пренебрегне Неговата власт и авторитет, непременно ще бъде сполетян от неуспех и разочарование. Тя продължава с мисълта, че неверниците се самозаблуждават с надеждата, че отхвърлянето на Посланието на Исляма от тяхна страна, ще остане безнаказано и че “Часът никога няма да настъпи за тях”. Към тях се отправя предупреждение, че силата им ще се сломи и славата им ще ги напусне и че този факт ще представлява доказателство за истинността на мисията на Светия Пророк. След това, Сурата прави

доста подробна препратка към Пророците Давид и Соломон, които постигнали големи завоевания и покорили бунтовни племена и през чието владичество силата, властта и славата на израелитяните достигнала до своя зенит. Но в гордостта си от силата и благоденствието си, израелитяните поели и лоши пътища и започнали да водят греховен живот. Препратката към израелитяните е последвана от препратка към сабинците, които били много благоденстваещ и културен народ, но които, подобно на израелитяните се обявили против и не се покорявали на Божиите заповеди и също като тях си навлекли гнева на Бога и били унищожени от едно небивало наводнение.

Като споменава мощта, славата и благоденствието на израелитяните при Давид и Соломон и тези на сабинците и последвалото унищожение и на двата народа, *Сурата* отправя предупреждение към мюсюлманите, те ще бъдат дарени с богатство, сила, власт и благоденствие, но ако в разцвета на своята слава и те, подобно на израелитяните и сабинците, се отдадат на спокоен и комфортен живот, и те ще бъдат наказани като тях. След това *Сурата* се насочва към своята главна тема, т. е. прогресиращия възход на каузата на Исляма и тъжната съдба, която очаква идолопоклонниците и техните лъжливи божества. Към неверниците се отправя предизвикателството да се обърнат към своите божества, за да ги накарат да попречат на прогреса на Исляма и да задържат упадък и падението на своите собствени лъжливи идеали и институции. На тях им се казва, че никоя сила на света не може да попречи на това да стане. За да бъдат накарани да разберат, че тяхната кауза е обречена на гибел а Ислямът да помете всичко пред себе си, на тях им се казва по-нататък да започнат да изучават действието на природните закони, тъй като всички те работят в полза на Исляма. В отговор на искането на неверниците да им се каже кога ще бъде изпълнено пророчеството за възхода и прогреса на Исляма, *Сурата* отива толкова далече, че фиксира и определена дата за това. Признаците за това, казва тя, ще се появят около една година след Бягството на Светия Пророк от Мека, когато курайшитите, поради това, че са го изгнали от родния му град, ще си заслужат Божието наказание. След това *Сурата* отбелязва, че винаги когато се появи някой Божествен Реформатор, именно силните на деня и привилегированите класи се изправят на пътя му. Те чувстват и се боят, че възходът на новото движение ще отслаби тяхната власт върху бедните хора, които като приемат новото Послание, няма да позволят да бъдат експлоатирани или подтискани повече. Така че те се бият със зъби и нокти и се опитват да го задушат в зародиш, а подтиснатите и

експлоатирани класи, посредством заплахи и насилие, биват принудени да приемат тяхното водачество и да се изправят против Божествения Реформатор.

Към своя край *Сурата* споменава един прост критерий, чрез който може да се разбере, че Светият Пророк не е нито самозванец, нито маниак, а е истински Пророк на Бога. На един самозванец, казва тя, никога няма да му бъде позволено да преуспее и него го очаква тъжен край, а каузата на Пророка прогресира; един луд не може да осъществи такава чудесна революция в живота на цял един народ, така както е направил Светият Пророк.

سُورَةُ سَابَا

АЛ САБА

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Цялата хвала принадлежи на Аллах, Комуто принадлежи всичко, което е в небесата и на земята. И Негова е цялата хвала в Бъдния Живот; и Той е Мъдър и Всеобхващащ.

3. Той знае какво влиза в земята и какво излиза от нея, и какво се спуска от небето и какво се възкачва на него; и Той е Милостив и Все, Прощаващ.

4. И онези, които не вярват казват: "Часът никога няма да настъпи за нас." Кажи: "О, да, кълна се в името на моя Повелител, на Когото е известно невидимото, че той непременно ще настъпи за вас! За Него не остава скрито дори теглото на един атом в небесата или на земята, или каквото и да е по – малко или по – голямо и всичко се записва в една ясна Книга",

5. "За да може Той да възнагради онези, които вярват и вършат добри дела. Именно те са онези, за които ще има прошка и честни дарове".

6. Но онези, които се борят против Нашите Знамения, за да могат да провалят Нашите замисли, именно за тях ще има страдания в мъчително наказание.

7. И онези, на които е дадено знание,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يُعْزِبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

виждат, че всичко което ти е възвестено на теб от твоя Повелител е истината и то напътствува по пътя на Могъщия и Достойния за всяка хвала.

8. А онези, които не вярват казват: "Да ви покажем ли един човек, който ще ви каже, че когато сте разкъсани на парченца, вас ще ви възкресят като ново същество?"

9. "Дали той е измислил лъжа против Аллах или просто страда от лудост?" Не, но именно онези, които не вярват в Бъдния Живот ще понесат наказание и са потънали в дълбоко заблуждение.

10. Нима те не виждат какво има пред тях и зад тях от небето и земята? Ако на Нас Ни е угодно, Ние можем да накараме земята да потъне заедно с тях или пък да накараме късчета от небето да паднат върху тях. В това наистина има Знамение за всеки разкаял се слуга.

Р. 2.

11. И Ние наистина дарихме Мойсей с благодат от Самите Нас: "О, вие планини, повтаряйте хвалата на Аллах заедно с него и о, птици, и вие също така" И Ние направихме желязото меко за него,

12. Казвайки: "Прави ти ризници в пълен ръст и прави пръстените в необходимия размер. И върши праведни дела, защото аз наистина виждам всичко, което вършиш".

13. А на Соломон Ние подчинихме вятъра; неговият утринен път беше

رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنَّا مَنُورٌ لَّيْلٍ جَدِيدٍ

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّا نَحْشِفُهُمْ بِالْأَرْضِ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالُ أَوَّي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَّاهُ الْحَدِيدَ

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَفَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُّوْهَا شَهْرًا وَرَدَّوْهَا شَهْرًا

един месец *пътешествие* и неговият вечерен път беше също един месец *пътешествие* също така. И Ние заставихме един извор с разтопена мед да тече за него. И от бесовете имаше някои, които работеха за него по повеля на неговия Повелител. И Ние им казахме, че ако някой от тях не изпълни Нашата заповед, Ние ще го накараме да опита от наказанието на горящия огън.

14. Те правеха за него онова, което той поискаше: палати и статуи, басейни и фонтани, големи кухненски съдове, закрепени на място: "Работете вие, от Дома на Давид, с благодарност," но малцина от Моите слуги са благодарни.

15. И когато Ние изпратихме смърт на Соломон, нищо друго не показваше смъртта му освен един земен червей, който прояждаше жезъла му. И когато той падна бесовете видяха ясно, че ако на тях им беше известно невидимото, те нямаше да останат в състояние на позорни мъки.

16. Наистина имаше едно Знамение за народа Саба в тяхната страна: две градини, от дясно и от ляво: "Яжте от даровете на вашия Повелител и Му бъдете благодарни. Добра земя и един Всепоощаващ Повелител."

17. Но те се отвърнаха; ето защо Ние изпратихме срещу тях едно много сурово наводнение. И Ние им дадохме, в замяна на техните градини, два града с горчиви плодове и тамариски и няколко копривени дървета.

أَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ①

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسِيَّتٍ إِعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ②

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ فَلَئِمَّا خَرَّتْ بَيِّنَاتٍ لِّلْجِنِّ أَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ③

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَهُمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَنِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۚ كُلُوا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ④

فَاعْرُضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكْلِ خَمِطٍ وَاثِلٍ وَشِیْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ⑤

18. Ние им дадохме това заради тяхната неблагодарност и Ние не се отплащаме на никого по този начин освен на неблагодарните.

19. И Ние поместихме между тях и градовете, които Ние благословихме, други забележителни градове, и направихме лек пътят между тях: "Пътувайте до тях и денем и нощем в безопасност".

20. Но те казаха: "Повелителю наш, увеличи разстоянието между отделните етапи на нашите пътувания". И те навредиха на самите себе си; така че, Ние направихме от тяхното име поговорка и ги разпръснахме напълно. В това наистина има Знамения за всеки човек, който е твърд и благодарен.

21. И Иблис откри, че преценката му за тях е била вярна, и те го последваха всички, освен една група от истински вярващи.

22. И Ние нямахме никаква власт над тях, но това беше така, за да може Ние да отличим онези, които вярваха в Бъдния Живот от онези, които се съмняваха в това. И твоят Повелител бди над всички неща.

Р. 3.

23. Кажете: "Призовете онези, за които вие твърдите, че са богове освен Аллах. Но те не управляват даже и един атом в небесата или в земята, нито пък имат някакъв дял в което и да е от двете, нито пък Той има някакъв помощник между тях".

24. Никакво ходатайство не им

ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرِينَ ①

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَآيَاتٍ مَا أَمِينٌ ②

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مِرْقٍ إِنَّا فِي ذَٰلِكَ لَايِتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ③

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ④

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ⑤

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن شَرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ⑥

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ هُوَ ⑦

помага пред Аллах, освен онзи, за когото Той го позволява, така че, едва когат страхът напусне сърцата им те ще кажат: “Какво каза вашият Повелител?” Те (Пратениците) ще отговорят: “Истината”. И Той е Всевишният и Великият.

25. Кажете: “Кой ви дава препитание от небето и от земята?” Кажете: “Аллах. Така че или ние или вие следваме правилното напътствие или ние или вие сме в явна заблуда”.

26. “Вас няма да ви разпитват за греховете ви, нито пък нас ще ни разпитват за онова, което вие вършите”.

27. Кажете: “Нашият Повелител ще ни събере всички заедно, тогава Той ще отсъди правдиво между нас и Той е Съдията, Всезнаещият”.

28. Кажете: “Покажете ми онези, които вие сте приобщили към Него като равни на Него. Не! Вие не можете да направите това, защото Той е Аллах, Могъщият и Мъдрият”.

29. И Ние не сме те изпратили с друга цел, освен като носител на блага вест и като Предупредител за целия човешки род, но повечето хора не знаят.

30. И те казват: “Кога ще се изпълни това обещание, ако говорите истината?”

31. Кажете: “На вас ви е обещан определен ден, от който вие не можете да изостанете дори и един – единствен момент, нито пък да го изпреварите.

وَإِذَا قُرِئَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا
الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٣١

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْيَاءُكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣٢

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا أَجْرَمَنَا وَلَا تَنْسَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٣٣

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ٣٤

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣٥

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٦

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ٣٧

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخْرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
لَّيْسَ بِهَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ٣٨

Р. 4.

32. И онези, които не вярват казват: “Ние никога няма да повярваме в този Коран, нито пък в онова, което ще последва след него”; и ако можеше ти щеше да видиш, когато грешниците ще се представят пред своя Повелител, прехвърляйки вината си един на друг. Онези, които са били смятани за слаби ще кажат на онези, които са се държали надменно: “Ако не беше заради вас, ние непременно щяхме да сме вярващи”.

33. Онези, които са се държали надменно ще кажат на онези, които са били смятани за слаби: “Нима ние ви отворяхме от напътствието, след като то дойде при вас? Не, вие сами сте си виновни”.

34. И онези, които са били смятани за слаби ще кажат на онези, които са се държали надменно: “Не, виновни са вашите кроежи през деня и през нощта, когато вие ни карахте да не вярваме в Аллах и да приобщаваме равни на Него”. И вътре в себе си те ще бъдат пълни с угризения, когато видят наказанието, а Ние ще поставим окови около вратовете на онези, които не вярваха. И те ще понесат възмездие само за онова, което наистина са вършили.

35. И Ние никога на сме пращали Предупредител в някой град, без богатшите в него да не кажат: “Ние наистина не вярваме в онова, с което сте изпратени”.

36. И те казват: “Ние имаме повече богатства и деца и нас няма да ни накажат”.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ٣٩

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا أَنَحْنُ
صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ٤٠

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَنَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُعْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٤١

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ٤٢

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَأَعْمَارًا نَعْتَدُ ٤٣

37. Кажете: “Наистина, моят Повелител увеличава средствата за преживяване на онзи, когото на Него Му е угодно и ги намалява за онзи, когото на Него Му е угодно, но повечето хора не знаят”.

P. 5.

38. И не богатството ви, нито децата ви ще ви приближат до Нас, а онези, които вярват и вършат добри дела ще получат двойна награда за онова, което са вършили. И те ще обитават в безопасност величави чертози на Рая.

39. А що се отнася до онези, които се борят против Нашите Знамения, именно те ще бъдат изправени лице в лице с наказанието.

40. Кажете: “Наистина, моят Повелител увеличава средствата за съществуване на онези от Неговите слуги, на които на Него Му е угодно и ги намалява за онези от тях, за които на Него Му е угодно, И той ще ви възстанови всичко, което сте пожертвували и Той е най-добър от всички, които дават препитание”.

41. И си спомнете деня, когато Той ще ги събере всички заедно; тогава Той ще каже на ангелите: “На вас ли се кланяха тези хора?”

42. Те ще кажат: “Свят си Ти! Ти си нашият Закрилник от тях. Не, но те се кланяха на бесовете и повечето от тях вярваха в тях”.

43. (Бог ще каже:) “Ето защо, в този ден вие няма да можете нито да си помагате, нито да си вредите един на друг.” И Ние ще кажем на онези, които

قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِن
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤٠﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ لَهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا
إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِنَّا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

قَالِ يَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا إِلَهُكَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعٌ وَلَا ضَرٌّ

са вършили зло: “Опитайте, вие, от наказанието на Огъня, който отричахте!”

44. И когато на тях им се възвестяват Нашите явни Знамения, те казват: “Това е един човек, който иска само да ви отвърне от онова, на което са се кланяли вашите бащи.” И те казват: “Това е само една измислена лъжа”. И онези които не вярват казват за истината, когато тях стигне до тях: “Това не е нищо друго освен явно магьосничество”.

45. И Ние не сме им дали на тях (на жителите на Мека) никакви книги, които те да изучават, нито пък сме изпращали при тях някой друг Предупредител преди теб.

46. И онези които бяха преди тях, те също така отхвърлиха истината – а тези (жители на Мека) не са достигнали даже една десетинка от могъществото, което им дадохме, а се отнесоха към Монте Пратеници като към лъжци. Но колко ужасна беше промяната, която осъществих Аз!

P.6.

47. Кажете: “Аз само ви увещавам да направите едно нещо: да се изправите пред Аллах по двама или по едни и да размислите. Тогава вие ще разберете, че у вашия събрат няма никакво безумие; той само ви предупреждава за предстоящото сурово наказание”.

48. Кажете: “Всичко, което бих могъл да поискам от вас за награда — нека си остане за вас. Моята награда е единствено само от Аллах, а Той е Свидетел на всички неща”.

وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُّرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانْتُمْ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ۖ وَ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أِنْفُكَ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٥﴾

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَذْرُؤُنَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٦﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَمَا بَلَغُوا مِغْشَاءَ
يَوْمٍ مَا آتَيْنَهُمْ كَذَبًا وَرُسُلًا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٧﴾

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٨﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٩﴾

49. Кажи: “Наистина, моят Повелител мята Истината срещу лъжата. Той е Великият Познавач на невидимото”.

50. Кажи: “Истината дойде, а Лъжат а не може нито да сътвори *някакво добро*, нито пък да го възпроизведе отново”.

51. Ако греша, аз греша само против самия себе си, а ако напътствувам правилно, то е в резултат на онова, което моят Повелител ми е открил. Наистина, Той е Всеслушач и Близък.”

52. Ако ти само можеш да ги видиш, когато са поразени от страх! Тогава няма да има никакво спасение и те ще бъдат хванати от близко място!

53. И те ще кажат: “*Сега вече* ние вярваме в това.” Но как може те да стигнат до врата от толкова далечно място,

54. След като преди това не са вярвали? И от далечното място те могат да правят само предположения.

55. И ще бъде поставена преграда между тях и онова, за което те копнеят, така както беше сторено и с онези подобни на тях преди това. Те *също така* пребиваваха в състояние на неспокойно съмнение.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِرُ بِالْحَقِّ عَلامُ الْغُيُوبِ ٥٩

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ٥٠

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُؤْتِيهِ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ٥١

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٥٢

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاقُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٣

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٤

وَجِئِلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ٥٥

ГЛАВА 35

АЛ ФАТИР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* е открита в Мека, вероятно по времето, когато е била открита и предходната *Сура*. В прдешествуващата *Сура* на мюсюлманите се казва, че подобно на израелитяните и на тях ще им бъде дадено богатство, сила, власт, благоденствие и престиж, но че ако по времето, когато са на върха на своята слава и величие, те предадат Бога на забвение и се отдадат на спокоен и комфортен живот, те ще си навлекат на главите Неговия гняв, така както са направили израелитяните преди тях. В настоящата *Сура* на тях им се обещава чест и издигнатост посредством Корана, чиито заповеди те не трябва да пренебрегват да изпълняват.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура* започва с декларацията, че цялата хвала принадлежи на Бога, Който е Зачинателят на небесата и на земята. Тази декларация подсказва, че като Създател на вселената, Бог се е погрижил не само за физическите нужди на човека, но и за неговите морални и духовни нужди и че за тази цел Той е създал ангели, чрез чието посредничество Той контролира физическата вселена и предава Своята Воля на хората. След това казва, че още от създаването на човека Бог е изпращал Пророци и Пратеници, за да предават Неговата Воля и че сега Той е повелил да дари човечеството с милостта си под формата на Корана. След това обявление за даряването на човека с Божията мисъл, към човека се отправя предупреждение да не я отхвърля, тъй като това ще доведе до сериозни последствия. *Сурата* продължава с извличането на морален урок от невзрачното начало на човека че от едно смирено начало Ислямът ще прерасне в една могъща организация. По-нататък тя го сравнява с море, чиято вода е сладка и което уталожва жаждата на духовните пътешественици. После тя отбелязва, че Ислямът не е ново явление. Редуващи се периоди на духовна светлина и тъмнина продължават да се спускат над света, така както денят следва нощта и обратно. След дълъг период на тъмнина и

спиране на откровенията, слънцето на Исляма е изгоряло, за да освети тъмния свят и Бог е повелил да се появи на бял свят едно ново създание и един нов ред на нещата посредством неговите учения. Чрез Корана, Бог ще даде очи на слепите и уши на глухите и мъртвите също ще получат нов живот, но онези които умишлено затварят пътищата към сърцата си и отказват да слушат Божествения Призив, ще си навлекат духовна смърт. След това *Сурата* насочва вниманието към изучаването на физическото явление, което има удивително сходство с подобно явление от духовното царство. Когато върху суха и напукана земя падне дъжд, тя започва да набъбва, да разцъфтява и да вибрира от нов живот, а растенията, цветята и плодовете от различен вид, вкус и форма се раждат. Водата, която се спуска под формата на дъжда е същата, но посевите и плодовете са различни. По същия начин,

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ (٣٥)

АЛ ФАТИР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Цялата хвала принадлежи на Аллах, Създателя на небесата и земята, който използва ангелите като крилати Пратеници с две, три и четири крила. Той добавя към *Свое* творение каквото на Него Му е угодно; защото Аллах има власт над всички неща.

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مِّمَّنْ ثَلَاثٌ وَرُبْعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

3. Милостта, която Аллах дарява на хората, никой не може да я отнеме, а онова, което Той отнеме, никой не може да го върне след това; и Той е Могъщ и Мъдър.

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③

4. О, хора, помнете милостта на Аллах към вас. Има ли някой друг Създател освен Аллах, *Който* да ви снабдява и от небето и от земята? Няма никой друг достоен за поклонение освен Него. Къде, тогава, се отвършате вие?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُؤْفَكُونَ ④

5. И ако те те отхвърлят като лъжец, то *Божии* Пратеници са били отхвърляни и преди теб; и *всички* неща се връщат при Аллах за *отсъждане*.

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤

6. О, хора, несъмнено, обещанието на Аллах е истинско, така че нека настоящият живот да не ви заблуждава, нито пък позволявайте на Лукавия да ви мами по отношение на Аллах.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا تَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ⑥

7. Наистина, Сатаната е ваш враг, така че, приемоте го като враг. Той призовава своите последователи само

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو

за да могат те да станат обитатели на горящия Огън.

8. За онези, които не вярват е определено сурово наказание. А за онези, които вярват и вършат добри дела е подготвена прошка и голяма награда.

Р. 2.

9. Нима, тогава, онзи, чиито зли дела му се *представят* като приятни, така че той да гледа на тях като на добри дела, е подобен на онзи, който вярва и върши добри дела? Наистина, Аллах преценява като заблуден онзи, който на Него Му е угодно и напътствува, когото Него Му е угодно. Ето защо, нека твоята душа не се топи от въздишки заради тях. Несъмнено, на Аллах Му е известно какво вършат те.

10. И Аллах е който изпраща ветровете, вдигащи облаците, после Ние ги завеждаме до една безжизнена ивица земя и по този начин *ще бъде* и с Възкресението.

11. Онзи който се стреми към чест *трябва да знае*, че цялата чест принадлежи на Аллах. При Него се издигат добри слова и Той възхвалява праведните дела. А онези, които кроят зло – на тях им предстои сурово наказание и техните кроежи ще изчезнат без следа.

12. И Аллах ви е създал от прах, а после от капка семе, а след това ви е чифтосал. И нито една жена не зачева, нито пък може да роди дете, без Негово знание. И животът на никой не може да бъде продължен или скъсен

حُزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ②

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ③

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتَنِّيْرَ سَحَابًا فَسَفَنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ④

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَنْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْوَ ⑤

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْتَرُ مِنْ مُعْتَرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا

без *това да е* записано в една Книга. Несъмнено, това е лесно за Аллах.

13. И двете морета не са еднакви: това е вкусно, сладко и приятно за пиене, а другото е солено и горчиво. И от всяко от тях вие ядете прясно месо и вадите украшения, с които се кичите. И ти виждаш корабите по тях как браздят *вълните*, за да можете вие да търсите Неговите щедрости и за да можете да бъдете благодарни.

14. Той слива нощта с деня и деня с нощта. И Той е впрегнал в служба Слънцето и Луната и всяко от тях преминава *своя* път за определен срок. Такъв е Аллах, вашият Повелител; Негово е Царството, а онези които вие призовавате освен Аллах, не притежават абсолютно нищо.

15. Ако вие ги призовете, те няма да чуят вашия зов, а дори и да го чуят, те не могат да ви отговорят. И в Деня на Възкресението те ще отрекат, че вие сте ги *приобщавали към Бога*. И никой не може да те осведоми освен *Онзи Който е* Всеосведомен.

Р.3.

16. О, хора, именно вие имате нужда от Аллах, а Аллах е Онзи, Който е Самодостатъчен и Достоен за всякаква хвала.

17. Ако на Него Му е угодно, Той би могъл да ви унищожи и да създаде ново творение *вместо вас*.

18. И това не е трудно за Аллах.

19. И нито една *душа*, която носи бремене не може да носи бременето на

فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑥

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَيْنِ ۚ هَذَا عَذْبٌ فُورٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑦

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ ۚ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ⑧

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سِيعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ لَوْ كَانَ بَيْنَكُمْ وَمِثْلُ خَبِيرٍ ⑨

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑩

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ⑪

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ⑫

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ

друга, и ако някоя претоварена душа призове друга да понесе нейното бреме, нищо от него няма да бъде понесено *от другата*, дори ако те са близки роднини. Ти можеш да предупредиш само онези, които се боят тайно от своя Повелител и които съблюдают Молитвата. И онзи, който се пречисти, се пречиства само в своя полза, а пък въздаването е от Аллах.

20. И слепите и зрящите не са равни,

21. Нито пък тъмнината и светлината,

22. Нито сянката и жегата.

23. Нито пък са равни живите и мъртвите. Наистина, Аллах подбужда да го слуша онзи, който на Него Му е угодно, а ти не можеш да накараш да слушат онези, които са в гробовете си.

24. Ти си просто един Предупредител.

25. Наистина, Ние сме те изпратили с Истината, *като* носител на блага вест и *като* Предупредител и няма такъв народ, при който да не е бил изпратен Предупредител.

26. И ако те се отнасят с теб като с лъжец, онези които бяха преди тях *също така* се отнасяха към *своите Пророци* като към лъжци. Техните Пратеници отидоха при тях с ясни Знамения и със Свещените Писания и с една просвещаваща Книга.

27. Тогава аз хванах онези, които не вярваха и колко ужасна беше промяната, която Аз *осъществих*.

إِلَىٰ حِيلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢٢﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾

وَأِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٧﴾

Р. 4.

28. Нима ти не виждаш, че Аллах спуска долу на земята вода от небето и по този начин Ние отглеждаме плодове с различен цвят, а в планините има бели и червени ивици с различни цветове и други които са черни като врани;

29. И сред хората, зверовете и говедата, по подобен начин също има различни цветове? Само онези от Неговите слуги, Които имат знания, се боят от Аллах. Наистина Аллах е Могъщ и Всепрощаващ.

30. Наистина, *само* онези, които следват Книгата на Аллах и съблюдают Молитвата и жертвуват от онова, с което Ние сме ги дарили, тайно и явно могат да се надяват на сделка, която няма да пропадне;

31. За да може Той да им изплати цялата награда, която им се полага и *даже* да я увеличи от Своите Щедрости. Той е наистина Най-Всепрощаващ и Всецениящ.

32. И Книгата, която Ние ти открихме е *самата* истина, изпълняваща онова, което е било преди нея. Наистина, Аллах е Всесведущ и Всевиждащ по отношение на Своите слуги.

33. След това Ние дарихме Книгата в наследство на онези от Нашите слуги, които Ние избрахме. И сред тях има някои които унищожават самите себе си *като* сподавят *своите* желания; и от тях има *някои*, които се придържат към правия път, и от тях има *някои*, които надминават *другите* по благост и

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا ۚ وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٨﴾

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ ۚ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً
لَّنْ تَبُورَ ﴿٣٠﴾

لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ
غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَى الْكِتَابِ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ

праведност с позволение на Аллах. И това е *наистина* голямото различие.

34. Градините на Вечността! Те ще влязат в тях. И там те ще бъдат украсени с гривни от злато, и перли и облеклото им там ще бъде от коприна.

35. И те ще кажат: “Цялата хвала принадлежи на Аллах, който ни избави от нашата скръб. Наистина нашият Повелител е Най – Всепрощаващ и Всецелящ.”

36. “Който, в своята щедрост ни е настанил във Вечното Убежище, където никаква грижа няма да се докосне до нас, нито пък ще ни обхване каквото и да *чувство* за умора.

37. А *що се отнася* до онези, които не вярват, за тях е Адският Огън. На тях няма да им бъде предписана смърт, за да умрат, нито пък наказанието им там ще бъде облекчено. По този начин отвърщаме ние на неблагодарните хора.

38. И те ще викат за помощ там: “О, Повелителю наш, изведи ни от тук, ние ще вършим праведни неща, различни от онези, които вършехме преди.” Нима Ние не ви дарихме живот, *достатъчно дълъг*, за да може онзи, който размишлява да може да размишлява през него? Освен това, при вас беше изпратен и един Предупредител, *също така*. Ето защо, вкусете от *наказанието*, защото грешниците нямат никакви помощници.

Р. 5.

39. Наистина, Аллах знае тайните на небесата и на земята. Наистина, Той

سَابِقُ بِالْخَيْرِ يَأْذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۝

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ

знае много добре всичко, което *лежи скрито* в гърдите.

40. Той е Който ви е направил наместници на земята. Така че, онзи който не вярва, ще страда *самият той от последствията* на своето неверие. И тяхното неверие ще само ще увеличи виновността им в очите на техния Повелител и тяхното неверие не увеличава за тях нищо друго освен собствените им загуби.

41. Кажете: “Виждали ли сте онези ваши богове, на които се молите наред с Аллах? Покажете ми, *тогава*, какво са сътворили те на земята. Или имат ли те някакъв дял в сътворяването на небесата? Или дали сме ги дарили с някоя Книга, така че те да имат свидетелство от нея?” Не, онези, които вършат зло си обещават един на друг само измама.

42. Наистина, Аллах държи небесата и земята, за да не би те да се преместят *от своите места*. И ако те се преместят, никой не може да ги задържи след Него. Наистина, Той е Снизходителен и Най – Всепрощаващ.

43. И те се заклеха в Аллах с най – силните си клетви, че ако при тях дойде някой Предупредител, те ще следват напътствията по – добре от всички други хора. Но, когато при тях наистина дойде Предупредител, това само увеличи тяхното отвлечение,

44. Поради тяхното високомерие и техните зли кроежи. Но злите кроежи обхващат само техните създатели. И така, нима те търсят нещо друго освен *Божия начин* за справяне с древните

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا رِبًّا إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يُعَذِّبُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۝

إِنَّ اللَّهَ يُنْصِتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝

إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ

народи? Но ти никога няма да намериш никаква промяна в пътя на Аллах, нито пък някога ще откриеш някакво отклонение в пътя на Аллах.

45. Нима те не са странствували по земята и не са видели колко зъл е бил краят на онези, които са били преди тях? И онези бяха по силни по могъщество от тях. И Аллах не е Този, Чиито замисли биха могли да бъдат провалени от каквото и да е в небесата или земята. Той наистина е Всезнаещ и Всесилен.

46. И ако Аллах трябваше да накаже хората за онова, което вършат, Той не би оставил нито едно живо същество на повърхността на земята; но Той им дарява отсрочка за определен срок; и когато определеното за тях време настъпи, тогава те ще узнаят, че Аллах държи под око всички Свои слуги.

الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٥﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٦﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسْتَقَرٍّ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٧﴾

ГЛАВА 36

ЯСИН

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Мнението на всички учени е единодушно по въпроса, че тази Сура е била открита в Мека. Нейният стил и съдържание подкрепят това мнение. Поради важността на нейната тематика и проблематика, Светият Пророк я нарича сърцето на Корана. В предходната Сура се заявява, че Бог, който е създател на небесата и на земята, се е погрижил напълно не само за физическите нужди на човека, но и също така, за неговите морални и духовни изисквания. Това Той е направил като е открил Себе Си на Своите избрани слуги, които Той е издигнал сред всеки народ. На Светия Пророк, когото настоящата Сура нарича “Съвършеният Водач” или “Отличният Водач”, Бог открива Себе Си в Своята най-пълна манифестация и му дава най-съвършената и непогрешима Книга под формата на Корана.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва като се обръща към Светия Пророк като към “Съвършения Водач”, което означава, че системата на Божии Пратеници, започваща с Адам е намерила своя най-добър пример в него. Пътят на Светия Пророк е сега единственият верен и правилен път, който води към Бога. Всички предишни пътища, които преди това са водели до Върховното Същество сега вече са затворени и ще останат затворени завинаги. Сега Бог ще се открие на Света посредством последователите на Светия Пророк. В Своята непогрешима мъдрост, Той е избрал арабите, сред които от векове не се е появявал никакъв Пратеник, да проповядват на човечеството последното Божие Послание. Земята на Арабия била пустинна и суха. Водата на Божието откровение се спуснала върху нея и сега тя започнала да процъфтява с нов и енергичен духовен живот. След това Сурата продължава, за да разкаже с метафоричен език, как Бог е откривал Себе Си на човечеството посредством Своите Пратеници. Тя разказва за Мойсей и за Исус и за Светия Пророк, които били издигнати в най-подходящото време, за да призовават хората към Бога. После тя разказва за “някой

си човек”, когото Бог ще издигне сред последователите на Светия Пророк в една земя далеч от центъра на Исляма (36:21) в по-късно време, когато религията ще достигне до най-ниската си точка и когато дори самата идея за Божие откровение ще бъде подложена на съмнение и отрицание. Този Божествен Реформатор ще призове човечеството към Исляма. Но подобно на Пророците от миналото, неговият глас ще остане глас в пустиня. Силите на злото ще са обхванали целия свят в своята здрава прегръдка. Човекът ще се кланя на фалшиви божества и Божието наказание ще се спусне върху света. После *Сурата* насочва вниманието към един добре известен природен закон, т. е. че когато цялата земя изсъхне и се напука, Бог спуска върху нея дъжд и мъртвата почва започва да кипи от нов живот, а билките, растенията, цветята и плодовете от различни видове и с различни цветове започват да растат. По същия начин, когато душата на човека ръждяса и се замърси, Бог прави така че от небето да се спусне духовна вода под формата на Божие откровение. След това, *Сурата* дава друго сравнение, за да обясни същата тема. Тя сочи закона за редуването на деня и нощта. После сочи откритата истина, че Бог е създал всички неща на двойки; дори растенията и неорганичните вещества са на двойки. Това сравнение сочи, че всяко истинско познание е резултат на съчетаването на Божието откровение и човешкия разум. Към своя край *Сурата* насочва вниманието към великото и светло бъдеще на Исляма. Тя казва, че Божият закон, че един народ, подобен на арабите, които са останали много ниско в скалата на човечеството дълги векове, сега ще се издигнат до висотата на материалната сила и духовната слава, не е нито празна мечта, нито поетична измислица. Един Пророк на Бога, един Божи Пратеник се е появил между тях и той ще ги изведе на най-високия връх на духовната и материалната слава и величие.

ЙА СИН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Йа Син.*

يٰسِّ ②

3. Кълна се в Корана, изпълнен с мъдрост,

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

4. Че ти, несъмнено си един от Пратениците,

إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ ④

5. На правия път.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

6. Това е едно откровение от Могъщия, и Милосърдния.

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

7. За да можеш ти да предупредиш хората, чиито родители не са били предупреждени и които поради това са били непокорни.

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦

8. Наистина оправдало се е словото против повечето от тях, защото те не вярват.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

9. Ние сме поставили около шиите им окови, които достигат до брадичките им така че, те са принудени да държат главите си изправени и не могат да виждат.

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ⑨

10. И Ние поставихме преграда пред тях и преграда зад тях и ги покрихме изцяло отгоре, така че да не могат да виждат.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩

11. И на тях им е все едно дали ги предупреждаваш или не ги предупреждаваш: те няма да повярват.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪

12. Ти можеш да предупредиш само онзи, който ще следва Напоминанието и ще се бои от Милостивия Бог тайно. Ето защо предай му благата вест за прошка и благородна награда.

13. Наистина, *единствено само* Ние даваме живот на мъртвите и Ние записваме онова, което те изпращат напред и онова, което оставят отзад; и Ние сме записали всички неща в една ясна Книга.

Р. 2

14. И им възвести като пример притчата за жителите на един град, когато Пратениците отишли при тях.

15. Когато Ние изпратихме при тях двама Пратеници, а те ги отхвърлиха и двамата и за това Ние ги покрепихме и с трети, а те казаха: “Наистина, ние сме изпратени при вас като Пратеници.”

16. Хората отговориха: “Вие не сте нищо друго освен хора като самите нас и Милостивият Бог не е открил нищо. Вие само лъжете.”

17. Те казаха: “Нашият Повелител знае, че ние наистина сме *Неговите* Пратеници при вас;

18. “И нашият дълг е само да предадем Посланието.”

19. Хората казаха: “Ние наистина предвиждаме зло от вас и ако вие не престанете, ние ще ви пребием с камъни и несъмнено мъчително наказание ще ви постигне от нашите ръце”.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اشْتَبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبَ
فَبَشِّرْهُ بِغَفْرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ⑫

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ
وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ⑬

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ⑭

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ⑮

قَالُوا مَا آتَيْنَاكَ إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ⑯

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ⑰

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ⑱

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَسْئَلَنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑲

20. Пратениците отговориха: “Вашата зловеща участ идва от самите вас. Дали не е заради това, че сте предупреждени? Не, вие сте хора, прехвърлили всякакви граници”.

21. И от най – отдалечената част на града дотича един човек. Той каза: “О, народе мой, следвайте Пратениците,

22. “Следвайте тези, които не искат от вас награда и които са напътствувани правилно”.

ЧАСТ 23

23. “И какво основание имам аз да не се кланям на Онзи, Който ме е създал и при Когото ще бъдете върнати всички?”

24. “Нима аз трябва да приема за богове и други, освен Него? Ако Милостивият Бог възнамерява да ми нанесе някаква вреда, тяхното ходатайство с нищо няма да ми помогне на мен и те няма да успеят да ме спасят”.

25. “Тогава аз наистина ще бъда в явно заблуждение”.

26. “Аз вярвам във вашия Повелител, затова ме слушайте”.

27. На него му беше казано: “Влизай в Рая.”

28. Той каза: “О, ако само моят народ знаеше колко *милостиво* моят Повелител ми е дарил прошка и ме е причислил към почитаните хора!”

29. И Ние не изпратихме долу, след

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ إِنِّي لَأَكْثَرُكُمْ بِلَ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُصْرِفُونَ ⑲

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ⑳

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ㉑

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ㉒

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنِّي يُرِيدُ الرِّجْسُ بِي
لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ㉓

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ㉔

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ㉕

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ㉖

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ㉗

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنْ

това, небесна рат против неговия народ, нито пък имаше нужда да изпращаме такава.

30. Достатъчен беше само един порив на вятъра и ето! Те бяха напълно унищожени.

31. Жалко за *Моите* слуги! При тях не отива нито един Пратеник без те да започнат да му се подиграват.

32. Нима те не са виждали колко много поколения сме унищожили Ние преди тях и че те никога не се връщат при тях?

33. И всички те, събрани заедно, непременно ще бъдат доведени при Нас.

Р. 3.

34. И мъртвата земя е Знамение за тях: Ние я съживяваме и произвеждаме от нея зърнени храни, с които те се хранят.

35. И Ние сме създали на нея градини от финикови палми и лозя и сме заставили извори да рукнат там,

36. За да могат те да ядат от техните плодове и това не беше създадено с техните ръце. Тогава, не могат ли те да бъдат благодарни?

37. Свят е Този, Който е създал всички неща на чифтове: онова, което израства от земята и самите тях, за което те не знаят.

38. И Знамение за тях е нощта, от която Ние отделяме деня и ето! Те са на тъмно.

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ٣٩

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ٤٠

يُخْسِرُونَ ٤١
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٤٢
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ٤٣

وَإِنْ كُلُّ لُحْمًا جَانِبُ لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ ٤٤

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْيَسَّةُ ۖ أَخْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ٤٥

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ٤٦

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ٤٧

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ٤٨

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ٤٩

39. И слънцето се движи по направление, което е *предписано* за него. Такова е постановлението на Всемогъщия, Всезнаещия *Бог*.

40. А за луната Ние сме определили фази, през които тя преминава, докато не стане отново като сухо старо клонче на палмово дърво.

41. Не подобава на слънцето да застигне луната, нито пък може нощта да изпревари деня. Всички те плават по своя орбита.

42. И Знамение за тях е, че Ние пренасяме тяхното потомство на товарен кораб,

43. И Ние сме създали за тях нещо подобно на онова (кораба), на което те се возят.

44. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние можем да ги удавим и тогава те няма да си имат никой, който да ги спаси, нито пък могат да се отърват,

45. Освен чрез Нашата милост като временен дар.

46. И когато на тях им се каже: "Пазете се от онова, което е пред вас и от онова, което е зад вас, за да можете да получите милост!", те се *отвърщат*.

47. И при тях не идва нито едно Знамение от Знаменията на техния Повелител, без те да не се отвърнат от него.

48. И когато на тях им се каже:

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٣٩

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ٤٠

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٤١

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْهُونِ ٤٢

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ٤٣

وَإِنْ نَشَاءُ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ٤٤

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ٤٥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٤٦

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٤٧

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ قَالَ

“Жертвайте от онова, с което Аллах ви е дарил,” онези, които не вярват казват на онези, които вярват: “Нима трябва да храним онзи, когото Аллах би нахранил, ако Неговата воля беше такава? Вие се намирате в явно заблуждение”.

49. И те казват: “Кога ще се изпълни това обещание, ако наистина сте правдиви?”

50. Те очакват само един порив на вятъра, който ще ги отнесе, докато те все още се карат.

51. И те няма да смогнат нито да си направят завещание, нито да се върнат при своите семейства.

52. И ще прозвучи тръбата и ето! те ще забързат от гробовете си към своя Повелител.

53. Те ще кажат: “О, тежко ни! Кой ни е вдигнал от мястото на съня ни? Това е, което е обещал Милостивият Бог и Пратениците наистина са говорили истината.”

54. Ще има само един вихър и ето! Те ще се представят пред Нас.

55. И в този ден, нито една душа няма да бъде ощетена ни най – малко; нито пък ще получите награда за нещо друго освен за това, което сте вършили.

56. Наистина, обитателите на Рая в този ден ще се наслаждават на своите деяния.

57. Те и техните жени ще бъдат на

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِعِم مِّنْ لَّيْسَاءِ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٥٨

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٥٩

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ٦٠

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ٦١

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يَنْسِلُونَ ٦٢

قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۚ هَذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الرَّسُولُ ٦٣

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا
مُحْضَرُونَ ٦٤

فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٦٥

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ ٦٦

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِلُونَ ٦٧

приятна сянка и ще се излежават на повдигнати тронове.

58. Там те ще имат плодове и всичко, което си поискат.

59. “Мир вам” - приветствено слово от Милостивия Бог.

60. И Бог ще каже: “Отделете се, о, вие виновни, от праведните в този ден!”

61. Нима аз не ви повелих, о, синове на Адама, да не се кланяте на Сатаната - защото той е явен ваш враг -”

62. “И да се подчинявате на Мен? Това е правият път”.

63. “И той е отвърнал от правия път огромно мнозинство от вас. Защо, тогава, не разберете?”

64. “Това е Адът, който ви беше обещан.”

65. “Влезте в него днес, защото вие не вярвахте.”

66. В този ден Ние ще поставим печат на устите им, а техните ръце ще Ни говорят и техните крака ще свидетелствуват за всичко онова, което те са си заслужили.

67. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние можеше да им извадим очите, а тогава те щяха да се втурнат да намерят пътя. Но как биха могли те да видят?

68. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние бихме могли да ги преобра-

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ ٥٨

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ٥٩

وَأَمَّا تَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ٦٠

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ أَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ
إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ٦١

وَإِنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦٢
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا
تَعْقِلُونَ ٦٣

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٦٤

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٦٥

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٦٦

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّى يُبْصَرُونَ ٦٧

وَلَوْ نَشَاءُ لَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

зим така, *че те да останат приковани* на местата си и тогава те няма да могат да се движат нито напред, нито назад.

P. 5.

69. И онзи, комуто Ние дарим дълъг живот – него Ние го връщаме обратно към *слабото състояние* на творението. Нима тогава те няма да разберат?

70. И Ние не сме го учили на поезия, нито пък това подобава на Корана. Това е просто един Напомнящ Коран, който прави *нещата* ясни,

71. За да може да предупреди всички, които живеят и за да бъде оправдана *наказателната* присъда срещу неверниците.

72. Нима те не виждат, че сред нещата, които Нашите ръце са сътворили, Ние сме създали за тях говедата, над които те са господари?

73. И Ние сме ги подчинили на тях, така че, някои от тях те използват за яздене, а *други* – за ядене.

74. *И те извличат от тях и друга полза*, а и пият от тях *също така*. Нима, тогава, те няма да бъдат благодарни?

75. И те са приели и *други* богове освен Аллах, за да може те да получат помощ.

76. Те не могат да им помогнат, но те ще бъдат доведени *пред Бога* като *сюзена* с тях рат.

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٦﴾

وَمَنْ تُعَذِّبْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٧٨﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عِجَلًا أَيْدِيًا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٨٠﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٨١﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٨٣﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّقْبَضُونَ ﴿٨٤﴾

77. Така че, нека тяхната реч не те наскърбява. Ние наистина знаем какво скриват и какво провъзгласяват те.

78. Нима човекът не вижда, че Ние сме го създали от една най – обикновена капка семе? И въпреки това, ето! Той се проявява като явен спорещ.

79. И той измисля сравнения за Нас и забравя собственото си създаване. Той казва: “Кой може да съживи костите, когато те загният?”

80. Кажи: “Този, Който ги е създал от начало, ще ги съживи и Той познава много добре всички *видове* творения”,

81. “Онзи, Който произвежда за вас огън от зеленото дърво и ето! Вие запалвате след това огън от него”.

82. “Нима Онзи, Който е сътворил небесата и земята няма силата да създаде подобни на тях? Да, и Той наистина е Върховният Създател, Всезнаещият.

83. Наистина, Неговата Повеля, когато Той възнамери нещо, е *единствено само*, че Той му казва: “Бъди!” и то започва да съществува.

84. И така, свят е Той, в чиито ръце е владичеството на всички неща. И при Него ще бъдете върнати *всички* вие.

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّآ نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْفِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ ﴿٨٢﴾ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٣﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٤﴾

فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

ГЛАВА 37
АЛ-САФАТ
(Откровение преди Хиджра)

МЯСТО И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Байхакуи и ибн Мардауйх съобщават, че Ибн Аббас казал, че тази *Сура* била открита в Мека. Според Куртуби, единодушното мнение на учените също смята, че тази *Сура* е била открита много рано по време на свещеничеството на Светия Пророк в Мека. Нейният стил и тематика и проблематика също потвърждават това мнение. В предходната *Сура* Светият Пророк е наречен "Съвършения Водач", на когото е даден Коранът като непогрешимо ръководство за цялото човечество до края на света. В началото на настоящата *Сура* се заявява, че този "Съвършен Водач" с помощта на Корана и на собствения си благороден пример ще успее да създаде една общност на праведни хора.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Тази *Сура* започва с твърда декларация, че под бащинските грижи на Светия Пророк - "Съвършения Водач" - ще се роди една общност на благородни и праведни хора, които не само сами ще славят Аллаха и ще му пеят хвалебствени песни и то до такава степен, че пясъчната пустош на Арабия ще се оглася от тях но и с предписание и дела ще предотвратят у другите идолопоклонничеството и злите дела, докато Единството на Бога не се установи твърдо в Арабия и оттам светлината на Исляма не се разпространи до всички краища на земята. След това *Сурата* продължава, за да каже, че винаги когато някъде в света се появи Божи Пророк, силите на злото се стремят да попречат на разпространението на неговото Послание като го представят и тълкуват неправилно или като цитират неправилно Пророка и като откъсват пасаж от неговото откровение и като го примесват с много лъжи. Но те се провалят напълно в злите си намерения, а истината продължава да постига прогрес. По-нататък там се заявява, че когато на неверниците им се каже, че ученията на Корана ще донесат голяма промяна в Арабия и духовно мъртвите араби не само ще получат нов живот, но и след като сами го получат, ще го предадат на другите, а неверниците ще се присмиват и ще се подиграват с тази идея и ще я нарекат бълнуване на един манияк, а самото

явление като нещо извън границите на възможното, като например връщането към живот на онези, които са физически мъртви. *Сурата* отговаря на твърдото отхвърляне на това явение от страна на неверниците, с още по твърдото утвърждаване, че едно такова нещо непременно ще отмине и, че те ще преживеят позор и унижение. След това *Сурата* дава кратко описание на Божиите благословии, с които ще бъдат дарени праведните и подбраните слуги на Бога. Разказът за Божиите благословии и блага, които ще бъдат дарени на вярващите е последван от разказ за наказанието, с което ще бъдат поразени онези, които отхвърлят истината и преследват Божиите Пратеници. По-нататък, *Сурата* дава някои илюстрации от житията на Божиите Пророци, за да покаже, че каузата на истината никога не пропада, а нейното отхвърляне никога не носи положителни резултати. Илюстрациите, използвани в нея са от житията на Ной, Аврам (Абрахам), Мойсей, Илия, Йона и Лот. После

Сурата опровергава и заклеява идолопоклонничеството, особено кланянето на ангели. Към идолопоклонниците се отправя укор, че са достатъчно глупави, за да не разберат този прост факт, че приписването на божествени сили на слаби човешки същества или на природни сили или дори на ангели, които самите са създадени същества, е обида за човешкия интелект, здрав разум и съвест. На тях по-нататък им се казва, че ангелите са само Божии съдания, които имат да изпълняват определени задължения. Сурата завършва с мисълта, че е непроменлив Божи закон това че, когато силите на тъмнината се изправят срещу Пророците на Бога и неговите избрани слуги, последните получават Божия помощ докато поддръжниците на Сатаната се сблъскват с поражение и отчаяние. Този факт се доказва отново и отново в живота на Божиите Пратеници и той води само към един-единствен извод: че "Цялата хвала принадлежи на Бога, Повелителя на всички светове."

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ

АЛ САФАТ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Кълна се в онези, които се строят в гъсти редици,

3. А след това прогонват врага решително,

4. След това четат *Корана* като Напомняне,

5. Наистина вашият Бог е Един,

6. Повелителят на небесата и земята и на всичко, което е между тях и Повелител на изгревите на слънцето.

7. Ние сме украсили най – долното небе с орнаменти: планетите;

8. И сме го запазили от всякакъв вид метежни дяволи.

9. Те (дяволите) не могат да чуят нищо от възвишения съвет на ангелите, и тях ги замерват с камъни от всички страни,

10. И разбити, за тях има вечно наказание,

11. Освен онзи от тях, който отнесе нещо крадешком, а след това него го преследва пронизващ огнен пламък с ослепителен блясък.

12. Ето защо, попитай ги дали е по,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ②

فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ③

فَاللَّيْلِ ذِكْرًا ④

إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

الْمَشَارِقِ ⑥

إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ ⑦

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧

لَا يَسْتَعِينُونَ إِلَى الْمَلَاِ الْعَلِيِّ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ

كُلِّ جَانِبٍ ⑨

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩

إِلَّا مَنِ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑪

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ خَلَقْنَا إِنَّا

трудно да бъдат създадени те или всички други, които Ние сме създали? Тях Ние сме създали от лепкава глина.

13. Не, ти се изумяваш, а те се надсмиват.

14. И когато тях ги увещават, те не обръщат никакво внимание.

15. И когато видят някакво Знамение, те го обръщат в посмешище.

16. И те казват: “Това не е нищо друго освен най – обикновена магия”.

17. “Какво! Когато ние умрем и се превърнем на прах и кости, нима тогава, ще бъдем съживени отново?”

18. “И нашите праотци, които са живли отдавна – отдавна и те също?”

19. Кажи: “Да и тогава вие ще бъдете унижени”.

20. Тогава ще се чуе само един вик на укор и ето! Те ще започнат да виждат.

21. И те ще кажат: “Тежко ни! Това е Денят на Съда!”

22. “Това е денят на крайното решение, което вие отричахте”.

Р. 2

23. И на ангелите ще ми бъде казано: “Съберете онези, които са постъпвали греховно, и техните приятели и онези, на които те са се кланяли”,

خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑫

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ⑬

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ⑭

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ⑮

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑯

ء إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ⑰

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ⑱

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ⑲

فَإِن تَأْخُذْهُ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ⑳

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ㉑

يَوْمَ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ㉒

أُحْشِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا

يَعْبُدُونَ ㉓

24. “Наред с Аллах. И ги поведете по пътя за Огъня”,

25. “И ги спрете, защото те трябва да бъдат разпитани”.

26. “Какво ви е, че не си помагате един на друг?”

27. Не, на този ден, те ще се предадат сами.

28. И някои от тях ще заговорят другите, разпитвайки се едни друг.

29. Те ще кажат: “Вие наистина идвахте при нас и се кълняхте, че *сте правдиви*”.

30. Онези ще отвърнат: “Не, самите вие не вярвахте”.

31. “И ние нямахме никаква власт над вас, но самите вие бяхте грховен народ”.

32. “Сега словото на нашия Повелител против нас се оправда, че ние наистина *ще трябва да вкусим от наказанието*”.

33. “И ние ви въведохме в заблуждение, защото и самите ние бяхме заблудени”.

34. Наистина, в този ден те *всички* ще споделят наказанието.

35. Наистина, така се разправяме Ние с виновните;

36. Защото, когато на тях им беше казано: “Няма никакъв друг Бог освен Аллах, те се отвърнаха с презрение,

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَبِيبِ ﴿٢٤﴾

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٥﴾

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٦﴾

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿٣٢﴾

فَأَنۢغَوَيْنَاكُمۡ إِنَّا لَنَٰغَوِينَ ﴿٣٣﴾

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. И казаха: “Да се откажем от вярата си заради един луд поет?”

38. Не, той донесе истината и свидетелствува за истината на *всички* други Пратеници.

39. Вие наистина ще вкусите от мъчителното наказание.

40. И ще ви възнаградят само за онова, което сте вършили –

41. Освен избраните слуги на Аллах;

42. Те ще получат определена награда:

43. Плодове; и те всички ще бъдат на почит,

44. В Градините на Блаженството,

45. Седнали на ложета, с лице един към друг.

46. Ще им се поднася поред чаша от бликащ извор,

47. С искрящо бяло питие, възхитително за пиещите,

48. Кое то няма нито да напива, нито да изморява.

49. И край тях ще има *целомъдрени* жени със сдържани погледи и големи красиви очи,

50. Бистри като утаено яйце.

51. После едни от тях ще заговорят другите, разпитвайки се взаимно.

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَرٰكَوَا إِلَهًا شَاعِرًا قَبْنُونَ ﴿٣٧﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّكُمْ لَذَٰبِقُوا الْعَذَابِ الْإِلِيمِ ﴿٣٩﴾

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُرُورٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

فَوَٰكِهِ ۖ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنۢ مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

بَيضَاءَ لَدَدَةٍ لَّشْرِبٍ ﴿٤٧﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُونَ ﴿٤٨﴾

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٩﴾

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾

52. И един от тях ще каже: “Аз имах приятел”,

53. “Който имаше навика да казва: ‘Нима ти наистина си от онези, които вярват, че *това е истина?*’ ”

54. “ ‘*Че когато умрем и се превърнем на прах и кости, ние наистина ще бъдем възнаградени?*’ ”

55. Той ще попита: “*Може ли да го погледнете?*”

56. Тогава той ще погледне и ще го види сред Огъня.

57. Той ще каже: “Кълна се в Аллах, ти едва не ме погуби”.

58. “И ако не беше милостта на моя Повелител, аз наистина щях да бъда между онези, които се изправят *пред Него* за наказание”.

59. “*Нима не е вярно, че ние няма да умираме отново?*”

60. “Освен предишната ни смърт и че няма да бъдем наказвани?”

61. “Наистина, това е най – голямото тържество”.

62. “Заради нещо подобно, нека тогава работниците да се потрудат”.

63. Това ли е по – добре като забавление или дървото на Закум?

64. Наистина Ние сме го направили изпитание за грешниците.

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝٥٢

يَقُولُ أَبَيْتَكَ لِيَنَّ الْمُصَدِّقِينَ ۝٥٣

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّآ لَنَبْنُونَ ۝٥٤

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّظْلَمُونَ ۝٥٥

فَأُتْلِعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝٥٦

قَالَ تَاللّٰهِ إِن كَذَبْتَ لَتَرْدِينِ ۝٥٧

وَلَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضِرِينَ ۝٥٨

أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ۝٥٩

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝٦٠

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝٦١

يَسْئَلُ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعِمَلُونَ ۝٦٢

أَذَلَّكَ خَيْرٌ تُرَلَّأَمَ شَجَرَةُ الرَّقُومِ ۝٦٣

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝٦٤

65. Това е дърво, което расте на дъното на Ада;

66. И плодовете му са подобин на змийски глави.

67. И те ще ядат от тях и ще си пълнят стомасите с тях.

68. А после, в допълнение към това те ще получат и смес от вряла вода за *питие*.

69. И после, несъмнено те ще се върнат в Ада.

70. Те наистина откриха, че бащите им са грешили,

71. И побързаха по техните стъпки.

72. И повечето от древните народи бяха грешили преди тях.

73. И Ние бяхме изпратили Предупредители при тях.

74. Виж колко зъл беше краят на онези, които бяха предупреждени,

75. Освен избраните слуги на Аллах.

Р. 3

76. И Ной наистина проплака пред Нас и какъв отличен отговор дадохме Ние на *Неговата Молитва!*

77. И Ние спасихме и него и семейството му от голяма беда;

إِنّٰهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْ أَصْلِ الْجَحِيْمِ ۝٦٥

كُلُّهَا كَأَنّٰهُ رُءُوسُ الشَّيْطٰنِ ۝٦٦

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَاكِهُونَ وَمِنْهَا الْبُطُونَ ۝٦٧

ثُمَّ إِنّٰ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ۝٦٨

ثُمَّ إِنّٰ مَرْجِعُهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيْمِ ۝٦٩

إِنَّهُمْ أَفْوٰا أَبَآءَهُمْ ضَالِّينَ ۝٧٠

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ۝٧١

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝٧٢

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِينَ ۝٧٣

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝٧٤

يَا أَيُّهَا الْعِبَادَ اللّٰهُ الْمُخْلَصِينَ ۝٧٥

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝٧٦

وَنَجَّيْنَاهُ وَآلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝٧٧

78. И Ние оставихме живи единствено неговите потомци.

79. И Ние го оставихме с *добро име* сред следващите поколения –

80. “Мир на Ной сред народите!”

81. Така възнаграждаваме Ние онези, които вършат добро.

82. Той беше наистина *един* от Нашите вярващи слуги.

83. После Ние издавихме останалите.

84. И наистина един от последователите му беше Абрахам;

85. Когато той дойде при своя Повелител със здраво сърце;

86. Когато той каза на баща си и на своя народ: “На какво се кланяте вие?”

87. “Нима не е грешно това, че търсите други богове освен Аллах?”

88. “Какво мислите вие за Повелителя на световете?”

89. После той погледна към звездите,

90. И каза: “Аз наистина се чувствам зле”.

91. И те се отдалечиха от него, обръщайки му гръб.

92. Тогава гой отиде тайно при техните богове и каза: “Не ядете ли?”

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَاهُ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٣﴾

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

أَيْفَ كَا إِلَٰهَةِ دُونِ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

فَرَاغَ إِلَى إِلَٰهِهِمْ فَقَالَ آلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

93. “Какво ви е, че не говорите?”

94. После започна внезапно да ги удря с десницата си.

95. Тогава *хората* забързаха към него.

96. Той каза: “Нима се кланяте на онова, което *вие самите* сте изваяли”,

97. “След като Аллах е създал и вас и вашите изделия?”

98. Те казаха: “Постройте здание за него и го хвърлете в огъня”.

99. Така скроиха те зло против него, но Ние ги унизахме.

100. И той каза: “Аз отивам при моя Повелител, Който ще ме напъти”.

101. “Повелителю мой, дари ме с праведен син”.

102. И така Ние му дадохме блага вест за един снизходителен син.

103. И когато той порасна достатъчно, за да може да работи с него, той му каза: “О, сине мой, видях на сън, че те убивам. Какво мислиш ти за *това*?” Той отвърна: “О, татко мой, постъпи така, както ти е заповядано; ти ще се убедиш, ако така е угодно на Аллах, че съм твърд и търпелив.”

104. И когато и двамата се подчиниха на *волята на Бога* и той го положи ничком по чело,

105. Ние му извикахме: “О, Абрахам,

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٥﴾

قَالَ اتَّبِعُونِ مَا تَنْجِتُونَ ﴿٩٦﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي

الْمَنَامِ إِنِّي أَدْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٣﴾ قَالَ

يَأْتِي أَعْمَلُ مَا تَوَصَّيْتُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ

مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٤﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٥﴾

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٦﴾

106. “Ти, наистина, изпълни твоя сън.” По този начин, наистина, възнаграждаваме Ние онези, които вършат добро.

107. Това, наистина, беше явно изпитание.

108. И Ние го откупихме с голяма жертва.

109. И Ние го оставихме с *добро име* сред следващите поколения

110. “Да бъде Мир на Абрахам!”

111. Така възнаграждаваме Ние онези, които вършат добро.

112. Той беше, наистина, *един* от Нашите вярващи слуги.

113. И ние му предадохме благата вест за Исак, Пророка, и един от праведните.

114. И Ние благословихме и него и Исак. И от техните потомци, *някои* вършат добро, а има и такива, които очевидно вредят на самите себе си.

Р. 4

115. И наистина, Ние одарихме с милости Мойсей и Арон.

116. И Ние спасихме и тях двамата и техния народ от големи бед;

117. И Ние им помогнахме и именно те бяха победителите.

118. И Ние им дадохме Книгата, която *изяснява* всички неща;

قَدْ صَدَقْتَ الرَّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٠٦

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ١٠٧

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ١٠٨

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ١٠٩

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ١١٠

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١١١

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ١١٢

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ١١٣

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
يَعْقُوبَ مُحْسِنٌ وَظَايِمًا لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ١١٤

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ١١٥

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ١١٦

وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُنُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ ١١٧

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ١١٨

119. И Ние ги напътствувахме по правия път.

120. И Ние ги оставихме с *добро име* сред бъдните поколения

121. “Мир на Мойсей и Арон!”

122. Така, наистина, възнаграждаваме Ние онези, които вършат добро.

123. Те бяха несъмнено и двамата между Нашите вярващи слуги.

124. И безспорно, Илия беше *също* един от Пратениците,

125. Когато той каза на своя народ: “Нима няма да се побоите от Бога?”

126. “Нима вие призовавате Ваал, а оставяте Най – Добрият от Създателите”,

127. “Аллах, Вашия Повелител и Повелителя на вашите праотци?”

128. Но те се отнесаха с него като с лъжец и те непременно ще бъдат изправени *пред Бога*, за да дадат отчет.

129. Освен избраните слуги на Аллах.

130. И Ние го оставихме с *добро име* сред следващите поколения –

131. “Мир на Илия и на неговия народ!”

132. Така, наистина, награждаваме Ние онези, които вършат добро.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ١١٩

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ١٢٠

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ١٢١

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٢٢

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ١٢٣

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ١٢٤

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٥

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ١٢٦

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ١٢٧

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ كُحَضْرُونَ ١٢٨

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ١٢٩

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ١٣٠

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ١٣١

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٣٢

133. Той, наистина, *един* от Нашите вярващи слуги.

134. И безспорно Лот беше *също така един* от Пратениците,

135. Когато Ние го избавихме – него и цялото му семейство,

136. Освен една старица, *която беше* между онези, останали *отзад*.

137. Тогава, Ние изтребихме напълно всички останали.

138. И вие наистина минавате покрай тях всяка сутрин,

139. И вечер. Тогава, *защо не* разбирате?

Р. 5.

140. И наистина Йона беше *също така един* от Пратениците.

141. Когато той избяга на натоварения кораб;

142. И той хвърли жребий *с командата на кораба* и загуби.

143. И рибата го погълна, докато той упрекуваше *самия себе си*.

144. И ако той не беше от онези, които възхваляват Бога,

145. Несъмнено той щеше да остане в търбуха на рибата да Деня на Възкресението.

146. После Ние го изхвърлихме на една открита ивица земя и той се разболя;

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

وَإِنَّ لُوطًا لِّسَنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٣٧﴾

وَرَأَيْتَكُمْ تَمْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

وَإِنَّ يُونُسَ لِسَنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

فَالْتَقَىٰهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٣﴾

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾

لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. И Ние накарахме над него да израсне едно тиквено растение.

148. И Ние го изпратихме *като Пратеник* при *народ* от сто хиляди или повече,

149. И те повярваха, така че Ние ги дарихме с богатата на този живот за известно време.

150. Сега ги попитайте дали твоят Повелител има дъщери, тогава когато те имат синове.

151. Дали Ние сме направили ангелите от женски пол в тяхно присъствие?

152. Несъмнено, чисто тяхна измислица си е това, че те казват:

153. “Аллах *си има* потомство;” и те наистина са лъжци.

154. Нима той си е избрал дъщери в предпочитание пред синове?

155. Какво става с вас? Как съдите вие?

156. Нима, тогава, няма да се замислите?

157. Или, може би, вие имате ясно доказателство?

158. Тогава, покажете вашата Книга, ако сте правдиви.

159. И те утвърждават кръвна връзка между Него и бесовете, тогава когато *самите* бесове знаят, че те ще се представят *пред Бог* за съд.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٧﴾

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يُزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾

فَأَمَّنُوا فَتَقَعْنَا لَهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٩﴾

فَأَسْتَفْتِهِمُ الرَّبُّ إِنْ بَنَاتٌ لَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥٢﴾

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٤﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٧﴾

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ

الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لِمُحْضَرُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Свят е Аллах и *свободен* от онова, което те *Му* приписват.

161. Но избраните слуги на Аллах *не правят така*.

162. Наистина, вие и онова, на което се кланяте –

163. Никой от вас не може да отвърне *когото и да е* от Него.

164. Освен онзи, който се готви да влезе в Адския Огън.

165. *И ангелите казват*: “И няма нито един от нас, който да си няма определено място”.

166. “И наистина, ние сме онези, които са строени по рангове”.

167. “И ние сме онези, които възхваляват *Бога*”.

168. И те наистина говореха:

169. “Ако ние си имяхме Книга като онази на древните хора”,

170. “Ние наистина щяхме да бъдем избраните слуги на Аллах”.

171. Обаче, *когато тя дойде при тях*, те не вярват в нея, но те скоро ще разберат.

172. И наистина вече е изпратено Нашето слово по отношение към Нашите слуги, Пратениците,

173. Че именно те ще получат помощ;

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٣٧﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٨﴾

فَأَنبِئْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٩﴾

مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿٤٠﴾

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿٤١﴾

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿٤٣﴾

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿٤٤﴾

وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿٤٥﴾

لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٦﴾

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٧﴾

فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٩﴾

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٥٠﴾

174. И че именно Нашата рат ще победи.

175. Така че ти се отдалечи от тях за известно време.

176. И ги наблюдавай, защото те скоро ще видят.

177. Нима, тогава, те искат да ускорят Нашето наказание?

178. Но, когато то се спусне в техните дворове, зло ще бъде утрото за онези, които са били предупреждени.

179. Ето защо, ти се отдалечи от тях за известно време.

180. И наблюдавай, защото те скоро ще видят.

181. Да, свят е твоят Повелител, Повелителят на Достойнството и на *Силата*, стоящ много високо над онова, което те твърдят.

182. И мир на Пратениците!

183. И цялата хвала принадлежи на Аллах, Повелителя на световете.

وَإِن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٣٧﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

أَفِعِدَّ إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٠﴾

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٤١﴾

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٢﴾

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٤﴾

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٥﴾

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

ГЛАВА 38
САД
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* била открита през ранните години от живота на Светия Пророк в Мека. Ибн Аббас, както се съобщава от Байхаки и Ибн Мардавайх, приема този възглед, а и други учени, също така, са съгласни с него. По своето съдържание и тематика и проблематика, тази *Сура* прилича много на "Ал Сафат", която завършва с предизвикателната Божия декларация: Божието войнство ще победи и за неверниците ще бъде черен денят, в който Божието наказание е се спусне в двора им. *Сурата* започва с не по – малко емфатичната декларация, че непроменяемата повеля на Правдивия Бог ще, че вярващите ще постигнат богатство, власт и високо положение, докато неверниците ще срещнат позор и гибел.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с твърда декларация – всъщност Бог се кълне в Корана – че ако се постъпва в съответствие с неговите учения и като го направят правилото на своя живот вярващите ще постигнат слава и величие и ще могат да заемат най-почетното място сред общността на велики нации. По-нататък тя казва, че меканските неверници повтарят папагалския вик, че те няма да се откажат от своите богове по повика на един човек, който е просто един от тях. В отговор на това глупаво твърдение, на тях им се казва: "От кога те са започнали да си присвояват правото да притежават съкровищата на Божията милост и благословия? Лична прерогатива на Бога е това, че Той избира кого да сметне за достоен за предаването на Своята Воля на Своите създания; и че сега той е избрал Пророк Мохамед за тази цел." След като прави емфатично предсказание, че силите на злото ще бъдат победени и опозорени, а привържениците на Единния Бог ще получат власт, богатство и слава, *Сурата*, в нещо като въведение, дава доста подробно описание на голямата слава и благоденствие, които израелитянската нация е постигнала през царуването на своите царе-пророци: Давид и Соломон. Тя споменава също така за заговорите, които са били кроени

по време на славното царуване на Давид, за да се подкопае властта и влиянието му, както и за семената на разложение и разпадане, които били посяти през царуването на Соломон, когато израелитяните се валяли в богатство и били на върха на своето материално благополучие. На Светия Пророк се казва посредствено, че изгарящи от ревност поради нарастващата му власт и сила, неговите врагове също така ще кроят заговори, за да отнемат живота му и ще се помъчат да задушат в зародиш крехкото стъбло на Исляма, но техните зли замисли ще се провалят и Ислямът ще продължи да набира сила и енергия. Но, ако мюсюлманите не положат необходимите грижи, те ще открият, в свой ущърб, че в разцвета на тяхната слава, силите на тъмнината ще се опитат да подкопаят солидарността и стабилността на Исляма. След това се споменава накратко Пророкът Йов, който е трябвало да преживее големи изпитания, но временната фаза на неговите преめждия преминала бързо и той отново стъпил на краката си, а загубата му била възстановена двойно. Споменаването на Йов е последвано от бегли препратки към Аврам (Абрхама), Исак, Яков и Пророците Ишмаел, Елиша и Дул-Кифл и се добавя, че онези добри хора, които следват техния пример и вървят по техните стъпки, получават благата на Бога, които нито спират нито намаляват. *Сурата* завършва с мисълта, че винаги когато хората се отклонят от пътя на правдата и започнат да се кланят на фалшиви богове, сред тях бива издигнат някой Божи Пратеник, за да ги върне към кланянето на Единствения Истински Бог. Синовете на тъмнината се опитват да създадат всякакъв вид пречки и препятствия по пътя му и мамят и отклоняват хората от Бога. Но истината превъзмогва всички пречки и тържествува в крайна сметка.

СААД

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Саад.* Кълна се в Корана, пълен с увещание, това е Нашето открито слово.

3. Но онези, които не вярват са затънали във фалишива гордост и враждебност.

4. Колко много поколения преди тях сме изтребили Ние! Те викаха за помощ, но времето за спасение беше вече отминало.

5. И те се чудят, че при тях е дошъл Предупредител измежду самите тях; и неверниците казват: "Това е един магьосник и голям лъжец".

6. "Нима той счита боговете за Един Бог? Това, наистина, е странно!"

7. И техните вождове казаха: "Вървете и се дръжте за вашите богове! Това е някакъв кроеж".

8. "Ние не сме чули за товадаже и в най – последната религия. Това не е нищо друго, освен измислица".

9. "Нима увещанието му е било спуснато на него, в предпочитание пред всички нас?" Не, те се съмняват в Моето увещание. Не, но те още не са вкусили от Моето наказание.

*Правдиви Боже!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشِقَاقٍ

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا وُلَادَ
جِنَّ مَنَاصٍ

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ

أَجَعَلَ الْإِلَهَةَ الْهَآؤَاحِدَ إِن هَذَا لَشَيْ
عَجَابٌ

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى
الْهَيْكَلِ إِنَّ هَذَا لَشَيْ يُرَادُ

مَا سَبَعْنَا بِهَذَا فِي الْإِلَهِ الْأَخْرَجَ إِنْ هَذَا إِلَّا
اِخْتِلَافٌ

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِنَا بَلْ لَنَا يَدٌ وَفَوْعَادٍ

10. Нима те притежават съкровищата на милосърдието на твоя Повелител, Могъщия и Щедрия?

11. Или на тях принадлежи царството на небесата и земята и на всичко, което е между тях? Тогава, нека те да се възнесат със средствата, които са на тяхно разположение.

12. Те са само една рат измежду такива съмишленици, които ще бъдат обърнати в бягство тук.

13. Преди тях и народът на Ной, и племето Аад, и Фараонът, владетелят на стълбвете, се отнасяха също така с Пратениците като с лъжци;

14. И племето Тамуд, и народът на Лот, и Обитателите на Гората – това бяха съмишлениците.

15. И нямаше нито един от тях, който да не се отнесе към техния Пратеник като с лъжец, така че Моето наказание справедливо ги застигна.

P. 2.

16. И те очакват само един вихър, за който няма да има отсрочка.

17. Те казват: "Повелителю наш, ускори нашия дял от наказанието преди Деня на Равносметката".

18. Търпи онова, което говорят те и си спомни за Нашия Слуга Давид, мъж със силни ръце, защото той, наистина винаги прибягваше към Бога.

19. Ние подчинихме планините на него. Те превъзнасяха славата на Бога

أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

جُنْدٌ مِمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ
الْأَحْزَابُ

يَعْلَمُ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّنْ قَوَاقِبِ

وَقَالُوا رَبَّنَا جْعَلْ لَّنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

إِصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ

заедно с него вечер и сутрин.

20. И Ние покорихме на него птиците, събрани заедно: те всички бяха покорни на него.

21. И Ние укрепихме неговото царство и го дарихме с мъдрост и решително правосъдие.

22. Стигнал ли е до теб разказът за двамата спореци, когато те се превъртели през стената на неговата стая? –

23. Когато те влезли при Давид и той се изплашил от тях. Те казали: “Не бой се. Ние сме двама спореци. Един от нас съгреши против другия, така че ти отсъди между нас справедливо и не се отклонявай от истината и ни напъти по правия път”.

24. “Този е мой брат; той има деветдесет и девет овци, а аз имам само една. И въпреки това, той ми казва: ‘Дай ми я на мен,’ и обръщението му към мен беше заплашително”.

25. Давид каза: “Той наистина е постъпил несправедливо като е поискал и твоята овца в допълнение към своите собствени. И наистина, много съдружници вършат беззакония един към друг, освен онези, които вярват в Бога и вършат добри дела; но такива са много малко”. И Давид разбра, че Ние го изпитваме и той помоли своя Повелител за прошка и падна в поклон по лице и се обърна към Него.

26. И така, Ние му простихме за това и наистина, той имаше близък достъп до Нас и отлично прибежище.

إِلَّا شَرَّاقٍ ۝

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ آوَابٌ ۝

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَيَّدْنَاهُ بِحِكْمَةٍ وَفَضَّلَ

الْخِطَابِ ۝

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصِمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْحُرَابَ ۝

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ

خَصْمِنِ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخْلَمَ بَيْنَنَا

بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَاعِلِي

نَعْجَةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي

فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ

وَطَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا

وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ

مَآبٍ ۝

27. О, Давид, Ние те поставихме наместник на земята, така че съди справедливо между хората и не се води от суетни желания, за да не би те да те отклонят от пътя на Аллах.” Несъмнено, онези, които се отклоняват от пътя на Аллах ще получат сурово наказание, защото те са забравили за Деня на Равносметката.

P. 3.

28. И Ние не напразно сме сътворили и небесата и земята и всичко, което се намира между тях. Така мислят само онези, които не вярват. Ето защо, горко им на неверниците, заради Огъня.

29. Нима Ние трябва да постъпваме с тези, които вярват и вършат добри дела по същия начин, по който постъпваме с онези, които постъпват порочно на земята? Да постъпваме ли с праведните, така както и с грешниците?

30. Това е една Книга, която Ние сме ти открили, пълна с благодати, за да може те да размислят над нейните стихове и за да може онези, дарени с разбиране да се вслушат.

31. И Ние дарихме Давид със Соломон, който беше отличен слуга и винаги прибягваше към Нас.

32. И когато вечерта доведоха при Него жребци от най – благородна порода и с бързи нозе,

33. Той каза: “На мен ми е любовта към конете, заради паметта на моя Повелител”. И любовта му към конете беше толкова голяма, че когато те бяха скрити под покривало, той каза.

يَدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۝

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفُسَيْدِ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝

كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدِّ بَرُّوْا آيَاتِهِ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُفُ الْجِيَادِ ۝

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝

34. “Върнете ги обратно при мен”. После, той започна да ги милва с ръка по краката и вратовете им.

35. И Ние изпитахме Соломон, когато поставихме на трона му *просто* само едно тяло. Тогава той се обърна към Бога, търсейки Неговата милост.

36. Той каза: “О, Повелителю мой, прости ми и ме дари с такова царство, което да не приляга на никого след мен; защото Ти наистина си Щедър”.

37. И така, Ние му подчинихме вятъра, който вееше нежно по негова заповед, накъдето той пожелаеше,

38. И великаните – всякакви строители и гмурци,

39. Както и други, оковани с вериги.

40. “Това е Наш дар и дали ще го раздаваш свободно или ще го задържишна теб няма да ти се държи сметка”.

41. И той наистина имаше близък достъп до Нас и прекрасно прибежище.

Р. 4.

42. И си спомни за Нашия слуга Йов, когато той призова с плач своя Повелител, казвайки: “Сатаната ме е поразил с нещастие и мъка”.

43. “Удари и подкарай животното, което яздиш с крак. Ето ти студена вода, за да го умиеш и за пиене”.

رُدُّوْهَا عَلٰی سَدِّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالشُّوْقِ وَالْاَغْنٰقِ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَالْقَيْنٰ عَلٰی كُرْسِيِّهٖ
جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٥﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَا يَنْبَغِيْ لِاَحَدٍ
مِّنْ بَعْدِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٦﴾
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِىْ بِاَمْرِهٖ رُخَاءً حَيْثُ
اَصَابَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّيْطٰنِ كُلِّ بَنَآءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٣٨﴾

وَآخَرِيْنَ مُّقَرَّنِيْنَ فِى الْاَصْفَادِ ﴿٣٩﴾

هٰذَا عَطَاؤُنَا فَاَمْنٌ اَوْ اَمْسٰكٌ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

وَ اِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤١﴾

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا اَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ اِنِّىْ مَسْنٰى
الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤٢﴾

اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

44. И Ние го дарихме със семейството му и с много повече от тях *като* милост от Нас и като напомняне за хората, които разбират.

45. И Ние му казахме: “Вземи в ръката си стиска сухи съчки и удари с нея и не нарушавай клетвата си”. Ние наистина го намерихме твърд. Той беше превъзходен слуга. И той действително, винаги прибягваше до Бога.

46. И спомнете си за Нашите слуги Абрахам, Исак и Яков, *мъже със силни* ръце и ярко прозрение.

47. Ние ги избрахме за особена цел да напомнят на хората за обителта на Бъдния Живот.

48. И наистина, в Нашите очи, те са сред избраните и добродетелните.

49. И си спомни за Исмали и Илия и Дул – Кифл* и те всички бяха от най – добрите.

50. Това е напоминание. И праведните наистина ще получат прекрасно място за завръщане:

51. Градините на Вечността с широко отворени врати за тях,

52. И там те ще се излягат на възглавници и там ще могат да си поръчват по угода изобилие от плодове и напитки.

53. И при тях ще има *целомъдрени* жени, със сдържани погледи, приятелки на същата възраст.

* Езекия.

وَوَهَبْنَا لَهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا
وَذِكْرًا لِّاُولٰٓئِى الْاَلْبَابِ ﴿٤٤﴾

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاُضْرِبْ بِهٖ وَلَا تَحْنَثْ
اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗ اَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولٰٓئِى
الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

اِنَّا اخْلَصْنٰهُمْ مِّنَ الْاِلَاصَةِ ذِكْرًا لِّلَّذِيْنَ

وَ اِنَّهُمْ عِنْدَنَا لِنَ الْبُصْفٰتِيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

وَ اذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَ الْيَسَعَ وَ ذَا الْكِفْلِ وَ كُلٌّ مِّنَ
الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

هٰذَا ذِكْرٌ وَّ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤٩﴾

جَنَّٰتٍ عٰدِنٍ مُّفْتَحَةً لَّهُمْ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾

مُتَّكِئِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ
وَّ شَرَابٍ ﴿٥١﴾

وَ عِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾

54. Ето какво ви е обещано за Деня на Равносметката.

55. Наистина, това са Нашите дарове и те няма да пресекнат никога.

56. Това е за *вярващите*. А за непокорните има едно зло място за връщане,

57. *Адът, където те ще горят*. Какво зло място за отдиш!

58. Това *ще получат те*. За това, нека вкусат от него: вряла течност и смърдяща, ледено – студена напитка.

59. И *различни други мъчения* от подобно естество,

60. “Това е сбирщината от *ваши* последователи, които ще се втурнат стремглаво заедно с вас, *о, главатари на смутовите*”. За тях няма приветствие с добре дошли. Те трябва да горят в Огъня.

61. Те ще кажат: “Не, това сте вие. Вие ни приготвихте това. И колко зло място е то!”

62. И те ще кажат *също така*: “Повелителю наш, който и да ни е приготвил това – добави му двойно наказание в Огъня!”

63. И те ще кажат: “Какво се е случило с нас, че ние виждаме хората, които считаме за грешници?”

64. “Дали е за това, че ние ги подложихме на присмех *несправедливо*, или просто очите ни не виждат?”

لَقَدْ هَدَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝٥٤

إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝٥٥

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۝٥٦

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسَّ إِلَيْهَا ۝٥٧

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَبِيمٌ وَعَسَاقُ ۝٥٨

وَأَخْرَجَ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجُ ۝٥٩

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝٦٠

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُتَّبِعُوا لَنَا فَيَسَّ الْقَرَارُ ۝٦١

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝٦٢

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۝٦٣

اتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ۝٦٤

65. Това наистина е така – взаимните спорове на хората в Огъня.

P. 5.

66. Кажи: “Аз съм просто Предупредител и няма никакъв друг Бог, освен Аллах, Единния, Всевишния”.

67. “Повелителя на небесата и земята и на всичко между тях, Великият, Всепрощаващият”.

68. Кажи: “Това е голяма новина”,

69. “От която вие се отвърщате”.

70. “Аз не знаех нищо за Възвишеното Събрание, когато те го обсъждаха помежду си”,

71. “Но едно нещо ми беше открито: че съм просто Предупредител”.

72. Когато твоят Повелител каза на ангелите: “Аз се готвя да сътворя човек от кал”,

73. “И така, когато завърша сътворяването му и му вдъхна от Моя Дух, вие се преклонете и му се подчинете”.

74. И така, ангелите се подчиниха, всички заедно.

75. Но Иблис *не се подчини*. Той се държа високомерно и беше от неверниците.

76. Бог каза: “О, Иблис, какво ти попречи да се подчиниш на онова, което аз създадох с двете си ръце? Дали защото си *прекалено* горд или ти си *наистина* от възвишените?”

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۝٦٥

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۚ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٦٦

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝٦٧

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۝٦٨

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝٦٩

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّهِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝٧٠

إِنْ يُؤَخِّرُنِي إِلَىٰ إِلَّا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝٧١

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ۝٧٢

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝٧٣

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝٧٤

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝٧٥

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكَبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝٧٦

77. Той каза: “Аз съм по – добър от него. Мен ти си ме създал от огън, а него от глина”.

78. Бог каза: “Махай се тогава от тук, защото ти си отхвърлен!”

79. “И Моето проклятие ще те следва до Деня на Последния Съд”.

80. Той каза: “Тогава, Повелителю, дай ми отсрочка до деня, в който те ще бъдат съживени”.

81. Бог каза: “Ти, наистина, ще бъдеш от онези, на които е дадена отсрочка,

82. До определения ден”.

83. Той каза: “Тогава, кълна се в Твоята мощ, че аз наистина ще ги въведа всички в заблудение”,

84. “Освен Твоите избрани слуги сред тях”.

85. Бог каза: “Тогава, истината е и аз говоря истината,

86. “Че аз ще напълня наистина Ада с теб и с онези, които те следват, всички заедно”.

87. Кажи: “Аз не искам от вас никаква награда за това, нито пък съм от онези, които се преструват”.

88. “Това не е нищо друго, освен само Напоминание за всички народи”.

89. “И вие, наистина, ще узнаете истината за това след известно време”.

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ

مِنْ طِينٍ ④

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ ⑤

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ⑥

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ⑦

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ⑧

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ⑨

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ ⑩

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ⑪

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ⑫

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُ مِنْهُمْ

أَجْمَعِينَ ⑬

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ⑭

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ⑮

يُنذِرُ وَلِتَعْلَمَ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ⑯

ГЛАВА 39

АЛ ЗУМАР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Подобно на предходните пет Глави, с които тя има голямо сходство по стил и тематика, настоящата *Сура* била открита доста рано по време на духовничеството на Светия Пророк. Някои изследвачи като Родуел и Мюър я отнасят към късния мекански период. Обаче преобладаващото мнение на учените е, че тази *Сура* е била открита рано по време на живота на Светия Пророк в Мека. Главната тема на шестте Глави, които започват със *Саба*, е Божието откровение и по-специално откровението на Корана и Доктрината за Единството на Бога. Фактът, че има един Дизайнер, един Контролор и Създател на цялата вселена, произтича неизбежно от реда, адаптацията, пропорцията и координацията, които доминират в цялата вселена и които се повърждават неоспоримо от всички науки. Успехът на Божиите Пратеници с техните крайно бедни средства срещу сериозните изпитания, представлява друг аргумент, доказващ Съществуването на Бога и Неговото Единство.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с темата за откровението на Корана и продължава да се занимава с необходимостта, целта и върховния стремеж на всички открити Книги и Божии Пророци, което е установяването на Единството на Бога на земята. Най-голямото препятствие, което препречва пътя към постигането на тази велика и благородна цел се състои във факта, че човек е склонен да са кланя на фалшиви богове – идолите, които сам си е създал. От всички форми на идолопоклонничество, може би най-отвратителната и преобладаваща, която е нанесла и най-голяма вреда на духовното развитие на цели общности, е вярването, че Исус е син на Бога. *Сурата* цитира най-красивия и съвършен модел и ред на вселената като аргумент в подкрепа на вярването, че зад цялото създание се крие само един-единствен Моделиращ Ум. Трите фази, през които преминава зародишът преди да се превърне в напълно развито човешко същество, са приведени тук като допълнителен аргумент. След като разглежда накратко необходимостта от и целта на Божието откровение, *Сурата* дава два много

АЛ ЗУМАР

(Откровение преди Хиджра)

силни и солидни аргументи в своя подкрепа, а именно: (1) Онези, които измислят лъжи против Бога и онези, които отхвърлят истината, никога не успяват в живота. Неуспех и позор ги следват по петите. (2) Пророците на Бога и онези, които ги приемат и следват водачеството им, винаги постигат успех и тяхната кауза преуспява. Тези два аргумента представляват безпогрешен критерий за отсъждане истинността на един претендент за Божие откровение. Преценена с тези критерии, претенцията на Светия Пророк, че е Божи Пратеник и на Корана, че е Божие откровение, остават, неопровергани и са извън всяко съмнение. След това, *Сурата* дава на грешниците послание за надежда и кураж. Тя им казва, че Бог е Най-Милостивия и Всепрощаващ. Неговата милост обхваща всички неща. Той изисква само поправяне от страна на грешника. Човек трябва сам да кове съдбата си и ничия жертва не може да го спаси. Но на него му се гарантират много възможности за покаяние и поправяне, но ако той продължи да върви по кривия път преднамерено, той бива наказан сурово. Към края *Сурата* посвещава няколко стиха на описание на Деня на Страшния Съд.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Откровението на тази Книг е от Аллах, Могъщия и Мъдрия.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

3. Наистина, именно Ние сме ти възвестили Книгата с истината; така че, кланяй се на Аллах и бъди искрен в подчинението си към Него.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

4. Слушайте! Единствено само на Аллах се дължи искрено покорство. И онези, които си вземат за защитници други освен Аллах, казват: "Ние им служим само, за да ни заведат по – близко до Аллах." несъмнено, Аллах ще съди между тях относно онова, за което те имат разногласия. Наистина, Аллах не напътствува онзи, който е неблагодарен лъжец.

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ④

5. Ако на Аллах Му беше угодно да си вземе сиг, Той би могъл да си избере когото Му е угодно от онова, което е сътворил. Свят е Той! Той е Аллах, Единният и Всевишният.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَا صُفِيَ لَهُ مِنْ شَيْءٍ ۖ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

6. Той е сътворил небесата и земята в съответствие с изискванията на мъдростта. Той кара нощта да покрива деня, и той кара деня да покрива нощта и Той е принудил слънцето и луната да служат, като всяко от тях следва своя курс до определен срок. И именно единствено Той е Могъщият и Всепрощаващият!

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِإِجَلٍ مُسَمًّى ۚ إِنَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ⑥

7. Той ви е създал от единно същество, а после от това е направил неговия другар и Той ви е спуснал осем глави добитък на чифтове. Той ви създава в утробите на майките ви, създание след създание, в тройна тъмнина. Такъв е Аллах, вашият Повелител. Негово е царството. Няма никакъв друг Бог освен Него. Защо, тогава, се отвърщате?

8. Ако вие сте неблагодарни, то Аллах, наистина, е Самодостатъчен и независим от вас. И неблагодарността на Неговите слуги не Му е угодна. Но, ако вие проявявате благодарност, това му харесва у вас. И никой носител на бремене, няма да носи бремето на някой друг. После вие ще се завърнете при вашия Повелител и Той ще ви възвести какво сте вършили. Той наистина знае много добре онова, което се крие в гърдите.

9. И когато човек е сполетян от нещастие, той призовава своя Бог, като се обръща с разкаяние към Него. След това, когато Той го дари с милост от Себе Си, той забравя за какво се е молел преди това и започва да издига съперници на Аллах, за да може да отклони хората от пътя на Аллах. Кажете: “Извличай полза за самия себе си от твоето неверие за известно време, защото ти си наистина един от обитателите на Огъня”.

10. Нима онзи, който се моли искрено на Бога в часовете на нощта, проснат по лице или пък прав и се бои от Бъдния Живот и се надява да получи милостта на своя Повелител, е подобен на онзи, който не прави така? Кажете: “Нима онези, които знаят са равни на

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقَكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظِلْمٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَوِّرُونَ ①

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ②

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَهْلِ
النَّارِ ③

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

онези, които не знаят?” Наистина, само онези, надарени с разбиране ще се вслушат.

P. 2

11. Кажете: “О, слуги мои, които вярвате, бойте се от Вашия Повелител! за онези, които вършат добро в този живот ще има добро. И обширна е земята на Аллах. Наистина, твърдите ще получат своята награда без мяра”.

12. Кажете: “Наистина, на мен ми е заповядано да се кланям на Аллах и да бъда искрен към Него по отношение на Вярата”.

13. “И на мен ми е заповядано да съм първият от онези, които се покоряват на Него”.

14. Кажете: “Наистина, аз се боя, че ако не се подчиня на моя Повелител ще получа наказанието на великия ден”.

15. Кажете: “Аз служа на Аллах, бидейки искрен към Него в моята вяра”.

16. “Така че, кланяйте се на каквото си искате освен на Него: от това ще пострадате само вие”. Кажете: “Наистина, губещите ще бъдат онези, които погубват душите си и погубват своите семейства д Деня на Възкресението”. Пазете се! Това ще бъде, наистина, явна загуба.

17. Над тях ще има слоеве огън и под тях подобни слоеве. Именно срещу това предупреждава Аллах Своите слуги: “О, слуги мои, вземете мен, тогава, за ваш защитник”.

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُؤْتِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ④

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑤

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑥

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبُدُونَ فَاتَّقُوا ⑧

18. И онези, които избягват лъжливите богове и не се кланят, а се обръщат към Аллах – за тях има блага вест. Така че, предайте благата вест на Моите слуги,

19. Които слушат Словото и следват най – хубавото от него. Именно те са напътствувани от Аллах и те са надарени с разбиране.

20. И така, *достое ли е за спасение* онзи, за когото е дошъл срокът за изпълнение на наказателната му присъда? Можеш ли ти да спасиш онзи, който е в Огъня?

21. Но за онези, които се боят от своя Повелител са приготвени високи чертози, издигнати над високи чертози, под които текат реки. Аллах е дал това обещание и Аллах не нарушава *Своето* обещание.

22. Нима ти не си виждал, че Аллах спуска долу вода от небето и я кара да тече *под формата* на потоци в земята, а след това произвежда от това растителност с различен цвят? След това тя изсъхва и ти я виждаш как пожълтява, а после Той я нарязва на слама. В това наистина има напомняне за хората, които разбират.

Р. 3.

23. Нима тогава, онзи чиято гръд Аллах е разтворил за *приемането* на Исляма, така че той да притежава светлина от своя Повелител, *е подобен на онзи, който ходи пипнешком в мрака на неверието?* Тежко им на онези, чиито сърца са закоравели по отношение на паметта на Аллах. Те се намират в явно заблуждение.

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝١٨

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ وَاللَّهُ وَلِيُّكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝١٩

أَفَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ إِنْ أَفَنتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝٢٠

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ لَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ۝٢١

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝٢٢

أَفَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٢٣

24. Аллах е спуснал долу най – прекрасното Послание *под формата* на една Книга, *чиито* стихове се поддържат взаимно и се повтарят в *различни форми*, от които настръхват кожата на онези, които се боят от своя Повелител, а след това техните кожи и сърца се разнежват при споменаването на – Аллах. Такова е напътствието на Аллах; Той напътствува по този начин онзи, когото на Него Му е угодно. А пък онзи, за когото Аллах прецени, че се е заблудил – той няма да получи наставник.

25. Нима, тогава, онзи който си няма нищо друго за защита от злото наказание в Деня на Възкресението освен само своето собствено лице, *подобен на онзи, който е в безопасност?* И на грешниците ще им бъде казано: “Вкусете от онова, което сте си заслужили!”

26. Онези, които бяха преди тях отхвърлиха *Нашите Пратеници*, за това наказанието се стовари върху тях от там от където не го очакваха.

27. И така, Аллах им даде да вкусат от позора на този свят и наказанието в Бъдния Живот ще бъде непременно много по – голямо, ако те само знаеха!

28. И наистина, Ние сме дали на хората всякакви уподобления в този Коран, за да може те да обърнат внимание.

29. *Ние сме възвестили* Корана на арабски език, който не съдържа извращения, за да може те да станат праведни.

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝٢٤

أَفَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝٢٥

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝٢٦
فَآذَنَهُمُ اللَّهُ الْخُرُوجَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ مَا كُنْتُمْ يَعْلَمُونَ ۝٢٧

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٢٨

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝٢٩

30. Аллах предлага едно уподобление: един човек, който има няколко съдружници, които не се разбират помежду си и човек принадлежащ изцяло на един човек. Равни ли са те при сравнение? Цялата хвала принадлежи на Аллах. Но повечето от тях не знаят.

31. Несъмнено, ти ще умреш и те ще умрат *също така*.

32. След това, наистина, в Деня на Възкресението вие ще заспорите един с друг в присъствието на вашия Повелител.

ЧАСТ 24

Р. 4

33. Кой, тогава може да бъде по – несправедлив от онзи, който лъже против Аллах или който отхвърля истината, когато тя стигне до него? Нима в Ада няма обител за неверниците?

34. Но онзи, който е донесъл истината и онзи, който свидетелствува за нея *както такава* – това са те, които вършат добро.

35. Те ще получат от своя Повелител какавото си искат; такава е наградата за онези, които вършат добро.

36. *Така че, Аллах ще ги пречисти от злите последствия* на онова, което са вършили и ще ги възнагради в съответствие с най – добрите им дела.

37. Нима Аллах не е достатъчен за Своите слуги? И въпреки това, теб те

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٠

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ٣١

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ٣٢

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ٣٣

وَالَّذِينَ جَاءُوا بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُسْتَقِيمُونَ ٣٤

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ
الْحَسَنِينَ ٣٥

لِيَكْفِرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٦
أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ

плашат с онези освен Него. А за онзи, когото Аллах присъди, че се е заблудил – за него няма наставник.

38. А онзи, когото Аллах напътствува, него няма кой да го въведе в заблуждение. Нима Аллах не е Могъщият, Господарят на Възмездие?

39. И ако ти ги попиташ: “Кой е сътворил небесата и земята?” те непременно ще кажат: “Аллах”. Кажи: “Какво мислите вие, ако Аллах реши да ми изпрати беда, дали онези, които прзовават наред с Него ще могат да отклонят бедата, изпратена от Него? Или, ако Той реши да ми изпрати милост, могат ли те да удържат милостта му?” Кажи: “На мен ми стига Аллах На Него възлагат своето упование онези, които вярват.”

40. Кажи: “О, народе мой, действайте колкото се може *по – добре*; *Аз също така* действам и вие скоро ще разберете,

41. Кого ще постигне наказание, което ще го опозори и върху кого ще се стовари вечното наказание”.

42. Наистина, Ние сме ти открили Книгата с Истината за *доброто* на човешкия род. Така че, онзи който следва напътствието, *го следва* заради доброто на своята собствена душа; а пък онзи, който се заблуждава, се заблуждава само в ущърб на себе си. И ти си блюстител над тях.

Р. 5.

43. Аллах прибира душите на хората по време на смъртта им, а по време на съня им *също така* и на онези, които все още не са умрели. После Той

مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٧

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ
اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ٣٨

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ٣٩

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ٤٠

مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ٤١

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ
وَإِنَّمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ٤٢

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

задържа онези, за които Той е постановил смърт и *връща обратно* другите до определения им срок. В това, несъмнено има Знамения за хората, които размишляват.

44. Нима те са си взели застъпници освен Аллах? Кажете: “Дори ако те нямат власт над нищо и си нямат дори и ум?”

45. Кажете: “Аллах е единственият застъпник. На него принадлежи царството на небесата и на земята. И при Него ще бъдете върнати”.

46. И когато се спомене само името на Аллах като Един и Единствен, сърцата на онези, които не вярват в Бъдния Живот се свиват от отвращение, но когато се споменат и имената на други, на които те се кланят наред с Него, те започват да ликуват.

47. Кажете: “О, Аллах! Изобретател на небесата и на земята! Познавач на видимото и невидимото! *Единствен* Ти ще съдиш между Твоите слуги за онова, за което те имаха разногласия!”

48. И даже ако на вършещите зло принадлежеше всичко, което е на земята и още толкова в допълнение към него, те непременно биха се *опитали* да се откупят с него от наказанието в Деня на Възкресението; но при тях ще се появи от Аллах онова, което те никога не са очаквали.

49. И злите *последници* от онова, което те са си заслужили ще им станат ясни и онова, над което те са се надсмивали, ще ги обхване.

فِي مَنَامِهَا فَيُبْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

أَمَرَاتٍ خَدَّوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَٰئِكَ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٠﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤١﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٢﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٣﴾

50. И когато човек е постигнат от беда, той призовава Нас. Но когато Ние го дарим с милост от Нас, той казва: “Това ми е дадено заради *моего собствено* знание”. Не, това е само изпитание, но повечето от тях не знаят.

51. Онези които бяха преди тях говореха същото и все пак всичко, което бяха спечелили не можа да им помогне;

52. И така, злите *последници* от онова, което те си бяха заслужили ги застигнаха, а онези които вършат зло измежду тези *неверници* – злите *последници* от онова, което са си заслужили, също ще ги застигнат. Те не могат да се спасят.

53. Нима те не знаят, че Аллах увеличава даровете си за всеки, за когото на Него Му е угодно и ги намалява за всеки, за когото на Него Му е угодно? Наистина, в това има Знамения за хората, които вярват.

P. 6.

54. Кажете: “О, слуги Мои, които са били невъздържани против своите собствени души! Не се отчайвайте от милостта на Аллах, защото Аллах наистина прощава всички грехове. Той е наистина Най – Всепрощаващ и Милостив.

55. “И се обърнете към своя Повелител и Му се покорете, преди наказанието да дойде при вас, *защото* тогава няма да ви се помогне”.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَدَلُ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِنَجْعِنَ ﴿٥٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

56. “и следвайте най – доброто учение, което ви е било открито от вашия Повелител, преди наказанието да дойде при вас без да го усетите;”

57. “За да не би някоя душа да каже: ‘О, тежко ми заради небрежността ми към изпълнението на *дълга ми* към Аллах! И аз наистина бях сред онези, които се надсмиваха’”.

58. “Или да не би тя да каже: ‘Ако Аллах ме беше напътствувал, аз непременно щях да бъда сред праведните;’ ”

59. “Или да не би да каже, когато види наказанието: ‘Ако можеше да се върна на *този свят*, аз щях да бъда сред онези, които вършат добро!’ ”

60. *Бог ще отвърне:* “Да, до теб стигнаха Моите Знамения, но ти ги прие като лъжи и беше надменен и беше от невярващите”.

61. И в Деня на Възкресението ти ще видиш онези, които са лъгали против Аллах с почернели лица. Нима в Ада няма убежище за гордите?”

62. И Аллах ще избави прведните и *ще ги отведе* на сигурно и блажено място; злото няма да се докосне до тях, нито пък те ще скърбят.

63. Аллах е Създателят на всички неща и Той е Блюстителят на всички неща.

64. На Него принадлежат ключовете на небесата и на земята, а що се отнася до онези, които не вярват в Знаменията на Аллах, те ще претърпят загуби.

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بِغَتَةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِنِسِ السُّخْرَيْنِ ﴿٥٧﴾
أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾
بَلْ قَدْ جَاءَ تَكَ أَيْتِي فَكَذَّبْتِ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتِ وَكُنْتِ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٠﴾
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوعًا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ الشُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٣﴾
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٤﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٤﴾

P. 7.

65. Кажете: “Нима вие ме карате да се кланям на други *богове*, освен на Аллах, о, вие невежи?”

66. И наистина на теб ти беше открито така, както на онези преди теб: “Ако ти приобщаваш равни на *Бога*, твоят труд ще се окаже напразен и ти непременно ще бъдеш сред губещите”.

67. Да, покланяй се на Аллах и бъди благодарен.

68. И те не почитат Аллах с почитта която Той заслужава. И цялата земя ще бъде *само* една Негова шепка в Деня на Възкресението, а небесата ще бъдат навити на дясната му ръка. Хвала на Него и високо възвисен е Той над всичко, което те приобщават към *Него*.

69. И тръбата ще прозвучи и *всички*, които са в небесата, и *всички*, които са на земята ще паднат по лице в безсъзнание, освен онези, които на Аллах Му е угодно да изключи. После тя ще прозвучи за втори път и ето! Те ще се изправят в очакване.

70. И земята ще засияе от светлината на своя Повелител и Книгата ще бъде *разтворена пред тях*, и Пророците и свидетелите ще бъдат доведени, и над тях ще се проведе съд по справедливост и те няма да бъдат оцетени.

71. И всяка душа ще бъде възнаградена напълно за онова, което е вършила. И Той знае много добре онова, което те са вършили.

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٦﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ ۚ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٩﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتِ الصُّفُوفُ ۚ وَالشُّهَدَاءُ وَفُضِّعَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

يَوْمَ يُقَالُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

Р.8.

72. И онези които вярват ще бъдат подкарани към Ада на тълпи, докато, когато стигнат до него, портите му ще се отворят и неговите пазачи ще кажат: “Нима при вас не дойдоха пратеници измежду вас, възвестяващи ви Знаменията на Вашия Повелител и предупреждавайки ви за срещата с този ваш Ден?” Те ще кажат: “Да, но наказанието против нас неверниците е справедливо”.

73. И ще им бъде казано: “Влезте през адските врати и обитавайте вътре вечно! И зло е убежището на надменните”.

74. А онези, които са се бояли от своя Повелител, ще бъдат заведени в Рая на групи, докато, когато стигнат при него и вратите му се отворят, неговите пазачи ще кажат: “Мир вам! Бъдете щастливи и обитавайте тук вечно!”

75. И те ще кажат: “Цялата хвала принадлежи на Аллах, който изпълни Своего обещание към нас и ни даде земята за наследство, за да може ние да обитаваме в Райските Градини, където ни е угодно.” Колко прекрасна, тогава, е наградата на праведните труженици!

76. И ти ще видиш как ангелите се тълпят около трона, възхвалявайки своя Повелител с *Неговата* хвала. И между тях ще бъде отсъдено по справедливост. И ще им бъде казано: “Цялата хвала принадлежи на Аллах, Повелителя на светове”.

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٢﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَوْسَىٰ التَّكْوِينِ ﴿٧٣﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

ГЛАВА 40

АЛ М У М И Н

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

С настоящата *Сура* започва група Глави, всяка от които има същите съкратени букви *Ха Мим* прикрепени към нея и която започва с темата за откровението на Корана и принадлежи към един и същ период. Според Ибн Аббас и Икримах, всички тези *Сури* били открити в Мека, когато враждебността към Исляма станала настойчива, организирана и гневна (стихове 56, 78) и враговете на Светия Пророк дори се опитвали да го убият. Към края на последната *Сура*, Светият Пророк бива утешаван с уверението, че много скоро Божия присъда ще бъде произнесена между него и неговите врагове. Силите на мрака ще бъдат пометени; идолопоклонничеството ще изчезне от Арабия и из цялата страна ще отекват възхвалите към Бога. Настоящата *Сура* започва с многоочакваната декларация, че Великият и Всемогъщ Бог е открил Корана, за да може Божието Величие и Святост да бъдат установени на света и безверието да изчезне от него.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Както беше споменато по-горе, *Сурата* започва с твърда декларация, че е дошло времето, когато истината ще възтържествува над лъжата и праведността на злото, а възхвалите към Бога ще се пеят из цялата земя, където идолопоклонничеството било широко разпространено. Това голямо преобразование ще се осъществи посредством Корана. Враговете на истината ще напрегнат всичките си нерви и ще използват цялото си влияние и всичките си могъщи ресурси да задушат в зародиш крехкото растение на Исляма. Но те ще се провалят в своите зли кроежи и действия. На Ветия Пророк се казва, че той не трябва да се лъже и плаши от блясъка на силата и от големите материални ресурси на неверниците, защото на тях всички им е писано да завършат тъжно. По-нататък му се казва, че неговите противници не са нито първите, нито единствените хора, които са се противопоставяли на истината. И преди тях е имало народи, които също така са се опитвали да убият своите Пророци и да изкоренят тяхната мисия. Но Божието наказание ги е застигнало. Така ще застигне наказанието и

неговите противници. След това *Сурата* прави препратка към случая с Мойсей като илюстрация за тъжния край до който противниците на Светия Пророк непременно ще стигнат. Докато Фараонът отхвърля призива на Мойсей за истината, един "вярващ", от неговия собствен дом, произнесе много патетична, но убедителна реч, увещавайки своя народ да не се опитва да убие един човек (Мойсей), чиято единствена вина е, че казал, че Аллах е неговият Бог и който разполагал със здрави и солидни доказателства в подкрепа на своите твърдения. После той ги предупредил, че те не трябва да се заблуждават от своето собствено богатство, власт, сила и материални ресурси, защото всички те са преходни. Но вместо да се възползува от неговия искрен съвет, Фараонът му се подиграл. После, *Сурата* прави специална препратка към неизменния Божи закон, т. е. че помощта и избавлението идват от Бога винаги посредством Неговите Пратеници и техните последователи и че неуспех и отчаяние продължават да следват по петите неверниците до края на света. Този Божи закон действувал по времето на всеки Пророк и ще бъде демонстриран напълно по времето на Светия Пророк. След това на неверниците се казва, че те нямат никакви причини да отхвърлят Светия Пророк. Неговото пришествие не е ново явление. Така както денят следва нощта във физическия свят, така духовното пробуждане следва периодат на морално загниване в духовната сфера. Тъй като светът е станал духовно мъртъв, Бог издигнал Светия Пророк, за да му вдъхне нов живот. *Сурата* завършва с мисълта, че след като Бог е подсигурил достатъчно за физическите нужди на човека, Той не би могъл да не подсигури по същия начин и духовните неговите нужди. Той е осигурявал тези неща от незапомнени времена. Той изпращал Своите Пратеници и Пророци на света, които призовавали хората към техния Повелител и Създател, но поради неблагодарност и глупост, синовете на мрака отхвърляли Божието Послание през всеки век и с това си навлекли недоволството на Бога.

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

АЛ МЮМИН
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ха Мим.*

حَمِّمٌ ②

3. Откровението на Книгата е от Аллах, Могъщия и Всезнаещия,

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③

4. Прощаващия греховете и Приемашия разкаянието, Суровия в наказанието и Владеещия щедростите. Няма никакъв друг Бог освен Него. При Него е последното убежище.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّلُوفِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ④

5. Никой не оспорва Знаменията на Аллах, освен онези, които не вярват. Ето защо, нека не те мамат техните движения по страната.

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ
تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ⑤

6. Народът на Ной и други народи след тях се отрекоха от *Нашите Знамения* преди тях и всеки народ се опитваше да хване своя Пратеник и спореше с помощта на *неправдата*, за да може чрез нея да отхвърлят правдата. Тогава ги хванах Аз и колко ужасно беше Моето наказание!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا
بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَهُ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِي ⑥

7. По този начин се оправда словото на твоя Повелител против неверните: че те са обитатели на Огъня.

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑦

8. Онези, които носят Трона и онези, които го заобикалят, възхваляват своя Повелител с *Неговата* хвала, и вярват в Него, и молят прошка за онези, които

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ

* Възхваляваният, Повелителят на честта.

вярват като казват: "Повелителю наш, Ти познаваш всички неща в Твоето милосърдие и знание. Така че, прости на онези, които се разкайват и които следват Твоя път и ги опази от наказанието на Ада."

9. "И ги въведи, Повелителю наш, в Градините на Вечността, които Ти си им обещал, както и онези от техните бащи, жени и деца, които са добродетелни. Ти, наистина, с Могъщият и Мъдрият."

10. "И ги пази от всякакво зло; и всеки, когото Ти пазиш от злини в този ден – към него Ти, наистина, си проявил милост. А това, действително, е върховното тържество."

Р. 2.

11. На онези, които не вярват ще им бъде възвестено с думите: "По – голямо беше отвращението на Аллах, когато вие бяхте призовани към вярата и не повярвахте, отколкото вашето собствено отвращение от самите вас днес."

12. Те ще кажат: "Повелителю наш, Ти ни изпрати смърт два пъти и ти ни дари живот два пъти, и сега ние признаваме своите грехове. Нима ние нямаме никакъв изход?"

13. На тях ще им бъде казано: "Това е, защото, когато Аллах бе обявен за Единен, вие не повярвахте, но когато към Него бяха приобщени равни Нему, вие повярвахте. Решението сега принадлежи единствено само на Аллах, Всевишния, несравнимо Великия."

أَمْنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ①

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَجَعْتَهُ ۖ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْرُ الْعَظِيمُ ③

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقَّتْ اللَّهُ أَكْبَرُ
مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ④

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا أَثْنَتَيْنِ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّنْ
سَبِيلٍ ⑤

ذَلِكُمْ بِأَنَّكَ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَخُدَّاهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ ⑥

14. Именно Той ви показва Знамения и ви спуска препитание от небето, но никой не обръща внимание освен онзи, който се обръща към Бога.

15. Ето защо, призовавайте Аллах, бидейки искрени във вярата си към Него, въпреки че неверниците може да са с против това.

16. Той е Всевишен, по – високо от всички степени на величие, Повелителят на Трона. Той изпраща Словото по Своя повеля на когото Му е угодно от Неговите слуги, за да предупреди за Деня на Срещата,

17. Деня, в който те всички ще се представят и нищо, отнасящо се до тях, няма да бъде скрито от Аллах: "На кого е царството в този ден?" "То е на Аллах, Единния, Всевишния."

18. "В този ден всяка душа ще получи онова, което си е заслужила. В този ден няма да има никаква несправедливост. Наистина, Аллах е Бърз в разчистването на сметките."

19. И ги предупреди за Приближаващия Ден, когато сърцата ще изкочат до гърлата, докато, в същото време са пълни със сподавена скръб. Вършещите зло няма да имат нито един любещ приятел, нито пък застъпник, чието застъпничество ще се вземе предвид.

20. Той знае предателството на очите и онова, което крият гърдите.

21. И Аллах съди по правда, но онези, които те призовават наред с Него, не могат въобще да съдят. Несъмнено, Аллах е Всеслушащ и Всевиждащ.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ⑦
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ⑧

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ⑨

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ ۚ لَّسِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑩

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑪

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كُظِيمٌ ۚ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَیْمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ⑫

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ⑬
وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ⑭

Р. 3.

22. Нима те не са странствували по земята и не са видели какъв е крайт на онези, които бяха преди тях? Те бяха по – могъщи от тези по сила и по следите, които те оставиха на земята след себе си. Но Аллах ги хвана заради греховете им и те си нямаха никой, който да ги защити пред Аллах.

23. Това беше така, защото техните Пратеници отидоха при тях с явни Знамения, но те не им повярваха и за това Аллах ги хвана. Несъмнено, Той е силен и Суров в Своето наказание.

24. И Ние изпратихме Мойсей с Нашите Знамения и с явна власт,

25. При Фараона, при Хамана и при Кора, но те казаха: “Той е магьосник и самозванец.”

26. И когато той отиде при тях с истината от Нас, те казаха: “Убийте синовете на онези, които повярваха заедно с него и пощадете жените им!” Но замислите на неверниците се оказват напразни.

27. И Фараонът каза: “Оставете ме, за да мога да убия Мойсей и нека той призовава своя Повелител, Аз се боя, че той може да промени вашата вяра или да всее смут в страната.”

28. И Мойсей каза: “Аз търся убежище при моя Повелител и при вашия Повелител от всеки надменен човек, който не вярва в Деня на Равносметката.”

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝٢٢

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَلَكَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٢٣

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝٢٤

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذِبٌ ۝٢٥

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝٢٦

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝٢٧

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝٢٨

29. И един вярващ човек измежду народа на Фараона, който скриваше вярвата си, каза: “Нима ти ще убиеш човек само за това, че казва: ‘Моят Повелител е Аллах,’ след като той ви е донесъл ясни Знамения от вашия Повелител? Ако той е лъжец, нека тогава грехът на лъжата му да падне върху него, но ако той казва истината, то тогава, нещо от онова, с което той ви заплашва непременно ще ви сполети. Наистина, Аллах не напътствува никой, който е грешник и лъжец.”

30. “О, народе мой, днес властта принадлежи на вас, защото вие сте най – видни в страната. Но кой ще ни помогне и кой ще ни защити от наказанието на Аллах, ако то се стовари върху нас? “Фараонът каза:” Аз само ви соча онова, което аз сам виждам и аз ви насочвам само по пътя на праведността.”

31. И онзи, който вярваше каза: “О, народе мой, аз се боя да не ви се случи нещо подобно като деня на заговорниците,

32. “Подобно на онова, което се случи на народа на Ной, и на Аад, и на Тамуд, и на онези след тях. И Аллах не желае несправедливост на Своите слуги.”

33. “И, о, народе мой, аз се боя заради вас в деня на взаимното призоваване и воплите,”

34. “Един ден, в който вие ще обърнете гръб и ще избягате. Вие няма да си имате никакъв защитник пред Аллах. И онзи, когото Аллах счете за заблудил се, няма да си има никакъв наставник.”

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ۝٢٩

يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝٣٠

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝٣١
مِثْلَ دَاوُدَ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝٣٢

وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝٣٣

يَوْمَ تُنْزَلُونَ مِنْ دُبرَيْنَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝٣٤

35. “И Йосиф дойде при вас по-рано с ясни доказателства, но вие не престанахте да се съмнявате в онова, с което той дойде при вас, докато, когато той умря, вие казахте: “Аллах никога няма да издигне някой друг Пратеник след него.” По този начин Аллах осъжда като изгубени онези, които вършат прегрешения и се съмняват,”

36. “Онези, които спорят относно Знаменията на Аллах без да са получили никакво пълномощие за това. Това е много омерзително в очите на Аллах и в очите на онези, които вярват. По този начин запечатва Аллах сърцето на всеки високомерен и надменен човек.”

37. И Фараонът каза: “О, Хаман, издигни ми една висока кула, за да мога да постигна начина за приближаване,”

38. “Начина за приближаване до небесата, за да мога да видя Бога на Мойсей, макар че, аз наистина го смятам за лъжец.” И по този начин злото на неговите дела бе накарано да изглежда благо в очите на Фараона и той беше отвърнат от правия път; и замисълът на Фараона завърши гибелно.

Р. 5.

39. И онзи, който вярваше каза: “О, народе мой, последвайте ме. Аз ще ви напътствувам по пътя към праведността.”

40. О, народе мой, животът на този свят е само една преходна на-

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهَأْ مِنْ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلَعَ إِلَى إِلهِ مُوسَى وَرَأَى لَأَظْفَهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنَ سَوًّا عَلَيْهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونَ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾

يَقُولُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ

слада; а Бъдният Живот е наистина постоянна обител.”

41. “Онзи който върши зло ще получи за наградата нещо подобно; но онзи който върши добро, мъж или жена, и вярва – такива ще влязат в Райската Градина и там ще бъдат дарени с блага без мярка.”

42. “И, о, народе мой, колко странно е, че аз ви призовавам към спасение, а вие ме призовавате към Огъня.”

43. “Вие ме призовавате да не вярвам в Аллах и да приобщавам към Него онова, което аз не познавам, докато аз ви призовавам към Могъщия и Прощаващия.”

44. Наистина, онова, към което ме призовават, няма никаква власт нито в този, нито в Бъдния Живот; и, наистина, нашето връщане ще бъде при Аллах, а вършещите зло ще бъдат обитатели на Огъня.”

45. “Така че, вие скоро ще си спомните какво ви казвам. И аз поверявам моето дело на Аллах. Наистина, Аллах вижда всички Свои слуги.”

46. В резултат на Това, Аллах го запази от злините на всичко, което замисляха те, и зло наказание постигна народа на Фараона –

47. Огънят. Те се измъчват в него и сутрин и вечер. И в деня, когато ще дойде Часът, ще бъде казано: “Подложете народа на Фараона на най – сурово наказание!”

هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرَ أَوْ أُنْشِىَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

وَيَقُولُ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤٢﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْغَيْرِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾

لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أُمُورِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. И когато те започнат да спорят един с друг в Огъня, слабите ще кажат на онези, които са били горди: "Ние, наистина, бяхме ваши последователи, тогава ще ни облекчите ли поне от част от Огъня?"

49. Онези, които са били горди, ще кажат: "Ние всички сме в него. Аллах вече е отсъдил между *Своите* слуги."

50. И онези в Огъня ще кажат на Пазачите на Ада: "Молете се на своя Повелител да смекчи нашето наказание дори с *един* ден."

51. Те ще кажат: "Нима вашите Пратеници не дойдоха при вас с явни Знамения?" Те ще кажат: "Да." *Пазачите* ще кажат: "Тогавя, продължавайте да се молите." Но молитвите на невярващите са напразни.

P. 6.

52. Наистина, Ние помагаме на Нашите Пратеници и на онези, които вярват, *както* в настоящия живот, така и в деня, когато ще се изправят свидетели,

53. Деня, когато всички техни оправдания няма да помогнат на вършещите зло и тяхно ще бъде и проклятието, и злата обител.

54. И наистина, Ние дадохме на Мойсей напътствието и направихме децата на Израел наследници на Книгата –

55. Едно напътствие и напомняне за хората, които разбират.

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ الضَّعَفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْجُونَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۝

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَأَدْعُوا ۖ وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ۝

هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

56. Така че, имайте търпение. Несъмнено, обещанието на Аллах е вярно. И молете прошка за слабостта си и хвалете своя Повелител с Неговата хвала вечер и сутрин.

57. Онези, които спорят за Знаменията на Аллах, без при тях да е дошло каквото и да е пълномощие за това – техните гърди няма нищо друго освен *едно чувство* за величие, което те никога няма да постигнат. Така че, търсете убежище у Аллах, Наистина, Той е Всеслушащ и Всевиждащ.

58. Несъмнено, сътворяването на небесата и на земята е по – величествено от създаването на човека, но повечето хора не знаят това.

59. А слепите и зрящите не са равни; нито пък са равни тези, които вярват и вършат добри дела и онези, които вършат зло. Малко мислите вие.

60. Часът непременно ще дойде, в това няма никакво съмнение, и въпреки това, повечето хора не вярват.

61. И вашият Повелител казва: "Молете се на Мен и аз ще отговоря на *молитвата* ви. Но, онези които са прекалено горди да се молят на мен, непременно ще влязат в Ада, презряни."

62. Аллах е Този, Който е направил нощта за вас, за да може да почивате в нея, а деня, *за да можете* да виждате. Наистина, Аллах е Повелителят на всички щедрости за човечеството, но все пак, повечето хора са неблагодарни.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا هُمْ بِآيَاتِهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَالْأَسَىٰ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ۝

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرِينَ ۝

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَلَهُ تَحَارُّونَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝

63. Такъв е Аллах, Вашият Повелител, Създателят на всички неща. Няма никакъв друг Бог освен Него. Тогава, защо се отвърщате?

64. Така наистина се отвърщат онези, които отричат Знаменията на Аллах.

65. Аллах е Този, Който е сътворил за вас земята като място за отдих и небесата като сенник и ви е придал облик, и е усъвършенствувал вашия облик и ви е осигурил добри неща. Такъв е Аллах, вашият Повелител. И така, благословен е Аллах, Повелителят на световите.

66. Той е Живият Бог. Няма никакъв друг Бог освен Него. Така че, молете се на Него и бъдете искрени към Него във вярата си. Цялата хвала принадлежи на Аллах, Повелителя на световите.

67. Кажете: “На мен ми е забранено да се кланям на онези, които вие призовавате освен Аллах, защото до мен стигнаха ясни доказателства от моя Повелител и на мен ми е заповядано да се покоря на Повелителя на световите.”

68. Той е Онзи, Който ви е създал от прах, а после от капка семе, след това от съсирек; след това Той ви отглежда като дете; после, *Той ви оставя да растете*, за да можете да достигнете до пълната си сила; след това *Той ви оставя да остарее*те – макар че някои от вас умират по – рано – и *Той ви оставя да живеете*, за да може да достигнете до определения ви срок и за да можете да придобиете мъдрост.

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآلَىٰ تَوَكَّلُونَ ﴿٦٣﴾

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾
اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَصَوَّرَكُمُ فَحَسَنَ صُورَكُمْ ۖ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا أَسْيُورًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى ۖ وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Той е Който дава живот и причинява смърт. И когато Той заповядва нещо, Той му казва само: “Бъди!” и то е.

P. 8.

70. Нима ти не си виждал онези, които спорят за Знаменията на Аллах? Как тях ги отвърщат от истината?

71. Онези които отхвърлят Книгата и онова, с което Ние сме изпратили Нашите Пратеници. Но те скоро ще разберат,

72. Когато железните яреми ще легнат на шиите им а и веригите, *също така*. Тях ще ги повлекат.

73. Във врящата вода, а после ще ги горят в Огъня.

74. Тогава ще им бъде казано: “Къде са онези, които вие приобщавахте *към Бога*”.

75. “Освен Аллах?” Те ще кажат: “Те изчезнаха от нас. Не, ние никога не сме се молили на нищо по – рано.” По този начин Аллах ще погуби неверниците.

76. “Това е така, защото вие ликувахте на земята без основателна причина и защото се държахте надменно.”

77. “Влезте през вратите на Ада, за да обитавате там. И зла е обителта на надменните.”

78. И така, имайте търпение. Обещанието на Аллах е наистина вярно. И независимо от това дали ще ти пока-

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَآذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّهُ
يُضَرِّفُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧٢﴾

فِي الْحَمِيمِ ۖ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا ۚ كَذَٰلِكَ يَخِصِلُ اللَّهُ
الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَأَمَّا نُرِّيكَ بَعْضَ

жем част от онова, което сме им обещали, или дали ще те накараме да умреш преди изпълнението на Нашето обещание, при всички случаи те ще бъдат върнати при Нас.

79. И Ние сме изпращали Пратеници и преди теб, за някои от тях Ние сме ти споменавали, а за някои от тях Ние не сме ти споменавали; и не е възможно за никой Пратеник да донесе Знамение освен с позволенията на Аллах. Но когато дойде повелята на Аллах, въпросът беше решен справедливо и тогава там погинаха онези, които произнасяха лъжи.

Р. 9.

80. Аллах е този, който е създал за вас добитъка, за да можете вие да яздите някои от тях и да ядете от други от тях –

81. И вие имате и друга полза от тях – и за да можете вие чрез тях да задоволявате всяка нужда, която можете да имате в гърдите си. И те и корабите ви пренасят.

82. И Той ви показва Своите Знамения; тогава, кои от Знаменията на Аллах ще отречете вие?

83. Нима те не са странствували по земята и не са видели какъв е бил краят на онези преди тях? Онези бяха по – многобройни от тези и по – мощни по сила и по следите, които са оставили след себе си на земята. Но нищо от онова, което правеха не им донесе никаква полза.

الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْنِكَ فَالْيَنَّا يُرْجَعُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٨١﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٨٢﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٣﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨٤﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ قَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٥﴾

84. И когато техните Пратеници дойдоха при тях с явни Знамения, те тържествуваха заради знанията, които обладаваха. И онова, над което те се надсмиваха ги овладя.

85. И когато видяха Нашето наказание, те казаха: “Ние вярваме единствено само в Аллах и отхвърляме онова, което приобщавахме към Него.”

86. Но тяхната вяра не можеше да им помогне с нищо по времето, когато те видяха Нашето наказание. Това е законът на Аллах, който винаги е действувал по отношение на Неговите слуги. и така загинаха онези, които не вярваха.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٤﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

ГЛАВА 41
ХА МИМ САДЖДАХ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕ

Настоящата *Сура* носи заглавието “Ха Мим Сайда”. Тя е известна също така и като “Фуслият”. Бидейки втората от седемте Глави от групата *Ха Мим*, тя има близко сходство със *Сурата*, която я предхожда и с онези, които следват след нея по стил и тематика и проблематика и подобно на тях, тя била открита в Мека по време, когато враждебността към Исляма се засилила, станала по-решителна и настойчива. Докато към края предходната *Сура* към неверниците се отправя предупреждение, че когато ги застигне Божието наказание, вярата и разкаянието няма да им помогнат с нищо, настоящата *Сура* започва с изявлението, че именно онези хора, които затварят пътищата към сърцата си и упорито отказват да слушат Корана, си подготвят напълно заслужено наказание. По-нататък тя заявява, че Коранът съдържа всичко, което е необходимо за моралното развитие на човека и обяснява изцяло о напълно всичките си догми, учения и принципи на най-ясния, изразителен и понятен език и привежда като аргумент създаването на вселената в продължение на шест периода или фази, за да докаже Божието Единство и заявява, че всички Пророци са донесли все същото Послание за Божието Единство. Дори и Пророците от Древността като Худ и Салих проповядвали същата доктрина. След това се заявява, че винаги, когато на света се появи нов Пророк, водачите на неверието се опитват да задушат гласа на Истината като вдигат шум до небето нея и се опитват да объркат умовете на хората, чрез използването на всякакъв вид залъгалки и претексти, но лъжата никога не е успявала да задуши гласа на Истината. По същия начин и усилията на враговете на Светия Пророк ще се обърнат против самите тях. Божиите Ангели ще се спуснат при онези, които вярват в Него и които остават с Него твърдо без колебания, утешавайки и успокоявайки ги, благославяйки техните усилия с успех и казвайки им, че те ще наследят Божиите благословии на този свят и ще бъдат гости на Бога на другите свят. *Сурата* продължава с думите, че нощта на греха и блудството ще отmine и слънцето на праведността и Божието Единство ще изгрее над Арабия, а един народ, който векове наред се е лутал в тъмнината на невежеството, ще поулчи нов живот и Ислямът, след като пусне дълбоки корени в

Арабия, ще се разшири и разпространи и до най-далечните краища на земята. Тази чудотворна промяна ще се осъществи посредством ученията на тази великолепна Книга, Светия коран Единствено Бог знае как и кога семената на истината, които Светия Пророк е посял в почвата на Арабия ще се развият и ще израснат в могъщо дърво, но то ще израсне и в неговата хладна и удобна сянка ще си почиват велики народи.

ХА МИМ САДЖДАХ (Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Ха Мим*.

3. Това е откровение от Милостивия и Милосърдния.

4. Една Книга, чиито стихове са изложени подробно и Коранът е на ясен и безупречен език, за хора, които имат знания,

5. Носител на блага вест и предупредител. Но повечето от тях се отвръщат и не слушат.

6. И те казват: "Сърцата ни са защитени с покров от онова, за което ти ни призоваваш, в ушите ни има глухота, а между нас и теб има завеса. Така че, продължавай твоето дело; ние също така вършим своето."

7. Кажи: "И аз съм просто човек като вас. На мен ми е открито, че вашият Бог е Единен Бог, ето защо, вървете по пътя, който води право при Него, без никакви отклонения и искайте прошка от Него." И тежко на идолопоклонниците,

8. Които не си плащат данъка Закат и които отричат Бъдния Живот.

*Достойният за хвала, Повелителят на честта.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا ⑤

يَسْمَعُونَ ⑥

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ ⑦

وَفِي أَذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ ⑧

لَقَدْ فَعَلْنَا لَنَا غَمَلُونَ ⑨

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَا إِلَهُكُمْ ⑩

إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ⑪ وَوَيْلٌ ⑫

لِلْمُشْرِكِينَ ⑬

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ⑭

9. А що се отнася до онези, които вярват и вършат добри дела, те наистина ще получат награда, която никога няма да има край.

P. 2.

10. Кажи: "Нима вие наистина не вярвате в онзи, който е сътворил земята за два дена? И нима вие приобщавате равни на Него?" Това е Повелителят на световите.

11. Той е поставил на нея твърди планини, издигащи се над нейната повърхност, благословил я с изобилие, и е осигурил нейните средства за препитание в подходящо количество в рамките на четири дни – еднакво за всички, които се нуждаят от тях.

12. После Той се обърна към небето, когато то все още имаше вид на нещо подобно на дим и му каза на него и на земята: "Елате и Двете, охотно или неохотно." Те казаха: "Ние идваме охотно."

13. И така, той завърши седемте небеса за два дена и той установи функцията на всяко небе. И Ние украсихме най – долното небе със светилници за светлина и за защита. Такава е повелята на Могъщия и Всезнаещия.

14. Но ако те се отвърнат, тогава, кажи: "Предупреждавам ви, за да избегнете едно разрушително наказание, подобно на онова, което застигна Аад и Тамуд."

15. Когато техните Пратеници дойдоха при тях, пред тях и зад тях,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ ①
مَنْوُونِ ②

قُلْ أَبَشِّرْكُمْ بِنَصْرِي الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي ③
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ ④
الْعَالَمِينَ ⑤

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا ⑥
وَقَدَرْنَا فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً ⑦
لِلنَّاسِ يَلَدِينَ ⑧

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا ⑨
وَالْأَرْضِ انْقِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا ⑩
طَائِعِينَ ⑪

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَنَوتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى ⑫
فِي كُلِّ سَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا ⑬
بِنَصَابِيحٍ ⑭ وَحِفْظٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ ⑮
الْعَلِيمِ ⑯

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ ضِعْفَةَ ⑰
ضِعْفَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ⑱

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ ⑲
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا ⑳

казвайки: “Не се покланяйте на никой друг освен на Аллах,” те казаха: “Ако така беше угодно на нашия Повелител, Той непременно щеше да изпрати долу ангели. Така че ние не вярваме в онова, с което ти си изпратен.”

16. А що се отнася до Аад, те се държаха надменно на земята без каквото и да е основание и казваха: “Кой е по – могъщ от нас по сила?” Нима те не виждат, че Аллах, Който ги е създал е по – могъщ от тях по сила? И въпреки това те продължават да отричат Нашите Знамения.

17. Ето защо, Ние им изпратихме яростен вятър за няколко зловещи дни, за да може да ги накараме да вкусят от позорното наказание в този живот. А пък наказанието в Бъдния Живот ще бъде безспорно много по – позорно и на тях няма да им се окаже помощ.

18. А що се отнася до Тамуд, Ние им дадохме напътствие, но те предпочитаха слепотата пред напътствието, така че бедствието на позорно наказание ги сполетя, заради онова, което си бяха заслужили.

19. А Ние спасихме онези, които вярваха и постъпваха праведно.

Р. 3.

20. И в деня, когато враговете на Аллах ще бъдат събрани заедно и закарани в Огъня, те ще бъдат гонени,

21. Докато, когато стигнат до него, техните уши, очи и кожи ще свидетелствуват против тях, заради онова, което са правили.

لَا نَزَلَ مَلَائِكَةٌ فَإِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كُفْرُونَ ①٥

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ①٦

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِّنُنذِرَ قَوْمَهُمْ عَذَابَ الْخَزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ①٧

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعِلَّةَ عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ①٨

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ①٩

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ②٠

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ②١

22. И те ще кажат на кожата си: “Защо свидетелствувате против нас?” А те ще кажат: “Аллах ни накара да проговорим така, както той кара и всяко друго нещо да проговори. И Той е Който ви създаде първия път и вие сте върнати при Него.”

23. “И вие не се бояхте, докато вършехте греховете си, че вашите уши, очи и кожи ще свидетелствуват против вас. Не, вие си мислехте, че даже Аллах не знае за много от онова, което сте вършили.”

24. “И тази ваша мисъл, която имахте по отношение на Вашия Повелител ви провали. Ето защо сега вие сте от онези, които са загубени.”

25. Сега, ако те могат да издържат, Огънят е тяхната обител и ако те помолят за милост, те не са от онези, към които може да се прояви милост.

26. И Ние им определихме приятели, които им представят като прекрасно в собствените им очи онова, което е пред тях и зад тях и срокът за изпълнението на тяхната присъда дойде заедно със съсловието на бесовете и на човешкия род, отишли си преди тях. Наистина, те бяха губещите.

Р. 4.

27. И онези които не вярват казват: “Не слушайте този Коран, а вдигайте шум по време на четенето му, за да можете да вземете връх.”

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْ تُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ②٢

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ②٣

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ②٤

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ②٥

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ②٦

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْعَوْا إِلَيْهِ الْقُرْآنَ وَالْغَوَافِ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ②٧

28. И Ние непременно ще накараме онези, които не вярват да вкусат от сурово наказание и Ние непременно ще им платим за техните най, зли дела.

29. Това е наградата за враговете на Аллах – Огънят! За тях там ще има вечно убежище като награда за това, че те отричаха Нашите Знамения.

30. И онези които не вярват ще кажат: “Повелителю наш, покажи ни онези измежду бесовете и хората, които ни въведоха в заблуждение, за да може да ги стъпкваме с краката си така че те да бъдат унижени повече от всички.”

31. *А що се отнася до онези, които казват: “Нашият Повелител е Аллах” и след това остават твърди, ангелите ще се спуснат над тях, казвайки: “Не се бойте и не скърбете, а се радвайте на Градината, която ви беше обещана.”*

32. “Ние сме ваши приятели в този и в Бъдния Живот. Там вие ще имате всичко, каквото душите ви желаят и там вие ще получите всичко, което поискате —

33. “Увеселение от Най – Всепрощаващия и Милостивия.”

P. 5.

34. И чия реч е по-добра от речта на онзи, който призовава хората към Аллах, върши добри дела и казва: “Аз, наистина, съм от онези, които се покоряват.”

35. И доброто и злото не си приличат. Отблъсквайте *злото* с онова,

فَلَنذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ وَ

لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَاسِرٌ

الْخُلْدِ ۖ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا

يَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ

عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَتْخَافُؤُا وَلَا تَحْزَنُونَ ۖ وَأَبْشِرُوا

بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۖ

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا

تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ۖ نَزَلْنَا مِن غَفْوَرٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٣﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ

صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي

което е най-добро. И ето! Онзи между когото и теб е имало вражда, ще стане като че ли ти е близък приятел.

36. Но това не се дарява на никого, освен само на твърдите; и на никой друг не се дарява това освен на онзи, който обладава благородство в голяма степен.

37. И ако до теб се докосне изкушение от Сатаната, тогава търси убежище при Аллах. Наистина, Той е Всечуващ и Всезнаещ.

38. И между Неговите Знамения са нощта и деня, слънцето и луната. Не се просвай ничком пред слънцето, нито пред луната, а се просвай пред Аллах, Който ги е създал, ако Той е *наистина* Онзи, на Когото ти се покланяш.

39. Но ако те се отвърнат с презрение, *те го правят в своя собствена вреда*, докато онези, които са с твоя Повелител го възхваляват нощ и ден и никога не им омръзва.

40. И между Неговите Знамения е и *това: че ти виждаш как земята лежи изсъхнала и спечена, но когато Ние и спуснем вода, тя се раздвижва и набъбва от зеленина*. Наистина, Онзи, Който я съживява, може да съживи и умрелите. Той, наистина, има власт над висчки неща.

41. Наистина, онези които се отклоняват *от правия път* по отношение на Нашите Знамения не са скрити от Нас. Тогава, по-добре ли е онзи, който е хвърлен в Огъня от онзи, който излиза в безопасност в Деня на Възкресението? Правете каквото искате. Той наистина вижда всичко, което правите.

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۖ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٩﴾

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَوْنَ ﴿٤٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۖ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمَنَّ الْمَوْتَ ۖ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۚ أَفَسَوْفَ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبِيرٌ ۖ أَمْ هُنَّ آيَاتُنَا نَوْمُ الْقِيَامَةِ ۚ اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٢﴾

42. Тези които не вярват в Напомнението, когато то дойде при тях – *търпят загуби*. А това е, наистина, една велика Книга.

43. Неправдата не може да се приближи до нея нито отпред, нито отзад. *Това е* Откровение от Мъдрия, Достойния за всяка хвала.

44. На теб не ти е казано нищо друго, освен онова, което е било казано на Пратениците преди теб. Твоят Повелител е наистина Господарят на Прощката, а *също така* и Господарят на мъчителното наказание.

45. И ако Ние бяхме направили Корана книга на някой чужд език, те непременно щяха да кажат: “Защо нейните стихове не са направени ясни и понятни? Какво? Чужд език и арабин?” Кажи: “Това е напътствие и изцеление за онези, които вярват.” Но *що се отнася до* онези, които не вярват, техните уши страдат от глухота и тяхната участ е слепотата. Те са, *така да се каже*, като че ли призвани от някое далечно място.

Р. 6.

46. И Ние наистина дарихме Книгата на Мойсей, но по нея възникнаха разногласия и ако преди това не беше изпратено слово от твоя Повелител, *въпросът* щеше да бъде решен между тях и те наистина се намират в състояние на безпокойно съмнение, относно нея.

47. Всеки който постъпва правилно, прави това за доброто на собствената си душа, а онзи който върши зло, върши го *само* против себе си. И твоят

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۝

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَبِيَّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي يُنَادِيهِمْ أَصْنَوْا هَذَا وَسِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۝

Повелител въобще не е несправедлив към *Своите* слуги.

ЧАСТ 25

48. Единствено *само* на Него може да бъде приписано знаенето на Часа. И никакви плодове не излизат от техните хранилища, и нито една жена не може да зачене *дете*, нито пък *да го* роди, освен с Негово знание. И в деня, когато Той ги призове, *казвайки*: “Къде са “равните” на Мен?” те ще кажат: “Ние ти изповядваме, че никой от нас не е бил свидетел *на това*.”

49. И всичко, което те призоваваха преди, ще ги изостави без да им окаже помощ и те ще разберат, че си нямат убежище.

50. Човек не се уморява да моли за добро; но ако го докосне зло, той се отчайва и изгубва *всякаква* надежда.

51. И ако Ние го накараме да вкуси от Нашата Собствена милост, след като е бил споletян от *някакво* нещастие, той непременно ще каже: “Това аз сам съм си го заслужил и въобще не мисля, че Часът ще дойде *някога*. Но ако се върна при моя Повелител, аз съм сигурен, че при Него ще имам най-хубавото от всичко.” Тогава Ние непременно ще кажем на невярващите за всичко, което те са правели и Ние непременно ще ги накараме да вкусат от тежкото наказание.

52. И когато Ние дарим някой човек с някаква милост, той се отдалечава и отвръща, но когато го сполети беда, ето! Той *започва* да произнася дълги молитви.

وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ۝

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنَ الْأَشْجَارِ وَمَا تُحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِيْن شُرَكَائِي قَالُوا أَدْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۝

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنَّوْا مَا لَهُمْ مِنْ فَيْصٍ ۝

لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۝

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخُسْرَاءَ فَلَنَسْتُبْتَئِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِيَا عَمَلُوا وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجِبَانِيَةً وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُودُوعَاءٍ عَرِضٍ ۝

53. Кажете ми: ако то е от Аллах, но вие не вярвате в него – кой е по-заблуден от онзи, който се е отдалечил от Аллах?”

54. Ние скоро ще им покажем Нашите Знамения по всички краища на земята и между самите тях, докато на тях им стане ясно, че това е истината. Нима не е достатъчно това, че твоят Повелител е Свидетел над всички неща?

55. Внимавайте! Те наистина се съмняват, че ще се представят пред Аллах. Но Той, наистина обхваща всички неща.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝
سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۝

ГЛАВА 42

АЛ ШРУА

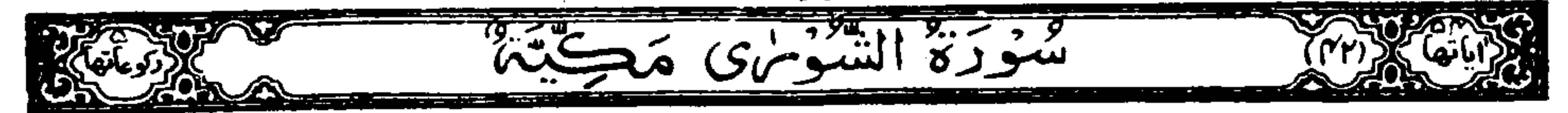
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура*, подобно на предшествуващата я, била открита в Мека приблизително по същото време, но според Нолдеке – малко по-късно. Ибн Аббас, както се съобщава от Мардауайх и Ибн Зубаир, е на мнение, че тя била открита в Мека, когато враждебността срещу Исляма била крайно ожесточена и мюсюлманите били притиснати в ъгъла. Предходната *Сура* завършва с мисълта, че всеки, който се противи на и отхвърля Божието Учение, вреди само на собствената си душа и самият той понася последствията от отхвърлянето. Настоящата *Сура* започва с декларацията, че Коранът е бил открит от Всевисшия, Всемъдър и Всемогъщ Бог и ако народът на Светия Пророк отхвърли неговото Послание, това си остава за негова сметка.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с важната тема за откровението на Корана и продължава, за да каже, че греховете на човека са големи, но още по-голяма е прошката на Бога, а Неговата милост е безграницна. Неговата милост изисквала Коранът да бъде открит, за да освободи човека от робуването на греха, но човек е така устроен, че вместо да се възползува от Божията милост, той се кланя на божества, които сам си е измислил. Ето защо на Пророка се казва да не скърби за онова, което вършат неверниците, тъй като той не им е определен за настойник. Неговото задължение е единствено само да предаде Божието Послание, а останалото си е Божия работа. След това *Сурата* споменава за неизменната Божествена практика, че когато между последователите на различните вери възникнат разногласия относно основните принципи на религията, Бог издига Пророк, за да отстрани тези различия и ги поведе по правия път. Но тъй като основните принципи на всички религии са едни и същи, всички Божии Пратеници следват същата религия: пълно покорство пред Бога. Тази “религия” намира намира своето най-добро и пълно изражение в откровението на Корана и поради това тя е получила специално име — Ал Ислям. На Светия Пророк се казва да призове цялото човечество към това най-съвършено и последно Божествено учение и да не позволява на никакво

АЛ ШУРА

(Откровение преди Хиджра)

преследване или убеждаване да стои на пътя му. Подчиняването на заповедите на Корана или отхвърлянето им, продължава *Сурата*, представлява добро или лошо действие. Именно техните собствени дела определят и на народи и на индивиди и осигуряват или провалят тяхното бъдеще. В техния живот настъпва ден, когато техните дела се поставят на везните. Ако добрите им дела натежат над лошите им, очаква ги живот на блаженство и щастие.

Ако, от друга страна, злите им дела надделяват над добрите им, тогава им остават само съжаленията и въздишките. След това, *Сурата* казва, че Светият Пророк е работел много усилено и е страдал твърде много за каузата на истината и това е станало не поради лични съображения. Изпълнен с млякото на човешката доброта, неговата единствена грижа и желание е хората да установят искренна и истинска връзка с Бога. Може ли един такъв искрен и честен доброжелател да крои лъжи против Бога? И въпреки това неговите сънародници го обвиняват именно в този най-страшен грях. Защо те не могат да разберат простия факт, че кроенето на лъжи против Бога е смъртна отрова, която води до пълния провал на лъжеца? Вместо да бъдат провалени, обаче, благородните усилия на Светия Пророк водят до отлични резултати и неговата кауза се радва на непрекъснат и бърз прогрес. След това *Сурата* насочва вниманието към физическото явление, че винаги когато сухата земя се нуждае от вода, Бог спуска долу дъжд от облаците. По същия начин, когато духовната земя е изсъхнала, Бог е спуснал долу небесен дъжд под формата на Корана. След кратко позоваване на основния принцип, че делата на Ислямската Държава и други неща от национално значение трябва да се осъществяват чрез взаимни консултации, *Сурата* излага основата на наказателните закони на Исляма. Според нея, истинската цел, която се крие зад наказанието е моралното поправяне на виновния. В Исляма няма място за монашеското учение на християнството за обръщане и на другата буза при всички обстоятелства, нито за еврейската доктрина за "око за око и зъб". Към края си, *Сурата* казва на неверниците, че Светият Пророк е изпълнил своя дълг. Той е само Предупредител и ги е предупредил. Той не е назначен за техен настойник. Той е Животът и Светлината и неговият път води към реализирането на целта на създаването на човека. Накрая, *Сурата* споменава три форми на Божие откровение.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ха Мим.*

حَمْ ②

3. Аин Син Каф.**

عَسَق ③

4. По този начин Аллах, Могъщият и Милостивият е разкривал на теб и на онези, които са те предхождали.

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

5. На Него принадлежи всичко, което се намира в небесата и на земята и Той е Възвишеният и Великият.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ⑤

6. Небесата едва не се разтврят над тях и ангелите възхваляват своя Повелител с Неговата хвала и искат прошка за онези на земята. Вижте! Наистина Аллах е Най-Всепрощаващ и Милосърден.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
الْأَرْضِ إِلَّا أَنْ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥
وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ
عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑦

7. А що се отнася до онези, които си вземат други защитници освен Аллах, Аллах бди над тях и ти не си блюстител над тях.

8. По този начин Ние сме ти открили Корана на арабски, за да можеш ти да предупредиш Майката на градовете и всички около нея; и за да можеш да ги предупредиш за Деня на Събирането, за който няма никакво съмнение: една

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ
الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْبَعْثِ لَا رَيْبَ

* Заслужаващият похвала, Повелителят на честта.

** Всезнаещият, Всечуваният, Владетелят на Силата.

част *ще* бъде в Градината, а друга част в Огъня.

9. И ако на Аллах Му беше угодно така Той можеше да ги направи единединен народ; но Той приема в Своята милост онзи, когото на Него Му е угодно. А *що* се отнася до вършещите зло, те няма да си имат нито защитник, нито помощник.

10. Нима *те* са си взели за защитници някои други освен Него? Но, именно Аллах е *истинският* защитник. И Той съживява мъртвците и има власт над всички неща.

P.2.

11. И всичко, за което имате разногласия, неговото решаване *остава* при Аллах. *Каж*и: “Такъв е Аллах, моят Повелител; аз възлагам своето упование на Него и *винаги* се обръщам към Него.”

12. Той е създателят на небесата и на земята. Той ви е направил на двойки – вас и добитъка, който Той е направил на двойки *също* така. По този начин Той ви размножава. И няма нищо друго подобно на Него; и Той е Всечуваният и Всевиждащият.

13. На Него принадлежат ключовете на небесата и на земята. Той увеличава средствата за съществуване на онзи, на когото на Него Му е угодно и ги намалява за онзи, на когото на Него Му е угодно. Наистина, на Него му са известни много добре всички неща.

فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ⑤
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑥

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑦

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ⑧

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ⑨

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُكَلِّمُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ⑩

14. За вас Той е предписал вярата, която е предписал на Ной и която Ние ти открихме, и която Ние предписахме на Абрахам, Мойсей и Исус, *казвайки*: “Останете твърди в подчинението и не се разделяйте в него. За идолопоклонниците е тежко онова, към което ти ги призоваваш. Аллах избира за Себе Си онзи, който на Него Му е угодно и напътствува към Себе Си онзи, който прибягва към *Него*.”

15. И те (човечеството) се разделиха едва след като до тях достигна знанието, поради ревността помежду им. И ако не беше словото вече изпратено от техния Повелител за определен срок, *въпросът* сигурно щеше да бъде решен помежду им. И наистина, онези, които наследиха Книгата след тях се намират в състояние на безпокойно съмнение относно нея.

16. Следователно, ти призовавай към това *човешкия* род. И бъди твърд, както ти е заповядано, и не следвай техните зли наклонности, а говори: “Аз вярвам във всяка Книга, която Аллах е спуснал тука долу и на мен ми е заповядано да съдя справедливо между вас. Аллах е нашият Повелител и вашият Повелител. За нас е наградата за нашите дела, а за вас наградата за вашите дела. Между нас и вас няма никаква свада. Аллах ще ни събере всички заедно и при Него ще се завърнем всички.”

17. А онези, които спорят за Аллах, след като Той е бил възприет – техният спор е напразен в очите на техния Повелител и върху тях ще се стовари *Божият* гняв и тях ги очаква сурово наказание.

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
عَلَى الشُّرَكِيِّنَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ⑪

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفَقَضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ⑫

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ
وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ النِّصِيرُ ⑬

وَالَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ
لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑭

18. Аллах е Този, Който е изпратил долу Книгата и Равносметката също така. И как може ти да знаеш дали Часът не е близко?

19. Онези които не вярват в Часа, искат да го ускорят, но онези които вярват, се боят от него и знаят, че това е истината. Пазете се! Онези които спорят за Часа се намират в дълбоко заблуждение.

20. Аллах е Милостив към Своите слуги. Той дарява когото на Него Му е угодно. И Той е силният и Могъщият.

Р. 3.

21. Онзи който желае жътвата на Бъдния Живот, Ние увеличаваме жътвата му, а пък онзи който желае жътвата на този свят, Ние му даряваме от нея, но Той няма да има дял в Бъдния Живот.

22. Нима те си имат такива равни на Аллаха, които са направили за тях законно във вярата онова, което Аллах не е позволил? И ако не беше *Нашата* дума за последния съд, *въпросът* щеше да бъде решен помежду им *до сега*. И несъмнено, онези, които вършат зло ще получат сурово наказание.

23. Ти ще видиш вършещите зло в страх заради онова, което те са си заслужили и то непременно ще ги застигне. Но онези които вярват и вършат добри дела, ще бъдат по поляните на Райските Градини. Те ще получат от своя Повелител онова, което пожелаят. Това е голямата щедрост на Бога.

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝١٨

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۝١٩

إِلَّا إِنْ الَّذِينَ يُنَادُونَ فِي السَّاعَةِ لِفَضْلِهِ يَكِيدُ ۝٢٠

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۝٢١

وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝٢٢

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٢٣

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۝٢٤

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ ۝٢٥

الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝٢٦

24. Това е то, за което Аллах праща блага вест на Своите слуги, които вярват и вършат добри дела. Кажете: "Аз не искам никаква награда от вас, освен това, че аз ви призовавам към Бога поради любовта ми към родството." И онзи който си спечели добро дело, Ние увеличаваме доброто му за това. Наистина Аллах е Най-Всепоощаващ и Напълноценящ.

25. Нима те казват: "Той е скроил лъжа срещу Аллах?" Ако на Аллах Му беше угодно така, Той би могъл да запечата сърцето ти така, както Той е запечатал сърцата на твоите врагове. Но Аллах изличава лъжата чрез теб и утвърждава истината чрез Своите думи. Наистина, на Него Му е известно много добре какво има в гърдите.

26. И Той е Онзи, Който приема разкаянието на Своите слуги и прощава греховете. И Той знае какво правите вие.

27. И Той приема молитвите на онези, които вярват и вършат добри дела и им дава още повече от Своята милост; а що се отнася до неверниците, те ще получат сурово наказание.

28. И ако Аллах увеличи средствата за препитание на Своите слуги, те ще се разбунтуват на земята, но Той изпраща долу по мяра угодна на Него. Наистина, Той е Всеведущ и Всевиждащ по отношение на Неговите слуги.

29. И Той е Онзи, Който изпраща долу дъжд след като те са се отчаяли и разпростира Своята милост. И Той е Защитникът, Достоеен за всяка похвала.

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝٢٤

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَبْحِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُجِيبِ الْحَقَّ يَكَلِّمُتُهُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٢٥

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝٢٦

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝٢٧

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝٢٨

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝٢٩

30. И между Неговите Знамения е сътворяването на небесата и на земята и всякакви живи същества, които Той е разселил и по двете. И Той има силата да ги събира заедно, когато на Него Му е угодно.

P. 4.

31. И каквото и нещастие да ви сполети, то се дължи на онова, което са извършили собствените ви ръце. И Той ви прощава много от *вашиите* грехове.

32. И вие не можете да провалите Божията замисъл на земята, нито пък можете да имате някакъв друг помощник или приятел освен Аллах.

33. И сред Неговите Знамения са корабите в морето, подобни на планински върхове:

34. Ако на Него Му е угодно така, Той може да направи така че вятърът да стихне съвсем и те да останат напълно неподвижни на неговата повърхност – в това, наистина има Знамения за всеки човек, който е много търпелив и благодарен –

35. Или пък Той може да погуби хората заради онова, което те са и заслужили – но Той им прощава много от техните грехове

36. И Той ги погубва така, че онези, които спорят за Знаменията на Аллах да могат да разберат, че те нямат никакво убежище.

37. И всичко което ви е дадено е само временно утешение в този живот, но

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣١﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

أَوْ يُوقِعُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

онова, което е при Аллах е много по-добро и трайно за онези, които вярват и възлагат своето упование на техния Повелител,

38. И които избягват най-тежките грехове и мерзости и, когато те се разгневят, те прощават,

39. И онези които се вслушват в своя Повелител и съблюдават Молитвата и чиито дела *се решават* по взаимно съгласие и които жертвуват от онова, което Ние сме осигурили за тях,

40. И онези които, когато им се причини зло, се защищават.

41. И възмездие за обида е подобна обида; но онзи, който прости и чиято прошка води до поправяне, неговата награда е от Аллах. Наистина, Той не обича онези, които вършат зло.

42. Но не заслужават упрек онези, които се защищават след като са били обидени.

43. Подлежат на упрек само онези, които обиждат хората и вършат беззаконие на земята без всякакво основание. Такива ще получат сурово наказание.

44. А онзи който е търпелив и прощава – това наистина е признак на силен характер.

45. И онзи когото Аллах счете за заблудил се – за него след това няма никакъв защитник. И Ти ще видиш онези, които вършат зло, когато те видят наказанието, как казват: “Има ли някакъв начин за връщане?”

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الذُّمِّ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤١﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَلَنْ أَنْتَصِرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٣﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

وَلَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ لِسِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٥﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَائِيٍّ ۚ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

46. И ти ще ги видиш изправени пред Огъня как свеждат *очите си*, унизени от позор и как гледат крадешком към него. И онези, които вярват ще кажат: “Губешите са наистина онези, които погубват и себе си и семействата си в Деня на Възкресението.” Пазете се! Злосторниците *ще останат* във вечно наказание.

47. И те си нямат никакви други помощници, които да им помогнат, освен Аллах. А пък онзи, когото Аллах счете за заблудил се, за него няма никакъв изход *въобще*.

48. Вслушвайте се в своя Повелител преди да дойде ден, който няма да може да бъде отвърнат против волята на Аллах. За вас в този ден няма да има никакво убежище, нито пък ще има за вас никаква *възможност* за отричане.

49. Но ако те се отвърнат, Ние не сме те изпратили за техен настойник. Твоето единствено задължение е само да предадеш *Посланието*. И наистина, когато Ние накараме някой човек да вкуси от Нашата милост, той ликува заради нея. Но ако го сполети зло поради онова, което ръцете им са изпратили предварително, тогава, ето! Човекът е неблагодарен.

50. На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. Той създава онова, което на Него Му е угодно. Той дарява с дъщери онези, които на Него Му е угодно и синове на онези, които на Него Му е угодно;

51. Или пък, Той ги смесва, мъжки и женски, и прави ялов, когото на Него

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ
يُنْظَرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٤٦﴾

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مَنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٧﴾

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ تَوَمَّدٍ وَمَا لَكُمْ
مِنْ تَكْوِينٍ ﴿٤٨﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَحَ
بِهَا وَإِنْ تَصْبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَنَاقِدْ مَتَّ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذُّكُورَ ﴿٥٠﴾

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ

Му е Угодно. Той е Всезнаещ и Всесилен.

52. И невъзможно е за човек Аллах да разговаря с него другояче освен чрез откровение, или чрез завеса или като изпрати Пратеник, за да бъде възвестено, по Негова повеля онова, което на Него Му е угодно. Наистина, Той е Всевишният и Премъдрият.

53. И по този начин сме ти възвестили и на теб Словото по Наша Заповед. Ти не знаеше каква е нито Книгата, нито вярата. Но Ние направихме това откровение светлина, чрез която Ние напътствуваме онези от Нашите слуги, които на Нас Ни е угодно. И ти, наистина, напътствуваши човечеството по правия път,

54. Пътя на Аллах, Комуто принадлежи всичко, което се намира на небесата и на земята. Пази се! При Аллах се завръщат всички неща.

عَقِيبًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ
مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥٢﴾

وكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾

صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
﴿٥٤﴾ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٥﴾

ГЛАВА 43
АЛ ЗУКРУФ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според Куртуби, учените имат напълно единодушно мнение, че настоящата *Сура* е открита в Мекка. Ибн Аббас също оказва силната си подкрепа на това виждане. Обаче, трудно може да се определи точната дата на откровението. Научното мнение е общо взето склонно да го отнесе към края на четвъртата или началото на петата година от Призива. Предходната *Сура* завършва с мисълта, че откровението, което се спуска върху Божиите Пратеници и Пророци по Божя заповед, съдържа елемент на мистерия. По-нататък се заявява, че преди върху светя Пророк наистина да се спусне откровение, той нямал представа от неговия характер и значение. Настоящата *Сура* започва с утвърждението, че тъй като Коранът е бил открит с най-ясен и красноречив език и тъй като той се занимава също така с всички основни истини, а неговите учения са лесно разбираеми, то въпреки на мистерия в неговата откровение, няма никакви разумни основания той да бъде отхвърлен от когото и да е. После се казва, че Бог няма да престане да изпраща нови откровения винаги когато действително има нужда от тях, така както и Божиите Пророци не са престанали да идват, защото им се надсмиват и подиграват. Явлението пришествие на Божествени Реформатори ще продължи да съществува въпреки всичко, което неверниците могат да кажат или да направят.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура*, както и предходните три Глави, започва с декларацията, че Коранът е бил открит от Бога, Повелителят на всяка Чест и Възхвала и продължава да се занимава с темата за Божието Единство, нейната основна тема – по начин и форма, различни от онези по които е била третирана в останалите Глави на групата “Ха Мим”. Тя казва, че Бог, за да установи Своего Единство, е изпращал, от незапомнени времена, Свои Пратеници и Пророци. Те проповядвали и учили, че Бог е Един. Тях ги отхвърляли, отблъсквали и преследвали. Но това не накарало Бога да престане да изпраща нови Пророци и

откровения. Пророците продължили да се появяват своевременно и най-великият от тях се появил в лицето на Светия Пророк Мохамед. *Сурата* развива този аргумент и казва, че Бог е създал небесата и земята в служба на човека и е осигурил напълно неговите физически нужди. След като е положил толкова грижи да подsigури материалните му нужди и физически удобства, невъзможно е да си представим, че Той може да пренебрегне или забрави да положи същите грижи за подsigуряването на неговите морални и духовни изисквания. Бог изпраща ново откровение именно, за да задоволи моралните нужди на човека. Но в своето невежество и глупост, неверниците издигат равни на Бога в различни форми и от различни видове; и дори стигат до там, че да прехвърлят отговорността за своите идолопоклоннически обреди върху Бога, като заявяват нахално, че ако Бог би пожелал така, те не биха се кланили на идоли. Този аргумент противоречи на човешката интелигентност и здрав разум и никое Свято Писание не го подкрепя. Истинската причина за неверието на неверниците се крие в тяхната гордост и самомнителност, защото Коранът, както казват те, не е бил открит на някой велик човек. В отговор на тази надменна поза на превъзходство, неверниците получават суров упрек, че онова, което те наричат величие, няма никаква тежест в очите на Бога. И ако не беше опасността, че заличаването на различията в богатство, положение и статут би направило обществения ред невъзможен и би създало хаос, Бог би дал на неверниците тонове злато и сребро и то до такава степен, че дори стълбищата в домовете им биха били направени от злато, защото тези неща не означават нищо в очите на Бога. Така както беше заявено по-горе, главната тема на *Сурата* е безпощадното заклеймяване на идолопоклонничеството. Но докато Коранът заклеймява идолопоклонничеството, той уважава Исус, който, според християните, е обект на поклонение, като велик и благороден Пратеник на Бога, добавяйки, че той е призовал своя народ да се кланя на Единния Бог, но те пренебрегнали неговите учения и обожествили него. Така че вината е у тях, а не у него. *Сурата* завършва с кратка, но много ясна и убедителна беседа за Божието Единство.

Ал ЗУКРУФ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Ха Мим.*

3. Кълна се в тази ясна Книга,

4. Ние сме направили този Коран на ясен и красноречив език, за да можете вие да разберете.

5. И, наистина, той е в *безопасност* при Нас, запазен в Майката на Книгата, възвишен и пълен с мъдрост.

6. Тогава, подобава ли Ни да ви отнемем Напоминанието и да ви пренебрегнем само защото вие сте разточителен народ?

7. И колко много Пророци сме изпратили Ние сред предишните народи!

8. Но при тях никога не се появи Пророк без те да започнат да му се надсмиват.

9. И Ние погубихме *онези*, които бяха по-могъщи по сила от тези и примерът на предишните народи е вече минала работа.

*Достойният за Хвала, Повелителят на честта.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمِّ ②

وَالكِتَابِ الْبَيِّنِ ③

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَىٰ حَكِيمٌ ⑤

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْ مِثْلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

10. И ако ти ги попиташ: “Кой е сътворил небесата и земята?” те непременно ще отговорят: “Сътворил ги е Могъщият, Всезнаещ *Бог*.”

11. Той, Който е направил земята люлка за вас и е прокарал пътища през нея, за да можете вие да следвате правия път;

12. И Който спуска долу вода в необходимото количество и с която Ние съживяваме земята – така както ще бъдете съживени и вие; –

13. И Който е създал всички двойки същества и е направил за вас кораби и говеда, за да можете да пътувате с тях,

14. За да можете да седите здраво на гърбовете им, а след това, когато сте седнали здраво на тях, да си спомните за милостта на вашия Повелител и да кажете: “Свят е Той, Който е подчинил това на нас, след като ние *самите* нямаме сили да го подчиним!”

15. “И ние наистина ще се върнем при нашия Повелител.”

16. И те назовават част от Неговите слуги – Негови *деца*. Наистина, човекът е явно неблагодарен.

Р. 2.

17. Нима Той си е взел дъщери от всичко, което е създал и ви е дарил със синове?

18. Но когато стигне вест до някой от тях за това, което той приписва на Милостивия *Бог*, лицето му потъмнява

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا ۚ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ⑫

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمُ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ⑬

لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُّقْرِنِينَ ⑭

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑮

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ⑯

أَمْ آتَاخَذَ مِنَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ⑰

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا

и той се задавя от скръб.

19. Нима вие приобщавате към Бога някой, който е отгледан сред украшения и който не е красноречив в спора?

20. И те описват ангелите, които са слуги на Милостивия Бог, като женски. Нима те са били свидетели на тяхното създаване? В такъв случай тяхното свидетелстване ще бъде отбелязано и те ще бъдат разпитани.

21. И те казват: “Ако така беше угодно на Милостивия Бог, ние нямаше да се кланяме на тях.” Те нямат никакви знания за това. Те само предполагат.

22. Нима Ние сме им дарили Свято Писание преди това, към което те се придържат здраво?

23. Не, те казват: “Ние заварихме нашите бащи, че следват определена вяра и ние следваме техните стъпки.”

24. И винаги е било така: Ние никога не сме изпратили някой Предупредител преди теб до някой град, без неговите зли главатари да не кажат: “Ние заварихме нашите бащи, че следват определена вяра и ние следваме техните стъпки.”

25. Техният Предупредител каза: “Какво! Даже ако аз ви нося по – добро напътствие от онова, което са следвали вашите бащи?” Те казаха: “Ние наистина не вярваме в онова, с което вие сте изпратени.”

26. И така, Ние ги наказахме. Вижете,

ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ①

أَوْ مَنْ يَنْشَوْنَ فِي الْجَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخَصَامِ غَيْرُ

مُبِينٌ ②

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِثَاءً

أَشْهَدُ وَأَخْلَقَهُمْ سَتَكُنُّبُ شَهَادَتِهِمْ وَيُسْأَلُونَ ③

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ④

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكُونَ ⑤

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ

مُتَّبِعُونَ ⑥

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ

إِلَّا قَالَ مُتَرَفُّوهَُا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ⑦

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ⑧

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

тогава, какъв беше краят на онези, които отрекоха Пророците.

P. 3.

27. И си спомнете, когато Аврам каза на баща си и на своя народ: “Аз наистина се отричам от онова, на което вие се кланяте”,

28. “Освен от Онзи, Който ме е създал и Той несъмнено ще ме напътствува.”

29. И Той постановил да стане като постоянно повтарящо се слово сред потомците му това, че те да прибягват до Бога.

30. Не, но аз позволих на тях и на бащите им да живеят във временно доволство, докато при тях стигне Истината и един Пратеник, който прави ясно своето Послание.

31. Но, когато истината стигна до тях, те казаха: “Това е магия и ние я отхвърляме.”

32. И те казват: “Защо този Коран не е бил изпратен на някой велик човек от двата града?”

33. Нима те разпределят милосърдието на твоя Повелител? Именно Ние разпределяме между тях средствата им за съществуване на този свят и Ние издигаме някои от тях над другите по степен на достойнство, така че някои от тях да подчинят други на себе си. И милостта на твоя повелител е много по-добра от онова, което те натрупват.

وَالْمُكَذِّبِينَ ⑨

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ

مِمَّا تَعْبُدُونَ ⑩

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ⑪

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ⑫

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ

وَرَسُولٌ مُبِينٌ ⑬

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ

كَافِرُونَ ⑭

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ

عَظِيمٍ ⑮

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ

مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا

وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْعُونَ ⑯

34. И ако не беше поради това, че *целият* човешки род щеше да се превърне в хора от един и същи *тип*, Ние бихме дали на онези, които не вярват в Милостивия Бог сребърни покриви за техните къщи и *сребърни* стълби, по които да се качват;

35. И *сребърни* врати за къщите им и *сребърни* ложета, на които те да могат да си почиват,

36. И *други* видове украшения. Но всичко това е само *временно* представяне на блага в настоящия живот. А Бъдният Живот с твоя Повелител е за праведните.

Р. 4.

37. И онзи който се отвърща от поменаването на Милостивия Бог, Ние му определяме един сатана, който става негов приятел.

38. И наистина, такива приятели ги отвърщат от *Божия* път, но те си мислят, че са напътствувани правилно;

39. Докато, когато някой такъв дойде при Нас, той казва на *своя* приятел: “О, ако между теб и мен имаше разстояние колкото от изтока до запада!” Колко зъл приятел е той!

40. “И *фактът*, че вие двамата споделяте наказанието няма с нищо да ви помогне в този ден, защото вие постъпвахте несправедливо.”

41. Можеш ли ти, тогава, да накараш глухите да чуят, или да напътствуваш слепите и онези, които се намират в явно заблуждение?

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِنِ
يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوقِيَهُمْ سُقُوطًا مِّنْ فَضْرِهِ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِيُوقِيَهُمْ أَتُوبًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكُونَ ﴿٣٥﴾

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
﴿٣٦﴾ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٨﴾

وَأَنَّهُمْ لِيَصَدَّ وَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدُ
الْمَشْرِقَيْنِ فَيُخَسِّ الْقَرِينَ ﴿٤٠﴾

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿٤١﴾

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَرَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٢﴾

42. И ако Ние те приберем от там, ще поискаме възмездие от тях,

43. Или ще ти покажем онова, което сме им обещали, защото Ние, наистина, имаме пълна власт над тях.

44. Така че, ти се придържай здраво към онова, което ти е било открито, защото ти си на правия път.

45. И наистина, това е *источник* на чест за теб и за твоя народ и вие всички ще бъдете призовани за отчет.

46. И попитай онези Наши Пратеници, които Ние изпратихме преди теб: “Постановихме ли Ние някакви други божества освен Единния, Милостивия, за поклонение?”

Р. 5.

47. И Ние изпратихме Мойсей с Нашите Знамения при Фараона и неговите вождове и той каза: “Аз наистина съм Пратеник на Повелителя на световите.”

48. Но, когато той отиде при тях с Нашите Знамения, ето! Те му се надсмяха!

49. И Ние не им явихме нито едно Знамение, което да не беше по – голямо от *предшествуващото* го и Ние ги поразихме с наказание, за да може те да се обърнат към *Нас*.

50. И те казаха: “О, ти, магьоснико! Моли се за нас на твоя Повелител, в съответствие със завета, който Той е сключил с теб, защото, тогава, ние непременно ще приемем напътствието.”

فَمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤٢﴾

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

فَأَسْتَمِمْكَ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّا كَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾

وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٥﴾

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا
﴿٤٦﴾ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُّعْبَدُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٩﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
وَإِذْ نُرِيهِمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ الشُّجْرَادُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عِندَكَ
إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥١﴾

51. Но, когато Ние снемем от тях наказанието им, ето! Те погизиха своето слово.

52. И Фараонът заяви на своя народ, казвайки: “О, народе мой! Нима Египетското царство не принадлежи на мен и тези ручей не текат под мен? Нима, тогава, не виждате?”

53. “Не, аз съм по-добър от този презрян човек, който почти не може да се изрази правилно.”

54. “И защо тогава не са му дарени златни гривни или не го придружават ангели в стройни редици?”

55. По този начин, той измами народа си и те му се покориха. Те бяха, наистина, покварен народ.

56. Така че, когато те предизвикаха Нашия гняв, Ние поискаме от тях възмездие и ги удавихме всички.

57. И Ние направихме от тях урок и пример за бъдните поколения.

Р. 6.

58. И когато синът на Мария се споменава като пример, ето! Твоят народ започва да вдига шум за това;

59. И те казват: “Той ли е по-добър или нашите богове?” Но те ти казват това само за да спорят. Не, те са хора, които обичат да спорят.

60. Той беше само Наш слуга, когото Ние дарихме с Нашата милост и го направихме пример за децата на Израел.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يُقَوْمُ الْيَسَّىٰ إِلَىٰ مُلْكِ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُي وَلَا يُكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

فَلَمَّا أَسْفَوْا أَنْتَقْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

وَقَالُوا ۖ إِلَهِنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٩﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنَىٰ ۖ إِسْرَءِيلَ ﴿٦٠﴾

61. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние бихме могли да сътворим от вас ангели на земята като нейни наследници.

62. Но, наистина, той беше Знамение за Часа. Ето защо, не се съмнявайте въобще в това, а следвайте мен. Това е правият път.

63. И не допускайте Сатаната да ви отвръща, защото той наистина е ваш явен враг.

64. И когато Исус дойде с ясни доказателства, той каза: “Наистина, аз дойдох при вас с мъдрост и да ви изясня онова, за което имате разногласия. Така че, бойте се от Аллах и ми се покорявайте.”

65. “Наистина Аллах е моят и вашият Повелител. Така че, покланяйте му се. Това е правият път.”

66. Но различните групи сред тях изпаднаха в разногласия помежду си. Така че, тежко на злосторниците заради наказанието в един тъжен ден.

67. Те само очакват внезапното идване на Часа при тях, когато те не го виждат.

68. В този ден приятелите ще станат врагове, освен праведните.

Р. 7.

69. “О, слуги Мои, за вас няма да има страх и печал в този ден;”

70. “Вие, които вярвахте в Нашите Знамения и се подчинявахте”,

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَإِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٦٥﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا

الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٧﴾

يَعْبَادُ لَاخَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخْرُونَ ﴿٦٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. “Влезте в Градината, вие и жените ви, почитани и щастливи.”

72. Тях ще ги обслужват със златни чинии и чаши и там ще има всичко, което душите им пожелаят и *което* радва окото. “И те ще обитават там.”

73. “И това е Градината, която вие наследихте заради делата си.”

74. “Там за вас има изобилие от плодове, които вие ще ядете.”

75. Виновните непременно ще обитават в наказанието на Ада.

76. То няма да бъде смекчено за тях и те ще се отчаят.

77. И Ние не им навредихме, но те сами си навредиха.

78. И те ще викат: “О, господарю! Нека твойт Повелител приключи с нас!” Той ще каже: “Вие трябва да останете.”

79. *Бог ще каже:* “Ние наистина ви донесохме истината, но повечето от вас възневидяха истината.”

80. Решили ли са те начина си на действие? Тогава и Ние *също* сме решили.

81. Нима те си мислят, че Ние не чуваме техните тайни и частните им съвещания? Да! И Нашите Пратеници (ангелите) стоят при тях и записват *всичко*.

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ﴿٤١﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٤٤﴾
إِنَّ الْجَرِيمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٤٥﴾

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٦﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَادُوا يٰمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكْرُورُونَ ﴿٤٨﴾

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَلْحَقِّ كَرْهُونَ ﴿٤٩﴾

أَمْ أَمْرًا بَرًّا أَمْ فَإِنَّا مَبْرُمُونَ ﴿٥٠﴾

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ

وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٥١﴾

82. Кажи: “Ако Милостивият Бог имаше син, аз щях да му се поклоня пръв.

83. Свят е *Аллах*, Повелителят на небесата и на земята, Повелителят на Трона и *Той е свободен* от всичко онова, което приобщават към *Него*.

84. И така, остави ги да се отдават на празни разсъждения и да се забавляват, докато не посрещнат онзи Ден, който им е обещан.

85. И Той е Богът на небето и Богът на земята и Той е Мъдрият и Все-Знаещият.

86. И благословен е Онзи, на Когото принадлежи царството на небесата и на земята и на всичко, което се намира между тях и при Него е знанието за Часа и при Него ще се върнете всички вие.

87. И онези, които те призовават наред с Него, нямат никакви възможности за застъпничество, освен онзи от тях, който свидетелствува за истината и те го знаят.

88. И ако ги попиташ: “Кой ги е създал тях?”, те непременно ще кажат “Аллах.” Защо, тогава, те се отвършат?

89. *Кълна се в неговия повтарящ се* вик: “О, Повелителю мой!” че това са хора, които няма да повярват.

90. Ето защо, отвърни се от тях и кажи: “Мир вам!” и те скоро ще могат да разберат.

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨٢﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٨٣﴾

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٨٤﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

وَقِيلَ لَهُ رَبِّ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

يٰٓعِزُّ فَاصْصَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

ГЛАВА 44
АЛ ДУХАН
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИТО

Всички авторитети, включително и Ибн Аббас и Ибн Зубаир са съгласни, че настоящата *Сура* принадлежи към средния Меккански период. Нолдеке отнася нейното откровение към шестата или седмата година от Призива. В заключителните си стихове, предходната *Сура* прави патетична пепратка към агонизираните изблици на кървящото сърце на Светия Пророк, поради това че въпреки всичките му усилия, неговото Послание не успяло да предизвика съответния отклик на неговите сънародници. В отговор на неговите викове на агония, на Светия Пророк му се казва да пренебрегне техните слабости и да призове Божията милост върху тях, защото по този начин неговата молитва ще привлече Божията благословия и ще ги накара да разберат своята грешка и да започнат да се вслушват в него. Настоящата *Сура* започва с декларацията, че Коранът, който обяснява напълно истините и реалностите на живота, е бил открит в един период на духовна тъмнина, за да измъкне човечеството от греха. Настоящата *Сура* е петата от групата *Ха Мим*. Подобно на предшестващите Глави и тя започва с темата за откровението на Корана, макар и в по-различна форма и контекст. Тя започва с темата, че винаги когато тъмнината забули лицето на земята и човечеството затъва здраво в тинята на морално безразличие, Бог издига някой Пратеник и му дава ново Послание, за да спаси света и му вдъхне нов живот. Божии Пророци са се появявали винаги в такива периоди на упадък и сега, когато моралната нужда на човечеството е най-голяма, а духовният мрак е най-плътен и всеобгръщащ, Бог е издигнал най-великия от своите Пратеници и му е дал своя последен и най-съвършен Закон: Коранът. Пришествието на Светия Пророк не е някакво ново явление. Божии Пратеници са се появявали и преди него в най-подходящото време, като най-изявен сред тях е Мойсей. След това *Сурата* дава патетично описание на ужасната съдба, сполетяла Фараона и неговия народ. Те завършили позорно и безславно живота си, а Бог избрал израелитяните, за да ги дари със Своята особена милост. Ето как Бог осъществява преобразованието на един народ. По-нататък се казва, че

човешкият живот има една голяма мисия. И именно, за да се изпълни тази мисия Бог въздига Пророци на света. *Сурата* завършва с мисълта, че принципите и идеалите на Исляма са били преподавани по най-ясен и убедителен начин.

АЛ ДУХАН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Ха Мим.*

3. Кълна се в тази ясна Книга.

4. Наистина, Ние я открихме в една благословена Нощ. Наистина, Ние винаги сме предупреждавали против злото.

5. В нея се решават всички мъдри дела,

6. По Наша собствена повеля. Наистина, Ние винаги сме изпращали Пратеници,

7. Като милост от твоя Повелител. Наистина, Той е Всечуващ и Все-знаещ,

8. Повелителят на небесата и на земята и на всичко, което се намира между тях, ако вие само имате вяра.

9. Няма никакъв друг Бог освен Него. Той дарява живот и праща смърт. Той е вашият Повелител и Повелителят на вашите праотци.

10. И въпреки това, те се забавляват със съмнения.

11. Но ти следи за деня, когато небето ще породи видим дим,

*Достойният за Хвала, Повелителят на Честта.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمِّ ②

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ④

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ⑧

لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑨

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ⑪

12. Който ще обгърне хората. Това ще бъде болезнена мъка.

13. Тогава хората ще заплачат: “Повелителю наш, избави ни от тези мъчения, защото ние наистина сме вярващи.”

14. Как могат те да извлекат някаква полза от увещанието, когато при тях вече бе дошъл Пратеник, който им обясни нещата ясно,

15. И въпреки това, те се отвърнаха от него и казаха: “Това е един подучен човек, един обладан.”

16. Ние ще отвърнем наказанието ви за кратко време, но вие, несъмнено, ще се върнете към неверието си.

17. В деня когато Ние ще ви хванем с голям захват, тогава, Ние непременно ще поискаме точно възмездие.

18. И Ние подложихме на изпитание народа на Фараона и при тях отиде един благороден Пратеник,

19. Който каза: “Предай ми слугите на Аллах. Аз наистина съм ваши Пратеник, верен на моя дълг;”

20. “И не се превъзнасяй пред Аллах. Наистина, аз идвам при вас с ясни пълномощия.”

21. “И аз търся убежище при моя Повелител и вашия Повелител, за да не ме пребиете с камъни.”

22. “И ако не ми вярвате, тогава, се дръпнете на разстояние от мен.”

يَغْشَى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑬

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ⑭

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ⑮

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ⑯

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ⑰

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ⑱

أَن أَدَّوْا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ⑲

وَأَن لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ سُلْطٰنٍ مُّبِينٌ ⑳

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُون ㉑

وَإِن لَّمْ تَوْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُوكَ ㉒

23. После той се помоли на своя Повелител, казвайки: "Тези са наистина грешни хора."

24. Бог каза: "Отведи Моите слуги през нощта, защото непременно ще те преследват."

25. "И напусни морето по времето, когато е неподвижно. Наистина, тяхната войска е обречена на гибел чрез удавяне."

26. Колко много градини и извори оставиха те след себе си!

27. И ниви и величави чертози!

28. И удобства, на които те се наслаждавах!

29. Така беше писано да бъде. И Ние направихме всичко това наследство на друг народ.

30. И нито небето, нито земята ги оплакаха, нито им бе дадена отсрочка.

Р. 2.

31. И Ние избавихме децата на Израел от унижителното мъчение,

32. Наложено им от Фараона; той беше наистина надменен и даже и разточителен.

33. И Ние ги избрахме съвсем съзнателно, поставяйки ги над всички други народи от онова време.

34. И Ние им дарихме няколко Знамения, в които се криеше ясно изпитание.

لَقَدْ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

فَأَسْرِعْ بَعْدِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٤﴾

وَأَتْرِكِ الْبَحْرَ هَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٨﴾

كَذَلِكَ وَادْرَأْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْبَهِينِ ﴿٣١﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرِفِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

35. Тези хора определено казват:

36. "Това е само нашата първа и единствена смърт, след която няма живот и нас няма да ни възкресят отново."

37. "Така че, върнете към живот нашите бащи, ако говорите истината."

38. Те ли са по-добри или народът Туба и онези, които са били преди тях? Ние ги погубихме, защото те бяха грешници.

39. И Ние не сме създали небесата и земята и всичко, което се намира между тях за развлечение.

40. Ние сме ги създали не иначе, а в съответствие с изискванията на истината и справедливостта, но повечето от тях не разбират.

41. Наистина, Денят на Решението е определеното време за всички тях,

42. Денят, когато приятелят няма да може да помогне с нищо на приятеля си, нито пък на тях ще им бъде оказана някаква помощ,

43. Освен онези, към които Аллах прояви милост. Той е Могъщият и Милосърдният.

Р. 3.

44. Наистина, дървото на Закум

45. Ще бъде храната на грешниците,

46. Подобно на разтопена мед, то ще кипи в техните утробы,

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِنُشْرَيْنَ ﴿٣٦﴾

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٩﴾

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

يَعْلَمُ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّكُومِ ﴿٤٤﴾

طَعَامُ الْآثِمِينَ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

47. Подобно на кипяща, вряла вода.

48. (Ще бъде казано:) “Грабни го и го хвърли в средата на пламтящия Огън.”

49. “После излей на главата му мъченията на врялата вода.”

50. “Вкус и от това! Ти се смяташе за могъщ и честен.”

51. “Това, наистина, е онова в което се съмняваше.”

52. Наистина, праведните ще бъдат на сигурно място,

53. Сред градини и извори,

54. Облечени в тънка коприна и тежък брокат с лице един към друг.

55. Така ще бъде това. И Ние ще ги съчетаем с прекрасни девойки с големи прелестни очи.

56. И там ще искат всякакви плодове в мир и безопасност.

57. И там те няма да вкусят от смъртта, освен своята първа смърт. И Той ще ги спаси от наказанието на пламтящия Огън,

58. Като проява на милост от страна на твоя Повелител. Това е върховното тържество.

59. И Ние сме го направили (Корана) лесен на твоя език, за да може те да се вслушат в него.

60. Така че, ти чакай и те също така чакат.

كَغَلِي الْحَيَمِ

خُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَيَمِ

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَ

وَقَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

فَاتَّبَعْنَاهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

فَإِذْ تَقْبَلُهُمْ فِي يَوْمٍ ثَوِيٍّ

ГЛАВА 45

АЛ ДЖАСИЯ (Откровение преди Хиджра)

Подобно на другите Глави от групата “Ха Мим” и настоящата сура е открита в Мекка. Но за нейното откровение не може да се посочи точна дата, макар че Нолдеке я отнася непосредствено след 41-та сура. Тя започва с изявлението, че така както един навременен дъжд дава живот на мъртвата земя, така и един Божи Пророк бил въздигнат, когато хората станали морално покварени. А тъй като хората станали морално покварени, Бог сега е издигнал Светия Пророк Мухамед, за да ги поправи.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Подобно на предшестващите пет Глави и настоящата Сура започва с проблема за откровението на Корана и Божието Единство, които представляват нейните главни теми и привежда като примери: сътворението на човека и на целия животински и растителен свят на земята, спускането на навременен дъжд от облаците, който съживява мъртава земя, чудното сътворение на вселената и пълният и цялостен модел и ред, които доминират в и обхващат изцяло вселената като велики Знамения, показващи съществуването на едно Непогрешимо и Всесилно същество зад всичко това и след тоава приканва неверниците да помислят как Мъдрото Същество, Кое е подсигурило така чудесно краткия и временен живот на човека на земята, може да пропусне да подсигури по същия начин и неговия вечен живот. Подсигурияването на духовните нужди на човека става чрез откровението, което се спуска върху Божиите Пратеници, за да поведат човека към великата цел на неговия живот. След това *Сурата* казва, че Бог не позволява на никого да се намесва в онова, което Той е осигурил за моралното и духовно възрждане на човека, е също така не позволява и на един лъжец да преуспява. Рано или късно самозванецът завършва зле. Но мисията на Светия Пророк напредва непрестанно. Това е положително доказателство за факта, че той не е лъжец, а истински

АЛ ДЖАСИЯ
(Откровение преди Хиджра)

Пратеник на Бога. След това *Сурата* дава още един аргумент, за да докаже и потвърди претенцията на Светия Пророк, т. е. че всички природни сили работят в подкрепа и утвърждаване на неговата каузва. Поради това, тя непременно ще успее. После се прави кратка препратка към Законодателството на Мойсей и се заявява, че Коранът е бил открит, защото Тората не е успяла да задоволи духовните нужди на човека. Той също така изпълнява пророчествата, направени в Тората, за пришествието на един Пророк измежду събратята на израелитяните (Deut. 18:18) По-нататък *Сурата* казва на неверниците, че Бог е създал човека за постигането на една велика и благородна цел; ето защо, един по-добър и по-пълнен живот, който няма край, го очаква на оня свят. Единствено само по този начин може да се оправдае съществуването на човека. *Сурата* завършва с кратко, но много ефективно описание на Деня на Страшния Съд. Но преди да дойде този ден, неверниците ще трябва да дадат обяснение още в този живот, защо не са се покорявали на Божиите Пророци и са ги пренебрегвали. Към тях се отправя предупреждение, че ако те не се покаят и не се поправят, ще бъдат осъдени на неуспехи и мъки за цял живот.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ха Мим.*

حَمِّمْ ②

3. Откровението на тази Книга идва от Аллах, Могъщия и Мъдрия.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

4. Наистина, и на небесата и на земята има Знамения за онези, които вярват.

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ④

5. И във вашето собствено сътворяване и в това на всички същества, които Той е пръснал по цялата земя има Знамения за хората с твърда вяра.

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ⑤

6. И в редуването на нощта и деня, и в даровете, които Аллах спуска от небето, чрез които Той съживява земята след нейната смърт, и в промяната на ветровете има Знамения за хората, които се опитват да разберат.

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

7. Това са Знаменията на Аллах, които Ние ти възвестяваме с истина. Тогава, в кое слово, след като са отхвърлили словото на Аллах и Неговите Знамения, ще повярват те?

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزُلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

8. Тежко на всеки грешен лъжец,

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

9. Който слуша да му се възвестяват Знаменията на Аллах, а след това упорствува надменно в своето безве-

يَسْمَعُ آيَاتَ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَانُ ⑨

* Достойният за Хвала, Повелителят на Честта.

рие, като че ли въобще не ги е чул. Така че, предай му вест за мъчително наказание.

10. И който, когато узнае нещо за Нашите Знамения, започва да им се надсмива. За такива е подготвено унизително наказание.

11. Пред тях е Адът; и онова, което са си заслужили няма да им помогне с нищо, нито пък ще им помогнат с нещо онези, които те са си взели за защитници, освен Аллах. И те ще получат голямо наказание.

12. Това е напътствие. И онези които не вярват в Знаменията на своя Повелител, за тях е подготвено мъчението на болезнено наказание.

Р. 2.

13. Именно Аллах е подчинил на вас морето, да може по него да плават кораби по Неговата повеля, и за да можете да търсите Неговите щедрости и за да бъдете благодарни.

14. И Той е подчинил на вас всичко, което се намира в небесата и на земята; *всичко това е* от Него. В това, наистина има Знамения за хората, които разсъждават.

15. Кажи на онези, които вярват да простят на онези, които *ги преследват* и да не се боят от Дните на Аллах, за да може Самият Той да отдаде на хората онова, което те са си заслужили.

16. Всеки който върши добро, го върши за своята собствена душа; и онзи който върши против собствената

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ①

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ②

مِنْ دَرَأِيهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ③

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ④

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑥

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑦

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ

си душа. След това, *всички* ще бъдете върнати при вашия Повелител.

17. И наистина, Ние дадохме на децата на Израел Книгата, и владичеството, и пророци и ги надарихме с добри и чисти блага и ги издигнахме над народите от *онова време*.

18. И Ние им дадохме ясни Знамения по този въпрос. И те изпаднаха в разногласия едва след като при тях дойде *истинско* знание и то поради взаимна завист. Наистина, твоят Повелител ще съди между тях в Деня на Възкресението относно онова, за което те имаха разногласия.

19. После Ние те поставихме на ясен път относно *вярата*. Така че, следвай го и не следвай злите наклонности на онези, които не знаят.

20. Наистина, те няма да ти донесат никаква полза против Аллах. А що се отнася до злосторниците, някои от тях са приятели на други, а Аллах е приятел на праведните.

21. Тази *Книга съдържа* ясни доказателства за човечеството и е и напътствие и милост за хората с твърда вяра.

22. Нима тези, които вършат зли дела си мислят, че Ние ще ги направим като онези, които вярват и вършат добри дела, така че и животът им и смъртта им да бъдат равни? Наистина зло е онова, което те си мислят.

Р. 3.

23. И Аллах е сътворил небесата и

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑧

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ⑨

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ مِمَّا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ⑩

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ⑪

إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ⑫

هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ⑬

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً فَعْيَاهُمْ ⑭ وَمِمَّا تَهْتَكُمُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑮

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ

земята с истина и за да може всяка душа да получи онова, което си е заслужила; и те няма да бъдат оцетени.

24. Нима не си виждал някой, който си е избрал за бог някаква своя измислица и когото Аллах, в Своето познание е счел за изпаднал в заблуждение, и чиито уши и сърце Той е запечатал и над чиито очи е спуснал покров? Кой, тогава, ще го напътствува него, след като Аллах *го е осъдил*? Няма ли, тогава, да се замислите?

25. И те кзават: “Няма нищо друго освен нашия настоящ живот ние живеем жи умираме тук; и нас не ни погубва нищо друго освен Времето.” Но те нямат никакви знания за това, те само правят предположения.

26. И когато на тях им се възвестяват Нашите ясни Знамения, техният единствен довод е, че казват: “Върнете обратно нашите бащи, ако сте *правдиви*.”

27. Кажи: “Аллах е *Този, Който* ви дарява живот, а след това ви изпраща смърт; после Той ще ви събере заедно в Деня на Възкресението, за което няма никакво съмнение. Но повечето хора не разбират.

Р. 4.

28. На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята и в деня, когато ще настъпи Часът, на този ден онези, които следват лъжата ще загинат.

29. И ти ще видиш всеки народ

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا تُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوَابَا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِِدُ يَخْسِرُ الْبَاطِلُونَ ﴿٣٤﴾

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً تَأْكُلُ أُمَّةً تَدْعَىٰ إِلَىٰ

коленичил. Всеки народ ще бъде призован да даде своя отчет *и на тях ще им бъде казано*: “Днес вие ще получите онова, което сте си заслужили.”

30. “Това е Нашата Книга; тя говори истината против вас. По наша повеля *всичко*, което вършехте е записано *изцяло*.”

31. Що се касае за онези, които вярват и вършат добри дела, техният Повелител ще ги приеме в Своята милост. Това е явно блаженство.

32. А що се отнася до онези, които не вярват (на тях ще им бъде казано:) “Нима Моите Знамения не ви бяха възвестени? Но вие бяхте надменни и се превърнахте във виновни хора.”

33. “И когато беше казано: ‘Обещанието на Аллах е наистина вярно, а *що се отнася до Часа*, няма съмнение, че той *ще настъпи*,’ вие казахте: ‘Ние не знаем какъв е този Час; ние смятаме, че той не е нищо друго освен предположение и ние не сме убедени.’”

34. И злите *последци* от техните дела ще им станат ясни и онова, над което те се надсмиваха, ще ги хване.

35. И *на тях* ще им бъде казано: “Днес Ние ще ви забравим така както и вие забравихте за срещата в този ваш ден. И вашето убежище е Огънят и вие няма да си имате никакви помощници.”

36. Това е *така*, защото вие се подигравахте със Знаменията на Аллах и мирският живот ви измами.” Ето защо, на този ден те няма да бъдат

كُنِيهَا ۖ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنُخِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَيِّنُ ﴿٣٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۚ إِنْ كُنَّا إِلَّا فَنَّا ۖ وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿٣٩﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٠﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِيفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٤١﴾

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمُ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ لَا يُجْرُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ

изведени от там, нито пък ще бъдат взети обратно в милостта.

يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٧﴾

37. Така че, цялата хвала принадлежи на Аллах, Повелителя на небесата и Повелителя на земята, Повелителя на всички светове.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

38. Той е Могъщият и Мъдрият.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿٣٩﴾

ГЛАВА 46

АЛ АХКАФ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Това е последната *Сура* от групата “Ал Мим”,. Подобно на други глави от тази група и тя била открита в Мекка към края на средния период от свещенничеството на Светия Пророк преди *Хиджра*. Нолдеке отнася нейното откровение непосредствено след Глава 7. Настоящата *Сура* като че ли прилича изцяло на своите посестрими *Сура* от групата “Ха Мим” по тон и смисъл. Предходната *Сура* завършва с тържествената декларация, че “Бог е Могъщ и Мъдър”. В настоящата *Сура* се прави опит да се оправдае претенцията, съдържаща се в тези думи *Сурата* твърди, че *Коранът* е бил открит от Мъдрия и Могъщ Бог. Бог е Мъдър в смисъла, че учението на *Корана* се базира на здрави и солидни основи и се подкрепя от разсъдък, здравия разум и натрупания човешк. опит; а Той е Могъщ в смисъл, че като живеят в съответствие с идеалите и принципите на *Корана*, мюсюлманите ще надделеят и ще доминират над своите противници.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Подобно на предходните шест Глави и тази *Сура* започва с проблема за откровението на *Корана* и Божието Единство, които представляват нейната главна тема и дава следните аргументи опровергаващи и долопоклонничеството: (а) Само онова Същество може да ни нарежда и да изисква от нас да обожаваме и да се кланяме на Него, Който освен че е наш Създател и Хранител е също така Всемогъщ и Всесилен и, следователно, ни принуждава да се подчиняваме на Неговите закони и заповеди; (б) Идолопоклонничеството не намира никаква подкрепа в никое откровение от Светите Писания; (в) Човешкото знание, разум и опит го отхвърлят и се бунтуват срещу него; (г) Едно божество, което не може да отгори, а и не отговаря на молитвите ни е безполезно и така наречените богове на идолопоклонниците не са в състояние да отговорят на молитвите на своите поклонници. След това *Сурата* казва, че твърдението на Светия

Пророк, че е Пророк не е ново явление. Божии Пратеници са се появявали през всички времена и сред всички народи, за да ги учат на Единството на Бога и на задълженията им към техните събратя. След това тя отхвърля като глупаво и необосновано твърдението, с което винаги излизат неверниците като оправдание за това че отричат Божието Послание, т. е. “Ако имаше нещо добро в откровението, което ни е представено, ние след като сме по-добре осведомени и поставени в живота, щеше да бъдем първите, които го приемат.” После *Сурата* казва, че докато неверниците, горди със своите големи материални ресурси и социално положение, отхвърлят Божието Послание, други, които са надарени с вяра и духовно богатство, го приемат и се придържат към него дори и при най-суровите изпитания и премеждия. след това тя прави препратка към съдбата на Аад, народ, който процъфтявал в съседство с Мекка, за да покаже, че неверието никога не води до добро. Аадийците били така напълно унищожени, че от тяхната велика и славна цивилизация не е останала никаква следа. Към своя край *Сурата* надава предупредителен зов към народа на Светия Пророк, за да не би и те да бъдат подведени от своето богатство и просперитет и от настоящата бедност и слабост на мюсюлманите и че, ако те упорствуват в отхвърлянето на Божието Послание, самият им просперитет ще се окаже тяхна гибел. *Сурата* завършва с увещание към Светия Пророк и към неговите последователи, казвайки им, че като смели привърженици на Истината, те трябва да понасят търпеливо и издръжливо всички страдания и преследвания, на които са били подложени, тъй като приближава бързо времето, когато тяхната кауза ще възтържествува и техните преследвачи ще застанат пред тях напълно опозорени и ще се молят за прошка и милост.

АЛ АХКАФ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ха Мим.*

حَمِّمٌ ②

3. Откровението на тази Книга идва от Аллах, Могъщия и Мъдрия.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

4. И Ние не сме сътворили небесата и земята и всичко, което се намира между тях иначе, освен по правда и за определен срок, но онези, които не вярват се отвръщат от онова, за което са били предупредени.

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ④

5. Кажете: “Знаете ли вие какво е онова, което призовавате наред с Аллах? Покажете ми какво са сътворили те на земята. Или, може би, те имат дял в сътворяването на небесата? Донесете ми една Книга, възвестена преди това или някакъв друг признак на знание във ваша подкрепа, ако наистина говорите истината.”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّمَّنْ قَبْلَ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

6. И кой се заблуждава повече от онези, които вместо на Аллах, се молят на такива, които няма да отвърнат на молитвите им до Деня на Възкресението, а и въобще не съзнават, че им се молят.

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ ⑥

7. И когато човешкият род бъде събран заедно, те ще станат техни врагове и поколенията ще се отрекат от тях.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑦

* Достойният за Хвала, Повелителят на Честта.

8. И когато на тях им се възвестяват Нашите ясни Знамения, онези, които не вярват казват за истината, когато тя стигне до тях: "Това е явно магьосничество."

9. Нима те казват: "Той го е подправил."? Кажи: "Ако съм го подправил, вие с нищо не можете да ми помогнете пред Аллах. Той знае много добре на какви *вредни* разговори се отдавате вие. И Той е достатъчен като свидетел между вас и мен. И Той е Най – Всепрощаващият и Милосърдният."

10. Кажи: "Аз не се отличавам от другите Пратеници, нито пък зная какво ще стане с мен или с вас *в този живот*. Аз само следвам онова, което ми е открито и аз съм просто само един Предупредител."

11. Кажи: "Ако това е от Аллах, и вие не вярвате в него, и един свидетел измежду децата на Израел свидетелствува за *пришествието* на онзи, който ще бъде подобен на самия него и той му повярва, а вие сте прекалено горди, кажете ми, *какво ще стане с вас?*" Наистина, Аллах не напътствува грешниците.

12. И онези които не вярват казват за онези, които вярват: "Ако това беше нещо добро, те нямаше да могат да ни изпреварят в постигането му." И тъй като не са били напътствувани в това, те ще кажат: "Това е остаряла измислица."

13. А преди него (Коранът) беше Книгата на Мойсей, напътствие и милост, а това е Книга на арабския език, изпълняваща предишни пророче-

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ①

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ②
كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ③

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاءٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ④

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
فَأَمَّنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ لَّا يَهْدِي الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ⑤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ⑥

وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ⑦ وَهَذَا
كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ⑧

ства, за да може тя да предупреди онези, които вършат зло и да донесе блага вест на онези, които вършат добро.

14. Наистина, онези които казват: "Нашият Повелител е Аллах," и след това останат твърди – те *няма да узнаят* нито страх, нито скръб.

15. Такива са обитателите на Градината и те ще обитават там вечно като награда за онова, което са вършили.

16. И Ние сме предписали на човека да бъде добър към родителите си. Майка му го носи с болка и го ражда с болка. И носенето му и отбиването му отнема трийсет месеца, докато, когато той достигне до пълна зрялост и стигне до четиридесетгодишна *възраст*, той казва: "Повелителю мой, дай ми *силата* да бъда благодарен за Твоята милост, с която Ти си ме дарил – мен и моите родители и за да мога да върша такива добри дела, каквито на Теб са Ти угодни. И направи потомството ми праведно за мен. Аз действително се обръщам към теб и аз наистина съм от онези, които *Ти се* покоряват."

17. Това са тези, от които Ние приемаме добрите им дела и не обръщаме внимание на лошите им дела. *Те ще бъдат* между обитателите на Градината, в изпълнение на истинското обещание, което им е било дадено.

18. Но онзи, който казва на родителите си: "Срамота е и за двама ви! Нима вие ме заплашвате с това, че аз ще бъда съживен *отново*, тогава когато толкова много поколения вече са си

وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑨

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ⑩

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑪

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ⑫ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِضْلُهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا ⑬ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ
سَنَةً ⑭ قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ⑮ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ
وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ⑯

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ
تَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ
الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ⑰

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَنْتُمَا نِفَىٰ ⑱
أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ⑲ وَهُمَا
يَسْتَعْجِلِينَ اللَّهَ وَبَلَكَ آمِنْ ⑳ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ㉑

отишли преди мен?” А те и двамата призовават с плач Аллах за помощ и му казват: “Тежко ти! Вярвай, защото обещанието на Аллах е истинско!” Но той казва: “Това не е нищо друго освен басните на древните.”

19. Това са онези, срещу които присъдата за наказание вече е влязла в сила, заедно със сборищата бесове и хора, които са си отишли преди тях. Действително те потърпяха загуби.

20. И за всички има степени на достойнство в съответствие с онова, което са вършили и за да може Аллах да им даде пълна отплата за техните дела и те няма да бъдат оцетени.

21. И в деня, когато онези, които не вярват ще бъдат изправени пред Огъня, на тях ще им бъде казано: “Вие изчерпахте всичките ваши добри неща в живота на този свят и им наслаждавахте *напълно*. В днешния ден на вас ще ви се наложи позорно наказание, заради това, че вие бяхте надменни без основание на земята и защото се държахте непокорно.

Р. 3.

22. И упомени брата на племето Аад, когато той предупреди своя народ сред пясъчните хълмове – а Предупредители е имало и преди него и след него – *казвайки*: “Не се покланяйте на никой друг освен само на Аллах, защото аз се боя за наказанието, което ще получите в един велик ден.”

23. Те казаха: “Нима ти си дошъл при нас за да ни отвърнеш от нашите богове? Тогава, доведи ни онова, с

فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ①

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْحَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ②

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ③

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْتَعْتُمْ بِهَا فَايَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ④ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِئْسَ كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ⑤

وَإِذْ كَرَّ أَخَا عَادٍ إِذْ أُنذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ السُّدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥

قَالُوا اجْعَلْنَا لِنَا فِكْنًا عَنِ إِلَهِنَا فَأَتَيْنَا بِمَا

което ни заплашваш, ако ти *наистина* си правдив.”

24. Той каза: “Знанието за *това* има само Аллах. А аз ви предавам само онова, с което бях изпратен, но аз виждам, че вие сте един *много* невеж народ.”

25. После, когато видяха наказанието, че се приближава към техните долини под формата на облак, те казаха “Това е облак, който ще ни донесе дъжд.” “Не! Това е само онова, което вие искахте да ускорите – вихър, в който се крие тежко наказание.”

26. “То ще унищожи всичко по повелята на своя Повелител.” И стях се случи така, че от тях не остана нищо, което да може да се види, освен жилищата им. По този начин Ние наказваме виновните.

27. И Ние ги бяхме укреприли твърдо в онова, в което вас не сме ви укрепили; и ние им дадохме и уши, и очи и сърца. Но техните уши, очи, и сърца не им помогнаха с нищо, тъй като те отричаха Знаменията на Аллах и онова, над което те се надсмиваха ги застигна.

Р. 4.

28. И Ние действително разрушихме градовете около вас; и ние разнообразихме Знаменията, за да може те да се обърнат към *Нас*.

29. Защо, тогава, не им помогнаха онези, които те си бяха взели за богове наред с Аллах, търсейки близост до *Него* чрез тях? Не, те измамиха напълно очакванията им. Това беше резултатът от тяхната лъжа и онова, което си бяха измислили.

تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑦

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ⑧

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ هَذَا عَارِضٌ مُسْطَرٌّ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑨

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْجَارِمِينَ ⑩ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَآفِدَةً فَأَعْمَأَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَارَهُمْ وَلَا آفِدَتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُفُهَا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑪

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ⑫

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ⑬

30. И си *спомни*, когато Ние насочихме към теб група бесове, които искаха да чуят Корана и когато присъствуваха на четенето му, те си казваха *един на друг*: “Мълчете и *слушайте*,” а, когато четенето свърши, те се върнаха при своя народ, предупреждавайки ги.

31. Те казаха: “О, народе наш, ние чухме една Книга, която е била изпратена долу след Мойсей, потвърждавайки онова, което е преди нея; тя напътствува към истината и към правия път.”

32. “О, народе наш, слушайте призоваващия към Аллах и вярвайте в Него. Той ще ви прости вашите грехове и ще ви запази от мъчително наказание.”

33. И който не се вслуша в призоваващия към Аллах, той няма да може да избяга *от Него* на земята, нито пък ще може да има някой друг защитник освен Него. Такива се намират в явно заблуждение.”

34. Нима те не са виждали, че Аллах, Който е създал небесата и земята и не се е уморил от своето създание може да дарява живот на мъртвите? Да, наистина, Той има власт над всички неща.

35. И в деня, когато онези, които не вярват ще бъдат изправени пред Огъня, на тях ще им *бъде казано*: “Нима това не е истината?” Те ще кажат: “О, да, кълнем се в нашия Повелител.” Той ще каже: “Тогава опитайте наказанието, защото вие не повярвахте!”

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ۝۳۰

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝۳۱

يَقَوْمُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْيَوْمِ ۝۳۲

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۳۳

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ فِي خَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ
بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳۴

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝۳۵

36. Ето защо, имайте търпение, подобно на Пратениците, които бяха хора със силен характер и не бързайте спрямо тях. В деня, когато те ще видят онова, което ги заплашва, на тях ще им се стори, че те са проживели само един час от един ден. *Това предупреждение* е предадено и никой друг няма да загине, освен само непокорните хора.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يُومَرُ بِرَوْنٍ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلِغْ فَنَهْلُ تُهْلِكَ
۝۳۶ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ۝۳۷

ГЛАВА 47
МОХАМЕД
(Откровение след Хиджра)

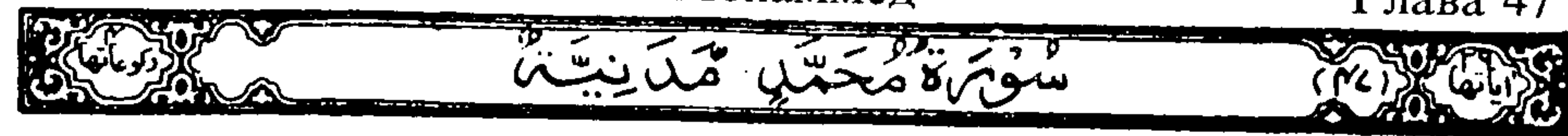
ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* е известна още и като *Китал* (война), защото голяма част от нейния текст е посветен на темата на войната – нейните причини, етични аспекти и последствия, Бойдауи, Замакшари, Саюти други смятат, че тази *Сура* е открита след Хиджра, като голяма част от нея е била открита вероятно преди Битката при Бадр, през ранните дни от живота на Светия Пророк в Медина. Към края на последната *Сура* се заявява недвусмислено и подчертано, че противопоставянето на Божието Послание, колкото и да е силно, организирано и упорито, никога няма да успее и че Истината ще възтържествува в крайна сметка. Темата придобива известна определеност в настоящата *Сура* и на неверниците се казва, че каузата на Исляма, след като преодолее всички трудности и пречки, ще възтържествува.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура* започва с предизвикателното изявление, че всички усилия на неверниците да забавят и спрат прогреса на Исляма ще бъдат сведени до нищо и положението на последователите на Светия Пророк ще се подобрява от ден на ден, а след това продължава, за да каже, че след като неверниците са извадили меч против Светия Пророк, те ще загинат от меч. След като дава на мюсюлманите определено обещание за успех срещу техните врагове, *Сурата* излага накратко важни правила за войната, като например това, че пленници могат да се вземат само след действителна битка, в която противникът е решително победен (стих 5) и това, че след свършването на войната, пленниците трябва да бъдат освободени или като проява на милост или след като платят определен откуп. По този начин *Сурата*, в кратки стихове нанася много успешен удар срещу злата практика на робството. После се заявява, че лъжата непременно ще завърши с провал. Това е урок, записан с големи букви на страниците на историята; и злата съдба на народи близки до дома им, като аадци, тамуди, мидийци, както Аад, Тамуд, както и народа на Лот, би трябвало да отворят очите на мекканците. После *Сурата* казва няколко утешителни и ободрителни думи на Светия

Пророк, като му напомня, че макар че е бил прокуден от родното му място, че е без приятели и на пръв поглед дори безпомощен, принуден да търси убежище в далечно място и сред чужди хора, неговата кауза все пак ще възтържествува. След това тя споменава накратко за целите и задачите на войната, според Исляма и завършва с увещание към мюсюлманите да се приготвят да похарчат всичко, което притежават за каузата, която им е толкова скъпа, защото да не се харчи за нея, когато каузата изисква от своите поддръжници да харчат и с двете си ръце, значи да се навреди не само на общата кауза, но и на самия индивид.

МОХАМЕД

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Онези които не вярват и отвърщат хората от пътя на Аллах – Той прави техните дела напразни.

3. Но *що се отнася до онези, които вярват и вършат добри дела и вярват в онова, което е било открито на Мохамед – а това е Истината от техния Повелител – Той сменя от тях греховете им и подобрява положението им.*

4. Това е така, защото онези които не вярват следват лъжата, а онези които вярват следват истината от техния Повелител. По този начин Аллах привежда на човешкия род сравнения за тях.

5. И когато вие се срещнете в истинска битка с неверниците, режете шиите им; и когато надделеете над тях, завържете ги здраво в окови – а след това ги освободете или като милост или като вземете откуп за тях – докато войната не сложи своето бреме. Това е *указанието*. И ако на Аллах Му беше угодно така, Самият Той щеше да ги накаже, но Неговата воля беше да изпита едни от вас посредством други. И онези които са убити в името на Аллах – Той никога няма да позволи делата им да останат напразни.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْمَنَّتُمْهُمْ فَثَدَّ وَالْوَتَاقَ ⑤ فَإِمَّا مَثًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ⑥ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَاسْتَرَعَمْتَهُمْ وَلَكِنْ لَيَبْلُوَنَّكُمْ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ ⑦ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑧

6. Той ще ги напътствува и ще подобри положението им,

7. И ще ги приеме в Градината, за която им е възвестил.

8. О, вие, които вярвате! Ако вис подпомогнете *делото на Аллах*, Той ще ви помогне и ще направи уверени вашите стъпки.

9. Но *що се отнася до онези, които не вярват*, тяхната участ ще бъде мъчителна и Той ще направи делата им напразни.

10. Това е така, защото те мразят онова, което Аллах е открил, така че, Той е направил делата им безплодни.

11. Нима те не са странствували по земята и не са видели какъв е бил краят на онези, които са били преди тях? Аллах ги е изтребил *напълно* и подобна участ очаква и невярващите.

12. Това е така, защото Аллах е Покровител на онези, които вярват, а пък за неверниците няма никакъв покровител.

Р. 2.

13. Наистина, Аллах ще приеме онези, които вярват и вършат добри дела в Градината, под която текат реки, докато онези, които не вярват се наслаждават и ядат до преяждане като говеда и тяхното убежище ще бъде Огънят.

14. И колко много градове, далеч по-могъщи от твоя град, от който си

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ①

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثْبُتْ أَقْدَامَكُمْ ③

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ④

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑤

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑥

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑦

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ⑧

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ

изгонен, сме унищожили Ние и те си нямаха никакъв помощник!

15. Нима, тогава, онзи който се опира на ясно доказателство от своя Повелител е подобен на онези, злото на чиито дела е направено да изглежда красиво в собствените им очи и които следват своите зли наклонности?

16. Описание на Градината, обещана на праведните: там текат реки с вода, която не се разваля; и реки от мляко, което не променя вкуса си; и реки от вино, което е наслада за пиещите; и реки от бистър мед. И в нея те ще имат всякакви видове плодове и прошка от техния Повелител. Могат ли онези, които се наслаждават на такова блаженство да бъдат като онези, които ще обитават в Огъня и на които им се дава да пият вряла вода, така че тя да разкъсва вътрешностите им.

17. И сред тях има някои които те слушат внимателно, докато, когато се отделят от теб, казват на онези, на които е било дадено знание: "И за какво говореше той сега?" Това са онези, чиито сърца Аллах е запечатал и които следват своите собствени зли наклонности.

18. Но, *що се отнася до* онези, които следват напътствието, Той увеличава напътствието им и ги дарява с праведност.

19. Те не очакват нищо друго освен Часа, за да може той да дойде при тях внезапно. Знаменията за него вече са дошли. Но *от каква полза ще им бъде предупреждението, когато Часът действително ги застигне?*

الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑩

أَفَن كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كُنْزِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑪

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُل الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيماً فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ⑫

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَعِ الْيَكَّ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا أُولَئِكَ الَّذِينَ كَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑬

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ⑭

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَلَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ⑮

20. Ето защо, знай че няма никакъв друг Бог освен Аллах и моли прошка за слабостите си и за вярващите мъже и жени. И на Аллах са му известни и мястото където се движите и където сте в покой.

Р. 3.

21. И онези които вярват казват: "Защо не е възвестена Сура?" Но, когато се възвести решаваща Сура и в нея се говори за война, ти виждаш как онези, в чиито сърца се гнезди някакъв недъг се взират в теб с погледа на някой, който припада от *наближаваща* смърт. И така, гибелта обхваща такива!

22. Подчинението и благото слово са по-добри за тях. И когато въпросът се реши, за тях ще бъде добре, ако са били верни на Аллах.

23. Нима, тогава, ако на вас ви се даде власт, вие ще сеете смут в страната и ще разкъсате роднинските си връзки?

24. Именно такива са онези, които Аллах проклена и които Той прави глухи и слепи.

25. Нима, тогава, те няма да се замислят над Корана или пък техните сърца са заключени с катинар?

26. Наистина, онези които обърнат гръб след като напътствието им е станало очевидно, тях ги е прелъстил Сатаната и той ги залъгва с напразни надежди.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ⑯

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَى لَهُمْ ⑰

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ⑱

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑲

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ⑳

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ㉑

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ㉒

27. Това е така, защото те са казали на онези, които ненавиждат откровението на Аллах: "Ние ще ви се подчиняваме в някои работи." И на Аллах Му са известни техните тайни.

28. Но какво ще стане с тях, когато ангелите им донесат смърт като ги удрят по лицата и гърбовете?

29. Това е така, защото те са следвали онова, което не е било угодно на Аллах и са мразели онова, което Му е било угодно на Него. Ето защо, Той е направил делата им напразни.

P. 4.

30. Нима онези, в чиито сърца се е загнездил недъг, си мислят, че Аллах няма да изкара на бял свят тяхната злоба?

31. И ако на Нас Ни беше угодно така, Ние щяхме да ти ги покажем, за да можеш да ги познаеш по техните белези. И ти непременно ще ги познаеш по тона на речта им. И на Аллах са Му известни вашите деяния.

32. И Ние наистина ще ви подложим на изпитания до тогава, докато можем да отличим онези от вас, които се подвизават в името на Аллах и онези, които са твърди. И Ние ще обнародваме всичко, което е известно за вас.

33. Онези които не вярват и отбиват хората от пътя на Аллах и се противят на Пратеника след като напътствието им е било явено, не могат да навредят на Аллах по никакъв начин; и Той ще направи безплодни техните дела.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأُذُنَهُمْ ﴿٢٨﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٩﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٣٠﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۖ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣١﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۖ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَآؤُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۖ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَيَجْزِي أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

34. О, вие, които вярвате! Подчинявайте се на Аллах и на Пратеника и не оставяйте делата ви да отидат напразно.

35. Наистина, онези които не вярват и отвърщат хората от пътя на Аллах и след това умират като неверници – на тях Аллах наистина няма да им прости.

36. И така, не се отпускате и не молете за мир, защото вие непременно ще надделесте. И Аллах е с вас и Той няма да ви лиши от наградата за вашите деяния.

37. Животът на този свят е само игра и забава, и ако вие вярвате и сте праведни, Той ще ви дари вашата награда и няма да поиска да вземе от вас онова, което вие притежавате.

38. Но ако Той ви го поиска и бъде по – настойчив, вие ще станете по – свидливи и Той ще изкара на бял свят вашата злоба.

39. Вижте! Вие сте онези, които са призовани да жертвуват в името на Аллах, но сред вас има и такива, които са свидливи. А онзи, който е свидлив е свидлив само против своята собствена душа. И Аллах е Самодостатъчен, а вие сте онези, които се нуждаят. И ако вие отвърнете гръб, Той ще доведе на ваше място хора, различни от вас и те въобще няма да приличат на вас.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۚ وَانْتُمْ الْأَضْلَوْنَ ۚ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَبُخْرٍ ۚ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُضْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغُلُ ۚ وَمَنْ يَبْغُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ ۚ وَانْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

ГЛАВА 48
АЛ ФАТХ
(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според единодушното мнение на учените, настоящата *Сура* е била открита, когато, след подписването на Худайбийския договор, Светият Пророк бил на път, завръщайки се в Медина, през 6-тата година на *Хиджра* през месеу Дул Кадах (Бухари). Тъй като Договорът бил епохално събитие, всички събития, свързани с него били внимателно запазени в Ислямската история. Ето защо, съществува пълно съгласие относно мястото и датата на откровението на тази *Сура*. Тя носи заглавието "Ал Фатх" (Победа). Заглавието е много подходящо като се има предвид, че едно привидно дипломатическо поражение се оказало великолепен стратегически удар от страна на Светия Пророк и довело до падането на Мекка, а в последствие и до покоряването на цяла Арабия. Към края на предходната *Сура*, на вярващите било дадено определено обещание за победата им над техните врагове. Настоящата *Сура* заявява с ясни и недвусмислени думи, че обещаната победа не е нещо, свързано с далечно и неопределено бъдеще, а е съвсем близка. Тя е толкова близо, че може да се каже, че все едно, че е дошла; и тя ще бъде толкова решителна и поразителна, че дори и на най-големият скептик ще му бъде трудно да я отрече.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с твърда декларация, че обещаната победа всъщност вече е дошла и тя ще бъде явна, определена и пълна. После, на Светия Пророк се казва, че в резултат на тази победа, хората ще се присъединят към общността на Исляма в толкова големи бройки, за него ще бъде наистина огромна работа да обучи по подходящ начин и да образова новопреминалите към Исляма, що се отнася до догмите и принципите на Вярата. Ето защо, той би трябвало да помоли Бог да му помогне при изпълнението на тази тежка задача и да помоли за Неговата прошка и милост, за да не би, поради чисто човешки ограничения, да не останат някои слабости при цялостното ѝ реализиране. *Сурата* продължава, за да каже, че поради непълната реализация на всички клаузи на Договора, вярващите били подтисна-

ти и Бог ще им изпрати утеха и спокойствие и тяхната вяра ще нарасне, докато измамното доволство и наслада на неверниците, ще се окажат краткотрайни. След това на вярващите се казва, че те не би трябвало да се съмняват в мъдрото действие на Светия Пророк при подписването на Договора, тъй като Той е Божи Пратеник и всичките му действия са били напътствувани и ръководени от Бога. Тяхното задължение било "да вярват в него, да му помагат и да го почитат." После *Сурата* казва, че вярващите са си спечелили благоволенieto на Бога, когато са се заклели във вярност на Светия Пророк под "Дървото" и че те ще бъдат с него и за добро и за лошо и дори до смърт. Било е Божи план това, че не са се водели боеве, защото в Мека живеели няколко верни и искрени мюсюлмани, които вярващите не познавали, и които могли да бъдат убити по погрешка, ако са се водели боеве. После, лицемерите и онези, които се влачат отзад, получават суров упрек и тяхното лицемерие бива разобличено. Винаги когато биват призовани да се бият за каузата на Исляма, казва *Сурата*, те си измислят лъжливи причини, за да оправдаят оставането си отзад, но със своите глупави претексти и лъжливи оправдания, те не могат да излъжат никого освен самите себе си. Към своя край, *сурата* се връща към темата, че не само Договорът при Худайбиях ще се окаже, че е голяма победа, но и че след нея ще последват и други победи и съседните страни ще се покорят на победоносното оръжие на Исляма.

АЛ ФАТХ
(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Наистина, Ние сме ти дарили ясна победа,

3. За да може Аллах да те предпази от всички твои прегрешения, минали или бъдещи, и за може Той да завърши своята милост към теб и да те напътствува по правия път;

4. И за да може Аллах да ти помогне с мощна помощ.

5. Той е Който е изпратил покой в душите на вярващите, за да може те да прибавят вяра към своята вяра – и на Аллах принадлежи и небесната и земна рат и Аллах е Всезнаещ и Мъдър —

6. И за да може Той да въведе вярващите мъже и жени в Градините, под които текат потоци, където те ще обитават и за да може Той да снесе от тях техните зли дела – и това е, в очите на Аллах, върховното тържество –

7. И за да може Той да накаже лицемерните мъже и жени и идолопоклонниците и идолопоклонничките, у които има зли мисли относно Аллах. Тях ще ги сполети зло бедствие и гневът на Аллах ще се стовари върху тях. И Той ги е прокълнал и е подготвил Ада за тях. А то е наистина зло назначение.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَ لِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَ كَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَ أَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا

8. И на Аллах принадлежат и небесната и земната рат и Аллах е Могъщ и Мъдър.

9. Ние сме те изпратили като Свидетел, и като носител на блага вест, и като Предупредител,

10. За да можете вие да повярвате в Аллах и в Неговия Пратеник и за да можете да му помагате и да го почитате и за да можете да го славите и сутрин и вечер.

11. Наистина, онези които се кълнат във вярност на теб, в действителност се кълнат във вярност и на Аллах. Ръката на Аллах е над техните ръце. Така че, онзи който наруши своята клетва, я нарушава в своя собствена вреда, а пък онзи, който изпълнява завета си, сключен с Аллах, на него Той непременно ще му даде голяма награда.

P. 2.

12. Онези от арабите от пустинята, които са оставени отзад, ще ти кажат: “Нас ни задържаха нашите имоти и семейства, така че помоли да ни се даде прошка.” Те казват с езиците си онова, което не е на сърцата им. Кажи: “Кой може да ви помогне с нещичко срещу Аллах, ако Той възнамерява да ви стори нещо зло или ако възнамерява да ви направи някаква добрина? Не, на Аллах Му е известно много добре онова, което вие вършите.”

13. “Не, вие си мислехте, че Пратеникът и вярващите никога няма да се върнат обратно при своите семейства и това бе направено да изглежда приятно

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَ مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تُعِزُّوهُ وَ تُوقِّرُوهُ وَ
تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ آصِيلًا

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَ مَنْ تَكَلَّفَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى
نَفْسِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِنْ يَسْئُرِ
إِلَيْهِ أَجْرًا عَظِيمًا

سَيَقُولُ لَكَ الْخَلْفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَ أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّيْتِمِ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَبْلُغُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ
إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَ زَيَّنَّ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ

за сърцата ви и вие си мислехте зла мисъл, и вие бяхте погубени хора.”

14. А що се отнася до онези, които не вярват в Аллах и в Неговия Пратеник – за неверниците Ние наистина сме подготвили пламтящ Огън.

15. И на Аллах принадлежи небесното и земното царство. Той прощава на онзи, на когото на Него Му е угодно и наказва онзи, когото на Него Му е угодно. И Аллах е Най – Всепрощаващ и Милосърден.

16. Онези, които са успели да се устроят да бъдат оставени отзад, ще кажат, когато вие тръгвате на поход, който ви обещава лесна плячка: “Нека да ви последваме.” Те искат да променят присъдата на Аллах. Кажете: “Вие няма да ни следвате. Така е казал Аллах още от самото начало.” Това не е така, но те не разбират, освен съвсем малко.

17. Кажете на арабите от пустинята, които са били оставени отзад: “Вас ще ви призват да се биете против много смели хора и ще се биете против тях, докато те се предадат. После, ако се покорите, Аллах ще ви даде добра награда, но ако обърнете гръб, така както обърнахте гръб по-рано, Той ще ви накаже с мъчително наказание.”

18. Няма да се смятат за виновни слепите, сакатите и болните, ако те не встъпят в бой. И всички, които се подчиняват на Аллах и не Неговия Пратеник, Той ще ги въведе в Градините, под които текат потоци, но онези, които обърнат гръб, тях Той ще ги накаже със сурово наказание.

ظَلَنْتُمْ ظَنَ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝۱۳

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۱۴

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۵

سَيَقُولُ الْخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوا هَٰذَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

قُل لِّلْخَلْفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولَىٰ بِأَنسٍ شَدِيدٍ تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن تَتَوَلَّوْا كَانُوا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۸

P. 3.

19. Наистина, Аллах беше много доволен от вярващите, когато те се клеяха във вярност към теб под дървото, и Той знаеше какво има в техните сърца и Той им изпрати покой и ги възнагради с близка победа;

20. И с голяма плячка, която им предстоеше да вземат. И Аллах е Могъщ и Мъдър.

21. Аллах ви е обещал голяма плячка, която ще вземете, и той ви я е дал предсрочно и е удържал ръцете на хората от вас, за да може това да стане Знамение за вярващите и за да може Той да ви напътствува по верния път.

22. И Той ви е обещал на вас друга победа, която вие все още не сте успели да постигнете, но Аллах наистина я е замислил. И Аллах има власт над всички неща.

23. И ако онези, които не вярват, ви нападнат, те непременно ще обърнат гръб; тогава, те няма да си намерят нито защитник, нито помощник.

24. Такъв е законът на Аллах, който е бил в сила и преди и ти няма да намериш промяна в закона на Аллах.

25. И Той е Онзи, който удържа ръцете им от вас и вашите ръце от тях в долината на Мекка, след като Той ви беше дарил с победа над тях. И Аллах вижда всичко, което правите.

26. Именно онези, които не вярваха

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝۱۹

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۲۰

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝۲۱

وَآخِرُ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۲۲

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْوَارُ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۲۳

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝۲۴

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝۲۵

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

и ви възпряха да не влизате в Свещената Джамия и попречиха на приношението, което не бе оставено да стигне до определеното за него жертвено място. И ако не бяха едни вярващи мъже и жени, които вие не познавате, и които можехте да стъпквате така че можеше да поемете върху себе се неволно грях заради тях, Той щеше да ви позволи да се биете, но Той не го направи, за да може Той да приеме в Своята милост онзи, когото на Него Му е угодно. Ако те бяха разделени от неверниците, Ние щеше непременно да накажем онези от тях, които не вярваха, с мъчително наказание.

27. Когато онези, които не вярваха, затаиха в сърцата си гордо недоволство, суетното недоволство на Дните на Невежеството, Аллах изпрати долу Своето успокоение на Своя Пратеник и на вярващите и ги накара да се придържат плътно до принципа на праведността, което те напълно си бяха заслужили и за което бяха напълно достойни. И на Аллах Му са известни много добре всички неща.

Р. 4

28. Наистина, вярно е Видението, което Аллах бе показал на Пратеника. Вие наистина ще влезете в Свещената Джамия, ако така е угодно на Аллах, в безопасност, като някои ще бъдат с бръснати глави, а други ще бъдат с късо подстригани коси, и вие няма да се страхувате от нищо. Но Той знаеше онова, което вие не знаехте. Всъщност, освен това, Той вече ви беше дарил с близка победа.

29. Той е Който бе изпратил Своя

وَالْهَدَىٰ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْلَا رِجَالُ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ
تَطُوهُمْ فَتَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ٢٩

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّمِمْهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا
أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٣٠

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
السَّجْدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ٣١

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

Пратеник с Напътствие и с Истинската Вярa, за да може тя да надделее над всички други вярвания. И Аллах е достатъчен като Свидетел.

30. Мохамед е Пратеник на Аллах. И онези, които са с него са сурови с неверниците и меки помежду си. Ти виждаш как те се кланят и се просват ничком в Молитва, търсейки милосърдие от Аллах и Неговата милост. Техните белези са изписани на лицата им, тъй като са следи от техните дълбоки поклони. Такова е тяхното описание в Тора. А тяхното описание в Евангелието ги уподобява на пшеничено зърно което дава кълн, а след това го прави здрав, после той става плътен и стои здраво на стъблото си като радва очите на сеячите – за да може да накара неверниците да изгарят от ярост при техния вид. Аллах е обещал на онези от тях, които вярват и които вършат добри дела, прошка и голяма награда.

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ٣٢

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَّاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ
أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَابِهِ يُعْجِبُ الزَّרَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ٣٣

ГЛАВА 49

АЛ ХУДЖУРАТ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура била открита през деветата година на Хиджра, след Падането на Мекка. Когато с падането на Мекка, Ислямът се превърнал в голяма политическа сила и огромни маси хора влезли в неговото лоно, настъпило подходящо време новопреминалите да получат уроци по добри маниери и добър морал. Сурата учи мюсюлманите на тези добри маниери и на този добър морал. Тя се занимава също така и с някои социални злини, които си пробиват път в една материално напреднало и богато общество (мюсюлманите станали такова общество след покоряването на Арабия) и говори за възхода на Исляма към голяма политическа сила и материално богатство. Естествено и съвсем подобащо, тя възплащава правила за уреждането на международни спорове. Тя започва със стриктни указания към мюсюлманите да проявяват пълен почит и уважение към Светия Пророк, които подхождат на неговия статута като Божи Пратеник. После им се предписва да не изпреварват неговите решения, но да му се подчиняват безпрекословно. Те не бива да издигат гласовете си над неговия, защото това не е проява само на невъзпитаност, но и показва също така липса на почит към Водача, което води до подкопаване на дисциплината в Мюсюлманската Общност. После Сурата предупреждава мюсюлманите да бъдат нащрек, за да не би да повярват на лъжливи слухове, тъй като тези слухове имат за цел да поставят мюсюлманите в много неудобни положения, и тя очертава, накратко, правила на чиято солидна и стабилна основа може да се изгради Лига на Народите или Организация на Обединените Нации. После тя споменава някои социални злини, които ако човек не се пази от тях и ако те не се спрат навреме, имат за цел да проядат вътрешностите на общността и да подкопаят цялата ѝ социална структура. От тези социални злини, най-често срещаните са подозрителност, лъжливи обвинения, шпиониране и дребнаво отмъщение, а най-явни и най-пагубни в далечна перспектива са надменност и гордост, породени от лъжливото чувство за расово превъзходство. Коранът не познава никаква база за превъзходство освен тази на набожност и праведно държание.

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ

АЛ ХУДЖУРАТ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. О, вие, които вярвате! Не се отпускате в присъствието на Аллах и на Неговия Пратеник, а се бойте от Аллах. Наистина, Аллах е Всечуващ и Всезнаещ.

3. О, вие, които вярвате! Не издигайте гласовете си над гласа на Пророка и не му говорете на висок глас, така както говорите високо един с друг, за да не би вашите дела да останат напразни, без вие да забележите това.

4. Наистина, онези, които понижават глас в присъствието на Пратеника на Аллах са тези, чиито сърца Аллах е пречистил за праведност. За тях ще има прошка и голяма награда.

5. Онези, които ти викат, стоейки извън твоите покои – повечето от тях са лишени от разбиране.

6. Ако те бяха имали търпение да те изчакат търпеливо да излезеш при тях, това щеше да бъде по-добре за тях. Но Аллах е Най – Всепрощаващ и Милосърден.

7. О, вие, които вярвате! Ако някой несправеден човек ви донесе някаква новина, проверете верността на онова, което ви съобщава изцяло, за да не би да засегнете някого поради незнание, а

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنْ مَسَاجِدِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا

след това да се разкайвате за онова, което сте сторили.

8. И знайте, че между вас се намира Пратеникът на Аллах; ако той изпълняваше вашите желания по повечето въпроси, вие непременно щяхте да си навлечете някаква беля; но Аллах вие накарал да милеете за вярата и е направил така, че тя да изглежда прекрасна във вашите сърца и Той е направил неверието, несправедливостта и непокорството омразни за вас. Такива, наистина, са онези, които следват правия път,

9. Чрез милостта и благоволението на Аллах. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

10. И ако две групи вярващи воюват една срещу друга, помирявайте ги; после, ако след това, една от тях съгреши срещу другата, борете се срещу страната, която е съгрешила, докато тя отново се върне към закона на Аллах. После, ако се завърне, помиряйте ги пак по справедливост и действайте честно. Наистина, Аллах обича честните.

11. Наистина, всички вярващи са братя. Така че, помирявайте братята и се бойте, за да може милостта на Аллах да бъде проявена към вас.

P.2.

12. О, вие, които вярвате! Не допускайте един народ да се надсмива над друг народ, който може да е и по-добър от тях, нито пък допускайте едни жени да се надсмиват над други, които може да са и по-добри от тях. И не клеветете

عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَذِيرٌ ۝٤

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّشْدُونَ ۝٥

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٦

وَأِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَنَتْ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِي إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝٧

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا

своя собствен народ, нито пък се обръщайте един към друг с прякори. Наистина е лошо името означаващо безчестие, след като се е приела вярата, и онези, които не се разкайват са злосторници.

13. О, вие, които вярвате! Избягвайте честите подозрения, защото подозрението в някои случаи е грях. И не се шпионирайте и не злословете един срещу друг. Нима на някой от вас ще му бъде приятно да яде от плътта на брат си, който е мъртъв? Несъмнено, това ще ви бъде отвратително. И се бойте от Аллах, защото, наистина, Аллах често отвърща със състрадание и е Милосърден.

14. О, човешки роде! Ние сме ви създали от мъж и жена; и Ние сме ви направили народи и племена, за можете да се познавате един друг. Наистина, най-достоеен за уважение сред вас, в очите на Аллах е онзи, който е най-праведен между вас. Наистина Аллах е Всезнаещ и Всеведом.

15. Арабите от пустинята казват "Ние вярваме." Кажете: "Вие все още не сте повярвали, ето защо по-добре кажете: 'Ние сме приели Исляма.', защото истинската вяра още не е проникнала в сърцата ви." Но ако се подчинявате на Аллах и на Неговия Пратеник, Той няма да отнеме нищо от вашите дела. Наистина Аллах е Най-Всепрощаващ и Милосърден.

16. Вярващите са само онези, които наистина вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, а след това не се съмняват, а се подвизават със своя имот и със своя

تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ۝١٠

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝١١

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٢

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي

живот в името на Аллах. Такива хора са искрени.

17. Кажете: “Искате ли вие да запознаете Аллах с вашата вяра, тогава, когато на Аллах Му е известно всичко, което е на небесата и на земята и Аллах познава всички неща много добре?”

18. Те си мислят, че са ти направили услуга като са прегърнали Исляма. Кажете: “Не смятайте, че с приемането на Исляма сте ми направили някаква услуга. Напротив, Аллах ви е направил услуга с това, че ви е напътствувал към истинската Вяра, ако сте правдиви.”

19. Наистина, на Аллах са Му известни тайните на небесата и на земята. И Аллах вижда всичко, което вие правите.

سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٧﴾
قُلِ اتَّبِعُوا اللَّهَ يَدِينَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

يَتَّبِعُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَتَوَاعَلُكُمُ
بَلِ اللَّهِ يَتَّبِعُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْيَمَانِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

ГЛАВА 50

КАФ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

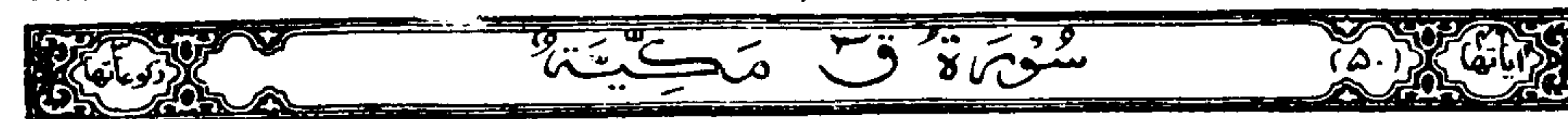
Всички компетентни авторитети отнасят откровението на настоящата *Сура* към ранния Меккански период. Нейният ход и съдържание подкрепят това мнение. Предходните две *Сури* се занимават с перспективите за едно велико и славно бъдеще за Исляма, а също така и със социалните и политически проблеми, които възникват, когато един народ се сдобие с власт, сила и богатство. Настоящата *Сура*, в чието начало се намират съкратените букви *Каф* посочва факта, че Всемогъщият Бог има силата да превърне слабите и неорганизираните араби в могъща нация и че Той непременно ще осъществи това, използвайки Корана като средство и инструмент за постигането на тази цел.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата е първата от група от седем Глави, които завършват със *Сурата* “Ал Уакиях”. Подобно на всички Меккански Глави и тя поставя специално ударение, с емфатичен и профетичен език, върху това, че Коранът е откритото Слово на Бога, върху това, че Възкресението е несъмнена реалност и особено върху крайното тържествуване на каузата на Исляма. *Сурата* сочи природните явления и историите на предишните Пророци, като доказателства, които водят към този неизбежен извод. Тя започва с разглеждането на извънредно важния въпрос за Възкресението и за да докаже истинността на този първичен факт, използва като аргумент явелнието, че един народ, който дълги векове е бил духовно мъртъв и изчезнал, ще получи нов и енергичен живот чрез Корана. После *Сурата* казва, че неверниците не могат да намерят сили да приемат факта, че един Предупредител може да се появи измежду тях, за да им каже, че те ще бъдат върнати към живот след “Като умрат и са станали на прах”. На тях им се казва да изучават чудното сътворение на небосвода с красивите звезди и планети които го украсяват и които функционират с равномерност и точност, от които

няма никакво отклоняване и да се замислят над създаването на огромната

земя, на която растат всякакви плодове и храни за нейните обитатели. Тогава те ще разберат, че Авторът и Архитектът на тази голяма и сложна вселена притежава сила и мъдрост, да даде на човека нов живот след като неговата физическа околна среда се е разпаднала. След това *Сурата* посочва целта на създаването на човека — върховното създание на Бога и Неговото най-благородно творение – и неговата дискретност и пълна отговорност и отчетност за своите действия. *Сурата* завършва с мисълта, че сътворението на вселената и на човека, неговият връх и завършек, показва, че мъдрият Създател не би могъл да даде съществуване на тази сложна вселена без някаква цел, зад това сътворение. Това води до извода, че би трябвало да има, и че има, живот отвъд гроба.

КАФ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Каф*. Кълна се в преславния Коран – ти си Пратеник на Бога.

قُلْ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②

3. Но те са удивени, че при тях се е появил Предупредител от тяхната собствена среда. И невяраващите казват: "Това е нещо странно!"

بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③

4. "Какво? Когато ние сме мъртви и се превърнем на прах, нима ще бъдем съживени отново? Това е малко вероятно завръщане!"

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ④

5. Ние знаем колко много ги смалява тях земята, а Ние си имаме Книга, в която всичко е запазено.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑤

6. Не, те отрекоха истината, когато тя стигна до тях и сега те се намират в объркано състояние.

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ⑥

7. Нима те не са се вглеждали в небето над тях: как Ние сме го създали, как сме го украсили, и колко безупречно е то?

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑦

8. И земята – Ние сме я разпрострели и сме поставили на нея яки планини и сме направили така, че на нея да растат всякакви прекрасни породи,

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَوَّثْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑧

9. Като средство за просвещаване и като напомняне за всеки слуга, който се обръща към Бога.

تَبَصُّرَةً وَذَكَرَ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ⑨

* Обладаващият власт.

10. И Ние спускаме от небето вода, която е пълна с благодат и чрез нея произвеждаме градини и жетва за прибиране на реколтата,

11. И високи палмови дървета и гроздове, натрупани едни над други,

12. Като препитание за *Нашите* слуги; и по този начин Ние съживяваме една мъртва земя. Така ще бъде и с Възкресението.

13. Народът на Ной отхвърли *истината* преди тях и *същото* направи и Народът на Кладенеца, и племето Тамуд,

14. И племето Аад, и Фараонът, и събратята на Лот,

15. И Обитателите на Гората*, и народът Туба. *Всички те* отхвърлиха Пратениците и в резултат на това те всички бяха застигнати от Моего наказание, с което ги заплашвах.

16. Нима Ние сме се уморили след първото творение? Не, но те се намират в състояние на обърканост относно новото творение.

Р. 2.

17. И наистина, Ние сътворихме човека и Ние знаем какво му нашепва неговата *плът* и Ние сме по-близо до него, отколкото собствената му вена.

18. Когато двама *ангели*, Записващи всичко, запишат делата на хората, единият седящ от дясно, а другият седящ от ляво,

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَبْتًا
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ①

وَالنَّخْلَ بَسَقَتْ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ②
وَرَزَقْنَا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ③

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثُودُ ④

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ⑤

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ وَعِيدُ ⑥

أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑦

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ
نَفْسُهُ ⑧ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ⑨

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ⑩

19. Той не може да изрече нито дума, която да не бъде записана от някой *ангел*, хранител, който стои в готовност до него.

20. И предсмъртната агония наистина идва. “Това е онова, от което ти се мъчеше да избягаш.”

21. И ще прозвучи тръбата: “Това е Денят на Обещанието.”

22. И всяка душа ще излезе напред и наред с нея ще има по един *ангел*, който да я кара и един *ангел*, който да свидетелствува.

23. “Ти не внимавахте за това и сега Ние свалихме покрива от теб и днес твоят взор ще бъде зорък!”

24. И неговият спътник ще каже: “Точно за това имам готов *запис*.”

25. “Вие двамата, хвърляйте в Ада всеки неблагодарен враг на истината”,

26. “Който препятствува доброто и е престъпник и създател на мнения,”

27. “Който издига друг Бог освен Аллах. Така че, вие двамата, хвърлете го да се мъчи!”

28. Неговият съобщник ще каже: “О, повелителю мой, аз не съм го въвличал в непослушание, но *самият той* се е отклонил твърде далече.”

29. *Бог* ще каже: “Не се кфайте в Мое присъствие, аз съм ви предупредил предварително.”

مَا يُلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ⑪

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ⑫

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ⑬

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ⑭

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ⑮
وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ⑯

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ⑰

مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ⑱

إِلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ⑲

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ⑳

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ㉑

30. “Присъдата произнесена от мен не може да бъде променена и аз въобще не съм несправедлив към Моите слуги.”

Р. 3

31. В този ден Ние ще попитаме Ада: “Пълен ли си ти?” и той ще отговори: “Мога ли да получа още?”

32. И небето ще бъде доближено до вярващите и ще престане да бъде далечно.

33. “Това ви беше обещано на вас – на всеки, който винаги се обръщаше към бога и внимаваше за своите действия,

34. “Който се беше от Милостивия Бог тайно в себе си и който дойде при Него със сърце, изпълнено с разкаяние.”

35. “Влезте тук в мир. Това е Денят на Вечността.”

36. Тук те ще получат каквото пожелаят, а у Нас има и още много повече.

37. И колко много поколения, които бяха много по-силни от тях по могъщество сме унищожили Ние преди тях! Но, когато наказанието дойде, те започнаха да търсят по цялата земя. И нима се намери някакво убежище за тях?

38. В това, наистина, има напомняне за онзи, който има сърце, който слуша и внимаваше.

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ ۝٣٠

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ۝٣١

وَأَزَلِفَتْ الْجَنَّةُ لِلتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۝٣٢

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَزَافٍ حَفِيظٍ ۝٣٣

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ۝٣٤

إِذْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۝٣٥

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝٣٦

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ۝٣٧

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝٣٨

39. И наистина, Ние сътворихме небесата и земята и всичко, което се намира по между им в течение на шест дни и никаква умора не се докосна до Нас.

40. Така че, понасяй търпеливо онова, което те казват и възват и възхвалявай своя Повелител с Неговата хвала, преди изгрев слънце и преди неговия залез;

41. И среднощ, ти също така го възхвалявай и след предписаните поклони.

42. И внимавайте! Денят, когато глашатаят ще провъзгласи от някое близко място,

43. Денят, когато те наистина ще чуют тръбния глас, това ще бъде денят на изправянето от гробовете.

44. Наистина, Ние даряваме живот и изпращаме смърт и при Нас ще бъде последното завръщане.

45. В деня, когато земята ще се разцепи на две над тях и те ще се излязат навън забързани – това ще бъде общ сбор, доста лек за Нас.

46. Ние знаем най – добре какво казват те и ти не си назначен да ги принуждаваш по какъвто и да е начин. Ето защо, увещавай, чрез Корана, онзи, който се страхува от Моето предупреждение.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝٣٩

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝٤٠

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ۝٤١

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمَنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝٤٢

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۝٤٣

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا لَمَصِيرُ ۝٤٤

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝٤٥

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۝٤٦ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ۝٤٧

ГЛАВА 51

АЛ ЗАРИЙЯТ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Подобно на предшествуващите и тази Сура била открита рано по време на свещеничеството на Светия Пророк в Мекка. Нолдеке отнася нейното откровение към четвъртата година от Призива. Предходната Сура се занимава с две възкресения – духовното възкресение, което ще се осъществи посредством Корана и Окончателното Възкресение през Живота след Смъртта, като първото от двете възкресения е дадено като пример в подкрепа на второто. Сурата започва с важното пророчество, че голям брой високо праведни хора ще се появи посредством влиянието на учението на Корана. Подобно на влагоносни облаци, които дават вода на огромни площи изсъхнала и изгоряла земя и ги карат да разцъфтят с нов живот, тази свята група от праведни вярващи, след като сама се пробуди за нов духовен живот, ще разнесе Посланието на Корана до всички краища на земята, помитайки всяка опозиция по своя път напред. Предсказанието, което привидно не може да се изпълни, ще представлява, когато се превърне в осезаема реалност, несъкрушим аргумент в подкрепа на факта за Окончателното Възкресение. После Сурата казва, че винаги когато на света се появи Божи Пратеник, за да каже на хората, че има живот след гроба, в който те ще трябва да дадат отчет за делата си, те му се надсмиват и го презират, противопоставят му се и го преследват и тя привежда като пример случая с народа на Лот, които били наказани за своите зли дела, за неморалните си и неестествени постъпки. Тя споменава бегло също така и за наказанието, което е сполетяло Фараона, Аад, Тамуд и народа на Ной и към края сочи преднамерено крайната цел на създаването на човека, която е че той трябва да култивира в себе си и да показва чрез себе си Божиите атрибути и да изпълнява напълно и вярно своите задължения към Бога и към своите човешки събратя.

سُورَةُ الذَّرِيَّتِ مَكِّيَّةٌ

АЛ ЗАРИЙЯТ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Кълна се във ветровете, които разпръскват семената с истинско разпръскване,

وَالذَّرِيَّتِ ذُرُورًا ②

3. После в облаците, които носят товара на влагата.

فَالْحِجَلِ وَقُرْآنًا ③

4. После в реките, които текат тихо,

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ④

5. После в ангелите, които в крайна сметка ръководят всички дела,

فَالْمَقْسُوتِ أَمْرًا ⑤

6. Наистина е вярно онова, което ви е обещано:

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑥

7. И Съдът наистина ще се проведе.

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑦

8. И кълна се в небето, изпълнено с пътища,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧

9. Вие, наистина, сте объркани във вашите речи.

إِنكُم لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨

10. От истината се отвърща единствено само онзи, на когото му е писано да бъде по този начин отвърнат.

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ⑩

11. Да бъдат проклети лъжците,

قَتِيلَ الْخَرُصُونَ ⑪

12. Които не вникват в дълбочината на своето невежество.

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑫

13. Те питат: “Кога ще дойде Денят на Страшния Съд?”

14. *Това ще бъде денят*, когато те ще се мъчат в Огъня.

15. “Вкусете, вие, от своето наказание! Това е то, което вие искахте да ускорите.”

16. Но праведните, наистина, ще бъдат сред градини и извори,

17. Получавайки онова, което техният Повелител им дава, защото те са правели добро преди това.

18. Те спяха нощем, но техният сън беше кратък,

19. А в утринната зора те се молеха за прошка;

20. И в тяхното богатство имаше и частица за онзи, който молеше за подаяние и за онзи, който не можеше да проси.

21. И на земята има Знамения за онези, които са твърди във вярата,

22. А *също така* и в самите вас. Нима тогава вие няма да погледнете?

23. А на небето се намира вашето препитание и *също така* и онова, което ви е било обещано.

24. И кълна се в Повелителя на небесата и на земята, че това е вярно, така както *е вярно и това*, че можете да говорите.

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ١٣

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ١٤

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٥

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ١٦

أُخِذِينَ مَا آتَاهُمْ سَرُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ

ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ١٧

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْيَلِّ مَا يَهْجَعُونَ ١٨

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ١٩

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ٢٠

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ٢١

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٢٢

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٣

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
تَنْطِقُونَ ٢٤

P. 2

25. Стигнал ли е до теб разказът за почетните гости на Аврам?

26. Когато те влезли при него и казали: “Мир!”, той казал: “Мир!” Те били всички непознати хора.

27. И той отишъл спокойно до своя дом и донесъл едно угоено теле,

28. И го поставил пред тях. Той казал: “Нима няма да ядете?”

29. И тогава го обхванал страх от тях. Те казали: “Не бой се!” И те му предали блага вест за това, че ще му се роди мъдър син.

30. Тогава дошла жена му, разплакана и удряща се по лицето и казала: “Аз съм просто една безплодна старичка!”

31. Те казали: “И все пак, така каза твоят Повелител. А Той наистина е Мъдър и Всезнаещ.”

ЧАСТ 27

32. Аврам казал: “А сега, с каква заръка сте дошли, о, пратеници?”

33. Те казали: “Ние сме изпратени при един грешен народ,”

34. “За да изсипем върху тях дъжд от глинени парчета,”

35. “Предназначени от твоя Повелител за онези, които прекаляват.”

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ لُوطٍ نَّبَأَ الْكَافِرِينَ ٢٥

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ٢٦

فَرَاعَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ٢٧

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٢٨

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلَيْهِ ٢٩

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ٣٠

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٣١

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرُّسُلُونَ ٣٢

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ٣٣

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ٣٤

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ٣٥

36. “И да изведем от там онези вярващи, които заварим там,”

37. Но там намерихме само един дом мюсюлмани.

38. И ние оставихме там Знамение за онези, които се боят от суровото наказание.

39. И Ние оставихме и друго Знамение в това, че изпратихме Мойсей при Фараона с ясни пълномощия,

40. Но той се отвърна от Мойсей поради своята гордост от могъществото си и каза: “Той е или магьосник или луд!”

41. Ето защо, Ние хванахме него и войската му и ги хвърлихме в морето и вината си беше само негова собствена.

42. И имаше Знамение в племето Ада, когато Ние изпратихме срещу тях унищожителния вятър.

43. Той не остави нищо от онова, което беше посетил, а превърна всичко в подобие на гнили кости.

44. И имаше знамение и в племето Тамуд, когато на тях им беше казано: “Наслаждавайте се за кратко време.”

45. Но те се разбунтуваха срещу словото на своя Повелител. Ето защо, върху тях се стовари мълнията още докато гледаха;

46. И те не можеха повече да станат или да се защитят.

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

فَقَوْلَىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَهْجُونُ ﴿٤٠﴾

فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلَيَّمٌ ﴿٤١﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

فَعَتَوَاعَنَ أَمْرَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصُّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَعِمِّينَ ﴿٤٦﴾

47. И Ние погубихме и народа на Ной преди тях; те бяха непокорен народ.

48. И Ние сътворихме небето със собствените си ръце и наистина голяма е Нашата сила.

49. И Ние разстлахме и земята и колко чудесно подготвяме Ние нещата!

50. И от всичко сме създали по двойки, за да можете да размислите.

51. Ето защо, прибягвайте към Аллах. Аз съм само Предупредител от Него.

52. И не издигайте друг Бог наред с Аллах. Аз наистина съм само един обикновен Предупредител от Него.

53. И въпреки това, нямаше Пратеник, който да дойде при тях преди и те да не кажат: “Фокусник или луд!”

54. Нима те са си завещали този обичай едни на други? Не, те са всички бунтарски народи!

55. Ето защо, отвърни се от тях и няма да имаш вина за това.

56. И продължавай с наставленията, защото те помагат на вярващите.

57. И не съм създал бесовете и хората за друго освен да ми служат.

58. Аз не искам тяхната поддръжка, нито искам те да Ме хранят.

﴿٤٧﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٨﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَنُوسِعُونَ ﴿٤٩﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَيِّدُونَ ﴿٥٠﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

فَقِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٣﴾

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٤﴾

اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٥﴾

فَقَوْلٌ عَنَهُمْ فَمَا آتَتْ بِكُلِّمْ ﴿٥٦﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٨﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٩﴾

59. Наистина *Самият* Аллах е Великият Дарител, Могъщият и Силният.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٩﴾

60. И за онези, които вършат зло също има дял *утеха*, подобен на дела, на който се се радвали хората от предишните времена, така че, нека те не ме молят да ускоря наказанието.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Ето защо, тежко и горко на онези, които не вярват, заради онзи ден, който им е бил обещан!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦١﴾

ГЛАВА 52

АЛ ТУР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* била открита в Мекка през ранните години на Призива, Нолдеке я отнася след Глава 51, докато според Мюир тя е била открита доста по – късно. В предходната *Сура* вниманието е насочено към голямата духовна революция, която е станала чрез Корана. Напълно естествено и в съответствие със законите на Природата (заявява *Сурата*), поради това че хората са станали покварени и били забравили Бога, е трябвало да се появи едно ново Откровение. *Сурата* завършва с мисълта, че подобно на предишните Пророци и Светият Пророк ще срещне жестока съпротива, но каузата на Истината ще възтържествува и неверниците ще бъдат наказани. Настоящата *Сура* прави препратка към библейските пророчества за Светия Пророк и предупреждава неверниците, че ако те упорствуват в своята съпротива, ще ги споходи Божие наказание.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с пряка и емфатична препратка към пророчествата за Корана и за Светия Пророк в Библията и заявява, че Библията, Коранът и Каабах, всички те свидетелствуват за истинността на Корана и на Светия Пророк и предупреждава неверниците, че съпротивата срещу истината никога не дава положителни резултати. Но онези праведни слуги на Бога, които приемат Божието Учение и моделират живота си в съответствие с него, ще получат Божия милост. После *Сурата* заявява, че Светият Пророк не е нито гадател, нито луд, а е истински Пратеник на Бога, защото великата морална и духовна революция, която той е започнал, не може да бъде дело на един луд или поет; нито пък е възможно голямата Божествена Книга – Коранът, която му е била открита, да бъде дело на един лъжец. Тя е била открита от Великия Създател на небесата и на небесата и на земята. Светият Пророк не търси никаква награда, нито пък кроежите на неверниците против него ще успеят, защото той е под закрилата на Бога. Но Божието наказание, което наближава бързо, ще застигне неверниците.

АТЛ ТУР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Кълна се в Планината;

3. И в Книгата, написана

4. Върху разгънат пергамент ;

5. И в често посещавания Дом;

6. И в издигнатия високо покрив;

7. И в препълнения океан;

8. Наистина ще се изпълни наказанието от твоя Повелител;

9. И няма никой, който да може да го предотврати.

10. В деня, когато небето ще се развълнува с ужасно вълнение,

11. И Планините ще се преместят с ужасно движение,

12. Тогава, тежко и горко в този ден на онези, които отхвърлят истината,

13. Които се забавляват с празни приказки.

14. В деня, когато те ще бъдат хвърлени в огъня на Ада с яростен тласък.

15. "Това е Огънят, който вие приемахте като лъжа."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالطُّورِ ②

وَكِتَابٍ مُّسْتَوٍ ③

فِي سَرَقٍ مُّنْشُورٍ ④

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ⑥

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ⑫

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ⑬

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاءً ⑭

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮

16. "Магия ли е това или вие не виждате?"

17. "Горете в него и независимо дали проявявате или не проявявате търпение, за вас това ще бъде все едно. Вие получавате възмездие само за онова, което сте вършили."

18. Наистина, праведните са в Градини и в блаженство,

19. Наслаждавайки се на онова, с което ги е дарил техният Повелител и Той ги е запазил от мъките на Огъня.

20. "Яжте и пийте със здраве, заради онова, което сте вършили",

21. "Излягайте се на ложета, поставени в редове." И Ние ще ги съчетаем с красиви девойки с прелестни големи очи.

22. И онези, които вярват и чиито деца ги следват във вярата ние ще ги съединим с техните деца. И Ние няма да намалим нищо от наградата за техните дела. Всеки човек е залот за онова, което си е заслужил.

23. И Ние ще ги дарим с изобилие от плодове и меса, такива, каквито те пожелаят.

24. И там те си предават от ръка на ръка чаша, в която няма нито лекомислие, нито грях.

25. И там ще ги обхождат като им прислужват техни собствени юноши също като добре запазени перли.

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯

إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑰

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ⑱

فَلَهُنَّ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ مُلْحَقٍ وَوَقُهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ ⑲

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑳

مُتَكِّينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ㉑

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهينٌ ㉒

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ㉓

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسِيمٌ ㉔

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غُلَامَانُ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ㉕

26. И те ще се обръщат един към друг и ще си задават взаимно въпроси.

27. Те ще казват: “Преди това, когато *бяхме* сред нашето семейство, ние много се бояхме от *гнева на Бога*;

28. “Но Аллах беше милостив към нас и ни спаси от мъките на горящата пещ”;

29. Ние имахме обичай да Му се молим по – рано. Несъмнено, Той е Благотворен и Милосърден.

Р. 2

30. И така, увещавай! По милостта на твоя Повелител, ти не си нито гадател, нито безумец.

31. Нима те казват: “Той е поет; ние очакваме някакво нещастие, което съдбата ще му изпрати?”

32. Кажи: “Чакайте, тогава! Аз *също така* съм заедно с вас сред онези, които очакват.”

33. Дали техният разум и разсъдък ги тласка към това или те са просто непокорни хора?

34. Нима те кзават: “Той е измислил това.”? Не, но те искат да повярват.

35. Нека тогава, да създадат такова изявление, ако те действително говорят истината!

36. Нима те не са създадени за нищо или пък са се самосъздали?

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السُّومِرِ ﴿٢٨﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَّبِصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ ﴿٣١﴾

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرِصِينَ ﴿٣٢﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ

طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. Нима те са сътворили небесата и земята? Не, но те нямат вяра.

38. Нима те притежават съкровищата на твоя Повелител, или пък са неговите хранители?

39. Нима те си имат стълба към *небето*, чрез която могат да подслушват? Тогава, нека онзи от тях, които подслушва, да донесе явно доказателство.

40. Нима Той има дъщери, а вие имате синове?

41. Нима ти искаш от тях награда, така че те са обременени от тежестта на дълга?

42. Нима те имат знание за невидимото, което да могат да запишат?

43. Нима те възнамеряват да кроят интриги? Но именно онези, които не вярват ще станат жертва на интригите.

44. Нима те си имат и някой друг Бог освен Аллах? Аллах е извисен високо над *висчко*, което те приобщават към *Него*!

45. И ако те видят, че някакъв къс небе пада долу, те ще кажат: “Събрали са се облаци.”

46. Така че, остави ги, докато те се срещнат с онзи свой ден, в който те ще бъдат изтребени чрез мълния,

47. Деня, в който техните интриги няма да им помогнат с нищо, нито пък някой друг ще им помогне.

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٧﴾

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضْتَبِرُونَ ﴿٣٨﴾

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَبْعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعْتَبُهُمْ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ ﴿٤٠﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤١﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾

أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

48. И наистина, за онези, които вършат зло, ще има и друго наказание освен това. Но повечето от тях не знаят.

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

49. Ето защо, чакай търпеливо присъдата от твоя Повелител, защото ти наистина си пред Нашите очи; и възхвалявай своя Повелител с *Неговата* хвала, когато станеш от сън;

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٣٩﴾

50. И сред нощ *също така* Го възхвалявай ти, а и при залеза на звездите.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٠﴾

ГЛАВА 53

АЛ НАДЖМ

(Откровение преди Хиджра)

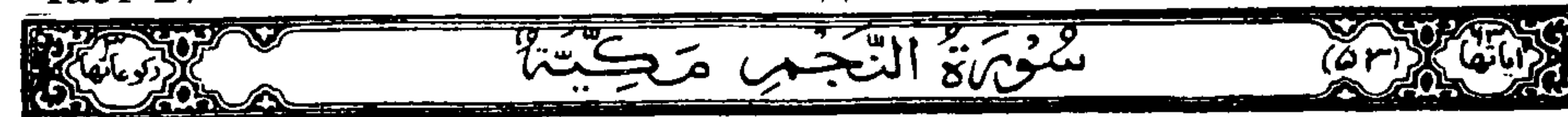
ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Според преобладаващото мнение на учените, настоящата *Сура* била открита през петата година на Призива, наскоро сред първото преселение в Абисиния, което е станало през месец Райба на същата година. В предходната *Сура* се прави опит за установяване истинността на откровението на Корана и за Божията претенция на Светия Пророк чрез препратки към природни явления и библейски предсказания. В настоящата *Сура* се третира същата тема с изящен и много силен стил. Заявява се, че Светият Пророк е Божи Пратеник Excellence и че той е бил упълномощен от Бога да бъде последният и непогрешим водач и учител на човечеството.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с цитат за падането на *Ал-Наджм* като доказателство в подкрепа на Божията претенция на Светия Пророк. Пророкът, след като е бил посветен в Божиите тайни и след като е пил дълбоко от извора на Божията милост и познание и от Божията реализация, е достигнал до най – високия връх на духовна извисеност, до която може да се издигне едно човешко същество. После той се изпълнил изцяло от млякото на човешката доброта, любов, и съчувствие, и след като бил екипиран духовно по този начин, бил определен да проповядва духовно единство в един свят, отдаден на кланянето на много богове, направени от дърво и камък. След това *Сурата* привежда силни, солидни и здрави аргументи и исторически факти от самата поява на човек, в подкрепа на доктрината за Единността на Бога и заклемява идолопоклонничеството със силни думи. Тя заявява, че тази глупава практика е породена от липсата на истински познания и се базира на безпочвено предположения, което “не може да помогне с нищо против истината”. После тя казва, че идолопоклонниците би трябвало да се поучат от житейските истории на Аврам (Абрахам), Мойсей и други Пророци, че идолопоклонническите вярвания и обреди винаги са довеждали идолопоклонниците до морален и духовен провал. След това тя казва, че всеки човек ще трябва

да носи своя собствен кръст и да даде сметка за своите дела пред един Бог, който е Крайната Цел на всичко. Сурата завършва с предупредителна нотка към неверниците, че ако те продължават да отхвърлят Божието Послание, съдбата им ще бъде така тъжна, както и съдбата на народите на Ной и Аад и племената Тамуд и че е неизбежно това, че лъжата ще загине и нищо не може да предотврати това.

АЛ НАДЖМ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Кълна се в звездата, когато тя пада,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②

3. Вашият другар нито е съгрешил, нито се е отклонил от пътя,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③

4. Нито пък говори той по своя собствена воля.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④

5. Това не е нищо друго освен чисто откровение, което е било възвестено от Бога.

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤

6. Повелителят на мощни сили му е дал наставления,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥

7. Онзи, Който обладава власт и сила. Той е изявил властта си над всичко,

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦

8. И Той открил Своего Слово, когато бил на най – високия хоризонт,

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧

9. След това той се приближи до Бога; след това той се спусна при човешкия род;

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ⑨

10. По този начин той стана, като че ли една струна на два лъка или дори още по – близко.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩

11. След това Той откри на Своя слуга онова, което му откри.

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪

12. Сърцето на Пророка беше вярно на онова, което той видя.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫

13. Тогава, нима вие ще спорите с него за онова, което той видя?

14. И наистина той Го видя и втори път, *също така*,

15. Близко до най – далечното лотусово дърво,

16. Близко до което е Градината на Вечното Убежище.

17. Това беше, когато лотусовото дърво беше покрито от онова, което покрива.

18. Окото не се отклони, нито пък се заблуди.

19. Наистина, той видя едно от най – великите Знамения на своя Повелител.

20. А сега ми разкажи за Лат* и Уза*.

21. И за Манат*, третата, която също е богиня!

22. “Какво! За вас деца от мъжки пол, а за него – от женски!”

23. Това е наистина несправедливо разпределение.

24. “Това се само имена, които вие сте си измислили – вие и вашите бащи – за които Аллах не е пращал долу никакви пълномощия.” Те не следват нищо друго освен само празни предположения и онова, което собствените им души желаят, дори, когато вече при тях е дошло напътствие от техния Повелител.

*Любими идоли на племето Курейш в Мекка.

أَفْتَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝١٣

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝١٤

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝١٥

عِنْدَ هَاجَتِهِ الْمَأْوَىٰ ۝١٦

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝١٧

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝١٨

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝١٩

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝٢٠

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ۝٢١

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝٢٢

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ۝٢٣

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَبَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝٢٤

25. Може ли човек да има всичко, каквото пожелае?

26. Не, на Аллах принадлежи и Бъдният Живот и настоящият свят.

P. 2

27. И колко много ангели има на небето, чието застъпничество няма да може да помогне с нищо, освен след като Аллах даде разрешение на онзи, на когото на Него Му е угодно и желателно.

28. Онези, които не вярват в Бъдния Живот, наричат ангелите с женски имена;

29. Но те нямат никакви знания за това. Те не следват нищо друго освен празни предположения, а предположението не струва нищо пред истината.

30. Ето, отдръпнете се от онзи, който се отвърща от поменаването Ни и не се стреми към нищо друго освен към живота на този свят.

31. Това е пределната граница на техните знания. Наистина, твоят Повелител познава много добре онзи, който се отколни от Неговия път и Той познава най – добре онзи, който следва напътствията.

32. И на Аллах принадлежи всичко, което се намира в небесата и на земята, за да може Той да възмезди онези, които вършат зло, за онова, което те са сторили и за да може да награти с най – хубавото онези, които вършат добри дела.

أَمْرًا لِلنَّاسِ مَا تَشَاءُ ۝٢٥

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝٢٦

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرْضَىٰ ۝٢٧

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَبُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْبِيَةً الْأُنْثَىٰ ۝٢٨

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝٢٩

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ هَٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝٣٠

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۝٣١

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَىٰ ۝٣٢

33. Онези, които избягват най – тежките грехове и неморални действия, освен малки прегрешения – наистина, твоят Повелител е много великодушен при даването на своята прошка. Той ви познава много добре *от времето, когато* Той ви създаде от земята и когато вие бяхте зародиши в утробите на вашите майки. Така че, не си приписвайте чистота. Той познава най – добре онзи, който е *наистина* праведен.

Р. 3

34. Виждаш ли онзи, който се отвърща,

35. И жертвува малко, а и това му се свиди?

36. Нима той обладава знанията за невидимото, така че да може да види?

37. Нима на него не му е било казано какво се намира в писанията на Мойсей,

38. И на Аврам, които изпълняваха заповедите? -

39. Че никой, който носи бремe няма да носи бремето на някой друг;

40. И че човек няма да има нищо друго освен онова, заради което се подвизава;

41. И че неговото старание ще бъде забелязано скоро!

42. Тогава той ще получи пълната си награда за него;

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا
الَّتَمَّ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْغَفَرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي
بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّبَعْتُمْ ۖ

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَتَّبِعُ ۖ

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۖ

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۖ

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۖ

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۖ

إِلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۖ

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۖ

وَأَنْ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ۖ

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى ۖ

43. И че, в края на краищата, *всички* неща се връщат при твоя Повелител;

44. И че Той е Който кара Хората да се смеят и да плачат;

45. И че Той е който праща смърт и дарява живот;

46. И Той създава двойките, мъжки и женски,

47. От капка семе, когато тя се излее;

48. И че зависи от Него да създаде второ творение;

49. И че Той е Който дарява удовлетворение и богатство;

50. И че Той е Повелителят на Сириус;

51. И че изтреби първото *племе* Аад,

52. И *племето* Тамуд и Той не пощади *никого* от тях,

53. И Той *изтреби* народа на Ной преди *тях* — те бяха, наистина, много несправедливи и непокорни –

54. И Той преобърна развратените градове *на народа на Лот*,

55. Така че ги покри онова, което трябваше да ги покрие.

56. Коя, тогава, от щедростите на твоя Повелител ще оспориш ти, *о* *човече*?

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۖ

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۖ

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۖ

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۖ

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۖ

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَةِ ۖ

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ

وَتَمُودًا فَمَا أَغْنَىٰ ۖ

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْلَمَ ۖ

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۖ

فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ ۖ

فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۖ

57. Това е такъв един Предупредител, каквито са били и Предупредителите в миналото.

58. *Часът*, който трябваше да дойде, вече приближава,

59. И никой друг освен Аллах не може да го отклони.

60. Нима, тогава, вие се удивлявате на това възвестяване?

61. И нима се смеете, а не плачете?

62. И нима ще останете горделиво небрежни?

63. И така, падайте по лице пред Аллах и Му се покланяйте.

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى ٥٧

أَرَفَتِ الْأَزْفَةَ ٥٨

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ٥٩

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ٦٠

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ٦١

وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ ٦٢

سَجِّدُوا لِلَّهِ فَاعْبُدُوا ٦٣

السجدة

ГЛАВА 54

АЛ КАМАР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* била открита приблизително по същото време, когато е била открита и предхождащата я глава, “Ал Наджм”, която била открита през 5-та година от Призива. *Сурата* “Ал Наджм” завършва с предупреждение към неверниците, че часът на тяхната гибел приближава, а настоящата *Сура* започва с изявлението, че заплашителния час почти е дошъл и едва ли не чука на вратите им. Това е петата от седем глави на Корана, която започва със *Сурата* “Каф” и завършва с “Ал Уакиях”. Всички тези Глави били открити рано по време на свещенничеството на Светия Пророк и се занимават с основните доктрини на Исляма – Съществуването и Единството на Бога, Възкресението и Откровението и тя привежда природни закони, човешкия разум, трезвомислие и истории на минали Пророци като аргументи за доказване на своите тези. В някои от тях се поставя специално ударение върху даден вид аргументи с бегли препратки към други и обратно. В настоящата Глава се третира: Божествената претенция на Светия Пророк и Възкресението, като специално място се отделя на историите на отдавнашни Пророци и по – специално тези на Ной, на племената Аад и Тамуд и на народа на Лот. Към своя край Главата прави подчертана препратка към изпълнението на пророчеството за унищожаването на арабите – езичници и лишаването им от власт и сила, за което се отправя предупреждение в предходната *Сура* (53:58).

АЛ КАМАР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Част е близък и луната е разсечена на две.

3. И ако те видят някакво Знамение, те се отвършат от него и казват: "Мимолетен *подвиг* на вълшебство."

4. Те отхвърлят истината и следват своите собствени фантазин. Но всеки указ на *Бога* предстои да се изпълни.

5. И при тях вече е дошла голямата новина, в която се крие и предупреждение –

6. Съвършена Мъдрост: но предупреждението не е в тяхна полза.

7. Ето защо, ти се отвърни от тях. Денят, в който Глашатаят *ще* ги призове за нещо неприятно,

8. Когато те се изправят от *своите* гробове със сведени очи, подобно на пръснати скакалци,

9. Забързани към Глашатая. Неверниците *ще* кажат: "Това е тежък ден."

10. Народът на Ной отхвърли *истината* преди тях; да, те отхвърлиха Нашия слуга и казаха: "Един безумен и отхвърлен човек."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ٢

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَسِيرٌ ٣

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ٤

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْإِنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ٥

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التُّذُرُ ٦

فَقَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَى شَيْءٍ تُكْرُ ٧

خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ٨

مُطَّعِنِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٩

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ١٠

11. Ето защо той се помоли на своя Повелител, казвайки: "Аз съм победен, затова Ти *ела* да ми помогнеш!"

12. Тогава Ние отворихме небесните порти и изляхме вода на земята;

13. И ние накарахме извори да рукнат от земята, така че двете води се съединиха за *осъществяването* на онова, което беше постановено.

14. И Ние го отнесохме на нещо, което беше направено от въски и гвоздеи.

15. То плаваше под Нашия поглед; награда за онзи, който беше отхвърлен.

16. И Ние направихме от това Знамение за *идните* поколения; но има ли някой, който да възприеме увещанието?

17. Колко *ужасно*, тогава, беше Моето наказание и Моето предупреждение!

18. И Ние наистина направихме Корана лесен за *разбиране* и за запомняне. Но има ли някой, който да възприеме увещание?

19. *Племето* Аад отхвърли *истината*. Колко *ужасно* бе тогава Моето наказание и Моето предупреждение!

20. Ние изпратихме срещу тях ярос-тен вятър в един зъл ден на безкрайни нещастия,

21. Който изтръгваше хората като че

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ١١

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ١٢

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٣

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ ١٤

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ١٥

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ١٦

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ١٧

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ١٨

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ١٩

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَسِيرٍ ٢٠

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ٢١

ли бяха стволоче на палмови дървета, отскубнати с корените.

22. Колко ужасно бе тогава Моето наказание и Моето предупреждение!

23. И наистина, Ние направихме Корана лесен за *разбиране* и за запомняне. Но има ли някой, който да приеме увещание?

24. Племето Тамуд също така отхвърли Предупредителите.

25. И те казаха: “Какво! Човек от нашата среда, най – обикновен човек! И ние да го следваме? Тогава, ние наистина ще изпаднем в явна заблуда и ще полудеем.”

26. “Нима Напоминанието му е било дадено единствено само на него от всички нас? Не, той просто е лъжец – самохвалко.”

27. “Утре те ще разберат кой е действително лъжец – самохвалко!”

28. “Ние ще изпратим камила като изпитание за тях. Така че, наблюдавай ги, о, Салих и имай търпение.”

29. “И им кажи, че водата е разделена само между тях, а що се отнася до камилата, тя може да се ползува от нея по всяко време, определено за водопой.”

30. Но те извикаха своя приятел, той взе меча си и я осакати.

31. Колко ужасно беше тогава Моето наказание и Моето предупреждение!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِثَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفَنَّى ضَلَلِّ وَسُعْرٍ ﴿٣٤﴾

عَالِقَى الذِّكْرِ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ ﴿٣٥﴾

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴿٣٦﴾

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَامْرُتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٣٧﴾

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٣٨﴾

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٣٩﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٤٠﴾

32. Ние изпратихме срещу тях само един порив на вихъра и те станаха като сухо стъпкано стърнище.

33. И наистина, Ние сме направили Корана лесен за *разбиране* и за запомняне. Но има ли някой, който да приеме увещание?

34. Народът на Лот също така отхвърли Предупредителите.

35. Ние изпратихме каменна буря срещу всички тях, освен семейството на Лот, когото Ние избавихме призори,

36. Като милост от Нас. Така възнаграждаваме Ние онзи, който е благодарен.

37. А той наистина ги беше предупредил за Нашето наказание, но те се съмняваха в предупреждението.

38. И те се опитаха чрез измама до го отвърнат от гостите му. Ето защо, Ние ослепихме очите им и казахме: “А сега, вкусете от Моето наказание и от Моето предупреждение.”

39. И рано сутринта върху тях се стовари продължително наказание.

40. “А сега, вкусете от Моето наказание и от Моето предупреждение.”

41. И наистина, Ние направихме Корана лесен за *разбиране* и за запомняне. Но има ли някой, който да приеме увещание?

Р. 3.

42. И наистина и при народа на Фараона също така отидоха Предупредители.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيَّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٣﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٥﴾

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْغِهِ فَطَسَّاسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكُورَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤٢﴾

43. Те отхвърлиха всички Наши Знамения. Ето защо Ние ги сграбчихме така както сграбчва Онзи, Който е Могъщ и Всесилен.

44. Вашите неверници по – добри ли са от тези? Или пък на вас ви е дадена в Свещените Писания свобода от наказание?

45. Казват ли те: “Ние сме победоносна рат.”?

46. Всяка рат ще бъде разбита и ще обърне гръб в бягство.

47. Да, Часът е определеното за тях време и този Час ще бъде наистина злощастен и горчив.

48. Наистина, грешниците се намират в явно заблуждение и са полудели.

49. В деня, когато ще бъдат повлечени по лице в Огъня и ще им бъде казано: “Вкусете вие от досега с Ада!”

50. Наистина, Ние сме създали всичко в необходимата мяра.

51. И Нашата заповед се осъществява само с една дума мяра.

52. И наистина, Ние сме унищожавали народи преди вас, които бяха като вас. Но има ли някой, който да приема увещание?

53. И всичко, което са направили е записано в Книгите.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٣﴾

أَلْقَاؤُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنتَصِرُونَ ﴿٥٥﴾

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٥٦﴾

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿٥٧﴾

وَمَنْ لَمْ يَرْحَمْ إِنْ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٥٨﴾

يَوْمَ يُسْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ ﴿٥٩﴾

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٦٠﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٦٢﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٦٣﴾

54. И всяко нещо, малко и голямо, е записано.

55. Наистина, праведните ще бъдат сред градини и потоци,

56. На престола на истината пред лицето на Всемогъщ Цар.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

إِنَّ التَّائِقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

ГЛАВА 55
АЛ РАХМАН
(Откровение преди Хиджра)

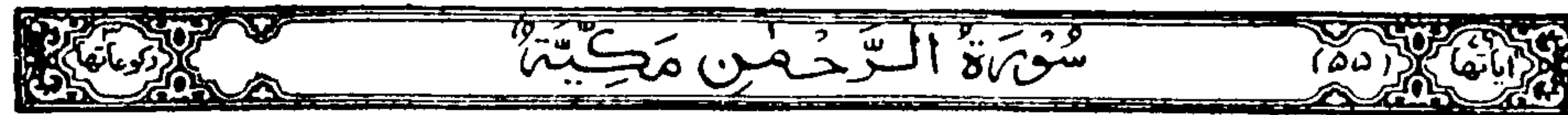
ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Бидейки шестата от специалната група *Сури*, която започва с “Каф” и завършва с “Ал Уакиях” и които били открити приблизително по същото време в Мекка, през ранните години на Призива, настоящата *Сура* има близка прилика с другите членове на групата по отношение на своята тематика и проблематика и подобно на тях се занимава с основните принципи на Исляма – Божиите атрибути и по-специално с Единството на Бога, с Възкресението и Откровението. В *Сурата* “Ал Камар” са дадени някои примери за народите на някои Пророци от древността, с които арабите били добре запознати, и които били наказани за това, че отхвърлили Божието Послание, а след това езичниците Курайш били попитани, дали няма да си вземат поука от съдбата на тези народи и няма ли да приемат Посланието на Корана, което се разбира и следва толкова лесно. Настоящата *Сура* също така дава причините поради които е бил открит Коранът.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с Божиите атрибути – *Ал Рахман*, като с това иска да каже, че след като сътворил вселената, Бог създал човека, върхът и короната на всички създания и че неговото създаване било резултат на Божието *Рахманиях* (Благодеяние). След създаването на човека, Бог открил Себе Си пред него посредством Своите Пророци и Пратеници, защото човекът не можел да постигне възвишената цел на своето създаване и да изпълни високата си мисия, без да бъде напътствуван от Божие откровение към своята велика цел. Пророкуването е намерило своя най-пълнен и съвършен израз в лицето на Светия Пророк Мохамед, комуто Бог е дал Корана, последният и окончателен кодекс от Божии Закони за напътствие на цялото човечество през всички времена. Но Божиите дарове за човека съвсем не завършват с неговото създаване. Той подчинил цялата вселена на него. Небесата с всичките тела в тях и земята и земята с всички свои съкровища, дълбоките морета и високите планини, всички са били сътворени за него. Но над и преди всичко Бог го е дарил с големи интелектуални и разсъдъчни сили, така че като пресява доброто от злото, той да може да следва Божието

напътствие и по този начин да осъществи целта на своето създаване. Но човек изглежда устроен така, че вместо да се възползува от безкрайните перспективи за духовен прогрес и развитие, които се откриват пред него от Милостивия, Милосърдния и Прощаващия Бог, в своята самомнителност и надменност, той пренебрегва и се отнася предизвикателно към Божиите Закони и в резултат на това си навлича недоволството на Бсга. Неподчиняването на и предизвикателството към Божиите Закони, казва *Сурата*, ще придобият най-зловеща форма по някое време (което изглежда, че е настоящето) и тогава човек ще бъде сполетян от такова разрушително и унищожително Божие наказание, каквото той не е познавал никога преди това. Но, докато наказанието, което ще се стовари върху виновните и грешните, ще бъде много болезнено и страшно, Божиите благословии, които ще бъдат дарени на праведните и на богобоязливите във века на обожаването на Мамон и копнеж по плътските удоволствия, ще бъдат също така безмерни и по този начин, както Божието наказание, така и Неговата милост ще покажат, че Бог е “Бърз в разчистването на сметките. Той е също така Повелителят на славата и честта”. *Сурата* като че ли засяга специално времето, когато силата, властта и престижът на западните народи ще достигнат своята върхна точка.

АЛ РАХМАН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Това е Бог, Милостивият,

الرَّحْمَنُ ②

3. Който е учил на Корана.

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

4. Той е сътворил Човека.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④

5. Той го е научил на проста реч.

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

6. Слънцето и луната следват своя път в съответствие с предначертаност.

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسَبَانِ ⑥

7. И тревите и дърветата смиренно се подчиняват на Неговата воля.

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦

8. И Той е издигнал небето и е установил мярка,

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

9. За да не можете да престъпвате мярката.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

10. Ето защо, претегляйте вярно всички неща и не давайте по – малко от мярката.

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩

11. И Той е сътворил земята за Своите създания.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪

12. На нея има плодове от всякакъв вид и палми с гроздове,

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫

13. И зърно в своите класове и ароматни растения,

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

14. Коя, тогава, от щедростите на Вашия Повелител ще отречете вие, о, хора и бесове?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑭

15. Той създаде човека от суха звънка глина, която е подобна на изпечени съдове.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮

16. И Той създаде бесовете от огнени пламъци.

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ ⑯

17. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑰

18. Повелителят на двата Изтока и на двата Запада!

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ⑱

19. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑲

20. Той е пуснал да текат на свобода две маси вода. Един ден те ще се слеят.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ⑳

21. Сега между тях има преграда и те не могат да си пречат една на друга.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ㉑

22. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ㉒

23. От тях се получават бисери и корали.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ㉓

24. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ㉔

25. И Негови са величавите кораби, издигнати в морето като планини.

لَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ㉕

26. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ㉖

P. 2

27. Всичко, което е на нея (земята) – ще загине.

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ㉗

28. И ще остане *само* образът на твоя Повелител, Владетеля на Величието и Честта.

29. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

30. Към Него отправя молбите си всичко, което е на небесата и на земята. Всеки ден Той *се явява в ново велико-летие*.

31. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

32. Скоро ще се заемем с вас, о, вие две големи групи!

33. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

34. О, съобщество на бесове и хора! Ако вие имате силата да отидете извън пределите на небесата и на земята, тогава вървете. Но вие не можете да го направите освен само с Наше разрешение.

35. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

36. Против вас ще бъде изпратен пламък от огън и дим; и вие няма да можете да се защитите.

37. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

38. И когато небето се разцепи и почервенеет като червена кожа –

39. Коя тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٣٨﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٤٠﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَيْنِ ﴿٤٢﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾

يَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْقُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٤٤﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابُ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ﴿٤٦﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٤٨﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

40. В този ден нито човекът, нито бесът ще бъде питан за греха му.

41. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

42. Виновните ще бъдат познати по техните белези и ще бъдат хванати за перчемите и за краката.

43. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

44. Това е Адът, който виновните отричат,

45. И те ще ходят въртейки се между него и свирепо кипяща вода.

46. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

P. 3

47. Но за онзи, който се бои да се представи пред своя Повелител, ще има две Градини –

48. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

49. С множество различни *дървета*.

50. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

51. И в двете има по два извора, течащи *свободно*.

52. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

53. Там ще има по *чифтове* от всеки плод.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤٠﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

يَعْرِفُ الْجُرْمُونَ بَسْمِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَائِي وَ الْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْجُرْمُونَ ﴿٤٤﴾

يُطَوَّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَيْمِ إِيٍّ ﴿٤٥﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَيْنِ ﴿٤٧﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

فِيهِمَا عَيْنُ تَجْرِيْنِ ﴿٥١﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٢﴾

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَيْنِ ﴿٥٣﴾

54. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

55. Те ще се излежават на ложета над килими, чиито ресни са от тежък брукат. И зрелите плодове от двете Градини ще бъдат близко до ръцете им.

56. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител, ще отречете вие?

57. В тях ще има също така целомъдрени девойки със скромни погледи, които нито човек, нито бес е докосвал преди —

58. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

59. Те са подобни на рубини и маргарит.

60. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

61. Възнаграждението за доброто не може да бъде нищо друго освен добро.

62. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

63. И освен тези двете има и още други две Градини —

64. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

65. Тъмно – зелена от листак.

66. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٤﴾

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَ
جَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٥﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْظُرْفِ لَمْ يَطِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ﴿٥٧﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٨﴾

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالرُّجَانُ ﴿٥٩﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٍ ﴿٦٣﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

مُدَّهَا مِثْرَيْنِ ﴿٦٥﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

67. Там също ще има два извора с бликаща вода.

68. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

69. И в двете ще има всякакви плодове, фурми и нарове.

70. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

71. Там ще има девойки, добри и красиви –

72. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

73. Хубави девойки с прелестни черни очи, добре пазени в беседки –

74. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

75. Които нито човек, нито бес е докоснал преди тях –

76. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

77. Излегнати на зелени възглавници и на красиви килими.

78. Коя, тогава, от щедростите на вашия Повелител ще отречете вие?

79. Благословено да е името на твоя Повелител, Владетел на Величие и Чест.

فِيهِنَّ عَيْنُونَ نَضَّا حَتِينَ ﴿٦٧﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

فِيهِنَّ فَاكِهَةٌ وَزَخْلٌ وَسُرْمَانٌ ﴿٦٩﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

لَمْ يَطِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٥﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرٍ حِسَانٍ ﴿٧٧﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٨﴾

يَعْلَمُ تَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٩﴾

ГЛАВА 56
АЛ ВАКИЯХ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИТО

Това е последната от групата на седемте Глави които започват със *Сурата* “Каф”. Тези седем Глави са открити в Мека приблизително по едно и също време, през ранните години от свещеничеството на Светия Пророк. Поради това, естествено те много си приличат по тон и съдържание, но може би никъде другаде тази прилика е така подчертана, както в случая с настоящата *Сура* и предшестващата я *Сура* “Ал Рахман”. Темата на Главата “Ал Рахман” е доведена до своя край в настоящата *Сура* и по този начин тя представлява подобаващ завършек на *Сурата* “Ал Рахман”: В “Ал Рахман”, например, три категории хора: (а) щастливците, които са дарени с близост до Бога; (б) мнозинството вярващи, които са си спечелили благоволенieto на Бога и (в) онези, които отхвърлят Божиите Пратеници са споменати само косвено. В настоящата *Сура*, обаче, те са назовани открито. *Сурата*, която се занимава по същество с важните теми за Възкресението, Откровението и отхвърлянето на идолопоклонничеството, е била открита съвсем подходящо рано в Мека, където проповядването на Посланието на Корана е насочено изключително към идолопоклонническите курайши, които не вярвали нито във Възкресението, нито в Откровението. Седемте Глави съдържат също така и някои пророчества за великото и славно бъдеще на Исляма, успоредно с прякото и емфатично споменавање на Възкресението, като по този начин се насочва вниманието към неизбежния извод, че изпълнението на тези пророчества за прогреса на Исляма ще докажат, че и Възкресението е също така един факт, който не може да се отрече.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с твърдото и емфатично изявление, че великото и Неизбежно Събитие, което е било предсказано в предходните Глави, непременно ще се сбъдне и когато това стане, то ще разтресе земята до нейните дълбини, а и планините също така ще се разтресат, като ще

предизвикат появата на един нов свят от пепелищата на стария. По-нататък в резултат на това велико събитие, хората ще се разслоят в три категории: (а) Щастливците, които ще се наслаждават на близостта си до Бога; (б) истинските и праведни вярващи, които ще получат богати дарове за своите добри дела и (в) Нещастните неверници, които ще бъдат наказани за злите си дела. После *Сурата* дава графично описание на Божиите благословии и дарове, които предстоят за първите две категории, което е последвано от описанието на наказанието, което ще се стовари върху главите на отричащите Божието Послание. След това тя представя обичайния аргумент за създаването на човека и за неговото развитие от капка семе до напълно развито човешко същество, за да докаже неговото второ раждане след смъртта му. Към своя край *Сурата* се връща отново към темата, с която е започнала и обяснява голямата реформация, за която споменава в началните си стихове, че ще се осъществи от Корана, който пък е несъмнено откритото Слово на Бога и който е пазен и съхраняван като безценно съкровище. *Сурата* завършва с красива проповед, че щом неизбежният край на всеки живот е смъртта, от която няма спасение, тогава защо хората трябва да пренебрегват този факт и да предават Бог на забвение?

АЛ ВАКИАХ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Когато настъпи времето на Събитието –

3. Никой няма да може да каже, че неговото пришествие е лъжа –

4. Някои то ще принизи, други ще възвеличи.

5. Когато земята ще бъде разтърсена от ужасен трясък.

6. И планините ще бъдат разрушени напълно.

7. Те всички ще се превърнат в разпръснати пращинки,

8. И вие ще бъдете разделени на три групи:

9. Първата, тези по дясната ръка – колко щастливи са онези, които се намират по дясната ръка! –

10. Втората, тези по лявата ръка — колко нещастни са онези, които се намират по лявата ръка! –

11. Третата най-предните; те са най-напред;

12. Това са онези, които са постигнали близост до Бога.

13. Те ще бъдат в Градините на Блаженството –

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

خَافِضَةً رَّافِعَةً ④

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبَثًا ⑦

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧

فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ هُـ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ⑨

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ هُـ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ⑩

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑪

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑫

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ⑬

14. В основната си част, това са измежду ранните мюсюлмани,

15. И малцина от по – късните времена.

16. Седнали на ложета, инкрустирани със злато и скъпоценни камъни,

17. Излегнати на тях и обърнати с лице един към друг.

18. На тях ще им прислужват младежи, които не стареят,

19. Носещи потири, кани и чаши, напълнени с прясна вода от бликащ извор.

20. И поради това няма да почувствуват нито главоболие, нито напиване –

21. И носещи такива плодове, каквито те си изберат,

22. И месо от птици, каквито те си пожелаят.

23. И там ще има и красиви девойки с големи прелестни очи,

24. Подобни на добре запазени бисери,

25. Като награда за онова, което те са правили.

26. Там те няма да чуят никаква суетна или греховна реч,

27. Освен само словото за приветствие: “мир, мир.”

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑭

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑮

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ⑯

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑰

يُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخَلَّدُونَ ⑱

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ هُـ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ⑲

لَّا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ⑳

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ㉑

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ㉒

وَحُودٍ عَيْنٍ ㉓

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ㉔

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ㉕

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ㉖

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ㉗

28. А *що се отнася до* онези откъм дясната ръка – колко щастливи са тези откъм дясната ръка!

29. Те ще бъдат сред лотосови Дървета без бодли,

30. И сред гроздове банани,

31. И широка сянка,

32. И течаща вода,

33. И изобилие от плодове,

34. Нито развалени, нито забранени,

35. И те ще си имат благородни съпруги –

36. Наистина, Ние сме им сътворили прекрасни създания,

37. И сме ги направили девственици,

38. Любещи, всички на еднаква възраст

39. С онези откъм дясната ръка:

Р. 3

40. Голяма част от тях са измежду първите *мюсюлмани*,

41. И голяма част от по – късните.

42. Но *що се отнася до* онези откъм лявата ръка – колко *нещастни* са онези откъм лявата ръка! –

43. Те ще бъдат сред обгарящи ветрове и вряла вода,

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ هُ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ط

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ٢٨

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ٢٩

وَضِلٍّ مَّمدُودٍ ٣٠

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ٣١

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ٣٢

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ٣٣

وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ٣٤

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ٣٥

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ٣٦

عُرُبًا أَتْرَابًا ٣٧

لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ط ٣٨

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ٣٩

وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ ط ٤٠

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ هُ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ط

فِي سُومٍ وَحَيْمٍ ٤١

44. И под сянката на черен дим,

45. Който не е нито хладен, нито става за нещо добро.

46. Преди това те са били изнежени в разкош и изобилие.

47. И са упорствували в крайна греховност.

48. И са имали навика да казват: “Какво! Когато умрем и станем на прах и кости, нима ще бъдем възкресени отново,”

49. “А и нашите бащи и деди също така?”

50. Кажи: “Да, и ранните и късните”

51. “Те всички ще бъдат събрани заедно в определено време на даден ден.”

52. “Тогава, о, вие, които сте се заблудили и които сте отхвърлили истината”,

53. “Вие непременно ще ядете от дървото на Закум,”

54. “И ще напълните стомасите си с неговите плодове,”

55. “И ще пиете вряла вода,”

56. “И ще пиете така, както пият камилите, които страдат от неутолима жажда.”

57. Такова ще бъде тяхното угощение в Деня на Страшния Съд.

وَضِلٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ٢٨

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٢٩

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ٣٠

وَكَانُوا يُصْرُفُونَ عَلَى الْغِنَى الْعَظِيمِ ٣١

وَكَانُوا يَقُولُونَ هُ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ

عِظَامًا ءِ إِنَّا لَنَبْعَثُوهَا ٣٢

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ٣٣

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ٣٤

لَجَمْعُهُمْ هُ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ٣٥

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَتِبَهَا الصَّالُونَ الْمَكْذِبُونَ ٣٦

لَا أَكَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ٣٧

فَمَالُؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٣٨

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَيْمِ ٣٩

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ٤٠

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ط ٤١

58. Ние сме ви създали. Защо, тогава, вие не приемате *истината*?

59. Какво си мислите вие за *капката* семе, която изхвърляте?

60. Вие ли сте я създали или Ние сме Създателят?

61. Ние сме заповядали смъртта да дойде за *всички вас* и *накой* не може да Ни възспре.

62. Да поставим на ваше място *други* или да ви развием в някаква форма, която *понастоящем* не ви е позната.

63. И вие **наистина** знаете за първото. Тогава, *защо* не размислите?

64. Виждале ли онова, което сеете?

65. Вие ли карате да расте или Ние?

66. Ако на Нас Ни беше угодно така, Ние можеше да го сведем до *накъсани парченца* и тогава вие няма да престанете да се вайкате:

67. “Ние сме разорени!”

68. “He! Ние сме лишени *от всичко!*”

69. Виждале ли водата, която пиете?

70. Вие ли я *изпращате* долу от облаците или Ние сме й Изпращачът?

71. Ако на Нас Ни беше угодно така, Ние щеше да я направим горчива. Защо

نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٨﴾

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَنْثُونَ ﴿٥٩﴾

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٦٠﴾

نَحْنُ قَادِرُونَ بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسَوِّقِينَ ﴿٦١﴾

عَلَى أَنْ يَبْدُلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٤﴾

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٥﴾

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَّا فَطَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٦﴾

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٨﴾

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٧٠﴾

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

тогава не сте благодарни?

72. Виждале ли огъня, който разпалвате?

73. Вие ли произвеждате дървото за него или Ние сме му Производителят?

74. Ние сме го направили напомняне и нещо полезно за странниците.

75. Ето защо, прославяй името на твоя Повелител, Владетеля на Величието.

P.3

76. Не, кълна се в даването на звездите –

77. А това е наистина голяма клетва, ако само знаете –

78. Че това е един наистина преславен Коран,

79. Във вид на добре запазена Книга,

80. До която няма да се докосне никой друг освен онези, които са били пречистени.

81. Той е откровение от Повелителя на световите.

82. Нима вие искате да отречете тази Божествена реч?

83. И нима правите от неговото отричане *средство* за вашето препитание?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٣﴾

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقِيمِينَ ﴿٧٤﴾

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

فَلَا أُقْسِمُ بِسَوِّجِ النُّجُومِ ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوُتَّعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٧﴾

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

لَّا يَسُئُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٨٠﴾

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨٢﴾

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ﴿٨٣﴾

84. Защо, тогава, когато душата на умирация човек достигне до гърлото му,

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفَ ۝٨٤

85. И вие гледате в този момент

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ۝٨٥

86. И Ние сме по – близко до него, но вие не виждате това --

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۝٨٦

87. Защо, тогава, ако на вас няма да ви се поиска сметка,

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۝٨٧

88. Вие не можете да я върнете обратно, ако сте правдиви?

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٨٨

89. Но ако той - умирацият човек - е от онези, които са достигнали близост до Бога,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝٨٩

90. Тогава за него има утеха и аромат на щастие в Градината на Блаженството;

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۝٩٠

91. А ако той е от онези, които са откъм дясната ръка,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩١

92. Тогава: “Мир на теб, който си от онези откъм дясната ръка.”

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩٢

93. Но ако той е от онези, които отхвърлят истината и се намира в заблуждение,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝٩٣

94. Тогава за него ще има вряла вода за угощение,

فَنَزْلٌ مِنْ حَيْمٍ ۝٩٤

95. И горене в Ада.

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ۝٩٥

96. Това, действително, е самата истина.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۝٩٦

97. Така че, възхвалявай името на твоя Велик Повелител.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝٩٧

ГЛАВА 57

АЛ ХАДИД

(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Това е първата от последните десет медински Глави на Корана, които завършват с Глава 66. Изглежда тя е била открита след покоряването на Мека или след Договора при Худайбиях, както става ясно от споменаването на *Ал-Фатх* (Победата) в стих 11, който намеква за падането на Мека или, според някои, по-точно за Договора при Худайбиях. Серията от мекански Глави, започваща с “Ал Саба” и която, с изключение на трите интерполирани глави; “Мохамед”, “Ал Фатх” и “Ал Хюйюрат”, продължава без прекъсване, завършва с предходната Глава и изчерпва тематиката и проблематиката на меканските Сури. С настоящата Сура, обаче, започва нова поредица от медински Глави, която завършва с “Ал Тахрим”. В предходната Глава се заявява, че Коранът е една добре запазена Книга (стих 79), което наред с всичко друго, означава, че неговите учения са в съвършена хармония с природните закони и с диктатите и изискванията на човешката природа, разсъдък и здрав разум. Настоящата Сура започва с Божиите атрибути: Могъщият и Мъдрият. И съвсем естествено, Съществуото, Кое е Мъдро и Могъщо би трябвало да е открило една Книга, чиито учения са в съответствие със законите на природата и с човешкия разум и съзнание.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

В предходните седем Глави, особено в трите непосредствено преди настоящата – “Ал-Камар”, “Ал Рахман” и “Ал Ваких” – няколкократно се заявява посредством силен метафоричен език, че една голяма реформация едно истинско възкресение предстои да се осъществи от Светия Пророк сред един народ, който от векове насам се е валял в морален прах и мръсотия, и който поради липсата си на живи връзки с цивилизованото общество е бил подценяван като парий сред народите. Настоящата Сура посочва, че великият ден на феноменален прогрес и сила на тази нация – парий – арабите – вече изгрява и че евентуалната победа над лъжата вече може да се види. Но има някои важни условия, които трябва да се изпълнят, преди това да се осъществи. От страна на

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ

АЛ ХАДИД

(Откровение след Хиджра)

мюсюлманите трябва да има твърда и непоколебима вяра в истината на Ислямските идеали и готовност да се понесат необходимите жертви на живот и имот за напредъка на тази кауза. На вярващите се казва че след като придобият сила, власт и благоденствие, те не трябва да пренебрегват моралните идеали и не трябва да се отдават на мимолетни материални удоволствия. *Сурата* продължава темата, че от незапомнени времена на света са се появявали Божии Пратеници, за да водят хората към целта на техния живот, която е да се угоди на Бога, и която не може да се постигне като се води живот на пълно отхвърляне или бягство от живота, така както си мислят и практикуват погрешно последователите на Исус, а чрез правилно използване на естествените сили и удобства, дарени от Бога на човека и от нещата, които Той е сътворил за използване от него.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Всичко, което се намира на небесата и на земята възхвалява Аллах; и Той е Могъщият и Мъдрият.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

3. Негово е царството на небесата и на земята; Той дарява живот и Той изпраща смърт; и Той има власт над всички неща.

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

4. Той е Първият и Последният, и Явният и Скрытий и Той знае много добре всички неща.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④

5. Той е Който е сътворил небесата и земята в продължение на шест периода, а след това се е настанил на Престола. Той знае какво влиза в земята и какво излиза от нея, и какво слиза от небесата и какво се издига в тях. И Той е с вас, където и да се намирате. И Аллах вижда всичко, което вършите.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤

6. Негово е царството на небесата и на земята и при Аллах се връщат всички дела.

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑥

7. Той кара нощта да преминава в ден и Той кара деня да преминава в нощ и Той знае много добре всичко, което се намира в гърдите.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

8. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник и жертвувайте в името на Аллах от онова, на което Той ви е

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ

направил наследници. И онези от вас, които вярват и жертвуват ще получат голяма награда.

9. Защо се получава така, че вие не вярвате в Аллах, когато Пратеникът ви призовава да вярвате във вашия Повелител и Той вече е приел завет от вас, ако вие, наистина, сте вярващи?

10. Той е Който изпраща долу ясни Знамения на Своя слуга, за да може Той да ви изведе от *всякакъв вид* тъмнина на светлото. И наистина, Аллах е Състрадателен и Милостив към вас.

11. И защо се получава така, че вие не жертвувате в името на Аллах, след като на Аллах принадлежи наследството на небесата и на земята? Онези от вас, които жертвуваха и се сражаваха преди победата не са равни на онези, които правеха същото по – Късно. Те са по – висши по чин от онези, които жертвуваха и се сражаваха по – късно. И на всички тях Аллах е обещал добро. И на Аллах Му е известно много добре всичко, което вие вършите.

Р. 2.

12. Кой е онзи, който ще отпусне добър заем на Аллах? Той ще му го върне увеличен многократно и ще му даде щедра награда.

13. И *си помисли* за деня, когато ще видиш вярващи мъже и жени с лъчи от тяхната светлина, сияещи пред тях и върху десните им ръце *и на тях ще им бъде казано*: “За вас днес има блага вест! Градини, през които текат ручей, където вие ще обитавате. Това е върховното тържество!”

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ①

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ②

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ③

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَن أَنفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ
الَّذِينَ أَنفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑤

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑥

14. В деня, когато лицемерните мъже и жени ще кажат на онези, които вярват: “Почакайте *малко* и нас за да можем и ние да си вземем от вашата светлина,” *на тях* зе им бъде казано: “Върнете се обратно, *ако можете* и търсете светлина.” Тогава между тях ще бъде поставена стена с врата в нея. Вътре в нея ще има *пълно* милосърдие, а пред нея и извън нея – ще има само наказание.

15. Те ще ги повикат, *казвайки*: “Нима ние не бяхме с вас?” Те ще отговорят: “Да, но вие се поддадохте на съблазън и се колебаехте и се съмнявахте и вашето суетно желание ви измами, докато се изпълни повелята на Аллах. И Лукавият ви измами относно Аллах.”

16. “Ето защо, в този ден няма да бъде приет никакъв откуп от вас, нито пък от онези, които не вярваха. Вашето последно убежище ще бъде Огънят; той е вашият приятел и много зло предназначение е той.”

17. Не е ли настъпило времето за вярващите, когато техните сърца ще се почувствуват смирени пред поменаването на Аллах и пред истината, която се е спуснала *при тях*, за да не би и те да станат като онези, на които е била дадена Книгата преди тях и срокът им е бил продължен, но техните сърца закоравели и много от тях станали грешници?

18. Знай, че *сега* Аллах оживява земята след нейната смърт. Ние сме направили Знаменията явни за вас, за да можете да разберете.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتِسَبْ مِنْ نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَبَسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ⑦

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ⑧

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَا أَوْكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ⑨

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ⑩

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ⑪

19. *Що се отнася до мъжете и жените, които дават милостиня и онези, които дават добър заем на Аллах – той ще им се върне увеличен многократно и тяхната награда ще бъде също така щедра –*

20. И онези, които вярват в Аллах и в Неговите Пратеници, те са Правдивите и Свидетелите в очите на техния Повелител и те ще получат своята награда и светлина. Но *що се отнася до онези, които не вярват и отхвърлят Нашите Знамения, те ще бъдат обитатели на Ада.*

Р.3

21. Знайте, че животът на този свят е само игра, и забава, и блясък, и *источник на хвалби* помежду ви, и съперничество в увеличаване на богатствата ви и помомството ви. *Този живот е* като дъждът, пораждащ растителността, чийто растеж радва земеделеца. След това тя изсъхва и я виждаш как пожълтява, след това тя се разпада на парченца слама и сено. А пък в Бъдния Живот има сурово наказание, но *също така* и прошка от Аллах и *Неговата* добра воля. И животът на този свят не е нищо друго освен *временно* наслаждаване на измамни неща.

22. Надпреварвайте се един с друг да търсите прошка от вашия Повелител и за една Градина, чиято стойност е равна на стойността на небесата и земята; тя е подготвена за онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. Това е милостта на Аллах; Той я дарява на онзи, на когото на Него Му е угодно и Аллах е Повелител с огромна милост.

إِنَّ الْمُصْذِقِينَ وَالْمُصْذِقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ①

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ②

إِغْلَبُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَتُهُمْ وَتَفَاخُرُهُمْ يَبْتَغُونَ وَتَكَثَّرَ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَشَلِّ غَيْثٍ أَغْبَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرِبُهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ③

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ④

23. Няма нито едно нещастие, което сполетява земята или *лично* вас, което да не се *записва* в една книга, преди Ние да го осъществим – безспорно, това е много лесно за Аллах –

24. Ето защо, вие не трябва да скърбите за онова, което сте загубили, нито пък да ликувате за онова, което Той ви е дарил. И Аллах не обича самодоволните самохвалковци,

25. Онези, които са свидливи, а и подбуждат и другите към свидливост. И ако някой обърне гръб, то Аллах е Самодостатаъчен и Достоен за всяка хвала.

26. Наистина, Ние изпратихме Нашите Пратеници с явни Знамения и изпратихме долу с тях Книгата и Мерилката, за да може хората да постъпват справедливо; и Ние изпратихме долу желязото, което е материал за водене на опустошителни войни и за много благодати за човешкия род, и за да може Аллах да разпознае онези, които помагат на Него и на Неговите Пратеници, без да са Го виждали. Наистина, Аллах е Силен и Могъщ.

Р. 3

27. И Ние изпратихме Ной и Аврам и в техните семена поставихме Пророци и Книгата. И някои от тях следваха наставленията, но много от тях бяха непокорни.

28. Тогава, Ние накарахме Нашите Пратеници да следват по стъпките им и Ние накарахме Исус, синат на Мария, да ги последва, и му дадохме Евангелието. И вложихме в сърцата на онези,

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ تَبَرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ①

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ②

إِلَّذِينَ يَخْتَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ③

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ④

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهُتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ⑤

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً

които го приеха, състрадание и милост. Но монашеството, което те си измислиха – Ние не сме им го предписвали като път за търсене угодата на Аллах. Но те не го съблюдаваха в необходимата степен. И все пак, Ние дадохме на онези от тях, които вярваха, *полагашата им се награда*, но много от тях са грешници.

29. О, вие, които вярвате! Бойте се от Аллах и вярвайте в Неговия Пратеник; Той ще ви даде двойно от милостта си и ще ви дари със светлина, в която да вървите и ще ви дари прошка – и Аллах е наистина Най-Всепрощаващ и Милосърден.

30. За да не може Хората на Книгата да си мислят, че те (мюсюлманите) нямат сила да постигнат нищичко от милостта на Аллах; тогава, когато милостта е *изцяло* в ръцете на Аллах. Той я дарява на онзи, на когото на Него Му е угодно и Аллах е Господар с огромна Милост.

إِبتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

ГЛАВА 58 АЛ МУДЖАДИЛАХ (Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е втората от последните седем медински Глави на Корана. Тя съдържа доста подробна препратка към лошия обичай Зихар (Да наричаш своята жена своя Майка”), засегнат само бегло в Сурата “Ал Ахзаб”, което показва, че тази Сура е била открита преди “Ал Ахзаб”. Но тъй като “Ал Ахзаб” била открита между петата и седмата година на *Хиджра*”, настоящата Сура, следователно, би трябвало е била открита по-рано; твърде вероятно между третата и четвъртата година. В Сурата непосредствено преди Сурата “Ал Хадид” – на “Хората на Книгата” се казва доста сурово, че Божията Милост не е техен монопол и тъй като те непрекъснато предизвикват, противопоставят се на и преследват Божиите Пратеници, тя сега ще бъде прехвърлена завинага върху дома на Ишмаел. В настоящата Сура към мюсюлманите се отправя предупреждение, че тъй като тяхното материално благоденствие ще предизвика съпротивата на техните вътрешни и външни врагове, те трябва да бъдат нащрек срещу злите замисли и машинации на враговете си. И че неизменна практика на Корана е, че винаги когато се занимава с машинациите на враговете на Исляма, той споменава специално някои социални злини. Този метод е възприет в Сурите “Ал Нур” и “Ал Ахзаб”, а също така и в настоящата Глава.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с остро заклеяване на злия обичай Зихар и като привежда примера на Каулах, мюсюлманска дама, дава заповедта: ако някой нарече жена си “майко”, той трябва да изкупи тази си отвратителна морална постъпка или чрез освобождаване на един от своите роби, ако има такива, или като пости два последователни месеца, или като нахрани шестдесет нуждаещи се. След това Сурата се занимава с интригите и заговорите на вътрешните врагове на Исляма и

заклеймява създаването на тайни общества и провеждането на тайни сбирки за нанасяне вреда на Исляма. После красиво и уместно тя посочва някои правила за поведение при обществени събирания, а към края си тя предупреждава сурово врговете на Исляма, че със своята враждебност, те ще си навлекат гнева на Бога, но никога няма да успеят да спрат или забавят неговия прогрес. Това предупреждение към неверниците е последвано от също така строго предупреждение към вярващите, че те в никакъв случай не трябва да се сприятеляват с врагове на своята вяра, колкото и да са им близки последните, тъй като като се противопоставят на Исляма, те са обявили истинска война на Бога, а приятелството с враговете на Бога е несъвместимо с истинската вяра.

АЛ МУДЖАЛИЛАХ

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Аллах наистина е чул словото на онази, която моли теб и се оплаква на Аллах. И Аллах наистина е чул вашия диалог. Наистина, Аллах е Всечуващ и Всевиждащ.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا
تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ②

3. Онези от вас, които се отърват от жените си като ги наричат майки, да знаят, че те (жените им) не им стават майки; техните майки са само онези, които са ги родили; и с това те наистина произнасят непристойни и лъжливи слова, но, Аллах, безспорно, е Снизходителен и Прощаващ.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الْآلُ وَلَكِنَّهُمْ
إِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌ غَفُورٌ ③

4. *Що се отнася до* онези, които наричат жените си майки, а след това се откажат от онова, което са казали, *наказанието за това е* освобождаването на един роб, преди да са се докоснали един друг. Това е вашето увещание. И Аллах е добре Осведомен за онова, което вършите.

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا
ذَلِكَ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

5. Но онзи който не намери такъв (роб), той трябва да пости в продължение на два последователни месеца, преди да се докоснат един друг. А онзи, който не може да направи това, ще трябва да нахрани шестдесет гладни души. Това е така, да може вие наистина да повярвате в Аллах и в Неговия Пратеник. И това са ограниченията, предписани от Аллах; а за неверниците има тежко наказание.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑤

6. Онези, които се противопоставят на Аллах и на Неговия Пратеник ще бъдат наистина унижени така, както бяха унижени и онези преди тях; и Ние вече сме изпратили долу ясни Знамения. А пък неверниците ще получат позорно наказание.

7. В деня, когато Аллах ще ги вдигне всички тях заедно, Той ще ги уведоми за онова, което са правили. Аллах е държал сметка за това, тогава, когато те са го забравили. И Аллах е свидетел над всички неща.

P.2

8. Нима ти не виждаш, че на Аллах Му е известно всичко, което е в небесата и всичко, което е в земята? И няма никакво съвещание на трима души, където Той да не е четвъртият или повече. Той е с тях винаги, където и да се намират те. После в Деня на Възкресението, Той ще ги уведоми за онова, което са правели. Наистина, на Аллах са му известни много добре всички неща.

9. Нима ти не си виждал онези, на които са били забранен тайни заговори и **въпреки** това, те се връщат към онова, което им е било забранено и се стоварят тайно за греховни и престъпни дела и за неподчинение на Пратеника? И когато дойдат при теб, те те поздравяват с *поздрав*, с който Аллах не те е поздравявал; но, **по-**между си те казват: "Защо Аллах не ни наказва за онова, което казваме?" За тях е достатъчен Адът, в който ще горят и много зло предназначение е той!"

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ٦

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْضَلَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٧

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ٨

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ
لَهَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٩

10. О, вие, които вярвате! Когато се съвещавате тайно, не го правете за извършването на грях, престъпление или неподчинение на Пратеника, а се съвещвайте за постигането на добродетел и првдност и се бойте от Аллах, при когото ще бъдете събрани *всички*.

11. Провеждането на тайни съвети за *зли цели* идва само от Сатаната, за да може той да причини мъка на вярващите, но той не може да им навреди ни най-малко, освен с позволенieto на Аллах. И вярващите трябва да възлагат своето упование само на Аллах.

12. О, вие, които вярвате! Когато ви се каже: "Сторете място!" на *вашиите* събрания, тогава, сторете място, а Аллах ще стори достатъчно място за самите вас. И когато се каже: "Станете!", тогава, ставайте; Аллах ще издигне онези от вас, които вярват из между вас и онези, на които е дадена по висока степен на *достойнство*. И на Аллах Му е добре известно онова, което вие правите.

13. О, вие, които вярвате! Когато се съветвате с Пратеника насаме, дайте милостия преди да са посъветвате. Това е по-добро и по-чисто за вас. Но, ако не намерите *нищо* за даване, тогава, Аллах е Всепрощаващ и Милостив.

14. Нима се страхувате да дадете милостия преди да се посъветвате? Тогава, ако не направите това, Аллах ще бъде милостив към вас, за това спазвайте Молитвата и си плащайте данъка Закат и се подчинявайте на Аллах и на Неговия Пратеник. И

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ١٠

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُونَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
قَلْبَتُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ ١١

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَاَنْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انْشَرُوا فَانْشَرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ١٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَاطْهَرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٣

أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتُ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ

Аллах е добре Осведомен за всичко, което правите.

Р. 3

15. Нима не си виждал онези, които се сприятелят с хора, които са разнеливи Аллах? Те не са нищо с вас, нищо с тях и те съзнателно се кълнат в лъжа.

16. За тях Аллах е подготвил сурово наказание. Наистина е зло онова, което имаха обичай да правят те.

17. Те обърнаха клетвите си в шит, *прикриващ злите им постъпки* и те отвърнаха *хората* от пътя на Аллаха. Ето защо, за тях ще има унижително наказание.

18. Нито техните богатства, нито техните деца ще им помогнат с нещо против Аллах. Те са обитатели на Ада, където ще пребивават.

19. В деня, когато Аллах ще ги издигне всички заедно, те ще Му се кълнат така както се кълнат и на вас и те ще си мислят, че имат нещо, *на което могат да се опрат*. Сега, наистина, именно те са лъжците.

20. Сатаната напълно ги е овладял и ги е накарал да забравят Аллах. Те са на страната на Сатаната. Внимавайте, защото именно онези, които са на страната на Сатаната ще претърпят загуби.

21. Наистина, онези, които се противопоставят на Аллах и на Неговия Пратеник ще бъдат между най-последните.

يٰۤرَّسُوْلَهُۥ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝١٥

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝١٦

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١٧

إِن تَخَذُوا آيَاتِنَا هُمْ جُنَّةٌ فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝١٨

لَن تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ
اللّٰهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١٩

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا
إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝٢٠

اسْتَحْذَرُوا عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
هُمُ الْخَسِرُونَ ۝٢١

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَّسُوْلَهُ أُولَٰئِكَ فِي
الْآذَانِ ۝٢٢

22. Аллах е повелил: "Наистина, Аз ще удържа връх, Аз и Моите Пратеници." Несъмнено, Аллах е Силен и Мощен.

23. Ти няма да намериш никой от вярващите в Аллах и в Последния Ден, които да обичат онези, които се противопоставят на Аллах и на Неговия Пратеник, дори ако това са техните бащи или синове, или братя, или роднини. Това са онези, в чиито сърца Аллах е запечатал *истинска вяра* и които Той е укрепил с вдъхновение от Себе Си. И Той ще ги приеме да влязат в Градини, през които текат потоци. Те ще обитават там. Аллах е много доволен от тях и те са доволни от Аллах. Те са **на** страната на Аллах. Внимавайте, вие, *о, хора!* Именно онези, които са на страната на Аллах те ще спечелят.

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
عَزِيزٌ ۝٢٢

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّوْنَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَّسُوْلَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ
كَتَبَ فِي قُلُوْبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۝٢٣

ГЛАВА 59

АЛ ХАШР

(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* е третата от седемте медински Глави на Корана. Предшестващата *Сура* се занимава с тайните заговори и интриги срещу Исляма от страна на мединските евреи. Настоящата, обаче, се занимава с тяхното наказание и по-специално с изгонването от Медина на Бану Надир, едното от трите еврейски племена: Бану Кайнукуа, Бану Надир и Бану Курайзах – няколко месеца след битката при Ухуд в четвъртата година от Хиджра. Изгонването било проява на голяма мъдрост и политическа предвидливост от страна на Светия Пророк, защото, ако на евреите било позволено да останат в Медина, те биха се оказали, поради своите интриги и тайни заговори, източник на постоянна заплаха за Исляма. После *Сурата* се занимава с Лицемерите на Медина, които не били верни нито на мюсюлманите, нито на евреите. Лицемерът е по същество страхливец, а един страхливец никога не е искрен или честен с никого. Мединските Лицемери се оказали нечестни дори спрямо евреите в часа на тяхната беда. *Сурата* започва с възхвала на Бога и завършва с увещание към мюсюлманите да пеят похвали за Милосърдния и Милостивия Бог, Който е унищожил в зародиш злите кроежи на техните врагове и е открил безкрайни перспективи за прогрес и благоденствие пред тях. Тази *Сура* прилича много на *Сурата* “Ал Анфал”.

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ

(59)

АЛ ХАШАР

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия, Милосърдния.

2. Вещко, което е в небесата и вешко, което е на земята, прославя Аллах и Той е Мощният и Мъдрият.

3. Той е Който е изгонил онези хора на Кинната от домовете и по времето на първото заточение. Вне не сте си мислели, че те ще излязат вии и те си мислеха, че крепостите им ще ги защитят против Аллах. Но Аллах ги застигна от там, от където не го очакваха и всели ужас в сърцата им, така че, те разрушиха домовете си със собствените си ръце и с ръцете на вярваните. Така че, възползвайте се от урока, вне, които имате очи!

4. И ако Аллах не беше предписал изгнание за тях, Той непременно щеше да ги накаже по друг начин на този свят. А в Бъдния Живот те непременно ще получат наказанието на Огъня.

5. Това е така, защото те се възпротивиха на Аллах и на Неговия Пратеник; а онии, които се възпротивиха на Аллах, тогава, несъмнено, него го очаква възмездие на Аллах.

6. Каквито и палмови дървета да сте отсекали или да сте оставили на корените им, това е било с разрешението на Аллах и за да може Той да поерами трепниците.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

7. А що се отнася до онова, което Аллах е дал на Пратеника като плячка от тях, вие не сте гонили нито кои нито камила за това, но Аллах дарява на Своя Пратеник власт над когото на Него Му е угодно. И Аллах има власт над всички неща.

8. Онова, което Аллах е дал на Своя Пратеник като плячка от жителите на градовете е за Аллах и за Пратеника и за близките по родство, и за сираците, и за нуждаещите се, и за странника, за да не би тя (плячката) да бъде разпределена само между богатите между вас. И онова, което ви дава Пратеникът, вземете го; а онова, което той ви забранява – **въздържайте** се от него. И се бойте от Аллах, защото Аллах е наистина суров в Своето Възмездие.

9. Тази плячка е за бедните бежанци, които са били изгонени от домовете си и от имотите си, докато са търсели Благодатта на Аллах и Неговата угода и са помагали на Аллах и на Неговия Пратеник. Това са тези, които са верни на вярата си.

10. И онези, които са установили своите домове в този град преди тях и са приели вярата, те обичат онези, които са дошли при тях, за да търсят убежище и не намират в гърдите си никакво влечение към онова, което им е дадено (на бежанците), а предпочитат бежанците пред самите себе си, дори ако бедността е тяхната собствена съдба. А онези, които са се освободили от алчността на собствената си душа те ще преуспеят.

11. И плячката е също така и за

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ②

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ③

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَيْعَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ④

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ

онези, които са дошли след тях. Те казват: "Повелително Наши, прости на нас и на нашите братя, които са приели вярата преди нас и не оставяй в гърдите ни никаква злоба срещу онези, които вярват. О, Повелително Наши! Ти си наистина Състрадателен и Милосърден."

P. 2

12. Нима ти не си виждал онези, които са лицемери? Те казват на своите събратя измежду Хората на Книгата, които не вярват: "Ако вас ви изгонят, ние разбира се ще дойдем с вас и ние никога няма да се подчиняваме на никого против вас и ако вас ви нападнат, ние непременно ще ви помогнем." Но Аллах е свидетел, че в действителност, те са лъжци.

13. Ако тях ги изгонят, те никога няма да тръгнат с тях; и ако тях ги нападнат, те никога няма да им помогнат. А дори и ако им помогнат, те непременно ще обърнат *сърцата си*; и тогава на тях няма да им се помогне.

14. Наистина, страхът пред вас е по силен в сърцата им отколкото пред Аллах. Това е така, защото те са хора, лишени от *всякакъв* разум.

15. Те няма да се сражават срещу вас иначе, освен в укрепени градове или зад крепостни стени, макар че те са много храбри, когато се бият помежду си. Ти можеш да си помислиш, че те са единни, но техните сърца са разединени. Това е така, защото те са хора, които нямат никакъв разум.

لَنَا وَإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ⑤

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ إِخْوَانِنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ⑥

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ⑦

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ⑧

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَبِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَبِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ⑨

16. *Техният случай* прилича на *случая* с онези, които, малко време преди тях, са вкусили от злите последствия на своите деяния. И за тях има мъчително наказание.

17. *Това е подобно на постъпките на* Сатаната, когато той казва на някой човек: "Не вярвай!, но когато последният не повярва, той казва: "Аз нямам нищо **общо** с теб; Аз се боя от Аллах, Повелител на световите."

18. И крайт и на двамата ще бъде, че те и двамата ще обитават в Огъня. Такава е наградата на грешниците.

Р.3.

19. О, вне, които вярвате! Бойте се от Аллах и нека всяка душа следи за онова, което тя си подготвя за утрешния ден. И се бойте от Аллах, наистина, на Аллах Му е известно много добре онова, което вие вършите.

20. И не бъдете като онези, които забравиха Аллах и които Той *поради това* бе принудил да забравят собствените си души. Именно те са непокорни грешници.

21. Обитателите на Огъня и обитателите на Градината не са равни. Именно обитателите на Градината ще възгържествуват.

22. Ако Ние бяхме изпратили този Коран на някоя планина, ти сигурно щеше да видиш как тя се прекланя и разкъсва от страх пред Аллах. Такива сравнения даваме Ние на човечеството, за да се замисли то.

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٦

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ١٧

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
وَهُنَّ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ١٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٩

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٢٠

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ٢١

لَوْ أَنزَلْنَاهُ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ٢٢

23. Той е Аллах и няма никакъв друг Бог освен Него, Знаещия невидимото и видимото. Той е Милостивият и Милосърдният.

24. Той е Аллах и няма никакъв друг Бог освен Него, **Самодърецът**, Светия, Източника на Покой, Дарителя на Безопасност, Защищаващия, Могъщият, Покорителя, Величествения. Свят е Аллах *далече* над всичко, което приобщават към *Него*.

25. Той е Аллах, Създателят, Ваятелят и Творителят. Негови са най хубавите имена. Всичко, което се намира в небесата и на земята го възхвалява и Той е Могъщият и Мъдрият.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ٢٣

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٤

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٢٥

ГЛАВА 60
АЛ МУМТАХАНАХ
(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕ

Подобно на предходните три Глави и настоящата Сура била открита, както показва нейното съдържание, а Медина през 7-та или 8-та година на Хиджра някъде през интервала между Договора при Худайбиях и Падането на Мека. Предходната Сура се занимава с интригите и машинациите на Лицемерите и евреите от Медина и с наказанието, което ще им бъде наложено. Настоящата Сура се занимава със социалните взаимоотношения на вярващите и невярващите изобщо и с онези, които воюват с Исляма,

Тя започва с емфатична забрана към мюсюлманите да не установяват интимни приятелски отношения с онези неверници, които са във война с Исляма и са си поставили за цел да го изкоренят. Забраната е толкова строга и цялостна, че дори и най-близките кръвни роднини не са пощадени от нея. Тази забрана е последвана от имплицитното пророчество, че много скоро закоравелите врагове на Исляма ще станат негови ревностни последователи. В забраната, обаче, има и изключения. Тя не се отнася за онези неверници, които имат добри съседски отношения с мюсюлман. Към такива неверници трябва да се проявява справедливо и внимателно отношение. След това Сурата излага някои важни заповеди относно вярващите жени, които са се преселили в Медина, а също така и онези жени, които са напуснали Медина и са се преселили при неверниците. За да може да внуши на мюсюлманите сериозността на въпроса, Сурата завършва с повтаряне на заповедта, че мюсюлманите не трябва да се сприятеляват с онези хора, които, възприемайки открито враждебно отношение към Исляма, са си навлекли гнева на Бога.

АЛ МУМТАХАНАХ
(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. О, вие, които вярвате! Не вземайте Моя враг и вашия враг за приятел като им предлагате любов, след като те не вярват в истината, която е дошла при вас и изгонват Пратеника и самите вас от вашите домове само защото вие вярвате в Аллах, вашия Повелител. Ако вие излезете, за да се подвизавате в Мое име и искате да ми угодите, не ги вземайте за приятели като им изпращате тайно дуржески послания, след като на Мен Ми е известно най-добре какво скривате и какво откривате. И онзи от вас, който постъпва така, той, наистина, се е отклонил от правия път.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ②

3. И ако те вземат връх над вас, те ще се държат към вас като ваши активни врагове и ще протягат ръцете си и езичите си към вас със зли намерения; и те горещо желаят вие да станете неверни.

إِنْ يَتَّقِفُوكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ③

4. Нито родствените ви връзки, нито вашите чада ще могат да ви помогнат с каквото и да е в Деня на Възкресението. Той ще реши помежду ви. И Аллах вижда всичко, което вие вършите.

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④

5. Прекрасен пример за вас е Аврам и онези с него, когато те казаха на своя народ: "Ние нямаме нищо общо с вас и с онова, на което вие се кланяте освен на Аллах. Ние не вярваме в нищо от онова, на което вие вярвате. Между нас и вас е възникнала вражда навеки.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَّلَ بَيْنَنَا

докато вие не повярвате единствено само в Аллах.” с изключение на тези думи на Аврам към баща му: “Аз наистина ще поискам прошка за теб, макар че аз нямам никаква власт да убедя Аллах в твоя полза.” *Те се молеха на Бога с думите:* “Повелителю наш, на Теб възлагаме ние своето упование и към Теб се обръщаме с *разказание* и при Теб е *окончателното* завръщане.”

6. “Повелителю наш, не прави от нас пробен камък за онези, които не вярват и ни прости, Повелителю наш, защото единствен Ти си Могъщият и Мъдрият.”

7. Несъмнено, те са прекрасен пример за теб — за *всички*, които се надяват на Аллах и на Последния Ден. И всеки, който се отвърне — наистина, Аллах е Самодостатъчен и Достоеен за всяка хвала.

P. 2

8. Възможно е Аллах да вдъхне любов между вас и онези от тях, с които вие *сега* се намирате във вражда и Аллах е Всесилен и Аллах е Много-прощаванц и Милосърден.

9. Аллах не ви забранява — що се отнася до онези, които не са се сражавали против вас заради *вашията* вяра и които не са ви прогонвали от домовете ви — да бъдете добри към тях и да постъпвате справедливо с тях, защото Аллах, наистина обича справедливите.

10. Аллах само ви забранява да се сприятелявате с онези, които са се

وَيَبْنِيكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُغْفِرَ
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ①

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ رَنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ③

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنْهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ④

لَا يَنْهٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑤

إِنَّمَا يَنْهٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

сражавали против вас заради *вашията* и които са ви прогонвали от домовете ви и са промагали *на други* да ви прогонят от домовете ви — онези от вас, които се сприятеляват с такива, те са престъпниците.

11. О, вие, които вярвате! Когато при вас дойдат като бежанки вярващи жени, проверете ги. Аллах знае най-добре тяхната вяра. После, ако се убедите, че те са *наистина* вярващи, не ги връщайте обратно при неверниците. Такива *жени* не са законни за тях, нито пък на *техните* съпрузи — неверници онова, което те са похарчили за тях. И за вас няма да бъде грях да се ожените за тях, след като им дадете полагащата им се зестра. И не поддържайте *вашиите* брачни връзки с жени — невернички: а настоявайте да ви *бъде върнато* онова, което сте похарчили и нека *неверниците* да си поискат онова, което те са похарчили. Такава е повелята на Аллага. Той отсъжда помежду ви. И Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

12. И ако някоя от вашите жени ви напусне и отиде при неверниците, то когато вие си отмъстите и *получите* някаква *платка* от неверниците, дайте на онези вярващи, чиито жени са избягали, онова което те са похарчили за *своите жени*. И се бойте от Аллах, в когото вярвате.

13. О, Пророко! Когато при теб дойдат вярващи жени, полагайки клетва за вяроност пред теб, че те няма да приобщават нищо към Аллах, и че няма да крадат, и няма да прелюбодействуват, нито ще убиват децата си, нито пък ще разпространяват клевети, които преднамерено са измислили,

وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ
أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَاتُّوهُمَ مَا انْفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ وَسُئِلُوا
مَا انْفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوا مَا انْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ
يُحْكَمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ②

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُم إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ
مَا انْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ③

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ
أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهَتَّانٍ يُفَرِّسُهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْنِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ

нито че няма да отказват да ти се подчиняват в онова, косто с правилно тогава приеми тяхната клетва за вярност и помоли Аллах да им прости. Наистина, Аллах е Всепрощаващ и Милосърден.

14. О, вие, които вярвате! Не се сприятелявайте с хора, които са разгневили Аллах; тъй като те изцяло са се отчаяли от Бъдния Живот, така както неверниците са се отчаяли за онези, които се намират в гроба.

فَبَايَعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَسْأَلُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يُسْأَلُ الْكَافِرُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٥﴾

ГЛАВА 61

АЛ САФ

(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура била открита в Медина, вероятно през третата или четвъртата година от *Хиджра*, след Битката при Ухуд, тъй като стих 5 като че ли съдържа имплицитна препратка към липсата на дисциплина или безпрекословно подчиняване на Светия Пророк, в които се провинили някои мюсюлмани по време на тази битка. Предшестващите Глави се занимават с темата за войната срещу неверниците и със социалните и политически проблеми, произтичащи от нея. Настоящата Сура подчертава значението на проявяване на пълно и безпрекословно подчинение към Водача, което представлява, под неговото ръководство, солиден, компактен и единен фронт срещу неверниците.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с възхвала на мъдростта и мощта на Бога и продължава с увещание към неверниците, че когато славят Бога и възхваляват Неговата Святост с езиците си, те трябва да дадат и практически доказателства за словата си чрез делата си, като по този начин техните действия ще хармонират със словестните им декларации. И когато бъдат призовани да се бият за каузата на Истината, те трябва да представляват твърд и солиден фронт срещу неверниците и да проявява пълно и безусловно подчинение към своя Водач. След това *Сурата* споменава накратко лошото поведение на последователите на Мойсей, които като злословили срещу него и не му се подчинявали, му причинили много ядове и вътрешна болка, като по този начин имплицитно се предупреждават мюсюлманите да не постъпват никога като тях. После се споменава проречеството на Исус за пришествието на Пророка Ахмад, последвано от твърда декларация, че всички опити на привържениците на мрака да изгасят Светлината на Аллах ще се провалят безславно. Светлината ще продължи да грее с цялата си слава и великолепие и Ислямът ще надделее над всички други религии. Но преди да стане това, мюсюлманите “ще трябва да се стараят с живота и имота си в името на Аллах.” Само тогава те ще заслужат да бъдат

благословени с Божията милост и материална слава, “с градини, през които текат потоци”. *Сурата* завършва с увещание към мюсюлманите: да подпомагат каузата на Бога, така както са правили учениците на Исус и като понасят всякакви жертви и страдания заради нея.

АЛ САФ

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах. Милостивия и Милосърдния.

2. Всичко, което се намира на небесата и на земята прославя Аллах и Той е Могъщият и Мъдрият.

3. О, вие, които вярвате! Защо говорите онова, което не вършите?

4. Много омразно в очите на Аллах е това, че вие казвате онова, което не вършите.

5. Наистина, Аллах обича онези, които се бият в Негово име, строени в *плътни* редове, като че ли те са здрава постройка, споена с разтопено олово.

6. И си *спомнете*, когато Мойсей каза на своя народ: “О, народе мой, защо вие ме огорчавате и клеветите, а знаете добре, че аз съм Пратеник на Аллах при вас?” Ето защо, когато те се отклониха *от правия път*, Аллах всели печестие в техните души, защото Аллах не напътствува непокорните хора.

7. И си *спомнете*, когато Иисус, синът на Мария, каза: “О, деца на Израел! Аз наистина съм Пратеник на Аллах при вас, изпълняващ онова, което е било казано преди мен в Тора и носещ блага вест за Пратеник, който ще дойде след мен. Неговото **име** ще бъде Ахмед.” И когато той дойде при тях с ясни доказателства, те казаха: “Това е явна **измама**.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بَنِيَانٌ مَرصُوصٌ ⑤

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ قَدْ عَلِمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَيْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑦

8. Но кой може да извърши по-голям грях от онзи, който плете лъжа против Аллах, тогава, когато самият той е призван да приеме Исляма? Аллах не напътствува хората, които вършат зло.

9. Те искат да угасят светлината на Аллах с дъха на своите усти, но Аллах ще усъвършенствува Своята светлина, дори и ако неверниците ненавиждат *това*.

10. Той е Който е изпратил Своя Пратеник с напътствие и с Истинската Вера, за да може тя да възтържествува над всички други вярвания, дори ако онези, които приобщават равни на *Бога* ненавиждат *това*.

Р. 2

11. О, вие, които **вярвате!** Да ви посоча ли една сделка, която ще ви спаси от мъчително наказание?

12. “Вие трябва да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник и да се подвизавате в името на Аллах със своя имот и със своя живот. Това е по-добро за вас, ако само знаехте.

13. Той ще ви прости вашите грехове и ще ви пусне да влезете в градини, през които текат ручей и чисти и приятни са жилищата в Градините на Вечността. Това е върховното тържество.

14. И *той ще ви дари и с друга милост*, която ви се нрави: помощ от Аллах и скорошна победа. Така че, предайте блага вест на вярщите.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ①

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ②

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُجْنِبُكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ④

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑤

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑥

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ⑦

15. О, вие, които вярвате! Бъдете помощници на Аллах, както е казал Иисус, синът на Мария, на *своите* ученици: “Кои са моите помощници в името на Аллах?” Учениците отговорили: “Ние сме помощници на Аллах,” и така, част от децата на Израел повярвали, а друга част не повярвала. Тогава, **Ние** дадохме сила на вярващите против техните врагове и те одържаха победа.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا مَنْ ظَلَمْنَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ⑧

ГЛАВА 62

АЛ-ДЖУМУА

(Открита след Хиджра)

ВРЕМЕ НА ОТКРОВЕНИЕТО И НЕГОВИЯ КОНТЕКСТ

Тази Сура изглежда е била открита пред Мохамед няколко години след Хиджра /виж т.4/ В предишината Сура се споменава за предсказанието на Исус относно появяването на Пророк Ахмад. Настоящата Сура разглежда по-нататък това предсказание. Както и препишната, тя започва с възхвала на Божието Могъщество и мъдрост и като доказателство на тези две Божествени качества сочи появяването на Свещения Пророк след безпросветните араби, които от един нецивилизован, и неграмотен народ, чрез учението на Корана и възвишения пример на Пророка станали учители и водачи на човечеството и разпръскали светлина, където и да отидели. След това тази Сура обръща внимание че в едно по-далечно време ще се случи същото явление с един Велик Наместник на Свещения Пророк, Очаквания Месия, и по-нататък осъжда евреите за това, че не са приели Свещения Пророк, въпреки, че техните Свещени книги са пълни с предсказания за него. Така, по косвен начин тази Сура предупреждава арабите да не постъпят като евреите, когато Великия Наместник на Свещения Пророк се появи между тях. Към края е подчертана важността на Петъгчната Молитва и се загатва, че по времето на Второто Явление на Свещения Пророк, уподобено на Петъгчната Молитва ще се появи безумна мания към сделки, търговия и материални приходи и много други развлечения, които ще занимават хората и ще ги отклонят от Бога; мюсюлманите се призовават да не позволяват на тези неща да отвлекат вниманието им от техните религиозни задължения.

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ

АЛ ДЖУМУА

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Всичко, което се намира на небето и на земята, възхвалява Аллах, Самодържеца, Святия, Могъщия и Мъдрия.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

3. Той е Който е издигнал измежду неграмотните хора един Пророк измежду тях, който им възвестява Неговите Знамения и ги пречиства и ги учи на Книгата и на мъдрост, макар че, преди това, те са били в явно заблуждение;

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ③

4. И Той ще го издигне измежду други от тях, които още не са се присъединили към тях. Той е Могъщият и Мъдрият.

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَتًا يُلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

5. Това е милостта на Аллах; Той я дарява комуто на Него Му е угодно, а милостта на Аллах е неизмерима.

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ⑤

6. Онези, на които е било вложено да спазват закона на Тора, но не са го съблюдавали са подобни на магаре, натоварено с книги. Зло е положението на хората, които отричат Знаменията на Аллах. И Аллах не напътствува хората, които вършат зло.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

7. Кажете: "О, вие, които сте евреи! Ако си мислите, че **вие** сте приятелите на Аллах, а **всички** други народи са изключени от тази категория, тогава пожелайте смъртта, ако сте **наистина** правдиви."

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاؤُ اللَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑦

8. Но те няма да я възжелаят никога, заради онова, което ръцете им са изпратили *предварително*. И Аллах познава много добре онези, които върнат зло.

9. Кажете: "Смъртта, от която бягате, непременно ще ви застигне. Тогава вас ще ви върнат при Онзи, Който знае и невидимото и видимото и видимото и Той ще ви съобщи какво сте правили."

Р. 2

10. О, вие, които вярвате! Когато прозвучи призивът за Молитва в петък, побързайте да поменете Аллах и оставете *всякакви* делови дейности. Така е по-добре за вас, ако само знаете.

11. И когато Молитвата свърши, тогава се пръснете по земята и търсете милостта на Аллах и поменавайте често Аллах, за да можете да преуспеете.

12. Но, когато те видят някакви стоки или някакви развлечения, те стремглаво се втурват към и те оставят теб да стоиш сам. Кажете: "Това, което е у Аллах е по-добро от всички развлечения и стоки и Аллах е Най-добрият Снабдител."

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑤

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑦

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑧

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الْآلِهَاءِ مِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ⑨

ГЛАВА 63 АЛ МУНАФИКЮН (Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Това е също така мединска *Сура*, която е била открита, както показва тематиката и проблематиката ѝ, известно време след Битката при Ухуд. Докато предходната Глава изрично се занимава с мединските евреи, настоящата *Сура* се занимава с дурги врагове на Исляма — Лицемерите — като разобличава техните зли кроежи, тяхното вероломство и нечестност и заклеява техните шумни декларации за вярата им като фалшиви и коварни. Те са истинските врагове на

Исляма, казва *Сурата*, тъй като те се опитват да измамят мюсюлманите чрез своите клетви и лъжливите си претенции за вярата си, използвайки ги като димна завеса за тази цел. Но те, чрез злите си кроежи и отвратителна практика, са се смообрекли на гибел, без надежд за спасение. Те се заблуждават като си мислят, че подобно на тях, и Съратниците на Светия Пророк са банда егоисти и кариеристи, които ще го изоставят, когато така диктуват материалните им интереси. *Сурата* завършва с увещание към мюсюлманите да жертвуват богатството си в името на Бога, преди да дойде времето, когато Ислямът няма да се нуждае повече от техните пари.

АЛ МУНАФИКУН

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Когато лицемерите дойдат при теб, те казват: "Ние свидетелствуваме, че ти си действително Пратеник на Аллах." **Него Пратеник**, но Аллах свидетелствува, че лицемерите са наистина лъжци.

3. Те използват своите клетви като щит; и по този начин те отклоняват хората от пътя на Аллах. Наистина е зло онова, което те вършат.

4. Това е така, защото те първо са повярвали, а след това са се отрekli от вярата. Така че върху сърцата им е поставен печат, така че, те не разбират.

5. И когато ги видиш, тяхната външност ти е приятна; и ако те говорят, ти слушаш речта им. Те приличат на дървени **трупни, подпращици подпори**. Те си мислят, че всеки възглас е отправен против тях. Те са враговете, така че се пазят от тях! Да се вземе върху тях проклятието на Аллах! Колко извратени са те!

6. Когато на тях им се каже: "Елате, за да може Пратеникът на Аллах да поиска прошка за вас", те отвърнат глави настрани и ти ги виждаш как се отвърнат горделиво.

7. За тях е все едно дали ти ще искаш или няма да искаш прошка за тях.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَكٰذِبُونَ ١

اِتَّخَذُوا اٰيٰتِنَا هُجُوَةً فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللَّهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ٢

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطَبَعَ عَلَىٰ قُلُوْبِهِمْ فُهْمٌ لَا يُفْقَهُوْنَ ٣

وَإِذَا رَأٰيْتَهُمْ تُحِبُّكَ اٰجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدْبِرُوْنَ ٤ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوْا فَاَحْذَرْهُمْ فَوَقُوْهُمْ اللَّهُ اَنۢ يُّوَفَّكُوْنَ ٥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسُهُمْ وَرَأٰيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ٦

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ٧

защото Аллах няма никога да им прости.

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ٧

8. Именно те казват: "Не жерткувайте нищо за онези, които са с Пратеника на Аллах, за да може те да се разпръснат и да го изоставят;" докато на Аллах принадлежат съкровищата на небесата и на земята, но лицемерите не разбират.

9. Те казват: "Ако ние се върнем в Медина, най-почтеният, несъмнено, ще изгони от там най-долния;" докато истинската почест принадлежи на Аллах и на Неговия Пратеник, и на вярващите, но лицемерите не знаят.

10. О, вие, които вярвате! Не се оставяйте вашето богатство и вашите деца да ви отклоняват от поменаването на Аллах. И онези, които вършат това именно те ще претърпят загуби.

11. И жерткувайте от онова, с което Ние сме ви **дали**, преди смъртта на някой от вас да настъпи и той да каже: "Повелителю мой! Ако можеше ти да ме дариш с отсрочка за кратко време, то за ще давам милостиня и ще бъда между **праведните**."

12. И Аллах няма да даде отсрочка на никоя душа, когато определеното й време **не** дойде и на Аллах Му е известно много добре всичко, което вие правите.

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُولُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰٓى مَنْ عِنْدَ رَّسُوْلٍ اللّٰهِ خَتَمَ يَنْفِقُوْا وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ٨

يَقُولُوْنَ لِنْ رَّجَعْنَا اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ اَاعْرُهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَّسُوْلِهِ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ٩

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ١٠

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدُكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنِيْ اِلٰى اَجَلٍ قَرِيْبٍ فَاَصَّدَقَ وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ١١

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ١٢

ВСТЪПИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Тази Сура била открита пред Мохамед в Медина. Предходната Сура завършва с призив към вярващите да отдават щедро Средства в името на Истината, преди да е дошъл денят, когато ще трябва да дадат отчет за своите действия пред Бога. В настоящата Сура се прави известно описание на този ужасен ден, който е наречен "денят на загубите и печалбите". Вярващите се призовават отново още по-настойтелно да не позволяват на разни съображения за влиятелни връзки да попречат на тяхната решимост да отдават богатството си в лоно на Аллах. По-нататък тази Сура говори, че Бог е създал цялата вселена за полза на човека и го е дарил с големи природни заложи и сили, за да може да постигне целта на сътворението си. Но за печастие, неблагодарни хора не зачитат Божиите заповеди. Тях ги предупреждават, че трябва да се подготвят за деня, когато ще им стане пределно ясен смисълът на загубата поради непокорство пред Небесните Пратеници. Към края на тази Сура на вярващите се казва, че те могат да изкупят своето нехайство, ако са го проявявали, като изпълнят задълженията си към Бога и своите събратя, проявявайки сляпо подчинение на Божиите и заповеди отдавайки щедро средства в името на Истината.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Всичко, което се намира на небесата и на земята, възхвалява Аллах: Негово е царството и Негова е хвалата и Той има власт над всички неща.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢

3. Именно *Той е създал*; но някои от вас са неверници, а други от вас са вярващи и Аллах вижда какво правите вие.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَبْتَئِ عَمَلَكُمْ ٣

4. Той е създал небесата и земята с истина и Той ви е придал образ и е направил образа ви красив и при Него е окончателното завръщане.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٤

5. На Него Му е известно всичко, което се намира на небесата и на земята и Той знае какво скривате и какво откривате; и на Аллах Му е известно много добре всичко, което се намира в гърдите.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٥

6. Нима до вас още не е достигнато преданието за онези, които не са вярвали преди това? И така те са вкусили от злите поледици на собственото си поведение и са получили мъчително наказание.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَنَفَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦

7. Това е така, защото техните Пратеници дойдоха при тях с явни Знамения, но те казаха: "Нима нас ще ни напътствуват простосмъртни?" И така, те не повярваха и се отвърнаха, но

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا أَشَرِّيَهُمْ إِنَّهُمْ فَكَّرُوا وَتَوَلَّوْا ٧

Аллах никога не е имал никаква нужда от тях; и Аллах е Самодостатъчен. Достоеен за всяка хвала.

8. Онези, които не вярват твърдят, че те няма да възкръснат отново. Кажете: "Да, кълна се в Моя Повелител, вие наистина ще възкръснете; а после непременно ще бъдете уведомени какво сте вършили. А това е лесно за Аллах."

9. Ето защо, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник и в Светлината, която Ние сме изпратили долу. И Аллах е добре осведомен за всичко, което вършите.

10. Денят, когато Той ще ви събере в Деня на Събирането, това ще бъде ден на взаимна загуба и печалба. И всеки който вярва в Аллах и върши добри дела Той ще ги избави от техните злини и ще ги приеме в Градини, през които текат ручей, за да може те да пребивават вечно там. Това е върховното тържество.

11. Но що се отнася до онези, които не вярват и отхвърлят Нашите Знамения, те ще бъдат обитателите на Огъня, където те ще пребивават; и зло предназначение е то!

P. 2

12. Никое нещастие не идва без позволение от Аллах. И всеки, който вярва в Аллах Той напътствува сърцето му правилно. И на Аллах са му известни много добре всички неща.

13. И се подчинявайте на Аллах и на Пратеника. Но ако се отвърнете, то

اسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ⑤

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ⑥

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑦

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّعَابِينِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑧

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
الَّتِي فِيهَا خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑨

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ⑩

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا

Нашият Пратеник е длъжен само да предаде ясно *Посланието*.

14. Аллах! Няма никакъв друг Бог освен Него, ето защо, нека вярващите да възложат своето упование на Аллах.

15. О, вие, които вярвате! Несъмнено между вашите жени и деца има някои, които са наистина ваши врагове. Ето защо, пазете се от тях. И ако вие пренебрегнете, *простите и оправдаете* тогава, напастина. Аллах е Най-Всепрощаващ и Милосърден.

16. Наистина, вашето богатство и децата ви са само едно изпитание, но у Аллах има безмерна нагарада.

17. Ето защо, бойте се от Аллах доколкото можете и жерткувайте в Негово име това ще бъде добре за вас. И всеки, който се освободи от алчността на своята душа – такива като него ще преуспеят.

18. Ако дадете добър заем на Аллах, Той ще ви го умножи и ще ви прости, а Аллах е Най – Всепрощаващ и Снизходителен,

19. Знаещият невидимото и видимото, Могъщият и Мъдрият.

عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ⑪

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑫

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ
عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا
وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑬

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ⑭

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْعُوا وَاطِيعُوا
أَنْفِقُوا خَيْرًا لَكُمْ أَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوَقِّ شَخَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑮

إِنْ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ⑯

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑰

ГЛАВА 65
АЛ ТАЛАК
(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази *Сура* била открита в Медина, някъде към петата шестата година на Хиджра. Непосредствената причина за нейното откровение изглежда е бил обявеният от Абд Аллах бин Умар развод срещу жена му, по време на месечния й период, една процедура, която настоящата *Сура* има за цел да забрани (Бухари). В предходната *Сура* се отправя известно предупреждение към някои от жените и децата на вярващите, тъй като понякога те се превръщат в пречка по пътя на мъжете, които искат да правят парични волнопожертвувания за каузата на Истината. Това, вероятно, може да доведе до известно отчуждаване между мъжа и жената и накрая до развод или пък разводът може да дойде в резултат на несъвместимост на характерите или някоя друга причина. Ето защо е необходимо да се поставят правилните процедури за развода. Това би могло да се сметне като непосредствената връзка между настоящата и предшестващата *Сура*. Но освен това в тематиката и проблематиката на целия Коран има и по-дълбока връзка. Характерно за стила на Корана е, че когато някоя от неговите Глави третира определена тема в началните си стихове, за да се подчертае нейната важност накратко, но определено, тя се връща към същата тема в заключителните си стихове. Същата процедура е възприета в Корана по отношение на целите *Сури*. По този начин, някои от социалните и политически проблеми, които се разглеждат подробно в началните медински Глави “Ал Бакарах”, “Ал Имран” и “Ал Ниса”, отново се разглеждат накратко в последните десет медински Глави. Темата за развода, с която бегло се занимава настоящата *Сура*, вече е била разгледана подробно в *Сурата* “Ал Бакарах”.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Сурата започва с процедурата, която трябва да се възприеме, когато един мъж възнамерява да се разведе с жена си, а също така и как да се държи към нея, след като разводът е бил произнесен и докато тя чака да изтече нейния *Идах* (период на изчакване). Предписва се през

този период тя да бъде осигурена с всички необходими неща за живот, в съответствие с финансовите възможности на съпруга й. Показателно е, че четири пъти в рамките на пет кратки стиха на *Сурата*, на вярващите се напомня да се съобразяват със страха от Бога в онова, което вършат. Това показва, че по въпроса за развода, мъжете са склонни да се отнасят несправедливо към жените, с които се развеждат. От тук и неколкотократно предупреждение да се съобразяват със страха от Бога.

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ

(٦٥)

АЛ ТАЛАК

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. О, Пророко! Когато се развеждате с жени, развеждайте ги в началото на предписания период и изчислявайте срока, и се бойте от Аллах. Не ги гонете от домовете им, нито *пък самите те* трябва да ги напускат, освен ако извършат деяние, което е явно безравствено. И това са пределите установени от Аллах и всеки, който прекрачи границите, предписани от Аллах, той наистина греши против собствената си душа. Ти не знаеш, възможно е след това Аллах да *но* направи така, че да се извърши нещо ново.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

3. Тогава, когато наближат до предписания им срок или ги вземете дружелюбно или се разделете с тях дружелюбно и призовете за свидетели двама справедливи люде измежду вас и това да бъде *истинско* свидетелствование пред Аллах. Това е увещанието за онзи, който вярва в Аллах и в Последния Ден. И онзи, който се бои от Аллах, за него Той ще намери изход,

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِعُرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِعُرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُعْطَاهُ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

4. И ще му изпрати дарове от там, от където той не ги очаква. Наистина, Аллах ще постигне Своята цел. За всичко Аллах е определил съответна мярка.

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ④ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ⑤

5. И ако имате никакви съмнения

وَالَّذِي يَبْتِغِي مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ

относно онези от жените ви, които са изгубили надежда за месечни очиствания, тогава *знаете*, че *периодът* предписан за тях е три месеца и *същото* се отнася и за онези, които още не са започнали очистванията. А *що* се отнася до онези, които са бременни техният срок трябва да продължи, докато те се освободят от плода си. И всеки, който се бои от Аллах ще получи облекчение в своите дела.

6. Това е повелята на Аллах, която Той ви е открил. И онзи, който се бои от Аллах – Той ще премахне злото от делата му и ще увеличи наградата му.

7. Настанете ги за *предписания период* в домовете, които вие обитавате, в съответствие с вашите възможности и не ги притеснявайте, за да им създадете трудности. И ако те са бременни, харчете за тях, докато родят. И ако те *кърмят детето* за вас, възнаграждавайте ги и обсъждайте съвместните неща дружелюбно. Но ако с това си създавате затруднения един на друг, тогава би трябвало *някоя друга жена* да *кърми детето* за бащата.

8. Нека онзи, който има обилни средства, да харчи от своето изобилие. И нека онзи, чиито средства за съществуване са ограничени, да харчи от онова, с което го дарил Аллах. Аллах не обременява никоя душа с повече от онова, което и е било дадено. След лишение, Аллах скоро ще подаде облекчение.

P. 2

9. Колко много градове са се бунтували против своя Повелител и

فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحْضُنْ وَأُولَاتُ الْأَحْصَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ⑥

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑦

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلٍ فَلَا تُنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَانُواهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا بَيْنَكُمْ بِعُرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فُتْرَضَّعْ لَهُ أُخْرَى ⑧

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا شَيْئًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ⑨

وَكَايَيْنَ مِنْ قَرِيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ

Неговите Пратеници и Ние сме ги призовавали към строг отчет и сме ги наказали сурово!

10. Така те са вкусили от злите последици на поведението си и краят на поведението им беше гибел.

11. За тях Аллах е подготвил сурово наказание, така че, бойте се от Аллах, о, вие, които разбирате и вярвате. Аллах наистина ви е изпратил долу Напоминание,

12. Един Пратеник, който ви възвестява ясните Знамения на Аллах, за да може той да изведе всички, които вярват и вършат добро от всеки мрак в светлина. И който вярва в Аллах и върши добро, Той ще го въведе в Градини, през които текат реки, за да обитава вечно там. За него Аллах наистина е отредил прекрасен дар.

13. Аллах е Който е сътворил седемте небеса и същото и земята. Божествената заповед се спуска - между тях, за да можете да знаете, че Аллах има власт над всички неща и че Аллах обхваща всички неща в Своето Знание.

فَحَاسَبُنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ①
فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ②

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ③

رُسُلًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ④

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑤

ГЛАВА 66

АЛ ТАХРИМ

(Откровение след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

С настоящата Сура завършва поредицата от медински Сури, които започват със Сурата "Ал Хадид". Част от нея може да бъде отнесена към 7-та или 8-та година на Хиджра, а друга част от нея – към по-късен период, както показва инцидентът, който се споменава в нея. Предходната Глава се занимава с някои аспекти на Талак – окончателното разделяне на един съпруг и една съпруга. Настоящата Сура, обаче, разглежда темата за временното разделяне, т. е. в случаи, когато един мъж, поради някакво недоразумение или конфликт в домашните работи, временно прекратява брачните връзки със жена си или се заклева да не използва нещо законно. Сурата започва с наставление лично към самия Свети Пророк, да не си самозабранява да използва нещата, които Бог му е разрешил като законни. Конкретният епизод, споменат в началния стих, посочва, че поради недоразумение или несъгласие, което може да смути, макар и временно, домашната хармония и мир, търкания може да възникнат дори и в иначе спокойната атмосфера в дома на Светия Пророк. Наставлението, което се отнася както за Светия Пророк, така и за неговите последователи, означава, че в такъв случай на временна дисхармония, не бива да се стига до крайни мерки. Освен това, към жените на Светия Пророк се отправя предупреждение, че те никога не трябва да забравят неговото много възвишено положение като Пратеник на Бога и не бива да отправят към него искания, които са несъвместими с това му положение. После Сурата казва на вярващите да се погрижат за това да не би членове на тяхното семейство да се отклонят от правия път, за да не попаднат в беда. Тъй като Сурата започва със споменаването на един инцидент, свързан с отношенията между Светия Пророк и неговите жени, тя завършва с подходящо сравнение, съпоставящо неверниците с жените на Пророците Ной и Лот, а вярващите с жената на Фараона и а най-праведната от тях, Мария, майката на Исус.

АЛ ТАХРИМ

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. О, Пророк! Защо си забраняваш онова, което Аллах е направил законно за теб като се стремиш да угодиш на жените си? И Аллах е Най – Всепоощаващ и Милосърден.

3. Аллах наистина ви е позволил да се откажете от клетвите си и Аллах е ваш приятел, Всезнаещ и Мъдър.

4. И когато Пророкът довери нещо на една от жените си, а след това тя го разгласи и Аллах го осведоми за това, той ѝ откри част от това и замълча за *другата част*. И когато той я осведоми и за нея, тя каза: “Кой ти е открил това?” Той каза: “Осведоми ме Всезнаещият и Всеосведомяният Бог”.

5. *Сега*, ако вие двамата се обърнете към Аллах с разкаяние, *така ще бъде по – добре за вас* и сърцата ви вече са склонни така. Но ако вие се поддържате един друг против него, наистина, Аллах е негов помощник и Гавраил и праведните сред вярващите и, освен това и *всички други ангели* са негови помощници.

6. Може, ако вие се разведете с него, неговият Повелител да му даде по – добри жени от вас – покорни, вярващи, послушни, постещи, както вдовици, така и девственици.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ④

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ⑤

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَزِينُ لَكَ فِي حُجُوبٍ سَابِغَاتٍ تُحْبِبْنَكَ وَأَكْبَارًا ⑥

7. О, вие, които вярвате! Запазете и себе си и семействата си от един Огън, чието гориво са хора и камъни, над които са поставени ангели, страшни и сурови, които се подчиняват на Аллах във всичко, което Той повели.

8. О, ти, който не вярваш, не се оправдавай. Възнаграден си според делата си.

9. О, вие, които вярвате! Обърнете се към Аллах с искрено разкаяние. Може би вашият Повелител ще премахне злите *последници* от делата ви и ще ви въведе в Градини, през които текат реки, в деня, когато Аллах няма да посрами Пратеника и онези, които вярват заедно с него. Тяхната светлина ще просияе пред тях и на десните им ръце. Те ще кажат: “Повелителю наш! Подобри нашата светлина за нас и ни прости; несъмнено, Ти имаш власт над всички неща!”

10. О, Пророко! Бори се твърдо срещу неверниците и лицемерите; и бъди суров с тях. Тяхният дом е Адът, а той е зло назначение!

11. Аллах привежда като пример за онези, които не вярват, жените на Ной и на Лот. Те бяха подчинени да двама верни Наши слуги, но те постъпиха безчестно спрямо тях. Ето защо, техните мъже не им помогнаха с нищо пред Аллах и *на тях* им беше казано: “Влизайте в Огъня, вие, двете, заедно с онези, които влизат в него.”

12. И Аллах дава като пример за онези, които вярват, жената на Фараона, когато тя каза: “Повелителю

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑦
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَنْكُمْ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑨

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑩

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِغِينَ ⑪

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ

Мой! Построй ми дом близо до теб в Градината и ме освободи от Фараона и от делата му и ме отърви от хората, които вършат зло;”

13. И *примерът* на Мария, дъщерята на Имран, която съхрани своето целомъдрие – ето защо Ние му вдъхнахме от Нашия дух – а тя изпълни лично думите на своя Повелител и Неговите Книги и беше една от покорните.

إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنَ فُرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ دُورِجِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
فُكِّرْ وَكُنْتُمْ مِنْ الْغَائِبِينَ ﴿١٤﴾

ГЛАВА 67

АЛ МУЛК

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

С настоящата Сура започва поредица от Глави, стигаща до края на Корана, в която всички са открити преди Хиджра, с единственото изключение – Сурата “Ал Наср”, която, въпреки, че принадлежи към мединския период, всъщност е била открита в Мека, по случай последното поклонение на Светия Пророк. Целият Коран, тъй като е собственото открито Божие Слово е просто несравним и непостижим, що се отнася до тематика и проблематика, стил и дикция, но Главите открити в Мека през ранните години от Призванието на Пророка, си имат своя собствена величественост и великолепие. Красотата на ритъма и чарът на стихосложението на откровенията от този период не са по силите на човека, за да бъдат адекватно описани. Тъй като повечето от тези Глави обикновено разглеждат проблеми на вярата и доктрината, т. е. пророчествата за великото и славно бъдеще на Исляма, съществуването на Бога и Неговите Атрибути, Откровението, Възкресението и Живота след Смъртта, по необходимост е използвана много символика, за описването на мистичното и духовното, с оглед на онова, което можем да възприемем с физическите си сетива. Настоящата Сура принадлежи към средата на меканския лериод – осмата година на Призива е приблизително времето, когато, според някои компетентни авторитети, тя е била открита.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Както бе заявено по-горе, меканските Сури, обикновено разглеждат верски въпроси. Настоящата Сура естествено започва с провъзгласяването на Господството, Царствеността и Всемогъществото на Бога и като доказателство за тези Божии атрибути привежда като пример факта, че Бог е Съзателят на Живота и смъртта и цялата вселена, през чиито съставни части, от най-малкия атом до най-голямата планета, преминава чудесен и безпогрешен ред и дизайн. Създаването на

вселената и красивият ред, който цари в космоса са положителни доказателства за факта, че Бог наистина *съществува* и че Той е създал човека, за да служи на възвишена цел и да постигне благородна цел. Но в своята opakост и неблагодарност, човек винаги е отхвърлял Посланието на Бога и следователно си е навличал Неговото недоволство. *Сурата* изброява многобройните Божии благодати и благословии без които човек не би могъл да съществува дори и един единствен момент и, имплицитно, го призовава да се възползува по най-добрия начин от тях за реализирането на целта заради която е бил създаден. Тя завършва с красива проповед, като по този начин втъпява на човека върховната истина, че така както е невъзможен никакъв физически живот без вода, така и духовният живот се нуждае от небесната вода на Божието откровение, за да може да съществува.

АЛ МУЛК

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Благословен е Този, в Чиито ръце е царството и Който има власт над всички неща;

3. Който е сътворил смъртта и живота, за да може да ви изпита кой от вас е най-добър в делата си. И той е Могъщият и Всепрощаващият.

4. Който е сътворил седемте небеса в хармония. И ти не можеш да откриеш никакви несъответствия в създанията на Милостивия Бог. Тогава погледни - отново: Виждаш ли някаква слабост?

5. Да, погледни отнова, и отново, и твоят взор ще се върне при теб смутен и уморен.

6. И, наистина, Ние сме украсили най-долното небе с лампи и сме го направили за пропъждането на Дяволите и сме подготвили за тях наказанието на пламтящия Огън.

7. И за онези, които не вярват в своя Повелител е определено наказанието в Ада, а то е зло убежище.

8. Когато бъдат хвърлени в него, те ще чуват рева му, докато кипи.

9. Той почти ще се пръсне от ярост. И винаги, когато някоя тълпа *неверници* бъде хвърлена в него, неговите пазачи

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَإِذْ جَعَلَ الْبَصَرُ هَلًا تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ثُمَّ أَرَادَ جَعَلَ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِبَصَائِعَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

إِذَا الْفُؤَادُ فِيهَا سَبَّحُوا بِهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورٌ

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ

ще ги питат: “Нима при вас не е дошъл никакъв Предупредител?”

10. Те ще кажат: “Да, при нас наистина, дойде Предупредител, но ние от приехме за лъжец и казахме: ‘Аллах не е открил нищо, вие само се заблуждавате.’”

11. И те ще кажат: “Ако ние само бяхме слушали или имяхме разум, ние нямаше да бъдем сред обитателите на пламтящия Огън.”

12. После, те ще признаят греховете си, но твърде далече са обитателите на пламтящия огън от милостта на Бога.

13. Наистина, онези, които се страхуват тайно от своя Повелител – тях ги очаква прошка и голяма награда.

14. И независимо от това дали скривате онова, което казвате или го разгласявате, Той знае много добре какво има в гърдите ви.

15. Нима онзи, който ви е създал не знае за това? Той е Познавачът на всички тънкости, Всеобхватният.

P. 2

16. Той е Който е направил земята равна и гладка за вас, така че, ходете по нейните пътеки и яжте от Неговите дарове. И при Него ще бъде възкресението.

17. Нима вие се чувствувате в безопасност от Онзи, Който е на небесата, че Той няма да накара земята да потъне заедно с вас, когато ето! тя започва да се тресе?

سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ①

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ②

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ③

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ④

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ⑤ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

يَعْلَمُ مَا لَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ⑧

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ الشُّورُ ⑨

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ⑩

18. Нима вие се чувствувате в безопасност от Онзи, Който е на небесата, че той няма да изпрати срещу вас снежна буря? Тогава ще разберете колко *страшно* е било Моето предупреждение.

19. И наистина, онези преди тях също се отнасяха с *Моите* Пратеници като с лъжци, но, после, колко *мъчително* беше Моето наказание!

20. Нима те не са виждали птиците над тях, разперили своите крила без да ги мърдат, а след това да ги прибират, *за да се спуснат върху плячката си?* Никой не ги поддържа освен Милостивият Бог. Наистина, Той вижда всички неща.

21. Или кой е онзи, който може да бъде като войска за вас, за да ви помогне срещу Милостивия Бог? Онези, които не вярват се намират само в една заблуда.

22. Или кой е онзи който ще ви осигури препитание, ако Той иземе Своите блага? Не, но те настойчиво продължават да упорствуват в своето неподчинение и отвращение.

23. Какво! Нима онзи, който се промъкв а: ничком по лице е по – добър от онзи, който върви изправен по правия път?

24. Кажи: “Той е Който ви е създал и който ви е дарил с уши, и очи, и сърца, *но* колко малко благодарни сте вие!”

25. Кажи: “Той е който ви е размножил на земята и вие всички ще

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ① فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ②

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ③

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضُنَّ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ④

أَمْنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ الْإِلَافِي غُرُورٌ ⑤

أَمْنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ⑥ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ⑦

أَفَنْ يَسْتَنِي مَكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمِنْ يَسْتَنِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑧

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑨

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑩

бъдете събрани при Него.”

26. И те казват: “Кога ще се изпълни това обещание, ако вие сте, *наистина*, правдиви?”

27. Кажи: “Единствено само Аллах знае за *това*, а аз съм просто само един Предупредител.”

28. Но, когато го видят близко, лицата на онези, които не вярват ще бъдат поразени от скръб и ще бъде казано: “Това е, за което питахте.”

29. Кажи: “Кажете ми, ако Аллах трябва да унищожи мен и онези, които са с мен, или ако ни помилва, кой ще запази невярващите от мъчително наказание?”

30. Кажи: “Той е Милостивият Бог; в Него сме вярвали ние и на Него възлагаме ние своето упование. И вие скоро ще разберете, кой се намира в явна заблуда.”

31. Кажи: “Кажете ми, ако *всичката* ви вода изчезнеше в земята, кой, тогава, ще ви донесе бистра течаща вода?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

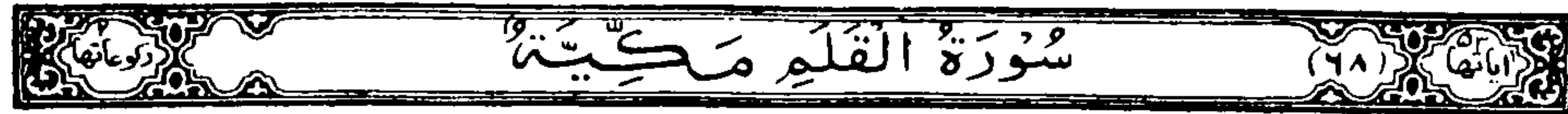
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

ГЛАВА 68 АЛ КАЛАМ (Откровение преди Хиджра)

ДАТА, КОНТЕКСТ И ТЕМАТИКА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Това е една от първите четири или пет Глави, които били открити в

Мека в началото на Призива. Според някои авторитети, тя била открита непосредствено след Сура “Ал Алак”, която била първата открита Сура на Корана, но някои други авторитети я поставят след Сурите “Ал Музамил” и “Ал Мудатхир”. Обаче, няма никакво съмнение, че всички тези Глави са били открити повече или по-малко в последователен ред, защото те много си приличат по своята тематика и проблематика. Настоящата Сура се занимава главно с претенцията на Светия Пророк, че е Божи Пратеник. Подобно на всички други мекански Сури, които се занимават главно с въпроси на доктрините и вярата, тя също разглежда истинността на претенцията на Светия Пророк и привежда здрави и солидни аргументи в нейна подкрепа. Една голяма част от Сурата е посветена също така на борбата на неверниците срещу истината и на печалния край, до който те ще стигнат в крайна сметка и се дават причини защо те отхвърлят Истината и упорствуват и се борят срещу нея и как, когато усилията им изглеждат, че ще дадат положителен резултат, те ще бъдат сведени до нищо, а Истината, която като че ли губи, ще започне да процъфтява, да надделява и да доминира. Към края на Сурата, Светият Пророк бива увещаван да понася търпеливо и смело всички насмешки, враждебност и преследване, на които бива подложен, защото неговата кауза непременно ще успее.

АЛ КАЛАМ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.
2. Кълна се в мастилницата и в перото, и в онова, с което те пишат,
3. Ти не си, по милостта на своя Повелител, безумец.
4. И за теб, несъмнено, е подготвена безкрайна награда.
5. И ти наистина притежаваш високи нравствени добродетели.
6. И ти скоро ще видиш, а и те, *също така*, ще видят.
7. Кой от вас страда *от безумие*.
8. Наистина, твоят Повелител познава най — добре онези, които се отклоняват от Неговия път и Той познава най — добре онези, които следват напътствията.
9. Така че, не се съобразявай с желанията на онези, които отхвърлят истината.
10. Те искат ти да си отстъпчив, за да може и те да бъдат отстъпчиви.
11. И не се поддавай на нито един нищожен ругател,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

مَا أَنْتَ بِعَبْدٍ مِنْ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَسْنُونٍ

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقَ عَظِيمٍ

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

يَا أَيُّكُمُ الْفَقِيرُ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مِثْنٍ

12. Злословещ, или който се занимава с разпространяването на клевети,

13. Който служи като пречка за доброто, грешник и престъпник,

14. Злонравен, а и в допълнение към това — от съмнителен произход.

15. Това е, защото той има богатства и деца.

16. Когато на него му се възвестяват Нашите Знамения, той казва: “Приказки от древността.”

17. Ние ще поставим клеймо на носа му.

18. Ние непременно ще ги подложим на изпитание, така както изпитахме собствениците на Градината, когато те се заклеха, че ще оберат *всички плодове* в нея, рано на другата сутрин,

19. И те не направиха никакво изключение и не казаха: “Ако е рекъл Бог”.

20. Тогава, при нея (градината) отиде изпитание от нейния Повелител, докато те спяха;

21. И сутринта я завари така, като че е била обрулена *през нощта*.

22. И така те започнаха да се викат *призори* на другия ден,

23. Казвайки: “Върви рано на нивата си, ако искаш да прибереш своята реколта.”

24. И те тръгнаха като разговаряха помежду си тихо,

هَٰذَا زُرَّاءُ بَيِّنِينَ

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

وَلَا يَسْتَنْوُونَ

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

وَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

أَنْ ائْتُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

25. Като казваха: “Не пускайте ниго един бедняк в градината днес, за да няма загуби.”

26. И те тръгнаха рано сутринта, решени да осъществят своята цел.

27. Но, когато я видяха, те казаха: “Без съмнение, ние сме сбъркали пътя.”

28. “Не, ние сме лишени от всичко.”

29. Най – добрият измежду тях каза: “Нима не ви казаха: ‘Защо не прославяте Бога?’ ”

30. Сега те казаха: “Слава на нашия Повелител, ние наистина сме били грешници.”

31. После някои от тях се обърнаха към други с упреци.

32. Те казаха: “Тежко ни! Ние наистина бяхме непокорни против Бога.”

33. “Може би нашият Повелител ще ни даде по – добра градина от тази, ние смирено се молим на Бога.”

34. Такова е наказанието на този свят. А, без съмнение, наказанието в Бъдния Живот е още по – голямо. Ако те само знаеха!

Р. 2

35. За добродетелните наистина има Градини на Блаженството при техния Повелител.

36. Нима Ние ще се отнасяме към онези, които *Ние се покоряват* така,

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۖ

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدْرَيْنِ ۖ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ۖ

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۖ

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْمَعُونَ ۖ

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْهُمْ ۖ

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ

عَنْهُمْ رَبَّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رُغَبُونَ ۖ

مَنْ لَكُمْ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۖ

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۖ

أَفَتَجْعَلُ السُّلَيْمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۖ

както *Ние се отнасяме* към виновните?

37. Какво се е случило с вас? Как отсъждате вие?

38. Имате ли Книга, в която да прочетете,

39. Че вие непременно ще получите в нея всичко, което си пожелаете?

40. Или пък имате някакъв завет с Нас, който ви обвързва до Деня на Възкресението, за да можете наистина да получите всичко, което поръчате?

41. Попитайте ги, кой от тях ще гарантира за това?

42. Или пък те си имат някакви “съобщници” на *Бога*? Нека тогава да покажат тези техни “съобщници” на Бога, ако наистина говорят истината.

43. В деня, когато ще лъсне голата истина и те ще бъдат призвани да се проснат ничком на земята, те няма да могат да направят това;

44. Техните очи ще бъдат сведени надолу и те ще бъдат покрити с унижение и тях наистина ги призоваха да се проснат, когато бяха здрави и читави, *но те не се подчиниха*.

45. Така че, оставете Ме *насаме* с онези, които оттрекоха това *Наше* слово. Ние ще ги доведем *близо до гибел*, стъпка, от там, от където те не подозират.

46. И аз им давам отсрочка, защото планът Ми е силен.

مَا لَكُمْ تَكْتِفُ تَحْكُمُونَ ۖ

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۖ

إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۖ

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۖ

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمًا ۖ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فُلْيَا تُوَاطَّيئِرُكَ بِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۖ

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۖ

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ۖ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۖ

وَأَمْلِ لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۖ

47. Нима ти искаш награда от тях, че те изглеждат така, като че ли са обременени с *тежки* налози?

48. Нима с тях е Невидимото, така че те да могат да го запишат?

49. Така че, бъди упорит при *изпълнението* на повелята на твоя Повелител и не бъди като Човекът на Рибата, когато призовал *своя* Повелител и бил изпълнен с печал.

50. Ако до него не беше стигнала милост от неговия Повелител, той щеше да бъде изхвърлен на голо парче земя и щеше да бъде обвиняван *от своя* народ.

51. Но неговият Повелител го избра и го направи един от праведниците.

52. И онези, които не вярват, с удоволствие биха те изместили от *положението ти*, дадено ти от Бога, чрез своите *гневни* погледи, когато те чуят Напоминанието и те ще кажат: “Той, наистина, е луд.”

53. Не, това не е нищо друго, освен източник на чест за всички светове.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْهُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَإِنْ يَكْذِبُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُزِلَنَّكَ بِأَبْصَارِهِمْ لِنَا سِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُوا إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝

لَا يَنْفَعُ مَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

ГЛАВА 69

АЛ ХАКАХ

(Откровение преди Хиджра)

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

Настоящата *Сура*, подобно на предходната, била, както подсказва тематиката и проблематиката ѝ, сред най – ранните Глави, открити в Мека. Тя е посветена почти изцяло на темата за неизбежността на Възкресението и привежда сигурния и безспорен успех на Светия Пророк въпреки всички неблагоприятни обстоятелства като аргумент в подкрепа на тази хипотеза. Тъй като както крайния успех на Светия Пророк, така и Възкресението били смятани от неверниците за невъзможни, осъществяването на едното от тях наистина представлявало неопровержимо доказателство, че и другото ще стане. Така например *Сурата* започва с твърдата и емфатична декларация, че враговете на Истината ще се провалят. После тя привежда паралел между унижощаването на онези, които отричат Божието Послание и Възкресението като казва, че за неверниците “Часът” на наказанието ще бъде много болезнен и мъчителен, а за вярващите това ще бъде време на вечна радост и щастие. *Сурата* завършва с твърда и емфатична декларация, че и двете тези събития – Възкресението и успеха на каузата на Пророка, въпреки неимоверните трудности и при най-неблагоприятни обстоятелства – непременно ще се осъществят, защото онова, което казва Проркът е откритото Слово на самия Бог, а не хвалби на един поет, нито празните предположения на един гадател, нито пък е измислица, защото, ако той бе измислил лъжа против Бога, той би получил незабавна и жестока смърт, тъй като един лъжец никога не преуспява.

АЛ ХАКАХ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Неизбежното!

3. Какво е Неизбежното?

4. И как можеш ти да знаеш какво е Неизбежното?

5. Племето Тамуд и племето Аад считаха *внезапното* бедствие за лъжливо.

6. След това, ще се отнася до Тамуд, те бяха изтребени от извънредно силен порив на вятър.

7. Що се отнася до Аад, те бяха унищожени от свиреп, неистов вятър,

8. Който Той накара да духа срещу тях седем нощи и осем дни непрекъснато, така че ти може и да си видял хората, легнали, проснати на земята, подобни на стеблата на палмови дървета, повалени долу.

9. Виждаш ли някаква останка от тях?

10. И Фараонът, и онези, които бяха преди него, и отхвърлените градове извършваха *непрекъснато* прегрешения.

11. И те не се подчиниха на Пратеника на техния Повелител, поради което Той ги хвана със здрава хватка.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ۝

مَا الْحَاقَّةُ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ۝

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝

وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بَارِئِجَ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَنِيَةً أَيَّامٍ ۝

خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ

نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۝

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۝

فَعَصَا رُسُلَ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ أَخَذَةٌ ذَاتُ بَأْسٍ ۝

12. Наистина, когато водите се издигнаха високо, Ние ви превозихме с лодка,

13. За да може да направим от това напомняне за вас и за да може помнещите уши да го запомнят.

14. И когато тръбата гръмне с едно изсвирване,

15. И земята и планините се надигнат, а след това рухнат с един – единствен грохот,

16. На този ден ще се осъществи голямото Събитие.

17. И небето ще се разцепи на две, защото в този ден ще стане крехко.

18. И ангелите ще застанат от двете му страни, а над тях, в този ден, осем ангела ще носят трона на твоя Повелител.

19. На този ден, вие ще се представите *пред Бога* и никоя от вашите тайни няма да остане скрита.

20. После, що се отнася до онзи, чийто запис му е даден в дясната му ръка, той ще каже: “Хайде, прочети записаното за мен.

21. “Наистина, аз знаех, че ще дойде време за моята равностетка.”

22. И така, неговият живот ще бъде приятен,

23. Във висока Градина,

24. Където гроздове плодове ще бъдат лесно достъпни.

إِنَّا لَنَاطِقُوا الْمَاءَ حَمَلِكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۝

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝

فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

وَالسَّمَاءُ فُتِقَتْ فِي يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۝

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيَةٍ ۝

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِي بَيْتٌ ۝

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝

25. Яжте и пийте радостно заради добрите дела, които сте извършили в миналото.”

26. Но ще се отнася до онзи, чийто запис му е даден в лявата му ръка, той ще каже: “О, как бих искал да не ми бъде даден моят запис!”

27. “И да не знаех каква е моята равностетка!”

28. “О, да можеше смъртта да ми беше донесла края!”

29. “Богатството ми не ми помогна с нищо.”

30. “Силата ми си отиде от мен.”

31. “Хванете го и го вържете,”

32. “После го хвърлете в Ада.”

33. “После го поставете във верига, чиято дължина е седемесет лактя;”

34. “Наистина, той не вярваше във Великия Аллах,”

35. “И той не се стремеше да нахрани нуждаещите се,”

36. “Ето защо, в този ден, той няма никакъв приятел тука;”

37. “Нито пък някаква храна, освен кръв, примесена с вода,”

38. “Която никой друг освен грешниците не яде.”

Р. 2

39. Но, не! Кълна се във всичко, което виждаш,

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْخَالِيَةِ ۝

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي

لَمْ أُوْتِ كِتَابِيهِ ۝

وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِيهِ ۝

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ۝

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۝

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝

ثُمَّ الْجَنِّمِمْ صَلُّوهُ ۝

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَبِيمٌ ۝

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غَسِيلِ ۝

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ۝

40. И във всичко, което ти не виждаш,

41. Че това наистина е слово, донесено от благороден Пратеник;

42. И това не е словото на поет; малко е онова, което вие вярвате.

43. Нито пък е това словото на някой гадател, малко е онова, над което вие размишлявате.

44. Това е откровение от Повелителя на световите.

45. И ако той е измислил някакви изречения и ги е приписал на Нас,

46. Ние непременно щяхме да го хванем за дясната ръка,

47. И Ние непременно щеше да отрежем главната му артерия ,

48. И нито един от вас не би могъл да Ни удържи от него.

49. И, наистина, това е напомняне за праведните,

50. И, наистина, Ние знаем, че между вас има някой, които отричат Нашият Знамения.

51. И наистина, това ще бъде източник на съжаление за невярващите.

52. И несъмнено, това е наистина сигурно.

53. Ето защо, прославяй името на своя Повелител, Великия.

وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ۝

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝

لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

وَأَنَّهُ لَتَذَكُّرَةُ لِلْمُنْتَظِرِينَ ۝

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ۝

وَأَنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

وَأَنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝

فَاسْبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

ГЛАВА 70
АЛ МААРИДЖ
(Откровение преди Хиджра)

ВСТЪПИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Настоящата Сура била открита в Мека около петата година на Призива, но не по-късно от края на ранния мекански период. Нолдеке, Мюър и някои други изтъкнати авторитети, посочват тази дата на откровението. В предходната Сура към неверниците се отправя предупреждение, че Ал Хаках (Голямото Бедствие) скоро ще ги застигне, ако те не се покаят за греховете си и не приемат Божието Послание. Настоящата Сура започва със споменаването на искането на неверниците: “Кога ще дойде наказанието, с което ни заплашват?” На тях им се казва, че то скоро ще се стовари върху тях, а и дори, че вече чука на вратите им. Но когато дойде, то ще бъде толкова зашеметяващо и унищожително, че то ще накара планините да се разлетят като влакна вълна, а неверниците ще искат да се разделят със своите най-близки и скъпи хора – съпруги, деца и братя – използвайки ги като откуп за себе си. Но тогава ще бъде твърде късно. Към своя край Сурата предупреждава неверниците отново, че те си мислят за пророчествата за славното бъдеще на Исляма като за мечтите на някой визионер, но бързо приближава времето, когато, с наведени очи, те ще забързат към Светия Пророк, за да приемат Исляма. Тогава те ще разберат, за свой срам и за своя скръб, че онова, което е предрекъл Светият Пророк за тяхната окончателна загуба, е истина.

АЛ МААРИДЖ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Един следовател извършва следствие относно наказанието, което ще се стовари

سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

3. Върху неверниците и което никой не може да отклони.

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

4. То е от Аллах, Повелител на велики възходи.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

5. Ангелите и духовете, понякога, се извисяват при Него в един ден, който трае петдесет хиляди години.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

6. Ето защо, бъди търпелив с пристойно търпение.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

7. Те го виждат, че е много далече,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

8. Но Ние го виждаме, че е близко.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

9. Денят, когато небето ще стане като разтопена мед,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلْهِلِ

10. И планините ще станат като къдели вълна,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

11. И приятелите няма да се интересуват от приятелите си.

وَلَا يَسْأَلُ حَيمٌ حَيمًا

12. Те ще бъдат поставени така, че да могат да се виждат един друг и виновният напразно ще се мъчи да се откупи от наказанието на този ден като предложи децата си,

يُبْصَرُ وَهُمْ يُودُّ الْمَجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَئِذٍ بِذَنبِهِ

13. И жена си, и брат си,

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ
وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

14. И роднините си, които са го приютявали,

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

15. И като предлага всички онези, които са на земята, ако само така, той би могъл да спаси себе си.

16. Но, не! Наистина, това е пламтящ Огън,

كَلَّا إِنَّهَا لَنَظٍّ

17. Който смъква кожата дори до крайните части на тялото.

نَزَّاعَةً لِّلشَّوْيِ

18. Той призовава онзи, който е обърнал гръб и е отстъпил назад

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

19. И е натрупал богатство и го е държал за себе си.

وَجَمَعَ فَأَوْعَى

20. Наистина, човекът е роден нетърпелив и скъперник.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

21. Когато го застигне зло, той е пълен с оплаквания,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

22. Но, когато му се падне добро, той е скъперник.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

23. Но не и онези, които се молят.

إِلَّا الْمُصَلِّينَ

24. Онези, които са постоянни в Молитвата си,

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

25. И онези, в чието богатство има определен дял.

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

26. За онзи, който моли за помощ и за онзи, който не моли за такава.

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

27. И онези, които вярват, че Денят на Страшният Съд е действителност,

وَالَّذِينَ يُصَلِّتُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

28. И онези, които се боят от наказанието на своя Повелител –

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

29. Наистина, наказанието на твоя Повелител не е нещо, от което можеш да се спасиш –

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

30. И онези, които опазват своето целомъдрие –

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَفِظُونَ

31. Освен от своите жени и от онези, които десниците им притежават; такива наистина не могат да бъдат упреквани;

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

32. Но онези, които се опитват да отидат отвъд това, именно те са грешниците –

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

33. А онези, които съблюдават своите договори и завети,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ

34. И онези, които са правдиви в своите показания,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

35. И онези, които са стриктни в съблюдаването на Молитвата си.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

36. Именно те ще бъдат в Градините, получавайки полагащата им се почит.

يُغْنِي أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ

P. 2

37. И какво става с онези, които не вярват, та те са се втурнали забързани към теб,

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ

38. От дясно и от ляво в различни групи?

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

39. Нима всеки от тях се надява да влезе в Градините на Блаженството?

أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

40. Никога! Ние сме ги създали от онова, което им е известно.

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Но, не! Кълна се в Повелителя на изтоците и на западите, че Ние имаме силата.

فَلَا أُفِيحُ بِرَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤١﴾

42. Да доведем на тяхно място други, по – добри от тях, и никой не може да провали *Нашите* замисли.

عَلَىٰ أَنْ تَبْدُلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾

43. Така че, нека се отдават на празни разговори и на развлечения, докато срещнат онзи техен ден, който им е бил обещан,

فَذَرَهُمْ يَخُوضُونَ وَيُلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

44. Денят, когато те ще изкочат от гробовете си забързани, като че ли се надпреварват до дадена цел,

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٤﴾

45. Със сведени надолу очи и те ще бъдат покрити с позор. Такъв е денят, който им е обещан.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

ГЛАВА 71

НУХ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА, КОНТЕКСТ И ТЕМАТИКА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тъй като настоящата *Сура* описва духовните преживявания на Пророк Ной, тя е наречена подходящо с неговото име. Уеъри сочи седмата година на Призива като датата на нейното откровение, докато Нолдеке я отнася към петата година, но според други авторитети, тя била открита през първия мекански период, приблизително по времето, когато са били открити някои от Главите предхождащи непосредствено настоящата. Към края на предходната *Сура* се заявява, че злите хора неизменно отхвърлят Божието Послание; те се противопоставят на Божиите Пратеници и ги преследват, докато дойде часът на наказанието им и те получат онова, което заслужават. Настоящата *Сура* предава накратко мисионерската дейност на един от най-великите древни Пророци – Ной и го описва как излива агонията на сърцето си пред своя Повелител и Създател с думи, изпълнени с краен патос. Той проповядва на своя народ и ден и нощ, казва той, и им говори и публично и насаме. Той им напомня за големите блага и блаженства, с които Бог ги е дарил. Той ги предупреждава за злите последици от отхвърлянето на Божието Послание. Но всичките му проповеди и предупреждения, всичките му грижи и усилия за тяхното благополучие срещат само техните насмешки, враждебност и обиди и вместо да следват него, чието сърце е изпълнено с любов към тях, те предпочели да следват онези лъжливи водачи, които ги водят към гибел. Когато проповедите и увещанията на Ной през целия му живот, се оказали глас в пустиня, той се помолил на Бога да унищожи враговете на Истината: *Сурата* завършва с Молитвата на Ной.

НУХ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Ние изпратихме Ной при неговия народ, казвайки: "Предупреди твоя народ, преди върху него да се е стоварило сурово наказание."

3. Той каза: "О, народе мой, аз наистина съм само един обикновен Предупредител за вас,"

4. "Да служите на Аллах, да се боите от Него и да се подчинявате на мен."

5. Той ще ви прости вашите грехове и ще ви даде отсрочка за определено време. Наистина, срокът определен от Аллах, когато той настъпи не може да бъде нито просрочен, ако само знаехте!"

6. Той каза: "Повелителю мой, аз призовавах моя народ нощ и ден,

7. "Но това, че ги призовавах, ги накара само да бягат от мен още повече."

8. "И всеки път, когато им казвах, че Ти може би ще им простиш, те пъхваха пръстите си в ушите си и закриваха сърцата си и упорствуха в своето беззаконие и бяха надменни по противен начин."

9. "Тогава, аз ги призовах открито към праведност."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا

10. "После им проповядвах на общи събрания, а и, също така им говорех насаме."

11. "И аз казах: "Търсете прошка от вашия Повелител, защото Той е Великият Прощаващ."

12. "Той ще ви спусне дъжд в изобилие,"

13. "И Той ще ви подсили с богатство и деца и Той ще ви даде Градини и реки."

14. "Какво се е случило с вас, че не очаквате от Аллах нито мъдрост, нито величие?"

15. И Той ви е създал с различни форми и в различни условия."

16. Нима не сте видели как Аллах е създал седем небеса в свършена хармония,"

17. "И е поставил там луната като светило и е направил слънцето като лампа?"

18. "И Аллах е направил така, че вие да растете така, както добрата растителност расте от земята,"

19. "После, Той ще ви накара да се върнете в нея и ще ви въздигне като ви дари с нов живот."

20. "И Аллах е направил за вас земята като огромно пространство"

21. "За да можете да кръстосвате по нейните открити пътища."

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْبِيَاءٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ

وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

سِرَاجًا

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

فَلْيَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

Р. 2

22. Ной каза: “Повелителю мой, те не ми се покориха, а последваха един, чието богатство и деца само ускориha неговата гибел.”

23. “И те скроиха страшен заговор.”

24. “И те си казват *един на друг*: ‘Не отстъпвайте от боговете си в никакъв случай. Не отстъпвайте нито от Вадда*, нито от Сува*, нито от Ягут*, нито от Яук*, нито от Наср*.’ ”

25. “И те подведоха и заблудиха мнозина, така че, Ти не увеличавай броя на заблудилите се, а само броя на техните заблуди.”

26. Заради греховете си, те бяха удавени и вкарани в Огъня. И те не си намериха никакви помощници против Аллах.

27. И Ной каза: “Повелителю мой, не оставяй в страната дори и един — единствен неверник;

28. “Защо, ако ги оставиш, те *само* ще заблуждават Твоите слуги и няма да раждат нищо друго освен само грешници и неверници.”

29. “Повелителю мой, прости на мен и на моите родители, и на всеки, който влиза в къщата им като вярващ, и на вярващите мъже, и на вярващите жени, и не увеличавай броя на неверниците, а само степента на тяхната гибел.”

*Идоли на езическите араби.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَابْتَغَوْا مِنِّي
بِرِزْقِهِ مَالَهُ وَلَوْلَدَةٌ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا
وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
ضَلَالًا ۝

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ۝

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوكَ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ۝

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

ГЛАВА 72

АЛ ДЖИН

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА, КОНТЕКСТ И ТЕМАТИКА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Общо взето се смята, че тази *Сура* е била открита при завръщането на Светия Пророк от Таиф, където, след като той се бил почти отчаял заради мянците, от които не бил получил нищо друго освен насмешки, враждебност и преследване, отишъл да проповядва своето Послание. Посещението в Таиф станало две години преди *Хиджра*, когато враждебността към новата вяра преминала в нова грозна фаза и положението на Светия Пророк и на неговите последователи, станало крайно отчаяно. Ако, както смятат някои авторитети, *Сурата* е свързана с някой друг инцидент, освен онзи, споменат в *Сурата* “Ал Ахкаф (46:30 – 33), тогава тя би могла да бъде открита и по-рано. Контекстът и съдържанието на *Сурата* като че ли придават малко повече тежест на последното мнение. В предходната *Сура* се заявява, че проповедите на Ной, продължили през целия му живот били посрещнати само с насмешки и обиди и само малцина други, освен най-близките му роднини, го подкрепили — дори жена му и синът му взели активно участие в съпротивата срещу него. За да се покаже, че има сходство между обстоятелствата на Ной и на Светия Пророк, заявява се, че една група джинове — един народ, който Светият Пророк не познавал до тогава — го посетила, слушала Корана и веднага му повярвала. *Сурата* дава доста дълго описание на вярванията и доктрините на тези хора, тяхното поведение и отношение към живота, и емфатично утвърждава, че не е възможно никой да изкриви или да си играе с откритото Слово на Бога, защото подобно на скъпо съкровище, той е варден строго от Божиите стражи. Към края се заявява, че винаги, когато някой Божи Учител призовава хората към Бога, силите на злото се стремят да заглушат гласа му, но Учителят продължава своята мисия, без да може да бъде спрял от машинациите на зло-настроени хора. *Сурата* завършва с непогрешимия критерий за изпробване на Божия Източник на Посланието на един Пророк, т. е. че то съдържа пророчества за големи световни събития, които човешкото познание не може да предвиди или да предскаже, а и също така че Пророкът успява да предаде своето Послание и да изпълни своята мисия.

АЛ ДЖИН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия, Милосърдния.

2. Кажете: "На мен ми беше открито, че едно сборище бесове слушало и те казаха: 'Наистина, ние чухме един Коран, който беше удивителен,'"

3. "Той напътствува по правия път; така че, ние повярвахме в него и ние няма да приобщаваме никого към нашия Бог."

4. "И *Ние* вярваме, че величието на нашия Повелител е високо превъзнесено. Той не си е взел нито жена, нито син.

5. "И *вярно е*, глупавите измежду нас, произнасяха жестоки неправди относно Аллах."

6. "И ние предполагаме, че нито хората, нито бесовете ще изрекат никаква лъжа против Аллах."

7. "И наистина, някои хора от човешкия род търсеха закрилата на някои хора от бесовете и *по този начин* те засилиха гордостта на последните;"

8. "И, наистина, те мислеха, така както мислите и самите вие, че Аллах никога няма да издигне никакъв Пратеник."

9. "И Ние се опитахме да достигнем до небето, но открихме, че то е

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

وَأَنَّا لَسْنَا السَّاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا

изпълнено със силна стража и метеорити."

10. "И ние седяхме на някои от неговите седалки, за да слушаме. Но всеки, който слуша сега, открива, че в засада го чака някой метеорит."

11. "И ние не знаем дали злото е предназначено за онези, които са на земята или техният Повелител им готви нещо добро."

12. "И някои от нас са праведни, а други не са и ние сме секти с различни възгледи."

13. "И ние знаем, че не можем да провалим *замисълта* на Аллах на земята, нито пък можем да се спасим от Него с полет."

14. "И когато ние чухме *призива* за напътствие, ние повярвахме в него. И онзи, който вярва в своя Повелител, не се бои нито от загуби, нито от несправедливости."

15. "И някои от нас се покоряват на Бога, а други от нас са се отклонили *от правия път*." И онези, които се покоряват на Бога – именно те търсят правия път.

16. А що се отнася до онези, които се отклоняват от *правия път*, те са горивото на Ада.

17. И ако те се придържат в *правия път*, ние непременно ще им осигурим питейна вода в изобилие,

18. За да може да ги изпитаме по този начин. И онзи, който се отвърне

شَدِيدًا وَشُهَبًا

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّعْيِ فَذَرْ بَنِي النَّارِ يَحْدِلْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ بَنِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَارِقًا قَدَدًا

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُنْجِزَهُ هَرَبًا

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْزَنُ بِمَسْأَلَةٍ وَلَا رَهَقًا

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا

لِنَقْتَبَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ

от поменаването на своя Повелител – Той ще го предаде на много сурово наказание.

19. И всички места за поклонение принадлежат на Аллах. Ето защо не призовавайте никой друг освен Аллах.

20. И когато слугата на Аллах се изправи, молейки се на Него, те се стъпняват около него и едва не го задушават.

Р. 2

21. Кажи: “Аз се моля единствено само на моя Повелител и аз не приобщавам никого към Него.”

22. Кажи: “Аз нямам никаква сила да ви причиня нито зло, нито добро.”

23. Кажи: “Несъмнено, никой не може да ме защити против Аллах и аз не мога да намеря никакво дурго убежище, освен при Него.”

24. “Мое то задължение е единствено само да прадам откровението от Аллах и Неговите Послания.” И за онези, които не се подчиняват на Аллах и на Неговия Пратеник е подготвен Адският Огън, където те ще пребивават дълго, дълго време.

25. Те ще продължат да не вярват, докато не видят онова, което ги заплашва, но тогава ще узнаят коя страна е по – слаба откъм съюзници и по – малочислена.

26. Кажи: “Аз не зная дали онова, което ви заплашва е близко или моят

عَذَابًا صَعَدًا ۝

وَأَنَّ السَّجْدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝

وَأَنَّهُ لَنَآ قَامِعُ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُّوْا يَكُونُونَ عَلَيْهِ بَدَدًا ۝

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

قُلْ إِنِّي لَنْ يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْعَئِلُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ مَدَدًا ۝

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

Повелител е определил по – дълъг срок за него.”

27. Той е Познаващият невидимото и Той не открива тайните си на никого,

28. Освен на онзи, когото Той избере, сиреч, Неговия Пратеник, И тогава Той изпраща стража от ангели – хранители да върват пред него и зад него,

29. За да може Той да разбере, че те (Неговите Пратеници) са предали Посланията от техния Повелител. И Той обхваща всичко, което е с тях и Той държи сметка за всички неща.

رَبِّي أَمَدًا ۝

عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رُسُلَهُمْ وَأَحَاطَ بِمَا فِي لَدَيْهِمْ وَأَخْضَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

ГЛАВА 73
АЛ МУЗАМИЛ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Единодушното мнение на учените относно откровението на тази Сура към ранния период на Призива; някои учени смятат, че това е била третата открита Глава. В предходната Сура "Ал Джин" се заявява, че ангели се спускат върху Божиите Пратеници, за да охраняват Словото на Бога, което им е било открито и да го предпазят от изкривяване или изопачаване. В настоящата Сура на Светия Пророк се предписва да посвети част от нощта на Молитва и поменаване на Бога, така че ангелите да могат да се спуснат върху него и да му помогнат срещу злите замисли и машинации на враговете му. Подобно на всички други мекански Глави и настоящата Сура се занимава главно с Божествената мисия на Светия Пророк и с истината на откровението на Корана. Тя предсказва с кратки, но много силни думи неизбежния триумф на Светия Пророк и привежда изпълването на това пророчество като аргумент в подкрепа на тезата за Живота след Смъртта и за Възкресението. Особено ударение се поставя върху Молитвата и поменаването на Бога, които са най-ефикасните средства за привличане на Божия помощ и спасение и подготвяне на Светия Пророк за огромната задача, която му предстои.

АЛ МУЗАМИЛ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. О, ти, който носиш *тежка отговорност*,

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ②

3. Изправи се и прекарай нощта в *Молитва*, освен кратко време за сън

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ③

4. Половината от нея или малко по – малко от това.

نِصْفَةً أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④

5. Или малко повече от това – и провъзгласявай Корана бавно и замислено.

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑤

6. Наистина, Ние ти възлагаме Слово, което има голяма тежест.

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑥

7. Наистина, нощното бодърствуване е най – доброто средство за покоряването на собствената душа и силнодействащ способ за постигане на праведност *чрез Молитва* в слово и в дело.

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑦

8. През деня ти, наистина, имаш дълъг наниз от задължения.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا كَلْبِيلًا ⑧

9. Така че, помни името на твоя Повелител и посвети *себе си* изцяло на Него.

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑨

10. *Той е* Повелителят на Изтока и на Запада; няма никакъв друг Бог освен Него, така че взemi Него за *твой* Закрилник.

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑩

11. И понасяй търпеливо всичко, което те казват и се раздели с тях по пристоеен начин.

12. И ме остави насаме с онези, които отхвърлят истината и живеят в доволство и в изобилие и ми дай кратка отсрочка.

13. Наистина Ние имаме *тежки* вериги и *бушуващ* огън,

14. И храна, която задавя и мъчително наказание –

15. В деня, когато земята и планините ще се разтърсат и планините ще се предвърнат в срутващи се пясъчни хълмове.

16. Наистина, Ние сме ви изпратили един Пратеник, който е свидетел над вас, така както изпратихме Пратеник и при Фараона.

17. Но Фараонът не се подчини на Пратеника и за това, Ние го хванахме с ужасна хватка.

18. Как тогава вие, ако не вярвате, ще се запазите от деня, когато главите на децата ще посивеят?

19. *На този ден* небесата ще се разцепят и ще се изпълни Неговото обещание.

20. Това е, наистина, напомняне. Ето защо, нека онзи, който иска, да избере пътя към своя Повелител.

21. Наистина, твоят Повелител знае, че ти прекарваш *прав в молитва* почти две трети от нощта, а *понякога* и

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلُكُمْ قَلِيلًا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَذِبًا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

إِنَّ السَّمَاءَ مُنفِطِرَةٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝

يَعْلَمُ أَنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ
وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۝

половината или третината от нея, а също така и някои от онези, които са с тебе. И Аллах определя мярката на нощта и на деня. Той знае, че вие не можете да изчислявате времето точно, ето защо, Той се обърна към вас с милост. Четете Корана, докато това ви е леко. Той знае, че между вас ще има и такива, които може да са болни и други, които може да пътуват по земята, за да търсят щедростите на Аллах и други, които може да се сражават в името на Аллах. Ето защо, възгласявайте от Корана до тогава, докато ви е лесно, и спазвайте Молитвата, и си плащайте данъка Закат и давайте на Аллах добър заем. И каквото и да добро да изпратите преди вас заради вашите души, вие ще го намерите при Аллах. То ще бъде по-голямо и по-добро като награда. И търсете прошката на Аллах. Наистина Аллах е Най – Всепрощаващ и Милосърден.

وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نَّحْصُوهُ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ
عَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضٌ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ
فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قُرْآنًا
حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَحْدُثُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا
يَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

АЛ МУДАТИР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. О, ти обвини с *твоя плащ!*

يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ

3. Стани и предупреди!

قُمْ فَأَنْذِرْ

4. И възвеличи своя Повелител!

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

5. И пречисти сърцето си,

وَنِيَابَكَ فَطَهِّرْ

6. И избягвай нечистотата,

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

7. И не оказвай милости като очакваш да получиш повече *в отплата,*

وَلَا تَسْنُنْ تَسْكَتُورْ

8. И заради своя Повелител понасяй търпеливо.

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

9. И когато прозвучи тръбата,

فَإِذَا نُفِخَ فِي النَّاقُورِ

10. Това ще бъде тягостен ден.

فَذَلِكَ يَوْمٌ مِّنْ يَّوْمٍ عَسِيرٍ

11. И за неверниците, той ще бъде всичко друго но не и лесен ден.

عَلَى الْكَافِرِينَ يَوْمِ بَئْسَ

12. Остави ме сам да се оправям с онзи, когото Аз сам сътворих,

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

13. А после Му дадох голямо богатство,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

14. И синове послушни, пред него,

وَبَنِينَ شُهُودًا

15. И аз приготвих за него всички необходими неща.

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَہِيْدًا

16. И въпреки това, той иска да му дам още.

ثُمَّ يَطْعُ أَنْ أَزِيدَ

ГЛАВА 74

АЛ МУДАССИР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

По всеобщо съгласие, настоящата *Сура* била една от първите, открити в Мека. Тази и предшестващата я *Сура* ("Ал Музамил") изглеждат "близнаци", тъй като те са толкова тясно свързани по отношение на времето на откриването им, тона и съдържанието им. Всъщност, настоящата *Сура* допълва тематиката на предходната. Музамилът от предходната Глава, погълнат от посветителни молитви и съзерцание и преминаващ през период на интензивна подготовка за постигането на духовно съвършенство, се е развил в Мудатир (унищожител на греха и покорител над силите на злото, освободител на човечеството, негов водач, наставник и предупредител)

в настоящата Глава. От този момент нататък животът на Светия Пророк вече не е негов собствен. Той е отдаден на Бога. Той проповядвал Божието Послание неотклонно, пред лицето на обиди, враждебност и преследвания. *Сурата* започва с твърда заповед към Светия Пророк да се изправи, да провъзгласи Истината, която има и да предупреди онези, които не я приемат – онези, които богатството, властта, силата и положението са направили духовно слепи и глухи – че те ще понесат наказание, защото не са оправяли Молитви, не са хранели бедните, а и са се отдавали на празни занимания. *Сурата* завършва с мисълта, че Коранът е само напомняне и увещание. Онзи, който приема неговото Послание, го приема заради доброто на собствената си душа, а онзи, който го отхвърля, прави това в своя вреда.

17. В никакъв случай! Защото той се отнесе враждебно към Нашите Знамения.

18. Аз скоро ще го подхвърля на ужасни изпитания.

19. Ето! Той е обмислял и пресмятал!

20. Да загине той! Как е пресмятал!

21. Да загине отново! Как е пресмятал!

22. После той погледна,

23. После се намръщи и лицето му се изкриви презрително,

24. След това той се отвърна надменно,

25. И каза: “Това не е нищо друго освен подражателство на магия;”

26. “Това не е нищо друго освен човешко слово.”

27. Скоро Аз ще го хвърля в Адския Огън.

28. И как можеш ти да знаеш какво значи Адски Огън.

29. Той не щади и не оставя нищо.

30. Той обгаря лицето.

31. Над него има деветнайсет ангели.

32. И, освен ангелите, Ние не сме поставили никакви други надзиратели

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عِنْدَنَا ۝

سَأَرْهِقُهُ صَعُودًا ۝

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝

فَقَتَلَ كَيْفَ كَانَ قَدَّرَ ۝

ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ كَانَ قَدَّرَ ۝

ثُمَّ نَظَرَ ۝

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝

فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۝

إِن هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝

لَوَاحٍ لِلْبَشَرِ ۝

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا لِكَيْ يُعَذِّبُوا مَا جَعَلْنَا

на огъня. И Ние не сме установили числото им за друго освен като изпитание за неверниците, така че, онези, които вярват, да засилят вярата си и онези, на които е била дадена Книгата, както и онези, в чиито сърца се гнезди недостатък и невярващите, да могат да кажат: “Какво иска да каже Аллах с тези примери и правнения?” По този начин Аллах обвинява в заблудение онзи, когото на Него Му е угодно. И никой не знае ратта на твоя Повелител освен самия Той. И това не е нищо друго, освен напоминание за човека.

P. 2

33. О, не, кълна се в луната,

34. И нощта, когато се оттегли,

35. И зората, когато тя грейне,

36. Това е, наистина, едно от най-големите бедствия.

37. Предупреждение за човека,

38. За онзи измежду вас, който иска да се втурне напред или да изостане отзад.

39. Всяка душа е залог за онова, което тя самата си е заслужила;

40. Освен онези откъм правата ръка.

41. Те ще бъдат в Градините и ще се питат един друг.

42. Относно провинилите се,

43. “Какво те е довело в Адския Огън?”

عَدَّتْهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا فِي ذِكْرٍ لِلْبَشَرِ ۝

كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۝

وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَّ ۝

إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبَرِ ۝

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝

فِي جَنَّاتٍ شَتَّى تَسَاءَلُونَ ۝

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝

44. Те ще кажат: “Ние не бяхме от онези, които се молеха,

45. “Нито пък хранехме бедните.”

46. “И ние се отдавахме на празни приказки с онези, които се предаваха на същото.”

47. “И ние отричахме Деня на Страшния Съд,”

48. “Докато смъртта не ни застигна.”

49. И така, ходатайството на ходатаите няма да им помогне с нищо.

50. Като изплашени магарета.

51. Които бягат от лъв?

53. Не, всеки човек измежду тях иска да получи отворени листове с откровение.

54. В никакъв случай! Те наистина не се страхуват от Бъдния Живот.

55. В никакъв случай! Това, наистина, е увещание.

56. Нека онзи, който иска, да запомни това.

57. И те няма да го запомнят, освен ако на Аллах не Му е угодно така. Единствено само Той е достоен да се боят от Него и единствено само Той е достоен да прощава.

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝

وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْيَسْكِينُ ۝

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝

وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝

حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ۝

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشُّفَعَاءِ ۝

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِنْ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَجْرًا ۝

مُنْشَرَّةً ۝

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ ۝

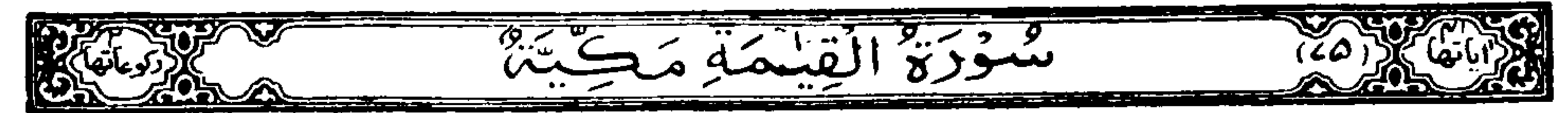
وَأَهْلُ الْغُفْرَةِ ۝

ГЛАВА 75 АЛ КИЯМАХ (Откровение преди Хиджра)

ДАТА, КОНТЕКСТ И ТЕМАТИКА НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е озаглавена “Възкресението”, защото почти изцяло се занимава с темата за Възкресението. Тя е определено една от най-ранните Глави, които били открити в Мека, защото меканските Глави специално се занимават с Единството на Бога, Възкресението и Откровението. Към края на предходната Глава се заявява емфатично, че онези хора, които ще приемат Посланието на Корана, ще се издигнат до високо положение и ще се радват на почетно място сред общността от могъщи народи. Настоящата Сура, която започва с разсъждения върху темата за Възкресението, наемква ясно, че едно голямо морално възкръсване предстои да се осъществи сред един морално пропаднал и западнал народ — арабите – посредством облагородяващите учения на Корана и пречистващата компания и пример на Светия Пророк Мохамед.

Сурата започва с тържественото утвърждение, че Възкресението непременно ще стане и доста показателно привежда духовното възкресение човека като доказателство в подкрепа на това твърдение. Като по – нататъшно доказателство, тя се кълне в *Нафс Лауамах* (Самообвиняващият че Дух), което по действие е първата фаза на прогрес при моралното обновление на човека. После се споменава едно често повтаряно възражение на неверниците, че когато те умрат и се превърнат на прах, как може да бъдат върнати към живот? Сурата опровергава това възражение като казва, че дълбоко в своите сърца, те знаят, че греховете на човека никога не остават ненаказани и поради това би трябвало да има един ден, когато те ще бъдат призвани да дадат отчет за всичките си дела. После съставянето на Корана и Божията закрила над неговия текст се привеждат като допълнителни аргументи в същата връзка, тъй като от всички открити Свещени Писания, Коранът поставя най-голямо ударение върху неизбежността на Възкресението. После се дава кратко, но графично описание на агонията на смъртта и силното желание на човека да я избегне. Това показва, че в момента на смъртта, страхът че ще трябва да даде

АЛ КИЙЯМА

(Откровение преди Хиджра)

сметка за делата си, започва да гризе сърцето на човека. Към своя край тя увещава неверниците, че човек не е бил създаден без цел или задължения и че той ще трябва да даде сметка за това, че не е успял да ги изпълни. После на неверниците се напомня, че физическото развитие на човека от капка сперма до напълно развито човешко същество, надарено с уникални сили и способности, представлява неопровержим аргумент, че неговият живот е предназначен да служи за възвишена цел и че той няма да завърши с отлитането на душата от нейното физическо вместилище.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Не! Кълна се в Деня на Възкресението.

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ

3. И се кълна в самоосъждащата се душа, че Денят на Страшния Съд е безусловна истина.

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

4. Нима човекът си мисли, че Ние няма да съберем отново костите му?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَبْنَعَهُ عِظَامَهُ

5. Да, Ние имаме власт да възстановим дори върховете на пръстите му.

بَلَى قَدِيرِينَ عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَاتُهُ

6. Но човек е склонен да продължи да изпраща грехове преди себе си.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

7. Той пита: “Кога ще бъде Денят на Възкресението?”

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ

8. Когато очите са ослепени,

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ

9. И луната се затъмни,

وَحُصِفَ الْقَمَرُ

10. И слънцето и луната бъдат заедно,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

11. В този ден, човекът ще каже: “Къде да избягам?”

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

12. Не! Няма убежище!

كَلَّا لَا وَزَرَ

13. Само при твоя Повелител ще има място за отдох в този ден.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

14. В този ден човекът ще бъде

يُلَبَّسُوا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

уведомен за онова, което е изпратил пред себе си и онова, което е оставил след себе си.

15. Не, човекът е свидетел против самия себе си;

16. Дори, ако си има оправдания.

17. Не отпусай, о, Пророко, своя език, за да придадеш гласност на това *откровение*, което ти би побързал да *запазиш*.

18. Върху Нас, наистина, лежи опазването му и възвестяването му.

19. Така че, когато го възвестяваме, тогава и ти следвай неговото възвестяване.

20. И на Нас лежи неговото тълкуване.

21. Не, но вие обичате настоящия живот;

22. И пренебрегвате Бъдния Живот.

23. На този ден някои лица ще сияят,

24. **Впити** в очакване в техния Повелител;

25. А лицата на други в този ден ще бъдат печални,

26. Замислени за страшното бедствие, което предстои да се стовари върху тях.

27. Да! Когато *душата на умирация* човек стигне до гърлото му,

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝

وَلَوْ أَنفَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝

لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَتَّعَلَ بِهِ ۝

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝

فَإِذَا قُرَأْنُهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝

وَجُوهٌ يُّوْمِئِدٍ تَأْخِرَةُ ۝

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

وَوُجُوهٌ يُّوْمِئِدٍ بَاسِرَةٌ ۝

تَظُنُّ أَنَّ يُفْعَلُ بِهَا قَارَعَةٌ ۝

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّارَاقُ ۝

28. И се каже: “Кой е вълшебникът, който *ще го спаси*?”

29. И той е уверен, че това е *часът на* раздялата;

30. И предсмъртно мъчение се трупа върху предсмъртно мъчение;

31. Подкарването в този ден ще бъде към твоя Повелител.

P. 2

32. Тъй като той нито приемаше *истината*, нито се молеше;

33. А отхвърли *истината* и обърна гръб;

34. После отиде при роднините си, пристъпвайки горделиво.

35. “Тежко ти на теб! И пак тежко ти и горко ти!”

36. “И пак тежко ти! И пак горко ти!”

37. Нима човек си мисли, че ще го оставят *сам*, без контрол?

38. Нима той не е бил капка изпусната течност?

39. След това се сгъсти, а после Той му придаде облик и го оформи.

40. После Той направи от него чифт: мъж и жена.

41. Нима Такъв Един не може да има силата да върне мъртвите към живот?

وَقِيلَ مَنْ مَّحْرُوفٌ ۝

وَلَقَدْ أَتَىٰ الْفِرَاقُ ۝

وَالنَّكَاتِ الشَّائِي بِالسَّائِي ۝

يُحْمَلُهُ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ السَّائِي ۝

فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ ۝

وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝

ثُمَّ زَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَسِلُ ۝

أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝

ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝

أَلَمْ يَكُ نَظْفَةً مِّن مَّتًىٰ يُنْفِثُ ۝

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فُخِّقَ فَسُوفَىٰ ۝

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِي كَانَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝

ГЛАВА 76

АЛ ДАХР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА, КОНТЕКСТ И ТЕМАТИКА НА ОТКРОВЕНИЕТО

И тази Сура, подобно на предшестващата я, принадлежи към ранния мекански период. Тя се нарича още “Ал Инсан”. Към края на предходната Глава се заявява, че създаването на човека от една незначителна течност и неговото развитие до напълно оформено човешко същество, надарено с големи естествени сили, води до неизбежното заключение, че животът му има да изпълнява Божия цели и че Великият Бог, Който го е създал от капка сперма, притежава силата да му вдъхне нов живот след като умре. Настоящата Сура представлява продължение на същата тема, т. е. че човек е надарен с големи природни способности, за да се издигне до големи духовни висини. Началните й стихове му напомнят за незавидното му начало и затова, че е дарен с разум и разсъдък, за да може като следва пътя, посочен му от Пророците на Бога, да постигне безкраен духовен прогрес и по този начин да постигне целта. Но когато се появят Божии Учители, за да напътствуват хората към Бога, някои от тях отхвърлят Посланието на Бога и си навличат Неговото недоволство, докато други, пощастливи, се отзовават на Божия Призив и спечелват Божията благословия. После *Сурата* дава красиво описание на Божиите блага, които се даряват на праведните вярващи на този и на онзи свят, като споменава накратко и онзи вид наказание, което неверниците получават тук и ще получават и в Бъдния Живот за умишленото си отхвърляне на Божието Послание. Тя завършва по подходящ начин със забележката, че Бог е открил Корана, за да напътствува човека по пътя, който води към Бога и Създателя на всички създания, но той не може да извлече никаква полза от това, освен ако не се покорява на Божията Воля.

АЛ ДАХР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Наистина, за човека имаше време, когато той не беше достоен за поменаване.

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا

3. Ние създадохме човека от смесена капка семе, за да го изпитаме и така му дадохме слух и зрение.

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا

4. Ние му показахме Пътя, независимо от това дали той е благодарен или не.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا

5. Наистина, Ние сме приготвили вериги, нашийници и пламтящ Огън.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

6. Но добродетелните ще пият от чаша, смесена с камфор –

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

7. Извор, от който ще пият слугите на Аллах, като го карат да бликне като ручей.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

8. Те съблюдават своя обет и се боят от един ден, чиито злини ще се прострат широко.

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

9. И те хранят, от любов към Него, бедните, сираците и затворниците,

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

10. Като казват: “Ние ви храним единствено само, за да угодим на Аллах. Ние не искаме нито награда, нито благодарност от вас.”

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا

11. “Наистина Ние се боим от един страшен и мъчителен ден, изпратен от Аллах.”

12. Ето защо, Аллах ще ги спаси от злините на този ден и ще ги дари с радост и щастие.

13. И Той ще ги възнагради за твърдостта им с една градина и копринена *одежда*,

14. Отпуснати там върху ложета, там те няма да почувствуват нито прекомерна горещина, нито прекомерен студ.

15. И нейната сянка ще ги пази и гроздовете плодове ще бъдат лесно достъпни.

16. И между тях ще се ранасят сребърни съдове и стъклени чаши,

17. *Прозрачни като* стъкло, но *направени* от сребро, чиято мярка ще съответствува на количеството в тях.

18. И там те ще получат по чашка питие смесено с джинджифил,

19. От един извор там, наречен Салсабил.

20. И на тях ще им прислужват младежи, които не остаряват. Когато ги видиш, ти ще си помислиш, че те са пръснати бисери.

21. И когато погледнец там, ще видиш блаженство и голямо царство.

22. Те ще носят облеко от финна коприна и дебел брокат. И ще ги

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غَبُورًا ۝

فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَضْرَةً

وَسُرُورًا ۝

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا

وَلَا زَمَهْرِيرًا ۝

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلُّلًا ۝

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

قَوَارِيرًا ۝

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُغْتَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ۝

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خَصَرٌ وَاسْتَبْرَقٌ وَحُلُورٌ

накарат да носят сребърни гривни. И техният Повелител ще им дава да пият чисто питие.

23. “Това е вашата награда и вашият труд е високо оценен.”

P. 2

24. Наистина, Ние сме ти открили Корана постепенно.

25. Така че, чакай търпеливо присъдата на твоя Повелител и не отстъпвай на нито един грешник или неверник сред тях.

26. И поменавай името на твоя Повелител сутрин и вечер.

27. И през нощта, просвай се пред Него и превъзнесай славата Му през *дълга част* от нощта.

28. Наистина, *тези* хора обичат настоящия живот и пренебрегват тежкия ден, който им предстои.

29. Ние сме ги създали и сме укрепили телосложението им и когато пожелаем, Ние може да ги заменим с други, подобни на тях.

30. Наистина, това е Напоминание. Така че, който иска може да *избере* път към своя Повелител.

31. И вие упражнявате волята си, защото така а пожелаал Аллах. Наистина, Аллах е Всезнаещ и Мъдър.

32. Той допуска до Своята милост онзи, когото на Него Му е угодно, а за вършещите зло, Той е подготвил мъчително наказание.

أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝

۞ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا آذٍ

كُفُورًا ۝

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا

أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

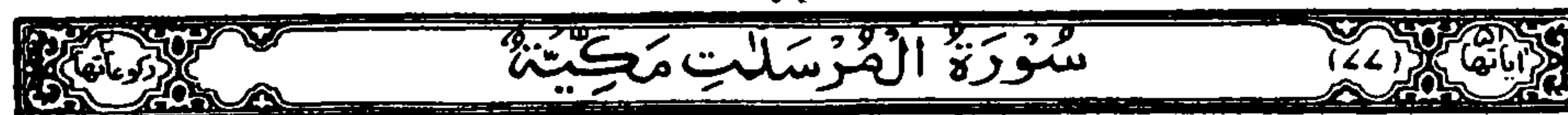
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ

۞ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

ГЛАВА 77
АЛ МУРСАЛАТ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Нолдеке и Мюър отнасят откровението на настоящата Сура, вероятно с основание, към четвъртата година на Призванието. Подобно на другите ранни мекански Глави и тази Сура също разглежда темата за Възкресението и като аргумент в негова подкрепа, тя привежда голямата духовна революция, която се осъществява от Божиите Пратеници сред техните народи и специално удивителната морална промяна, която Светият Пророк е внесъл в живота на дегенерирали и западнали араби. Пришествието на Божии Пророци се сравнява в *Сурата* с Деня на Решението, когато лошите хора ще бъдат отделени от добрите или, да използваме една красива метафора, когато зърното се отделя от плявата. В този Ден на Решението, виновните биват наказани, а праведните получават награди за своите добри дела. *Сурата* дава много подходящо и адекватно описание на наказанието - съответствувало точно на злите им дела - което ще бъде наложено в Бъдния Живот на онези, които се противопоставят на Божиите закони или ги нарушават, като продължава, за да опише благословиите и богатите на Рая, които ще бъдат дарени на онези, които регулират своя живот и поведение в съответствие с тях. В подкрепа на доктрината за Възкресението, *Сурата* намеква също така, доста убедително, за развитието на капката сперма в добре оформено човешко същество, надарено с големи естествени сили, което само по себе си е чудо на сътворението. Към своя край *Сурата* убедително сочи на неверниците колко погрешно е тяхното отхвърляне на откровението на Корана.

АЛ МУРСАЛАТ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кълна се в ангелите, които са изпратени да разпространяват доброто.

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

3. И които напират с яростни движения,

فَالْعِصْفِ عَصْفًا

4. И в силите, които разпространяват истината, благородно разпространение,

وَالنَّشْرِ نَشْرًا

5. Които различават изцяло доброто от злото.

فَالْفَرْقِ فَرْقًا

6. После те разпространяват увещанието на шир и на дълж

فَالْمُلْقِي ذِكْرًا

7. С цел да простят на някои и да предупредят други.

عَذْرًا أَوْ تَذْرًا

8. Наистина, онова, което ви е обещано е съдено да стане.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

9. Ето защо, когато звездите помръкнат.

وَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

10. И когато небето се разцепи на две,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ

11. И когато планините бъдат отнесени,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ

12. И когато Пратениците бъдат призовани в определеното време –

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ

13. За кой ден са определени да се случат тези събития?

لَا يَوْمٍ أُجِّلَتْ

14. За Деня на Решението.

15. И как можеш да знаеш ти какво значи Денят на Решението? –

16. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

17. Нима Ние не погубихме предишните народи?

18. Сега ще заставим и по – късните народи да ги последват.

19. Така постъпваме Ние с виновните.

20. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

21. Нима Ние не сме ви създали от една незначителна течност,

22. И Ние я поставихме на безопасно място,

23. За определен срок време.

24. Така мерим Ние. И колко чудесно е Нашето мерене!

25. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

26. Нима Ние не сме, направили земята така, че тя да държи

27. И живите и мъртвите?

28. И Ние поставихме в нея високи планини и ви дадохме сладка вода за пиене.

29. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

لَيَوْمِ الْفَصْلِ ۝

وَمَا آذْرُكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝

كَذَلِكَ نَقْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نُخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَجَرٍ وَآسَافٍ ۝

قُرَاتًا ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

30. “А сега, придвижете се към онова, което приемахте като лъжа,”

31. “Да, придвижете се към една сянка, която има три раздела,”

32. “И нито дава сянка, нито защитава от пламъците.”

33. Той изхвърля искри подобни на огромни крепости,

34. Все едно, че са камили с жълтеникав цвят.

35. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

36. Това е ден, в който те няма да могат да говорят;

37. Нито пък ще им бъде позволено да се оправдават.

38. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

39. “Това е Денят на Решението; Ние сме ви събрали вас и всички предишни народи заедно.”

40. “И ако сега, ви е имате някакъв хитър замисъл – използвайте го срещу Мен.”

41. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

P. 2

42. Праведните ще бъдат сред сенки и извори,

43. И плодове, такива, каквито те пожелаят.

انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

انْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۝

لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْآهِبِ ۝

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝

كَأَنَّهُ جُلُتٌ صُفْرٌ ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۝

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝

وَفَوَاحٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝

44. “Яжте и пийте с удоволствие като награда за онова, което сте вършили.”

45. Така наистина, награждаваме Ние онези, които вършат добро.

46. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

47. “Яжте и се наслаждавайте малко на този свят, о, вие, които отхвърляте *истината*; защото вие наистина сте виновни.”

48. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

49. И когато на тях им се каже: “Поклонете се,” те въобще не се покланят.

50. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят *истината!*

51. В кое слово тогава, след всичко това, ще повярват те?

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْحَسِينَ ﴿٤٥﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

يَعِ فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

ГЛАВА 78

АЛ НАБА

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е озаглавена “Ал Наба”, защото тя се занимава с теми от изключителна важност, т. е. безспорността на Възкресението-надмощието на Корана над всички останали Свети Писания и на Исляма над всички други Религии. Денят на Решението, т. е. денят, когато това твърдение на Корана ще се превърне в реален факт, се споменава два пъти в предходните Глави и се повтаря и тук. Според мюсюлманските коментатори, настоящата Сура била открита рано по време на свещеничеството на Светия Пророк в Мека. Нолдеке е съгласен с това мнение на мюсюлманските учени. Тя започва с изброяване на големите Божи благодати, които са дарени на човека и насочва неговото внимание към загатнатите внушения, че той е поставен на земята, за да служи на определена цел и неговият живот тук е лехата за садене на вечното бъдеще и той ще бъде последван от Деня на Равносметката. След това *Сурата* дава кратка, но внушаваща страхопочитание картина на този Ден и графично описание на небесните блага и благодати, които очакват праведните и ужасното наказание, което ще се стовари върху отхвърлящите и на този и на онзи свят.

АЛ НАБА

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. За какво се питат те един друг?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

3. За великото Събитие,

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ

4. По което те имат разногласия.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

5. Не, те скоро ще узнаят.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

6. Не, *Ние го казваме отново*, те скоро ще узнаят.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

7. Нима Ние не сме направили от земята ложе,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا

8. А от планините щипки?

وَالْجِبَالِ أَوْنَاْدًا

9. И Ние сме ви създали на двойки,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

10. И Ние сме направили така, че да спите за почивка,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

11. И Ние сме направили нощта като завивка,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

12. И сме направили деня за *житейските* дейности.

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

13. И Ние сме издигнали над вас седем здрави *небеса*;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

14. И сме направили слънцето ярко светило.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

15. И Ние спускаме долу от капещите облаци да се сипе обилно вода,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا

16. За да може по този начин да произведем зърнени храни и растителност,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

17. И градини с гучна растителност.

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

18. Наистина, Денят на Решението е определен:

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

19. Денят, в който ще прозвучи тръбата и вие ще дойдете на големи тълпи;

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

20. И небето ще бъде отворено и ще се превърне цялото във врати;

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

21. И планините ще бъдат принудени да се преместят и ще изчезнат като че ли са били мираж.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

22. Наистина, Адът седи в засада,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

23. Обител за непокорните,

لِلطَّاغِينَ مَابًا

24. Които ще останат в него навеки.

لِيُثَبِّتَ فِيهَا أَحْقَابًا

25. Там те няма да вкусят нито от съня, нито от някое друго питие,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

26. Освен вряла вода и смърдяща течност –

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

27. Подобаващо възнаграждение.

جَزَاءً وَفَاءً

28. Наистина, те не се бояха от равносметката,

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

29. И отхвърлиха напълно Нашите Знамения.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

30. И Ние сме записали всичко в една Книга.

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

31. “Ето защо, вкусете от *наказанието*: и Ние няма да увеличим за вас нищо друго освен мъченията.”

Р. 2

32. Наистина, за праведните има тържествуване:

33. Обградени Градини и лози,

34. И млади девойки на една възраст,

35. И препълнени чаши.

36. Там те няма да чуят нито празни приказки, нито лъжи:

37. Награда от твоя Повелител – Дар в съответствие с делата ми –

38. Повелителя на небесата и на земята и на всичко, което е между тях, Милостивия.

39. В деня, когато Духът и ангелите ще застанат в редици, те няма да говорят, освен онзи, на когото Милостивият Бог позволи и който ще говори само онова, което е правилно.

40. Този ден непременно ще дойде. Ето защо, който иска да търси помощ от своя Повелител.

41. Наистина, Ние ви предупредихме за наказание, което е близко: ден, в който човек ще види какво са изпратили ръцете му, а неверникът ще каже: “О, ако само бях просто прах!”

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝

وَكَوَاعِبَ أُنثَىٰ زَوَّاجًا ۝

وَكَأْسًا مِدْهَاقًا ۝

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا وَلَا كِذْبًا ۝

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْبَاطِنُ صَفَاءً ۚ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَابًا ۝

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۚ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝

ГЛАВА 79

АЛ НАЗИЯТ

(Откровение преди Хиджра)

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

Всичик компетентни авторитети, включително и Ибн Аббас и Ибн Зубаир са съгласни, че подобно на предходната глава и настоящата *Сура* принадлежи към Ранния мекански период. В предишната *Сура*, на мюсюлманите се обещава сила, власт, благоденствие и надмощие в света. В настоящата *Сура* се хвърля светлина върху начините, чрез които те ще постигнат тези неща, както и върху знаменията и признаците, които сочат неизбежното изпълнение на това обещание. *Сурата* започва с описание на някои от специалните черти в характера на Съратниците на Светия Пророк и други групи от праведни хора които, като използват тези си характеристики, са постигнали слава, власт, сила и победа. След това *Сурата* казва, че властта и силата ще преминат у мюсюлманите в резултат на войни, които ще сломят силата на враговете на Исляма. Цитира се случая с Фараона, за да се покаже, че противопоставянето на Истината никога не остава безнаказано. После ни се казва, че в крайно слабото положение на ранните мюсюлмани, пророчества за славното бъдеще на Исляма изглеждали невъзможни за сбъждане, но Великият Бог, Който е сътворил необятните небеса и земята и Който е поставил в нея реки и планини и широки пътища, има силата да направи от невъзможното възможно, а също така Той може и да дарява нов живот на мъртвите на другия свят. Към края на *Сурата* се заявява, че когато стане Великото Събитие – Последното Възкресение – виновните ще горят в Адския Огън, но онези които са живели праведно ще се наслаждават на богатата на Рая.

АЛ НАЗИЯТ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кълна се в онези същества, които привличат с всички сили хората към истинската вяра.

وَالنَّعِثِ غُرَقًا

3. И в онези, които намират наслада в труда си,

وَالنَّشِطِ نَشَاطًا

4. И в онези, които се носят бързо,

وَالسَّيِّحِ سَبْحًا

5. След това, те *напредват* и изпреварват далеч *другите*.

فَالسَّيِّقِ سَبْقًا

6. После те се оправят с *поверените* им дела.

وَمَتَّعْنَاهُمْ أَفْعَادًا

7. Това *ще стане* в деня, когато колебаещата се земя *ще се разтресе*,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

8. И след това *ще последва втори* тряс.

تَتَّبِعُهَا الرَّاكِبَةُ

9. В този ден сърцата *ще треперят*,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

10. И очите им *ще бъдат сведени* надолу

وَمَتَّعْنَاهُمْ أَبْصَارَهَا خَاشِعَةً

11. Те казват: "Нима ние наистина *ще бъдем възстановени* в предишното си състояние?"

يَقُولُونَ إِنَّا لَنَرُدُّوْنَ فِي الْخَافِرَةِ

12. "Какво! Дори след като сме станали само гнили кокали?"

إِذَا كُنَّا عِظَامًا تَخِرَّةً

13. Те казват: "Тогава, това *ще бъде напразно завръщане*."

وَمَتَّعْنَاهُمْ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

14. Ще има само един вик,

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

15. И ето! Те *всички ще излязат на открито*.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

16. Стигнал ли е до теб разказът за Мойсей?

وَمَتَّعْنَاهُمْ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى

17. Когато неговият Повелител го извикал в Свещената долина Тува, казвайки:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقُدْسِ طُوًى

18. "Върви при Фараона, той се е разбунтувал."

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

19. "И му кажи: Искаш ли да се пречистиш?"

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى

20. "И аз *ще те напътствувам* към твоя Повелител, за да се боиш от Него и да се смириш."

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى

21. И така, той му показва голямото Знамение,

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى

22. Но той го отхвърли и беше непокорен.

فَكَذَّبَ وَعَصَى

23. След това се отвърна от Мойсей, за да действа *против него*.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

24. И той събра своя народ и обяви,

فَحَشَرَ فَنَادَى

25. Като каза: "Аз съм вашият Повелител Всевишен.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

26. Така че, Аллах го хвана за наказанието в Бъдния Живот и в настоящия свят.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

27. В това наистина има урок за онзи, който се бои.

يَعْلَمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى

Р. 2

28. По трудно ли е да бъдете създадени вие или небето, което Той издигна?

29. Той го вдигна високо и го направи свършено.

30. И Той направи нощта тъмна и създаде утрото от него;

31. И заедно с него, Той разстла и земята.

32. И Той произведе от нея нейната вода и нейните пасбища,

33. И планините, Той ги направи твърди.

34. Всичко това е да го ползвате вие и вашият добитък.

35. Но, когато дойде голямото бедствие,

36. Денят, в който човек ще си спомни за всичко, към което се е стремял,

37. И Адът ще стане явен за онзи, който вижда.

38. Тогава, онзи който се бунтува,

39. И избере животат на този свят.

40. Адският Огън ще бъде наистина неговата обител.

41. Но що се отнася до онзи, който се бои да се изправи пред своя Повелител и въздържа душата си от зли желания,

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۖ

رَفَعَ سَنَكَهَا فَسَوْفَهَا ۖ

وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۖ

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۖ

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْغَاهَا ۖ

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۖ

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۖ

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ۖ

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۖ

وَبُورَّتِ الْجَنَّةُ لِمَنْ يَرَى ۖ

فَأَمَّا مَنْ ظَغُفَ ۖ

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ۖ

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ

الْهَوَىٰ ۖ

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۖ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسُهَا ۖ

فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۖ

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۖ

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ مَنِ اتَّخَذَهَا

كَآثَمٍ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ بِحُفَاهَا ۖ

42. Градината ще бъде наистина неговата обител.

43. Питат те относно Часа: “Кога ще настъпи той?”

44. Но какво знаеш ти, че да го споменаващ?

45. Окончателното знание за това принадлежи само на твоя Повелител.

46. Ти си просто един Предупредител за онзи, който се бои от него.

47. В деня, когато го видят, те ще имат чувството, че сякаш не са прекарвали на този свят повече от една вечер или сутрин.

ГЛАВА 80
АБАСА
(Откровение преди Хиджра)

КОНТЕКСТ, ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Настоящата *Сура*, подобно на двете, които я предшествуват, е сред онези Глави, които са били открити в Мека през ранните години на Призванието. Нолдеке и Мюър, освен мюсюлманските учени, се присъединяват към това мнение. Към края на предходната Глава на Светия Пророк се казва, че неговият дълг се ограничава с това да предаде Посланието на своя народ. Настоящата *Сура* започва с разглеждане на инцидента с Абд Аллах ибн Ум Мактум и продължава с моралния урок, че не светски богатства и социален статут определят истинската стойност на един човек, а добротата на сърцето му и готовността му да слуша истината и да я приема. Тя представлява също така и красноречив коментар върху уважението, с което се отнася Светия Пророк към чувствителността на бедните и подтиснати хора. После тя казва, че тъй като е последното Божие Послание към човечеството, Коранът ще бъде уважаван и четен по целия свят и ще бъде закрилян и запазен. *Сурата* завършва с малекó предупреждение към неверниците, че ако те отхвърлят неговото Послание и упорствуват в съпротивата си срещу Светия Пророк, те ще трябва да се изправят пред ден на равностетката, когато страдание, срам и позор ще бъдат тяхната съдба. Обаче праведните вярващи ще обитават "Градините на Блаженството" и лицата им ще сияят от Божествена радост и щастие.

АБАСА
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Той се намръщи и се отвърна настрана,

عَبَسَ وَتَوَلَّى

3. Защото при него дойде слепецът.

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى

4. Но какво знаеш ти? Може би той иска да се пречисти?

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى

5. Или, може би, той ще се вслуша в Напоминанието и то може да му помогне?

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

6. А що се отнася до онзи, който е презрително безразличен,

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى

7. На него ти обръщаш внимание,

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

8. Макар, че ти не си отговорен за това, че той не се е пречистил.

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى

9. Но онзи, който бърза към теб,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

10. И който се бои от Бога,

وَهُوَ يَخْشَى

11. Него ти го пренебрегваш.

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

12. Не! Това, наистина, е Напоминание –

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

13. Ето защо, нека всеки, който иска да внимава в него –

وَمَنْ لَّا يَذَّكَّرْ فَسَوْءَ مَا يُدْرِكُهُ

14. На почетни листи,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

15. Възвишен на пречисто,

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

16. В ръцете на писатели,
17. Благородни и добродетелни.
18. Гибел да обхване човека! Колко неблагодарен е той!
19. От какво го създава Той?
20. От капка семе! Той го създава и го оразмерява;
21. После Той прави Пътя лесен за него,
22. После Той му изпраща смъртта и му определя гроб;
23. После, когато на Него Му е угодно, Той ще го възкреси отново.
24. Не! Той все още не е направил оноза, което Той и му е заповядал да *направи*.
25. А сега, нека човекът да погледне своята храна:
26. Как Ние изсипваме долу вода в изобилие,
27. После Ние цепим земята – подходящо разцепване –
28. После караме там да растат зърнени храни,
29. И грозде и зеленчуци,
30. И маслини и финикови палми.
31. И обградени, гъсто засадени градини,
32. И плодове и треви,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝
 كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝
 قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ۝
 مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝
 مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝
 ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ ۝
 ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝
 ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝
 كَلَّا لَنَا يَفِضُ مَا أَمَرَهُ ۝
 فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝
 إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝
 ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝
 فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝
 وَعَبَبْنَا وَقَضْبًا ۝
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝
 وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝
 وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝

33. Храна за вас и за вашия добитък.
34. Но, когато се раздаде оглушителният вик,
35. В деня, когато човек бяга от брат си,
36. И от майка си и баща си,
37. И от жена си и от синовете си,
38. Всеки човек измежду тях на този ден ще си има достатъчно грижи, за да бъде безразличен *към другите*.
39. На този ден някои лица ще сияят,
40. Засмяни и радостни!
41. А някои лица, на този ден, ще бъдат покрити с прах,
42. И тъмнина ще ги покрива.
43. Това са онези, които не вярваха и бяха грешни.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝
 فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ ۝
 يَوْمَ يَفِرُّ الْبُرُءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
 وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝
 وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝
 لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
 وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ ۝
 ضَاكِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝
 وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝
 تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝
 أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

ГЛАВА 81 АЛ ТАКВИР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е открита рано в Мека, твърде вероятно през шестата година от Призива, а дори и по-рано. Предходните Глави се занимават с темата за Възкресението и с голямата и чудна революция, която е осъществена от Светия Пророк сред неговия народ и която също е наречена “Възкресение” в Корана. Това “възкресение” трябвало да стане два пъти, първо чрез пришествието на Светия Пророк, а после чрез неговото Второ Пришествие в лицето на един негов велик Заместник – обещаният Месия и Махди – за което се намеква ясно в 62:4. Именно това второ възраждане на Исляма в ръцете на Обещания Месия и големите промени, които трябвало да станат през негово време, са в центъра на настоящата Сура. Тя започва с описание на тези промени и после прави бегла препратка към моралната дегенерация на мюсюлманите по онова време и причините за това, за да завърши с оптимистична и ободряваща нотка за тях, като им отправя обещанието, че в крайна сметка нощта на падението на мюсюлманите ще отстъпи път на зората на техния успех, защото Ислямът, бидейки последното Послание на Бога за цялото човечество, ще пребъде.

АЛ ТАКВИР (Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Когато слънцето бъде обвито,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ٢

3. И звездите притъмнеят,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ٣

4. И планините бъдат преместени,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ٤

5. И когато камилите, бременни в десетия месец бъдат изоставени,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ٥

6. И когато дивите зверове бъдат събрани заедно,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ٦

7. И моретата започнат да текат *едно* към *друго*.

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ٧

8. И хората бъдат събрани заедно.

وَإِذَا النَّفُوسُ زُوِّجَتْ ٨

9. И се заразитва за живо прогребаното момиченце,

وَإِذَا الْبُوءْدَةُ سِيلَتْ ٩

10. “За какво престъпление е било убито то?”

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ١٠

11. И когато книгите бъдат разпространени,

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ١١

12. И когато небето се оголи,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ١٢

13. И когато Огънят лумне в пламъци,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ١٣

14. И Градината се приближи,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ١٤

15. Тогава всяка душа ще узнае какво е правила.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ١٥

16. Не! Аз призовавам за свидетели планетите, които се отдалечават,

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ۝

17. Идват направо, а после се скриват.

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝

18. И призовавам за свидетел нощта, която отминава,

وَالْيَلِ إِذَا عَسَسَ ۝

19. И зората, която започва да диша,

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝

20. Че това е наистина възвестеното слово на благороден Пратеник,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

21. Притежаващ мощ и утвърден в присъствието на Царя на Престола,

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝

22. Комуто там се подчиняват и верен на своето доверие.

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝

23. И вашият другар не е луд.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝

24. И той наистина Го видя на ясен небосклон.

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْيُنِينِ ۝

25. И той не е скъперник по отношение на невидимото.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝

26. Нито пък е това словото на Сатаната, Отхвърления.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝

27. Къде, тогава, отивате вие?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝

28. Това не е нищо друго, освен Напоминание за всички светове,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

29. За онези от вас, които искат да вървят направо,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝

30. Докато вие не желаете нито едно нещо, което Аллах, Повелителят на световите, също да не го желае.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ۝

ГЛАВА 82 АЛ ИНФИТАР (Откровение преди Хиджра)

ВСТЪПИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Настоящата Сура прилича толкова по стил и тематика на предхождащата я, че тя представлява, така да се каже, нейно съответствие, но с различно име. Характерно за Корана е, че с оглед на тяхната важност, той извежда известна част от текста на дадена Сура и за да насочи специално вниманието към третираната тема в отделените части, а и също така, за да може отделените части да бъдат запомнени по-лесно, тя им дава друго име и индивидуалност. Сурата се занимава специално с условията, които ще преобладават в съвременния период, когато християнските доктрини и начин на живот ще се отразят дълбоко върху поведението и концепциите на нехристиянските народи, особено мюсюлманите. Всички пророчества, споменати в настоящата Сура са се изпълнили буквално. Тя била открита в Мека през ранните дни на Призива, приблизително по време на откровението на предходната Глава.

АЛ ИНФИТАР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Когато небето се разцепи на две,

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②

3. И звездите се разпръснат,

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③

4. И реките започнат да се вливат в канали,

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④

5. И гробовете зейнат отворени,

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤

6. Всяка душа, *тогава*, ще узнае какво е изпратила пред себе си и какво си е оставила.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥

7. О, човече, какво те е направило толкова смел против твоя Милостив Повелител?

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑦

8. Кой те е създал, после те е завършил и ти е предал съразмерност?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ⑧

9. Той ти е придал облик, какъвто на Него Му е бил угоден.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨

10. Не, но вие отричате Съда.

كَلَّا بَلْ سَكَدُ بُؤْنَ بِالَّذِينَ ⑩

11. Но над вас има блюстители

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑪

12. Почитани хроникъори,

كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫

13. Които знаят *всичко*, което вършите.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬

14. Наистина добродетелните ще бъдат в блаженство;

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭

15. А грешните ще бъдат в Ада;

وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮

16. Те ще горят там в Деня на Страшния Съд;

يُصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑯

17. И няма да могат да избягат от там.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

18. И какво знаеш ти за Деня на Страшния Съд?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ⑱

19. И отново, какво знаеш ти за Деня на Страшния Съд?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ⑲

20. Денят, когато една душа няма никаква сила да направи каквото и да е за някоя друга душа! И в този ден ще заповяда само Аллах.

يَوْمَ لَا تَنَالُكَ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ لِلَّهِ ⑳

سُورَةُ التَّافِيفِ مَكِّيَّةٌ

(٨٣)

АЛ ТАТФИФ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.
2. Тежко им на онези, които мамят като мерят по – малко;
3. Онези, които, когато вземат от други хора, вземат в пълна мяра;
4. Но, когато те дават по мярка или по тегло на другите, *им* дават по – малко.
5. Нима такива *хора* не знаят, че те ще бъдат възкресени отново
6. През един ужасен ден,
7. Деня, когато чевечеството ще се изправи пред Повелителя на световите?
8. Не! Записът с делата на грешниците се намира в Сиджин.
9. И какво знаеш ти за Сиджин?
10. *Това е* една книга, написана подробно.
11. Тежко им, в този ден, на онези, които отхвърлят,
12. Които отричат Деня на Страшния Съд.
13. И никой не го отрича освен само всеки грешник – престъпник,
14. *Който*, когато му се възвестяват Нашите Знамения, казва: “Басни на древността!”
15. Не, но онова, което са си заслужили е направило сърцата им ръждиви.
16. Не, те наистина ще бъдат лишени от възможността да видят своя Повелител в този ден.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَيْلٌ لِلْبَاطِفِينَ ②
الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ③
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ④
أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ⑤
لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ⑧
وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ⑨
كِتَابٌ مَرْقُومٌ ⑩
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ⑪
الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ⑫
وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬
إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑭
كَلَّا بَلْ سَكَنَ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑮
كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ⑯

17. Тогава, наистина, те ще горят в Огъня,
18. Тогава ще им бъде казано: “Това е, което вие отричахте.”
19. Не! Но записът с делата на праведните, наистина се намира в Илийн.
20. И какво знаеш ти за Илийн.
21. *Това е* една Книга, написана подробно.
22. *Божии*те избраници ще я видят.
23. Несъмнено, праведните ще бъдат в блаженство,
24. *Седнали* на ложета, загледани.
25. Ти ще видиш лицата им, сияещи от блаженство.
26. На тях ще им се даде да пият от чисто, запечатано питие,
27. И запечатката му ще бъде от мускус – нека честолубците да се стремят към това –
28. И то ще бъде разредено с *водата* на Тасним,
29. Един извор, от който ще пият избраниците.
30. Виновните имаха навика да се надсмиват над вярващите;
31. И когато минаваха покрай тях, те си намигаха един на друг.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ⑰
ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ⑱
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ⑲
وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ⑳
كِتَابٌ مَرْقُومٌ ㉑
يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ㉒
إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ㉓
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ㉔
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ㉕
يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ㉖
خِتَمُهُ مِسْكٌَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ㉗
وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ㉘
عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ㉙
إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ㉚
وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ㉛

32. И когато се завръщаха при семействата си, те се завръщаха, ликувайки;

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝

33. И когато ги виждаха, те казваха: “Това са наистина, осъдените на гибел!”

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝

34. Но те не са били изпратени като надзиратели над тях.

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝

35. В този ден, следователно, именно вярващите ще се надсмиват над невярващите,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝

36. Седнали на ложета, загледани.

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ۝

37. Нима не е платено на неверниците дължимото за онова, което са вършили?

۞ هَلْ ثَوَابَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

ГЛАВА 84 АЛ ИНШИКАК (Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Подобно на предходните три Глави и настоящата била открита рано в Мека. Тези четири Глави си приличат твърде много по стил, композиция и тематика. Нолдеке и Мюър са съгласни с мюсюлманските учени за ранното откровение на настоящата *Сура*. Всъщност, тя допълва поредицата Глави, от която предходните три Глави представляват съставни части. Към края на предходната *Сура* към неверниците се отправя подчертано предупреждение, че тяхната сила ще бъде сломена и тяхната слава ще залезе. В настоящата Глава, обаче, се заявява, че вярването ще замени безверието и от руините на стария упадъчен и грохнал строй ще се роди нов, жизнен и енергичен ред. *Сурата* продължава темата на *Сура* “Ал – Инфитар”, като междинната *Сура* “Ал Татфиф” е само нейно продължение. *Сурата* “Ал Татфиф” започва с темата за разцепването на небесата, а настоящата *Сура* започва с аналогичен израз, с тази разлика, че, докато в “Ал Инфитар” разцепването на небесата е “свързано с погрешните доктрини на християнството”, в настоящата Глава “разцепването на небесата” означава спускането на Божието откровение и появата и разпространението на духовните науки. Така, заедно с трите предхождащи я Глави, настоящата *Сура* представлява верига от Глави, които се занимават с темата за възраждането на Исляма през съвременната епоха и с греховете и безобразията на предходния период. Тя разглежда специално възраждането на Исляма, докато предходните Глави се занимават специално с покварата и неморалността на християнството.

АЛ ИНШИКАК
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Когато небесата се разцепят на две,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

3. И когато се вслуша в своя Повелител – и това е негово задължение –

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

4. И когато земята се разстели,

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

5. И изхвърли всичко, което е в нея и се изпразни;

وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

6. И се вслуша в своя Повелител – и това е нейно задължение –

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

7. Ти, о, човече, наистина се стремиш усилено по пътя към своя Повелител, за да се представиш пред Него.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

8. После, онзи, на когото му е дадена в дясната му ръка, Книгата със записаните негови дела,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

9. Неговата разплата ще бъде наистина лесна,

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

10. И той ще се завърне при домочадието си ликуващ.

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

11. Но що се отнася до онзи, на когото ще му бъде дадена Книгата със записа на неговите дела зад гърба му,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

12. Той скоро ще пожелае унищожение,

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

13. И ще гори в пламтящ Огън.

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

14. Наистина, преди това, той е живял радостно със семейството си.

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

15. Той наистина си е мислел, че няма никога да се завърне при Бога.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

16. Да, наистина, неговият Повелител го вижда много добре.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

17. Но не! Аз призовавам за свидетел вечерното зарево,

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ

18. И нощта и всичко, което тя обгръща,

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

19. И луната при пълнолуние,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

20. Че вие наистина ще преминавате от една степен към друга.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

21. Така че, какво е станало с тях, че те не вярват,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

22. И когато им се възвестява Коранът, те не се покланят в покорство;

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

23. Напротив, онези, които не вярват го отхвърлят.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ

24. И на Аллах Му е известно най-добре какво крият те в сърцата си.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

25. Ето защо, предай им вест за мъчително наказание.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

26. Но що се отнася до онези, които вярват и вършат добри дела, за тях е приготвена безкрайна награда.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

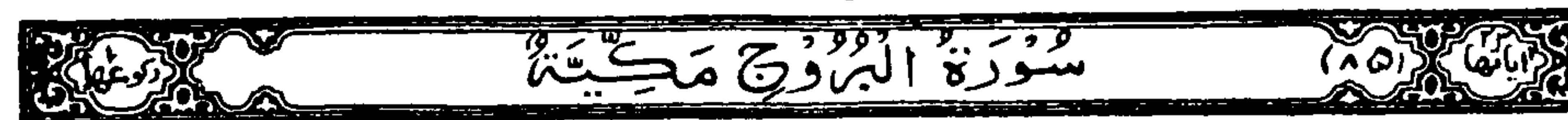
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

ГЛАВА 85
АЛ БУРУДЖ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура започва със сурово заклеяване на използването на фалшиви мерки и теглилки за измама на хората. Според мнението на учените, тя е била открита рано през меканския период. Нолдеке и Мюър отнасят откровението й към четвъртата година от Призива. Предходната Сура завършва с предупреждение към неверниците, че те ще трябва да дадат сметка за делата си и самите те да компенсират духовните си загуби, като нито жертвуването нито застъпничеството на някой друг може да им помогне с нещо в Деня на Страшния Съд. В същата Сура се разглеждат отношенията на човека с неговия Създател. В настоящата Сура, обаче, ударението се поставя върху взаимоотношенията на човека със себеподобните му и специално жестоката експлоатация на слаби и по-неразвити народи от могъщите народи, след като са ги лишили от свобода на действията им. Тя завършва със сурово предупреждение към несправедливите и нечестни хора, че те няма да останат ненаказани. Денят на Равносметката ги очаква с целия си ужас и суровост.

Нейната връзка с предходната Сура “Ал Иншикак” се сочи от факта, че в предходната Глава за Свидетел се призовава пълната Луна, а в настоящата – “звездните обители” и “обещаният ден са призовани да служат на същата цел”, “Бурудж” или “Звездните обители” може да представляват дванадесетте Божествени Реформатори (Муджадидс), всеки от които е бил въздигнат в началото на всеки век от Хиджра насам, а Обещаният Ден означава 14-ият век от Хиджра. Сурата като че ли наемква за суровите преследвания, на които ще бъдат подложени последователите на Обещания Месия, завършвайки подходящо с мисълта, че тъй като през негово време целостта на Корана като откритото Божие Слово ще бъде нападана от всички страни, особено от християнските писатели, той ще трябва да посвети цялата си енергия и големите си сили, дадени му от Бога, за да отблъсква техните нападки и да докаже непогрешимостта и ненарушимостта на Корана.

АЛ БУРУДЖ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кълна се в небето с чертозите звезди,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

3. И в Обещания Ден,

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

4. И в Свидетеля и онова, за което той свидетелствува,

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

5. Проклети да са Хората на Траншеята –

قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ

6. Огънят подхранван с гориво –

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ

7. Когато те седяха край него,

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

8. И те видяха онова, което бяха причинили на вярващите.

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

9. И те ги мразеха не за друго, а защото вярваха в Аллах, Всемогъщия, Достойния за всяка хвала.

وَمَا نَقَبُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

10. На когото са небесните и земни царства и Аллах е Свидетел над всичко.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

11. Онези, които преследват вярващите мъже и жени и после не се разкайват, за тях наистина е наказанието на Ада и на горенето.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

12. Но онези, които вярват и вършат добри дела, за тях са Градините, през които текат ручей. Това е върховното тържество.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

13. Наистина ужасно е хващането от твоя Повелител.

14. Той е Който създава и възпроизвежда;

15. И Той е Най – Всепрощаващият и Любещият;

16. Владетелят на Престола, Владетелят на честта;

17. Вършещият всичко, което Той си пожелае.

18. Не е ли стигнало до теб сказанието за ратта?

19. За Фараона и за племето Тамуд?

20. Не, но онези, които вярват упорствуват в отхвърляне на истината.

21. И Аллах ги обгръща и отпред и отзад.

22. Не, но това е преславен Коран,

23. В добре съхранен скрижал.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝

فَعَالٌ لَّيًّا يُرِيدُ ۝

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

ГЛАВА 86

АЛ ТАРИК

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Единодушното мнение на мюсюлманските учени отнася настоящата Сура към ранния период от свещеничеството на Светия Пророк. Нолдеке и Мюър сред европейските учени са съгласни с това виждане. Това е последната от поредицата Глави, които започват със *Сурата "Ал Инфитар"*. Във всички тези Глави, началният стих, в една или друга форма, осигурява аргумент в подкрепа на Реформатора от съвременната епоха. Междинната Сура "Ал Татфиф", която започва по различен начин е, всъщност, част от *Сурата "Ал Инфитар"*. Настоящата Сура продължава и завършва темите, които се разглеждат в *Сурата "Ал - Инфитар"* и в следващите Глави и служи за нещо като "барзак" между Главите, които предхождат и онези, които я следват. Обаче, от тази Сура нататък, започва нова тема.

АЛ ТАРИК

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Кълна се в небето и Утринната Звезда –

3. И какво знаеш ти за Утринната звезда?

4. Това е звезда с пронизващ блясък –

5. Няма звезда, над която да няма блюстител.

6. Ето защо, нека човекът размисли от какво е създаден.

7. Той е създаден от изливаща се течност,

8. Която се излива от между слабите и ребрата.

9. Наистина, Той има властта да го върне към живот.

10. В деня, когато тайните ще бъдат открити.

11. Тогава той няма да има нито сили, нито помощник.

12. Кълна се в облака, който дава дъжд след дъжд,

13. И в земята, от която излиза растителност,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ②

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ③

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ④

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَا عَلَيْهَا حَافِظٌ ⑤

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑥

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑦

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑧

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑨

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ⑩

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑪

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑫

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑬

14. Това, наистина, е решаващо слово,

15. И това не са празни приказки.

16. Те наистина кроят замисъл,

17. Но и аз също така кроя замисъл.

18. Така че, дайте време на неверниците. Да, дайте им малко време.

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ⑭

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ⑮

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑯

وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑰

يَوْمَ يَكْفُرُ الْكَافِرِينَ أَمَهُمْ رُؤُودًا ⑱

ГЛАВА 87
АЛ АЛЛА
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* била открита много рано по време на свещеничеството на Светия Пророк в Мека. Освен повечето коментатори на Корана, и Нолдеке и Мюър споделят това мнение, първият (Нолдеке) отнася откровението й след Глава 78, докато някои мюсюлмански учени го поставят на осмо място в хронологическия ред на откриването на Корана. Предходната *Сура* завършва с мисълта, че Коранът е пълен и свършен кодекс на Божии закони, които са в състояние да посрещнат напълно нуждите и изискванията на цялото човечество, а той няма да се промени по никое време, нито пък ще бъде отхвърлен или интерполиран. Тази претенция на Корана води до естествения и неизбежен въпрос, т. е. къде тогава е необходимостта от един нов Реформатор, за който се споменава в предшествуващите няколко Глави, след наличието на такова пълно и свършено Откровение? Настоящата *Сура* отговаря на този важен въпрос. Освен това в *Сурата* "Ал Тарик" се заявява, че развитието на човек е въпрос на редуващи се периоди на възход и падение. Този факт пък поражда един друг, не по-малко важен въпрос, т. е. че след откриването на един Закон, пълен във всички отношения, прогресът на човека би трябвало естествено да стане равномерен, непрекъснат и неподатлив на всички опити за регрес. Тъй като това е така, защо не е бил открит пълен *Шариях* в началото на света и защо е бил забавен до появата на Светия Пророк? *Сурата* дава отговор и на този въпрос. Тя има и друга много близка връзка с предходната Глава. В нея се заявява, че човек е роден от течност, която излиза от слабините на баща му и получава храна от гърдата на майка му! Това е тънък намек за постепенния процес на физическото развитие на човека. На нас ни се казва, че подобно на физическото му развитие, духовното развитие на човека е също така постепенно. Обикновено Светият Пророк декламираше тази и следващата *Сура* на Молитвата в Петък и на Молитвата Ид.

АЛ АЛЛА
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия, Милосърдния. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
2. Слави името на своя Повелител, Всевишния, سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ٢
3. Който създава и усъвършенствува, الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ٣
4. Който замисля и напътствува, وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ٤
5. И който създава пасбището, وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ٥
6. После го превръща в черен гнил отнадьк. فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ٦
7. Ние ще те научим на Корана и ти няма да го забравиш, سَنُقَرِّئُكَ فَلَا تَنْسَى ٧
8. Освен ако Аллах пожелае така. Наистина, Той знае кое е открито и кое е скрито. إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ٨
9. И Ние ще те улесняваме във всички твои дела. وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ٩
10. Така че, продължавай да напомняш, наистина, напомнянето е полезно. فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ١٠
11. Онзи, който се бои, скоро ще послуша, سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ١١
12. Но нечестивецът ще се отклони встрани от него, وَيَتَجَبَّبُهَا الْأَشْقَى ١٢
13. Онзи, който ще влезе в Големия Огън. الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ١٣

14. Тогава, там той нито ще умира, нито ще живее.

15. Наистина, *действително* преуспява онзи, който се пречиства,

16. И поменава името на своя Повелител и се моли.

17. Но вие предпочитате живота на този свят,

18. Въпреки, че Бъдният Живот е по – добър и по – дълъг.

19. Това, наистина, е учението, *което дават* предишните Писания –

20. Писанията на Аврам и на Мойсей.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۖ

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۖ

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۖ

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۖ

ГЛАВА 88

АЛ ГАШИЯХ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура*, както и предходната, била открита рано в Мека. Изтъкнати ранни мюсюлмански учени като Ибн Аббас и Ибн Зубаир са на това мнение. Прочутият германски ориенталист Нолдеке я отнася към четвъртата година от Призива. Тази и някои от предшестващите я Глави се занимават с колективния живот на Мюсюлманската общност по време на Светия Пророк, а също така и през съвременния период. Ето защо Светият Пророк имал навика да ги цитира по време на Петъчната Молитва и Молитвата Ид. В някои предишни Глави се заявява, че Ислямът никога няма да преуспее като използва само материални начини и средства. Когато мюсюлманите западнат и загният и Коранът, така да се каже, се издигне в Небесата, ще се появи един Божествен Реформатор, който ще го върне на земята и ще накара неговите идеали и принципи да засияят с великолепа слава. Заявява се, също така, че Ислямът ще продължи да има през всеки век искрени и преданни последователи, които ще проповядват и пропагандират неговото Послание и че други непредвидени обстоятелства ще възникнат също така, които ще допринесат много за неговия успех и преуспяване. В настоящата *Сура* се заявява, че мюсюлманите ще трябва да се изправят пред сурова опозиция и жестоко преследване и след като понесат търпеливо изпитанието, ще постигнат успех. Макар че *Сурата* се занимава предимно с премеждията, през които ще трябва да преминат мюсюлманите на този свят, тя споменава, също така, както показва и самото й име, и Деня на Възкресението. В Деня на Възкресението, независимо от това дали е на този или на онзи свят, когато се поставят везните, някои лица ще се сведат, покрити със срам и позор, а други ще сияят от радост, доволни от резултатите на своя труд.

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ

АЛ ГАШИЙЯТ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Стигнала ли е до теб вестта за съкрушително бедствие?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ٢

3. Някои лица в този ден ще бъдат спуснати надолу;

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ٣

4. Измъчени и уморени.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ٤

5. Те ще влязат в горящ Огън;

تَصْلِي نَّارًا حَامِيَةً ٥

6. И ще бъдат накарани да пият вряла вода от горещ извор;

تُنْفَى مِنْ عَيْنٍ أِنِيَّةٍ ٦

7. Те няма да имат никаква друга храна освен суха, горчива и трънлива растителност,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ٧

8. Която нито ще храни, нито ще задоволява глада.

لَا يُسَبِّحُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ٨

9. А някои лица, на този ден, ще бъдат радостни,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَأْمِنَةٌ ٩

10. Доволни от своя труд,

لِسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ١٠

11. Във висока Градина,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ١١

12. Където ти няма да чуеш празни приказки;

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ١٢

13. Там има течащ извор,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ١٣

14. Там има високи ложета,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ١٤

15. И чаши под ръка,

وَأكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ١٥

16. И красиво подредени възглавници,

وَنَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ ١٦

17. И килими, постлани с вкус.

وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ ١٧

18. Нима те не поглеждат как е създадена камилата?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ١٨

19. И небето – колко високо е вдигнато то?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ١٩

20. И планините, как са издигнати те?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ٢٠

21. И земята, как е разстлана тя?

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ٢١

22. Тогава, проповядвай, защото ти си само проповедник;

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ٢٢

23. Ти нямаш никакви пълномощия да ги принуждаваш.

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ٢٣

24. Но онзи, който се отвърне и не повярва,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ٢٤

25. Аллах ще го накаже с най – голямото наказание.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ٢٥

26. Те непременно ще се завърнат при нас,

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ٢٦

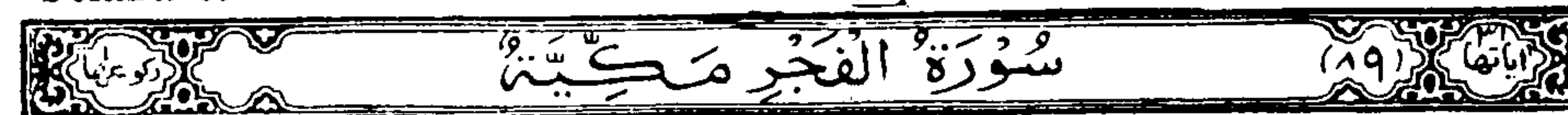
27. Тогава, наистина, Ние ще ги призовем да дадат отчет.

لَقَدْ يَحْكُمُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ٢٧

ГЛАВА 89
АЛ ФАДЖР

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази Глава е между най-ранните, открити в Мека. По исторически данни изглежда, че тя е била открита някъде през четвъртата година на Призива. Нолдеке я отнася непосредствено след “Ал Гашиях”, която също била открита през четвъртата година. *Сурата* съдържа двойно пророчество, което се отнася преди всичко за Светия Пророк, а след това и за Обещания Месия. В една красива алегория, *Сурата* намерква за последните десет години от тежкия живот на Светия Пророк в Мека и неговото Преселване в Медина, придружен от най-верния си съратник, Абу Бакр, и първата година от живота му в Медина, изпълнена също с напрежение и трудности. *Сурата* може да бъде взета също така и като намек за упадъка на Исляма през последните десет века след първите си три успешни столетия и за появата на Обещания Месия, както и за първия век от трудности и изпитания за неговата мисия и неговите последователи. След това кратко алегорично описание на премеждията и превратностите в съдбата на Исляма по времето на Светия Пророк и това на Обещания Месия, *Сурата* споменава случая с Фараона, като показателен за съпротивата с която каузата на Истината винаги се сблъсква. Съпротивата срещу истината (заявява след това *Сурата*) произтича от натрупването на сила, власт и богатство в ръцете на дадена класа, а неправилното използване на богатства и власт от тях, води до техния упадък и гибел. *Сурата* завършва с мисълта, че само малцина щастливци успяват да си спечелят милостта на Бога и следователно да се наслаждават на пълна освободеност от страха да не би да сбъркат или се разколебаят и след като се присъединят към групата на Неговите Избраници, да влязат в Рая.

АЛ ФАДЖАР
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
2. Кълна се в Зората, وَالْفَجْرِ ٢
3. И в Десетте Нощи, وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٣
4. И в Четното и Нечетното, وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٤
5. И в нощта, когато тя се приближи към своя край, وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ ٥
6. Нима в това няма достатъчно силно доказателство за разбиращия човек? هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ٦
7. Нима ти не си видял как твоят Повелител се разправи с племето Аад أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٧
8. Племеното Ирам, притежатели на величествени постройки, إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٨
9. Подобни на които не са били издигани в тези краища الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ٩
10. И с племето Тамуд, които изсичаха скали в долината, وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ١٠
11. И с Фараона, повелителя на огромна войска? وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ١١
12. Които престъпваха законите в градовете, الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ١٢
13. И вършеха много беззакония там. فَاكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ١٣

14. Тогава твоят Повелител остави да се стовари върху тях бичът на наказанието.

15. Наистина твоят Повелител е нащрек

16. Но човекът, когато неговият Повелител го изпитва като го обсипва с почести и му дарява милости, казва: “Моят Повелител ме почете.”

17. Но, когато Той го изпитва и намалява средствата му за препитание, той казва: “Моят Повелител ме опозори.”

18. Не, но ти не почиташ сираците,

19. И вие не се подбуждате един друг да храните бедните,

20. И вие заграбвате наследствата на други хора изцяло,

21. И обичате богатството прекалено много.

22. Не, когато земята бъде разкъсана на парчета и изравнена;

23. И дойде твоят Повелител и ангелите, строени в редици;

24. И Адът се приближи в този ден; в този ден човекът ще си спомни, но от каква полза ще му бъде това?

25. Той ще каже: “О, да бях изпратил някои добри дела заради живота ми тук!”

26. И така, на този ден никой няма да

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝١٤

إِنَّ رَبَّكَ لَبَازِلٌ مُّصَادِقٌ ۝١٥

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝١٦

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ ۝١٧

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝١٨

وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَسِيرِ ۝١٩

وَتَأْكُلُونَ الشُّرَاكَ أَكْلًا لِّتَاءٍ ۝٢٠

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنًّا ۝٢١

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝٢٢

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٣

وَجِئْتُ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرُ ۝٢٤

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝٢٥

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝٢٦

може да наказва така, както Той ще накаже,

27. И никой няма да може да върже така силно, както Той ще върже;

28. И ти, о, душо в мир!

29. Върни се при своя Повелител, радвайки се на Неговото благоволение и Той е доволен от теб.

30. Така че, влез ти сред моите избрани слуги,

31. И влез, ти, в Моята Градина.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝٢٧

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝٢٨

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝٢٩

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۝٣٠

وَادْخُلِي جَنَّتِي ۝٣١

ГЛАВА 90
АЛ БАЛАД
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е сред най-ранните Глави, открити в Мека. Според християнските писатели тя била открита през първата година от Призива. Дори и да не е толкова рано, тя непременно е била открита към края на третата и началото на четвъртата година. В Сурата "Ал Фаджр" се заявява, че всички насмешки, подигравки и закачки, на които е бил подложен Светия Пророк през първите три години от своята мисия щели да отстъпят място на решителна, упорита и организирана съпротива и преследване, и че това преследване ще продължи десет дълги години, които се споменават алегорично като "Десет нощи". В коментиранията Сура, обаче, на Светия Пророк се казва, че именно в Мека, неговият любим роден град, и то от неговите собствени близки и роднини, той и неговите последователи ще бъдат преследвани. Намеква се още, че преди векове, при изпълняването на Божия заповед, Патриархът Аврам (Абрахам) и неговият праведен син, Ишмаел, са поставили основите на този свещен град Мека и са се молили на Бога, той да стане център, от където да се излъчва светлина, която да освети целия свят. Както бащата, така и синът направили големи жертви при изпълнение на Божите заповеди. Молитвата на Аврам (Абрахам) била чута и Светият Пророк се появил в най-необходимото време и дал на света Съвършеното Учение под формата на Корана. После Сурата казва, че човек избира лесния път и отказва да опита "изкачването", което води към постигането на неговата голяма цел. Тя завършва с мисълта, че само онези, които си поставят високи идеали и живеят в съответствие с тях, постигат своята цел, докато онези, които не притежават никакви благородни идеали и не правят никакви жертви за благородни каузи, са обречени на живот от неуспехи и измъчване.

АЛ БАЛАД
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Не, аз призовавам този град за свидетел –

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

3. И ти живееш в този град –

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

4. И аз призовавам като свидетели отца и сина,

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

5. Ние наистина сме създали човека, за да се бори с трудности.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

6. Нима той си мисли, че никой няма власт над него?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

7. Той казва: "Аз похарчих голямо богатство."

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ

8. Нима той си мисли, че никой не го вижда?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

9. Нима Ние не сме му дали две очи,

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

10. И език и две устни?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

11. И Ние му посочихме двата главни пътя: доброто и злото.

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

12. Но той не се опита да се добере смело до Възвисяването.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

13. И какво знаеш ти за Възвисяването?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

14. То е освобождаването на един роб.

فَكَرَّ رَجَبَةً

15. Или да нахраниш в ден на гладуване.

أَوْ اطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝

16. Някой сирак или близък роднина,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝

17. Или бедняк, лежащ в праха.

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝

18. Освен това, той да бъде от онези, които вярват и се подбуждат един друг към настойчивост и милост.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَّصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝

19. Това са хората по дясната ръка.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۝

20. Но онези, които не вярват в Нашите Знамения, те са хората от лявата ръка.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشِّمَالَةِ ۝

21. Около тях ще гори закрит огън.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۝

ГЛАВА 91

АЛ- ШАМС

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура вероятно принадлежи към най-ранния мекански период. Някои учени считат, че тя е открита в годината на Призива; други я отнасят към втората или третата година. Петте Глави (89-93) си приличат удивително по тематика. Във всички тях, голямо ударение се поставя върху развитието на добър морал, особено онзи, който се отнася до и засяга пряко колективния прогрес и благоденствието на общността. Мюсюлманите се увещават да създадат атмосфера и околна среда, които ще подпомогнат издигането на стандарта и положението на бедните, потиснатите и онеправданите слоеве на своята общност и които биха им помогнали да получат полагащия им се дял от общата дейност. Непосредствено предхождащата я Глава съдържа намек за върховната цел заради която Аврам (Абрахам) и синът му Ишмаел са построили Каабата. Върховната цел се обяснява в 2:30. В настоящата Глава се хвърля известна светлина върху Светия Пророк и неговите високи морални качества чрез този стих. Към своя край Сурата посочва моралното величие, което може да се придобие от всеки, който избягва злото и върви по пътя на праведността. Тя завършва с мисълта, че онези, които предпочитат да престъпват Божиите закони и да възприемат лошо поведение, приближават гибелта си със собствените си ръце.

АЛ ШАМС
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.
2. Кълна се в слънцето и в неговото увеличаващо се сияние,
3. И в луната, когато го (слънцето) следва,
4. И в деня, когато той разкрива славата си,
5. И в нощта, когато тя спуска воал над него,
6. И в небето и неговото сътворение,
7. И в земята и в нейното простиране,
8. И в душата и в нейното съвършенство –
9. И Той го е дарил със съзнание за това, в какво е неговото зло и благо,
10. Наистина преуспява онзи, който го пречиства,
11. А пък, който го покварява – загива.
12. Племето Тамуд отрекоха истината, заради своето непокорство.
13. Когато стана най – грешният измежду тях,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ②

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ③

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ④

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ⑤

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ⑥

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَىٰهَا ⑦

وَالنَفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ⑧

فَالْهَيَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑨

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑩

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑪

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْوَاهَا ⑫

إِذِ اتَّبَعَتْ أَشْقَاهَا ⑬

14. И тогава Пратеникът на Аллах каза: “Оставете на мира камила на Аллах и ѝ дайте да пие.”

15. Но те го отхвърлиха и я осака-тиха, поради което техният Повелител ги изстреби напълно заради греха им и направи така, че унищожението да обхване еднакво всички тях.

16. И не го беше грижа за последствията от това.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑭

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُمَا فَذَمَّ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذِّنْهُمْ فُسُوقَهُمَا ⑮

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑯

АЛ ЛАИЛ

(Откровение преди Хиджра)

ГЛАВА 92

АЛ- ЛАИЛ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Известни мюсюлмански учени като Ибн Аббас и Ибн Зубаир са на мнение, че настоящата Сура била открита много рано в Мека. Уйлям Мюър приема това мнение. Сурата има близко сходство с някои от предходните Глави и специално с “Ал Фаджр” и “Ал Балад”. В непосредствено предхождащата я Сура “Ал Шамс”, се намеква, че върховната цел при изграждането на Кааба, което е главната тема на Сурата “Ал Балад”, не би могла да бъде потигната без някой велик Божи Пратеник: Духът *par excellence*. В настоящата Сура, обаче, се заявява, че когато идеалният Учител като например Светият Пророк е благословен с идеални ученици като например неговите Съратници, прогресът на каузата на Истината се ускорява двойно. Тя споменава също така и някои от изявените морални качества, които притежават Съратниците на Светия Пророк. В контраст с тях са споменати и две очевидни лоши качества, които водят до гибел.

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Кълна се в нощта, когато се спуска!

وَالْيَلِ إِذَا يَغْشَى ①

3. И в деня, когато свети ярко,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ①

4. И в създаването на мъжете и жените,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ①

5. Наистина, вашите стремежи са различни.

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ①

6. После, що се отнася за онзи, който дава и е праведен.

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ①

7. И свидетелствува за истинността на онова, което е правилно,

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ①

8. Ние ще го улесним във всичките му дела.

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ①

9. Но що се отнася до онзи, който е скъперник и е надменно пренебрежителен,

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ①

10. И отхвърля онова, което е правилно,

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ①

11. Ние ще направим лек за него пътя към нещастieto.

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ①

12. И неговото богатство няма да му помогне с нищо, когато загине.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ①

13. Несъмнено, Ние имаме властта да напътствуваме;

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ①

14. И на Нас принадлежат както Бъдният Живот, така и настоящият свят.

15. Ето защо Аз ви предупреждавам за един пламтящ Огън.

16. Никой друг няма да влезе в него, освен най – грешния,

17. Който отхвърля истината и обръща гръб.

18. Но праведният ще бъде държан далече от него,

19. Който дава богатството си, за да се пречисти.

20. И той не дължи на никого услуга, която трябва да се отплати,

21. Освен това, че той дава своето богатство, за да угоди на своя Повелител, Всевишния.

22. И той скоро ще Му угоди.

وَأَنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

ГЛАВА 93

АЛ-ДУХА

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

След като му били открити първите две или три Глави, Откровението престанало да идва при Светия Пророк за известно време. Настоящата Сура е между онези Глави, които започнали да му бъдат откривани скоро след като Откровението го навестило отново. По този начин може да се смята, че тя е била открита много рано в Мека. Нолдеке я поставя след Сурата “Ал Балад”, а Мюър я отнася по-близо до Сурата “Ал-Инширах” в хронологически ред. Настоящата Сура съдържа едно голямо пророчество: че всяко утро на Светия Пророк ще бъде подобно неговото вчера и този процес ще продължи дотогава, докато неговата кауза завоюва пълен успех. Пророчеството е изпълнено по забележителен начин от непрекъснато увеличаващия се успех на Светия Пророк. Тематиката и проблематиката на Сурата прилича на тази на някои от предишните Глави. Подобно на тях и тя поставя ударение върху злините, към които са били пристрастени мянците, с тази разлика, че докато в настоящата Сура Светият Пророк и неговите последователи са увещавани да използват правилно парите си, в предходните Глави се прави контраст между отношението на вярващите и невярващите към сираците и към бедните. Освен това, в предишните Сури се заявява накратко, че праведният вярващ харчи богатството си по пътя на Бога, в настоящата Сура се споменават благословиите, с които Бог дарява Своите избрани слуги и специално Светия Пророк. По този начин, настоящата Сура служи като продължение на предшестващата я.

АЛ ДУХА

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Кълна се в бляска на предобеда,

وَالضُّحَى ②

3. И в нощта, когато тя утихне,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ③

4. Твоят Повелител не те е изоставил, нито пък е недоволен *от теб*.

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ④

5. Наистина, всеки *предстоящ* час е по – добър за теб от *онзи*, който го предшества.

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ⑤

6. И твоят Повелител скоро ще те възнагради и ти ще бъдеш много доволен.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ⑥

7. Нима Той не те намери сирак и не ти даде убежище?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ⑦

8. И Той те намери как се скиташ да търсиш *Него* и Той те напъти към *себе си*.

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ⑧

9. И Той те намери в нужда и те направи богат.

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ⑨

10. Ето защо, не угнетявай сирака,

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

11. И онзи, който търси *твоята помощ*, не го осъждай,

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

12. И свидетелствуй с думи и дела за щедростите на твоя Повелител.

يُحْيِ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

ГЛАВА 94

АЛ ИНШИРАХ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тъй като настоящата Сура е тясно свързана с предхождащата я по такъв начин, че тя представлява продължение на нейната тематика, тя очевидно също е открита в Мека, най-вероятно през втората или третата година от Призива. Докато предходната Сура говори за нарасналото благоденствие на каузата на Светия Пророк, настоящата Сура наемква за някои отличителни черти и белези, които представляват сигурна гаранция за крайното тържество на нечия мисия и по същия начин и за мисията на всеки проповедник на Истината: (а) Преди всичко, той трябва да бъде твърдо уверен в истинността на своята претенция и да притежава необходимите средства за нейното пропагандиране; (б) той трябва да работи в негова полза. В настоящата Сура Светият Пророк е описан като човек, който притежава всички тези средства в пълна мяра. Неговата кауза, следователно, непременно ще успее.

АЛ ИНШИРАХ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Нима Ние не отворихме гърдта ти за теб,

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ٢

3. И не свалихме бремето ти от теб,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ٣

4. Коего едва не ти беше пречупило гръбнака,

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ٤

5. И Ние възвеличихме твоето име?

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ٥

6. Наистина, след затрудненията идват облекчения.

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ٦

7. Да, наистина след затруднението идва облекчение.

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ٧

8. Ето защо, когато си свободен, старай се упорито,

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ٨

9. И се посвети на твоя Повелител с цялата си душа.

وَالِلَّهِ رُغْبَتُكَ فَلْارْغَبْ ٩

ГЛАВА 95

АЛ ТИН

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура била открита много рано в Мека. Това е мнението на Ибн Аббас и на Ибн Зубаир. Нолдеке я поставя след Глава 85. В предходната Сура се дават аргументи, базирани на разсъдък и здрав разум в подкрепа на претенцията, че Светият Пророк ще има блестящо бъдеще, тъй като той притежава всички онези качества, които са необходими за успеха на нечия мисия. В настоящата Сура се привеждат примери за някои Божии Пратеници, за да се покаже, че обстоятелствата на самия Свети Пророк приличат на техните и, че, подобно на тях, и той ще постигне успех. В Главите 89–94 се намерява под една или друга форма за преселването на Светия Пророк в Медина; в някои случаи по импликация, в други – косвено, а в трети – с ясни думи. В коментираната Сура се загатва, че подобно на Светия Пророк и предишните Пророци също е трябвало да напускат домовете си в името на своите мисии.

АЛ ТИН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кълна се в Смокинята и в Маслината,

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ

3. И в Планината Синай,

وَهُطُورِ سَيْنِينَ

4. И в този Град на Безопасността,

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

5. Наистина, Ние сме създали човека с най – добрата съразмерност;

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

6. После, ако той върши несправедливости, Ние го отхвърляме като най – нищожния от нищожните,

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

7. Освен онези, които вярват и вършат добри дела, така че, за тях има безкрайна награда.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

8. Тогава, какво те подбужда да отричаш Съда?

فَمَا يَكِيدُكَ بَعْدَ الدِّينِ

9. Нима Аллах не е Най – Добрият Съдия?

إِنَّ إِلَهَ الْإِنْسَانِ بِأَحْكَمِ الْخَكَمِينَ

ГЛАВА 96

АЛ АЛАК

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Първите пет стиха на настоящата Сура по всеобщо мнение са първото откровение, което се спуснало върху Светия Пророк в пещерата Хира през нощта на месец Рамадан, 13 години преди Хиджра. Тази дата съответствува на 610 година от новата ера. През онази “Съдбовна Нощ”, когато Светият Пророк лежал на пода на Пещерата, с погълнат от дълбоки размисли ум, били му открити тези стихове и думите се запечатали в душата му. “Тези стихове са първата проява на милост, с които Бог е благословил Своите слуги”(Катир). Връзката на настоящата Сура с предхождащата я се състои във факта, че в предната се заявява, че от незапомнени времена Бог изпраща Свои Пратеници и Пророци, на които Той е открил Своята Воля. Първо дошъл Адам, който бил последван от Ной и след една поредица от Пророци, се появил Мойсей, най-великият от израелските Пророци, а последен от всички идва Светият Пророк. В настоящата Сура се заявява, че така както раждането на човека е резултат на постепенен процес на развитие, така е и неговата духовна еволюция. Пророците, чиито примери са цитирани в предишните Глави са достигнали до различна степен на духовно развитие, но Светият Пророк представлява най-добрият пример за пълната духовна еволюция на човека.

АЛ АЛАК

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.
2. Възвести в името на твоя Повелител, Който създаде,
3. Създаде човека от съсирена кръв.
4. Възвести! И твоят Повелител е Най – Щедър,
5. Който научи човека с помощта на перото,
6. Научи човека на онова, което той не знаеше.
7. Не! Човекът наистина греши,
8. Защото се смята за независим.
9. Наистина, завръщането е при твоя Повелител.
10. Нима не си виждал онзи, който забранява.
11. На някой *Наш* слуга, когато той се моли?
12. Кажете ми, ако той (Нашият слуга) следва напътствието.
13. Или поучава на праведност, какъв ще бъде краят на онзи, който забранява?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفٍ ⑦

أَن رَّاهُ اسْتَعْنَى ⑧

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ⑨

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ⑩

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑪

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑫

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ⑬

14. Кажете ми, ако той (забраняващият) не вярва и се отвръща,

15. Нима той не знае, че Аллах го вижда?

16. Не, ако той не се разкае, *Н*ие наистина ще го сграбчим и ще го повлечем за перчема,

17. За лъжливия, греховен перчем.

18. Тогава, нека той повика своите съобщници,

19. *Ние също така* ще повикаме *Нашите* ангели за наказване, които ще го хвърлят в Ада.

20. Не, ти не му отстъпвай, а се просни по лице и се приближи до Бога.

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⑭

أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ⑮

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⑱

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑲

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑳

ГЛАВА 97
АЛ КАДР
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Някои коментатори на Корана смятат, че настоящата Сура е била открита в Медина. Това, обаче, е погрешно мнение, тъй като противоречи на всички исторически данни. Това е определено меканска Глава и принадлежи към ранните години на Призива. Такива изтъкнати и уважавани авторитети като Ибн Аббас, Ибн Зубаир и Аиша приемат това мнение. Нолдеке я поставя след Глава 93, която е една от първите открити в Мека. Предходната Сура започва с Божя Заповед към Светия Пророк да рецитира Корана и да проповядва и провъзгласява Посланието по света. Настоящата Сура разглежда високото положение, достойнството и превъзходството на самия Коран, за който се заявява, че е бил открит през *Лайлат ал Кадр*, т. е. “Нощта на Декрета” или “Съдбовната Нощ”. Тази нощ е описана другаде в Корана като “Благословената Нощ” (44:4). Настоящата Глава има само пет кратки стиха, изключвайки *Бисмиллах* и въпреки това нейният смисъл и съдържание имат дълбоко духовно значение.

АЛ КАДАР
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Наистина, Ние го изпратихме (Корана) в Нощта на Постановлението.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ٢

3. И какво знаеш ти за Нощта на Постановлението?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ٣

4. Нощта на Постановлението е по-добра от хиляда месеца.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٤

5. През нея се спускат ангели и Духът по заповед на техния Повелител по всеки въпрос.

تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ٥

6. Само мир цари навсякъде до изгрева на зората.

لَقَدْ سَلَّمَ فِيهَا كُلُّ مُطَلِّعِ الْفَجْرِ ٦

ГЛАВА 98 АЛ БАИЙНАХ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Мнението на учените относно времето на откриването на настоящата Сура се различават. Ибн Мардауайх съобщава, че Айша казал, че тя била открита в Мека, докато според Ибн Аббас, тя била открита през ранния Медински период. След като се вземат всички релевантни факти предвид, повечето учени изглежда поддържат мнението приписвано на Айша. Предходните няколко Глави третираат важния проблем за Откровението на Корана и неговата присъща хубост и съвършенство. Настоящата Сура се занимава с промяната, която се очаквало да осъществи Коранът. Още в самото начало се заявява, че Хората на Книгата и идолопоклонниците биха продължили да се лутат в мрака и да водят греховен и порочен живот, ако Коранът не бе открит. Светият Пророк е онзи, който ги е извел от мрака на съмнението и неверието на пътя на правата вяра и праведното поведение.

АЛ БАЙНАХ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Онези измежду Хората на Книгата, които не вярват и идолопоклонниците не можеха да се освободят от неверието, докато при тях не дойде ясно доказателство.

3. Един Пратеник от Аллах, който им възвестяваше святото Писание.

4. Там са включени постоянни заповеди.

5. И онези, на които беше дадена Книгата, не се разцепиха, докато ясното доказателство не стигна до тях.

6. И на тях не им се заповядваше нищо друго освен да служат на Аллах, да бъдат искрени към Него в подчинението си, да бъдат праведни, да спазват Молитвата и да си плащат данъка Закат. И това е вярата на хората, които са на прав път.

7. Наистина, онези от Хората на Книгата, които не повярваха и идолопоклонниците ще бъдат в Адския Огън и ще пребиват вечно там. Те са най-лошите същества.

8. Наистина, онези, които вярват и вършат добри дела – те са най-добрите същества.

9. Тяхната награда е при техния Повелител – Градини на Вечността, през които текат ручей и те ще обитават там вечно. Аллах е много доволен от тях и те са много доволни от Аллах. Това е съдбата на онзи, който се бои от своя Повелител.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ③

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ④

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ⑤

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ⑥ هُ حُنَفَاءُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ⑦

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ⑧ أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑨

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑩

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ⑪ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ⑫ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ⑬

ГЛАВА 99
АЛ ЗИЛЗАЛ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Съществува известно разногласие по въпроса за времето и мястото на откровението на настоящата Сура. Учени като Муджахид, Атаа и Ибн Аббас са на мнение, че тя е била открита в Мека; някои други смятат, че тя била открита в Медина. Последното мнение, очевидно, не се базира на солидни исторически данни. Докато в предходната Сура се споменава голямата морална революция, която щяла да бъде осъществена от Светия Пророк, в настоящата Сура се заявява, че подобна промяна ще стане и в по-късни времена, през ерата на Великия Заместник на Светия Пророк, Обещания Месия и Махди, когато всички човешки институции ще бъдат разтърсени до основите си, а новите открития и изобретения в областта на науката и на познанията ще променят целия вид на нещата, и идеалите и идеите на хората ще получат нова ориентация.

АЛ ЗИЛЗАЛ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Когато земята се разтресе от своя силен трус,

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

3. И земята се оттърси от своите бремета,

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

4. И човек каже: "Какво е станало с нея?"

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

5. В този ден тя ще съобщи своята вест,

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

6. Тъй като твоя Повелител ще я вдъхнови.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ⑥

7. В този ден хората ще излязат, разпръснати на групи, за да може да им бъдат показани *результатите* от техните дела.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑦

8. Тогава, всеки, който е направил добро дори и то да е тежко само колкото атом, ще го види,

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑧

9. И всеки, който е извършил зло тежко дори колкото един атом, *също* ще го види.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑨

ГЛАВА 100 АЛ АДИАТ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Джабир, Икримах и Ибн Масуд, един от най-ранните Съратници на Светия Пророк и голям авторитет по хронологията на Корана, са на мнение, че настоящата Сура била предхождащата я. В някои от предходните Глави условия, отнасящи се както за времето на Светия Пророк, така и за нашето собствено време се споменават едновременно. *Сурата* "Ал Зилзал" се занимава с големия напредък, направен в науката и познанията, особено в геологическата наука, а също така и с големите промени, които трябвало да настъпят в политическата, социалната и икономическа сфера през съвременната епоха. Настоящата Сура се занимава с усърдието и ентусиазма на Съратниците на Светия Пророк и с големите жертви, направени от тях, както и неравностойните битки, в които те са се били в името на Бога. Някои мистици приемат, че *Сурата* намеква за непрекъсната война, която праведните вярващи трябва да водят срещу собствените си зли страсти и наклонности и за небесната светлина, която те ще получат в резултат на успешния изход от тази битка.

АЛ АДИЙЯТ (Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Кълна се в тежко дишащите коне на войните,

وَالْعَادِيَّاتِ ضَبَّاءٌ ٢

3. Които вдигат огнени искри,

فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحَاءٌ ٣

4. И правят набези призори,

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحَاءٌ ٤

5. И вдигат облаци от прах при това,

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعَاءٌ ٥

6. И проникващи по този начин до центъра на вражеските сили,

فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعَاءٌ ٦

7. Наистина, човекът е неблагодарен към своя Повелител;

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٧

8. И наистина, той е свидетел на това;

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٨

9. И наистина, той е жаден за богатства.

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ٩

10. Нима такъв човек не знае, че когато мъртвите бъдат вдигнати от гробовете си,

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ١٠

11. И онова, което е в гърдите излезе наяве,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ١١

12. Наистина, техният Повелител ще бъде напълно осведомен за тях в този ден.

يَوْمَ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ١٢

ГЛАВА 101
АЛ КАРИЯХ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура била открита много рано в Мека. Всички коментатори на Корана са единодушни по този въпрос. Нолдеке и Мюър, също така се присъединяват към това мнение. Подобно на Сурата “Ал Зилзал” и тя дава предимно едно кратко, но ясно описание на огромните конвулсии и катастрофални промени, които ще разтърсят основите на света през съвременната епоха; като непосредствено предхождащата я Сура се е занимавала с голямата битка, в която Съратниците на Светия Пророк са се включили, за да се борят срещу силите на мрака. Със същото основание Сурата би могла да се отнася и за Деня на Страшния Съд, тъй като за неверниците не може да има по-голямо бедствие от него.

АЛ КАРИАХ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Великата Гибел!

الْقَارِعَةُ ②

3. Какво е Великата Гибел?

مَا الْقَارِعَةُ ③

4. И какво знаеш ти за Великата Гибел?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

5. Денят, в който човешкият род ще бъде като пръснати мушици,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ⑤

6. И планините ще бъдат като разчесана вълна.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعُفُوفِ ⑥

7. Тогава онзи, чиито везни са тежки,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

8. Той ще има приятен живот.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑧

9. Но що се отнася до онзи, чиито везни са леки,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

10. Адът ще бъде неговата майка – кърмилница.

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

11. И какво знаеш ти за това?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ⑪

12. Това е един горящ Огън.

نَارٌ حَامِيَةٌ ⑫

ГЛАВА 102
АЛ ТАКАТУР
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

По всеобщо съгласие, това е една от най-ранните Глави открити в Мека. В предходните Глави се споменава наказанието, което ще сполети неверниците по времето на самия Свети Пророк и през следващата го дълга история на Исляма, включително и ерата на Второто Пришествие. Настоящата Сура се занимава с факторите, които пораждат у човека склонността или предпочитанието към неверие и които отклоняват вниманието му от Бога. Тя разглежда една много обичайна и смъртоносна духовна болест, т. е. надпреварването един с друг за натрупването материални вещи и гордеенето с тяхното изобилие. Твърди се, че Светия Пророк казал, че настоящата Сура тежи и струва колкото хиляда стиха (Байхакул и Дайлами), подчертавайки по този начин нейната важност.

АЛ ТАКАТУР
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Съперничеството в *мирското търсене* на богатства ви отклонява от Бога.

الْهٰكُمْ التَّكَاثُرُ ②

3. Докато стигнете до гроба.

حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

4. Не! Вие скоро ще узнаете.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ④

5. Не, *отново!* Вие скоро ще узнаете.

تُمْ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ⑤

6. Не! Ако вие само знаехте със сигурност,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ⑥

7. Вие наистина ще видите Ада в *самия този живот*.

لَتَرُوْنَ الْجَحِيْمَ ⑦

8. Да, вие наистина ще го видите с *окото на сигурността*.

تُمْ لَتَرُوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ⑧

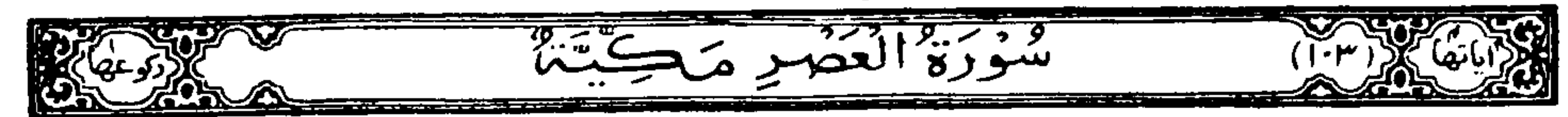
9. Тогава, на този ден вие ще бъдете призовани да дадете сметка за *мирските блага*.

تُمْ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ⑨

ГЛАВА 103
АЛ АСР
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

По всеобщо съгласие, настоящата *Сура* била открита през ранните години на Призива. Западните писатели, освен мюсюлманските коментатори на Корана, също я отнасят към този период. Предходната Глава се занимава със силната страст на човека да натрупва богатства и материални вещи и със злите последици, произтичащи от това. В настоящата *Сура* ни се казва, че един безцелен живот, който не следва никакви висши идеали е пропилян живот; и че материалното благополучие и успех не могат да спасят хората, ако те нямат вяра и не водят чист и безупречен живот. Това е непогрешимото доказателство на времето. Пияни от своите големи материални ресурси, власт и сила, престиж и благоденствие, неверниците, особено западните християнски народи, живеят с погрешното разбиране, че тези неща никога няма да намалеят или западнат. От друга страна, мюсюлманите като че ли са се отчаяли за своето бъдеще. *Сурата* се отнася предимно за настоящето време. Тя може, обаче, да бъде изтълкувана и че се отнася също така и за времето на самия Свети Пророк, тъй като под Ал Аср се подразбира и неговото време също така.

АЛ АСАР
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кълна се в *отлитащото* Време,

وَالْعَصْرِ

3. Наистина, човекът се намира в състояние на загуба,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

4. Освен онези, които вярват и вършат добри дела и се подбуждат един друг към истината и към упоритост.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصَوْا
بِالْحَقِّ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ

ГЛАВА 104
АЛ ХУМАЗАХ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е била открита много рано в Мека. Всъщност тя била между най-ранните открити Сури. Между коментаторите на Корана има пълно единодушие по този въпрос, а и западните ориенталисти също са съгласни с това мнение. В *Сурата* “Ал Такатур” се отправя предупреждение, че нездравото съперничество в трупане на богатство и гордеенето с него е предназначено да отклони вниманието на човека от Бога и от истинските житейски Ценности, а в *Сурата* “Ал Аср” се заявява, че само като приеме благородни идеали и се държи праведно, човек може да се спаси от “пропилян” живот. В настоящата *Сура* се споменава ужасният край на онези, които вместо да харчат натрупаните от тях богатства в подкрепата на добри каузи, се отдават на празното занимание да намират кусури на добрите и праведни вярващи и да ги клеветят.

АЛ ХУМАЗАХ
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. Тежко на всеки злословник и клеветник,

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ٢

3. Който трупа богатство и отново, и отново го пресмята.

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ٣

4. Той си мисли, че богатството му ще го направи безсмъртен.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ٤

5. Не! Той наистина ще бъде подложен на съкрушително наказание.

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ٥

6. И какво знаеш ти за съкрушително то наказание?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ٦

7. Това е разпаленият Огън на Аллах,

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ٧

8. Който се издига над сърцата.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْإَفْئِدَةِ ٨

9. Той ще се смъкне над тях

إِنهَآ عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ٩

10. Под формата на разтеглени колони.

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ١٠

ГЛАВА 105
АЛ ФИЛ
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура* била открита много рано в Мека. Заглавието ѝ е взето от израза *Асхаб ал Фил* (Собственици на Слона), който се среща във втория стих; армията на Абраха била наричана така, защото в нея имало един или повече слонове. *Сурата* намежда за нападението над Мека от страна на Абраха Ашрам - наместникът на християнския цар на Абисиния в Йемен - който дошъл с намерението да разруши Каабата. За да си спечели благоразположението на Негус, царя на Абисиния, и за да разруши националното единство на арабите, или, както твърди традицията, да спре заплахата от арабския национализъм под един велик Пророк, чиято поява е била очаквана нетърпеливо и се е смятало, че ще настъпи всеки момент, а също така за да отклони вниманието на арабите от Кааба и да проповядва и разпространява християнството в Арабия, Абраха построил църква в Сана, столицата на Йемен. Когато, обаче, не успял да предума или принуди арабите да приемат църквата в Сана вместо Кааба като тяхното главно място на поклонение, той побеснял от яд. И понеже бил опиянен от прекалено голямата си военна сила, той потеглил срещу Мека с армия от около 20,000 души, за да сравни Каабата със земята. Пристигайки на едно място, на няколко километра от Мека, той изпратил да повикат водачите на Курейшите, за да преговаря с тях относно съдбата на Кааба. Депутацията на Курейшите, водена от почитаемия Абд ал Муталиб, дядото на Светия Пророк, се срещнал с Абраха, който се отнесъл с голяма почит към него. Но за голяма изненада и презрение на Абраха, Абд ал Муталиб, вместо да моли за пощадяването на Кааба, поискал само да му бъдат върнати неговите собствени двеста камили, заловени от хората на Абраха. Когато Абраха казал на Абд ал Муталиб, че той не бил очаквал такава дребна молба от него, след като той е дошъл да унищожи тяхната Свята Къща на Поклонение, Абд Ала Муталиб излял болката на сърцето си и изразил твърдата си вяра в неуязвимостта на Кааба с думите: "Аз съм господар на камилите, а Каабата си има свой собствен Господар, Който ще я закриля." (Ал Камил, том 1). Естествено, след като преговорите пропаднали и след като разбрал, че те били прекалено слаби, за да оказат сериозна съпротива на

Абраха, Абд ал Муталиб посъветвал своите съотечественици да се оттеглят на съседните хълмове. Преди да напусне града, Абд ал Муталиб, държейки полите на Кааба, се молел на Бога с думи, изпълнени с краен патос, който на български звучат приблизително така: "Така както човек закриля къщата си от грабителите, така и Ти, о, Боже защити Твоята собствена Къща и не позволявай на Кръста да възтържествува над Кааба!" (Ал Камил и Мюър).

Армията на Абраха едва потеглила, когато Бичът Божи се стоварил върху нея. "Едно чумаво разстройство", казва Мюър, се явило в лагера на Абраха. То се развивало в смъртоносни пустули, пъпки, пришки и циреи, които вероятно са представлявали усложнена форма на едра шарка. Смаяна и объркана, армията му започнала да се оттегля. Изоставени от водачите си, неговите войници изпогинали по долините, а едно наводнение помело хиляди в морето. Почти никой от онези, които били поразени от болестта, не се съвзел. А самият Абраха, покрит цял от множество злокачествени и зловонни рани, умрял в ужасни болки по пътя си към Сана. "Именно за този епизод намежда Главата. Фактът, че болестта, която унищожила войската на Абраха била едра шарка в особено силна епидемична форма, се подкрепя и от големия историк Ибн Ашак. Той цитира Айша, благородната и талантлива съпруга на Светия Пророк, която казала, че видяла двама слепи просеци в Мека и когато попитала кои са те, казали ѝ, че това били водачите на слоновете на Абраха (Мантур).

АЛ ФИЛ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Нима ти не си виждал как твоят Повелител се разправи с Хората на Слона*?

3. Нима Той не провали техния план?

4. И Той изпрати срещу тях ята птици,

5. Които ядяха от техните трупове като ги удряха в глинени камъни.

6. И по този начин ги превръщаха в нещо като смляна кайма и ги ядяха.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا أُولَىٰ

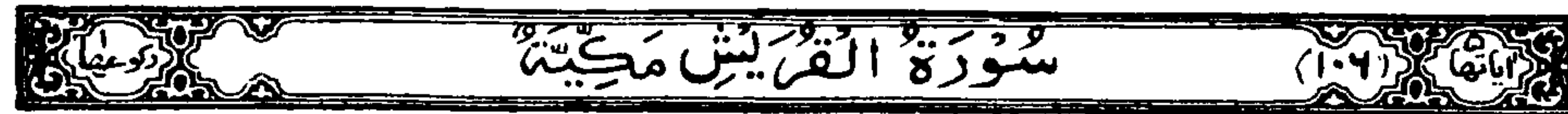
ГЛАВА 106

АЛ КУРАЙШ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура, подобно на предшестващата я, била открита в Мека през ранните години на Призива. Въпреки че е независима Глава, завършена във всяко отношение, нейната тематика и проблематика е свързана толкова тясно със Сурата “Ал Фил”, че тя е била сметната погрешно от някои коментатори за нейна съставна част. В Сурата “Ал Фил”, се дава кратко, но графично описание на пълното унищожение на армията на Абраха (който дошъл да унищожи Кааба) от бич божи, който се явил под формата на много опасна едра шарка. В настоящата Сура Бог напомня на Курайш, че на тях им прилича да се молят на “Господаря на Къщата” – Къщата била предназначена да им гарантира сигурност от страх и глад. В предходната Сура се споменава врагът на Каабата и Божието наказание, което го застига заради дързостта му да я атакува. В настоящата Сура се заявява, как в напълно голата и безводна долина на Мека, Бог е подкрепил пазителите на тази Къща с всякакъв вид храна и им е осигурил безопасност от страх и опасност.

АЛ КУРАЙШ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Благодарение на привързаността на Курайш –

لَا إِلَهَ إِلَّا قُرَيْشٌ

3. И че той ги направи склонни да пътуват и през зимата и лятото –

إِنْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

4. Те трябва да се кланят на Господаря на този Дом,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

5. Който ги нахрани и засити глада им и им даде сигурно убежище против страха.

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

ГЛАВА 107

АЛ МААУН

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата Сура е между онези Глави, които били открити много рано в Мека. В предходната Сура на Курайшите се казва, че Бог ги е дарил с мир и сигурност от опасност и ги е подсигурил с житейските необходимости, просто поради Своята специална милост и благодетелство, а не поради някакво усилие от тяхна страна или защото те заслужават тези милости. Ето защо, на тях им се казва, че в знак на благодарност те би трябвало да се отдадат на искрена и предана служба на Милостивия Създател. Вместо това, били погълнати от гоненето на печалби и мирски дела и се отдали на идолопоклонничество. В настоящата Сура се заявява, че любовта към светското е накарала много народи да загубят вяра в Бъдния Живот и да предадат Бог на забвение. Тя разглежда също така, двата основни принципа на Исляма, чието пренебрегване представлява отричане на самата религия: кланяне на Бога и служене на себеподобните им.

АЛ МАУН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Виждал ли си онзи, който отхвърля вярвата?

3. Той е този, който отправя сирака,

4. И не настоява да се хранят бедните.

5. Така че, тежко им на онези, които се молят,

6. Но не внимават в своите Молитви.

7. Те правят всичко това само за показ *пред хората*,

8. И удържат *законната* милостиня.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ٢

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ٣

وَلَا يُحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْيَسِيرِ ٤

قَوْلٍ لِلْمُصَلِّينَ ٥

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٦

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ٧

وَيَنْعَمُونَ بِالْعُتَى ٨

*Абаха, християнският вице – крал на Царя на Абисиния в Йемен.

ГЛАВА 108

АЛ КАУТАР

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Бидейки едно от най-ранните откровения, настоящата *Сура* представлява силно доказателство, че Коранът е откритото Божие Слово, а също така, че и серийното подреждане на Главите е било възприето по Божие указание. Защото, въпреки че настоящата *Сура* била открита много рано в Мека, някъде през първите четири години от

Призива, тя е поставена почти към края на Корана. Подреждането на Корана, така както той съществува днес е различно от реда, в който той е бил открит. Наистина е чудо на Корана, че редът, по който били открити различните Глави бил най-подходящ за нуждите на епохата, през която били открити, но те били подредени като негови съставни части в реда, който отговаря най-добре на човешките нужди за всички бъдни времена. Обещанието, съдържащо се в настоящата *Сура* било направено по времето, когато Светият Пророк едва ли е бил известен извън Мека и неговата претенция, че бил последният Избавител на човечеството била приемана от неговите съотечественици като нещо, което не заслужавало дори сериозно внимание. Обещанието било със силни думи. Думите “Ние сме те дарили с изобилие от добро”, показват, че обещаното добро вече е било дарено на Светия Пророк. И е било напълно в реда на нещата, че за да докаже божествения произход на Корана, *Сурата* трябвало да бъде открита във време, когато, казано човешки едва ли имало някаква възможност това обещание да се изпълни и което би трябвало да се постави в самия край след като вече било изпълнено.

Връзката между настоящата *Сура* и предхождащата я се състои във факта, че докато в първата се споменават някои явни грехове на лицемерите, в настоящата *Сура* се споменават някои съответстващи добродетели на праведните вярващи, т. е. щедрост, спазване на дневните Молитви, преданост към Бога и готовност да се правят жертви за националните каузи.

АЛ КАУТАР

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Наистина Ние сме ти дали *добро* в изобилие;

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

3. Така че, моли се на своя Повелител и принасяй жертви.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ

4. Наистина, твой враг е онзи, който остане без потомство.

يَعْلَمُ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

ГЛАВА 109

АЛ КАФИРУН

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Единодушно е мнението, че настоящата *Сура* била открита в Мека. Хасан, Икримах и Ибн Масуд са на това мнение. Нолдеке я отнася към началото на четвъртата година от Призива. Настоящата *Сура* има дълбока връзка със *Сурата* “Ал Каутар”. В последната се заявява, че Светият Пророк ще бъде обсипан с духовни и материални блага, които нямат равни на себе си в човешката история. В настоящата *Сура*, обаче, онези неверници, срещу които е била изпратена Божия Заповед, а те няма да приемат Исляма, се предупреждават, че след като са видели такива явни Знамения в подкрепа на Светия Пророк и са отказали да го приемат, как биха могли те да очакват от мюсюлманите да се откажат от собствената си Вярa и да приемат техните глупави и фантастични вярвания? Твърди се, че той казал, че *Сурата* “Иклас”, 112-тата *Сура*, се равнява на една трета от Корана, а настоящата *Сура* се равнява на една четвърт от него и онзи, който често цитира тези Глави и сериозно се замисля над тяхната тематика и проблематика ще се радва на голям престиж (Ибн Мардуайх), искайки да каже, че тъй като *Сурата* “Иклас” се занимава с основния принцип на Исляма – Божието Единство – а тъй като в настоящата *Сура* вярващите биват увещавани да се придържат смело до своята Вярa в една враждебна среда и при неблагоприятни обстоятелства, така и онзи, който разбира и осъзнава смисъла и значението на тези две Глави, непременно ще се ползува с голямо уважение.

АЛ КАФИРУН

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кажи: “О, вие, неверници!”

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

3. “Аз не се кланям на онова, на което се кланяте вие;”

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

4. “Нито пък вие се кланяте на онова, на което се кланям аз.”

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ

5. “И аз не се готвя да се кланям на онова, на което вие се кланяте.”

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

6. “Нито пък вие ще се кланяте на онова, на което аз се кланям.”

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ

7. “За вас е вашата вяра, а за мен е моята вяра.”

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

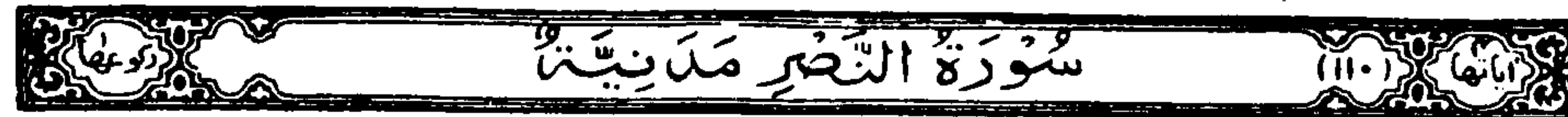
ГЛАВА 110

АЛ НАСР

(Откровение в Мека след Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Това е мединска *Сура* в смисъл че била открита след Хиджра, през мединския период, но е меканска *Сура* в смисъл, че била открита в Мека по време на Последното Поклонничество, само 70 или 80 дена преди смъртта на Светия Пророк. Всички релевантни исторически данни, заедно с надежните традиции и подкрепата на такива изтъкнати авторитети като Абд Аллах бин Умар, един от най-ранните и известни Съратници на Светия Пророк, сочат тази дата на нейното откровение. Това била последната открита цяла *Сура*, въпреки, че последният стих, с който завършва откровението на Корана е четвъртият стих на *Сурата* “Ал Майадах”. В предходната *Сура*, на неверниците се казва открито, че тъй като техният светоглед, техните идеали и принципи, техните религиозни практики и начин и маниер на кланяне са различни от тези на правоверните, няма абсолютно никаква възможност за компромис помежду им. Те ще жънат последствията от своите дела, докато мюсюлманите ще се наслаждават на плодовете на своя труд. В настоящата *Сура* на вярващите се казва, че обещаната им победа вече е дошла и хората започнали да се присъединяват към лоното на Исляма в големи бройки. Ето защо, те, и специално Светият Пророк, трябва да благодарят на своя Бог, да го възхваляват и да търсят Неговата закрила от недостатъците и слабостите, които обикновено си пробиват път в едно ново Движение, по време, когато големи групи хора се присъединяват към него, защото, с оглед на огромния брой новоприели Исляма и поради липсата на достатъчен брой опитни учители, които да ги учат на основите на новото Движение, те не успяват да разберат и асимилират правилно неговите учения и да се пропият от неговия дух.

АЛ НАСР

(Откровение след Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Когато дойде помощта от Аллах и победата,

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

3. И ти видиш как хората приемат вярата на Аллах на тълпи и войски,

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

4. Възхвалявай своя Повелител с *Неговата* възхвала и търси прошка от Него. Наистина Той често отваря със *състрадание*.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

ГЛАВА 111

АЛ ЛАХАБ

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Мюсюлманските коментатори на Корана са напълно единодушни в мнението си, че настоящата *Сура* била открита в Мека през ранните години от Призива. Нолдеке и Мюър също приемат това Мнение. Обаче, някои учени са на мнение, че *Сурата* била открита пета поред, като четирите *Сури* “Ал Алак”, “Ал Калам”, “Ал Музамил” и “Ал Мудаттир” я предшествуват. Тя като че ли се разправя за хора със зачервени лица и с огнени темпераменти, от където следва и заглавието й. В *Сурата* “Ал Каутар”, на Светия Пророк било дадено двойно обещание за голямото и бързото нарастване на неговите последователи и за пропадането на машинациите на неговите врагове срещу Исляма. В *Сурата*, която я предхожда непосредствено, “Ал Наср”, се споменава първата част на обещанието, докато настоящата *Сура* се съсредоточва върху неговата втора част.

АЛ ЛАХАБ

(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

2. Да загинат двете ръце на Абу Лахаб и той да загине.

3. Богатството му и онова, което е придобил няма да му помогнат.

4. Скоро ще влезе той в пламтящ огън;

5. И жена му също, която върви и клевети.

6. Около врата ѝ ще има нашийник от осукани палмови влакна.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

سَيَصِلُ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

ГЛАВА 112

АЛ ИКЛАС

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Че това е една от най-ранните мекански Глави е мнението на Хасан, Икримах и преди всичко Ибн Масуд, един от първите Съратници на Светия Пророк. Но Ибн Аббас, макар че е много по-млад от Ибн Масуд и е счѐтан за един от най-учените сред неговите Съратници, мисли, че тази Сура била открита в Медина. С оглед на тези противоположни мнения на двама от най-уважаваните Съратници на Светия Пророк, някои коментатори на Корана са склонни да мислят, че Сурата била открита два пъти, първо в Мека, а след това в Медина. Сред ориенталистите Мюър я отнася сред най-ранните мекански Глави, докато Нолдеке я отнася към края на първия период – към четвъртата година от Призива. С оглед значението на нейната тематика и проблематика, Сурата е станала известна с няколко имена, най-важните от които са: “Ал Тафрид”, “Ал Таджрид”, “Ал Таухид”, “Ал Иклас”, “Ал Марфах”, “Ал Самад”, “Ал Ахад”; “Ал Нур” и т. н. Тъй като тя разглежда основното вярване на Исляма – Единството на Бога – Сурата има това отличие, че е наречена от самия Свети Пророк “най-великата от всички Сури на Корана” (Маани). Твърди се, че Айша казала, че преди да си легне, Светият Пророк рецитирал последните две Глави поне три пъти (Дауд). Сурата е озаглавена “Иклас”, защото нейното рецитиране и размишленията над нейната тематика и проблематика са предназначени да подхранват дълбока привързаност към Бога у читателя. Онова, което ѝ придава и допълнителна важност е фактът, че докато “Ал Фатихах” се смята за резюме на целия Коран, настоящата Сура заедно двете следващи Глави, повтаря и репетира тематиката и проблематиката на “Ал Фатихах”. Тя се занимава с четирите главни трансцендентни Божии атрибути, докато Сурата “Ал Фатихах” се занимава с четирите главни атрибути на сравняване.

АЛ ИХЛААС
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Кажа: “Той е Аллах, Единният;”

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

3. “Аллах, Независимият и Търсеният от всички.”

اللَّهُ الصَّمَدُ

4. “Той не ражда, нито е роден;”

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ

5. “И няма никой друг, равен на Него!”

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

ГЛАВА 113

АЛ ФАЛАК

(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Тази и следващата *Сура* са така здраво свързани заедно, че макар че са напълно завършени сами по себе си, все пак следващата *Сура* може да бъде разглеждана като допълваща настоящата. Настоящата *Сура* се занимава с един аспект на една тема, докато следващата *Сура* се занимава с друг аспект на същата тема. Взети заедно, двете *Сури* се наричат Муауидатан, което означава “двете, които осигуряват закрила”, защото те и двете започват с израза “Аз търся убежище у Бога.” Има голямо разногласие в мненията на учените относно времето, когато са били открити тези две Глави. Някои учени, включително и Ибн Аббас и Катадах, ги отнасят към Медина, докато според Хасан, Икримах, Атаа и Джабир, те били открити в Мека. Като се вземат предвид всички релевантни факти и ситорически данни, болшинството мюсюлмански учени и коментатори на Корана са склонни да ги поставят сред меканските *Сури*.

ТЕМАТИКА И ПРОБЛЕМАТИКА

Връзката на тези две *Сури* със *Сурата* “Ал Иклас” се състои във факта, че в “Ал Иклас”, вярващите биват увещавани да провъзгласят на Света, че Бог е Един и Уникален, че Той стои твърде високо над всички неща или хора, за да има някакъв съдружник в Божествеността Си. В тези две *Сури* на вярващите се казва, че те не трябва да се боят от никой тиранин, диктатор или управник, при изпълнението на този си свят дълг и трябва твърдо да вярват, че Бог е Единственият Съветник и Контрольор на цялата вселена и че Той има силата да закриля Своите привърженици от всяка вреда или рана, която силите на мрака могат да им нанесат. Макар че представляват неразделна част от Корана, тези две *Сури* могат да бъдат разглеждани като негов епilog. Главният корпус на Корана изглежда, че завършва със *Сурата* “Ал Иклас”, която рекапитулира, така да се каже, в резюме, основните принципи на Корана, а в тези две *Сури* вярващите биват

увещавани да търсят Божията закрила срещу отклоняването от правия път и срещу бедите и злините, които могат да се отразят отрицателно на тяхното материално благополучие и духовно развитие. Светият Пророк имал навика да си ги рецитира редовно преди да си легне.

АЛ ФАЛАК
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Кажи: "Аз търся убежище при Повелителят на зората,"

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②

3. "От злото на онова, което Той е създал,"

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③

4. "И от злото на нощта, когато тя се спусне,"

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ④

5. "И от злото на онези, които духат, за да развържат възли,"

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ⑤

6. "И от злото на завиждащия, когато той завижда."

يَعْنِي وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

ГЛАВА 114
АЛ НАС
(Откровение преди Хиджра)

ДАТА И КОНТЕКСТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Настоящата *Сура*, втората от Муауидатана представлява продължение на темата на предхождащата я и е в известен смисъл допълнение към нея, в смисъл че в *Сурата* “Ал Фалак” вярващите биват увещавани да търсят закрила от Бога срещу трудностите и лишенията на физическия живот, а в настоящата *Сура* се търси закрила срещу изпитанията и премеждията, които възпират духовното развитие на човека и закрилата се търси не само чрез словесни молби, но и чрез дела и действия, които могат да привлекат Божията милост. Това е истинското значение на заповеда, предадено чрез думата “Кул” (казвам). *Сурата*, озаглавена съвсем походящо “Ал Нас”, тъй като закрила се търси от Повелителя, Царя и Бога на човечеството (Ал Нас), срещу бедите от онези, които си шепнат измежду джиновете и хората (Ал Нас), които нашепват лоши мисли в сърцата на хората (Ал Нас). *Сурата*, бидейки открита по същото време, когато и *Сурата* “Ал Фалак”, представлява, заедно с нея, подходящ край на Корана.

АЛ НАС
(Откровение преди Хиджра)

1. В името на Аллах, Милостивия и Милосърдния.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Кажи: “Аз търся убежище при Повелителя на Човечеството,”

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

3. “Царя на Човечеството,”

مَلِكِ النَّاسِ ③

4. “Богът на Човечеството,”

إِلَهِ النَّاسِ ④

5. “От злото на прокрадващия се злоезичник,”

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ⑤

6. “Който нашепва в сърцата на хората,”

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥

7. “Измежду бесовете и човешкия род.”

عَمَّ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

ОБЯСНЕНИЕ НА НЯКОИ НЕПРЕВЕДЕНИ АРАБСКИ ДУМИ

АБУ ЛАХАБ

Истинското му име е Абда Ал Узза и той бил вуйчо на Светия Пророк.

АЛ ДЖУДИ

Една от планините, които разделят Армения на юг от Месопотамия и от онази част от Асирия, която се населява от кюрдите, от които планината е получила името си "Карду" или "Гарду", което гърците са превърнали в Гордияеите. Остатъците от Ноевия Ковчег можели да се видят върху Гордеянските планини и се твърди, че император Хераклий отишъл от град Таманин горе на планината Ал Джуди и видял мястото на Ковчег. Освен това, преди на същото място е имало прочут манастир на една от тези планини, наречен *манастирът на Ноевия Ковчег*.

АЛЛАХ

Собственото име на Бога.

АЛ САФА ВАЛ МАРВА

Два хълма близо до Кааба в Мека, които арабската история и традициите на Исляма свързват с историята за Исмаил и неговата майка Хаджра. Аврам ги оставил в пустинята близо до тези два хълма. Те стоят като паметник на родилните мъки на Хаджра, когато тя пробягала разстоянието от единия хълм по другия седем пъти, търсейки вода за Исмаил и поради това, седем обиколки между тези два хълма представлява един от обредите на Поклонничеството.

АРАФАТ

С това име е наречена една равнина или долина близо до Мека, където поклонниците се спират в последната част на деветия ден на Дул Хиджа. Тя е на девет мили от Мека и спирането на поклонниците на това място представлява една от основните церемонии на Поклонничеството.

БААЛ

Името на един бог, вероятно бога на слънцето.

БАДР

Буквалното лексическо значение на тази дума е "Пълна луна" и това е името на една местност по пътя между Мека и Медина. Тук се е провела първата от многото битки между мюсюлманите и курайшитите от Мека, в която силите на курайшитите получили тежко поражение.

БАХИРА

Името, давано от арабските езичници на една камила (според други това било овца или коза), която те пускали да пасе свободно след като разцепели ушите и. Тя била посвещавана на някой от боговете и нито млякото и, нито гърба и били използвани.

БЕКА

Названието на долината на Мека. По мнението на някои специалисти името Бека представлява същото, каквото е и Мека, в което звукът "м" се превърнал в "б".

ВАДИ НАМЛ

Името на една долина, която се намира между Джибрун и Аскулан, а Намлах е името на едно племе.

ВАСИЛАХ

Камила, пускана на свобода от арабите в името на един бог, след като тя раждала седем женски последователно. Ако, при последното раждане близняла мъжко и женско, те също били пускани свободни.

ДЖАЛУТ

Съответстващото име в Библията е Голиат (1 Sam. 17:4), което означава: бягащи, опустошаващи или разрушаващи духове, или "водач" или "гигант".

ДЖИНОВЕ (БЕСОВЕ)

В Свещения Коран тази дума се използва в следния смисъл:

(а) Зли духове, внушаващи зли мисли на хората. Те са представители на Сатаната;

(б) Някакви въображаеми същества, които не съществуват никъде в света, но на които се кланят неверниците;

(в) Обитателите на северните хълмисти области на Европа, със светлочервена кожа, но които другите народи гледали като на нещо различно от другите човешки същества и които живеели откъснато от цивилизованите народи на Азия, но на които било писано да постигнат големи материални успехи в бъдещите дни и да поведат голямо въстание против религията;

(г) Хора, принадлежащи към чужди религии и националности; и

(д) Диви и жестоки хора, които в праисторическите времеѝа, преди човекът да се развие достатъчно в морално

отношение, за да му бъде даден кодекс от закони, живеели в пещери и вдлъбнатини в земята и нямали никакви норми на поведение.

ДУЛ КАРНАЙН

Дул Карнайн, споменат в Свещения Коран се отнася до цар Сирус, основателя на Медо Персийската империя, която представлявала двата рога на овена от прочутия сын на Данаил.

ДУЛ НУН ИЛИ САХИБ АЛ ХУТ

Пророк Йона.

ЗАЙД

Освободен роб на Светия Пророк, за когото се омъжила (а в последствие се развела) Зайнаб, дъщерята на лелята на Светия Пророк.

ЗАКАТ

Буквално лексическо значение: увеличаване, пречистване; технически означава задължителното даване на милостиня, предписано като данък от Исляма.

ЗАККУМ

Дърво със сиво кафяв цвят, което има малки кръгли листа без бодли. Има остро смрадлив мирис и е горчиво на вкус. Думата означава също така смъртоносна храна.

ИБЛИС

Същество, което няма нищо добро и което обладава много зло и което, поради това, че се отчаяло от Божиата милост, в следствие на неговото непокорство е оставено объркано и слисано. Може да се каже, че Иблис представлява силите на злото, за разлика от силите на доброто.

ИДРИС

Енох от Библията.

КААБА

Светият Дом в Мека, към който мюсюлманите обръщат лицата си, когато се молят.

КИБЛАХ

Лексическото значение е: насока или направление, към която човек се обръща, докато се моли. Под него се подразбира Кааба, Светият Дом в Мека.

КУРАЙШ

Известно племе в Мека, към което е принадлежал Светият Пророк.

МАННА

Коренното значение на тази дума е: (1) Благосклонност; (2) Всяко нещо, което се получава лесно, без трудности или неприятности; (3) Медена роса.

МАШААР АЛ ХАРАМ

Името на малък хълм в Муздалифах, който лежи между Мека и Арафат. Той е на около десет километра от Мека. Там полонниците нощуват след като се завърнат от Арафат вечерта на деветия ден на месец Хадж.

РАИНА

Тази дума означава "погледни ни", но с малка промяна в ударението, думата означава "глупав и самодоволен човек".

РУКУ

(В съкращение
Р. последвано от цифра)

Свещеният Коран е разделен на 30 части и 114 глави. Всяка глава на свой ред се подразделя на 540 руку.

САИБАХ

Камила, пускана на свобода от арабите, да ходи където си иска, обикновено в знак на жертвоприношение на боговете. Често на камила, която е родила десет малки женски камилчета била пускана да пасе където си иска и нея нито я яздели, нито пък някой ползувал млякото и освен собствените и малки.

СЛАВА

Белезникава птица, приличаща на пъдпъдък, която обитава някои части на Арабия и на съседните и страни. коренното значение на тази дума е: (1) Онова, което прави човека радостен и доволен; (2) Мед.

ТАЛУТ

Съответното име в Библията е Сауду (1,1 sam.10:23)

ТУВА

Название на долината, където Бог се явил за първи път на Мойсей.

УМРА

По-малко поклонничество, в което се пропускат някои от обредите на пълното поклонничество.

УНЗУРНА

Думата означава "отнасяйте се с уважение към нас."

Поклонничество в Кааба.

ХАМ ИЛИ ХАМИ

Камила, забранена да бъде изполувана от арабите за яздене или носене на товари. Такава камила не била използвана за езда, нито стрижели вълната и, но не и пречели да ходи нито на пасището, нито на водопой.

Място на действие на една от най-важните битки между Светия Пророк и някои езически племена в Арабия през 8 година след Хиджра. Това място се намира на около 25 километра на югоизток от Мека.

ШАХР РАМАДАН

Ислямският месец на постене.

ААРОН (Пророк Харун)

Мойсей се молил да бъде назначен да му помага. 20:30;36; 26:14; 28:35
- е назначен за Пророк. 4:164; 6:85; 10:76; 19:54; 21:49

- се противопоставя на кланянето на телеца. 20:19.

Мойсей се сърди на - заради кланянето на телеца от страна на неговия народ. 7:151; 20:93,94.

Мойсей се моли за прошка на -. 7:152.

Благосклонността на Аллах към -. 37:115

АБУ ЛАХАБ

- и неговата жена. 111:6.

АВРАМ или АБРАХАМ (Пророк Ибрахим)

Истината за - е в Свещения Коран. 19:42.

- бил привърженик на Ной. 37:84.

- предупреждава баща си да не бъде идолопоклоник. 6:75.

- бил изпратен при хора, които се кланели на идоли и звезди. 6:5, 77, 79; 37:89, 91.

- разсъждава със своя народ за поклонението на звездите. 6:5, 77, 79; 37:89,91

- разрушава идолите и изобличава тяхната слабост. 21:58, 59; 37:94.

- хвърлен в огъня. 21:69,70; 37:98.

- преселването на -. 21:72; 37:100.

— моли се за прошката на баща си. 9:114; 19:48; 26:87; 60:5.

- получава заповедите на Аллах и ги изпълнява. 2:125.

- получава благата вест за раждането на Исмаил. 37:101,102.

- получава благата вест за раждането на Исак. 11:72; 37:113.

- получава вест за раждането на Яков. 11:72; 21:73.

- вижда сън за жертвопринасяне на своя син Исмаил. 37:103.

- оставя Исмаил в неплодна долина. 14:38.

- строи Домат на Аллах. 2:126,128.

- се моли заедно с Исмаил за назначаване на Пророк на Аллах сред народа на Мека. 2:128, 130.

- получава заповед да провъзгласи за Поклонничеството на човечеството. 22:28.

- и неговите гости Пратеници, които донесли вестта за наказанието на народа на Лот. 11:70,71; 51:33.

донася печено теле гостите си. 11:70.

- умолява Аллах за народа на Лот. 11:75.

- спори с царя. 2:259.

- разпитва за възраждането на своя народ. 2:261.

- бил най - верният. 19:42.

- и Исак и Яков били хора със сила и проникателност. 38:46.

АД

- най - лошото жилище и ужасно място за отдих. 13:19.

- в Бъдния Живот, в допълнение към - а на този свят. 18:101; 19:72; 29:55.

- помага за духовното прераждане. 101:9 —12.

- не е вечен. 11:108.

- Храната на , а. 88:7,8

Леденостудена и кипяща вряла вода като питие за обитателите на , а. 78:26, 27.

Обитателите на , а на този свят се движат между него и вряла вода (т. е намират се в затруднения от всички страни). 55:45.

Закум е храната на обитателите на ꝥ а. 56:53.

- е в резултат на духовна слепота. 17:73.

- е състояние да бъдеш сред смъртта, но да не умираш. 14:18.

Намиращите се в - а няма да видят Аллах. 83:16,17.

Огънят на ꝥ а се издига вътре в сърцето. 104:7,8.

— ът е скрит от очите. 26:92.

- лежи в засада за метежниците. 78:22, 31.

Проявленията на - а в този живот. 79:37.

Деветнайсет ангели пазят огъня на ꝥ а. 74:31,32.

Ревът на адския огън. 25:13; 67:8.

Седемте врати на — а и преминаването на предназначения брой неверници през всяка от тях. 15:45.

Камъните са горивото на — а. 2:25; 66:7.

Всеки упорит метежник ще влезе в адския огън. 19:70, 72.

Праведните хора няма да слушат шепота на ꝥ а. 21:102,103.

Горенето на адския огън (т. е. в последните дни грехът ще се разпространи до такава степен, че адският огън ще се приближи до грешниците). 81:13.

АДАМ

- беше първият Пророк. 2:31.

Изненадата на ангелите при назначаването на - за Халиф (Приемник). 2:31.

На - му е било дадено знание за сътворените неща и за божествените признаци. 2:32.

На ангелите им било заповядано да помагат на -. 2:35; 7:12; 15:30; 17:62; 20:117.

- На — му било заповядано да се държи далече от едно дърво. 2:36; 7:20.

- се покрива с листа от райското дърво (т. е. започнал да изкупува своите грешки като вършел добри дела). 7:23.

- не се неподчинил преднамерено. 20:116.

- реше създаден от двете ръце на Аллах (т. е. на него му бяха дадени физически, морални и духовни способности). 38. 76.

— беше обучен на елементарни културни ценности. 20:119,120.

- живееше в Градината. 2:36.

На — му беше заповядано да се изсели. 2:37,39.

— беше създаден от глина. 3:60.

— имаше двама синове. 5:28.

АЛ ААРАФ

Хората на - означава истински вярващи. 7:47.

АЛКОХОЛ

(Виж Опияняващи Средства)

АЛЛАХ

Съществуването на - 2:22; 2:29; 3:3; 3:19; 6:74; 13:3,4; 22:19; 87:2 — 6.

Единството на — 2:164; 112:2.

Не бива да се кланяме на никой друг освен на —. 2:117; 2:164; 2:256; 3:3; 3:19.

- е Светлината на небесата и на земята. 24:36.

Никой не е подобен на —. 42:12; 112:5.

Човешките очи не могат да видят — 6:104.

- се проявява чрез знамения 6:104.

- показва на слугите Си пътя към Себе Си. 29:70.

Необходимо е усилие да се срещнеш с — 84:7.

Всичко сътворено се нуждае от —. 112:3.

- има подробни знания за всичко. 2:256; 10:62.

- е по-близо до човека от главната му артерия. 50:17.

- единствен познава неизвестното. 27:66.

- познава очевидното и скритото. 3:30.

- има цялата власт, необходима за изпълнението на Неговите заповеди. 2:21.

- избира Пратениците, за да напътствува човечеството. 22:76.

- дава възможност на Своите Пратеници да надделеят над техните противници. 58:22.

- праща ангели да помагат на твърдите. 41:31,32.

- няма никакви съобщници. 2:117; 6:164; 25:3.

- е свободен от всякакви недостатъци. 2:33.

- няма никакво потомство. 2:117; 6:164; 25:3.

- не е имал нито деца, нито синове. 6:102; 72:4.

- нито е раждал, нито е бил роден. 112:4.

- няма никакви съратници. 112:4.

- е Свят и Възвишен и стои високо над качествата, приписвани от идолопоклонниците на техните богове. 17:44.

- никога не дреме. 2:256.

- е обременен с грижата за небесата и за земята. 2:256.

- не е уморен от сътворяването на небесата и на земята. 50:39.

- никога не забравя. 19:65; 20:53.

- не причинява никому зло. 3:183; 10:45.

- е Първият, Последният, Явният и Скрытият. 57:4.

- никога не предписва да се вършат зли дела. 7:29.

- никога не разрушава градове без предупреждение. 17:16; 26:209; 28:60.

Всички се покоряват на Неговата воля и се подчиняват на законите, създадени от самия -. 13:16.

Законите на — никога не се променят. 13:78; 35:44.

Единствено на - е известно и бъдещето и миналото. 20:111.

Човек не трябва да губи надежда за милостта на -. 6:13,55; 7:157; 10:59; 11:120; 12:88; 39:54; 40:8.

Единствено — има власт да дарява живот. 15:24.

Волята на — тържествува. 22:15; 22:19; 85:17.

- има пълна власт над Своите постановления. 12:22.

- отчита всяка постъпка, колкото и малка да е тя. 31:17.

Рзанообразни награди за онези, които жертвуват в името на ꝥ 2:262.

- помага на вярващите. 30:48.

Престолът на ꝥ почива на вода. 118. Кроющият лъжи против ꝥ никога не преуспява. 10:18.

- ще накаже неверниците заради техните насмешки. 2:16.

Чосшката природа свидетелствува за Съществуването на ꝥ 7:173,174.

- е съзателят на небесата и на земята. 2:165; 14:33,34; 29:62; 45:5; 50:7—12;

67:4,5.

— отговаря на молитвите на просителите. 2:187.

Волята на ꝥ и на Неговия Пратеник винаги побеждава. 58:22.

Последствията от отхвърлянето заповедите на ꝥ 3:138.

- осигурява средства за съществуване на всяки. 11:7; 29:61.

Дори само една единствена среща с ꝥ дава истински душевен покой. 89:28, 30.

- има много качества. 7:181; 59:23, 25.

Безупречните качества принадлежат единствено само на —. 7:181; 59:25.

(i) АЛЛАХ, ПРИОБЩАВАНЕ НА
РАВНИ НА НЕГО (Ширк)

-забранено. 4:49; 22:32.

- е ужасно заблуждение. 31:14.

Няма прошка за ﷻ 4:49; 4:117.

Човек не трябва да се подчинява на
родителите за ﷻ 29:9.

Безпорядък във вселената, ако имаше
повече от един Бог. 21:23; 23:92.

Хора, които приобщават равни на
Аллах са заблудени. 39:4.

- към личността на Аллах е грешно.
12:41; 112:2,3.

- към качества на Аллах е забра-
нено. 9:113.

Молене за прошка на идолопокло-
ниците е забранено. 9:113.

Хора, които търсят помощ от някой
друг, освен от Аллах, никога няма да
могат да преуспеят. 23:118.

Доволи против ﷻ 27:60 , 66.

Хората си избират други богове освен
Аллах, за да могат те да им бъдат
източници на сила. 19:82.

Слабостта на онези, които си вземат
други богове освен Аллах. 21:24,25.

Аргументи против ﷻ 10:69; 13:34; 16:53;
17:43,44.

фалшивите богове не създават нищо, а
самите те са създадени. 16:21.

фалшивите богове са мъртви. 16:22.

Чвешката природа отхвърля ﷻ 16:54.

(ii)АЛЛАХ, АТРИБУТИ НА

Бдителен (Ал Ракиб), 33:53.

Благотворен (Ал Бар), 52:29.

Ближен (Ал Кариб), 64:19; 34:51.

Блюстител, (Ал Вакил), 3:174; 4:82;
11:13; 17:3; 33:4.

Бърз в разплатата, (Сари ул Хасаб),
13:42.

Бърз в разчистването на сметките (Сари
ула Хасаб), 10:33.

Ваятел (Ал Бари), 59:25.

Велик и несравним (Ал Кабир), 4:35;
22:63; 31:31; 34:24.

Великодушен (Ал Карим), 27:41.

Великодушен и Прощаващ (Васе-

ул Магфирате), 53:33.

Величествен (Ал Мутакабир), 59:24.

Владелец на силата и авторитета
(Ал Кадир), 16:71; 30:55; 64:2.

Властелин на големите възходи (Джул
Муаридж), 70:4.

Властелин на Възмездие (Джу Инти-
кам), 39:38.

Властелин на силите на въздаването
(Дужн Текам), 3:5.

Властелин на Деня на Страшния Съд
(Малике Йом уд Дин), 1:4

Властелин на щедростта (Джил Зоул),
40:4.

Внушаващ молене (Ал Муджиб),
11:62.

Всеблагодатен (Ал Акрам), 96:4.

Всеведущ (Ал Хабир), 4:36; 22:64; 64:9;
67:15.

Всевиждащ (Ал Басир), 4:59; 22:76;
40:21; 57; 60:4.

Всевишен (Ал Алий), 4:35; 22:63; 31:31;
42:5; 87:2; 92:21.

Всевишен (Ал Кахар), 12:40; 38:66;
62:12.

Всевишен (Ал Рафи), 40:16.

Всезнаещ (Ал Алим), 4:36,71; 22:60;
34:27; 59:23; 64:12.

Всеомогъщ (Ал Муктадир), 54:43,56.

Всепоощаващ (Ал Афув), 4:44.

Всеслушаш (Ал Сами), 4:54; 22:64;
24:61; 49:21.

Всецелящ (Ал Шакур), 35:53.

Дарител на безопасност (Ал Мумин),
59:24.

Даряващ живот (Ал Мухин), 21:51;
40:69.

Достатъчен (Ал Кафи), 39:37.

Достоен за хвала (Ал Хамид), 22:65;
31:27; 41:43; 42:29; 60:7.

Другар (Ал Валий), 4:46; 12:102.

Единен (Ал Вахид), 13:17; 38:66; 39:5.

Единен, Повелител на единството
(Ал Ахад), 112:2.

Жив (Ал Хаий), 2:256; 3:3.

Изобретател, автор на живота
(Ал Бадий), 2:118; 30:28; 85:2.

Източник на света (Ал Салам), 59:24.

Изцеляващ (Ал Шафи), 17:83; 41:45.

Истински (Ал Хак), 10:33.

Любящ (Ал Вадуд), 11:19; 85:15.

Милостив (Ал Рахман), 1:13.

Милосърден (Ал Рахим), 1:3; 4:24;
57:97.

Могъщ (Ал Азиз), 4:57; 22:75; 59:24.

Могъщ във всичко (Ал Мукит), 4:86.

Мъдър (Ал Хаким), 4:57; 59:25; 64:19.

Най - добрият даряващ препитание
(Хар ул Разекин), 22:59; 34:40; 62:12.

Най - добрият от създателите (Ах-
сан ул Халикин), 23:15.

Наследник (Ал Варис), 15:24; 21:90;
28:59.

Наставляващ (Ал Хади), 22:55.

Наставляващ на праведност (Ал -
Рашид), 72:3.

Независим и търсен от всеки, (.....),
112:3.

Образовател (Ал Мусавир), 59:25.

Обръщащ се нееднократно със състра-
дание (Ал Таваб), 225:55; 4:65; 24:11;
49:13;

110:4.

Одаряващ с блага (Ал Муним), 1:7.

Опроощаващ греха (Ал Афув), 4:150;
22:61; 58:3.

Охраняващ: Този който охранява спо-
собностите на всички същества.

Очевидна истина (Хакул Мубин),
24:26.

Повелител (Ал Раб), 1:2; 5:28.

Повелител на величието (Ал Джалил),
55:28.

Повелител на възмездие (Ал Мунта-
ким), 3:4; 39:38.

Повелител на Престола (Джул Арш),
21:21; 40:16; 85:16.

Повелител на честта (Ал Маджил),
85:16.

Повтарящ, размножаващ живота (Ал-
Муид), 30:28.

Познаващ Видимото и Невидимото
(Аалем ул Гайбе ва ал Шахадат),
59:23.

Познаващ всички тънкости (Ал Ла-
тиф), 6:104; 12:101; 22:64; 31:17; 42:20.

Покорител (Ал Джабер), 59:24.

Покровител (Ал Мухаймин), 59:24.

Помагаш (Ал Насир), 4:46.

Последен (Ал Ахир), 57:4.

Пращащ смърт (Ал Мумит), 40:69;
50:44; 57:3.

Правител (Ал Вали), 42:5.

Превишаващ всички степенна на величие
(Рафи уд Дараджат), 40:16.

Препитател, велики (Ал Разак), 22:59;
62:12.

Приемащ разкаяние (Кабил е Тауб),
40:4.

Прощаващ греха (Гафер и замбе),
40:4.

Прощаващ най - много (Ал Гафур),
4:25; 44:57; 22:61; 58:3; 60:13; 64:15

Прощаващ най - добре (Ал Гафар),
22:61; 38:67; 64:15.

Първи (Ал Авал), 57:4.

Самодостатъчен (Ал Ганий), 2:268;
22:41; 31:27; 60:7 64:7.

Самодържец (Ал Малик), 59:29.

Самосъществуващ (Ал Куйюм), 40:4.

Свеждащ сметката (Ал Хасиб).
4:7,87.

Светлина (Ал Нур), 24:36.

Свидетел (Ал Шахид), 4:80; 33:56;
34:48.

Свят (Ал Кудус), 59:24.

Силен (Ал Кавий), 22:75; 33:26; 40:23;
51:59.

Силен (Ал Матин), 51:59.

Скрит. Този, чрез когото се извява
скритата същност на всяко нещо (Ал-
Батин), 57:4.

Снизходителен (Ал Халим), 2:266;
22:60; 33:52; 64:18.

Справедлив (Ал Муждим), 60:9.

Строг в наказанието (Шаид ул Икаб),
40:4.

Събиращ човечеството в Деня на
Страшния Съд (Ал Джами), 3:10;
34:27.

Съдия (Ал Фаллах), 34:27.

Съдия, най - велик (Хайр ул Хаке-
мийн), 10:10; 95:9.

Съдия, Мъдър (Ал Хаким), 38:3.

Съзидател (Ал Халик), 36:82; 59:25.

Съвършен гостподин (Намул Маула),
22:79.

Състрадателен (Ал Рауф), 3:31; 24:21.

Увеличаващ средствата за препитание
(Ал Басит), 17:31; 30:38; 42:13.

Унижаващ надменния (Ал Мудхил), 3:27.

Хранеш (Ал Хаджиз), 34:22.

Цар на човешкия род (Малик иннас), 114:3.

Щедър (Ал Васи), 4:131; 24:33.

Щедър, Най – (Ал Вахаб), 3:9; 38:36.

Явяващ се: Този, Чистото съществуване се показва от всяко нещо (Ал Захир), 57:4.

(iii)АЛЛАХ, БЛАГОСКЛОННОСТТА НА

– е неизмерима, 14:37; 16:19.

– Аллах е милосърден към човечеството – 27:74.

(iv)АЛЛАХ, ДРУЖБАТА НА

– за онези, които са внимателни към дълга си – 45:20.

– за онези, които вярват, 2:258.

– достатъчна, 4:46.

– Аллах е пазител на приятелите, 42:10

(v)АЛЛАХ: ПРОСЛАВЯНЕ НА – С НЕГОВАТА ВЪЗХВАЛА

Всяко нещо възхвалява Аллах – 17:45; 24:42; 59:2; 62:2.

Аллах заповядва да го Прославят с Неговата хвала – 33:43; 40:56; 87:2.

Прославяйте Аллах до изгрев слънце, по време на залеза и през нощта – 50:40,41.

Прославяйте Аллах в течение на по – голямата част на нощта – 76:27.

Ангелите прославят Аллах – 2:31; 40:8.

Гърмът прославя Аллах с Неговата хвала – 13:14.

Птиците (т. е. възвишените хора) и планините (т. е. вождовете) рпославят Аллах – 38:19,20.

Планините и птиците (т. е. праведните хора) тържествено празнували хвалата на Аллах заедно с Давид – 21:80; 34:11.

(vi)АЛЛАХ, ОСВЕДОМЕНОСТТА НА

– простира се над небесата и над земята – 2:256.

– за това какво вълнува човешкия ум – 50:17.

– за часа и за всичко, което се намира в утробата – 41:48.

– за тайната и за скритото – 20:8.

– за скритите идеи и откритите слова – 6:4.

– за всеки падащ лист – 6:60.

– за скритите съвещения – 58:8.

(vii)АЛЛАХ, ЛЮБОВТА НА

– към онзи, който вярва в Него – 3:160.

– обезпечава Неговата благосклонност – 27:9.

– се завоюва чрез обръщане към Него – 2:223.

– към твърдите – 2:223.

– към онези, които си изпълняват дълга – 3:77; 9:4,7.

– към онези, които съдят справедливо – 5:43.

– към онези, които вършат добро на другите – 2:196; 3:135,149.

(viii)АЛЛАХ, СРЕЩА С

Онези, които не вярват в – са надменни, 16:23; 25:22.

При – мирските желания изчезват – 26:46 – 52.

(ix)АЛЛАХ, МИЛОСТТА НА

Грешниците могат да получат – 39:54.

– обхваща всичко – 6:148; 7:157; 40:8.

– е безкрайна – 10:59; 39:54; 40:8.

Аллах се е наситил с милости – 6:13,55.

Никой не бива да се отчайва за милостта на Аллах – 39:54.

Човскът е създаден за това да получава – 11:22.

– е за този, който се моли за прошка – 4:11.

(x)АЛЛАХ, ПОМЕНАВАНЕ НА

Спокойствието на духа се постига чрез – 13:29.

Умножаване на смелостта и вярата чрез – 8:46.

Преуспяването се достига чрез – 62:11.

(xi)АЛЛАХ, САМООТКРОВЕНИЕТО НА ХОРАТА ПРЕД

Аллах открива Себе Си чрез Своите избрани слуги – 4:164 – 166.

Аллах се е открил на всеки народ чрез Пратениците Си – 10:48.

Аллах е изпратил Предупредител до всички народи – 35:25.

Аллах открива Себе Си с различни форми – 42:52,53.

И на неверните, също така, им се показват значителни правдиви видения – 12:37, 44.

(xii)АЛЛАХ, МОЛЕНЕТО ЗА ПРОШКА НА

– е средство за преуспяване и сила – 11:53; 71:11 – 13.

– води към постигането на Неговата милост – 4:65.

– защитава от Неговото наказание – 8:34.

(xiii)АЛЛАХ, ЗНАМЕНИЯТА НА

– значи Неговите заповеди – 2:243.

На вярващите е заповядано да се държат надалече от онези, които се надсмиват над – 4:141.

(xiv)В ИМЕТО НА АЛЛАХ, ЗАГУБАТА

– е задължителна – 2:196; 57:8,11; 64:17.

Предупреждение против въздържане от – 2:196; 47:39.

– Трябва да бъде една от най – хубавите за – 2:268; 3:93.

Изгодата от – 64:17,18.

– след победата не е равна на – преди победата – 57:11.

– не трябва да влече след себе си упреци – 2:263, 265.

Аллах умножава милостта си към тези, които губят в името на Аллах – 2:246,262.

Колко трябва да се губи в името на Аллах – 2:220.

За кого трябва да се губи в името на Аллах – 2:216.

Както откритата, така и скритата – 2:275.

Губещите ще преуспеят – 2:4,6.

Благи вести за онези, които търпят – 22:35,36.

Възнаграждението за онези, които търпят – 2:273.

АЛ ААРАФ

Хората на – означава истинските вярващи – 7:47.

АНГЕЛИТЕ

– свидетелствуват за единството на Аллах – 3:19.

Праведните вярват в – 2:178.

Да не вярваш в – значи да се отклониш от правия път – 4:37.

– правят онова, което им заповяда Аллах – 66:7.

– нямат пол – 37:151.

Пришествието на – 6:112; 159; 16:34; 25:22, 23.

и духовете се спускат по повелята на Аллах – 97:5.

– знаят толкова, колкото им е разрешено за знаят – 2:33.

– се отличават един от друг по своите способности и сили – 35:2.

– подпират Престола (т. е. атрибутите на Аллах) – 69:18.

Хранител – 13:12.

Записващи – 82:11 – 13.

АНГЕЛИТЕ, ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА

- (i) Да предават словото на Аллах – 22:76.
- (ii) Да вземат под своя власт душата – 32:12.
- (iii) Да носят наказание на враговете на Пророците – 6:259; 96:19.
- (iv) Да помагат на вярващите и да им предават благата вест – 41:3133.
- (v) Да всяват страх и опасение в сърцата на враговете на Пророците – 3:125.
- (vi) Свидетелствуват за единството на Аллах – 3:19.
- (vii) Гарантират правдата на Пророците – 4:167.
- (viii) Прославят Аллах с Неговата хвала – 39:76.
- (ix) Измолват прошка за тези, които вярват – 40:8;42:6.
- (x) Молят се за това да бъде изпратена благословия за вярващите и за Свстия Пророк – 33:44,57.
- (xi) Пазят записите за хората – 82:11 – 13.
- (xii) Правят вярващите твърди – 8:13.

АНСАРИ (ПОМОЩНИЦИТЕ)

Аллах е доволен от – 9:100
Аллах се е обърнал с милост към – 9:117.

АРАБИТЕ

- до пришествието на Светия Пророкса поднасяли човешки жертвоприношения на идолите – 6:138.
- считали раждането на дъщеря за нещастие – 16:59, 60; 43:18.
- заривали дъщерите си живи в земята – 16:60.
- не признавали благоденствията на Аллаха – 21:37.

БАДР, БИТКАТА ПРИ

Предсказанията относно – в Свещенния Коран – 30:5; 54:45 – 49.

Искането на противника за присъдата в , 8:20.

Знамението в , 3:14.

Божествената помощ в , 3:124; 8:10; 8:18.

Укрепването на мюсюлманите в , 8:12.

Разположение на противниците в , 8:43.

Неверниците тържествено се придвижват към , 8:51, 52.

Взетите военнопленници в , 8:71.

БАЙЯТ (КЛЕТВА)

– на Пророка е , на Аллаха – 48:11.

Пророкът приема – от своите съратници в Худайбия 48:19.

На Пророкът му е заповядано да приема , от жените 60:13.

Думите на – 60:13.

БАЙАТ УЛ ХАРАМ (КААБА)

– е първият дом, основан за човечеството , 3:97.

– е построен като убежище за човечеството , 21:126.

– е мястото на Аврам и поклонничеството е задължително – 3:98.

– е построен като безопасно място – 2:126; 3:98.

– го наричат Кааба – 5:98.

– го наричат също така Масджид ул Харам —17:2.

Пророчеството за безопасността на – в случай на нападение , 52:5,6.

БАНКЕТ (МАЙДА)

Молитвата на Исус за , за неговия народ , 5:15.

БАРЗАХ

След смъртта има преграда, която не позволява завръщането на този свят – 23:101.

БЕДНИТЕ

Грижата за , 69:35; 90:12 , 17; 107; 2 , 4.

БЕСОВЕ (ВИЖ ДЖИНОВЕ)

БИБЛИЯТА

Изопачаването на , 2:80; 5:14 , 16.

БИТКАТА ПРИ

– Ахзаба , 33:11 – 26.

– Бадра (виж БАДР)

– Хунейна – 9:25.

– Хайбара – 33:28.

– Табука – 48:12.

– Ухда , 3:122,123,128,153 – 156.

БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ

Наградата за – 2:262,266.

– изгубва смисъла си след упрек или обида , 2:263 , 265.

Добрата дума и прошката са по – добри от , последвана от упрек или обида , 2:264.

Единствено само добри неща трябва да се дават за , 2:268.

Тайната , е по – добра от явната – 2:272.

Аллах възнагражда онези, които дават за , 2:275.

БЛУДСТВО

– е забранено , 17:33; 25:69.

Наказанието за , 24:3.

БРАК (ВИЖ ЖЕНА)

БРАЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ

Целта на , 30:22.

БРЕМЕ

Носенето на собственото си , 29:13, 14; 35:19.

ВОДА (ОТКРОВЕНИЕ)

– като източник на живота – 11:8; 21:31.

ВОЕННОПЛЕННИЦИ

(виж

ВОЙНА)

ВОЙНАТА

– е пожар, който трябва да се угаси – 5:65.

– е допустима против агресия – 2:191; 22:40 – 46.

– е допустима в защите на свободата и религията – 2:194.

Престъплението е недопустимо в хода на , 2:191,193,194; 16:127.

Войната трябва да бъде приключена, ако противникът е склонен на това, а не поради страхливост – 8:62, 63; 47:36.

Съблюдаването на споразуменията е задължително – 9:4.

Съблюдаването на справедливостта е задължително, независимо от враждебността на , 5:9.

Необходимо е да се опазва безопасността по време на , 8:61.

Необходимостта от осторожност по време на , 3:201.

Необходима е издържливост по време на , 8:17; 8:58.

Загиналите във , в името на справедливостта са мъченици , 2:155; 3:141,170.

Армагедон – 18:48,49,100 , 102.

Мерки за спирането на , 49:10,11.

ВОЕННОПЛЕННИЦИТЕ

– може да се вземат в хода на редовна война – 8:68.

– трябва да бъдат освобождавани доброволно или за откуп – 47:5.

Може да се организира сватба за , 24:33.

Условно освобождаване на , 24:34.

ВЪЗКРЕСЕНИЕ НА МЪРТВИТЕ

Мъртвите не могат да се върнат физически на земята , 21:96; 23:101; 36:32; 39:43.

- означава също така и възраждането на някой народ - 7:58.

Пророците възраждат духовно мъртвите, а не физически мъртвите , 6:37; 8:25.

Исус давал живот на духовно мъртвите , 8:111.

ВЪЗКРЪСВАНЕТО СЛЕД СМЪРТТА

- е безспорен факт - 2:49; 22:8; 23:116; 58:19.

ВЯРАТА (ИМАН)

- се разяснява
- само е недостатъчна - 3:180; 29:3, 4.

Отличие между - и спокойствието на духа - 2:261.

Заповедта на Аллах за , в Аллах и в Пратеника , 3:180; 4:171; 7:159; 59:8; 64:9.

- във всички пророци и в техните книги - 2:137; 29:47.

Възнаграждение за вярата и за пожертвуването на богатство в името на Аллах , 6:11; 64:10.

- в задгробния живот , 2:5.

- идва заедно с добрите дела - 2:26; 18:89; 41:9; 95:7.

Знаменията на Аллах укрепват - 9:124; 33:22,23; 47:18.

- като подход при наказание е неприемлива - 10:52, 53, 91 - 93; 40:86.

ВЯРА (СВЕТЛИНАТА НА)

Аллах извежда вярващите от всякакъв вид тъмнина на светлина - 2:258; 57:13.

ВЯРВАЩИТЕ, ИСТИНСКИ

Техните качества - 2:4 - 6, 166,286; 8:3 - 5,75,76; 9:124; 29:52, 53, 63; 31:5,6; 32:16,17; 42:24; 58:23.

- се държат здраво, благодарение на вярното знание - 12:109.

Аллах е другар на , 2:258; 3:69; 8:20; 47:12.

Аллах поема върху себе си отговорността да помага на - 23:39; 30:48.

Високото положение е за - 9:20; 20:76; 58:12.

- ще получат повече щедрости от Аллаха - 33:48.

Аллах извежда - от тъмнината на светлината - 2:258.

- не знаят що е опасение или мъка - 5:70; 6:49.

Аллах прибавя към наставлението на - 47:18.

- да търсят угодата на Аллах с главната цел на - 9:72.

Преуспяващите са - 23:2 - 12.

Няма да има равнодушие към делата на - 21:95.

На - са обещани очарователни жилища и Градините на Вечността - 9:72.

- се награждават - 30:16.

- получават прошка и почетни възнаграждения - 8:5,75.

За - са подготвени почетни възнаграждения - 33:54.

За - има голяма награда - 4:147; 17:10.

За - има безкрайна награда - 4:19; 84:26; 95:6.

- бързат да вършат добри дела и се нимарат напред заради тях. 23:62.

ГАВРАИЛ

Неверието в - 2:98, 99.

ГОВЕДАТА

- са създадени заради благого на човека - 6:143 - 145; 16:6,67,81; 23:22; 39:7; 40:80,81.

ГОГ И МАГОГ

Гог са жителите на Изтока, а Магог са жителите на Запада - 18:95.100.

Войната между - 18:100.

- ще обхванат целия свят - 21:97.

Вярващите няма да вкусат от наказанието на - 21:101 - 103.

Ислямът ще се възвиси отново след втурването на - 21:98.

ГОЛИАТ

Поражението на - 22:250, 251.

ГРАДИНАТА, ЖИТЕЛИТЕ НА

Наказанието на Аллах се стоварило върху - тъй като те се отказали от Неговите Пратеници - 50:15.

ГРАДОВЕТЕ, МАЙКАТА НА (УМ-УЛ КУРАА)

Мека като - 6:93.

ГРОБ

Духоният -, в допълнение към обикновенния - 80:22.

Предсказанието за откриването на стари гробове през последните дни - 82:5.

Възкресването от гробовете означава духовно възнесение - 100:10.

ДАВИД (ПРОРОК ДАУД)

- се бори за народа на Палестина - 2:252.

- нанася поражение на своите врагове и установява своето царство - 2:252.

Аллах укрепва царството на - 38:21.

- бил назначен за наместник на земята - 38:21.

Аллах възнаградил - с големи знания - 27:16.

Аллах отдал Своето благоволение на - 34:11.

- бил научен на уменията да прави железни ризници - 21:81.

Правенето на ризници от - 34:11,12.

На - са обещани очарователни жилища и Градините на Вечността - 9:72.

- се награждават - 30:16.

- получават прошка и почетни възнаграждения - 8:5,75.

За - са подготвени почетни възнаграждения - 33:54.

За - има голяма награда - 4:147; 17:10.

За - има безкрайна награда - 4:19; 84:26; 95:6.

- бързат да вършат добри дела и се нимарат напред заради тях. 23:62.

Подчиняване на (жителите на) Планините и на Птиците (праведните хора) за да празнуват възхваляването на Аллах заедно с - 21:80; 34:11; 38:19, 20.

Неуспешните опити на враговете на Аллах заедно с - 21:80; 34:11; 38:19, 20.

- и притчата за овцете - 38:24.

- търси прошка от своя Повелител - 38:25.

Молбите на - за прошка не се дължат на извършването на никакви грехове - 38:26.

- и Соломон решават делото с реколтата - 21:79, 80.

Книгата на - не била законодателна Книга - 17:56.

ДАКОИТИ И ГРАБИТЕЛИ

Наказанието на - 5:34.

ДЕЙСТИЯ

Последствията от — 17:14.

ДЕЙСТВИЯ - ДОБРИ И ЗЛИ (Виж ДЕЛА)

ДЕЛА

Светият Пророк имал отличен морал - 68:5.

Светият Пророк бил чудесен пример - 33:22.

Злите — са резултат от невярването в Бъдния Живот - 27:5, 6.

Претеглянето на добрите и злите — 7:9,10.

ДЕЛА, ДОБРИТЕ

- ще бъдат наградени десетократно - 6:161.

- издържат - 18:47.

Основни принципи на — 2:208; 4:75; 5:17; 6:163; 60:2; 92:19 - 22.

Изпълнението на заветите - 2:178; 5:2; 16:92; 17:35; 23:9; 70:33.

Непорочност - 17:33; 23:6 - 8; 24:31, 34, 61; 25:69; 33:36; 70:30 - 32.

Чистоплътност - 2:223; 4:44; 5:7; 22:30; 74:5, 6.

Обуздаване на гнева - 3:135.

Сътрудничество - 5:3.

Кураж или смелост - 2:178; 3:173 - 175; 9:40; 20:73, 74; 33:40; 46:14.

Добро отношение към подчинените - 4:37.

Предписване на добро и забраняване на злото - 3:11.

Свидетелствуване за истината - 4:136; 5:9; 25:73.

Надпревара във вършенето на добро - 2:149.

Хранене на гладните - 76:9; 90:15 - 17.

Прощаване - 2:110; 3:135,160; 4:150; 5:14; 7:200; 12:93; 24:23; 41:35; 42:38 - 41.

Правене на добро - 2:196; 3:135; 5:94; 7:57.

Признателност - 2:153,173,186, 244; 3:145; 5:7, 90; 14:8; 39:8,67; 46:16.

Смирение - 6:64; 7:14,56,147; 16:24,30; 17:38; 28:84; 31:19,20; 40:36.

Справедливост - 5:9; 6:153; 16:91; 49:10.

Свеждане на погледа - 24:31,32.

Добро отношение към съседите - 4:37.

Добро отношение към родителите - 4:37; 17:24, 25.

Търпение - 2:46,154,156,178; 11:12; 13:23; 16:127,128; 28:81; 29:61; 39:11; 42:44; 103:4.

Миротворство между хората - 4:115; 49:10.

Постоянство - 13:23; 41:31 - 33.

Грижа за бедните - 2:84,178,216; 4:9,37; 8:42; 9:61; 17:27; 24:23; 30:39; 51:20; 59:7; 76:9; 90:17.

Чистота - 2:223; 5:7; 9:103, 108; 24:22; 33:34; 74:5; 87:15; 91:10,11.

Добро отношение към роднините - 2:178; 16:91; 30:39.

Искреност - 39:3,4; 98:6; 107:5 - 7.

Самоконтрол - 4:136; 7:202; 18:29; 30:30; 38:27; 79:41,42.

Жертвуване на богатство в името на Аллах - 2:178; 17:27.

Избягване на подозрение - 49:13.

Правдиво изпълнение на повереното - 2:284; 4:59; 23:9; 70:33.

Истината - 4:136; 5:120; 9:119; 17:82; 22:31; 25:73; 33:25, 36, 71; 39:33.

Всеотдайност - 2:208,263; 11:52; 59:10; 64:17; 76:9,10; 92:20,21.

ДЕЛА, ЗЛИ

Прелюбодейство - 17:33.

Надменност - 2:35,88; 4:174; 7:37,41, 49,76,77,89,134; 10:76; 14:22; 23:47; 25:22; 28:40; 34:32 - 34; 38:75,76; 39:60; 40:48, 49; 41:16, 39; 45:32; 46:11, 21; 71:8; 74:24.

Злосвоение - 49:13.

Хвалене - 57:24.

Клеветене - 49:12.

Надсмиване - 49:12.

Отчаяние - 39:54.

Пиене на алкохол - 2:220; 5:91, 92.

Завист - 113:6.

Разточителство - 7:32; 17:27, 28.

Коварството на очите - 40:20.

Следване на онова, за което човек не знае нищо - 17:37.

Комарджийство - 2:220; 5:91, 92.

Горделивост - 17:38; 23:47; 31:19.

Отдаване на неприлични разговори - 23:4; 74:46.

Даване на по - малко от мярката - 83:2 - 4.

Измисляне на прякори - 49:12.

Свидливост - 4:38; 47:39; 57:25; 59:10; 64:17.

Свидливост - 4:38; 47:39; 57:25; 59:10; 64:17.

Вероломство - 4:106, 108; 8:28,59.

Подозрение - 49:13.

Казаване на лъжи - 22:31; 25:73.

Кражба - 5:39.

ДЕН

Един — се равнява на 1000 години - 22:48; 32:6.

Един — се равнява на 50,000 години - 70:5.

ДЕНЯТ НА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

Няма съмнение в — 4:88.

- означава също така и Часа - 20:16.

- на всеки човек - 19:96.

- означава също така ден на падение или крах - 17:52; 40:60; 54:2; 70:43 - 45.

ДЕНЯТ НА СТРАШНИЯ СЪД

Отговор на въпроса какво е това — 51:13 - 15; 82:12 - 20.

ДЕТЕУБИЙСТВОТО

- е забранено - 17:32.

ДЕЦАТА

- не бива да отвличат вниманието по време на молитвата - 63:10.

Да се избиват деца, или да не им се дава образование, или да не бъдат възпитавани така, както подобава, поради опасения от бедност, е забранено - 6:152; 17:32.

Поклонение за чисти потомци - 3:39.

Поклонение за праведност сред потомците - 25:75; 46:16.

Раждането на дъщеря не е причина за страдание на — 16:59, 60.

Наблюдение над — в религиозните дела - 19:56; 20:133.

Добро поведение от страна на родителите към децата - 46:16, 18.

- трябва да се отнасят топло към родителите си - 17:24, 25.

ДЕЦАТА НА ИЗРАЕЛ (БАНИ ИЗРАЕЛ)

Израел е било името на Яков - 3:94; 19:59.

- са се ползували с превъзходство по отношение на другите народи на своето време - 2:48; 2:123.

Непрекъснатите блага на Аллах за — 2:48; 2:123.

Жестокостите на Фараона към — 2:50; 7:142; 14:7; 28:5.

Мойсей беше изпратен да спаси — от тиранията на Фараона - 28:6.

Мойсей призовава Фараона да не причинява повече страдания на — и моли също така за тяхното освобождение - 7:106; 20:48.

Фараонът и неговите вождове обещават да освободят — ако ги облекчат от техните страдания, но нарушили своето обещание — 43:50,51.

Напътствието на Аллах към Мойсей да изведе — от Египет — 20:78; 26:53; 44:24.

Прекосяването на морето от страна на — издаването на Фараона и неговите хора — 2:51; 7:137; 17:104.

Броят на — по времето на извеждането им — 2:244.

Сянката от облаци над —, когато те преминават през Синайската пустиня — 2:58; 7:161.

Желанието на — да се върнат към идолопоклонничеството след като са пресякли морето безопасно — 7:139.

— искат вода от Мойсей, който под Божие вдъхновение удря с жезъла си по определена скала и от нея руква вода — 2:61; 7:161.

Спускането долу на Манна Небесна и на Салва — 2:58.

Мойсей тръгва към планината и в негово отсъствие — започват да се кланят на телеца — 2:52, 94.

Мойсей наказва идолопоклонниците — 2:55.

Изгарянето на телеца — 20:98.

Аллах заповядва на — да заколят една крава — 2:68 — 70.

Желанието на — да ядат зеленчуци и други продукти вместо Манна и Салва — 7:172.

Вождовете на — са застигнати от земетресение — 7:156.

— молят Мойсей да видят Аллах лице в лице — 2:56.

Мойсей нарежда на — да влязат в Палестина, но те отказват — 5:22.

— отхвърлят Знаменния на Аллах и избиват Пророците — 2:62.

— извършват прегрешение по въпроса за Съботата (Сабат) и започват да ги презират като маймуни — 2:66; 7:167.

Пророчеството, че евреите ще страдат до Деня на Страшния Съд — 8:168.

Искането на — за цар, определянето

на Джадун за техен Цар и поставянето им на изпитание чрез рекичката т. е. чрез прекалено богатство — 2:247, 250.

Установяването на царството на — чрез Давид — 2:252.

Дванадесет духовни водачи сред — 5:13.

Пророци и царе сред — 5:21.

— са прокълнати от Исус и от Давид — 5:79.

Изопачване на Книгата от — 2:80.

ДЖАМИЯТА

— е отворена за цялото човечество — 22:26.

Никой не бива да пречи на кланянето на Аллах в — 2:115.

Масджид — е — Харам и Масджид — е, Акса — 17:2.

— която лицемерите построили, за да скрият Абу Амир — 9:107.

ДЖЕХАД (БОРБА В ИМЕТО НА АЛЛАХ)

— се предписа на вярващите — 22:79.

Великият — (т. е. проповядването на Словото на Аллах) — 25:53.

— чрез богатството на човешка — 8:73.

През — човек не трябва да преминава границите — 2:191.

Награда за вярващия, независимо от това дали е станал мъченик или е победител в — 4:75.

Заповедта за — не била само за Светия Пророк, но и за всички вярващи — 4:85.

ДЖИНОВЕТЕ (или БЕСОВЕТЕ)

Аллах е създал — и *иновете*, за да Му се кланят — 51:57.

— са хора, които доминират — 6:129.

ИБЛИС бил от — 18:51.

— са доминиращите, а *иновете* са обикновенните хора — 55:34.

— (т. е. обитателите на планините) под васалството на Давид — 27:40.

— които дошли да посрещнат Светия Пророк били евреи от Назбайн — 46:30.

— които слушали провъзгласяването на Корана били евреи от места извън Мека — 72:2.

Значението на — е, че тъй като са били създадени от огън, те лесно се палят — 15:28.

ДИСКУСИЯТА

— е подходящ начин за — 16:126; 79:47.

ДОГОВОР — 9:4; 7:12, 13.

ДОГОВОРИТЕ

— трябва да бъдат записани — 2:283.

Двама свидетели са необходими за — 2:283.

ДОКАЗАТЕЛСТВО

ДОМ, АНТИЧЕН

Кръгообротът на — 22:30.

ДОМА, ХОРАТА НА

— означава съпругите на Аврам (Абрахам, Ибрахим) — 11:74.

— означава съпругите на Светия Пророк Мохамед — 33:34; 66:5.

Чистотата на — 48:2.

ДОМАКИНСТВО (ДОМАШНО СТОПАНСТВО)

ДОМАШНИЯТ ЖИВОТ

Уединението на — 24:28 — 30.

Смесването на мъжкия и женския пол помежду им е забранено в — 24:31,32; 33:60.

ДУХЪТ

— е милост от Аллах — 4:172.

— значи ангел — 19:18.

Верният — 26:194.

— е в спокойствието — 89:28 — 31.

Самоосъждащият — 75:3.

Бог вдъхва Своя — на човека т. е. човек може да получи божие откровение — 15:30; 21:92; 32:10; 38:73.

ДУЛ КУРНАЙН СИРУС ВЕЛИКИ; ПЕРСИЙСКИ ИМПЕРАТОР

Посочване на — 18:84.

— пристига до мястото на изгряващото слънце и изток (т. е. Белуджистан и Афганистан) и до мястото на заляващото слънце (т. е. до Черно Море) — 18:87, 91.

Построяването на крепостен вал от — 18:96, 97.

ДУША, ЧОВЕШКАТА

— е творение на Аллах — 17:86.

Пречистването на — е спасение — 91:10.

ДЪРЖАВА

Международните отношения — 16:93, 95; 60:9,10.

Правителство чрез консултации — 3:160; 42:39.

Най — подходящите лица да бъдат поставени на власт — 4:59.

Справедливостта като основа на управлението — 4:59, 106 — 108, 136; 5:9; 16:91; 38:27; 42:16.

Подчиняване на властта — 4:60.

Войната, задължителна или позволена — 2: 191 — 194; 4:76; 8:40; 22:40 — 42.

Мир — 8:56 — 64; 9: 1 — 4.

ЕВАНГЕЛИЕТО

Откровението на — 3:4; 5:47, 48.

Описанието на последователите на Светия Пророк в - 48:30.

ЕВОЛЮЦИЯ

Аллах е сътворил човека в различни форми и при различни условия - 71:15, 18.

ЕВРЕИТЕ

- са онези, които са си навлекли гнева на Аллаха - 1:7.

На - им е заповядано да не престъпват границите в религиозните дела - 5:78.

Измяната на - спрямо мюсюлманите в битката при Ахзаба и техния позор - 33:27, 28.

Бързането против Бани Нузайр и тяхното изгнание - 59:3 - 7. ✓

ЕГИПЕТ

Видението на царя на - 12:44.

Народът на - страда от чума - 7:134 - 136.

ЕЗЕКИЯ (ДУЛ КИФЛ)

Разрушаването на Йерусалим от Новохуносор и видението на - за един тон и неговите жители в протегане на сто години - 2: 260.

ЕЗРА

Евреите вземат - за Божи Син - 9:30.

ЕЛИСЕЙ

- бил един от най - добрите - 38:49.

ЕСТЕСТВЕНА РЕЛИГИЯ

Правилната религия е - 30:31.

ЖЕНИТЕ

(i) ВЪОБЩЕ

Духовното равенство на мъжете и жените - 3:196; 33:36; 57:13.

Щедростта на Аллах, че е създал двойки от един и същ вид Мъжете са защитници на жените

(ii) БРАКЪТ: Мъжът И Жената

е постоянно взаимоотношение

Разрешение за женене за четири жени

Еднакво отношение към всички жени

Взаимни права и задължения

Човек, който се бои, че няма да може да се отнася еднакво с всичките си жени, трябва да се жени само за една

Да държиш затворени жените, виновни за лошо поведение

Отношението между мъжа и жената е подобно на отношението между древата и онзи, който я носи

източник на спокойствие един за друг

Благотворителността между мъжа и жената

е обвързващ завет

е задължителен в зависимост от средствата

с идолопоклонници се забранява

Целта на

забранява се предложение за сключване на брак по време на бременност

Насилственото женене се забранява

Жените на които е забранено да се женят

Разведените жени и вдовиците са свободни да се омъжат отново

Жилището на разведените жени и вдовици

(iii) ЗЕСТРАТА

на свадбата се разрешава

Замяна на

Жената може да се въздържа от

(iv) СЪЖИТЕЛСТВО

забранено по време на менструация

забранено по време на периода на уединение в джамията

забранено по време на постите

забранено по време на поклонничеството

Целта на

(v) ПЕРИОДЪТ НА ОЧАКВАНЕ (ИДАТ) ДО НОВОТО БРАКОСЪЧЕТАНИЕ

Събладоуване на

за вдовиците

за разведените жени

за бременните жени

за жените, които не менструират

(vi) РАЗВОД

Процедурата за

подлежащ на отменяне

неподлежащ на отменяне

Мерприятия за децата след

(vii) ПЕРИОДЪТ НА КЪРМЕНЕ

е две години

(viii) ПЕРИОДЪТ НА ВЪЗДЪРЖАНЕ ОТ ЖЕНИ (ИЛЛА)

е максимално четири месеца, след което трябва да последва или помирение или развод

ЖЕРТВОПРИНОШЕНИЕТО

Обрядът на - е назначен за всеки народ - 22:35.

- трябва да се принася само на Аллах - 22:35.

Месото и кръвта на пожертвваното животно не достигат до Аллах, но духът, вдъхновяващ принасянето на жертвата стига до него - 22:38.

ЖИВОТЪТ

е борба с трудностите
тук е само развлечение, а истинският живот е Бъдният Живот

Контраст между настоящият и Бъдният Живот

Човекът е създаден с цел

Водата е източникът на живота

Всичко е създадено по двойки (чифтове)

Еволюцията на човека

ЖИВОТ, ЦЕЛТА НА

е срещата с Аллах

ЖИТЕЛИ В ГРАДИНАТА

Наказанието на Аллах се стоварило върху тях в Градината, защото те се отказали от Неговите Пратеници - 50:15.

ЗАВЕТИ

Изпълнението на - 5:2; 6:92,93.
Отхвърлянето на - 8:59.

ЗАЕМ

Уреждането на - по пътя на споразумението трябва да бъде в писмен вид - 2:283.

Периодът на - трябва да се определи - 2:283.

Присъствието на свидетели на - 2:287.

ЗАКАТ (ВИЖ КЛАНЯНЕ) ЗАЛОГ

е имуществото - 2:284.

ЗАКОН (ШАРИЯТ)

Целта на - е да облекчи бремето на човечеството - 4:29.

ЗАКОНЪТ НА ВЪЗМЕЗДИЕТО (КАСААС)

– охранява човешкият живот – 2:179, 180.

ЗАПИСВАЩИТЕ АНГЕЛИ

– знаят всички постъпки на хората – 82:11 – 13.

ЗАСТЪПНИЧЕСТВО

Никой не може да се застъпва пред Аллах без Негово позволение

Онези, които те призовават наред с Аллах, нямат никаква сила да се застъпват

Светият Пророк може да се застъпва, тъй като той е бил свидетел на истината

Ангелите могат да се застъпват пред Аллах с Негово позволение

Праведно и зло

ЗАХАРИЙ

Милостта на Аллах, оказана на – 3:39 – 42; 19:3 – 12.

ЗЕМЯТА (АЛ АРЗ)

Капацитетът на земята да осигурява храна

Сътворяването на земята и на небесата в протежение на шест периода или интервали от време

Сътворяването на земята е свидетелство за съществуването на Аллах, тъй като тя ще продължи да доставя необходимата храна за човечеството

е била създадена наред с останалите от слънчевата система

се върти около остта си

е кръгла

Пророчеството за разстилането на земята

ЗЕСТРА (Виж ЖЕНИ)

ЗЛОТО

Човешките същества са създадени чисти и имат избора да следват доброто или злото

Забрана на скрито или открито зло
Наказанието за злото трябва да е съразмерно с него

Упорството на неверниците в злото
Съвестта на човека го укорява за злите му дела

Прекаленото зло води до Ада

Доброто тържествува над злото

се прощава чрез покаяние

Омразата към злото е вродена в човека

Следването по стъпките на Светия

Пророк предпазва от зло

Молитвата предпазва от злото

За злото трябва да се даде сметка, когато то е преднамерено

ЗНАНИЯ

Човек със знания е по – добър от човек без такива

дава разбиране

придобиването на знания се насърчава

Пътуване в търсене на

Единствено хората с истински знания се боят от Аллах

Аллах ще издигне онези, които имат знания

Вярващите биват увещавани да придобият религиозни знания

Пророкът увещавал да се моли за повече знания

Пророците са благословени със знания от Аллаха

Пророците са издигнати да бъдат учители на човечеството

Коранът предписва изучаването на природата

Коранът предписва да се изучават условията в различните страни

Коранът предписва изучаването на историята на различните страни

Човек може да управлява силите на природата със знания

ИБЛИС

– отказал да се поклони почтително на Адам – 2:35; 7:12, 13; 15:31.32; 17:62; 18:51; 20:117.

Причината за отказа на – от почтителния поклон била във високомерието му – 2:35; 38:75.

– не бил ангел, а един от бесовете (джиновете) – 18:51.

ИДОЛОПОКЛОННИЧЕСТВО

Причината за

Заповедта на Аллах за въздържане от идолопоклонничество

Народът на Ной имал различни идоли за свои богове

Ной проповядвал единството на Аллах на своя народ, но те настоявали за идолопоклонничество

Народът на Худ бил идолопоклоннически

Народът на Аврам се кланял на идоли

Причини да не се кланям на Лат, Уза и Манат

Безпомощността на идолите

Причини да не се кланяме на фалшиви богове

Всеки Пророк има мисията да ликвидира идолопоклонничеството

Молитвата на Аврам за безопасност от идолопоклонничеството

ИЗВЪНБРАЧНАТА ВРЪЗКА

– е забранена – 17:33; 25:69.

Наказанието за – 24:3.

ИЗКУПЛЕНИЕТО

– било отхвърлено – 6:125.

ИЗМЕННИК

Никаква вреда на религията на Аллах не е причинил онзи, който е станал – 3:145

Обещаващите да вървят по правия път са много повече от онези, които са тръгнали – 5:55.

Никакво мирско наказание няма за – 2:218; 3:87 – 91; 3:145; 4:148; 5:55; 16:107.

ИЗМИВАНЕ ОБРЯДНО

Извършването на – преди салат – 5:7.

ИЗРАЕЛ ДЕЦАТА НА (ВИЖ ДЕЦА)

ИЛИЯ

– бил един от Пратениците – 37:124.

– предупреждава своя народ да не се покланя на идоли – 37:126.

Народът считал – за лъжец – 37:127.

Поколението след него възстановило репутацията му – 37:130.

ИНОК (ПРОРОК ИДРИС)

- бил твърд - 21:86.
- бил правдив човек и Пророк - 19:57.
- бил въздигнат до високо положение - 19:58.

ИСАК

Аврам получил благата вест за раждането на - 11:72; 37:113; 51:29.

Майката на - се изплашила от тази вест - 11:72.

Майката на - удря лицето си заради тази вест и плаче - 51:30.

Аллах надарил - с благодеяния - 37:144.

Аврам и Яков били хора със силни ръце и твърдо виждане т. е. активни и прозорливи - 38:46.

- и Яков били вождове, ръководещи своя народ и получили откровение - 21:73, 74.

ИСЛЯМЪТ

Името Ислям било дадено, за да може неговите последователи да се потопят изцяло в Аллаха

Аллах е дал името Ислям на тази религия

Основните принципи на Исляма

- е пълна религия
 - е единствено приемливата религия
 - е истинската религия на Аллах
- В Исляма няма никаква принуда
Като приема Исляма, човек не прави услуга на никого
Напътствие се намира единствено в Исляма
Никоя друга религия не е по - добра от Исляма
В Исляма няма никакви трудности и изпитания

е здрава опора за хващане
Човек може да се включи в привилегированата група като следва Исляма

е оприличаван на добро дърво
не признава никаква привилегия
предписва доброта и справедливост към неверниците
предписва добро отношение към всички

е същото каквото е и вярата на Ной, Аврам, Мойсей и Исус
Пророчеството за тържествуването на Исляма

Пророчеството за подема на Исляма през първите три века и неговият упадък през следващите десет века

изисква вяра във всички Пророци
Проповядването на Исляма е задължително за всички вярващи

ИСМАИЛ

Истината за - в Корана - 15:55.

- бил най - големият син на Аврам - 37:192.

Сънят на Аврам за убийството на неговия син - 37:103.

- , а не Исак бил избран за жертва - 37:103 - 105, 106.

Под жертва се подразбирало да оставят - без вода и храна в долината на Мека - 37:108; 14:38.

- бил Пратеник и Пророк на Аллах - 19:55.

- бил твърд в обещанията си - 19:55.

- заповядал на своя народ да се моли и да подава милостиня - 19:58.

ИСУС

Мария получила благата вест за раждането на Исус

Изненадата на Мария при благата вест

След раждането на Исус на Мария й било заповядано да пази пост чрез мълчание

- бил роден през сезона, когато

фурмите били зрели

- говорел мъдро през детството си
Мария завежда Исус при нейния народ

- бил Пророк на Израел

Създаване на птиците от Исус (т. е. той давал духовна подготовка на обикновенни човешки същества, които след това се извисили високо в духовната атмосфера)

обявил за чисти слепците и прокажените

дал живот на (духовно) мъртвите
получил знанията на Тора

Евреите не вярвали на Исус, докато неговите ученици вярвали в него

На учениците на Исус било гарантирано откровение

- бил изпратен с ясни знамения и бил подкрепен от Светия Дух

Евреите замисляли да разпънат на кръст Исус но Аллах обещал да го спаси от смъртта на кръста

- бил разпънат на кръста

- не умрял на кръста, а припаднал и бил свален от кръста, докато се намирал в това състояние

Евреите не успели да убият Исус

- отишъл на една висока местност с течащи потоци (Кашмир) след като избягнал смъртта на кръста

- умрял от естествена смърт

Молитвата на Исус за банкет (т. е. светски блага) за неговия народ

- бил роден като Божие слово (пророчество)

Калематуху се използва за Исус и означава 'Знамението на Аллах'

- получил високо духовно положение

- дошъл в изпълнение на пророчествата във Вехтия Завет

- бил слуга и Пророк на Аллах

- бил просто Пратеник на Аллах

- бил увещаващ да си казва молитвата, да дава милостиня и да се отнася добре към майка си

- проповядвал единството на Аллах на своя народ

Онези, които вземат Исус за бог са неверници

Доказателство, че Исус и неговата майка не са били богове

- бил направен от глина

Евреите и християните ще продължат да вярват в смъртта на Исус на кръста

- не е син на Аллах

- бил роден без намесата на баща
Стихове в Свещения Коран, свидетелстващи за смъртта на Исус

ИТАКАФ

Съблюдаването на - 2:188.

ЙЕРУСАЛИМ

Разушаването и възстановяването на - 2:26.

Разрушаването на - от народа на Вавилон - 17:6.

- бил разрушен от римляните - 17:8.

ЙОАН (ПРОРОК ЯХИЯ)

Раждането на Йоан било възвестено от ангелите на Захарий, докато той се молел

- получил името си от самия Аллах

- получил знанията на Тора и давал преценка още от ранно детство

Доброто отношение на Йоан към родителите му

Мир на Йоан в деня на раждането и на смъртта му и в деня, когато той ще бъде отново върнат към живот

ЙОВ (ПРОРОК АЮБ)

Споменаването на - 4:164; 6:85.

- живял в планински район - 38:45.

- бил измъчван от враговете - 38:42.

- получил наставление да се пре-

места - 38:43.

- се среща със семейството си след преселването - 21:85; 38:44.

ЙОНА (ПРОРОК ЮНУС)

Името му било Дунун

- бил един от Пратениците

- бил издигнат над своя народ

Опитите на Йона да пътува с лодка

Лодката попаднала в буря и Йона бил изхвърлен зад борда

Един кит погълнал Йона и след това го изплюл

Над него израстнала тиква

- бил изпратен като Пратеник при сто хиляден народ

Народът на Йона бил осигурен на този свят, защото повярвал в него

ЙОСИФ (ПРОРОК ЮСАФ)

Пророчеството за Светия Пророк в събитията от живота на Йосиф

Предаността на Йосиф към Аллах в детството му и неговото сънуване на верни сънища

Яков съветва Йосиф да не разказва съня си на своите братя

Братята на Йосиф му завиждат (ревнуват)

Братята на Йосиф замислят да го убият

Братята на Йосиф го завеждат в гората и го хвърлят в един дълбок кладенец

Братята на Йосиф излъгват, че един вълк го е изял

е изваден от кладенеца от исмаилски кербанджии, които го продават като роб

- е купен като роб от Азиз от Египет

Жената на Азиз се опитва да прелъсти Йосиф против волята му

Жената на Азиз кани жените от града, които приветствуват Йосиф като ангел

- е хвърлен в тъмница

- получил знание как да тълкува сънища

- разтълкувал съня на царя

- бил освободен от тъмницата и назначен за Главен Ковчезник на Египет

Гладът в Египет и идването на братята и Йосиф при него за зърнени храни

Братята на Йосиф идват два пъти в Египет и довеждат своя брат Бен Ямен (Бенджамин) със себе си

Яков ги поучва да влязат през различни врати на града

Планът на Йосиф да задържи Бен в Египет

- поставя чашата си за пиене в торбата на братята си

прощава на братята си

Прошката на Светия Пророк сравнена с прошката на Йосиф

изпраща ризата си на баща си

Яков отива със семейството си в Египет и Йосиф ги посреща

Последователите на Йосиф смятали, че след неговата смърт никакъв друг пророк няма да се появи повече

КААБА (ВИЖ БАЙТ УЛ ХАРАМ) КАИН

- е син на Адам - 5:28 - 32.

КАМИЛИ

Предсказанието за -, че тях ще ги оставят като средство за транспорт - 81:5.

КАУТАР (ИЗОБИЛИЕ НА ДОБРОТО)

Светият Пророк бил одарен с - 108:2.

КЛАНЯНЕ (ПОКЛОНЕНИЕ И МОЛЕНЕ)

Целта на кланянето

(i)САЛАТ (НИМАЗ ИЛИ ЗАДЪЛЖИТЕЛНА МОЛИТВА)

Задължително кланяне

Обредно измиване за молитва

Пози за молитва

Време за молитва

Съблюдаване на молитвата

Наблюдаване над молитвата

Когато молитвата може да бъде скъсена

форма на молитвата пред лицето на врага

Молитвата в петък

Тахаджуд (молитвата призори)

Молитвата предпазва от лошо поведение

Постоянството в молитвата

Пренебрегването на молитвата се осъжда

Увещаване на другите да се молят

Молене заедно с другите

Молене по приличен начин и в състояние на чистота

Аллах се грижи за онези, които са постоянни в молитвите си

(ii) ПОСТЕНЕ

се предписва през месеца на Рамадана

разрешение за неспазване на постенето

Изкупление за непостене

(iii) ПОКЛОННИЧЕСТВО (ХАДЖ)

- е задължително за всеки мюсюлманин, който може да си позволи да направи пътуването

Напътствията относно поклонничеството

Наказанието за онези, които пречат на хората да влязат в Свещената Джамия

На Аврам му било заповядано да обяви поклонничеството на целия човешки род

Целта на поклонничеството

(iv) ЗАКАТ (ДОБРОВОЛЕН ДАНЪК)

- е предписан на всеки

Целите на данък Закат

Изплащането на Закат

КЛЕВЕТАТА

- е забранена - 24:5; 24:27; 104:2.

КЛЕТВИТЕ

Аллах няма да ви търси сметка за празни - 2:226.

Пазене на - 5:90.

Изкупване на - 5:90; 66:3.

- не трябва да се престъпват - 16:92.

- не трябва да се използват като средство за измама - 16:93, 95.

- за въздържание от жените - 2:227, 228.

КНИГИТЕ

Пророчеството за разпространението на - 81:11.

КНИГАТА, ХОРАТА НА (АХЛ Е КИТАБ)

- не могли да се поправят без пришествието на Светия Пророк - 97:2 - 4.

- се отнася за евреите и християните - 4:154, 172.

- са призовани към единство - 3:65.

- ще продължат да вярват в смъртта на Исус на кръста - 4:160.

КНИГИТЕ, МАЙКАТА НА (УМ УЛ КИТАБ)

Свещеният Коран е - 3:8; 13:40; 43:5.

- е възвишена Книга, пълна с мъдрости - 43:5.

КОВЧЕГЪТ

На Ной му било заповядано да построи - 11:38; 23:28.

Мойсей бил поставен в - от майка си и оставен в реката - 22:6.

- бил върнат от Бани Израел - 2:249.

КОМАРДЖИЙСТВО (Виж ЗЛИ ДЕЛА)

КОРА (КУАРУН)

- бил от Бани Израел - 28:77.

- високомерието на - към Бани Израел - 28:77.

- бил пазител на съкровищницата - 28:77.

Високомерието на - и неговото наказание - 28:79 - 82.

КОРАНЪТ

СВЕЩЕНИЙТ КОРАН

Целта на постепенното откриване на Свещения Коран

Търсене на убежище при Аллах преди рецитирането на Корана

Рецитирането на Корана трябва да се слуша с внимание

Отменяне на предишните заповеди - също се нарича и Книгата

- се нарича чисто свято писание, съдържащо вечни заповеди

Божествено обещание за опазване на Корана

- дава благи вести и предупреждава

- е увещание за онези, които се боят от Аллах

- е откровение от Създателя на небесата и земята

- е добре запазена Книга

- прави разлика между истина и неистина

- е споменат в Светите Писания на другите Пророци

- е лечение и милост з вярващите

- говори на всяко равнище

- непрекъснато предписва наблюдение, размишление, използване на разума и разбирането

- постоянно увещава поменавање на Аллах чрез:

(i) Наблюдение

(ii) Размишление

(iii) Медитация

(iv) Използване на разум и разбиране

(v) Търсене на знания

(vi) Размисляне над интелектуални проблеми

(vii) Подхранване на духовно виждане

(viii) Благодарност към Аллах

Възражение защо Коранът не е бил открит наведнъж

Възражение защо една написана Книга не е била изпратена направо от небето

Възражение защо Коранът не е бил открит чрез някой велик човек

- съдържа стихове с решителен смисъл и стихове, които се поддават на различни тълкувания

- дава нови истини и свежи напътствия през всеки век и на всички равнища

Съратниците на Светия Пророк били възвисени от Корана

- е широко четена книга

- е Светлина и ясна Книга, напътстваща по пътя на мира и покоя

Лъжата никога няма да се приближи до Корана

Всеки, който реши да върви по правия път може да получи съществена полза от Корана

- е почитана и добре пазена Книга

- е решителна и определна

- включва всички основни заповеди

- е Божествено охраняема

- възпира търсенето на регулирането на всичко посредством Божествена заповед

- е свободен от всякакво съмнение

- е лекуващ

- излага всичко, което е необходимо на човечеството за пълно осмисляне на живота и осигурява напътствие и милост за онези, които са покорни

- предписва кланяне на Аллах

Мъдростта, събрана в Корана е неизчерпаема

- е най - добрият инструмент за пропагандиране на истината

- е несравним и нищо не може да се мери с него

- бил открит през една благословена нощ

Търсенето на убежище при Аллах против зли внушения, преди рецитирането на Корана

КОРАНЪТ ПРОРОЧЕСТВАТА НА СВЕЩЕНИИЯ

Изселването на Светия Пророк от Мска и завръщането му там

Битката при Бадр и победата за мюсюлманите

Битката при Ахзаб

Арабските народи приемат Исляма

Византийците надделяват над персийците, а след това мюсюлманите пък надделяват над тях

Евреите окупират Палестина

Мюсюлманите окупират отново Палестина

Появата на Гог и Магог и събитията след това

Откриването на Суецкия и Панамския канал

Огромни кораби плуват по морето

Унижението на евреите

Хората на Книгата приемат Исляма

Развитие на транспортните средства

Взривяването на планините т. е. големите царства

Космически лъчи и ядрени бомби

Събирането на животни в зоопаркове

Сближаването на народи и нации

Раздаването на криминално право

Увеличаване публикациите на книгите

Прогресът на геологията, минералогията и астрономията

Отделянето от Земята и достигането до други планети

Отварянето на гробове

Увеличаване на греха

Разпространението на атеизма

Възхода на Исляма след неговия упадък

Войни и земетресения

Земята открива своите съкровища

Знаменнията за Последните Дни

Откриването на нови страни и континенти

Земята отдава скритите си съкровища

Закрилата на Корана от страна на Аллах

Разпространението на Исляма след преселението

Световните войни и събирането на народите заедно

Унищожаване на атомните сили

КРАЖБА

Наказанието за - 5:39.

КРЪЩЕНИЕ БОЖЕСТВЕНО

Покана да се приеме религията на Аллах - 2:139.

КУРАЙШИТИ

- са запазени от интригите на Абрах - 106:2 - 5.

ХАТАМ Е НАБУВАТ (виж ХАТАМ Е НАБУВАТ)

ЛАЙЛА ТУЛ КУАДР (НОЩТА НА СЪДБАТА)

Значението на - 97:2 - 6.

ЛИХВА (РИБА)

- е забранена - 2:276, 277, 279 - 281; 3:131; 30:40.

Забраняването на - 2:276, 277, 279; 3:131.

- не помага за истинско благоденствие - 30:40.

Предупреждение за злите последници от вземането на - 2:280.

ЛИЦЕМЕРИТЕ

се опитали да насъскат Преселниците против Помощниците и после и двата вида против Светия Пророк

-намират недостатъци на Светия Пророк

-подбуждат неверниците

-опитват се да сплашат мюсюлманите

имат болни сърца

създават безредици

Водачите на лицемерите са Сатани

Оправданията на лицемерите

-всъщност не вярват, но се преструват, че вярват

Двете лица на лицемерите

Двойнствената политика на лицемерите

Мъчително наказание предстои на лицемерите

- си вземат неверниците за приятели

ЛОВ

Законно е да се яде онова, което хищни птици и зверове, обучени от вас са ловували или са хванали за вас - 5:5.

ЛОТ (ПРОРОК ЛУТ)

- бил един от Пратениците

- се споменава наред с Аврам и Исмаил

-вярвал на Аврам и се преселил заедно с него

Злите пътища на народа на Лот предупреждава своя народ да престанат със злите си дела

Народът на Лот му забранява да приема непознати

Народът на Лот го отхвърля и заплашва да го заточи

Народът на Лот иска наказание

Молитва на Лот

Предупреждението за изстребването на народа на Лот

Лот е развълнуван от пристигането на пратениците

Народът на Лот го посещава при пристигането на пратениците

На Лот му е заповядано да напусне града през нощта

На Лот му е казано да не обръща поглед назад

Народът на Лот е смачкан от каменен дъжд

Отхвърлянето на Лот означавало отхвърлянето на всички пророци

Неверниците са като жените на Ной и Лот

На Лот му била дадени мъдрост и знание и той бил праведен.

ЛОТЕ - ДЪРВОТО НА ПРЕДЕЛА
(СИДРА ТУЛ МУНТАХАА]

Споменаването на - 53:15.

ЛУНАТА

и нейните фази

Луната система в Исляма

Луната получава светлина от Слънцето

Полумесецът

Луната се свързва с Реформаторите, които следват Светия Пророк (т. е. слънцето) и получават светлината си от него

-символизира силата на арабите

Изчисляване на времето по луната

Пророчеството за затъмнението на слънцето и на луната по време на пришествието на Мехди

МАЙКАТА НА ГРАДОВЕТЕ

Мека като - 6:93.

МАРИЯ

Коранът споменава истинските събития в живота на Мария

Семейството и раждането на Мария

Захарий бил настойник на Мария

Аллах ѝ подсигурил всичко

Набожността, непорочността и високото положение на Мария

Мария била правдива

Мария била избрана от Аллах

Посещението на ангела в образа на мъж било видение

МЕКА

Мека се нарича Мека поради изобието на блага

се нарича също така и Балад ал Амийн т. е. градът на сигурността

Молитвата на Аврам за Мека и нейната сигурност

Мека е превърната в Свещен Град

Пророчеството за завръщането на Светия Пророк в Мека след изселването му от там

Необходимите усилия за завръщането в Мека

Пророчеството за завръщането на Светия Пророк в Мека след изселването му от там

Необходимите усилия за завръщането в Мека

Пророчеството за сигурността на Мека

Пророчествата относно бъдещето на Мека

Възраженията на евреите и покоряването на Мека

Пророчеството за покоряването на Мека

МЕНСТРУАЦИЯ

Прочистване от - 2:223.

МЕСЕЦИ, ДВАНАДЕСЕТТЕ

Числото на - 9:36.

Свещените месеци - 2:195; 9:36.

МЕСЕЦЪТ НА ХАРАМ

Святостта на - 2:218.

МЕСИЯТА

- бил слуга на Аллаха - 4:173.

МИГРАЦИЯ (виж ПРЕСЕЛЕНИЕ В ИМЕТО НА АЛЛАХ)

МИДИЙЦИ

Медиан и неговите жители - 7:86; 9:70; 11:85.

МИЛОСТИНЯ

Наградата за - 2:262, 266.

- се превръща в нищо, когато е последована от упрек или обида - 2:263 - 265.

Доброто слово и прошката са по - добри от - след която следва упрек или обида - 2:264.

За - трябва да се дават само добри неща - 2:268.

Скритата - е по - добра от откритата - 2:272.

Аллах възнагражда онези, които дават - 2:275.

МИР

Да се молиш за мир от слабост е забранено - 47:36.

Когато противникът е склонен към -, вие също така трябва да отговорите на това с - 8:62.

МИРАЖ

Светият Пророк на два пъти виждал видението на - 53:14.

Няма никаква невярност във видението на - 53:18.

– на Мойсей – 18:61 – 63.

Пророкът Мохамед яздил във видението на – от Масджид е Харам до Масджид ал Акса –

– бил ясно видение – 17:61.

МНОГОЖЕНСТВО ИЛИ МНОГОБРАЧИЕ

Разрешение за – 4:4.

Равенството между жените – 4:4,

Пренебрежението към една и предпочитанието към друга не се разрешава – 4:130.

МОЙСЕЙ

Коранът предава истинските събития в живота на Мойсей

Целта на пришествието на Мойсей е да освободи евреите от жестокостите и робството на Фараона и да подхранва техния прогрес

Раждането на Мойсей и оставянето му в ковчег в реката

Дъщерята на Фараона изважда Мойсей от реката

Мойсей се отказва от кърмачки и се върнат на майка си

На Мойсей му е дадена мъдрост и знание

Мойсей поразява Копт с пестник и причинява смъртта му

Мойсей се разкайва

Вождовете на народа на Фараона се съвещават заедно да убият Мойсей и той е предупреден

Мойсей се преселва в Мидиян

Мойсей помага на две жени да напоят стадата си на кладенеца в Мидиян

Мойсей получава предложение за женитба при условие, че остане в Мидиян осем години на служба в семейството

–се връща от Мидиян със семейството си

–забелязва огън близо до планината Синай

–вижда жезъла си превърнат в змей и се уплашва

–вижда как ръката му побелява без да го боли

–показва девет Знамения на Фараона

–моли Аарон да бъде назначен за негов промошник

–На Мойсей и Арон им е заповядано да отидат при Фараона

–и Арон проповядват на Фараона

–има спор с Фараона

Фараонът иска Мойсей да му покаже Знамение

–показва своите Знамения

Фараонът вика своите магьосници, които отправят предизвикателство към Мойсей

Истина за фокусите на магьосниците

Магьосниците признали поражението си и повярвали в Мойсей и неговия Бог

Фараонът решава да убие Мойсей, който научава за това

Наказанието за народа на Фараона Народът на Фараона се моли за отменяне на наказанието

Поради страха си от Фараона само малцина младежи повярват в Мойсей

–нарежда на своя народ да изградят къщите си обърнати една към друга

–се моли за наказание на Фараона и на неговия народ

–и неговият народ пресичат морето при отлив

–Фараонът преди да се удави казва, че вярва в Бога на Мойсей

–бил призован за чтиридесет дена на Планината

–видял духовна гледка на планината

–иска да види Аллах лице в лице

Аллах говори на Мойсей и му дава скрижалите

–се завръща при своя народ до планината

–нарежда на Бани Израел да влезе в

Свещената Зея; техният отказ и тяхното наказание

–нарежда на Бани Израел да заколят една крава

Миражът на Мойсей и срещата му със Светия Пророк Мохамед

Лъжливите обвинения против Мойсей

МОЛИТВА (виж КЛАНЯНЕ ИЛИ ПОКЛОНЕНИЕ)

Необходимостта от Молитва

Молитвата се отправя единствено към Аллах

–на човек в беда се чува

Обещанието на Аллах да отвърне на молитвата на своя народ

Дори и делото да е добро, молитвата за него трябва да продължи

–научена от Аллах поглъща Неговите благословии по – добре

Молителят трябва да търси добро и на двата свята

Предложи молитва на Бога и бъди упорит в нея

Пренебрегването на молитвата води до гибел

МОЛИТВИ В СВЕЩЕНИЯ КОРАН

Напътствие по правия път

–за мир и провизии

–за приемане на молитвата и да бъдеш научен как да се молиш (молитвата на Аврам и Исмаил)

–търсене на добро тук и в Бъдния Живот

МОНАШЕСТВОТО

– не е предписано от Аллах, а е самоналожено от християните – 57:28.

МОРАЛНИ УЧЕНИЯ (виж ДЕЛА)

МОРЕТА, СЛИВАНЕТО НА

– означава края на ерата на Мойсей и началото на ислямската ера – 18:61.

МОХАМЕД

Мохамед Светият Пророк

Мохамед Жените на

Мохамед съратниците на

МЪДРИТЕ

Черти на – 13:20 – 25.

МЪРТЪВЦИТЕ

Никога не се завръщат в този свят – 2:29; 21:96; 23:100,101; 39:59,60.

Духовно – могат да бъдат възкресени и на този свят – 8:25,43.

МЪЧЕНИЦИТЕ

– живеят вечен живот – 3:170.

МЮСЮЛМАНИТЕ

Да се надпреварват един друг във вършенето на добри дела е целта на – 2:149

– се отнасят с отвращение към войната – 2:217.

– са най – доброто хора, защото са създадени за доброто на човечеството – 3:11.

На – им е забранено да воюват в Свещения Месец, но те могат да се четиридесет от агресия – 2:218.

На – им е заповядано да се държат по – надалече от неверниците – 3:29.

НАГРАДИ И НАКАЗАНИЯ

Основания за – 4:41,79.80; 6:161

НАКАЗАНИЕ

НАРОДИТЕ (НАЦИИТЕ)

НАСЛЕДСТВОТО

НАСТОЙНИЧЕСТВО

Настойникът действа вместо своето протеже - 2:283.

Настойникът в случай на малолетни или лица слаби в главите - 4:6,7

НАЧАЛО

НЕБЕ

НЕВЕРИЕ

НЕВЕРНИЦИ

НЕЩАСТИЯ (БЕДИ)

Целта зад - 2:156 - 158.

НОЙ

НУЖДАЕЩИТЕ СЕ И БЕДНИТЕ

Гражата за - 51:20; 90:15 - 17.

Краят на онези, които не се грижат за - 107:4.

ОБЛАЦИТЕ

Аллах издига - 13:13.

Осигуряване на вода на земята чрез - 15:23.

Аллах изпраща -, когато на Него Му е угодно - 24:44.

Дъжд, градушка и напояване на огромни площи - 24:44; 30:49 - 51.

Дъждът от - като доказателство за съществуването и единството на Аллах - 2:165.

ОБРЯДНО ИЗМИВАНЕ (ВИЖ ИЗМИВАНЕ)

ОБЩНОСТ ДУХОВНА

Хората, включени в - са благословени - 4:70, 71.

ОГЪН

- означава война - 5:65.

Мойсей вижда - във видение на връщане от Мидиян - 20:11; 27:8; 28:30.

Притчата за - във влажно дърво - 36:81; 56:72 - 74.

Бездимният - в последните дни - 55:36.

ОКЕАНИ

Пророчеството за сливането на - 55:20, 21.

Пророчеството за огромни кораби плаващи по - 55:25.

ОПОЗОРЯВАЩА РЕЧ ИЛИ ПОЗОРЯЩА РЕЧ

- преследва онези, които я слушат крадешком - 15:19; 37:11; 72:10.

ОПИЯНЯВАЩИ СРЕДСТВА

- са забранени - 2:220; 5:91, 92.

ОРБИТИ

Движението на - в техните сфери - 21:34.

ОСИНОВЯВАНЕ

Осиновените синове не се признават - 33:5.

ОТКРОВЕНИЕ

ОТСТЪПНИЦИ

Никаква вреда не може да бъде причинена на Аллах от някой, който е станал - 3:145.

Обещание за напътствие на голям брой хора вместо някой, който е станал - 5:55.

Никакво мирско наказание за - 2:218; 3:87 - 91; 3:145; 4:138; 5:55; 16:107.

ПЛАНИНАТА СИНАЙ

- свидетелят на - 52:2; 95:3.

- и нейните маслини - 23:21.

ПЛАНИНИТЕ

ПОДЧИНЕНИЕ И ПОКОРСТВО

ПОЕТ

Мохамед не е бил - 36:70; 69:42.

Характерни черти на поетите - 26:226 - 228.

ПОМОЩНИЦИ (АНСАРИ)

Аллах е доволен от - 9:100.

Аллах се обръща с милост към - 9:117.

ПОСТЕНЕ (ВИЖ КЛАНЯНЕ ИЛИ ПОКЛОНЕНИЕ)

ПРАВАТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

- и задълженията, произтичащи от тях - 4:37 - 41; 17:24 - 40; 25:64 - 73.

ПРАВЕДНОСТ (ТАКВА)

Постигането на - чрез кланяне на Аллах - 2:22.

Какво представлява - 2:178.

Убиването на зли желания чрез набожност и - 2:55.

ПРАВИЯТ ПЪТ

Молитва за - 1:6.

Пророкът Мохамед следвал - 6:162; 36:5; 43:44.

Пророкът Мохамед напътствува по - 14:2,3; 23:74,75; 42:53.

Коранът напътствува по - 5:17.

ПРАТЕНИЦИ ИЛИ ПОСЛАНИЦИ (ВИЖ ПРОРОК)

ПРЕДОПРЕДЕЛЕНОСТ

ПРЕЛЮБОДЕЙСТВИЕ

ПРЕСЕЛЕНИЕ В ИМЕТО НА АЛЛАХ

Този, който се преселва в името на Аллах ще получи изобилие - 4:101.

ПРИЗОВАВАНЕ НА АЛЛАХ

ПРИРОДАТА РАЗНООБРАЗИЕТО НА

Знамения за - 13:4,5.

ПРИРОДАТА ХАРМОНИЯ В

В природата няма никакво несъответствие или славост - 67:4,5.

ПРИТЧИ ИЛИ УПОДОБЛЕНИЯ

ПРОРОЦИ

ПРОРОЧЕСТВА ОБЩИ

ПРОРОЧЕСТВАТА В СВЕЩЕННИЯ КОРАН (ВИЖ КОРАН)

ПРОСЕНЕ

- не се приема - 2:274; 4:33.

ПРОШКА ИЛИ ПРОЩАВАНЕ

Наградата за - при обида е у Аллах - 42:41.

ПУРДА (ВОАЛ ЗА ЖЕНИ)

Указания за - 24:31, 32 - 61; 33:60.

Разрешаване на стариците да не носят - 24:61.

Периоди на Усамотеност - 24:59.

ПРЯКОРИ

Наричането с - един друг е забранено - 49:12.

РАВЕНСТВО

Всички вярващи са братя - 3:104; 49:11.

Принадлежащите към човешкия род са равни - 49:14.

РАЗВОД (виж ЖЕНИ)

РАЗКАЯНИЕ

РАЗКОЛ

Злините на - 3:104,106; 8:47.

РАЗПЛАТА

РАЗПЛАТА; ЗАКОНЪТ НА (КУЛ-САС)

- запазва човешкия живот - 2:179, 180.

РАЙ

РАЙ ОТЛИЧИТЕЛНИ ЧЕРТИ НА

РАЙ; ВЛИЗАНЕТО НА ХОРАТА В

РОБИ

Даването свобода на - е много добродетелно - 2:178; 4:93; 5:90; 9:61; 90:14.

РОДИТЕЛИ

Предписва се добро отношение към - 17:24; 29:9; 31:15.

Предписва се молитва за - 17:25.

Послушание на - във всичко, освен в "ширка" се предписва - 29:9.

САБА; ЦАРИЦАТА НА

- и Соломон - 27:23 - 45.

САБА; НАРОДЪТ НА

Знамение за - 34:16 - 22.

САЛИХ; ПРОРОК

- бил изпратен при племето Тамуд - 7:74; 11:62; 27:46.

Името на народа на - било Асахабул Хиджир - 15:81.

- увещавал своя народ да поиска прошка от Аллах - 11:62.

Девет пакостници в града на - 27:49.

Планът да бъде убит - през нощта - 27:50.

Знамението с камилата за народа на - 7:74; 11:65; 26:156.

Народът на - осакатил камилата - 7:78; 26:158.

Народът на - бил наказан заради прегрешението - 7:79,80; 11:68.

Народът на - го обвинил, че е омагьосан или че е действувал в името на някой друг - 26:154.

Да не се вярва на - значело да се отхвърлят всички Пророци - 26:142; 54:24.

САЛААТ (виж КЛАНЯНЕ)

САМИРИ

- дал един телец за поклонение след като Мойсей отишъл при планината - 20:89.

Мойсей разпитвал - за неговото поведение - 20:96.

- се отвърнал от покорството - 20:97.

Наказанието на - 20:98.

САМОСТОЯТЕЛНОСТ (виж УЕДИ-НЕНИЕ)

САТАНАТА

САУЛ (ЦАР ТАЛУД)

- бил определен за цар - 2:248.

Съратниците на - били поставени на изпитание чрез реката - 2:250.

САФА И МАРВА

- са Знаменията на Аллах - 2:159.

СВЕТИЯТ ДУХ

Исус бил подкрепен със - 2:88.

- се спуска от Аллах с истина и укрепва вярващите - 16:103.

СВЕЩЕНАТА ЗЕМЯ

- т. е. Палестина - 5:22.

Бани Израел не се подчинил на Мойсей и затова бил изгонен от - 5:27.

Евреите ще бъдат събрани заедно в - в последните дни - 17:105.

- в крайна сметка ще принадлежи на мюсюлмните - 21:106 - 113.

СВИДЕТЕЛИТЕ

Изискването за двама мъже свидетели или един мъж и две жени за по - лесно запазване на свидетелствуването - 2:283.

Завещанието се удостоверява от двама - 5:107 - 109.

СВИДЕТЕЛСТВО

СВИДЛИВОСТ

- е забранена - 3:181; 4:38.

СВИНЯ; МЕСОТО НА

- е забранено за ядене - 2:174; 5:4; 6:146; 16:116.

СИНОВЕТЕ НА БОГА

Доктрината за - е осъдена - 2:117; 6:101,102; 10:69; 18:5,6; 9:36; 19:91 - 93; 23:92; 37:150 - 160; 39:5; 112:2 - 4.

СИРАЦИТЕ

СИРУС; ВЕЛИКИЯТ ОТ ПЕРСИЯ (виж ДУЛ КАРНАЙН)

СКАЛАТА ЖИТЕЛИТЕ НА

Наказанието на - 15:81 - 85.

СКРИЖАЛИ; ДОБРЕ ЗАПАЗЕНИ

Свещеният Коран се съдържа в - 85:23.

СКРИЖАЛИТЕ НА МОЙСЕЙ

- съдържащи напътствия по всички въпроси - 7:146.

- били хвърлени от Мойсей в яда му и взети от него, когато гневът му преминал - 7:151,155.

СЛОНОВЕТЕ; НАРОДЪТ НА

- били ордите на Абраха, Абисинският губернатор на Йемен, който дошъл да завладе Мека - 105:2.

СЛУГИ НА МИЛОСТИВИЯ АЛЛАХ

СЛЪНЦЕТО

СМИРЕННОСТ

Отвърщането от другите горделиво или вървенето надменно по земята е забранено - 31:19.

На вярващите е предписано да спазват - 31:20.

СМОКИНЯТА

- се отнася за Адам и за факта, че човешкият ум е създаден по образ и подобие на Аллах - 95:2

СМЪРТ

СМЪРТТА; ЖИВОТ СЛЕД

СОБСТВЕНОСТ (ИМОТ)

- е средство за придвижване - 4:6.
- не трябва да се придобива незаконно или несправедливо - 2:189; 4:30.

СОЛОМОН

СПАСЕНИЕ

Обещанието за - на вярващите - 2:6; 19:73.

Лицето, което получи - е обичан от Аллах и има покой - 3:32; 89:30, 31.

- чрез молитва - 2:187.
- от злото - 8:30.
- чрез пречистване на душата - 91:10.

- чрез търсене на прошка и следване на напътствията - 3:136; 39:54 - 56.

- е вечно - 11:109; 18:109; 95:7.

Вярата във всички открити Книги е необходима за - 2:5.

СПЛЕТНИЧЕНЕ

- е забранено - 24:24 - 27.

СПОР ИЛИ ПРОТИВОРЕЧИЯ

СПОРЕНЕ

Правилният метод за - 16:126; 79:47.

СПРАВЕДЛИВОСТ

На вярващите се предписва да действуват справедливо - 5:9.

СПРАВЕДЛИВОСТ; РАЗДАВАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНАТА

Задължението за юридическо решаване на споровете - 4:66.

Решението на съдията трябва да бъде прието - 4:66.

Налагане на - 4:136; 5:9.

СТРАШНИЯТ СЪД, ДЕНЯТ НА (ВИЖ ДЕН)

СЪБОТА (САБАТ)

Спазването и нарушаването на - от евреите - 2:66,67; 4:48,155; 7:164; 16:125.

СЪВЕТЪТ

- е необходим при всички важни административни въпроси - 3:160; 42:39.

СЪГЛАШЕНИЯ (ВИЖ ЗАВЕТИ)

СЪЗДАВАНЕ (СЪТВОРЯВАНЕ)

СЪЗДАВАНЕ; ДУХОВНОТО

- както и това на тялото е постепенно - 22:6,7.

За всеки етап на физическо създаване има и етап на - 23:13 - 18.

СЪЗДАВАНЕТО (СЪТВОРЯВАНЕТО) НА ВСЕЛЕНАТА

- не е било безцелно - 21:17, 18.

- било в съответствие с изискванията на мъдростта - 15:86; 39:6; 46:4.

Всичко във вселената е координирано и синхронизирано и в нея няма нито безредие, нито раздор, нито несъответствие - 67:2 - 5.

Вселената е подчинена на човешка - 14:33 - 35; 16:11 - 15; 45:13, 14.

СЪЗДАВАНЕТО НА ЧОВЕКА (ВИЖ ЧОВЕК)

СЪПРУГ И СЪПРУГА (ВИЖ ЖЕНИ)

СЪРАТНИЦИТЕ НА МОХАМЕД (ВИЖ МОХАМЕД)

СЪРЦЕ

Воал на - 18:58.

Слепотата на - 22:47.

Запечатването на - 30:60; 40:36; 42:25; 63:4.

ТАБУК; ЕКСПЕДИЦИЯТА ДО

Мюсюлманите били увещавани да тръгнат на поход срещу - 2:41.

Дължината на пътуването до - 9:42.

ТАГУТИ

- са престъпници, които прехвърлят всички граници и трябва да бъдат отбягвани - 2:257, 258; 4:52, 61, 77; 5:61; 16:37; 39:18.

Осъждането на доктрината за - 4:172; 5:74.

ТРЪБА

Звученето на - 6:74

ТЪРГОВИЯТА

- е законна - 2:276; 4:30.

- не бива да отклонява вниманието от Молитвата или Поменането на Аллах - 9:24; 24:38; 62:12.

- която е най - доходна - 61:11 - 14; 35:30, 31.

Вземането на греховното вместо напътствие е напразно - 2:17.

УБИЙСТВОТО

- е забранено - 17:34; 25:69.

Законът за възмездие на - 2:179.

УКРАСЯВАНЕТО

- е забранено на всеки човек - 2:13; 3:1,5; 7:32.

УПОРИТОСТ

УПРАВЛЕНИЕ (ВИЖ ОБЩЕСТВЕНИ)

УХАД

Битката при - 3:122, 123.
враговете се завърнали в Мека разбити - 3:128.

УЧЕНИЦИТЕ (ПОСЛЕДОВАТЕЛИ)

- на Исус наричани помощници на Аллах - 3:53.

ФАРАОНЪТ

Коранът утвърждава, че тялото на - било запазено - 10:93.

Проклятието върху народа на Фараона на този и на онзи свят - 11:100; 28:43.

ТАЙАМУМ (СИМВОЛИЧНО ОБРЕДНО ИЗМИВАНЕ)

- когато е възможно - 4:44; 5:7.

ТВЪРДОСТ

- при търсенето помощта на Аллах се предписва на вярващите - 2:154.

Аллах е с онези, които показват - 2:154.

Изпитания чрез страх, глад и загуба на богатство, живот и плодове, но блага вест за търпеливите - 2:156.

Наистина търпеливите хора - 2:157.

ТЕЛЕЦ; ЗЛАТНИЯТ

Кланянето на - 2:52; 7:149; 20:91.

ТОРА

ТРОИЦА

ХАДЖ (виж КЛАНЯНЕ)

ХАЛИФАТ

Обещанието за установяването на – в Исляма – 24:56.

ХАМАМ

– бил командирът на армията на Фараона – 28:9.

– бил министър на обществените дела при Фараона – 28:39; 40:37.

ХАРУТ И МАРУТ

Мъдреците във Вавилон били – 2:103.

ХАТУМ Е НАБУВАТ

Вратата на Пророчеството не е затворена – 2:39; 40:35; 72:8.

Пророкът Мохамед като Хатум ун Набийн (т. е. най – възвишеният Пратеник) – 33:41.

ХОРАТА НА ГРАДИНАТА (виж ГРАДИНА)

ХОРАТА (ПЛЕМЕНАТА)

1. – на Аад – 7:66; 11:51.

Наказанието чрез разрушителен вятър върху – 46:25,26.

2. – на Тамуд – 7:74; 11:62.

Знамението на камила за – 11:65.
– осакатили племето и в съответствие с предупреждението били наказани – 11:68.

Земетресение поразило – 7:79.

– лежали проснати, когато наказание то дошло – 7:79.

3. Обитателите на Гората (Асахабул Айка)

Народът на Шоаиб бил наречен – 15:79.

– и тяхното място – 15:79; 50:15.

4. – на Тубба

– и тяхното изстребване – 44:38; 50:15.

5. – на Кладенеца (Аашабул Раз)

– били част от племето Тамуд – 25:39.

6. – на Слона (Асахабул фиел)

– били Абраха, Губернаторът на Абисинския цар в Йемен и неговата армия – 105:2.

Замисълът на – срещу Байтулах и тяхното изстребване – 105:3.

7. Сабианците – 5:70.

8. – на Пещерата (Асахабул Кахф)

Положението на Пещерата – 18:18.

Брой на – 18:23.

Дължина на времето, през което – живели в Пещерата – 18:26.

ХРАНА

Напътствие за – 5:5.

Яденето на –, която е добра в допълнение към това, че е разрешена – 2:169; 16:115.

– влияе върху поведението – 23:52.

Всяка добра – е позволена на вярващите – 5:94.

Земята и проблемът за доставянето на – 2:262; 41:11.

ХРАНА; ЗАБРАНЕНА

Онова, което умира от само себе си е – 2:174; 5:4.

Кръвта е – 2:174; 5:4; 16:116.

Месото на свинята е – 2:174; 5:4; 6:146; 16:116.

Това, над което и призовано името на някой друг освен името над Аллах е – 2:174; 5:4; 6:146; 16:116.

Месото на животно, което е било удушено, или пребито до смърт, или е убито от падане, или е било обезкървено до смърт – 5:4.

Месото на животно, убито от диво животно, освен онова, което е било заклано както следва е – 5:4.

Месото на животно, което е било убито пред олтара като жертвоприношение е – 5:4.

Яденето на онова, над което не е било произнесено името на Аллах е – 6:122.

ХРИСИМОСТ

Вярващите трябва да развиват у себе си – 25:64; 31:19,20.

ХРИСТИЯНСТВОТО

– е прехвърлило границите като е обожествило един смъртен – 4:172.

Погрешната доктрина на – за Сина на Бога – 9:30, 31.

Доктрината за Светата Троица е неприемлива – 5:74, 75.

Доктрината за Изкуплението на Чуждата Вина е погрешна – 6:165; 53:39.

Пророчеството за възхода на – 18:19.

Пророчеството за упадъка на – след втория му успех – 18:33 – 45; 20:103 – 105.

Периодът за възхода на – е десет века – 20:104.

Богатството на християните е изпитание за тях – 20:132.

Западната философия си има своето опровержение – 82:7 – 13.

ХУДАЙБИЯХ; МИРЪТ ПРИ

– осигурил безопасността на мюсюлманите в Мека – 48:25,26.

Победата, постигната при – 48:2.

ХУНАЙН

Аллах помогнал на вярващите в деня на – 9:25 – 27.

ЧЕРВЕЯТ НА ЗЕМЯТА (ДАБАТУЛ АРЗ)

означава човек, който следва низки желания – 34:15.

– означава бактериите или бацилите на чумата – 27:83.

ЧОВЕК (ИНС)

– е прибързан по природа – 21:38.

Целта на създаването на човека – 51:57.

– е създаден, за да се кланя на Аллах – 1:5; 51:57.

Природата на – е да вярва в Аллах – 57:9.

– се ражда с природа, създадена от Аллах – 30:31; 91:8,9.

– има неограничена способност за прогрес – 87:3.

– е бил създаден по най – добрия образец – 95:5.

– има способността да получава откровения – 15:29,30.

Аллах е посочил пътя към доброто и злото на – 76:14; 90:11; 91:9.

– е свободен да постъпва както си избере – 41:41.

Аллах осигурява улеснения за – в зависимост от неговите дела – 92:6 – 11.

Всички неща са подчинени на – 2:30; 22:66; 31:21; 45:14.

– трябва да търси само закрилата на Аллага – 2:42.

Аллах не изисква от никой – онова, което е извън неговите възможности – 2:234,287; 23:63; 65:8:

– който желае само този свят няма да има никакъв дял в Бъдния Живот –

– е създаден слаб – 4:29.

Тези, които желаят доброто на този свят и в Бъдния Живот ще получат добра награда – 2:202; 42:21.

– трябва да се отнася добре към родителите си – 17:24; 29:9; 31:15; 46:16.

– е създаден от нищото – 76:2.

Човешкият род е бил една общност в началото – 2:214.

– е направен от глина – 3:60; 7:13; 18:38.

ЧОВЕКОУБИЙСТВО

- е забранено - 4:93,94.
Наказанието за - 4:93.
Видове убийство - 4:93,94.

ЧУМАТА

Избухване на - през последните дни
за неверие в Знаменията на Аллах -
27:83.

ШУАИБ; ПРОРОК

- бил изпратен при Мидийските
племена - 7:86; 11:85; 29:37.
- увещавал своя народ да дава пълна
мярка и пълно тегло - 7:86; 11:85,
86.
Народът на - заплашвал да го
изгони от града му - 7:89.
Народът на - бил сполетян от
земетресение - 7:92; 11:95,96.

ЯКОВ

На жената на Аврам предали
благата вест за раждането на - 11:72.
Израел било името на - 3:94.
- се въздържал от някои видове
храна - 3:94.
Предупреждението на - към сино-
вете му да стоят твърдо за единството
на Аллах и да му се кланят по всяко
време - 2:133,134.

Неблагодарността на - 10:13; 11:10 -
12. 41:52.

Тройният дълг на - 5:93 - 94.
- ще живее и умре на земята -
7:26.

Най - добрата одежда за човеска е
праведността - 7:27.

Етапи във физическия растеж на -
22:6; 23:13 - 15.

Наказанието на - за отричане от
вярата след като е повярвал - 3:107.

Сътворяването на човеска в трик-
ратна тъмнина - 39:7.

- ще бъде изпитан чрез имота и
личността му - 2:156 - 158; 3:187.

Собствеността и децата на човеска са
изпитание - 8:29; 24:16.

Пълното покорство на - пред Аллах
е най - благотворно - 2:132; 4:126.

- е нетърпелив - 70:20 -22.
- е склонен да спори - 18:55.
- е склонен да се отчайва - 30:37;
41:50.

- обича богатството и е свидлив -
17:101; 89:21.

- е склонен да върши прегрешния -
86:7 - 8.

- може да търпи загуби без вяра и
праведност - 103:3 - 4.

- превъзхожда другите създания -
17:71.